Gendarmerie and Coast Guard Academy (GCGA)

GCGA is a higher education institution affiliated with the Ministry of Interior, which provides associate, undergraduate and graduate education compatible with national and international education systems, conducts scientific research and makes publications.

Vision

Is to be a higher education institution that trains highly qualified officers, non-commissioned officers, and other personnel required by Gendarmerie General Command and Coast Guard Command, a nationally and internationally respected higher education institution that alumni are proud to be graduate.

Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi (JSGA)

JSGA ulusal ve uluslararası eğitim öğretim sistemleriyle uyumlu olarak ön lisans, lisans ve lisansüstü eğitimler veren, bilimsel araştırmalar ve yayınlar yapan ***İçişleri Bakanlığına bağlı*** bir yükseköğretim kurumudur.

Vizyonumuz;

Vizyonumuz, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı'nın ihtiyaç duyduğu nitelikli subay, astsubay ve diğer personeli yetiştiren, ulusal ve uluslararası saygınlığı olan, mezunu olmaktan gurur duyulan bir yükseköğretim kurumu olmaktır.

HONOR COMMITTEE / ONUR KURULU

Recep Tayyip ERDOĞAN	*President of the Republic of Turkey* *T.C. Cumhurbaşkanı*
Fuat OKTAY	*Vice President of the Republic of Turkey* *T.C. Cumhurbaşkanı Yardımcısı*
Süleyman SOYLU	*Minister of Interior of the Republic of Turkey* *T.C. İçişleri Bakanı*
Prof. Dr. **Tayyip Sabri ERDİL**	*Deputy Minister of Interior of the Republic of Turkey* *T.C. İçişleri Bakan Yardımcısı*
Dr. **Hakan FİDAN**	*Director of the National Intelligence Organization* *Milli İstihbarat Teşkilatı Başkanı*
General / Orgeneral **Arif ÇETİN**	*Commander of the Turkish Gendarmerie Forces* *Jandarma Genel Komutanı*
Rear Admiral (UH)/ Tümamiral **Ahmet KENDİR**	*Commander of the Turkish Coast Guard Command* *Sahil Güvenlik Komutanı*
Brigadier General/Tuğgeneral **Murat BULUT**	*President of the Gendarmerie and Coast Guard Academy* *Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi Başkanı*

ORGANIZATION COMMITTEE/DÜZENLEME KURULU	
Prof.Dr. İsmail Hakkı DEMİRCİOĞLU (Kongre Başkanı)	Dean of The Faculty of Security Sciences-GCGA/ *Güvenlik Bilimleri Fakültesi Dekanı-JSGA*
Prof.Dr. Elif ÇOLAKOĞLU	The Faculty of Security Sciences-GCGA / *Güvenlik Bilimleri Fakültesi-JSGA*
Doç.Dr. Tekin AVANER	Security Sciences Institute-GCGA / *Güvenlik Bilimleri Enstitüsü-JSGA*
Doç.Dr. Gökhan İbrahim ÖĞÜNÇ	Institute of Forensic Sciences / *Adli Bilimler Enstitüsü-JSGA*
J.Mly.Alb.Dr. Mehmet KURUM	The Faculty of Security Sciences-GCGA / *Güvenlik Bilimleri Fakültesi-JSGA*
J.Alb. Semih SÖNMEZ	Department of Education and Training-GCGA / *Eğitim Öğretim Daire Başkanlığı-JSGA*
J.Alb.Dr. Cengiz ÖZEL	The Faculty of Security Sciences-GCGA / *Güvenlik Bilimleri Fakültesi-JSGA*
J.Yb.Dr. Bürke Uğur BAŞARANEL	Security Sciences Institute-GCGA / *Güvenlik Bilimleri Enstitüsü-JSGA*
J.Yb. Bülent SUNGUR	The Faculty of Security Sciences-GCGA / *Güvenlik Bilimleri Fakültesi-JSGA*
J.Yb.Dr. Naci AKDEMİR	The Faculty of Security Sciences-GCGA / *Güvenlik Bilimleri Fakültesi-JSGA*
J.Yb.Dr. Mehmet KAHYA	The Faculty of Security Sciences-GCGA / *Güvenlik Bilimleri Fakültesi-JSGA*
SG.Yb.Dr. Umut SÖNMEZ	The Faculty of Security Sciences-GCGA / *Güvenlik Bilimleri Fakültesi-JSGA*
J.Bnb.Doç.Dr. Mutlu TOKMAK	The Faculty of Security Sciences-GCGA / *Güvenlik Bilimleri Fakültesi-JSGA*
Dr.Öğr.Üyesi Ali YILDIRIM	The Faculty of Security Sciences-GCGA / *Güvenlik Bilimleri Fakültesi-JSGA*
Öğr.Gör.Dr. Müge B. ÇELİKBIÇAK	The Faculty of Security Sciences-GCGA / *Güvenlik Bilimleri Fakültesi-JSGA*
Öğr.Gör.Dr. Duygu YILMAZ	The Faculty of Security Sciences-GCGA / *Güvenlik Bilimleri Fakültesi-JSGA*
J.Asb.Kd.Üçvş. Erkan BALOKO	Security Sciences Institute-GCGA / *Güvenlik Bilimleri Enstitüsü-JSGA*
Arş.Gör. Pınar AYDEMİR	The Faculty of Security Sciences-GCGA / *Güvenlik Bilimleri Fakültesi-JSGA*
Arş.Gör. Özge GÜLVER	The Faculty of Security Sciences-GCGA / *Güvenlik Bilimleri Fakültesi-JSGA*
Arş.Gör. Şükrü ARSLAN	The Faculty of Security Sciences-GCGA / *Güvenlik Bilimleri Fakültesi-JSGA*
Arş.Gör. Onur GÜVEN	The Faculty of Security Sciences-GCGA / *Güvenlik Bilimleri Fakültesi-JSGA*

SCIENTIFIC COMMITTEE / BİLİM KURULU	
Prof.Dr. Kadir Murat ALTINTAŞ	İzzet Baysal University / *İzzet Baysal Üniversitesi*
Prof.Dr. Enver AYDOĞAN	Ankara Hacı Bayram University / *Ankara Hacı Bayram veli Üniversitesi*
Prof.Dr. Dilşen İnce ERDOĞAN	9 September University / *9 Eylül Üniversitesi*
Prof.Dr. Ahmet Kasım HAN	Altınbaş University / *Altınbaş Üniversitesi*
Prof.Dr. Ragıp Kutay KARACA	İstanbul Aydın University / *İstanbul Aydın Üniversitesi*
Prof.Dr. Mustafa KİBAROĞLU	MEF University / *MEF Üniversitesi*
Prof.Dr. Max KILGER	The University of Texas at San Antonio/USA / *San Antonio Teksas Üniversitesi*
Prof.Dr. Yaşar ONAY	İstanbul University / *İstanbul Üniversitesi*
Prof.Dr. Ahmet ÖZCAN	Çankırı Karatekin University / *Çankırı Karatekin Üniversitesi*
Prof.Dr. Ana Mercedes Lopez RODIRIGUEZ	Universidad Loyola/Spain / *Loyola Üniversitesi*
Prof.Dr. Umut TÜRKŞEN	Coventry University/U.K. / *Coventry Üniversitesi*
Prof.Dr. Murat Paşa UYSAL	Başkent University / *Başkent Üniversitesi*
Prof.Dr. Feridun YENİSEY	Bahçeşehir University / *Bahçeşehir Üniversitesi*
Prof.Dr. Gültekin YILDIZ	National Defense University / *Milli Savunma Üniversitesi*
Prof.Dr. Sait YILMAZ	Anka Institute / *Anka Enstitüsü*
Prof.Dr. Murat YEŞİLTAŞ	Ankara Sosyal Bilimler University / *Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi*
Doç.Dr. Hacı Murat ARABACI	GCGA / *JSGA*
Doç.Dr. Ali ASKER	Karabük University / *Karabük Üniversitesi*
Doç.Dr. Tekin AVANER	GCGA / *JSGA*
J.Alb.Doç.Dr. Cenker Korhan DEMİR	GCGA / *JSGA*
Doç.Dr. Namık ÇENCEN	Gazi University / *Gazi Üniversitesi*
Doç.Dr. Ebru DEMİRCİOĞLU	Trabzon University / *Trabzon Üniversitesi*
Doç.Dr. Haluk KARADAĞ	Başkent University / *Başkent Üniversitesi*
Doç.Dr. Chirstopher LAWLESS	Durham University/U.K. / *Durham Üniversitesi*
Doç.Dr. Gökhan İbrahim ÖĞÜNÇ	GCGA / *JSGA*
Doç.Dr. Nihat Ali ÖZCAN	TOBB ETU / *TOBB ETÜ*
Doç.Dr. Murteza HASANOĞLU	Azerbaijan State Academy of Administration / *Azerbaycan Devlet İdarecilik Akademisi*

SCIENTIFIC COMMITTEE / BİLİM KURULU	
Doç.Dr. Emrah ÖZDEMİR	Çankırı Karatekin University / *Çankırı Karatekin Üniversitesi*
Öğ.Alb.Doç.Dr. Hüsnü ÖZLÜ	National Defense University / *Milli Savunma Üniversitesi*
Doç.Dr. Liudmyla RADOVETSKA	National Academy of Security Service of Ukraine/Ukrayna / *Ulusal Güvenlik Hizmetleri Akademisi*
Doç.Dr Emre TOKGÖZ	Quinnipiac University/USA / *Quinnipiac Üniversitesi*
Doç.Dr. Yücel YİĞİT	Police Academy / *Polis Akademisi Başkanlığı*
J.Alb.Dr. Engin AVCI	GCGA / *JSGA*
J.Yb.Dr. Naci AKDEMİR	GCGA / *JSGA*
Dr.Öğr.Üyesi Murat ASLAN	Hasan Kalyoncu University / *Hasan Kalyoncu Üniversitesi*
Dr.Öğr.Üyesi Kaan Kutlu ATAÇ	Mersin University / *Mersin Üniversitesi*
J.Yb.Dr. Bürke Uğur BAŞARANEL	GCGA / *JSGA*
J.Bnb.Dr. Alper BİLGİÇ	GCGA / *JSGA*
J.Yb.Dr. İrfan CİRİT	GCGA / *JSGA*
Dr.Öğr.Üyesi Müge Borazan ÇELİKBIÇAK	GCGA / *JSGA*
Dr.Öğr.Üyesi Suudan Gökçe GÖK	GCGA / *JSGA*
Dr.Öğr.Üyesi Can Ozan TUNCER	Van Yüzüncü Yıl University / *Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi*
Dr.Öğr.Üyesi Merve SEREN YEŞİLTAŞ	Ankara Yıldırım Beyazıt University / *Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi*
J.Yb.Dr. Mehmet KAHYA	GCGA / *JSGA*
Dr. Neşe KEMİKSİZ	Anka Institute / *Anka Enstitüsü*
J.Yb. Bülent SUNGUR	GCGA / *JSGA*
Dr. Kevin SWEENEY	University College Cork/İrland / *Cork Koleji Üniversitesi*
J.Bnb.Dr. Ümit ŞEVİK	GCGA / *JSGA*
J.Bnb.Dr. İlkay GÜLERYÜZ	GCGA / *JSGA*
Dr. Furkan TORLAK	Republic of Turkey and Tourism Ministry / *T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı*

GUEST SPEAKERS LIST / DAVETLİ KONUŞMACI LİSTESİ	
(Alphabetically Ordered by Surname / Soyadına Göre Sıralanmıştır.)	
Name Surname / *Adı Soyadı*	**University - Institution / *Üniversite - Kurum***
Prof.Dr. Necdet ÜNÜVAR	Ankara Üniversitesi Rektörü / *Rector of Ankara University*
Prof.Dr. Kemalettin AYDIN	Sağlık Bilimleri Üniversitesi Rektör Yardımcısı / *University of Health Sciences Vice-Chancellor*
Prof.Dr. Kürşad ZORLU	Yozgat BOZOK Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dekanı / *Dean of Faculty of Economics and Administrative Sciences in Yozgat Bozok University*
Prof.Dr. Murat YEŞİLTAŞ	Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi / *Social Sciences University of Ankara*
Prof.Dr. Max KILGER	Texas University / *(Texas Üniversitesi)*
Dr.Öğr.Üyesi Haluk KARADAĞ	Başkent Üniversitesi / *Baskent University*
Dr.Öğr.Üyesi Can Ozan TUNCER	İç Güvenlik Str. D. Bşk. / *Department of Internal Security Strategies*
Dr. Merve ÖNENLİ GÜVEN	Bağımsız Araştırmacı / *Independent Researcher*

LIST OF TOPICS / KONGRE KONU BAŞLIKLARI

Genel İstihbarat Alt Konuları		
Illegal Intelligence Activities, FETO Example / *Yasadışı İstihbarat Faaliyetleri, FETÖ Örneği*	*Signal Intelligence / Sinyal İstihbaratı*	*Intelligence and Media / İstihbarat ve Medya*
Fight against Terrorism and Intelligence / *Terörizmle Mücadele ve İstihbarat*	Open-Source Intelligence / *Açık Kaynak İstihbaratı*	Intelligence Education / *İstihbarat Eğitimi*
Intelligence Techniques / *İstihbarat Teknikleri*	Special Intelligence Companies / *Özel İstihbarat Şirketleri*	Anthropological Intelligence / *Antropolojik İstihbarat*
Human Source Intelligence / *İnsan İstihbaratı*	Latest Development in Intelligence/ Trends / *İstihbaratta Güncel Gelişmeler ve Eğilimler*	Intelligence and Perception Management / *İstihbarat ve Algı Yönetimi*
Human resource management in intelligence / *İstihbaratta İnsan Kaynakları Yönetimi*	Medical Intelligence / *Medikal İstihbarat*	Intelligence Discipline / *İstihbarat Disiplini*
National Security and Intelligence / *Ulusal Güvenlik ve İstihbarat*	Intelligence History / *İstihbarat Tarihi*	Intelligence Theories / *İstihbarat Teorileri*
Intelligence Levels / *İstihbarat Seviyeleri*	Maritime Security and Intelligence / *Deniz Güvenliği ve İstihbarat*	Intelligence and Law / *İstihbarat ve Hukuk*
Counter Intelligence / *Karşı İstihbarat*	Intelligence and Ethics / *İstihbarat ve Etik*	Military Intelligence / *Askeri İstihbarat*
IT and Intelligence / *BDH ve İstihbarat*	GPS and Wide Area Surveillance Technologies / *GPS ve Geniş Alan Gözetleme Teknolojileri*	Natural Language Processing, Audio-to-Text Conversion/Transfer Technologies / *Doğal Dil İşleme, Sesten Metne Dönüştürme/Aktarma Teknolojileri*
Intelligence Coordination and Cooperation / *İstihbaratta Koordinasyon ve İşbirliği*	İntelligence Agencies / *İstihbarat Teşkilatları*	Riots Countering and Intelligence / *Ayaklanmalara Karşı Koyma ve İstihbarat*
Defiance to Intelligence / *İstihbarata Karşı Koyma (İKK)*	Intelligence and Institutes / *İstihbarat ve Kurumlar*	Strategic Intelligence / *Stratejik İstihbarat*
Intelligence and Private Sector / *İstihbarat ve Özel Sektör*	Intelligence Implementation, Experience and Mistakes / *İstihbarat Uygulama, Deneyim ve Hataları*	Undercover Operations / *Örtülü Operasyon*
Cultural Intelligence / *Kültürel İstihbarat*	Causes of Intelligence Failures / *İstihbaratta Başarısızlığın Nedenleri*	Economic Intelligence / *Ekonomik İstihbarat*
Anthropological Intelligence / *Antropolojik İstihbarat*	Intelligence Analysis / *İstihbarat Analizi*	Intelligence Organizations Control, Inspection and Accountability / *İstihbarat Örgütlerinin Gözetimi, Denetimi ve Hesap verebilirliği*
Technological Intelligence / *Teknolojik İstihbarat*	Visual Imaging Intelligence / *Görüntü İstihbaratı*	Artificial Intelligence and Intelligence / *Yapay Zekâ ve İstihbarat*
	Cyber İntelligence / *Siber İstihbarat*	

LIST OF TOPICS / KONGRE KONU BAŞLIKLARI

Suçla Mücadele ve Kolluk İstihbaratı Alt Konuları		
Forensic Science and Intelligence / *Adli Bilimler ve İstihbarat*	Forensic Sciences, Intelligence and Data Banks / *Adli İstihbarat ve veri Bankaları*	Criminal Investigations and Intelligence / *Suç Araştırmaları ve İstihbarat*
Intelligence in Fighting Crime / *Suçla Mücadelede İstihbarat*	Facial Recognition Technologies and Intelligence / *Yüz Tanıma Teknolojileri ve İstihbarat*	Intelligence and Law in Crime Prevention / *Suç Önlemede İstihbarat ve Hukuk*
Intelligence Technologies / *İstihbarat Teknolojileri*	Technological Developments and Intelligence / *Teknolojik Gelişmeler ve İstihbarat*	Law Enforcement Intelligence / *Kolluk İstihbaratı*
Cyber Intelligence / *Siber İstihbarat*	Cyber Space Effects on Security Environments / *Siber Uzayın Güvenlik Ortamına Etkileri*	Autonomous systems and Intelligence / *Otonom sistemeler ve İstihbarat*
	Artificial Intelligence and Intelligence / *Yapay Zekâ ve İstihbarat*	

Güvenlik ve Salgın Hastalıkları Alt Konuları		
Pandemics and its Effects on National Security / *Salgın Hastalıklar ve Ulusal Güvenliğe Etkileri*	Pandemics and its Effects on Global Security / *Salgın Hastalıklar ve Küresel Güvenliğe Etkileri*	Pandemics and Terrorism / *Salgın Hastalıklar ve Terörizm*
Pandemics and Radicalism / *Salgın Hastalıklar ve Radikalizm*	Pandemics and Transportation Security / *Salgın Hastalıklar ve Ulaşım Güvenliği*	Pandemics and Procurement Management / *Salgınlar ve Tedarik Yönetimi*
Pandemics and Pandemic Control Management / *Salgınlar ve Salgın Kontrol Yönetimi*	Pandemic and Perception Management / *Salgın ve Algı Yönetimi*	Pandemic and Border Control / *Salgınlar ve Sınır Yönetimi*
Global Pandemics and Changed Understanding of Security / *Küresel Salgınlar ve Değişen Güvenlik Anlayışı*	Pandemics and Human Security / *Salgın Hastalıklar ve İnsan Güvenliği*	Pandemics and Homeland Security Management / *Salgınlar ve İç Güvenlik Yönetimi*
Pandemics and Crisis Management / *Salgınlar ve Kriz Yönetimi*	Pandemics and Media/Social Media / *Salgınlar ve Medya*	Law Enforcement and Fighting Pandemics / *Kolluk ve Salgın Hastalıklarla Mücadele*
	Pandemics and Intelligence / *Salgın Hastalıklar ve İstihbarat*	

SPONSORS / *SPONSORLAR*

(Sorted by Company Name in Alphabetical Order / Firmalar Alfabetik Olarak Sıralanmıştır.)

CANIK SUPERIOR HANDGUNS	**CANİK SAMSUN YURT SAVUNMA SANAYİ VE TİCARET A.Ş.**
CES ADVANCED COMPOSITE PRODUCTS	**CES ADVANCED COMPOZITE PRODUCTS / CES KOMPOZİT**
nurol TEKNOLOJİ Balistik Zırh Çözümleri	**NUROL TEKNOLOJİ A.Ş.**
TURAÇ DIŞ TİCARET LTD. ŞTİ. 1987'den Beri...	**TURAÇ DIŞ TİC. LTD. ŞTİ**
SARSILMAZ®	**SARSILMAZ**

EDİTÖRLER

- *Prof.Dr. İsmail Hakkı DEMİRCİOĞLU*
- *Doç.Dr. Tekin AVANER*
- *Doç.Dr. Gökhan İbrahim ÖĞÜNÇ*
- *J.Yb.Dr. Naci AKDEMİR*
- *Dr.Öğr.Üyesi Ali YILDIRIM*
- *Arş.Gör. Pınar AYDEMİR*
- *Arş.Gör. Şükrü ARSLAN*

GÖRSEL ve DİZGİ TASARIM

- *De.Me. Erhan KOCA*
- *De.Me. Havva ARCA*
- *De.Me. Özgür ÖZALP*
- *Söz.De.Me. Serkan SIR*

JSGA Yayın No : 0101
Yayın No : 0012
JSGA Eser No : 034
Eser Seri No : 01

ISBN: 978 - 625 - 445 - 037 - 2

JSGA Basımevi

Ankara, Eylül 2021

Kongre özet kitabında yer alan metinlerin bilim, hukuk ve dil sorumluluğu yazarlarına aittir. Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi Başkanlığı'nın herhangi bir sorumluluğu bulunmamaktadır.

İÇİNDEKİLER

BİRİNCİ OTURUM

23 Eylül 2021 Perşembe

14.30 - 15.45

FIRST SESSION
23 September 2021
14.30 - 15.45

TERÖR ÖRGÜTLERİNİN ELEMAN TEMİNİNDE SOSYAL MEDYAYI KULLANMA YÖNTEMLERİNİN KURAMSAL DEĞERLENDİRİLMESİ

Dr. Mehmet KAPLAN
Jandarma Genel Komutanlığı
akkapi2014@gmail.com

Dr.Öğr.Üyesi Ali YILDIRIM
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
aliyildirimy@gmail.com

Arş.Gör. Şükrü ARSLAN
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
sukru.arslan@outlook.com

ÖZET

Bilgisayar ve bilgi-işlem alanındaki teknolojik gelişmelerin medya alanına aktarılması sonucu medya yeni medyaya evrilmiştir ve yeni medya kavramı, bilgisayar aracılı her türlü üretim, dağıtım ve iletişim biçimini tanımlamak üzere kullanılmaktadır. Günümüzde bir tür hiper-medya olan ve tüm medyaları içeren yeni medyanın en önemli ayağını sosyal medya oluşturmaktadır. İnternet ağları ve mobil iletişim araçları ile sosyal medya bağlamında yeni medyanın dünyada ulaşmadığı yer kalmamıştır. GlobalWebIndex'i 2020 raporuna göre 7,75 milyar olan dünya nüfusunun yarısı aktif sosyal medya kullanıcısıdır. Daha da önemlisi ise nüfus artış oranı %1,1 iken aktif sosyal medya kullanıcısı artış oranı %9,2'dir. Büyük kitlelere ulaşarak, bu kitlelerin davranışlarını etkileyebilme, duygu ve düşünceleri manipüle edebilme potansiyeli, görsel, işitsel ve bilişsel her türlü iletişim içeriğinin zamandan ve mekândan bağımsız aktarımı, multimedya ortamı ve ucuz olması sosyal medyayı terör örgütleri için uygun bir zemin haline getirmiştir. Sosyal medya terörün amacına hizmet eden en uygun araçlardan birisi olarak kabul edilmektedir. Terör örgütleri sosyal medyayı seslerini ve eylemlerini duyurmak, eylemlerinin yaratacağı korku ve endişe etkisini artırmak, propaganda yapmak, iletişim kurmak veya irtibat sağlamak, yanlış ve yalan bilgiler kullanarak toplumu yönlendirmek, destekçilerden bağış talep etmek veya para toplamak, eleman temin etmek, destekçi oluşturmak amaçları doğrultusunda kullanmaktadırlar. Dünyada varlığını devam ettiren terör örgütleri sosyal medyayı çok yaygın ve etkin olarak kullanmaktadır.

Sosyal medyanın fayda ve zararları, terör örgütlerinin sosyal medyayı kullanma yöntemleri üzerine alanyazında ortaya konulmuş birçok çalışma bulunmaktadır. Bu çalışmalarda terör örgütlerinin eleman temini amacıyla sosyal medyayı kullanma şekilleri de ortay konulmuştur. Alanyazında bu kullanım yöntemlerinin kuramsal temellerini ortaya koyan çalışmalar yeterli nicelikte değildir. Bu çalışma ile terör örgütlerinin sosyal medyayı kullanma yöntemleri, tercih ettikleri sosyal medya mecraları, oluşturdukları mesaj stratejileri eleman temin etme yönünden ele alınacaktır. Bu konuya yönelik alanyazında bulunan çalışmalar gözden geçirilecek, terör örgütlerinin kendi kullandıkları siteler veya aracılar vasıtasıyla kullandıkları siteler incelenecektir. Bu veriler ışığında terör örgütünün kullandıkları sosyal medya kullanım yöntemleri kitle iletişim kuramları başta olmak üzere diğer sosyal bilimlerinde kullanılan değişik kuramlar açısından değerlendirilecektir.

Terörle mücadelede, geçmişte kolluk kuvvetleri internet ve sosyal medyayı reaktif bir anlayışla kullanırken, günümüzde proaktif anlayışa doğru bir yönelme başlamıştır. Bu çalışma ile terör örgütlerinin sosyal medya stratejilerinin kuramsal temelleri ortaya konularak, terörle mücadelede kolluğun sosyal medya okuryazarlığının geliştirilmesi sağlanacaktır. Ayrıca terör örgütlerinin propaganda, manipülasyon ve dezenformasyonlarına maruz kalarak, bu örgütlere yönelebilecek kişilerin durumsal farkındalıklarını artırıcı sosyal medya okuryazarlığı içeriğinin oluşturulmasına katkı sunacaktır. Bununla birlikte farkında olmadan terör örgütünün propagandasını yapabilecek veya takipçilerini terör örgütleri lehine yöneltebilecek sosyal medya kullanıcılarının aydınlatılmasına katkı sunabilecektir. Hatta terör örgütlerinin propagandalarını etkisiz hale getirebilecek mesaj stratejilerinin oluşturulmasına ışık tutabileceği değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Terör örgütü, sosyal medya, kitle iletişimi, iletişim kuramları

THEORETICAL EVALUATION OF TERRORIST ORGANIZATIONS' METHODS OF USING SOCIAL MEDIA FOR RECRUITMENT

ABSTRACT

Media has evolved into new media as a result of the transfer of technological developments in the field of computer and computing to the media field, and the concept of new media is used to describe all forms of computer-mediated production, distribution and communication. Today, social media constitutes the most important part of the new media, which is a kind of hyper-media and includes all media. With internet networks and mobile communication tools, there is no place left in the world where new media cannot reach in the context of social media. According to the GlobalWebIndex 2020 report, half of the world's population of 7.75 billion is active social media users. More importantly, while the population growth rate is 1.1%, the increase in active social media users is 9.2%. By reaching large masses, the ability to influence the behavior of these masses, the potential to manipulate emotions and thoughts, the transfer of all kinds of visual, auditory and cognitive communication content independent of time and space, the multimedia environment and cheapness made social media a suitable platform for terrorist organizations. Social media is regarded as one of the most appropriate tools that serve the purpose of terrorism. Terrorist organizations use social media to announce their voices and actions, to increase the fear and anxiety effect of their actions, to make propaganda, communicate or provide contact, using incorrect information to influence society, solicit donations or raise money from supporters, to recruit staff or create supporters. Terrorist organizations that continue their existence in the world use social media very widely and effectively.

There are many studies in the literature on the benefits and harms of social media and the methods of using social media by terrorist organizations. In these studies, the way terrorist organizations use social media to recruit personnel are also revealed. Studies that reveal the theoretical foundations of these usage methods are not in sufficient quantity in the literature. With this study, the methods of terrorist organizations using social media, their preferred social media channels, the message strategies they create will be discussed in terms of recruiting. Studies in the literature on this subject will be reviewed, the sites used by terrorist organizations through their own sites or intermediaries will be examined. In the light of these data, the social media usage methods of the terrorist organization will be evaluated in terms of especially mass communication theories and different theories used in other social sciences.

In the fight against terrorism, while law enforcement agencies used the internet and social media with a reactive approach in the past, today a trend towards proactive understanding has begun. By putting forward the theoretical foundations of the social media strategies of terrorist organizations with this study, social media literacy of the law enforcement agencies in the fight against terrorism will be improved. In addition, it will contribute to the creation of social media literacy content that increases the situational awareness of those who may turn to these organizations by being exposed to propaganda, manipulation and disinformation of terrorist organizations. Furthermore, it will be able to contribute to the enlightenment of social media users who can unwittingly propagate the terrorist organization or direct their followers in favor of terrorist organizations. It is even considered that it can shed light on the creation of message strategies that can neutralize the propaganda of terrorist organizations.

Keywords: Teror Organization, social media, mass communication, communication theories

DİJİTAL BİR İLETİŞİM ARACI OLARAK TELEGRAM: TERÖR ÖRGÜTLERİNİN YENİ İLETİŞİM ARACINI KULLANMA ÇABASI ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Dr.Öğr.Üyesi Ali YILDIRIM
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
aliyildirimy@gmail.com

ÖZET

İletişim, yüzyıllardır insanın varlığının devamını sağlamak ve bireylerin birbirleriyle uyumlu olabilmelerine destek olmak için kullanılmaktadır. İletişimin hem bireysel hem de kurumsal olarak kullanıldığı bilinmektedir. İletişim literatürüne bakıldığında bireysel iletişimden ziyade kurumsal ve kitlesel iletişimin daha ön planda olduğu söylenebilir. Bireyler arası ya da kişiler arası ilişkilerin literatür olarak psikolojiye dayandığı bilinmektedir. Diğer yandan iletişimin yüz yüze olan alanında kural ve normlar farklı iken, iletişimin dijital bir araç yardımıyla yürütülmesinde belirlenen kural ve normlar farklıdır. Bu araştırmada, iletişimin dijital bir uygulama üzerinden nasıl evrildiği ve bu süreçte terör örgütleri açısından nasıl bir yöne doğru gittiği değerlendirilmektedir. Son yıllarda dünyanın tüm bölgelerinde milyarlarca insanın kullandığı dijital iletişim platformları, iletişimin yapısını oldukça değiştirmiştir.

Son yıllarda Telegram, Whatsapp, Viber, Signal, Facebook Messenger, Twitter Direct Message, Linkedin Message, Instagram Message gibi uygulamalar mesajlaşma pratiği için kullanılmaktadır. Geçmişte çoğunluk tarafından Microsoft Windows üzerinden Messenger kullanılırken, şu anda 10'dan fazla uygulama üzerinden yazılı, sözlü, görüntülü iletişim kurulmaktadır. Bunun yanında hem eğitim alanında hem de iş alanlarında toplantı ve benzeri etkinlikler için Google Meet, Zoom, Adobe Connect gibi uygulamalar da tercih edilmektedir. Bu mesajlaşma programlarının, iletişimin anlam iletimi görevini tam olarak yerine getirip getirmediği tartışılabilir. Duygusal ifadeleri iletirken kullanılan "emojiler" dünyanın farklı bölgelerinde farklı anlamlara gelebilmekte, kültürden kültüre değişebilmektedir.

Bu araştırmanın amacı, yeni bir iletişim biçimi olarak Telegram'ın güvenlik ve terör bağlamında değerlendirilmesidir. İletişimin dijital teknolojiler sayesinde farklı boyut ve mekânlarda sürdürülmesi, her geçen gün yeni bir iletişim uygulamasının geliştirilmesi, literatürdeki boşluğu da artırmaktadır. Sosyal medya mecralarının aksiye iletişimin son yıllarda daha bireyselleştiği, kitlesel iletişim biçiminden kişilerarası iletişime geçiş olduğu söylenebilmektedir. Facebook'un kullanıcı liderliğinin reklamla birlikte düşüşe geçmesi, iletişimin de farklı uygulama ve alanlara kaymasına neden olmuştur. Telegram da iletişimin hem kitlesel hem de bireysel düzeyde süren bir aracıdır. Telegram, kendini hızlı ve güvenilir mesajlaşma uygulaması olarak tanımlamaktadır. Büyük boyutlarda dosya alışverişine izin veren uygulama, hem çift yönlü iletişimin hem de tek yönlü iletişimin pratiğini kullanıcılara sunmaktadır. Bu araştırmada iletişimin dijitalleşmesi, iletişimin farklı araç ve mecralarda nasıl bir yapıya büründüğü literatür kapsamında araştırılmakta, Telegram'ın yeni bir iletişim mecrası olarak terör örgütleri tarafından nasıl kullanıldığı değerlendirilmektedir. Bu çalışmada literatür taraması ile Telegram'ın varlığı ortaya konularak, terör örgütleri tarafından nasıl yararlanıldığı araştırılmaktadır.

Bu araştırmada, dijital iletişimin aracılı bir biçimi, Telegram üzerinden değerlendirilmektedir. Dijital iletişimin literatür açısından mesajlaşma uygulamalarına yaklaşımları alanyazın olarak yer alırken, Telegram'ın nasıl bir iletişim ortaya koyduğu, terör örgütleri üzerinden değerlendirilmektedir. Bu amaçla PKK terör örgütünün medya organı olarak faaliyet gösteren bir hesabın iletileri incelenmiş ve değerlendirilmiştir. Bu değerlendirme içerisinde en çok tartışma konusu olan veri gizliliği, iletişimin türü ve kullanım biçimi yer almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Telegram, Dijital iletişim, Terörizm, Terör Örgütleri.

TELEGRAM AS A DIGITAL COMMUNICATION TOOL: AN EVALUATION OF THE EFFORTS OF TERRORIST ORGANIZATIONS TO USE THE NEW COMMUNICATION TOOL

ABSTRACT

Communication has been used for centuries to ensure the continuation of human existence and to support individuals to be compatible with each other. It is known that communication is used both individually and institutionally. When we look at the communication literature, it can be said that corporate and mass communication are more prominent than individual communication. It is known that interpersonal relations are based on psycholog. On the other hand, while the rules and norms are different in the face-to-face field of communication, the rules and norms determined in the conduct of communication with the help of a digital tool are different. In this research, it is evaluated how communication evolves through a digital application and what direction it goes in terms of terrorist organizations in this process. Digital communication platforms used by billions of people in all regions of the world in recent years have changed the structure of communication considerably.

In recent years, applications such as Telegram, Whatsapp, Viber, Signal, Facebook Messenger, Twitter Direct Message, Linkedin Message, Instagram Message have been used for messaging practice. While Messenger was used by the majority on Microsoft Windows in the past, currently written, verbal and video communication is established over more than 10 applications. In addition, applications such as Google Meet, Zoom, Adobe Connect are also preferred for meetings and similar events in both education and business areas. It is debatable whether these messaging programs fully fulfill the task of conveying the meaning of communication. The "emojis" used while conveying emotional expressions can have different meanings in different parts of the world and vary from culture to culture.

The purpose of this research is to evaluate Telegram as a new form of communication in the context of security and terrorism. The continuation of communication in different dimensions and spaces thanks to digital technologies and the development of a new communication application every day increases the gap in the literature. It can be said that axial communication in social media channels has become more individualized in recent years, and there is a transition from mass communication to interpersonal communication. The decline of Facebook's user leadership with advertising has caused communication to shift to different applications and areas. Telegram is also an ongoing means of communication at both the mass and individual level. Telegram describes itself as a fast and reliable messaging app. Allowing large-scale file exchange, the application offers users the practice of both two-way and one-way communication. In this research, the digitalization of communication, the structure of communication in different tools and channels are investigated within the scope of the literature, and how Telegram is used as a new communication channel by terrorist organizations is evaluated. In this study, the existence of Telegram is revealed by literature review and it is investigated how it is used by terrorist organizations.

In this research, a mediated form of digital communication is evaluated over Telegram. While the approaches of digital communication to messaging applications in terms of literature are included in the literature, how Telegram communicates is evaluated through terrorist organizations. For this purpose, the messages of an account operating as the media organ of the PKK terrorist organization were examined and evaluated.

Keywords: Telegram, Digital communication, Terrorism, Terrorist Organizations.

BİYOGRAFİK İSTİHBARAT BAĞLAMINDA GÜVENLİĞE ETKİSİNE YÖNELİK BİR DEĞERLENDİRME

Dr. Mehmet KAHYA
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
kahyamehmet02@gmail.com

ÖZET

Bu çalışmanın amacı sosyal medya kullanımının biyografik istihbarat bağlamında güvenlik üzerine etkisini değerlendirmektir. Bu maksatla çalışmada öncelikle sosyal medya kullanımı ve biyografik istihbarat kavramlarından bahsedilmiş, müteakiben bu kavramların güvenlik üzerine etkileri tartışılmıştır. Bireyler gerek sosyal ağlarıyla bağlantı kurmak gerekse günlük yaşantılarından kesitler paylaşmak maksadıyla sosyal medyada veri, fotoğraf ve video yükleyerek paylaşmaktadır. Fakat bu durum kişisel verilerin güvenliği riskini ortaya çıkarmakta ve "Kişisel verilerin sosyal medyada paylaşılması güvenlik zafiyeti yaratır mı?" sorusunu akla getirmektedir. Devletlerin istihbarat servisleri ya da terörist örgütler özellikle mevcut ya da potansiyel hedef kişinin paylaştığı bu verileri biyografik istihbarat kapsamında toplayarak farklı analiz teknikleri ile analiz etmekte ve geleceğe yönelik çıkarımlarda bulunmaktadır. Hedef kişi belirli bir mevki ya da konuma geldiğinde ise bu verileri hedef kişinin aleyhine olacak şekilde suistimal etmektedir. Bu durum da hem bireylerin güvenliğini hem de ülkelerin güvenliğini olumsuz etkileyebilir. Bu kapsamda bu çalışma ile sosyal medyada paylaşılan veri, fotoğraf ve videoların biyografik istihbarat bağlamında güvenliğe etkisi çeşitli örnek olaylar üzerinden kavramsal olarak değerlendirilerek bireylerin dikkati çekilmeye ve bir farkındalık oluşturulmaya çalışılmış ve önerilerde bulunulmuştur.

Günümüzde bireyler gerçek hayata daha az, sanal hayata ve sosyal medyaya daha fazla bağımlı haldedir. Bireyler sosyal medyada yediği yemek, gittiği tatil, siyasi düşünceleri, o anki ruh hali, arkadaşları, beğendiği ya da nefret ettiği olaylar ya da düşünceler, vb. paylaşımlar yapmakta ve sosyal ağlarıyla bağlantı kurmaktadır. Sosyal medyanın sosyal ağlarıyla iletişimde kalmak gibi faydasının yanında farklı kesimler tarafından değişik maksatlarla takip edilerek suistimal edilmesi gibi bir riski de bulunmaktadır. Bazı firmalar sosyal medyayı kullanıcı tercihlerini öğrenip kendi markalarının reklamını yapmak maksatlı kullanmaktayken, güvenlik kuvvetleri suç ve suçluları araştırmak ve takip etmek maksatlı olarak kullanmaktadır. Terör örgütleri ve yabancı devletlerin istihbarat servisleri ise, mevcut ya da potansiyel önemli bir kişinin (siyasi liderler, milletvekilleri, kritik makam ve mevkilerde görev yapan devlet adamları, askerler, vb.) sosyal medya paylaşımlarını toplayarak kişi hakkında biyografik istihbarat verisi elde edebilir.

Biyografik istihbaratta, hedef kişinin görüşleri, özellikleri, alışkanlıkları, becerileri ve ilişkileri hakkında bilgi içeren istihbarat verileri toplanır. Elde edilen bu veriler farklı analizlere tabi tutularak geleceğe yönelik kestirimlerde bulunulur ve ilerleyen zamanda bu kişinin ya da o devletin aleyhine olacak şekilde bu bilgiler kullanabilir ya da terör eyleminin hedefi olabilir. Ülkemizde üsteğmen rütbesinde iken Amerika'ya iş gezisine giden bir subayın davet edildiği sergide beğendiği bir tablonun aradan yıllar geçip ülkenin Genel Kurmay Başkanı olduğunda kendisine ziyarete gelen Amerikalı bir heyet tarafından hediye edilmesi biyografik istihbaratın aslında ne kadar uzun soluklu bir çalışma gerektirdiğini ve ne kadar faydalı olduğunu gösteren bir örnek olarak verilebilir.

Sosyal medya veri setleri çok büyük olduğundan, sosyal medya içeriğinde ifade edilen duyguları ortaya çıkarmak maksadıyla bir insan analistin rutin varlığı olmadan otomatik olarak 'anlam' çıkarmak için bir dizi geniş kapsamlı hesaplama yaklaşımı geliştirilmiştir. En önemli yaklaşımdan birisi, yapay zekanın bir çeşidi olarak "makine öğrenimi" yaklaşımıdır. Makine Öğrenimi yöntemiyle çok büyük veriler analiz edilebilmekte ve bireylerin pozitif-negatif duyguları, hoş-hoş olmayan duygusal değerleri, heyecanlı-sakin uyarılma durumları, baskılayan-baskılanan baskılanma durumlarına yönelik "duygu analizi" yapılarak duyguları tahmin edilebilmektedir. Bu sayede sosyal medyada hedef kişinin yazmış olduğu bir mesaj ya da durumdan kişinin duygu ve durum analizini yapmak ve ileriye yönelik kestirimde bulunmak mümkün olur.

Sosyal medya kullanımıyla ilgili kaygılar, ulusal güvenliğe yönelik potansiyel tehditlere dayanmaktadır. Lutz ve du Toit Facebook, Twitter ve YouTube gibi platformların yerleşik demokrasiler için hem olumlu hem de yıkıcı sonuçlarla küresel iletişim kanalları haline geldiğini belirterek sosyal medyanın iki yüzünü ortaya koymaktadır. Dolayısıyla sosyal ağlarımızla iletişimde bulunmak maksadıyla sosyal medya hesaplarını kullanmamız sosyal medyanın olumlu yanını gösterirken, diğer taraftan hesaplarımız ve verilerimizle ilgili bilgilerin art niyetli kişiler tarafından istihbarat toplamak ve bireysel ve ulusal güvenliğimiz aleyhine kullanmak maksatlı çalınması sosyal medyanın olumsuz yanını göstermektedir.

Devletlerin istihbarat servisleri ya da terör örgütleri hedef kişiler hakkında bilgi toplamak maksadıyla sosyal medyayı aktif olarak takip etmektedir. Bireylerin sosyal ağlarındaki bireylerle iletişim kurmak ya da bağlantılarını devam ettirmek maksatlı olarak sosyal medyada paylaştığı yorum, resim ya da videolar devletlerin istihbarat servisleri ya da terör örgütleri tarafından gelecekte günü geldiğinde kullanılmak üzere toplanarak farklı analiz teknikleriyle analiz edilerek ve değerlendirmeler yapılarak arşive kaldırılabilir. İlerleyen süreçte de bu toplanan verilerden yapılan çıkarımlar doğrultusunda, bireyin zaaflarına yönelik tuzaklar kurulabilir, bu tuzaklarla kişilerin itibarları zedelenebilir ya da o kişilerin mesleki kariyerlerinin sonlanmasına yol açılabilir. Toplanan bu veriler ilgili kişilerle pazarlık konusu yapılabilir. Bu kapsamda bu veriler hem bireysel hem de ulusal güvenliğe zarar verecek mahiyette başka devletlerin istihbarat servisleri ya da terör örgütlerince kullanılabilir. Bu nedenle, bireyler, bireysel ve ulusal güvenlik bağlamında sosyal medyada paylaşılan veri, yorum, fotoğraf ve videolara dikkat etmeli ve sosyal medya hesaplarında arkadaş olarak eklediği kişilerin gerçekte kim olduklarını iyi araştırmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal medya, biyografik istihbarat, güvenlik, istihbarat servisi, makine öğrenmesi

AN ASSESSMENT OF THE EFFECT OF SOCIAL MEDIA USAGE ON SECURITY IN THE CONTEXT OF BIOGRAPHICAL INTELLIGENCE

ABSTRACT

The aim of this study is to evluate the effects of the usage of social media on security in the context of biographical intelligence. For this purpose, the concepts of social mediause and biographical intelligencewere mentioned firstly, and the effects of these concepts on security were discussed. Individuals upload and share own datas, photos and videos on the social media to connect with their social networks, and to share sections of their daily lives. However, this poses the risk of security of personal datas and "Does sharing personal datas on social media create security weaknesses?" raises the question. The intelligence services of the countries or terrorist organizations collect these datas, which are shared by the existing or potential target person, within the scope of biographical intelligence and analyze them with different analysis techniques and make future inferences. When the target person reaches a certain position or location, they abuse this datas against the target person. This situation can effect both the safety of individuals and the safety of country. In this context, with this study, the effect of data, photos and videos shared on social media on security in the context of biographical intelligence was evaluated conceptually by giving different sample events, it was tried to attract the attention of individuals and create an awareness.

Today, individuals are less dependent on real life and more dependent on virtual life and social media. Individuals share eatings, vacations, political thoughts, current moods, friends, events or thoughts that they like or hate, and connect with social networks. Social media has the benefits, such as keeping in touch with social networks. But there is also the risk of being abused by different groups, who follow it by different purposes. While some companies are using social media to learn user preferences and use their own ads, law enforcement uses it to search and follow crimes and criminals purposefully. The intelligence services of foreign countries and terrorist organizations can obtain biographical intelligence datas about the person by collecting social media shares of an existing or potantial important person (political leaders, deputies, officials and statesmen working in critical positions, soldiers, etc.).

In the biographical intelligence, intelligence datas containing information about the target's views, characteristics, habits, skills and relationships are collected. These obtained datas are subjected to different analysis and predictions for the future are made, and this information may be used against that person or that country in the future or maybe the target of terrorist attacks. A Turkish officer, who was invited to a business trip to America on the rank of lieutenant, liked a painting while in an exhibition. Many years later, when he became the Chief of General Staff of our country, the American delegation presented him that painting. It can be a good example of showing how a long time requires the biographical intelligence actually and how useful it is.

Since the social media datasets are huge, a series of comprehensive computational approaches have been developed to automatically 'make sense' without the routine presence of a human analyst to reveal the emotions expressed in social media content. The most important approach is the "machine learning" approach as a variant of artificial intelligence. very big datas can be analyzed with the Machine Learning method and the emotions can be estimated by making "emotional analysis" for the positive-negative emotions, pleasant-unpleasant emotional values, excited-calm arousal states, suppressing-suppressed suppression states. In this way, it is possible to analyze the emotion and situation of the person from message or situation written by the target person on social media and to make a forward estimate.

Concerns about the usage of social media are based on potential threats to national security. Lutz and du Toit reveal two sides of social media by stating that platforms such as Facebook, Twitter and YouTube have become global communication channels for the established democracies with both positive and destructive results. Therefore, while using social media accounts to communicate with social networks shows positive side of social media, on the other hand, gathering information about accounts and datas by malicious people and using them against personal and national security shows the negative side of social media.

The intelligence services of the countries or terrorist organizations actively follow social media in order to gather information about the target persons. The 'success' of intelligence is not the information or the secret collected, but the value it adds to decision making. Comments, pictures or videos that individuals share on social media for the purpose of maintaining their communication or connections with their social networks can be collected, analyzed with different analysis techniques, evaluated and archieved by governmental intelligence services or terrorist organizations, for using them in the future. In the following process, in line with the inferences made from these collected datas, traps can be set up for the weaknesses of the individual, the reputations of the individuals may be demaged or the professional careers of those individuals may be terminated. These collected datas can be negotiated with the relevant people. In this context, these datas can be used by other countries' intelligence services or terrorist organizations, which may harm both individual and national security. For this reason, individuals should pay attention to the datas, comments, photos and videos shared on social media in the context of individual and national security, and research well who the people they have added as friends in their social media accounts.

Keywords: Social media, biographical intelligence, security, intelligence service, machine learning.

TERÖRİZMLE MÜCADELEDE SOSYAL MEDYA İSTİHBARATI: FETÖ/PDY TERÖR ÖRGÜTÜ SOSYAL AĞ ANALİZİ ÖRNEĞİ

Alb.(E) Erol Başaran BURAL
erolbural@gmail.com

ÖZET

Sosyal medya; internet üzerinde bireylerin çevrimiçi olarak birbirleriyle etkileşim içerisinde bulundukları; kendi ürettikleri metin, fotoğraf, ses, video veya bunların karışımından oluşan içerikleri ya da fikirlerini paylaştıkları, bir konu üzerinde tartıştıkları, tartışılan bir konuya katkıda bulundukları platformlardır. İçinde bulunduğumuz dönemde insanların çeşitli maksatlarla kullandığı sosyal medya; internet ortamında bireylerin bir araya gelmesini, kendileri gibi düşünen bir topluluk yani bir sosyal ağın teşkil edilebilmesini, bu ağ içerisinde gündem oluşturulabilmesini de sağlamaktadır.

İnsanların internet üzerinde çevrimiçi sosyal ağlar oluşturabilmesini sağlayan sosyal medya araçları, eş zamanlıya yakın bir hızda insanların birbirleriyle iletişim kurabilmeleri, çok kısa bir zaman diliminde çok büyük bir hedef kitleye erişilebilmesi, kendi kimliğini gizleyerek gerçek olmayan kullanıcı profilleriyle gizlenmeye olanak tanıması, mobil kullanımın mümkün olması; diğer kitle iletişim araçlarına oranla oldukça ucuz olması; hâlihazırda devletlerin kontrolünün güç olması gibi nedenlerle sadece sıradan insanlar değil suça bulaşmış bireyler ve suç örgütleri tarafından da tercih edilir hale gelmiştir. Bu çerçevede, öğrenen örgütler kapsamında değerlendirilen, gelişen yeni teknolojilere uyum sağlayan terör örgütleri de sosyal medyayı etkin olarak kullananlar arasındaki yerini almışlardır.

Günümüzde terör örgütleri; örgüte yeni elemanlar temin etmek; örgüte mali destek sağlamak; örgüt elemanlarına eğitim vermek; örgüt elemanları ve diğer örgütlerle iletişim kurmak; durumsal farkındalıklarını artırmak; terör eylemlerini planlamak üzere bilgi toplamak; gençlerin radikalleştirilmesini sağlamak; örgütün propagandasını yapmak amaçlarıyla sosyal medya araçlarını kullanmaktadırlar.

Terör örgütleri sosyal medyada aktif hale geldikçe ve sosyal medya araçlarını daha etkin kullanmaya başladıkça, devletler de terör örgütlerinin sosyal medyayı terörizm faaliyetlerinde kullanmasını önlemek maksadıyla yeni mücadele yöntemleri geliştirmişlerdir. Bu kapsamda terörizmle mücadele eden devletler, bir yandan terör örgütleri ve onların destekçilerine ait sosyal medya hesaplarını takip ederken öte yandan takip edilen bu hesaplardan istihbarat elde etmeye başlamışlardır.

Terörizmle mücadelede, terör örgütünün teşkilatlanmasını ortaya çıkarılması; örgüt mensuplarının kimler olduklarını ve bulundukları yerlerin tespit edilmesi; örgütün lojistik faaliyetlerinin belirlenmesi; terör eylemlerinin ne zaman, nerede ve nasıl yapılacağına ilişkin bilgi toplanması; terör örgütünün mali kaynak temini ve eleman teminine ilişkin yöntemlerinin öğrenilmesi; terör örgütünün propagandasının ne şekilde ve nasıl yapıldığının açığa çıkarılması maksadıyla istihbarat faaliyetleri oldukça önemli bir yere sahiptir.

Ayrıca terörizmle mücadelede istihbarat; terör örgütlerinin oluşumundan önce, terörizmle mücadele boyunca ve mücadele sona erdikten sonra yürütülen, diplomasi; ceza adalet sistemi; askeri kuvvet kullanımı; siyasal ve sosyo-ekonomik tedbirler şeklinde sıralanabilecek terörizmle mücadele araçlarını da destekleyebilen en etkin terörizmle mücadele aracıdır.

Terörizmle mücadelede en önemli araçlardan birisi olan istihbarat, bu mücadelede farklı teknik ve yöntemlerle kullanılmaktadır. Bu çerçevede; terörizmle mücadelede insan istihbaratı, coğrafi istihbarat; sinyal istihbaratı, teknik istihbarat; görüntü istihbaratı, açık kaynak istihbaratı ve sosyal medya istihbaratı gibi farklı istihbarat yöntemlerinin kullanıldığı görülmektedir.

Sosyal medyanın oldukça hızlı bir şekilde gelişmesi ve bireyler arasında yayılması; bu alanda üretilen verinin büyük boyutlara ulaşması, bu verinin toplanması ve analizi ile elde edilen sosyal medya istihbaratı disiplinini yaratmıştır. Sosyal medya istihbaratı en basit haliyle sosyal medya araçlarından elde edilen istihbarat verilen isimdir. İnsanların Facebook, Twitter, YouTube, Instagram gibi platformlarda yaptıkları paylaşımlarından elde edilen verilerin analizi ile üretilen sosyal medya istihbaratı terör örgütlerinin faaliyetlerinin tespit edilebilmesi, terörizmle ilgili farkındalığın artırılması amacıyla kullanılabilmektedir.

Sosyal medya istihbaratının analiz yöntemlerinden birisi sosyal ağ analizi yöntemidir. Sosyal ağ analizi; sosyal medyada teşkil edilen sosyal ağlar ve topluluklar içerisinde yer alan sosyal medya kullanıcılarının aralarındaki ilişkileri, bu topluluklar içerisindeki alt grupları ve bu grupların birbirleriyle etkileşimini, ağdaki en etkin aktörün kim olduğunu, bireylerin ağ içerisindeki rollerini, tespit edebilmek mümkün olmaktadır.

Bu bildirinin amacı, sosyal medyadan elde edilecek istihbaratın terörizmle mücadelede ne şekilde kullanılabileceğini araştırmaktır. Bu kapsamda sosyal medya uygulamalarından Twitter'da varlığını sürdüren FETÖ/PDY destekçilerine ait verilerin NodeXL Pro isimli uygulaması ile toplanması, toplanan verilerin NodeXL Pro ile analiz edilmesi, elde dilen bulguların sosyal medya istihbaratı kapsamında değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Çalışma kapsamında öncelikle FETÖ/PDY destekçisi Twitter hesapları kartopu yöntemi ile tespit edilecek, tespit edilen Twitter hesaplarının takip ettiği hesaplar bulunacak, bu hesaplara ait son dönem paylaşımları toplanacak, toplanan veriler sosyal ağ analizi ve içerik analizi yöntemleriyle analiz edilerek istihbarata dönüştürülecektir.

Anahtar Kelimeler: Terörizm, Terörizmle Mücadele, Sosyal Medya İstihbaratı, FETÖ/PDY

SOCIAL MEDIA INTELLIGENCE IN COMBATING TERRORISM: SOCIAL NETWORK ANALYSIS OF THE FETO/PDY TERRORIST ORGANIZATION

Social media is an internet tool of which the individuals interact with each other online. Those are the platforms where people can share their own content or ideas by using the text, photos, audio, video or mixture of these, and also can discuss and contribute to a topic under discussion. Social media enables individuals to come together on the internet, to form a community and a social network to create an agenda within this network.

Social media tools; enable to create online social networks on the internet, enable people to communicate with each other almost in real time, reach a very large target audience, allow to hide their own identity with fake user profiles, enable mobile use; being relatively cheap compared to other mass media. It has become preferred not only by the ordinary people but also by individuals and criminal organizations, since the states currently cannot control the social media effectively. In this context, terrorist organizations, which are considered as learning organizations and adapting to new technologies, have also taken their place among those who use social media.

As terrorist organizations became more active in social media and started to use social media tools more effectively, states also developed new methods of combatting terrorism in order to prevent terrorist organizations from using social media within their activities. States have started to collect intelligence by monitoring terrorist organizations and their supporters' social media accounts.

Revealing the organization chart of the terrorist group and their members, uncovering the logistics activities of terrorist organization; collecting information on when, where and how terrorist acts will be committed, finding out the methods of the terrorist organization's financial activities and recruiting, discovering the propaganda methods of the organizations is very important in combatting terrorism. Intelligence has a very important place and role in order to reveal those terrorist activities.

In addition, intelligence in combatting terrorism supports the diplomacy, the criminal justice system, use of military and socio-economic measures tools. Intelligence, which is one of the most important tools in combatting terrorism, is used in this fight with different techniques and methods. In this context; human intelligence, geospatial intelligence, signal intelligence, technical intelligence, image intelligence, open source intelligence and social media intelligence are used in combatting terrorism.

The rapid development of social media, the huge size of the data produced in this field has created the social media intelligence discipline which is obtained by the collection and analysis of social media data. Social media intelligence is the name given to intelligence obtained from social media tools. Social media intelligence, produced by analyzing the data obtained from the social media platforms such as Facebook, Twitter, YouTube, Instagram, can be used to detect the activities of terrorist organizations and also to raise situational awareness about terrorism.

One of the analysis methods of social media intelligence is the social network analysis. Social network analysis, determines the relations between social media users in social networks and communities, and also reveals the interaction of these groups with each other. Social network analysis can also discover the most active actor in the network, and also the roles of individuals in the same network.

The aim of this paper is to investigate how the social media can be used in the fight against terrorism. In this context, I have collected the Twitter data of FETÖ/PDY supporters, and analyzed the collected data with NodeXL Pro. Within the scope of this study, FETÖ/PDY supporter Twitter accounts will be identified by using the snowball method, the accounts followed by those Twitter accounts will be listed, the recent posts of these accounts will be collected, and finally the collected data will be analyzed by social network analysis.

Keywords: Terrorism, Counter-Terrorism, Social Media Intelligence, FETÖ/PDY

MEKANIN GÖRSEL KALİTESİ VE MEKANDAKİ SUÇ ORANLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN SORGULANMASINDA MODEL ÖNERİSİ; ANKARA HACIBAYRAM MAHALLESİ ÖRNEĞİ

Prof.Dr. Ayşe Tekel Cuberio
Gazi Üniversitesi
atekel@gazi.edu.tr

Sümeyye AKBABA
Şehir ve Bölge Planlama
smy.akb0@gmail.com

ÖZET

Kentsel yapılı çevrelerin görsel kalitesi, kentsel mekanlardaki suç oranlarını olumlu ya da olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Kentsel yapılı çevrelerin görsel kalitesi bireylerin algı, biliş ve duygusal süreçler ile bağlantılı olarak bilgi üretmelerini sağlamakta, bireylerin mekandaki davranışlarını yönlendirmektedir. Bir diğer ifade ile kentsel mekanların görsel nitelikleri insanlarda duygusal ve psikolojik etkiler yaratmakta, bireyler günlük yaşamlarında kentsel mekanların bu görsel özellikleri ile etkileşime geçmekte ve buna paralel tepkiler vermektedirler (Nasar, 1994). Literatürde kentsel yapılı çevrelerin görsel kalitesinin, kentsel mekanlardaki suç oranlarını olumlu ya da olumsuz yönde etkileyebileceği sıklıkla vurgulanmaktadır. Kentsel mekanların görsel kalitelerinin bozulması, bireylerde psikolojik sorunların çıkması, mekanda suç oranlarının artması gibi pek çok sorunu da beraberinde getirmektedir. Kentsel yapılı çevrelerin görsel kalitesini görsel zenginlik, peyzaj öğeleri, açıklık-kapalılık, düzen, birlik, orantı, ölçek, uyum, denge, ritm, karmaşıklık, şeffaflık, renk vd. gibi pek çok faktör etkilemektedir. Kentsel yapılı çevrelerin görsel kalitesi nicel ve nitel araştırma yöntemleri ile tespit edilebilmektedir.

Bu çalışmada, Ankara Hacıbayram Mahallesi örneğinde sokak ve caddelerin görsel kalitesi ile bu sokak ve caddelerdeki suç oranları arasındaki ilişki nicel araştırma yöntemleri ile sorgulanmakta, sokak ve caddelerde güvenliği arttıracak faktörler saptanmaya çalışılmaktadır.

Çalışmanın hipotez cümlesi aşağıda verilmektedir.

• Sokak ve caddelerin görsel kalitesini etkileyen ölçülebilir faktörler ile suç oranları arasındaki ilişkinin matematiksel modeller ile incelenmesiyle; sokak ve caddelerde suçu artıran ve azaltan unsurlar saptanabilir mi? şeklindedir.

Çalışmada sokak ve caddelerde görsel kaliteyi etkileyen ölçülebilir nitelikteki unsurlar;

• Açıklık (Sokakta görünebilir alanlar, sokakta görünen gökyüzü oranı)
• Kapalılık (Sokaktaki bina, duvar, ağaç gibi düşey yönelimli kapalılık oluşturan dikey unsurlar)
• Yeşil alanların varlığı/yoğunluğu (Sokak peyzajını oluşturan öğeler)
• Süreklilik/ Sokak duvarı devamlığı (Sokakta binalarla kesişen cadde oranı)
• Enkesitsel oran (Sokaktaki genişlik ve yükseklik oranı)

olarak belirlenmiş bulunmaktadır.

Çalışmada sokak ve caddelerin görsel kalitesinin görsel kalite indeksi (visual quality index) kullanılarak tespit edilmesi planlanmaktadır. Bu indeks ve indeskte kullanılan sokak ve caddelerin görsel kalitesini etkileyen ölçülebilir nitelikteki faktörler ile sokak ve caddelerdeki suç oranları arasındaki ilişkinin istatistiksel yöntemler ile ortaya konması (SPSS ile) hedeflenmektedir.

Kentsel mekanların görsel kalitesi mekandaki suç oranlarını önemli ölçüde etkilemektedir. Literatürde kentsel mekanların görsel kalitesi ve güvenlik arasındaki ilişki, genellikle suç algısı/korkusu veya güvenlik/güvensizlik hissi üzerinden nitel (anket, görüşme vs. gibi) araştırma yöntemleri kullanılarak değerlendirilmektedir. Bu neden ile kentsel yapılı çevrede görsel kaliteyi etkileyen faktörler ile suç ilişkisi nesnel olarak tespit edilememekte ve mekan tasarımına yönelik nesnel değerlendirmeler yapılamamaktadır. Bu çalışmada Ankara Hacıbayram mahallesinde belirlenen örneklem sokaklar için nicel bir yöntem kullanılarak, sokak ve caddelerde suçu azaltan ve arttıran faktörler tespit edilerek, konuya rasyonel yorumlar getirmek hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ankara, suç, güvenli sokak tasarımı, görsel kalite, kentsel tasarım

MODEL PROPOSAL IN QUESTIONING THE RELATIONSHIP BETWEEN VISUAL QUALITY OF SPACE AND CRIME RATES IN SPACE; EXAMPLE OF ANKARA HACIBAYRAM DISTRICT.

ABSTRACT

The visual quality of urban built environments can positively or negatively affect crime rates in urban spaces. The visual quality of urban built environments allows individuals to produce information in connection with perception, cognition and emotional processes, directing individuals ' behavior in space. In other words, the visual qualities of urban spaces create emotional and psychological effects in people, individuals interact with these visual features of urban spaces in their daily lives and give parallel reactions (Nasar, 1994). It is often emphasized in the literature that the visual quality of urban built environments can positively or negatively affect crime rates in urban spaces. Deterioration of the visual quality of urban spaces, the emergence of psychological problems in individuals, increase in crime rates in the space, such as many problems. Visual quality of urban built environments visual richness, landscape elements, openness-closeness, order, unity, proportion, scale, harmony, balance, rhythm, complexity, transparency, color, etc. as many factors affect. The visual quality of urban built environments can be determined by quantitative and qualitative research methods.

In this study, the relationship between the visual quality of the streets and the crime rates in these streets in the example of Ankara Hacıbayram District is questioned by quantitative research methods and the factors that will increase security in the streets and streets are tried to be determined.

The hypothesis of the study is given below.

• By studying the relationship between measurable factors affecting the visual quality of streets and streets and crime rates using mathematical models; can elements that increase and reduce crime in streets be detected? references.

Measurable elements that affect visual quality in the streets in the study;

• Opennes (areas visible on the street, sky visible on the street ratio)
• Enclosure (vertical elements that form a vertically oriented closure, such as buildings, walls, trees on the street)
• Greenery (elements that make up street landscape)
• Continuity/ street wall continuity (Street ratio intersecting buildings on the street)
• Cross-sectional proportion (width and height ratio in the street)

are designated as.

In the study, it is planned to determine the visual quality of the streets using the visual quality index. It is aimed to determine the relationship between the factors used in this index and the crime rates on the streets by statistical methods (with SPSS).

The visual quality of urban spaces significantly affects crime rates in the space. In the literature, the relationship between the visual quality of urban spaces and security is generally evaluated using qualitative research methods (such as surveys, interviews, etc.) over the perception/fear of crime or the feeling of security/insecurity. For this reason, the relationship between crime and the factors affecting the visual quality in the urban built environment cannot be determined objectively, and objective evaluations for space design cannot be made. In this study, it is aimed to bring rational interpretations to the subject by determining the factors that reduce and increase crime in the streets by using a quantitative method for the sample streets determined in Ankara Hacıbayram district.

Keywords: Ankara, crime, safe street design, visual quality, urban design

ÇOCUK KORUMA SİSTEMİ İÇERİSİNDE JANDARMANIN İŞLEVİ VE MAĞDUR ÇOCUĞA YAKLAŞIMI

Dr.Öğr.Üyesi Gülçin ORHAN
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
gulcinpsy@gmail.com

ÖZET

Dünya çapında milyonlarca çocuğu ve ailesini asırlardır olumsuz şekilde etkileyen ve ciddi bir toplumsal problem olan çocuğun ihmali ve istismarı, disiplinler arası ekip çalışması gerektiren karmaşık bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır (Arslan ve Erkol, 2021; Kaytez, Güzelyiğit ve Kadan, 2018). Suç mağduru olması sebebiyle yaşanan mağduriyete ilaveten mağdurun hizmet almak için temas kurduğu çeşitli kurum ve kuruluşlarda hizmet sunan personelin mağdura uygun olmayan tutum ve davranışta bulunması da ikincil mağduriyete sebebiyet verebilmektedir (Adli Destek ve Mağdur Hizmetleri Dairesi Başkanlığı, 2021). Bunun önüne geçebilmek amacıyla Türkiye'de Çocuk Koruma Uygulama ve Araştırma Merkezleri, Çocuk İzlem Merkezleri (Arslan ve Erkol, 2021) ve Adli Görüşme Odaları hizmet sunmaktadır (Çağlar ve Türk, 2019).

5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu'ndan hareketle çocuklarla ilgili kolluk görevleri, öncelikle kolluğun çocuk birimleri tarafından sağlanmaktadır. Kolluğun küçük yaşta çalıştırılan, okula gönderilmeyen, kaybolan ve bulunan, herhangi bir kuruma sevk edilen ve suça sürüklenen çocuğa müdahalede görev ve sorumlulukları bulunmaktadır. Jandarma personeli, görev ve sorumluluklarını yasalara uygun şekilde yerine getirmekle birlikte, gerekli olduğu durumlarda paydaş kurumlarla koordinasyonu sağlamakta, suça tanıklık eden çocuklarla görüşmekte, suç mağduru çocuklar için gerektiğinde avukat görevlendirmesi yapmakta, yine gereği halinde çocuğun yanında psikolog ya da psikolojik danışman ve tercüman bulundurma, korunma ihtiyacı olan çocuklar hakkında koruyucu ve destekleyici tedbir ya da tedbirler alınması gerekli ise durumu Cumhuriyet Savcılığı ya da Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığına bildirme, hakkında tedbir kararı alınan çocukları ailesine, kuruma ya da yasal temsilcisine teslim etme, okula gönderilmeyen çocuklarla ilgili olarak İl Milli Eğitim Müdürlükleri ile işbirliği ve koordinasyonu sağlama, korunma ihtiyacı olan çocuklarla ilgili görsel ve yazılı basında çıkan haberleri izleme ve ilgili yerleri bilgilendirme, çocuklarla ilgili işlemler konusunda tutanak ve gerekli istatistiki bilgileri tutma, konu ile ilgili kurslar düzenleme ve bu kurslara katılma ya da katılımı sağlama gibi görevleri bulunmaktadır Ayrıca çocuklarla ilgili işlemleri mümkün oldukça sivil kıyafetli ekip yürütmektedir (Aile İçi Şiddet, Kadına Yönelik Şiddet ve Çocuk Suçlarıyla Mücadelede Jandarmanın Görev, Yetki ve Sorumlulukları Yönergesi, 2013).

Kolluğun, çocuklarla ilgili yetki ve sorumluluğunu yerine getirirken çocukların erişkinlerden farklı şekilde fiziksel, zihinsel ve duygusal olarak gelişim sürecinde olduğunu ve bu sebeple kendilerinin destek ve korunma gereksinimleri olduğunu dikkate alması gereklidir. (Aile İçi Şiddet, Kadına Yönelik Şiddet ve Çocuk Suçlarıyla Mücadelede Jandarmanın Görevi Yetki ve Sorumlulukları Yönergesi, 2013). Özellikle ihmal ve istismar mağduru ya da risk altındaki çocuklarla görüşürken dikkatli olunması önemlidir. Mağdur çocuk, maruz kaldığı olay sonrasında stres, korku ve travma deneyimlemektedir (Şamar, 2018). Bu olumsuz deneyimleri en aza indirmek amacıyla, çocuk mağdurun kolluktaki işlemleri esnasında olabildiğince az sayıda kişiyle iletişim kurması, jandarma personelinin mağdur çocuğa karşı güler yüzlü ve sakin tavırlarla yaklaşması, gerekli bilgilendirmeleri yaşına uygun ifadelerle yapması ve psikolojik ilkyardım gibi acil müdahale gerekli olduğunda hemen yönlendirme sağlaması değerlidir. Çocuk mağdur aynı zamanda suça sürüklenen çocuk dahi olsa, öncelikle onun suç mağduru olduğu göz önüne alınmalı ve hakları doğrultusunda muamele edilmelidir (Adli Destek ve Mağdur Hizmetleri Dairesi Başkanlığı, 2021).

Tüm bu bilgiler ışığında, kolluğun çocuk mağdurlara yaklaşımında çocuğun örseleyici ihmal ya da istismar yaşantısı sonrası yaşayabileceği travmaya ya da travma belirtilerine karşı hazırlıklı, farkında ve bilinçli davranması, adli süreçle ilgili sorularını olabildiğince yanıtlamaya çalışması ve süreçte kendisine eşlik etmesi, göreviyle ilişkili durumlarda küçüğün gelişimine, ruhsal durumuna ve ihtiyaçlarına uygun şekilde hareket edebilmesi, görev, yetki ve sorumluluklarını yasal düzenlemeler ve yasalara uygun şekilde hassasiyetle yerine getirmesi önemli görülmektedir. Adaletin yerini bulacağı ve suçun yol açtığı zararın telafi edilerek olumsuz sonuçların azaltılacağı duygusu, mağdurun adalet sistemine güvenini sağlayan önemli bir etkendir. Bu güvenin sürdürülebilmesi amacıyla mağdur çocuğun yargılanmadan dinlenilmesi önemlidir (Adli Destek ve Mağdur Hizmetleri Dairesi Başkanlığı, 2021). Çocuk koruma sistemi içerisinde mağduriyet yaşayan bireylerin yüksek yararına hareket etme, mağdur ve yakınlarıyla temas eden tüm profesyonellerin sorumluluğu olmalıdır. Buradan hareketle görevi sırasında kolluğun, çocuk mağdur ve/veya ailesinin olası ihtiyaçlarına ve yaşadıkları travmatik strese karşı hassasiyet göstermesi, mağdur ya da yakınları için gerekli yönlendirmeleri ivedilikle sağlaması elzemdir. Cinsel istismar mağduru ile çalışma hassasiyet ve önemli beceriler gerektirmektedir (Barut, 2021). Cinsel suç mağdurlarına destek sunacak olan yetkililerin, şiddetin bireyler üzerindeki etkisini bilmesi, mağdurların ihtiyaçlarına duyarlı olabilmesi ve gerçekleşen zararın telafi edilebilmesi adına hızlı bir müdahale sunulabilmesi kritiktir. Cinsel suç mağdurlarının acil ve özel müdahale gereksinimleri olabilmesi nedeniyle sağlık personeli ile kolluk ve yargı mercilerinin koordineli şekilde hizmet sunması önemlidir (Adli Destek ve Mağdur Hizmetleri Dairesi Başkanlığı, 2021). Cumhuriyet savcısının talimatı doğrultusunda ve mümkün olduğu sürece cinsel istismar mağduru çocukla görüşme ve kendisiyle ilgili diğer işlemlerin yalnızca Çocuk İzlem Merkezlerinde ve konu ile ilgili özel eğitim almış profesyoneller ve meslek uzmanları tarafından yapılması, suça sürüklenen çocuklarla ilgili görüşmelerin adli görüşme odalarında gerçekleştirilmesi (Adli Destek ve Mağdur Hizmetleri Dairesi Başkanlığı, 2021), ancak zaruri hallerde ve Cumhuriyet savcısının talimatı durumunda kolluğun çocuklarla yerinde ve ivedilikle yapılması gerekli görülen görüşmelerinde uluslararası adli görüşme protokollerine (bkz. RATAC, NICHD protokolü) uygun hareket etmesi değerlidir. Kolluğun konuyla ilgili güncel yazını takip etmesi ve bilgilerini devamlı olarak güncellemesi, mağdur çocuğa ve ailesine en uygun yaklaşımı gösterebilmesi adına önemli görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kolluk, Çocuk İstimarı, Mağdur, Yaklaşım.

THE FUNCTION OF THE GENDARMERIE IN THE CHILD PROTECTION SYSTEM AND GENDARMERIE'S APPROACH TO THE VICTIM CHILD

ABSTRACT

Child neglect and abuse, a serious social problem that has negatively affected millions of children and their families around the world for centuries, is a complex phenomenon that requires interdisciplinary teamwork (Arslan & Erkol, 2021; Kaytez, Güzelyiğit & Kadan, 2018). In addition to the victimization experienced due to being a victim of the crime, inappropriate attitude and behavior by the personnel providing services in various institutions and organizations where the victim applies to receive services can also cause secondary victimization (Department of Legal Support and Victim Services, 2021). Child Protection Application and Research Centers, Child Monitoring Centers (Arslan and Erkol, 2021) and Forensic Interview Rooms in Turkey provide services in order to prevent such cases (Çağlar and Türk, 2019).

Based on the Child Protection Law No. 5395, law enforcement duties related to children are primarily provided by the child units of the law enforcement. The law enforcement has duties and responsibilities in intervening the child who is employed at a young age, who is not sent to school, who is lost or found, who is transferred to any institution and who is dragged into crime. While the gendarmerie personnel fulfill their duties and responsibilities in accordance with the law, they coordinate with stakeholder institutions when necessary, and meet with children who witness the crime. In addition to these, the Gendarmerie also undertakes the following duties: To appoint a lawyer when necessary for children who are victims of crime, and to have a psychologist or psychological counselor and interpreter with the child if necessary, notifying the Public Prosecutor's Office or the Ministry of Family and Social Services, if protective and supportive measures or measures are required for children in need of protection, handing over the children for whom a cautionary decision has been taken, to their family, institution or legal representative, ensuring cooperation and coordination with the Provincial Directorates of National Education regarding the children who are not sent to school, monitoring the news in the visual and written media about the children in need of protection and informing the relevant places, keeping the minutes and necessary statistical information about the transactions related to children, organizing courses related to the subject and attending or ensuring participation in these courses, in addition, the operations regarding children are carried out by the team in civilian clothes whenever possible (Directive on Duties, Powers and Responsibilities of the Gendarmerie in Combating Domestic Violence, Violence Against Women and Juvenile Crimes, 2013).

The law enforcement should take into account that children are physically, mentally and emotionally developing differently from adults when fulfilling their authority and responsibility regarding children. And that's why Law enforcement officers need to consider that children need support and protection. (Directive on the Duties, Powers and Responsibilities of the Gendarme in Combating Domestic Violence, Violence Against Women and Juvenile Crimes, 2013). It is especially important to be careful when meeting with children who are victims of neglect and abuse or at risk. The child victim experiences stress, fear and trauma after the event (Şamar, 2018). In order to minimize these negative experiences, the child victim should communicate with as few people as possible during the law enforcement proceedings, and the gendarmerie personnel should approach the child victim with a friendly and calm attitude. For this reason, it is very important for the gendarmerie personnel to provide the necessary information with expressions appropriate to their age and to provide prompt guidance when urgent intervention such as psychological first aid is required. Even if the child victim is also a child driven to crime, it should be considered that he is a victim of crime and should be treated in line with his rights (Department of Legal Support and Victim Services, 2021).

In consideration of these, in the approach of the law enforcement to child victims, it is considered important to be prepared, aware and conscious of the trauma or trauma symptoms that the child may experience after a traumatic experience of neglect or abuse. It is important that the gendarmerie tries to answer his questions about the judicial process as much as possible and accompanies him in the process, to act in accordance with the development, mental state and needs of the minor in cases related to his duty, to fulfill his duties, authorities and responsibilities in accordance with the legal regulations and laws. The sense that justice will be provided and the negative consequences will be reduced by compensating for the damage caused by the crime is an important factor that ensures the trust of the victim in the justice system. In order to maintain this trust, it is important to listen to the victim child without judging (Department of Legal Support and Victim Services, 2021). It is responsibility of all professionals who come into contact with victims and their relatives to act in the best interests of the victims within the child protection system. From this point of view, it is necessary for the law enforcement to be sensitive to the possible needs of the child victim and/or his family and the traumatic stress they experience, and to provide the necessary guidance for the victim or their relatives immediately. Working with victims of sexual abuse requires sensitivity and important skills (Barut, 2021). It is critical that the authorities who will provide support to sexual crime victims know the impact of violence on individuals, be sensitive to the needs of the victims, and offer a prompt response so that the harm can be compensated. Since sexual crime victims may have urgent and special intervention needs, it is important that health personnel, law enforcement and judicial authorities provide services in a coordinated manner (Department of Legal Support and Victim Services, 2021). In line with the instructions of the public prosecutor and as far as possible, interviewing the child victim of sexual abuse and carrying out other procedures related to him/her only in Child Monitoring Centers and by professionals and professionals who have received special training on the subject is a very precious behavior. It is very important that interviews about children driven to crime are held in judicial meeting rooms (Department of Legal Support and Victim Services, 2021), However, it is valuable that the law enforcement officers act in accordance with the international judicial meeting protocols (see RATAC, NICHD protocol) in cases where it is necessary and in case of the instruction of the Public Prosecutor. It is considered important for the law enforcement to follow the current literature on the subject and to constantly update their information, in order to show the most appropriate approach to the victim child and his family.

Keywords: Law Enforcement, Child Abuse, Victim, Approach.

TÜRKİYE'DE SUÇ COĞRAFYASI ARAŞTIRMALARINA BİR BAKIŞ

Arş.Gör. Erkin BAŞARAN
Munzur Üniversitesi
erkinbasaran@munzur.edu.tr

ÖZET

Suçlar, toplumdaki bireyler üzerinde güvenlik endişesi yaratan ve kamu güvenliği açısından kontrol altına alınması zaruret arz eden sosyal, psikolojik, ekonomik ve hukuksal problemlerdir. Suçlu, yaşadığı toplumun normlarıyla kişisel kuvvetleri arasında bir denge kuramamış kişi olarak tanımlanmaktadır. Çok sayıda faktörün etkileşimiyle ortaya çıkan bir olgu olan suç olgusu, diğer faktörlerin yanı sıra mekana ihtiyaç duymakta ve mekanın birçok özelliğinden etkilenmektedir. Her şeyden önce mekânsal bir bilim olan coğrafya da doğal olarak suç ile ilgilenmektedir.

Beşeri coğrafyanın gelişen bir parçası olma özelliği taşıyan suç coğrafyası, suçun ve suçluluğun mekânsal ve zamansal etkilerini ortaya koymaktadır. Söz gelimi suçlar belirli coğrafi mekanlarda meydana gelmekte, bu mekanların kendilerine özgü nitelikleri de suçların ortaya çıkmasına zemin hazırlamaktadır. Suç coğrafyası alt alanı ile suçların ortaya çıktığı lokasyonlar çeşitli kurumlardan alınan veriler yardımıyla kolayca harita üzerinde gösterilebilmekte, Coğrafi Bilgi Sistemleri (CBS) aracılığıyla bu verilerden yola çıkılarak üretilen haritalar üzerinde suçlara ilişkin çeşitli analizler yapılabilmekte, suç ve mekan ilişkisi bağlamında diğer disiplinlere fayda sağlayacak çıktılar elde edilebilmekte ve sonuçta ülkelerin güvenlik politikalarına önemli katkılar sunulabilmektedir. Suç ile coğrafya arasındaki ilişki uluslararası akademik camiada 150 yıllık bir geçmişe sahipken, ülkemizde yeni yeni ele alınmaya başlanılan bir konudur.

Türkiye'de suç coğrafyasıyla ilgili araştırmalara göz atıldığında, çoğunluğun yerleşim birimlerindeki suçların dağılışının başta il ve ilçe emniyet müdürlükleri olmak üzere çeşitli kamu kurum ve kuruluşlarından elde edilen istatistiki veriler ışığında haritalarla mekânsal ve zamansal olarak gösterimini konu edinen çalışmalar olduğu görülmektedir. Yine belirli suç tiplerinin bölgesel ve ulusal çapta dağılışları, bunların CBS ile analizi, önceden belirlenmiş bir karakol kompleksinin çevresinde suça ilişkin durumun coğrafi gösterimi, suç coğrafyası çalışmalarında veri kaynakları ve suç-mekan ilişkisine yönelik teorik arka plan da suç coğrafyası kapsamında çalışılan diğer başlıca konu başlıklarını teşkil etmektedir. Ancak ulusal literatürümüzde suç coğrafyası hakkında yapılan araştırmaları konularına göre tasnifleyici bir çalışmanın bulunmayışı ve literatürün özellikle mala karşı işlenen suçlarla sınırlı kalması araştırmamızın temel gerekçelerini oluşturmaktadır.

Bu çalışmada ülkemizde suç coğrafyasına yönelik yapılan araştırmalar irdelenmiş, ayrıntılı bir literatür taraması sonucunda hangi suç türlerinin hangi yerleşim birimlerimizde yoğunluk kazandığı bahse konu bu çalışmaların sonuçlarına göre ana hatlarıyla vurgulanmaya çalışılmış ve bilimsel camia dışında güvenlik güçlerimize de faydalı olabilecek çıktılar sunulması amaçlanmıştır. Akademik araştırmaların dışında çalışmamızın formatına uygun olacak biçimde Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK), Emniyet Genel Müdürlüğü ve Adalet Bakanlığı'ndan da veri talep edilmesi planlanmaktadır. Konu hakkında akademik çalışmaların ayrıntılı bir değerlendirmesiyle literatüre katkı sunulması ana amaç olmakla birlikte, Türkiye'de suçlara yönelik karar alma süreçlerinde coğrafya biliminin olanaklarından yararlanılmasıyla bu konudaki mekânsal politikalarda kurumlarımıza ve güvenlik teşkilatlarımıza yardımcı olunması da hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Suç, Suç Coğrafyası, Suç Coğrafyası Araştırmaları

AN OVERVIEW OF CRIME GEOGRAPHY RESEARCH IN TURKEY

ABSTRACT

Crimes are social, psychological, economic and legal problems that create security concerns on individuals in the society and require control in terms of public security. The criminal is defined as a person who has not been able to strike a balance between the norms of his society and his personal strength. The phenomenon of crime, which is a phenomenon that occurs with the interaction of many factors, needs space as well as other factors and is affected by many features of the space. First of all, geography, which is a spatial science, naturally deals with crime.

Crime geography, which is a developing part of human geography, reveals the spatial and temporal effects of crime and delinquency. For example, crimes occur in certain geographical locations, and the unique characteristics of these places also lay the groundwork for the emergence of crimes. The crime geography sub-field and the locations where crimes occur can be easily displayed on the map with the help of data from various institutions, various analyzes can be made on the maps produced based on these data through Geographical Information Systems (GIS), and outputs that will benefit other disciplines in the context of the relationship between crime and space. Consequently, important contributions can be made to the security policies of countries. While the relationship between crime and geography has a history of 150 years in the international academic community, it is a recently started to be addressed in our country.

When looking at the researches on the crime geography in Turkey, it is seen that the distribution of the crimes in the settlements of the majority is spatial and temporal with maps in the light of the statistical data obtained from various public institutions and organizations, especially the provincial and district police directorates. Again, the regional and national distribution of certain crime types, their analysis with GIS, the geographical representation of the crime situation in the vicinity of a pre-determined police station complex, the data sources in the crime geography studies and the theoretical background on the crime-space relationship are also the other main topics studied within the scope of the crime geography. poses. However, the main reasons of our research are that there is no classifying study on the geography of crime in our national literature and that the literature is limited to crimes committed especially against property.

In this study, the researches conducted on the crime geography in our country were examined, and as a result of a detailed literature review, it was tried to outline which types of crimes were concentrated in which settlements according to the results of these studies, and it was aimed to provide outputs that could be useful to our security forces outside of the scientific community. In addition to academic research, it is planned to request data from the Turkish Statistical Institute (TÜİK), the General Directorate of Security and the Ministry of Justice in accordance with the format of our study. While contributing to the literature with a detailed evaluation of academic studies on the subject is the main purpose, it is also aimed to help our institutions and security organizations in spatial policies on this issue by using the opportunities of geography in decision-making processes regarding crimes in Turkey.

Key Words: Turkey, Crime, Crime Geography, Crime Geography Research

ADLİ OLAYLARDAN ELDE EDİLEN DNA'LARIN ADLİ İSTİHBARAT AMAÇLI KULLANILMASINDA YENİ BİR YÖNTEM: DNA FENOTİPLENDİRME

Öğr.Gör. Ercan ALTINSOY
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
ercanaltinsoy@gmail.com

ÖZET

Bir suç meydana geldiğinde, olay yerinden birçok delil elde edilebilir. Bunlar DNA, parmak izi, lifler, cam parçaları, lastik izleri, uyuşturucu vb. malzeme ele geçirilmesi şeklinde olabilir. Adli bilimler, tüm bu farklı kategorideki elde edilen iz ve delilleri analiz ederek adli olguların hukuki sürecine katkı sunan bir dizi disiplindir diyebiliriz. Adli bilim, adli makamlara ve mahkemelere olay yerinden elde edilen bulguları birer bilimsel delil haline getirmekten sorumludur. Adli bilim yardımıyla olay yerindeki iz ve delillerden yola çıkarak olay yerinin yeniden canlandırılmasını desteklemek için kullanılırken, kolluk tarafından yönetilen adli soruşturmada da "kim? Ne? Nerede? Neden? Ne zaman? ve nasıl?" sorularını cevaplandırmak için çeşitli hipotezler geliştirir.

"İstihbarata dayalı kolluk" başlangıçta suçun önlenmesi ve adli olayların aydınlatılması işlemi " suç, ihbarlar, gizli operasyonlar ve yeraltı dünyasındaki bağlantılardan" elde edilen istihbarata dayanıyordu. Artık adli bilim olay yerinden elde edilen bulguları birer bilimsel delil haline getirmesi kolluk stratejisi için umut vaat eden temel veriler haline gelmesini sağlamıştır. Olay yerinden elde edilen iz ve delillerin bilgisayar ortamında veri tabanları oluşturarak tutulması işlemi suçluları tanımlaması ve suçlu davranışlarının hedeflerinin belirlenmesi işlemine adli istihbarat diyebiliriz.

Adli istihbarat, soruşturma da ipuçları veren delillerin kolluk soruşturmasını desteklemek için adli delillerin analitik sürece entegrasyonunu içerir. Basit bir ifade ile elde edilen adli istihbarat, iki veya daha fazla adli bilgiyi birbirine bağlayarak yeni soruşturma yöntemlerinin ortaya çıkartılmasına dayanmaktadır.

Hiç şüphesiz ki 20. yüzyılın sonlarındaki en büyük keşiflerinden biri olan DNA parmak izi, adli bilim araştırmalarında devrim yarattı. Elde edilen DNA profilleri, suçluları mahkûm etmeye, yanlış suçlananları veya mahkûm edilenleri temize çıkarmaya, suç, afet ve savaş kurbanlarının kimlik tespitini yapmaya yardımcı olmuştur. Bu durum adli DNA analizinin 30 yıllık kısa özetidir diyebiliriz.

DNA Profili oluşturma teknolojisi sürekli olarak gelişmektedir. Bu da olay yerinden eser miktarda elde edilen DNA'ların analizini günümüzde mümkün kılmaktadır. Bu durum aynı zaman da DNA analizlerinin doğruluğunu da önemli ölçüde artırmıştır. İlk teknik (RFLP analizi), bireysel genetik profiller oluşturmak için büyük miktarlarda DNA gerektirirdi. Bununla birlikte, oldukça hassas PCR mültipleks tahlillerinin ortaya çıkışı, bu miktarı önemli ölçüde azaltmıştır, öyle ki, kantifikasyon sırasında "saptanamaz" olarak kabul edilen DNA'dan tam genetik profiller elde edilebilir hale gelmiştir.

DNA profilleme, kimliği bilinmeyen bir biyolojik materyalin (prob DNA), kimliği bilinen kişilerden alınan biyolojik materyal ile DNA eşleştirmesi yoluyla failin kimliğinin tespit edilmesi şeklinde tanımlanabilir. Olay yerindeki biyolojik bulgudan elde edilen DNA profilinin veri tabanı veya şüpheli kişilerle tam olarak uyan DNA örneğini içermiyorsa tanımlama başarısız olur. Adli olayla ilgili başkaca delil yoksa soruşturmada ilerleme sağlamak mümkün olmayacak ve olay faili meçhul kalacaktır.

Adli DNA Fenotiplemesi, olay yerinde elde edilen biyolojik numunelerden veya kimliği tespit edilemeyen ölmüş veya öldürülmüş tanınmayacak haldeki cesetlerin fiziksel özelliklerini tahmin etmektir. DNA'nın bu şekilde kullanılması aslında bir istihbarat toplama işlemidir. Bu yöntem adli makamlara nezdinde henüz delil niteliği kazanmasa da büyük ölçüde genetik materyalin adli bir kullanımını işaret etmektedir. DNA fenotiplemesinin temel prensibi kimlik tespiti için DNA'dan yüz şeklinin tahmin edilmesi işlemidir. Bununla birlikte, insan yüzü, gelişimi tam olarak anlaşılamayan moleküler ve çevresel etkileşimleri içeren, farklı özelliklerden (örneğin gözler, burun, çene ve ağız) oluşan karmaşık ve çok parçalı bir özelliktir.

Adli DNA analizi, istihbarat sürecine girdi sağlamak için olay yerinden elde edilen biyolojik bulgudan bilgi sağlamayı mümkün hale getirmiştir. Bu tür ipuçları, donörün fiziksel özelliklerini, vericinin biyocografik soyunu tahmin ederek ortak genetik atalarının tanımlaması yapılabilmektir. Buradan yola çıkarak yüz şeklinin ve fiziksel özelliklerinin tahmin edilmesi amaçlanmaktadır. Ortaya çıkartılan yüz şeklinden (resminden) şüpheli kişiyi tespit etmek ve daha sonra DNA profilinin karşılaştırması yapılarak olay yeri ile bağlantısının ortaya çıkartılmasını sağlamaktır.

Bu çalışmalar yeni olsa da bu yolla çözülmüş çok fazla adli olay olduğunu söyleyebiliriz. DNA fonotiplendirme yöntemiyle ilgili çok daha fazla bilimsel çalışma yapılması gerektiği muhakkaktır. Ancak ulaşılacak sonuçlar şimdiden adli bilim dünyasını heyecanlandırmaya yetmiştir.

Anahtar Kelimeler: DNA, Fenotiplendirme, İstihbarat.

A NEW METHOD FOR USING DNA FROM FORENSIC FACTS FOR FORENSIC INTELLIGENCE: DNA PHENOTYPİNG

ABSTRACT

When a crime occurs, a lot of evidence can be obtained from the crime scene. These are DNA, fingerprints, fibres, glass shards, tire tracks, drugs, etc. material can be seized. We can say that forensic sciences are a series of disciplines that contribute to the legal process of forensic cases by analyzing the traces and evidence obtained in all these different categories. Forensic science is responsible for turning the findings obtained from the crime scene into scientific evidence to the judicial authorities and courts. While it is used to support the re-enactment of the crime scene based on traces and evidence at the crime scene with the help of forensic science, "who? What? Where? Why? When? And how?" Develops various hypotheses to answer the questions.

"Intelligence-based law enforcement" initially relied on intelligence obtained from "crime, denunciations, covert operations, and connections in the underworld" to prevent crime and clarify forensic incidents. Now, forensic science has turned the findings obtained from the crime scene into scientific evidence, making it promising basic data for law enforcement strategy. The process of keeping traces and evidence obtained from the crime scene by creating databases in the computer environment can be called forensic intelligence, the process of identifying criminals and determining the targets of criminal behavior.

Forensic intelligence involves integrating forensic evidence into the analytical process to support the law enforcement investigation of clues to the investigation. In simple terms, forensic intelligence is based on the discovery of new investigation methods by linking two or more forensic information.

Undoubtedly one of the greatest discoveries of the late 20th century, DNA fingerprinting revolutionized forensic science research. The resulting DNA profiles have helped to convict criminals, clear those wrongly accused or convicted, and identify victims of crime, disaster and war. We can say that this is a short summary of 30 years of forensic DNA analysis.

DNA Profiling technology is constantly evolving. This makes it possible to analyze trace amounts of DNA obtained from the crime scene today. This has also significantly increased the accuracy of DNA analysis. The first technique (RFLP analysis) required large amounts of DNA to create individual genetic profiles. However, the advent of highly sensitive PCR multiplex assays has significantly reduced this amount, such that full genetic profiles are available from DNA considered "undetectable" at the time of quantification.

DNA profiling can be defined as the identification of the perpetrator through DNA matching of an unknown biological material (probe DNA) with biological material from known individuals. Identification will fail if the database of DNA profile obtained from biological findings at the crime scene does not contain the DNA sample or DNA sample that exactly matches the suspects. If there is no other evidence regarding the judicial incident, it will not be possible to progress in the investigation and the perpetrator of the incident will remain unsolved.

Forensic DNA Phenotyping is the estimation of physical characteristics of dead or murdered unrecognizable corpses from biological samples obtained at the crime scene or unidentified. This use of DNA is actually an intelligence gathering process. Although this method has not yet gained the quality of evidence before judicial authorities, it largely points to a forensic use of genetic material. The basic principle of DNA phenotyping is the process of predicting face shape from DNA for identification. However, the human face is a complex and multi-part feature composed of different features (e.g. eyes, nose, jaw, and mouth) whose development includes molecular and environmental interactions that are not fully understood.

Forensic DNA analysis has made it possible to obtain information from biological evidence obtained from the crime scene to provide input to the intelligence process. Such clues are the identification of common genetic ancestry by predicting the donor's physical characteristics, the biogeographical lineage of the donor. From this point of view, it is aimed to predict the face shape and physical characteristics. It is to identify the suspect person from the face shape (picture) revealed and then to make a comparison of the DNA profile to reveal its connection with the crime scene.

Although these studies are new, we can say that there are many forensic cases solved in this way. It is certain that much more scientific studies should be done on the DNA phonotyping method. However, the results to be achieved have already been enough to excite the forensic science world.

Keywords: DNA, Phenotyping, Intelligence.

İSTİHBARATIN ÖZEL SEKTÖRE DEVRİNİN KAVRAMSAL MODELLEMESİ VE UYGULANABİLİRLİĞİ: ÖZEL İSTİHBARAT ŞİRKETLERİ

Prof.Dr. Kadir Murat ALTINTAŞ
Abant İzzet Baysal Üniversitesi
kadiraltintas@ibu.edu.tr

ÖZET

21. Yüzyılın dünyasında devletlerarası güç mücadelelerinde gözlenen başlıca dönüşüm, yüksek maliyetli ve yıkıcı sonuçları bulunan konvansiyonel savaşların önceliğini kaybetmesi ve yerini "Hibrit Savaş" olarak nitelendirilen yepyeni bir savaş konseptine bırakmasıdır. Günümüz koşullarında savaş ve barış arasındaki keskin çizgilerin giderek ortadan kalkması, teorik anlamda asker ve sivil bireyler arasındaki sınırların da adeta yok olmasına sebep olmuştur.

Bu kapsamda Gerasimov Konsepti olarak adlandırılan ve ekonomik savaşları da içeren hibrit savaş kavramı, silahlı mücadelelere nazaran diplomatik açıdan daha risksiz ve diplomasinin etkisiz kaldığı "gri alanlarda" etkili sonuçlar aldığı, teorisyenler ve uygulayıcılar tarafından genel kabul görmüş bir yaklaşım olarak karşımıza çıkmaktadır. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin dağılması ve soğuk savaşın bitmesi ile Doğu Blokunun baskın istihbarat servisleri kaynaklı ortaya çıkan nitelikli işgücü fazlalığı, bu kişilerin dünya ekonomisinde son çeyrek yüzyılda adeta bir dev haline dönüşen çok uluslu şirketlerde istihdam olanağı bulması ile sonuçlanmıştır.

Diğer taraftan, bu şirketlerin uluslararası yatırımlarının gelişmesi ve çeşitlenmesi sonucu talep edilen istihbarat ve danışmanlık hizmeti yanında, 9/11 saldırıları sonrası ABD'nin terör devleti ve terörist organizasyonlar ile "yerinde" mücadele karar alması, istihbarat servislerini yapısal anlamda derinden etkilemiş ve ulusal istihbarat sistemlerinin yeniden kurgulanması ihtiyacı doğmuştur. Bu anlamda, Irak ve İran Savaşı'nın bitimini müteakiben gerçekleştirdiği birinci ve ikinci Körfez Savaşlarında ABD'nin sahada (Irak'ta) yaptığı istihbarat faaliyetlerinde, şimdiye kadar yeterince gözlenmemiş yepyeni bir tasarımın önem kazandığı görülmektedir. bu anlamda, devletlerin dünyanın herhangi bir bölgesindeki çeşitli askeri ve istihbari faaliyetlerini özel teşebbüslere "outsource" etmesi (dış kaynak kullanımı), özel askeri şirketlerin yanı sıra, özel istihbarat şirketlerinin de ilgili konularda ticari rekabet ortamında yer bulmalarına sebep olmuştur.

Tamamen ticari saikler ile hareket eden ve teorik manada ticari bir teşebbüsten herhangi bir farkı bulunmayan özel istihbarat şirketleri, günümüzde adeta birer gölge istihbarat servisi şeklinde örgütlenerek, ulusal düzeyde politik karar vericilere alternatif bir istihbarat kaynağı yaratmaktadır. Öte yandan, özel istihbarat şirketleri çok uluslu şirketlerin küresel rekabet ortamında başarılı neticeler alabilmesi amacıyla, ilgili şirketlerin stratejik hedeflerine yönelik çok daha karmaşık bir hal alan küresel ticari faaliyetlerinin analiz edilmesi yanında, bölgesel ekonomik ve siyasi gelişmelere yönelik jeopolitik danışmanlık hizmeti de sunmaktadırlar. Başka bir ifade ile özel istihbarat şirketleri, küresel rekabet ortamında ekonomik finansal yatırım eğilimlerini küresel ölçekte analiz edebilen ve çokuluslu şirketlerin karar alma mekanizmalarının geleceğe yönelik öngörülerindeki muhtemel risk ve belirsizlikleri minimize etmek hususunda stratejik analiz desteği veren ticari kuruluşlardır.

Bu çalışmanın öncelikli amacı; özel nitelikteki güvenlik teşebbüslerinden biri olan ve küresel istihbarat sisteminin yeni bir oyuncusu olarak "özel istihbarat şirketlerinin" kavramsal çerçevesini oluşturmaktır. Kavramsal sınırlar noktasında ciddi bir karmaşanın yaşandığı ticari nitelikteki güvenlik şirketleri arasında (askeri, dedektiflik, istihbari, güvenlik, paralı askerler vb. vekil yapılanmalar) özel istihbarat şirketlerinin kendi içindeki farklılıkların yapısal olarak modellenmesi yanında ulusal istihbarat toplulukları arasındaki yerine ilişkin projeksiyonlara temel teşkil edebilecek, Türkiye özelinde stratejik bir analiz yapabilmektir. Bu çalışmada, araştırmaya ilişkin veriler, nitel araştırma tekniklerinden doküman incelemesi yoluyla elde edilmiş ve betimsel analiz yöntemi uygulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: İstihbarat, İstihbaratın Özelleşmesi, Özel İstihbarat Şirketleri, Espiyonaj.

CONCEPTUAL MODELING AND APPLICABILITY OF TRANSFER OF INTELLIGENCE TO THE PRIVATE SECTOR: PRIVATE INTELLIGENCE COMPANIES

ABSTRACT

The main transformation observed in the interstate power struggles in the world of the 21st century is that conventional wars, which have high cost and devastating results, lose their priority and are replaced by a brand new war concept called "Hybrid War". The gradual disappearance of the sharp lines between war and peace in today's conditions has led to the disappearance of the theoretical boundaries between military and civilian individuals.

In this context, the concept of hybrid warfare, which is called the Gerasimov Concept and includes economic wars, emerges as a generally accepted approach by theorists and practitioners, where it is less risky in diplomatic terms compared to armed struggles and has effective results in "grey areas" where diplomacy is ineffective. With the disintegration of the Union of Soviet Socialist Republics and the end of the cold war, the surplus of qualified workforce arising from the dominant intelligence services of the Eastern Bloc resulted that they found great employment opportunities in multinational companies that had become a giant in the world economy in the last quarter century.

On the other hand, in addition to the intelligence and consultancy services requested as a result of the development and diversification of the international investments of these companies, the decision of the USA to fight with the terrorist state and organizations "on point " after the 9/11 attacks has deeply affected the intelligence services in a structural sense and has affected the national intelligence systems. needed to be restructured. In this sense, it is seen that a brand new design that has not been sufficiently observed in recent years has gained importance in the intelligence activities carried out by the USA in the field (in Iraq) during the first and second Gulf Wars, which were carried out following the end of the Iraq and Iran Wars. In this sense, the "outsourcing" of various military and intelligence activities of states in any part of the world to private enterprises has caused private intelligence companies to find a place in the commercial competition environment in related matters, as well as private military companies.

Private intelligence companies, which act with purely commercial motives and are no different from a commercial enterprise in the theoretical sense, are organized as a shadow intelligence service today, creating an alternative intelligence source for political decision makers at the national level. On the other hand, private intelligence companies provide geopolitical consultancy services for regional economic and political developments, as well as analyzing the global commercial activities of the relevant companies, which have become much more complex, in order to achieve successful results in the global competitive environment of the multinational companies. In other words, private intelligence companies are commercial organizations that can analyze economic/financial investment trends in a global competitive environment and provide strategic analysis support to minimize the possible risks and uncertainties in the future predictions of the decision-making mechanisms of multinational companies.

The primary aim of this study is; to create the conceptual framework of "private intelligence companies" as one of the private security initiatives and as a new player in the global intelligence system. Among the commercial security companies (military, detective, intelligence, security, mercenaries, etc. proxy organizations) where there is a serious confusion at the point of conceptual boundaries, the differences within the private intelligence companies can be modeled structurally as well as the projections regarding their place among the national intelligence communities. In this study, the data related to the research were obtained through document analysis, one of the qualitative research techniques, and the descriptive analysis method was applied.

Keywords: Intelligence, Privatization of Intelligence, Private Intelligence Companies, Espionage.

ULUSAL GÜVENLİK EKSENLİ SİBER TEHDİTLER İLE MÜCADELEDE İSTİHBARAT ŞİRKETLERİN ROLÜ

Dr.Öğr.Üyesi Tolga ÖZ
Milli Savunma Üniversitesi

Süfyan Kadir KIVAM
Atatürk Stratejik Araştırmalar Enstitüsü
kdrkvm@gmail.com

ÖZET

Siber alan 21. YY'ın en çok günlük bazlı olayının yaşandığı ve sadece devletlerin değil sivillerinde doğrudan karşı karşıya kaldığı bir dizi tehdidin bulduğu kaotik bir ortamdır. Bu tehditlere karşı devletler varlık sebepleri gereği savunma faaliyetleri yürütmektedir. Fakat tehdidin boyutu gözlemlendiğinde, devletlerin kendi başına ya da birbirleriyle iş birliği yaparak ortadan kaldırabileceğinin çok daha üstünde olduğu görülmektedir. Bu sebeple özellikle demokratik ulus devletler siber alanda ulusal güvenliği sağlamak için yüklenici şirketlerden destek almaktadır. Bu destek alımı günümüzde son derece tartışmalı bir konu olsa da devletlerin yüklenici kullanımında bir artış izlenmektedir. Nitekim bu şirketler her geçen yıl daha fazla kontrat imzalamakta ve küresel ölçekte büyüme göstermektedir.

Bu çalışmanın amacı ulusal güvenlik eksenli siber tehditler ile mücadelede yüklenici şirket kullanımını eleştirel bir perspektifte tartışarak devlet açısından ortaya koyduğu fırsatları, zararları, tehditleri ve imkanları belirlemektir. Böylece siber güvenliğin sağlanmasında yüklenici şirketlerin ne kadar güvenilir ve gerekli olduğu sorusuna cevap aranacaktır. Ek olarak benzer şekilde Türkiye'de yüklenici şirket kullanımı ne kadar avantajlı olabilir, devlet bu tarz yapılanma ve iş modellerine yönelmeli midir sorularına cevap aranacaktır. Çalışmanın hipotezi; devletlerin ulusal güvenlikle ilgili konularda, maliyet ve uzmanlık avantajı sebebiyle yüklenici kullanması tehdidin, iç tehdide dönüşmesine ve böylece ulusal güvenlik tehdidinin daha komplike bir yapıya dönüşmesine sebep olduğudur.

Bu konuda akademik literatür incelendiğinde yüklenici şirketlerin rolüne dair daha çok fiziksel güvenlik konularını içeren çalışmaların yapıldığı görülmektedir. Yüklenici şirketler hakkında araştırmalar yürüten akademisyenler ise özellikle savaş bölgelerini örneklem olarak kullanmaktadır. Halbuki siber alan yüklenici şirketlerin çok daha fazla yer aldığı ve tehdit boyutunun çok daha çeşitli ve büyük bir örneklem niteliği taşımaktadır. Dolayısıyla bu çalışma sadece siber güvenlik ile ilgilenen yüklenici firmaların rolüyle sınırlandırılmış, askeri şirket modelindeki yüklenici firmalar dahil edilmemiştir.

Türkiye'de özellikle siber güvenlik alanında şirketlerin her geçen gün yaygınlaştığı ve devlet ihalelerinde rol aldıkları düşünüldüğünde konunun akademik olarak incelenmesi ilgililerine perspektif sunma açısından faydalı olacağı düşünülmektedir. Öte yandan bu konuda akademik çalışmaların kısıtlılığı göz önünde bulundurulduğunda, konunun literatüre fayda sağlayacağına inanılmaktadır.

Çalışmanın ilk bölümünde siber alan ve bu alandaki tehditler hakkında kavramsal bir çerçeve çizilecektir. Böylece okuyucu ulusal güvenlik perspektifinde siber tehditler nelerdir bilgi sahibi olacaktır. Makalenin ikinci kısmında yüklenici şirketlerin, devletler açısından kullanımının fırsat, risk, zarar ve imkanlar çerçevesinde değerlendirmesi gerçekleştirilecektir. Ayrıca FireEye, DarkMatter ve NSO Group isimlerindeki üç yüklenici firma ve faaliyetleri incelenerek devletler açısından yüklenici şirketlerin rolü örneklendirilecektir. Çalışmanın son bölümünde ise ulusal güvenlikte yüklenici şirket kullanımı ile ilgili tartışmalara yer verilecek ve Türkiye'de yüklenici şirketlerle kurulabilecek bir güvenlik mimarisinin nasıl daha etkili ve güvenli olacağı yönünde öneride bulunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: İstihbarat şirketleri, ulusal güvenlik, siber güvenlik

THE ROLE OF PRIVATE INTELLIGENCE COMPANIES IN COMBATING NATIONAL SECURITY BASED CYBER THREATS

ABSTRACT

Cyberspace is a chaotic environment in which the most daily-based events of the 21st century are experienced and a series of threats directly confronted not only by states but also by their civilians. Against these threats, states have to carry out defense activities for to their existence and continuity. However, when the size of the threat is observed, it is seen that it is much more than states can eliminate on their own or in cooperation with each other. For this reason, states receive support from contractor companies to ensure national security in the cyber field. There is observing increase in the use of contractors by the states, although this usage is a highly controversial issue today.

The aim of this study is to discuss the use of contractors in the combting against national security based cyber threats in a critical perspective and to determine the strong, weak sides, threats and also opportunities presented by the state. Thus, an answer will be sought to the question of how reliable and necessary the contractor companies are in providing national security based cyber threats. In addition, similarly, answers will be sought to the questions of how advantageous the use of contractor companies can be in Turkey, and whether the government should turn to such structuring and business models.

When the academic literature on this subject is examined, it is seen that most of studies on the role of contractor companies involving physical security issues. However, the cyber domain is a much more diverse and large sample of size of the threat, and also where the contractor companies are much more involved. Therefore, this study was limited to the role of contractor companies dealing with cyber security only, and contractor companies in the military company model were not included.

Considering that companies in Turkey, especially in the field of cyber security, are becoming more widespread and taking part in government tenders, it is thought that an academic examination of the subject will be beneficial in terms of providing perspective to those concerned. On the other hand, considering the limitations of academic studies on this subject, it is believed that the subject will benefit the literature.

In the first part of the study, a conceptual framework will be drawn about cyberspace and threats in the national security based. Thus, the reader will have information about cyber threats from the perspective of national security. In the second part of the article, the use of contractor companies by governments will be evaluated within the framework of strong, weak sides, opportunities and threats. In addition, three contractor companies, FireEye, Dark Matter and NSO Group, activity will be examined and the role of contractor companies in terms of governments will be exemplified. In the last part of the study, discussions about the use of contractor companies in national security will be included and suggestions will be made on how a security architecture that can be established with contractor companies in Turkey will be more effective and safe.

Keywords: Private Intelligence Firms, National Security, Cyber Security

ÖZEL İSTİHBARAT ŞİRKETLERİNİN İSTIHBARAT TOPLULUĞU ÜZERİNDEKİ ROLÜ

Yusuf Can AYAZ
Polis Akademisi
yusufcanayaz9@gmail.com

ÖZET

Soğuk Savaş döneminin son bulmasıyla ulusal ve uluslararası güvenlik yaklaşımlarında kayda değer gelişmeler ve değişimler yaşanmıştır. Bu dönemde, yeni tehdit ve tehlike ortamının, yeni tedbirler gerektirdiği anlaşılmıştır. Dönemin konjonktürü ele alındığında; komünizmin çöküşü ve liberal dönüşüm beklentilerin artmasının, uluslararası ilişkilerde temel aktör olan devletlerin ordu ve istihbarat yapılarını da doğrudan etkilediği gözlemlenmektedir. Geleneksel açıdan niceliği yüksek olan ordu ve istihbarat kurumlarının, yeni tehditlerle mücadele konusunda yeterli olup olmadığı birçok araştırmanın konusu olmuştur. Bu doğrultuda devletlerin stratejileri üzerinde doğrudan etkili olan istihbarat kurumlarının da modernizasyonu gündeme gelmiştir.

Soğuk Savaş döneminde varlık gösteren ve Soğuk Savaş sonrasında yükselişi ivme kazanan Özel Askeri ve Güvenlik Şirketleri (ÖAŞ), istihbarat şirketlerinin de güç kazanmasıyla paralel ilerlemiştir. Birçok ÖAŞ, istihbarat tedarik hizmetiyle müşterilerine hizmet vermiştir. Birçok araştırmacı tarafından; askerî hizmet tedarikçisi şirketler, askerî danışmanlık şirketleri, askerî destek şirketleri gibi tasniflerle incelenen bu şirketler, analizi de kapsayan danışmanlık hizmeti ve askeri destek için istihbarat hizmeti sunmaktadır. Askeri bağlamın dışında sadece istihbarat hizmetine odaklanan ve ülkelerin istihbarat topluluğunda yer edinen çeşitli istihbarat şirketleri de varlıklarını özel şirketler olarak sürdürmektedir. İstihbarat sistemine entegre hizmet sunan veri tedarikçisi şirketlerse özellikle teknik istihbarat paylaşarak istihbarat topluluğun bir dış parçasını oluşturmaktadır. Mevcut varlıklarıyla, ABD ve Avrupa başta olmak özelleşen istihbarat sistemi popülerliğini giderek arttırmaktadır. Özelleşen istihbarat sisteminin gelişimi; karar alıcıların desteklenmesi, devletlerinin yükümlülükleri ve hukuki sorumlulukları üzerinde etkisi bakımından büyük önem arz etmektedir. Dünyaca ünlü birçok firmanın istihbarat tedarikçisi olarak verdiği düşünüldüğünde, bu şirketlerin, güvenlik bürokrasisi üzerindeki nasıl bir etkisinin olduğu önemli bir tartışmanın konusunu oluşturmaktadır. Özel sektörden istihbarat alanında yoğun bir şekilde faydalandığı bilinen ABD İstihbarat Topluluğu'nda birçok personelin özel istihbarat şirketi mensubu olduğu bilinmektedir. Bu doğrultuda çalışmanın amacı özel istihbarat şirketlerinin, ABD İstihbarat Topluluğu özelinde etkisini incelemektir.

Çalışmada, Soğuk Savaş döneminde özelleşmiş istihbarat faaliyetlerine yer verilmekle birlikte, ABD İstihbarat anlayışını büyük ölçüde etkileyen 11 Eylül 2001 saldırıları sonrası, özelleşmesi ivme kazanan istihbarat sektörünün istihbarat topluluğu açısından önemi tartışılacaktır. Çalışmada nitel araştırma teknikleri kullanılmış ve açık kaynaklar vasıtasıyla ABD İstihbarat Topluluğu'ndaki özelleşmenin boyutu incelenecektir. Bu çerçevede ele alınan metinler, akademik araştırmalarla birlikte, ABD hükümeti tarafından yayınlanan değerlendirme ve raporlardan oluşmaktadır. Konu bağlamında, test edilebilir ya da ölçülebilir bir başarı ya da başarısızlık ortaya atılmamış, özelleşmenin, istihbarat kurumsal yapısına ve anlayışına etkilerini çeşitli örneklerle incelenmiştir. Bu doğrultuda, çalışmanın, ülkemizde sınırlı kaynak bulunan özel istihbarat şirketleri, bu şirketlerin kapsamları ve geleceği konuları üzerinden literatüre katkı sağlaması amaçlanmaktadır.

Sonuç olarak, önemi giderek artan özel istihbarat şirketlerinin gelecekte birçok ülkede istihbarat kurumlarının partneri olarak hizmet sunabileceği düşünülmektedir. Ele alınan ABD İstihbarat Topluluğu'nda, özellikle, Birinci ve İkinci Körfez Savaşları ile Afganistan'da hizmet sunan ve ABD istihbarat kurumları için görüntü ya da sinyal istihbaratı sağlamakla kalmayıp analiz hizmeti de veren birçok ana yüklenici ve yan kuruluşun etkisi ortaya çıkmaktadır. Çalışma sonunda, bu detaylar ışığında ABD İstihbarat Topluluğu'nun bugünkü özelleşen yapısı ve özel şirketlerin istihbarat topluluğunun geleceğine etkisi değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: İstihbarat, Özel İstihbarat Şirketleri, İstihbarat Topluluğu.

THE ROLE OF PRIVATE İNTELLIGENCE COMPANIES IN THE İNTELLIGENCE COMMUNITY

ABSTRACT

With the end of the Cold War period, significant developments and changes took place in national and international security approaches. During this period, it was understood that the new threat and danger environment required new measures. Considering the conjuncture of the period; It is observed that the collapse of communism and the increase in the expectations of liberal transformation directly affect the military and intelligence structures of the states, which are the main actors in international relations. Whether the military and intelligence agencies, which are traditionally high in quantity, are sufficient to combat new threats has been the subject of many studies. In this direction, the modernization of the intelligence institutions, which directly affect the strategies of the states, has come to the agenda.

Private Military and Security Companies (PMC), which existed during the Cold War and gained momentum after the Cold War, progressed in parallel with the gaining power of intelligence companies. Many PMC served their customers with intelligence procurement services. By many researchers; These companies, which are examined by classifications such as military service provider companies, military consultancy companies, military support companies, provide consultancy service including analysis and intelligence service for military support. Apart from the military context, various intelligence companies that focus solely on the intelligence service and have a place in the intelligence community of the countries also continue their existence as private companies. Data supplier companies that provide integrated services to the intelligence system form an external part of the intelligence community, especially by sharing technical intelligence. With its current assets, the privatized intelligence system, especially in the USA and Europe, is increasing its popularity. Development of privatized intelligence system; Supporting decision makers is of great importance in terms of its impact on the obligations and legal responsibilities of their states. Considering that many world-renowned companies have given them as intelligence providers, what kind of impact these companies have on the security bureaucracy is the subject of an important discussion. It is known that many personnel in the US Intelligence Community, which is known to make extensive use of the private sector in the field of intelligence, are members of private intelligence companies. In this direction, the aim of the study is to examine the impact of private intelligence companies in the US Intelligence Community.

In the study, the importance of the intelligence sector for the intelligence community, whose privatization gained momentum after the 9/11 attacks, which greatly influenced the US intelligence understanding, will be discussed. Qualitative research techniques were used in the study and the extent of privatization in the US Intelligence Community will be examined through open sources. The texts discussed within this framework consist of evaluations and reports published by the US government together with academic research. In the context of the subject, no testable or measurable success or failure has been demonstrated, and the effects of privatization on the intelligence institutional structure and understanding have been examined with various examples. In this direction, the study aims to contribute to the literature on private intelligence companies with limited resources in our country, the scope and future of these companies.

As a result, it is thought that private intelligence companies, which are increasingly important, will be able to serve as partners of intelligence agencies in many countries in the future. The influence of many main contractors and subsidiaries, especially those that provide services in Afghanistan during the First and Second Gulf Wars and not only provide image or signal intelligence for the US intelligence agencies, but also provide analysis services, are emerging in the discussed US Intelligence Community. At the end of the study, in the light of these details, the current privatized structure of the US Intelligence Community and its impact on the future of the intelligence community of private companies will be evaluated.

Keywords: İntelligence, Private Intelligence Company, İntelligence Community.

ŞİRKETLERİN İSTİHBARAT YAZILIMLARININ HÜKÜMETLER TARAFINDAN KULLANIMININ ANAYASAL PERSPEKTİFTEN DEĞERLENDİRİLMESİ

Araş.Gör.Dr. Feyzan OLGUNSOY
Polis Akademisi
feyzanolgunsoy@gmail.com

ÖZET

Bilişim teknolojileri alanındaki gelişmelerle kamusal ve özel sektörde toplanarak bir yığın haline gelen dijital veriler, istihbarat faaliyetlerini de ağırlıklı olarak dijital verilerin elde edilmesine yönlendirmiştir. İstihbarat faaliyetlerinin bu alandaki etkinliği ise özel istihbarat teknolojilerindeki faaliyet gücüne dayanmaktadır. Birleşmiş Milletler'in 2019 tarihli raporunda belirtildiği gibi, 'hükümetler, özel şirketler tarafından geliştirilen, piyasaya sürülen ve desteklenen istihbarat yazılımlarını kullanmaktadır.' Bu durumun, dolandırıcılığı önlemek için finansal kurumların para akışını takip etmeleri ya da yazılımların onarılmasının çocuk pornografisinin yakalanmasında kullanılması gibi haklı ve meşru amaçlara dayandığı örnekler vardır. Yukarıda adı geçen raporda, özel şirketlerin istihbarat yazılımlarını kullanan aktörlerin bireylerin dijital iletişimine, internet tarayıcısı verilerine, arama ve konum geçmişine, çevrimiçi ve çevrimdışı faaliyetlerine gizlice erişme yetisine vurgu yapılmıştır. Bilgisayarlara girilmesi, cep telefonlarının hacklenmesi, bireylerin onları farkında olmadan kötü yazılımları indirmeye yönlendiren sosyal mühendisliğe maruz kalmaları, yüz tanımlama teknolojilerinin kullanılarak ırk, etnik kimlik ya da cinsiyete dayalı ayrımcılık yapılması gibi tehlikelere dikkat çekilmiştir. Söz gelimi Çin Hükümeti'nin arama ve inceleme faaliyetleri kapsamında yüz tanımlama teknolojisi ve gözetleme kameralarını birlikte kullanarak, görüntüsü Uygur Türk'lerine benzeyen bireylerin geliş ve gidişlerinin kaydını tuttuğu vakasına yer verilmiştir. Benzer biçimde, konum tabanlı analitik platformu olan özel şirketlerin, Twitter, Facebook ve Instagram'dan topladıkları bilgilerle gösteri ya da protesto düzenleyenleri izleyerek bu bilgileri istihbarat kurumlarıyla paylaştıkları ortaya çıkmıştır. Hükümetler ve özel şirketler arasında istihbarat yazılımlarının kullanımına ilişkin piyasanın tam bir gizlilik içerisinde kurulduğuna ve özgürlükler rejimine yönelik sıkı güvenceler kabul edilmediği sürece, hükümetlerin acil moratoryum ilan ederek özel istihbarat endüstrisindeki araçların satımını ya da transferini durdurması gerektiğinin aciliyetine dikkat çekilmiştir. Özel sektörde faaliyet gösteren aktörlerin herhangi bir yasal yükümlülüğe tabi olmadan veri toplaması ve bu verileri istihbarat kurumlarıyla paylaşmasının anayasa hukuku açısından nasıl sonuç doğurabileceği bu çalışmanın temel sorusunu oluşturmaktadır. Anayasalcılığı, metinsel olarak hesap verebilir ve şeffaf bir iktidarın sınırlandırılması olarak tanımladığımızda, şirketlerin istihbarat yazılımlarının hükümetler tarafından kullanımının anayasal açıdan üç ciddi tehlike arz ettiği ifade edilebilir. Bunlar, sınırlılık, şeffaflık ve hesap verebilirliktir. Hukuk devletinin kapsayıcı bir tanımını yapmanın zorluğu gözetilse de, bu kavram öz olarak, kamu gücüne başvurarak uyguladığı eylem ve işlemlerinde genel, objektif, soyut, eşit, geleceğe etki doğuran, temel hak ve özgürlükleri koruyan, öngörülebilir, belirli ve açık kuralları ile bağlı olan bir idarenin, bu eylem ve işlemlerinden kaynaklanan hukuki uyuşmazlıklarına karşı bağımsız yargı organlarına başvuru hakkının güvence altına alındığı bir devlet düzeni olarak tanımlanabilir. Bu bağlamda, bu çalışmada hükümetler ve şirketler arasındaki bu dijital teknolojilere dayalı istihbarat araçlarına yönelik ilişkinin hukukun koruması, usuli güvenceler, etkili denetim ve tazminat hususları özelinde araştırılması planlanmaktadır. Böylece ölçülülük ilkesi ve insan hakları temelinde hükümetlere ve şirketlere pratik bir rehber sağlanması amaçlanmaktadır. Bu kapsamda şirketlerin insan haklarına saygı gösterme yükümlülüğünün de çalışma kapsamında incelenmesi hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Istihbarat Yazılımları, Istihbarat Paylaşımı, Istihbaratın Denetimi, Yatay Etki

AN EVALUATION OF COMPANIES' USE OF INTELLIGENCE SOFTWARE BY GOVERNMENTS FROM A CONSTITUTIONAL PERSPECTIVE

ABSTRACT

Intelligence activies are mainly directed to collect digital data considering mass data issue which resulted by the developments in information technologies used in the public and private sectors. Intelligence activities can be measured as effective so long as they are based on private sector surveillance technologies. As it is stated in the United Nations' report in 2019, 'governments use intelligence software developed, released and supported by private companies.' Some of instances might be illustrated to justify the usage of private surveillance technologies such as monitoring the flow of money to prevent fraud or using software repair to capture child pornography. The aforementioned UN report emphasized the ability of actors using intelligence software of private companies to secretly access individuals' digital communications, internet browser data, search and location history, and online and offline activities. The risks pointed out in the report are hacking into computers, hacking of mobile phones, exposure of individuals to social engineering that leads them to download malicious software unknowingly, and discrimination based on race, ethnic identity or gender using facial recognition technologies. For example, there is a case where the Chinese Government used facial recognition technology and surveillance cameras within public authorities' search and investigation activities, and recorded the arrivals and departures of individuals looking similar to Uyghur Turks. Similarly, it has been revealed that private companies with location-based analytics platforms monitor those who organize demonstrations or protests with the information they collect from Twitter, Facebook and Instagram. Besides, private companies share this protesters' information with intelligence agencies. It was noted that the market for the use of intelligence software between governments and private companies is set up in complete secrecy. There is an urgency for governments to stop the sale or transfer of tools in the private intelligence industry by declaring an emergency moratorium, unless strict guarantees to protect liberties are accepted. The main issue of this study is the constitutional consequences of data collection and share with intelligence agencies without subjecting the actors in the private sector to any legal restriction. When we define constitutionalism as the limitation of accountable and transparent power, it can be stated that the use of private intelligence software by governments poses three serious constitutional problems. They are limitation, transparency and accountability. Although it is difficult to make an inclusive definition of the rule of law, in general, it refers to administrative actions that are objective, abstract, equal, future impact, preserving fundamental rights and freedoms, predictable, specific and explicit. It can be defined as a state order in which the right to apply to independent judicial bodies against legal disputes arising from the actions of administration is guaranteed. In this context, it is planned to investigate the relationship between governments and companies regarding the digital technologies based intelligence tools in terms of protection of law, procedural safeguards, effective control and compensation. Thus, it is aimed to provide a practical guide to governments and companies on the basis of the principle of proportionality and human rights. In this context, it is aimed to examine the obligation of companies to respect human rights within the scope of the study.

Keywords: surveillance software, intelligence sharing, intelligence oversight, horizontal effect

YAPILANDIRILMIŞ İSTİHBARAT ANALİZ TEKNİKLERİNDEN DEĞİŞEN GÖSTERGELER ANALİZ TEKNİĞİNİN ÖNEMİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Doç.Dr. Namık ÇENÇEN
Gazi Üniversitesi
namikcencen@gazi.edu.tr

Mehmet Burak BERK
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
mehmetburakberk@gmail.com

Serkan KOCAMANOĞLU
Jandarma Genel Komutanlığı
s.kocamanoglu19@gmail.com

ÖZET

İstihbarat analizinde yanılgı ile karşılaşılmasının en önemli örneğine, dünyadaki istihbarat ve güvenlik algısına yönelik mevcut anlayışı değiştiren 11 Eylül saldırılarında karşılaşılmıştır. İstihbarat analiz teknikleri sayesinde istihbarat değerlendirmelerinin kapsamlılığı, güvenilirliği ve politikacıların karar almasında yararlılığı arttırılmaktadır. Analiz teknikleri amaçlarına göre gruplandırıldığında; tanısal teknikler analitik muhakemenin, varsayımların veya istihbari bilgi boşluklarının daha şeffaf hale getirilmesini amaçlamaktadır. Değişen Göstergeler Analizi tekniği, diğer yapılandırılmış analiz tekniklerini desteklemek için de çok güçlü bir yardımcıdır. Bu gibi durumlarda, analistler belirli bir hipotezi, düşük olasılıklı olayı veya senaryoyu destekleyecek sağlam kanıt ararken tekniğe başvururlar. Değişen göstergeler veya işaretler analizi; olayları, hedefleri izlemek, ortaya çıkan eğilimleri tespit etmek ve beklenmedik değişikliklere karşı uyarmak için gözlemlenebilir olayların veya eğilimlerin listesini düzenli olarak incelemeye yönelik bir tekniktir. Bir analizci, bir olayı zaman içinde izlemesi gerektiğinde bu değişiklikleri izlemek ve değerlendirmek için söz konusu tekniği kullanılabilmektedir. Analizci veya analizci ekibi, ekonomik reform, askeri modernizasyon, siyasi istikrarsızlık veya demokratikleşme gibi öngörülebilir bir durumun gelişip gelişmediğinin görülebilmesinin beklendiği durumlarda gözlemlenebilir olayların göstergelerine veya işaretlerine dair liste oluşturmaktadır. Hedeflenen sorunla ilişkili kritik değişkenleri tanımlamak üzere listenin oluşturulması birkaç gün sürebileceği gibi yalnızca birkaç saat sürebilmektedir. Oluşturulan listeler neticesinde birbiri ile çelişen birkaç hipotez veya vakıa tespit edilerek bu vakıaların düzenli incelenmesinin neticesinde mümkün olan en doğru ve olası sonuç ortaya çıkartılır. Bu tekniğin kullanımı istihbarat üretim sürecini yavaşlatma ihtimali barındırsa da tutarlılığı artırmak için farklı analizcilerin hazırladığı raporların karşılaştırılması veya bu analiz yönteminin diğer yapılandırılmış analiz yöntemleri ile birleştirilmesi neticesinde verimlilik ve analitik karar almadaki değerlendirmelerin doğruluk oranı artış gösterebilir. Değişen Göstergeler Analiz tekniğini kullanmanın bir diğer önemli nedeni, bu tekniğin daha önce var olan yapılar ve yeni oluşan yapılar ile bunların oluşum biçimleri ve yöntemleri hakkında ayrıntılı gözlemler yapılmasına izin vermesidir. Bu sayede analizi gerçekleştiren ekip değişse bile o ekibin yerine getirilen diğer analizciler bireysel olarak geçmişteki faaliyetleri takip etmemiş olsalar bile kısa sürede verimli analizler üretilmesi için verimli bir zemin içerisinde çalışmalarına başlayabilecekleri değerlendirilmektedir.

Bu çalışmada 12 yapılandırılmış analiz tekniklerinden biri olan ve tanısal analiz tekniklerinden biri olan sınıflandırılmış olan "Değişen Göstergeler Analizi" incelenmiştir. Bu teknik ile analitik muhakemenin, varsayımların veya istihbari bilgi boşluklarının daha şeffaf hale getirilmesini amaçlamaktadır. Bu çalışma nitel araştırma deseninde tasarlanmış olup, betimsel içerik analizi ve doküman incelemesi kullanılmıştır. Doküman incelemesi, araştırılması hedeflenen olgu ve olgular hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin analizini kapsar. Doküman analizinde anlam çıkartmak, anlayış kazandırmak ve ampirik bilgi geliştirmek için verilerin incelenmesi ve değerlendirilmesini gerektirir. Bu doğrultuda Değişen Göstergeler tekniğinin tanımı, önemi, analiz metodolojisi, analiz tekniklerinin kullanım alanları, tekniğin faydaları ve sınırlıkları ve tekniğe yönelik eleştiriler üzerinde durulmuş ve tarihsel süreçteki örnek uygulamaları değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yapılandırılmış İstihbarat, Analiz Teknikleri, A/ B Takımı Analizi, Yararlılıklar ve Sınırlılıklar.

AN EVALUATION ON THE IMPORTANCE OF CHANGING INDICATORS ANALYSIS TECHNIQUE A TYPE OF STRUCTURED INTELLIGENCE ANALYSİS TECHNİQUES

ABSTRACT

The most important example of misconceptions in intelligence analysis was encountered in the September 11 attacks, which changed the current understanding of intelligence and security perception in the world. With the help of intelligence analysis techniques, there is an increase on comprehensiveness, reliability and usefulness of intelligence assessment reports for policymakers' decision-making process. When analysis techniques are categorized according to their objectives, diagnostic techniques aim to make analytical reasoning, assumptions, or intelligence information gaps more transparent. The "Indicators or Signposts of Change" analysis technique is also a very powerful aid to support other structured analysis techniques. In such cases, analysts resort to the technique when looking for solid evidence to support a particular hypothesis, low probability event, or scenario. Indicators or signposts of change analysis is a technique for regularly reviewing a list of observable events or trends to track events, targets, detect emerging trends, and notify against unexpected changes. This technique can be used to track and evaluate these changes when an analyst needs to track an event over time. The analyst or team of analysts, creates a list of indicators or signs of observable events where it is expected that a predictable situation such as economic reform, military modernization, political instability, or democratization is developing or not. Creating a list to identify critical variables associated with the targeted problem can take several days or only a few hours. As a result of the lists created, several contradictory hypotheses or cases are identified and the most accurate and possible result is revealed as a result of regular examination of these cases. Although the use of this technique may slow down the intelligence production process, comparing reports prepared by different analysts to improve consistency or combining this analysis method with other structured analysis methods may increase the accuracy of efficiency and analytical decision-making assessments. Another important reason to use Indicators or Signposts of Change analysis technique is this technique allows you to make detailed observations about previously existing structures and newly formed structures and their forms and methods of occurrence. In this way, even if the team performing the analysis changes, it is evaluated that the other analysts performed by that team can start their work on an efficient basis for producing efficient analyses in a short time, even if they have not individually followed the past activities.

In this study, "Indicators or Signposts of Change" analysis, which is one of 12 structured analysis techniques and classified as one of the diagnostic analysis techniques, was examined. This technique aims to make analytical reasoning, assumptions or intelligence information gaps more transparent. This study was designed in a qualitative research pattern and used descriptive content analysis and document review. Document review covers the analysis of written materials containing information about the phenomenon and facts that are intended to be investigated. In document analysis in order to create sensible information, analysis requires the study and evaluation of data, gain understanding and develop empirical knowledge. In this direction, the definition, importance, analysis methodology, usage areas of analysis techniques, benefits and limitations of technique and criticisms of technique were emphasized and sample applications in the historical process were evaluated.

Keywords: Structured Intelligence, Analysis Techniques, A Team / B Team Analysis, Usefulness and Limitations

AKILLI KARAR DESTEK SİSTEMLERİNİN İSTİHBARAT ANALİZİNDEKİ YERİ

Dr. Abdülkadir BİLEN
Emniyet Genel Müdürlüğü
abdulkadir.bilen82@gmail.com

ÖZET

Ulusal güvenliği sağlamada en önemli unsurlardan birisi olan istihbarat, geçmişte var olduğu gibi bundan sonra da mutlaka var olacaktır. İstihbarat denildiğinde ilk akla gelen eldeki ham bilgiyi analiz etmek ve buradan sonuç elde etmektir. İstihbarat, adli bir olayın çözülmesi içinde toplanmaktadır. Bu durumda adli istihbarat veya suç istihbaratı olarak adlandırılmaktadır. Suçla mücadele ederken olay yerinden elde edilen parmak izi veya DNA verisi belirli analiz aşamalarından geçirilerek olayın çözülmesinde fayda sağlamaktadır. Hatta birçok olayı araştırırken ve istihbarat toplarken açık kaynak istihbaratı da kullanılan yöntemler arasındadır. Dijital çağa geçişle birlikte olay yerinden elde edilen fiziksel delilerin yansıra bilgisayar, harici disk ve akıllı cihazlar gibi birçok veri de elde edilmektedir. Bu deliller tanımlama, koruma, toplama, analiz ve raporlama gibi aşamalardan geçmektedir. Ayrıca yapılan açık kaynak istihbaratı da bu aşamalara etkin şekilde bilgi sağlamaktadır. Analiz aşamasında her zaman insan gücü yetmediğinden çeşitli tekniklerle analize hız ve etkinlik kazandırılmaktadır. Bu yöntemlerin başında yapay zekâ, makine öğrenmesi ve derin öğrenme gibi algoritmalar gelmektedir. Bu akıllı yöntemler kullanılarak çeşitli karar destek sistemleri üretilmektedir. Karar destek sistemleri birçok alanda yapay zekâ tekniklerini kullanarak insanlara yardımcı olmaktadır. Özellikle siber riskleri ve siber tehdit analizini destekleyen karar almada yardımcı yazılımlar sunulmaktadır. Bu sistemler istihbarat analizi, siber güvenlik risk analizi, karar verme, saldırı önleme, altyapı ve bilgi varlıklarını koruma konularında bilgi güvenliği uzmanlarına yardım etmektedir. Karar destek sistemleri genel olarak algılama, anlama ve yansıtma olmak üzere üç ana seviyeden oluşmaktadır. Bu sistemlerde kullanılan kümeleme, sınıflandırma, karar ağaçları ve bulanık mantık algoritmaları tanıtılmıştır. Bu algoritmaların önemi ve etkinliği vurgulanmıştır.

Çalışmanın amacı istihbarat analizinde dikkat edilmesi gereken hususları açıklamak, analizlerin hangi yöntemlerle yapıldığını ortaya koymaktır. Yapılan karma araştırmada karar destek sislerinin kullanım alanları ve ilişkili çalışmalar açıklandıktan sonra suç analizi, açık kaynak analizi hakkında detaylı bilgiler verilmiş ve istihbaratın sağlanmasında kullanılan karar destek sistemlerinin teknik yöntem ve algoritmaları ortaya koyulmuştur. Karar destek sistemlerinin istihbarat analizindeki teknik yöntemlerini ve faydalarını açıklamaktır. Çalışmanın istihbarat analizindeki kavramların ve verilerin kullanılmasında hangi yolların izleneceği konusunda öngörü sağlaması düşünülmektedir. Yine karar destek sistemlerinin hem istihbarat analizinde hem de istihbarata karşı koyma faaliyetlerinde kullanımının artırılmasına katkı sağlayacaktır. Literatürde açık kaynak istihbaratı sağlama, istihbarat analizi, terör amaçlı siber saldırılara karşı koyma ve suç istihbaratı sağlama konularında karar destek sistemleri kullanılmıştır. Yapılan çalışmalarda karar destek sistemlerinin hangi alanlarda kullanıldığı ve bu sistemler sayesinde hangi sonuçlara ulaşıldığı anlaşılmıştır. Bu karar destek sistemlerinin istihbarat analizlerinde son derece önemli olduğunu ve yapılan çalışmaların artırılması gerektiğini göstermiştir.

İstihbarat sağlamanın en önemli parçası veriyi doğru analiz etmektir. Büyük miktardaki veri analizi yapılırken öncelikle analiz için gerekmeyen verileri dışarıda tutmaktır. Bunu yapan analist elindeki verileri kullanarak veri setinde bulunmayan huşuları tespit etmesi gerekmektedir. Ayrıca açık kaynak istihbaratı yapılırken akıllı ve yapay zekâ tabanlı karar destek sistemleri herhangi bir suç tehdidi ile ilgili analizini yapıp kullanıcıların kullanımına sunacaktır. İstihbaratı alan analist hızlıca harekete geçecek ve konunun önlenmesini sağlayacaktır. Yine karar destek sistemleri, devlet güvenliği, siber saldırıların engellenmesi, bilgi güvenliğinin sağlanması ve yabancıların kişiye özel gizli bilgileri ele geçirememesi açısından hayati öneme sahiptir. Devlet güvenliği ve suçla mücadelede istihbarat elde ederken, analiz yaparken ve istihbarata karşı koyma faaliyetlerinde bulunurken yapay zekâ tabanlı karar destek sistemlerinin artırılması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İstihbarat Analizi, Adli İstihbarat, Karar Destek Sistemleri, Yapay Zekâ

THE ROLE OF INTELLIGENT DECISION SUPPORT SYSTEMS IN INTELLIGENCE ANALYSIS

ABSTRACT

Intelligence, which is one of the most important elements in ensuring national security, will definitely exist in the future as it has existed in the past. The first thing that comes to mind about intelligence is to analyze the raw information and get results from it. Intelligence is gathered in solving a forensic case. In this case, it is called forensic intelligence or criminal intelligence. Fingerprint or DNA data obtained from the crime scene while fighting crime is useful in solving the case by passing through certain analysis stages. In fact, open-source intelligence is among the methods used when investigating many events and collecting intelligence. Along with the transition to the digital age, many data such as computers, external disks and smart devices are obtained, as well as the physical evidence obtained from the crime scene. This evidence passes through stages such as identification, protection, collection, analysis, and reporting. In addition, open-source intelligence provides information to these stages effectively. Since manpower is not always sufficient during the analysis phase, speed and efficiency are gained through various techniques. At the beginning of these methods are algorithms such as artificial intelligence, machine learning and deep learning. Various decision support systems are produced using these smart methods. Decision support systems help people in many areas by using artificial intelligence techniques. In particular, decision-making software that supports cyber risks and cyber threat analysis is offered. These systems assist information security professionals in intelligence analysis, cybersecurity risk analysis, decision making, attack prevention, and protecting infrastructure and information assets. Decision support systems generally consist of three main levels: perception, understanding and reflection. Clustering, classification, decision trees and fuzzy logic algorithms used in these systems are introduced. The importance and effectiveness of these algorithms are emphasized.

The aim of the study is to explain the points to be considered in intelligence analysis and to reveal the methods by which the analyzes are made. In the mixed research, after explaining the usage areas of decision support fogs and related studies, detailed information about crime analysis, open-source analysis was given, and the technical methods and algorithms of decision support systems used in providing intelligence were revealed. To explain the technical methods and benefits of decision support systems in intelligence analysis. It is thought that the study will provide insight into which ways to use the concepts and data in intelligence analysis. It will also contribute to increasing the use of decision support systems in both intelligence analysis and counterintelligence activities. In the literature, decision support systems have been used in providing open-source intelligence, intelligence analysis, countering terrorist cyber-attacks and providing criminal intelligence. In the studies, it has been understood in which areas decision support systems are used and what results are achieved thanks to these systems. It has been shown that decision support systems are extremely important in intelligence analysis and that the studies should be increased.

The most important part of providing intelligence is analyzing data correctly. When analyzing large amounts of data, it is primarily to exclude data that is not needed for analysis. The analyst who does this needs to identify the issues that are not in the data set by using the data at hand. In addition, while making open-source intelligence, intelligent and artificial intelligence-based decision support systems will analyze any crime threat and make it available to users. Having received the intelligence, the analyst will act quickly and ensure that the issue is avoided. Again, decision support systems are of vital importance in terms of state security, preventing cyber-attacks, ensuring information security, and preventing foreigners from seizing confidential information. It has been concluded that artificial intelligence-based decision support systems should be increased while obtaining intelligence, analyzing, and countering intelligence in the fight against state security and crime.

Keywords: Intelligence Analysis, Forensic Intelligence, Decision Support Systems, Artificial Intelligence

STRATEJİK İSTİHBARAT ANALİZİNDE ÖNGÖRÜLEBİLİRLİĞİN DOĞASI: KAOS TEORİSİ IŞIĞINDA YENİ BİR AKIL YÜRÜTME

Müberra HUDOĞLU
Milli Savunma Üniversitesi
muberrahudoglu@gmail.com

ÖZET

Stratejik istihbaratın devrimler, siyasi ve ekonomik dönüşümler-kırılmalar gibi stratejik sürprizler ve tehditler açısından ufuk ötesini görmesi beklenir. Bu açıdan istihbarat türleri arasında stratejik istihbarat analizi, öngörülerin en önemli olduğu alandır. Stratejik bilginin toplanma süreci bir tarafa, karar alıcılar, toplanan bilgileri nesnel bir biçimde değerlendirecek analistlere ihtiyaç duyar. Bu noktada stratejik istihbarat analizi, bilimsel metodolojiye sahiptir ve istihbaratın bilimsel dalıdır, denebilir. Ancak istihbarat analizi, sağlam nicel ve nitel araştırma yöntemleri ile bilimsel yöntemlerle ortaya konup test edilmiş hipotezlere dayanarak karar alıcıya çözümler ve seçenekler sunuyor olsa da, bu tür sonuçlar mutlak değildir ve istihbarat bulgularında her zaman bir miktar olasılık veya belirsizlik bulunur. İstihbarat hataların sebepleri, noktaları birleştirememe, bilgi eksikliği, karar alıcıya bağlı problemler gibi somut şekilde tanımlandığından, istihbaratın sınırlayıcı doğası çoğunlukla görmezden gelinir. Geçmiş ve günümüz verilerinin çok detaylı bir biçimde toplanması ve doğru tekniklerle analiz edilmesi sonucu, istihbarat analiz hatalarının indirgenebileceği varsayılır. Ancak geleceğin, geçmişten itibaren neden sonuç ilişkisine bağlı, doğrusal bir yön izleyeceği garanti değildir. Bu düşünce yapısı esasen Newtoncu neden-sonuç ilişkisine dayanan determinizme bağlı doğrusal akıl yürütme tarzıdır. Ancak stratejik istihbarat problemi, bu akıl yürütme sistemine uygun değildir. Karmaşık ilişkiler ağının var olduğu ve aktörlerin birbirine bağımlı hale geldiği uluslararası arenada değişken sayısı fazladır, zaman çizgisi uzundur, aktörler sayısızdır ve baskılara karşı duyarlıdır, her şey etkileşimli ve dinamiktir. Ölçülmesi mümkün olmayan büyüklü küçüklü onlarca, hatta binlerce parametre, geleceği şekillendirebilir. Kaos Teorisi, bu karmaşık ve etkileşimli ilişkiler ağının öngörülemez doğasını bilimsel bir zemine oturtmaktadır.

Kaos Teorisi öncelikle "kelebek etkisi" olarak bilinen başlangıç koşullarına hassas bağımlı olma durumunu ortaya koyar. Buna göre çok küçük ve ölçülemeyen değişiklikler, sistemde öngörülemez etkilere yol açmaktadır. Dolayısıyla sistemin öngörülemezliğinin, bilgi eksikliğinden değil, karmaşık sistemin içkin özelliğinden kaynaklandığını açıklar. Kaos Teorisi uzun vadeli tahminlerin öngörülemez doğasını ortaya koyarken, aynı zamanda sistemlere bir "tahmin ufku" çizer. Sistemin içsel bir özelliği olarak, "tahmin ufku"ndan ötesi görülemez. Dolayısıyla Kaos Teorisi, uzun vadeli tahminlere şüpheli bakılması gerektiğini öğretir. İkinci olarak, "kaos" düzensizlik ve karmaşa demek değildir. Adı geçen karmaşıklık "doğrusal olmama durumudur" ve rastgelelik ifade etmez. Sistem her ne kadar rastgele hareket ediyor gibi görünse de, bir süre sonra "fraktal" adı verilen bir düzen deseni ortaya koymaktadır. Kaos, rastgelelik değil, düzensizlik içerisinde düzeni araştıran bir bilimdir. Kaos'un ilgi çekici üçüncü özelliği, düzen durumu içerisinde yer alan ve yararlı bilgiler sağlayan tekrar kalıpları içermesidir.

İstihbaratın sınırlı yapısını açıklamasının yanında Kaos Teorisi, yeni bir akıl yürütme biçimi olarak karmaşık yapıda olan sosyal fenomenlere uygulanabilir. Bunun için teorinin özellikleri soyutlanarak, sosyal olgu üzerinde kaotik akıl yürütme sağlanır. Bu, stratejik istihbarat analisti için birkaç fayda sağlar. Öncelikle, klasik bilimsel eğitimden geçmiş herkesin öğrenmiş olduğu doğrusal sezgi ve akıl yürütme biçimi, sosyal fenomenlerin tümüne uygulanamaz. Dolayısıyla kaotik akıl yürütme biçimi, karmaşık sosyal olgu hakkında daha doğru bir anlayış kazandırır ve analist, incelediği olayın "tahmin ufku" hakkında fikir sahibi olur. İkinci olarak, Kaos Teorisi çok küçük parametre değişikliklerinin büyük sonuçlar doğurabileceğini ortaya koyar. Dolayısıyla stratejik sürprizlerle ve öngörü hataları ile uğraşan istihbarat analisti, büyük ve önemli görünen parametrelerin yanında, küçük görünen ancak etkisi büyük olabilecek parametreleri de göz önünde bulundurmaya başlar. Üçüncüsü, kaostaki düzen vaadidir. Bir olgunun kaotik bir sistem olduğu kanıtlandığında, istihbarat analisti artık kaotik akıl yürütme kullanarak sistemin düzene ulaşacağını varsayabilir. Kaos Teorisi bu düzenin "ne zaman" oluşacağına dair bir şey söylemese de, sistemin içkin özellikleri nasıl bir düzen oluşacağına dair ipuçları verebilir. Bu özellik, sistemin "rastgele" olmamasından kaynaklanır. Son olarak Kaos Teorisi, kısa vadeli tahminleri mümkün kılabilecek tekrar kalıpları içerir. Bu açıdan istihbarat analizi içinde önemli bir yer tutan veri Bilimi için Kaos Teorisi, faydalı ipuçları barındırır. Bir veri setinin anlam ifade etmesi için analist, veride doğrusallık ve tutarlılık arama eğilimindedir. Karşısında rastgele gibi görünen veri seti, analiste anlamsız gelebilir ve yorum yapamaz. Ancak incelediği veri kaotik bir yapıda ise, kaotik düşünen bir analist için anlamlı bir bilgiye dönüşebilir.

Kaos Teorisi'nin henüz 60 yıllık geçmişiyle kendi içinde dahi çok yeni bir teori olması sebebiyle, sosyal bilimler alanında literatür bu manada primitiftir. Sosyal bilimlerde ve İstihbarat alanında "karmaşık sistemler" ile ilgili yeni yeni bir literatür oluşmaya başlasa da "Kaos Teorisi" başlığı altında "Stratejik İstihbarat Analizi"ne yönelik Türkçe ve İngilizce literatürde herhangi bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu çalışmada, istihbaratın öngörülemez doğası Kaos Teorisi ile açıklanmış, Kaos Teorisi'nin ve kaotik sistemin özellikleri soyutlanmış ve yeni bir akıl yürütme biçimi olarak kullanılmıştır. Bu akıl yürütme somut örneklerle desteklenmiştir. Çalışma nitel araştırma yöntemleri ile ortaya konulmuştur. Elde edilen veriler betimsel olarak açıklanmış, düzenlenmiş ve yorumlanmıştır. Bu çalışma esas olarak karmaşık sistemler ve Kaos Teorisi'nin istihbarat analizinde kullanımlı üzerine bir tartışmayı teşvik etmeyi amaçlamaktadır ve bu açıdan Türkçe literatür için bir başlangıç mahiyetindedir.

Anahtar Kelimeler: Kaos Teorisi, Stratejik İstihbarat Analizi, Karmaşık Sistemler

THE NATURE OF PREDICTABILITY IN STRATEGIC INTELLIGENCE ANALYSIS: A NEW REASONING IN THE LIGHT OF THE CHAOS THEORY

ABSTRACT

Strategic intelligence is expected to see beyond the horizon in terms of strategic surprises and threats such as revolutions, political and economic transformations-ruptures. Therefore, strategic intelligence analysis is the area where predictions are the most important among types of intelligence. Aside from the process of gathering strategic information, decision-makers need analysts to objectively evaluate the information collected. In this respect, strategic intelligence analysis has a scientific methodology and can be said to be the scientific branch of intelligence. Although intelligence analysis offers solutions and options to the decision maker based on robust quantitative and qualitative research methods and hypotheses demonstrated and tested by scientific methods, such results are not absolute and there is always some probability or uncertainty in intelligence findings. The limiting nature of intelligence is often overlooked, as the causes of intelligence errors are defined concretely, such as the inability to connect the dots, lack of information, and problems related to the decision maker. It is assumed that intelligence analysis errors can be reduced as a result of collecting past and present data in great detail and analyzing them with the right techniques. However, it is not a guarantee that the future will follow a linear direction depending on the cause and effect relationship from the past. This mindset is essentially linear reasoning style established on determinism based on Newtonian cause-effect relationship. Whereas, the strategic intelligence problem is not suitable for this system of reasoning. In the international arena where a complex network of relationships exists and actors become interdependent, the number of variables is high, the timeline is long, the actors are numerous and sensitive to pressures, everything is interactive and dynamic. Tens or even thousands of parameters, large and small, that cannot be measured can shape the future. Chaos Theory puts the unpredictable nature of this complex and interactive network of relationships on a scientific basis.

Chaos theory primarily reveals the sensitive dependence on initial conditions known as the "butterfly effect". Accordingly, very small and unmeasurable changes cause unpredictable effects on the system. Therefore, that explains that the unpredictability of the system is not due to the lack of information, but from the inherent feature of the complex system. While chaos theory reveals the unpredictable nature of long-term predictions, it also draws a "forecast horizon" to systems and cannot be seen beyond the "forecast horizon" as an intrinsic feature of the system. Thus, chaos theory teaches that long-term predictions should be viewed with suspicion. Second, "chaos" does not mean disorder and confusion. Said complexity is "nonlinearity" and does not imply randomness. Although the system seems to be moving randomly, after a while it reveals a pattern called "fractal". Chaos is not randomness, but a science that investigates order in disorder. The third interesting feature of chaos is that it contains repetition patterns within the state of order that provide useful information.

In addition to explaining the limited nature of intelligence, Chaos theory can be applied to complex social phenomena as a new form of reasoning. For this, chaotic reasoning is provided on the social phenomenon by abstracting the features of the theory. This provides several benefits for the strategic intelligence analyst. First of all, the linear intuition and reasoning that has been learned by everyone who has passed classical scientific education cannot be applied to all social phenomena. Thus, chaotic reasoning gives a more accurate understanding of complex social phenomenon and the analyst gets an idea of the "prediction horizon" of the event s/he is examining. Second, chaos theory suggests that very small parameter changes can have big consequences. Therefore, the intelligence analyst, dealing with strategic surprises and prediction errors, starts to consider parameters that as well as parameters that appear large and important, appear small but may have a big impact. The third is the promise of order in chaos. Once a phenomenon is demonstrated to be a chaotic system, the intelligence analyst can now assume by using chaotic reasoning that the system will reach order. Although the chaos theory does not say anything about "when" this order will occur, the inherent properties of the system can give clues as to what kind of order will be formed. This feature is due to the fact that the system is not "random". Finally, chaos theory includes repetition patterns that can make short-term predictions possible. From this point, Chaos theory for Data Science, which has an important place in intelligence analysis, contains useful clues. For a data set to make sense, the analyst tends to look for linearity and consistency in the data. A seemingly random data set may seem meaningless to the analyst and cannot comment. However, if the data s/he examines has a chaotic structure, it can turn into meaningful information for an analyst who thinks chaotic.

The literature in the field of social sciences is primitive in this sense, since Chaos Theory is a very new theory even with its 60-year history. Although a new literature on "complex systems" has begun to emerge in social sciences and intelligence, no study has been found in the Turkish and English literature on "Strategic Intelligence Analysis" under the title of "Chaos Theory". In this study, the unpredictable nature of intelligence was explained by Chaos theory, the characteristics of Chaos theory and chaotic system were abstracted and used as a new way of reasoning. This reasoning is supported by concrete examples. The study has been put forward with qualitative research methods. The obtained data were explained descriptively, arranged and interpreted. This study mainly aims to encourage a discussion on complex systems and the use of Chaos theory in intelligence analysis, and in this respect it is a prelude to the Turkish literature.

Keywords: chaos theory, strategic intelligence analysis, complex systems

ŞEYTANIN AVUKATLIĞI ANALİZ TEKNİĞİNİN İSTİHBARATA KARŞI KOYMA FAALİYETLERİ KAPSAMINDA KULLANILMASI VE BİR ÖRNEK OLAY İNCELEMESİ: RUBICON OPERASYONU

J.Kd.Ütğm. Semih SEVİNÇ
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
semihsev2001@gmail.com

ÖZET

İstihbarat, doğası itibariyle süreklilik arz eden ve meydana gelen her türlü değişime ayak uydurmayı gerektiren, açık, yarı açık ve gizli kaynaklardan toplanan bilgilerin ulusal güvenliği tehdit edecek unsurlara karşı koruma sağlamak amacıyla ulusal menfaatler doğrultusunda sınıflandırılması ve analiz edilmesi sürecidir. Diğer bir deyişle istihbarat, bilme merakı ile ortaya çıkan bir mücadele sahasıdır. İnsanın temel dürtülerinden olan merak, insanı kendisi ve çevresi hakkında bilgi toplamaya yönlendirir. Bu nedenle istihbarat güvenlik ihtiyacına yönelik bir araç olarak tarih boyunca kullanılmıştır. Karar vericilerin gelişen olaylarla ilgili olarak bilgi sahibi olmasında ve strateji geliştirmesinde istihbarat faaliyetleri önemli bir başvuru aracıdır.

İstihbarat analizi, önem arz eden birçok karmaşık ve belirsiz verilerle karar vericiye yardımcı olma sürecidir. İstihbarat analizinde, ilgili konulardaki muhtemel neticelerin ortaya çıkma olasılıkları araştırılır ve stratejik, taktik veya operasyonel durumlarla ilgili bilgiler işlenir. Kısaca karmaşık durumlarda, karmaşanın giderilme sürecidir. İstihbarat örgütleri, gelişen teknoloji ile birlikte artan verileri doğru şekilde analiz edebilmek için belirli kurallar çerçevesinde oluşturulan bilimsel ve sistematik yaklaşımları kullanma ihtiyacı duymaktadırlar.

1. Araştırma Konusu ve Yöntemi

İstihbarat biliminde yapılandırılmış analiz, analizcilerin iç düşünce süreçlerinin başkaları tarafından paylaşılabilmeleri, üzerine inşa edilebilmeleri ve eleştirilebilmeleri maksadıyla sistematik ve şeffaf bir şekilde dışsallaştırıldığı bir mekanizmadır. Yapılandırılmış analiz, analitik yargıların oluşturuldukları çözüm çerçevelerinin mümkün olduğunca sağlam oluşturulmasına yardımcı olur. Yapılandırılmış analiz tekniklerinin temeli, belirli bir problemi parçalarına ayırmaya ve bu parçaların işlenmesi için adım adım izlenecek bir süreç belirlemeye dayanır. Bu teknikler, geleneksel analiz yaklaşımına göre daha açık inceleme ve eleştiri imkanı sağlar.

Yapılandırılmış analiz tekniklerinden birisi olan Şeytanın Avukatlığı analiz tekniği, bir istihbarat analiz ekibince analitik bir yargıyı veya planı karar almaya götüren süreçte, grup içerisinde "şeytanın avukatı" olarak belirleyeceği bir analizci tarafından konuyu müzakerelerde yer almayan bir bakış açısı ile eleştirmesi esasına dayanmaktadır. Bu teknik bizzat yönetici tarafından başlatıldığında stratejinin bir parçası olarak etkili olmaktadır ve alternatif sorunlar ile birlikte çözümlerinin de kapsamlı şekilde düşünülmesini sağlar.

İstihbarata Karşı Koyma faaliyetleri genel olarak, istihbarat teşkilatları tarafından yapılan hasım ve düşman haber alma teşkilatlarının kendilerine karşı başarıyla bilgi toplama ve elde etmelerini önleme faaliyetleridir. Ancak istihbarata karşı koyma faaliyetleri ile karşı casusluk faaliyetlerinin birbirinden farklı disiplinler olduğu unutulmamalıdır. Hasmı/tehdidi tanımak ve buna göre beka tedbirlerini almak günümüz mücadelelerinin en önemli faaliyetidir.

Rubicon Operasyonu, esas olarak 1970-1994 yılları arasında CIA ve BND istihbarat örgütlerinin gizli işbirliğiyle yürütülmüştür. Rubicon Operasyonu ile 130'dan fazla devletin dış politika yazışma ve görüşmeleri Crypto AG firması aracılığıyla takip edilmiştir ve bu operasyon tarihin en başarılı istihbarat operasyonlarından biri olarak görülmektedir. Bu çalışmada, istihbarat tarihinde önemli bir yere sahip olan Rubicon Operasyonu istihbarata karşı koyma faaliyetleri çerçevesinde şeytanın avukatlığı analiz tekniği kullanılarak nitel araştırma yöntemi ile incelenecektir.

2. Çalışmanın Literatüre Katkısı, Hedefi ve İnceleyeceği Sorular:

Çalışmanın temel hedefi yapılandırılmış analiz teknikleri arasında önemli bir yere sahip olan şeytanın avukatlığı analiz tekniğinin nasıl ve hangi durumlarda kullanılması gerektiğini açıklayarak yazına katkı sağlamaktır. Çalışmada bir örnek olay olarak Rubicon Operasyonu istihbarata karşı koyma faaliyetleri boyutu ile şeytanın avukatlığı tekniği kullanılarak incelenecektir. Ayrıca bu çalışma ile istihbarata karşı koyma faaliyetlerinin ve istihbarat analiz tekniklerinin önemi ortaya konularak diğer araştırmacılara da yol gösterilmesi hedeflenmektedir. Sonuç olarak aşağıdaki sorulara cevap aranacaktır:

* Yapılandırılmış Analiz Tekniklerinden birisi olan Şeytanın Avukatlığı nedir, hangi durumlarda ve nasıl kullanılır?

* İstihbarata karşı koyma faaliyetlerinin önemi nedir? Karşı casusluk faaliyetlerinden farkları nelerdir?

* Rubicon Operasyonu' nun istihbarat açısından önemi nedir? İstihbarata karşı koyma faaliyetleri ile birlikte nasıl değerlendirilmelidir?

* Rubicon Operasyonu' nun istihbarata karşı koyma faaliyetleri çerçevesinde şeytanın avukatlığı tekniği ile analizi nasıl yapılmalıdır?

Çalışma kapsamında incelenecek konu başlıkları ise aşağıda belirtilen şekildedir:

* İstihbarat (Sinyal İstihbaratı)

* İstihbarat Analizi (Yapılandırılmış Analiz Teknikleri - Şeytanın Avukatlığı)

* İstihbarata Karşı Koyma

* Rubicon Operasyonu

* İstihbarata Karşı Koyma Faaliyetleri Kapsamında Rubicon Operasyonunun Şeytanın Avukatlığı İle İncelenmesi

SONUÇ:

Devletlerin güvenliklerini sağlamada ve meydana gelebilecek tehlikeleri öngörerek uluslararası denge ve diplomasiyi tesis etmede istihbaratın büyük bir önemi bulunmaktadır. Bu konuda önemli bir örnek, 1950'li yıllardan 1990'lı yıllara kadar 130' u aşkın ülkenin uluslararası alandaki diplomasi faaliyetlerinin ABD ve Almanya (CIA ve BND) tarafından dinlenmesine yönelik Rubicon Operasyonu'dur. Bu istihbarat faaliyeti sayesinde dünya ülkelerine satılan kripto cihazları ile her türlü stratejik bilgi elde edilmiştir. Geçmişte şifreleme cihazları ile yapılan buna benzer istihbari faaliyetlerin günümüzde devletlerin ürettiği elektronik cihazlar (akıllı telefonlar, tabletler vb.) ve internet uygulamaları (arama motorları, sosyal medya vb.) ile elde edilebileceği bilinmektedir. Bu sebeple önümüzdeki yıllarda siber uzayda var olan her bilginin işlenerek çeşitli amaçlar doğrultusunda daha fazla kullanılacağı da kaçınılmaz bir gerçektir.

Sinyal istihbaratı toplama faaliyeti maliyet olarak pahalı olmakla birlikte, ileri teknoloji ve uzman personel gerektirir. Dünyanın en gelişmiş sinyal istihbaratı örgütlerinden NSA' da 35.000 personel görev yapmaktadır. ABD-Almanya işbirliği çerçevesinde üretilerek 130' dan fazla ülkeye satışı yapılan şifreleme cihazları ile 1950' li yıllardan itibaren NSA-BND örgütlerinin yürüttüğü Rubicon Operasyonu ile devletlerin tüm diplomatik iletişimleri dinlenilmiş ve yazışmaları takip edilmiştir. Türkiye' nin de 2000' li yıllara kadar dinlenildiği Rubicon Operasyonu sinyal istihbaratı bakımından Dünyadaki en önemli operasyon olarak bilinmektedir. Bu çalışmada bahsedilen istihbarat operasyonu analiz edilecek ve günümüz şartları da göz önünde bulundurularak değerlendirilmesi yapılacaktır.

Sonuç olarak, günümüzde önemi gittikçe artan istihbarat analizi, istihbarata karşı koyma faaliyetleri ve sinyal istihbaratı konuları yapılandırılmış analiz tekniklerinden şeytanın avukatlığı ile Rubicon Operasyonu üzerinden incelenecektir. Çalışmanın sonraki araştırmacılara da belirtilen hususlarda rehberlik etmesi ve katkı sağlaması hedeflenmektedir.

THE USE OF DEVIL'S ADVOCACY ANALYSIS TECHNIQUE IN COUNTER-INTELLIGENCE ACTIVITIES AND A CASE STUDY: OPERATION RUBICON

ABSTRACT

Intelligence is the process of classifying and analyzing information collected from open, semi-open and confidential sources, in line with national interests, in order to protect against elements that threaten national security. In other words, intelligence is a field of struggle that emerges out of curiosity to know. Curiosity, which is one of the basic motives of man, leads people to gather information about himself and his environment. For this reason, it has been used throughout history as a tool for intelligence security needs. Intelligence activities are an important reference tool for decision makers to be informed about the developments and to develop strategies.

Intelligence analysis is the process of helping decision makers with many complex and uncertain data that matter. In the intelligence analysis, the probability of occurrence of possible consequences on the relevant issues is investigated and information on strategic, tactical or operational situations is processed. In short, it is the process of clearing the confusion in complex situations. Intelligence organizations need to use scientific and systematic approaches created within the framework of certain rules in order to accurately analyze the increasing data with the developing technology.

1. Research Subject and Method:

Structured analysis in intelligence science is a mechanism by which analysts' internal thought processes are systematically and transparently externalized so that they can be shared, built on, and criticized by others. Structured analysis helps build solution frameworks in which analytical judgments are built as robust as possible. The foundation of structured analysis techniques is based on breaking down a specific problem and determining a step-by-step process for processing those parts. These techniques provide more open examination and criticism than the traditional analysis approach.

Devil's Advocacy analysis technique, which is one of the structured analysis techniques, is based on the principle of criticizing the issue by an analyst who will determine as the "devil's advocate" within the group, in the process leading to an analytical judgment or plan, by an intelligence analysis team, with a perspective that is not included in the negotiations. This technique is effective as part of the strategy when initiated by the manager in person, and enables comprehensive consideration of alternative problems as well as their solutions.

Counter-Intelligence activities are generally the activities of enemy and enemy intelligence agencies to successfully collect and prevent information against them. However, it should not be forgotten that counter-intelligence activities and counter-espionage activities are different disciplines. Recognizing the enemy / threat and taking survival measures accordingly is the most important activity of today's struggles.

Operation Rubicon was mainly carried out between 1970-1994 with the secret cooperation of the CIA and BND intelligence organizations. With the Rubicon Operation, foreign policy correspondence and negotiations of more than 130 states were followed through the Crypto AG company, and this operation is seen as one of the most successful intelligence operations in history. In this study, the Rubicon Operation, which has an important place in the history of intelligence, will be examined with qualitative research method using the devil's advocacy analysis technique within the framework of counter-intelligence activities.

2. Contribution of the Study to the Literature, Aim and Questions to be Examined:

The main goal of the study is to contribute to the literature by explaining how and in which situations the devil's advocacy analysis technique, which has an important place among the structured analysis techniques, should be used. As a case study, Operation Rubicon will be analyzed using the devil's advocacy technique with the dimension of counter-intelligence activities. In addition, this study aims to demonstrate the importance of counter-intelligence activities and intelligence analysis techniques and to guide other researchers. As a result, answers to the following questions will be sought:

* What is Devil's Advocacy, one of the Structured Analysis Techniques, in which situations and how is it used?

* What is the importance of activities to counter intelligence? What are the differences from counter espionage activities?

* What is the importance of Operation Rubicon in terms of intelligence? How should it be evaluated together with activities to counter intelligence?

* How should the analysis of Operation Rubicon be carried out using the devil's advocacy technique within the framework of counter-intelligence activities?

The topics to be examined within the scope of the study are as follows:

* Intelligence (Signal Intelligence)

* Intelligence Analysis (Structured Analysis Techniques - Devil's Advocacy)

* Counter- Intelligence

* Operation Rubicon

* Investigation of the Rubicon Operation with the Devil's Advocacy within the Scope of Anti-Intelligence Activities

CONCLUSION:

Intelligence has a great importance in ensuring the security of states and in establishing international balance and diplomacy by foreseeing the dangers that may occur. An important example in this regard is Operation Rubicon, aimed at listening to the international diplomacy activities of more than 130 countries from the 1950s to the 1990s by the USA and Germany (CIA and BND). Thanks to this intelligence activity, all kinds of strategic information have been obtained with the crypto devices sold to the countries of the world. It is known that similar intelligence activities, which were carried out with encryption devices in the past, can now be achieved by electronic devices (smart phones, tablets, etc.) and internet applications (search engines, social media, etc.) produced by governments. For this reason, it is an inevitable fact that every information existing in cyberspace will be processed and used more for various purposes in the coming years.

Although the signal intelligence gathering activity is expensive in terms of cost, it requires advanced technology and expert personnel. 35,000 personnel work at NSA, one of the world's most advanced signal intelligence organizations. All diplomatic communications of the states were listened to and their correspondence was monitored with the Rubicon Operation carried out by the NSA-BND organizations since the 1950s with encryption devices manufactured within the framework of the USA-Germany cooperation and sold to more than 130 countries. Turkey's more than 2,000 years until the line heard that Operation Rubicon is known as the most important signal in terms of intelligence operations in the world. The intelligence operation mentioned in this study will be analyzed and evaluated considering today's conditions.

As a result, the issues of intelligence analysis, counter-intelligence activities and signal intelligence, which are increasingly important today, will be examined through the devil's advocacy and Operation Rubicon, which is one of the structured analysis techniques. It is aimed that the study will guide and contribute to the next researchers in the mentioned issues.

Keywords: Intelligence Analysis, Rubicon Operation, Signal Intelligence, Structured Analysis Techniques, Devil's Advocacy

İKİNCİ OTURUM

24 Eylül 2021

09.30 - 10.45

SECOND SESSION

24 September 2021

09.30 - 10.45

KORONAVIRÜS SALGINIYLA MÜCADELEDE İÇ GÜVENLIK PERSONELININ ROLÜ

Doç.Dr. Cenay BABAOĞLU
Selçuk Üniversitesi
cenaybabaoglu@gmail.com

Doç.Dr. Oğuzhan ERDOĞAN
Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi

ÖZET

Küresel bir salgın olan Koronavirüs (COVID-19), milyarlarca vatandaşın hayatını köklü şekilde değiştiren eşi görülmemiş bir krizdir. Bir bütün olarak toplum ve iş dünyası üzerindeki olağanüstü etkisinin yanı sıra, güvenlikle ilgili birtakım sorunlar yaratmıştır. Salgının neden olduğu endişe, siber saldırıların sayısı ve kapsamındaki artış ve toplumsal kargaşa güvenlik ve asayiş endişelerini beraberinde getirmiştir. Koronavirüs salgını, başta sağlık olmak üzere ekonomi ve güvenlik gibi alanları önemli ölçüde etkilemiştir. Koronavirüs salgınının getirdiği bu güvenlik endişeleri hem iç hem dış hem siber anlamda güvenlik alanlarında ülkelerin paradigmalarını değiştirmiştir.

Virüsün dünya genelinde yayılmasıyla birlikte ilk önlemlerden biri olarak sınırlar kapatılmış, karantina bölgeleri oluşturulmuş, sokağa çıkma yasakları hayata geçirilmiştir. Bu önlemler karşısında güvenlik güçlerinin aldığı-alacağı tedbirler ise virüsün yayılmasını önleme konusunda güvenlik konusunun önemini bir kez daha ortaya koymuştur. Salgın, doğal afetler ve savaş gibi krizler, insanları korku ve panik halinde hareket ettirerek toplumsal güvenliği zedeleyebilmektedir. Bu dönemlerde işyerlerini yağmalamaya yönelik faaliyetlerinin engellenmesi ve halkın güven içerisinde kriz sürecini atlatması güvenliğin önemi açısından dikkat çekilmesi gereken bir konudur. Nitekim ABD'de yaşanan tuvalet kâğıdı savaşları ve market yağmalama olayları hafızlarda yer etmiş durumdadır. Virüsle birlikte yaşanan kriz ortamında iç güvenliğin yeterince sağlanamaması, iç çatışmalara neden olabilmekte ve bu durum, vatandaşların huzurunu bozmakla birlikte, hükümet karşıtı gösterilerle dünya genelinde birçok hükümetin değişmesine de yol açmaktadır. Bunun örneklerini özellikle, ABD, Hollanda, Sırbistan, İtalya, Fransa ve Almanya'da yaşanan hükümet karşıtı şiddet eylemleri ile görmekteyiz.

Salgınla mücadele kapsamında alınan ve toplumun genelini ilgilendiren tedbirlerin toplumu rahatsız etmeden ölçülü bir şekilde uygulanması çok önemlidir. Bilim kurulunun önerisi üzerine cumhurbaşkanının kararı ile alınan tedbirleri uygulama ve denetleme görevi İçişleri Bakanlığı bünyesinde Polis ve Jandarma tarafından yürütülmektedir. Alınan tedbirlere uyma noktasında emniyet ve jandarma güçleri yaptıkları düzenli ve tematik denetimlerle kurallara riayet etmeyenlere para cezaları vermiş ve karantina tedbirleri uygulamıştır. Salgın sırasında tam kapanmanın ve sosyal izolasyonun yarattığı boşluktan yararlanarak hırsızlık, kumar ve uyuşturucu ticareti gibi asayişi zedeleyecek eylemlere başvuranlar ise yapılan operasyonlarla birer birer yakalanmışlardır. Yanı sıra emniyet güçleri tarafından toplumu yanlış bilgilendiren ve toplumsal morali zedeleyen eylemlere başvuran dijital suç girişimleri de engellenmiştir. İçişleri Bakanlığının taşradaki teşkilatlanmasının etkinliği ve tüm Türkiye'ye kolayca yayılabilen bir ağa sahip olması bir yandan asayişi sağlarken diğer taraftan da vefa sosyal destek grupları ile emniyet güçlerinin vatandaşlara yardım ve destek faaliyetlerini yürütmesini sağlamıştır. Bunun yanında salgın döneminde terör örgütlerine karşı yapılan operasyonların da arttırıldığı görülmektedir.

İç güvenlik kuvvetlerinin salgın dönemindeki yoğun çabalarından hareketle bu çalışmada salgın sırasındaki rolleri değerlendirilmiş ve bu çabaların önemi incelenmiştir. Çalışma ile salgın hastalık, doğal afet ve savaş gibi toplumsal krizlerde bu krizleri yönetirken toplumda asayiş ve güvenlik zafiyeti oluşturmamanın önemine değinilmiştir. Bununla birlikte salgın döneminde iç güvenlik personelinin karşılaştığı sorunlar ve çözüm önerileri tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Koronavirüs, Covid-19, İç Güvenlik, Salgın, Kamu Politikası, Jandarma, Polis.

INTELLIGENT DECISION SUPPORT SYSTEMS IN INTELLIGENCE ANALYSIS

ABSTRACT

Coronavirus (COVID-19), a global epidemic, is an unprecedented crisis that has radically changed the lives of billions of citizens, in addition to its extraordinary impact on society and the business world. The growing concern increased cyberattacks, and chaos have also led to security and public order concerns. In addition, the Coronavirus pandemic, which began in China and has affected the whole world, has significantly affected areas such as the economy and security, especially health. These security concerns raised by the coronavirus have also changed the paradigms of countries in terms of both internal security, external security, and cybersecurity.

With the spread of the coronavirus throughout the world, borders were closed as one of the first measures, and quarantine zones were created, curfews were implemented. These measures have once again revealed the importance of the security issue in preventing the spread of the virus. Crises such as pandemics, natural disasters, and wars can damage social security by moving people into a state of fear and panic. In these periods, preventing their activities aimed at looting workplaces and avoiding the crisis process in the public's confidence is a matter that should be noted for the importance of security. The toilet paper wars and market looting events in the United States have taken place in the memory. The inability to adequately ensure internal security in a crisis environment with the virus can lead to internal conflicts and disturb the peace of citizens, also leads to the change of many governments around the world with anti-government demonstrations. We see examples of this with the actions of anti-government violence in the USA, Netherlands, Serbia, Italy, France, and Germany.

The measures taken within the fight against the pandemic and related to the general community must be measured without disturbing society. The task of implementing and supervising the measures taken by the president's decision on the recommendation of the scientific council is carried out by the Police and Gendarmerie within the Ministry of Internal Affairs. At the point of compliance with the measures taken, the police and gendarmerie forces-imposed fines and quarantine measures on those who did not comply with the rules with regular and thematic inspections they conducted. Those who resorted to actions that would damage public order, such as theft, gambling, and drug trafficking, taking advantage of the gap created by complete closure and social isolation, were caught one by one by operations. In addition, digital crime attempts by law enforcement agencies that resort to actions that misinformation society and damage public morale have also been blocked. The effectiveness of the organization of the Ministry of Internal Affairs in the countryside and the fact that it has a network that can be easily spread throughout Turkey, on the one hand, ensured public order, and on the other hand, ensured that loyal social support groups and security forces carried out assistance and support activities for citizens. In addition, it is seen that it has been increased in its operations against terrorist organizations during the pandemic period. The changing security paradigm shows that the use of military force for stability in internal security now occupies a more important place on the agenda of countries.

In this study, intensive efforts of the internal security forces against the pandemic the importance of these efforts were evaluated. Furthermore, the significance of not creating public order and security vulnerabilities in society when managing these crises in social crises such as epidemics, natural disasters, and war was mentioned in the study. In addition, the problems faced by the internal security personnel during the epidemic period and solutions were discussed.

Keywords: Coronavirus, COVID-19, Internal Security, Pandemic, Public Policy, Gendarmerie, Police

KOVİD-19 SALGIN KRİZİNDE KOLLUĞUN GÜÇ KULLANMA EĞİLİMLERİ

J.Alb.Dr. Cengiz ÖZEL
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
ozelcen@gmail.com

ÖZET

İnsanoğlu tarih boyunca vebadan çiçek hastalığına, gripten koleraya, tifodan AIDS'e birçok salgın türüyle karşılaşmıştır. Bilim ve teknolojinin gelişmesi insanın doğa karşısında meydan okumasına fırsatlar sunmakta ve onun yeniden konumlanmasına olanak sunmaktadır. Ancak insan lehine işleyen bu süreçlerde salgınlar, bir krize dönüşerek insanın, doğa ile olan konumunu olduğu kadar aileden STÖ'ne, devletten Uluslararası ve ulusüstü örgütlere kadar hemen her şeyin birbirleri ile olan konumlamasını yeniden sorgulatmaktadır. Bu bağlamda siyasal etkileri yönünden 11 Eylül saldırıları 21 yüzyılda yeni bir dönüşümün kodlarını barındırmış olmakla birlikte Aralık 2019'da ortaya çıkan ve kısa sürede tüm dünyayı sıhhi, sosyo-kültürel, ekonomik ve siyasi yönlerden etkisi altına alan Kovid-19 salgını da, biyolojik bir afet olarak bu dönüşümde farklı boyutlarda nirengi olmak yönünde ipuçları barındırmaktadır. Nitekim 11 Eylül, kırılgan devlet, çökmüş devlet, başarısız devlet gibi nitelendirilen ülkelere müdahaleyi uluslararası terörle mücadele şemsiyesinde elverişli kılarken, bireylerin can ve mal kaybının korkutucu boyutlara ulaştığı, bireysel hak ve özgürlüklerin büyük ölçüde sınırlandığı biyolojik afetler de bölgesel güç hiyerarşilerinin yaratıldığı bu son dönemde istismara açık yeni alanlar yaratmaktadır. Bu bağlamda afetler, planlı süreçlerde ele alınmayı zaruri kılmaktadır. Afet yönetimi birbirinden ayrı ancak birbirini tamamlayan Zarar Azaltma (Risk) Yönetimi ve Acil Durum (Kriz) Yönetimini içeren iki yönetim süreci ile bu süreçler içerisinde ele alınabilecek; zarar azaltma, hazırlıklı olma, müdahale, iyileştirme ve yeniden inşa aşamalarını içermektedir. Afet yönetimi meşru zor tekeline sahip olan devletin meşruiyetinin devamında olduğu kadar toplumun da birbiri ile kenetlenerek ulus paydasında bütünleşmesinde önemli bir test niteliğindedir.

vestfalya sonrası dönemden bugüne kadar aşınan egemenlik boyutuna rağmen halen en temel egemen aktör olan ulus devlet, salgınla mücadelede de afet yönetiminin başat aktörüdür. Afet kaynaklı kriz yönetimi sürecinde devlet, vatandaşının güvenliği için sağlık çalışanları ile salgınla mücadele ederken, salgının yayılımı ve önleyici tedbirlerin uygulanmasında kişisel hak ve hürriyetlerin kısıtlanmasını da içeren peç çok önleyici kolluk tedbirlerini de uygulamaya koymaktadır. Zor içeren bu tedbirlerin başarısı devlet ve vatandaşın güveliği için elzem görülmekte; bu da bir yandan kendi güvenliğini garanti alma becerisine sahip olmak zorunda olan kolluğun kapasitif gücü ile ilişkili iken diğer yandan da yine kolluğun ilişkisel gücünü ne şekilde uygulamaya koyduğu ile de ilgilidir. Kolluk, esasen kısa süreli etkin sonuçlara ihtiyaç duyulan dönemde önemli bir sert güç unsuru olarak ele alınmaktadır. Ancak biyolojik bir afet olarak ele alınan kriz dönemlerinde sürecin en az hasarla atlatılması için tüm vatandaşların katılımına ihtiyaç duyulmakta ve kolluğun yumuşak gücü de bu süreçte ön plana çıkmaktadır. Diğer taraftan yaşanan teknolojik gelişmeler, panoptik güç uygulamalarının da bundan sonra sıkça günlük hayatın içerisinde yer alacağı yönünde ipuçları vermektedir.

Bu çalışmada Kovid-19 salgını ile mücadele sürecinde devletin salgın kaynaklı kriz yönetiminde etkin bir aktörü olan jandarmanın rolü ve güç kullanma eğilimi; sert güç, yumuşak güç ve panoptik güç uygulama örnekleri üzerinden ele alınarak değerlendirme ve önerilerde bulunulacaktır. Çalışmada literatür taraması ve gözlem yöntemi kullanılmıştır. Çalışmanın, Türkiye'nin %93'lük bir coğrafi alanında genel kolluk gücü olarak görev yapan jandarmanın başta salgınlar olmak üzere diğer afet veya olağanüstü hallerde kriz yönetimi tecrübesine ve gelecek dönemlerdeki politikalarının geliştirilmesine katkı sağlayacağı değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Afet Yönetimi, Kovid-19 Salgını, Sert Güç, Yumuşak Güç, Panoptik Güç

USE OF FORCE TENDENCIES OF LAW ENFORCEMENT IN THE COVID-19 EPIDEMIC CRISIS

ABSTRACT

Human being has encountered many epidemics throughout the history, from plague to smallpox, from flu to cholera, from typhoid to Aids. The development of science and technology has provided opportunities to man to challenge nature and allow him to be repositioned. However, in these processes working in favor of humans, epidemics, having been turned into a crisis, make people question the position of the human being in relationship with nature, as well as the positioning of almost everything from the family to the NGO, from the State to the international and supranational organizations. In this context, like September 11 attacks which harbored the codes of a new transformation in the 21st century in terms of their political effects, being a biological disaster, the covid-19 epidemic that emerged in December 2019 and affected the whole world in a short time in terms of health, socio-cultural, economic and political aspects , is a new transformation process containing triangulation clues in different dimensions. As a matter of fact, while September 11 makes the intervention into fragile states, collapsed states and unsuccessful states suitable under the umbrella of counterfight with international terrorism, biological disasters, in which the loss of life and property of individuals have reached frightening levels and individual rights and freedoms are greatly restricted, have become vulnerable to exploitation in this recent period when regional power hierarchies have been created. In this context, disasters necessitate to be dealt with in planned processes. Disaster management can be handled within two separate but, at the same time complementary management processes such as Loss Reduction (Risk) Management and Emergency (Crisis) Management. Disaster management process is composed of mitigation, preparedness, response, recovery and reconstruction phases. Disaster management is an important test for the continuation of the legitimacy of the State, which has a legitimate and monopole power to use force. Moreover, it is a crucial check point of society in its integration into one nation through interlocking with each other.

Despite its erosion of sovereignty since the post-Westphalian period, the nation-state, which is still the basic dominant actor, is the main actor of disaster management in the fight against the epidemic. In the disaster-induced Crisis management process, the State, while fighting the epidemic with healthcare workers for the safety of its citizens, also implements multi-preventive law enforcement measures, including the restriction of personal rights and freedoms, in the spread of the epidemic and the implementation of preventive measures. The success of these measures, containing use of force, is considered essential for the security of the State and citizens; On the one hand, this is related to the capacitive power of the law enforcement, which has to have the ability to guarantee its own security, on the other hand, it is also related to how the law enforcement puts its relational power into practice. Law enforcement is considered as an important element of hard power in the period when short-term effective results are needed. However, in crisis periods considered as a biological disaster, the participation of all citizens is needed to overcome the process with the least damage and the soft power of the law enforcement comes to the fore in this process. On the other hand, technological developments give clues that panoptic power applications will frequently take place in daily life from now and on.

In this study, evaluation and recommendations will be made on the role of the gendarmerie, which is an effective actor in the State's epidemic crisis management in the process of combating the Covid-19 epidemic, and the tendency to use force; examples of the application of hard power, soft power and panoptic power. Literature review and observation method were used in the study. It is considered that the gendarmerie, which serves as a general law enforcement force in a 93% geographical area of Turkey, will contribute to the experience of crisis management and the development of its policies in future periods, especially in cases of epidemics and other disasters or emergencies.

Keywords: Disaster Management, Covid-19 Epidemic, Hard Power, Soft Power, Panoptic Power

COVID-19 PANDEMİSİ SÜRECİNDE KÜRESEL BİR GÜVENLİK SORUNU OLARAK ULUSLARARASILAŞMIŞ İÇ SAVAŞ ÖRNEĞİ: YEMEN İÇ SAVAŞI (2015 -)

Dr.Öğr.Üyesi İskender KARAKAYA
Yozgat Bozok Üniversitesi
iskenderkarakaya@gmail.com

ÖZET

16.- 20. Yüzyıllar arasında Osmanlı Devleti egemenliğinde olan Yemen'de, 1839'da Güney Yemen'in İngilizler tarafından ele geçirilmesi ve 1918'de Kuzey Yemen'in de kaybedilmesiyle Osmanlı hakimiyeti son bulmuştur. 1962-1967 arasında iç savaş yaşayan ülke, 1990'daki birleşmeye kadar Kuzey ve Güney olarak ikiye ayrılmıştır. 22 Mayıs 1990'da Kuzey ve Güney Yemen'in birleşmesi ile Yemen Cumhuriyeti kurulmuştur. Ancak Cumhuriyet yönetimi sorunlara çare olamamış, Cumhuriyetçiler tarafından Zeydilere karşı baskı politikası başlamış ve 2004-2010 arası Husiler (Zeydiler) Yemen Ordusu ile 6 kez çatışma yaşamışlardır. Yemen'de Zeydilerin yanında Selefiler ve El-Kaide gibi unsurlar da bulunmaktadır. 2011'de başlayan Arap Baharı gelişmeleri Yemen'e de sıçramış ve Cumhurbaşkanı Ali Abdullah Salih, yardımcısı Hadi'ye Cumhurbaşkanlığını erken seçim ile bırakmıştır. Ancak bu durum olayları yatıştırmamış Kuzey'de Husiler, Saada şehrini ele geçirmiş ve Selefilerle çatışmalar yoğunlaşmıştır. Husilerin, 2014'te başkent Sana'yı ele geçirmeleri sonucu Suudi Arabistan öncülüğünde Körfez Arap Ülkeleri İşbirliği Konseyi (KİK) "Kararlılık Fırtınası Operasyonunu" başlatmıştır. Böylelikle, yerel (Husiler, Güney Yemen Geçiş Konseyi vb.) bölgesel (Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikler, İran, Katar) ve küresel/uluslararası güçler (BM, ABD, AB ülkeleri) Yemen İç Savaşında çatışmanın aktörleri haline gelmiştir.

Covid-19 Pandemisi Aralık 2019'da Çin'in Vuhan kentinde başlayıp bütün dünyaya yayılmış; siyasi, ekonomik, askeri ve küresel güvenlik bakımından çeşitli sonuçlara yol açmıştır. Pandeminin ilk döneminde virüsün hızla yayılması, küresel sistemi derinden sarsmış bununla birlikte var olan sorunları da etkilemiştir. Ortadoğu'da Arap Baharı sonrası Suriye ve Libya'daki ile beraber devam eden üç akut krizden birisi olan Yemen'de başlayan İç Savaş, Pandemi döneminde de devam etmiştir. BM Genel Sekterinin Mayıs 2020'de dünyada devam eden çatışmalarla alakalı yaptığı küresel ateşkes çağrısına rağmen, Yemen İç Savaşı devam etmiştir. Covid-19 Pandemisi ve Suudi Arabistan'ın içinde bulunduğu şartlardan dolayı Mart 2021'de ateşkes ilan edilmiştir. Bunun birçok sebebi vardır. Birincisi Suudi Arabistan, Biden dönemini, Trump döneminde farklı görmekte, Yemen konusunda ABD desteğini alamayacağını düşünmektedir. İkincisi, Suudi Arabistan'ın artan Husi saldırıları ile ortaya çıkan ulusal güvenlik kaygısıdır. Üçüncüsü, Suudi Arabistan'ın Yemen İç Savaşında, Mısır ve Birleşik Arap Emirliklerinden yeterli desteği alamamasıdır. Dördüncüsü, Covid-19 Pandemisinde düşen petrol fiyatlarıyla Suudi Arabistan ekonomisinde yarattığı sorunlardır. Bütün bunların ışığında, bu bildirinin temel iddiası, Yemen İç Savaşının sadece ülke içerisinde mezhep/güç mücadelesi ile sınırlı olmadığı, bölgesel ve küresel güçlerin de içinde olduğu uluslararasılaşmış nitelikte bir iç savaş olduğudur. Yemen İç Savaşı'nda Suudi Arabistan'ın Biden Döneminde, Trump döneminden farklı bir politika izlediği, ateşkes ilan ederek Yemen'de yenilgiyi kabul ettiği de öne sürülecektir. Bildiride bu Yemen İç Savaşının tarihi, nedenleri ve sonuçları anlatılacak bunlarla birlikte bu iç savaşın "neden uluslararasılaşmış bir iç savaş olduğu" ve "Suudi Arabistan'ın neden başarısız olduğu sorularına" yanıt aranacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yemen, Husiler, Selefilik, Hadi, Suudi Arabistan

THE CASE OF INTERNAIONALIZED CIVIL WAR AS A GLOBAL SECURITY ISSUE IN THE COVID-19 PANDEMIC PROCESS: YEMEN CIVIL WAR (2015 -)

ABSTRACT

Ottoman rule ended with the capture of South Yemen by the British in 1839 and the loss of North Yemen in 1918 in Yemen, which was under the rule of the Ottoman Empire between the 16th and the 20th centuries. The country, which experienced a civil war between 1962-1967, was divided into North and South until the unification in 1990. The Republic of Yemen was established with the unification of North and South Yemen on May 22, 1990. However, the Republic administration could not solve the problems, the Republicans started a policy of pressure against the Zaydis and the Houthis (Zeydis) had clashes with the Yemen Army six times between 2004-2010. In Yemen, besides Zaydis, there are also elements such as Salafists and Al-Qaeda. The Arab Spring developments that started in 2011 spread to Yemen, and President Ali Abdullah Salih left the presidency with early elections to his deputy Hadi. However, this situation did not alleviate the events. In the North, the Houthis captured the city of Saada and clashes with Salafis intensified. As a result of the Houthis seizing the capital Sana'a in 2014, the Gulf Arab Countries Cooperation Council (GCC) started the "Decisive Storm Operation" under the leadership of Saudi Arabia. Thus, local (Houthis, Transitional Council of South Yemen etc.) regional (Saudi Arabia, United Arab Emirates, Iran, Qatar) and global / international powers (UN, USA, EU countries) have become actors of the conflict in the Yemen Civil War.

Covid-19 Pandemic started in Wuhan, China in December 2019 and spread all over the world; it has had various consequences in terms of political, economic, military and global security. The rapid spread of the virus in the first period of the pandemic shook the global system deeply, but also affected the existing problems. The Civil War, which started in Yemen, which is one of the three acute crises in the Middle East with Syria and Libya after the Arab Spring, continued during the pandemic period. Despite the UN Secretary General's call for a global ceasefire regarding the ongoing conflicts in the world in May 2020, the Yemen Civil War continued. Due to the Covid-19 Pandemic and the conditions in Saudi Arabia, a ceasefire was declared in March 2021. There are many reasons for this. First of all, Saudi Arabia sees the Biden era differently during the Trump period and thinks that it will not be able to get US support on Yemen. The second is the national security concern raised by Saudi Arabia's increasing Houthi attacks. Third, Saudi Arabia could not get enough support from Egypt and the United Arab Emirates in the Yemen Civil War. Fourth, the problems caused by the falling oil prices in the Saudi Arabian economy in the Covid-19 Pandemic. In the light of all these, the main claim of this declaration is that the Yemeni Civil War is not limited to sectarian / power struggle within the country, but is an internationalized civil war involving regional and global powers. It will also be argued that in the Yemen Civil War, Saudi Arabia followed a different policy from the Trump era in the Biden Era and accepted the defeat in Yemen by declaring a ceasefire. In the declaration, the history, causes and results of this Yemeni Civil War will be explained and answers will be sought to the questions of "why this civil war is an internationalized civil war" and why Saudi Arabia failed ".

Keywords: Yemen, Houthi, Salafism, Hadi, Saudi Arabia

KÜLTÜREL İSTİHBARAT FAALİYETLERİ BAĞLAMINDA BRİTANYA'NIN OSMANLI IRAK'INA YÖNELİK FAALİYETLERİNİ ANLAMLANDIRMAK

Dr. Furkan TORLAK
T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı
ftorlak@yahoo.com

ÖZET

Soğuk Savaş sonrası dönemde dünya politikasında devlet dışı aktörlerin önem kazandıkları bilinen bir hususdur. Özellikle 11 Eylül sonrası ABD'nin Afganistan ve Irak'a müdahaleleriyle birlikte ulus altı yapılar daha fazla ön plana çıkmış, başta ulus inşa süreçleri olmak üzere güç dengelerinde ve iktidar ilişkilerinde belirginlik kazanmışlardır. Buna paralel olarak ABD güvenlik teşkilatları da başta aşiret ve kabile yapılarını mercek altına alarak geniş çaplı bir kültürel istihbarat faaliyetlerine girişmişlerdir.

Kuşkusuz kültürel istihbarat faaliyeti, hedef alınan toplumun temel dinamikleri olarak gelenekleri, değerleri, sembolleri ve davranış biçimlerinin anlaşılması ile ilgili topluma yönelik yürütülecek strateji ve izlenecek siyaset doğrultusunda söz konusu temel dinamikler ekseninde nasıl yönlendirilebileceklerinin tasarlanmasına dayanan karmaşık bir çalışmadır. Harp öncesi barış zamanında kurgulanmasına büyük önem atfedilen bu faaliyet, harp döneminde dahi hedef toplumda derinlik ve nüfuz elde edilmesine katkı sunmaktadır.

Bu çerçevede ABD güvenlik bürokrasisi, aşiret şeyhlerinin etkin oldukları Afganistan ve Irak gibi toplumlarda yürüttükleri kültürel istihbarat faaliyetleri ile etkili toplumsal aktörlerin yönlendirici güçlerini mercek altına almıştır. Bu doğrultuda Amerikan istihbarat kuruluşları, aşiretlerin şeyhlerini ve öne çıkan figürlerini güvenlik siyaseti ve ulus inşa süreçlerine angaje ederek kendi lehine kullanmaya çalışmış, isyan bastırma faaliyetlerinde ve terörle mücadelede bu aktörlerden yararlanmaya çalışmıştır.

Esasında devlet dışı aktörlerin modern ulus devlet öncesi imparatorluk toplumlarında siyasi süreçlerin seyrinde ve iktidar mücadelelerinin gidişatında belirleyici olduğu uzun bir dönem söz konusudur. Yine ABD'nin günümüzde devlet dışı aktörler üzerine başta Irak olmak üzere Ortadoğu'da yürüttüğü kültürel istihbarat faaliyetlerinin Britanya'nın sömürgecilik mirasıyla paralellik arz ettiği düşünülmektedir. ABD'nin Britanya'nın sömürgecilik faaliyetlerinin odaklandığı bölgelerde yürüttüğü güncel çalışmalarda Britanya mirasından yararlandığını veya ilham aldığını söylemek de yanıltıcı olmayacaktır.

19. yüzyıldan itibaren Britanya için stratejik öneme sahip Hindistan yolu güzergahında bulunan Basra Körfezi, bu sömürge imparatorluğunun başlıca ilgi odağı olmuş, Britanya'nın ilgisi Sykes-Picot sonrası Bağdat ve kuzeyine doğru genişlemiştir. Britanya, dönemin koşulları itibariyle Osmanlı merkezi yönetiminin periferisinde kalan Basra, Bağdat ve Musul vilayetlerine nüfuz etmek amacıyla çok sayıda görevlisini seyyah, tüccar, arkeolog, dilbilimci veya diplomat sıfatıyla bu bölgelere göndermiştir.

Britanya'nın Osmanlı Irak'ına gönderdiği görevliler, günümüz Irak coğrafyasında etnik ve mezhepsel temelde aşiretleri merkeze alan detaylı bir kültürel istihbarat faaliyeti yürütmüştür. Aşiret şeyhleri ile oyun değiştirici nitelikte kritik bağlar geliştiren Britanya görevlileri, bölgedeki iktidar ve ilişki ağlarını hükümetlerinin önüne sermekle kalmamış bu ilişkileri bölgeye dönük operasyonlar lehine manipüle etmişlerdir. Yürütülen istihbarat faaliyetleri neticesinde Britanya bölgede derinlik sağlamış, I. Dünya savaşı esnasında ve sonrasında bu nüfuzdan sonuna kadar yararlanmıştır.

Bu çalışmanın amacı Britanya tarafından sömürgecilik döneminde günümüz Irak coğrafyasına yönelik yürütülen kültürel istihbarat faaliyetini analiz etmek ve bu analizin neticesinden yola çıkarak neokolonyalist dönemde yürütülen benzer kültürel istihbarat faaliyetlerinin yöntem, araç, amaç ve etkilerine dair bir perspektif geliştirebilmektir. Bu amacı gerçekleştirmek için nitel bir araştırma yürütülmüş, ilgili Britanya görevlilerinin yazdıkları hatıratlar ve hükümetleri için yazdıkları gizliliği kaldırılmış raporlar analiz edilmiş, döneme dair diğer tarihi referanslardan istifa edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sömürgecilik, Yeni Sömürgecilik, Kültürel İstihbarat, Aşiret Siyaseti

INTERPRETING BRITAIN'S ACTIONS AGAINST OTTOMAN IRAQ IN THE CONTEXT OF CULTURAL INTELLIGENCE OPERATIONS"

ABSTRACT

It is a known fact that non-state actors gained prominence in world politics in the post-Cold War era. With the US interventions in Afghanistan and Iraq, especially after September 11, sub-national structures came to the fore, and they became visible in power balances and power relations, particularly in nation-building processes. In parallel, the US security organisations have focused mainly on the tribe and clan structures, launching extensive cultural intelligence operations.

Cultural intelligence operation is undoubtedly a complex work based on designing the ways to manipulate the target society along the axis of its fundamental dynamics, in accordance with the strategy and policies to be pursued through an understanding of its traditions, values, symbols and behavioural patterns as the fundamental dynamics of that society. This operation was designed with great care during the peaceful pre-war period, and it contributes to achieving depth and influence on the target society even during the wartime.

In this framework, the US security bureaucracy focused on the leading powers of influential actors through the cultural intelligence operations conducted in societies such as Afghanistan and Iraq, where the tribal sheikhs are active. Accordingly, the US intelligence agencies tried to use the sheikhs and prominent figures of tribes to their advantage, engaging them in security politics and nation-building processes and attempting to take advantage of these actors to quell riots and to counter terrorism.

Indeed, there was a long period when non-state actors were distinct in the course of political processes and power struggles in the imperial societies prior to modern nation-states. It is also believed that the cultural intelligence operations of the US in the Middle East, particularly in Iraq, on non-state actors have parallels with the British legacy of colonialism. It will not be misleading to say that the US benefits from or is inspired by the British legacy in its current operations in areas that were the primary focus of British colonialism.

The Persian Gulf, located on the route to India and strategically important for Britain since the 19th century, was the main focus of this colonial empire, and Britain's interest extended to Baghdad and north after Sykes-Picot Agreement. Britain sent many of its officials to infiltrate the provinces of Basra, Baghdad and Mosul, which remained at the periphery of the Ottoman central government due to the circumstances of the time, in the capacity of travellers, merchants, archaeologists, linguists or diplomats.

The officials sent by Britain to Ottoman Iraq carried out a detailed cultural intelligence operation focusing on tribes on an ethnic and sectarian basis on the territory of today's Iraq. The British officials, who had developed critical bonds as game-changers with the tribal sheikhs, not only revealed the networks of power and relations for their governments but also manipulated these relations in favour of operations targeting this region. Britain gained depth in the region as a result of intelligence operations conducted and made extensive use of this influence during and after World War I.

This work aims to analyse the cultural intelligence operations conducted by Britain during the colonial era that targeted the territory of today's Iraq and to develop a perspective on the methods, instruments, objectives, and impacts of similar cultural intelligence operations carried out in the neo-colonialist period based on the results of this analysis. To achieve this goal, qualitative research was conducted, the written memories of the British officials and declassified reports they had written for their governments were analysed, and other historical references of the time were used.

Keywords: Colonialism, Neocolonialism, Cultural Intelligence, Tribal Politic

DEVLETİN TAŞRADAKİ DENETİM MEKANİZMALARINDAN UMUMİ MÜFETTİŞLİKLERİN ASAYİŞ RAPORLARI: I. UMUMİ MÜFETTİŞLİK VE 1932 YILI İSTİHBARAT RAPORU

Dr. Duygu YILMAZ
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
duygu.yilmaz@jsga.edu.tr

ÖZET

Devletin taşrada meydana gelen sorunların çözümüne yönelik kurduğu mekanizmalar bulunmaktadır. Bu mekanizmalar sayesinde devlet, yerelde kendisini görünür kılmaktadır. Merkezden uzak olan bölgelerin; güvenlik ve asayişi, eğitimi, ekonomik kalkınması, yol yapımı, su sorunu, iletişim ağlarının kurulması, hastalıklar gibi meselelerine çözüm üretmek üzere harekete geçen bu mekanizmalar aynı zamanda merkeze ulaşabilirliğin mümkün olduğunu gözler önüne sermektedir. Devletin taşradaki sureti sayılan bu mekanizmalardan biri Umumi Müfettişliklerdir. Müfettişliklerin temeli, Osmanlı Devleti Dönemi'nde, özellikle olağanüstü hal ve sıkıyönetim dönemlerinde toplumun denetlenmesini sağlamak üzere atılmıştır. Ancak Osmanlı Devleti'nin uygulama şansı bulamadığı bir denetim organı olarak Umumi Müfettişlikler, Cumhuriyet idaresine devredilen bir taşra teşkilatlanması mirası olmuşlardır.

Teşkilat-ı Esasiye Kanunu'nda Umumi Müfettişliklerin kurulmasına yönelik bir hüküm bulunmaktadır. Ancak Müfettişliklerin kurulması hemen mümkün olmamıştır. Müfettişliklerin kuruluşuna zemin hazırlayan gelişme, Doğu Anadolu Bölgesinde çıkan ayaklanmalardır. Dolayısıyla 1925 yılında ilan edilen sıkıyönetim Umumi Müfettişliklerin gündeme gelmesinde dönüm noktası olmuştur. Umumi Müfettişlikler, 25 Haziran 1927'de 1164 sayılı Umumî Müfettişlik Teşkiline Dair Kanun ile kurulmuştur. Sorumluluk sahasının başında asayiş ve güvenliğin sağlanması bulunan Umumi Müfettişlikler, aynı zamanda sorumlu olduğu bölgenin ekonomik sorunlarına da çözüm üretmek üzere harekete geçmişlerdir. Faaliyetlerinin son bulduğu 1952 yılına kadar Müfettişlikler tarafından yapılan teftişlerle bölgenin ihtiyaçları tespit edildiği gibi bölge halkının devlet rejimine bağlılığını da teftişler neticesinde görmek mümkün olmuştur. İlk olarak I. Umumi Müfettişlik adıyla 1928 yılında Diyarbakır'da faaliyet yürütmeye başlayan taşranın denetim mekanizması; Elazığ, Urfa, Hakkâri, Bitlis, Siirt, Van, Mardin'i de kapsamına aşarak çalışmalarına devam etmiştir. I. Umumi Müfettişliği faaliyet yürüttüğü bölge ziyaretleri sırasında tetkiklerini raporlar şeklinde kaleme almıştır. Bu raporlar merkez teşkilat ile paylaşılmak suretiyle Müfettişliğin sorumlu olduğu bölgenin sosyal, ekonomik ve kültürel ihtiyaçları karşılanmaya çalışılmıştır. Bu raporlardan biri I. Umumi Müfettişliğin 1932 yılı istihbarat ve asayiş raporudur.

İstihbarat raporları, geçmişten günümüze kadar birçok güçlü devletin kullandığı temel vasıtalardan biri olmuştur. Bu raporlar, devlet güvenliğinin sağlanabilmesi ve devletin ihtiyaçlarının tespit edilip karşılanabilmesi açısından önemlidir. Umumi Müfettişlikler kanalıyla hazırlanan istihbarat raporları, devletin taşradaki sorunlara doğru bir perspektiften bakabilmesine olanak sağlar. Bu raporlar devletin, özellikle de bölgenin güvenlik ve asayişi bakımından sunduğu bilgiler ile isabetli güvenlik politikaları geliştirebilmesi açısından büyük önem arz eder.

Bu çalışmada; Anadolu'nun çeşitli bölgelerinde kurularak devletin taşradaki denetim mekananizması olarak kabul edilen Umumi Müfettişliklerin istihbarat raporları değerlendirilecektir. Çalışmanın sınırları, I. Umumi Müfettişliğin 1932 yılındaki istihbarat raporları çerçevesinde çizilmiştir. Güneydoğu Anadolu'da gelişen olayların Müfettişliğin hazırladığı raporlar çerçevesinde incelenmesi aynı zamanda Türkiye'nin Suriye sınırında meydana gelen asayişsizliğe de ışık tutacaktır. Türk-Fransız ilişkilerinin seyrini etkileyen 1932 yılındaki olayların Hatay Meselesine yansımaları da çalışmada ele alınan konular dâhilindedir. Özellikle dönemin güvenlik problemleri üzerinde durulacak I. Umumi Müfettişliğin asayiş sorunlarının çözümünde oynadığı rol çalışmanın merkezinde olacaktır. Ayrıca I. Umumi Müfettişliğin hazırladığı bu rapor doğrultusunda alınan önlemler ve bölgenin idaresinde yapılan değişikliklerin incelenmesi, çalışmanın bütüncül bir sonuca ulaşmasına katkı sağlayacaktır. Bununla birlikte 1930'lu yıllar göz önüne alınarak devletin merkez ve taşra teşkilatlarının bir arada iş yürütebilme yeteneğinin analizi yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: I. Umumi Müfettişliği, İstihbarat, Asayiş

GENERAL INSPECTORATE'S PUBLIC SECURITY REPORTS FROM THE STATE'S PROVINCIAL AUDIT MECHANISMS: FIRST GENERAL INSPECTORATE AND 1932 INTELLIGENCE REPORT

ABSTRACT

There are mechanisms established by the state to solve the problems occurring in the provinces. Thanks to these mechanisms, the state makes itself visible locally. Regions far from the center; These mechanisms, which act to solve issues such as safety and security, education, economic development, road construction, water problem, establishment of communication networks, diseases, also show that it is possible to reach the center. One of these mechanisms, which is considered as a provincial image of the state, is the General Inspectorate. The foundation of the inspectorates was laid to ensure the supervision of the society during the Ottoman Empire, especially during the period of state of emergency and martial law. However, as an auditing body that the Ottoman Empire did not have a chance to implement, the Public Inspectorates became the legacy of a provincial organization that was transferred to the Republican administration.

There is a provision for the establishment of Public Inspectorates in the Agency Esasiye Law. However, the establishment of inspectorates was not immediately possible. The development that paved the way for the establishment of inspectorates is the riots in the Eastern Anatolia Region. Therefore, martial law announced in 1925 was a turning point in the agenda of the General Inspectorate. General Inspectorate was established on June 25, 1927 with the Law no. 1164 on the General Inspectorate. General Inspectorates, whose responsibility is to ensure policing and security at the beginning of the area of responsibility, have also taken action to solve the economic problems of the region for which they are responsible. Until 1952, when its activities ceased, it was possible to see the needs of the region as well as the loyalty of the people of the region to the state regime as a result of the inspections carried out by the Inspectorates. The control mechanism of the province, which first started operating in Diyarbakir in 1928 under the name of the First General Inspectorate; Elazig, Urfa, Hakkâri, Bitlis, Siirt, Van, Mardin continued their studies. The First General Inspectorate has written its audits in the form of reports during visits to the region where it operates. By sharing these reports with the central agency, the social, economic and cultural needs of the region to which the Inspectorate is responsible have been tried to be met. One of these reports is the 1932 intelligence and policing report of the First General Inspectorate.

Intelligence reports have been one of the main means used by many powerful governments from the past to the present. These reports are important for ensuring state security and identifying and meeting the needs of the state. Intelligence reports prepared through General Inspectorates allow the state to look at problems in the countryside from an accurate perspective. These reports are of great importance for the state to develop accurate security policies with the information it provides, especially in terms of the security and security of the region.

In this study; Intelligence reports of public inspectorates, which are established in various regions of Anatolia and are considered as the control mechanism of the state in the countryside, will be evaluated. The boundaries of the study were drawn up within the framework of the 1932 intelligence reports of the First General Inspectorate. The investigation of the events in southeastern Anatolia within the framework of the reports prepared by the Inspectorate will also shed light on the inactivity of Turkey's border with Syria. The reflections of the events of 1932 affecting the course of Turkish-French relations on the Hatay Issue are among the topics discussed in the study. In particular, the role of the First General Inspectorate in solving public security problems will be at the center of the study. In addition, the measures taken in line with this report prepared by the First General Inspectorate and the examination of the changes made in the administration of the region will contribute to the holistic conclusion of the study. However, considering the 1930s, the ability of the central and provincial agencies of the state to conduct business together will be analyzed.

Keywords: First General Inspectorate, Intelligence, Public Security

TEŞKİLAT-I MAHSUSA'NIN TÜRK İSTİHBARAT TARİHİNDEKİ YERİ: TEŞKİLAT-I MAHSUSA GERÇEKTE NEDİR VE NE DEĞİLDİR?

Seher BERBER
Hitit Üniversitesi
seherberber53@gmail.com.tr

ÖZET

Kadim ve devlet geleneğine sahip bir millet olarak Türkler, dünya tarihi boyunca sayısız devlet kurmuş ve birçok devleti de boyundurukları altına almışlardır. Türklerin, devlet kurup sonra da devlet geleneğine sahip olmalarında dönemin imkânları nispetinde oluşturdukları istihbarat kültürü ve bu kültürle yoğrulan istihbarat örgütlerinin ciddi katkıları olmuştur. İstihbarat örgütlerinin ise batıdaki gibi kurumsallaşmaları ve yerleşmiş bir teşkilat yapısına kavuşmaları, Osmanlı Devleti'nin son dönemlerine tekabül etmiştir. Devletin son zamanlarını yaşadığı bu zaman dilimi ile yeni bir Türk devletinin kurulmasını kadar süren bağımsızlık için bir mücadele dönemi yaşanmıştır. Bu dönem sırasıyla; Mondros Mütarekesinin hemen ardından başlayan "Mütareke" ile Kurtuluş Savaşı'na tekabül eden "Mücadele Dönemi'ni kapsamaktadır. Önceki Türk devletlerinde olduğu gibi sözü edilen dönemde de Türkler için istihbarat son derecede önemli olmuştur. Bağımsızlık yolunda verilen mücadelenin başarılı olmasında istihbarat alanında yapılan çalışmalar ve çalışmaları yürüten gizli (istihbarat) örgütlerin olumlu katkıları olmuştur.

Osmanlı'nın son döneminde kurulan bu gizli örgütler, batılı anlamda bir yapılanmaya sahip olan Teşkilat-ı Mahsusa'nın bir nevi devamı olarak görülmektedirler. Teşkilat-ı Mahsusa ise, modern Türk istihbaratçılığının başlangıcı sayılmakta ve bu bağlamda MİT kendi köklerini bu teşkilata dayandırmaktadır. Buna karşılık, son yıllarında popüler bir tartışma konusu olan durum, alanında uzman kişiler tarafından bir yanılgı olarak görülmekte ve Teşkilat-ı Mahsusa'nın bir istihbarat teşkilatı olmadığı savı ortaya atılmaktadır. Bu uzmanlarca kısıtlı da olsa var olan kaynaklar referans gösterilerek Teşkilat-ı Mahsusa'nın çalışmalarını gayri nizami harp olarak değerlendirilmektedir.

Çalışmada bu tartışmalardan hareketle, modern anlamda Türk İstihbaratının başlangıcı Teşkilat-ı Mahsusa değil ise, Modern İstihbarat Türkiye'de hangi tarihlerde ve hangi örgüt ile başlatabiliriz sorusuna yanıt aramaktadır. Buna karşılık çalışmanın amacı, bir tez ya da kitaba bile konu olabilecek genişlikteki bu meseleyi tüm yönleriyle ele almak değildir. Temel araştırma konusu, Türk Modernleşmesinin, 1908 ve 1923 devrimi dönemlerini kapsamakta olduğu, istihbaratında modern bir yapı kazanmasının bu dönemler arası olabileceği düşüncesinden hareketle "Mütareke ve Mücadele dönemi faaliyet gösteren istihbarat örgütlerini" konu alarak modern sayılabilecek Türk İstihbaratının teşkilatlanmasının bu aralıkta başlamış olup olmadığı incelemek olmaktadır.

Çalışmanın kapsamı gereğince, sözü edilen dönemdeki gizli örgütler tüm boyutlarını ortaya koymaktan ziyade çalışmanın sorusu doğrultusunda tek bir konu açısından ele alınacak ve yukarıda belirtilen soruya cevap aranacaktır. Kesin bir cevap bulunması çalışmanın sınırlılığı sebebiyle beklenmemekte olup ancak okuyucunun zihninde meseleyle ilgili somut bir şeylerin şekillenmesini amaçlamaktadır. Makale bu amaç doğrultusunda iki kısma ayrılmıştır. İlk bölümde; Türklerde çok eski dönemlerden itibaren başlayan Türk istihbaratının, Osmanlı'nın son dönemleriyle birlikte reform çalışmalarına paralel olarak devletin hızlı bir gelişim ve dönüşüm geçirmesinden dolayı çalışmanın arka planını ortaya koyabilmek adına, bu dönemin istihbarat örgütlerinden olan Yıldız Teşkilatı ile Teşkilat-ı Mahsusa'nın bulunduğu tarihsel aralığa öncelikli olarak bu bölümde yer verilmiştir.

İkinci bölümde ise; çalışmanın sorusuna yanıt bulabilmek için Mütareke ve Mücadele dönemi gizli örgütleri yüzeysel ancak ana hatlarıyla incelenmiştir. Çalışma yukarıda belirtildiği şekilde 2.Abdülhamit dönemini içine alan Osmanlı'nın son dönemlerinden Cumhuriyet'in ilanına kadar olan zaman dilimi ile sınırlandırılmıştır. Çalışma için literatür taraması, kütüphane ve internet ortamından sağlanmış ve nitel araştırma yöntemleri kullanılmıştır. Makalenin konusuyla ilgili kaynak bulmakta zorlanılmamış ancak kaynakların birbirlerinden farklı bilgiler ihtiva ettiği gözden kaçmamıştır. Bu bilgiler geçmişe doğru gidildikçe yer yer muğlaklaşmış, bazı durumlarda ise hikâye tadında biraz gerçeklikten uzaklaşmış istihbarat faaliyetleri anlatımına rastlanılmıştır.

Çalışmanın makale formatında olmasından dolayı, yapılan okumalardan öğrenilen bilgilerin çoğuna yer verilememiştir ancak giriş ve sonuç bölümlerinde özellikle sonuç yargısının elde edilmesinde yapılan okumaların araştırmada önemli katkıları olmuştur. Buna karşılık, okumalar sonucunda tutulan notların çalışmaya tam olarak yansıtılamadığı düşünülmektedir. Bu notların ileri bir zamanda yapılması muhtemel olan daha geniş çaplı bir çalışmada kullanılması hedeflenmektedir. Çalışmanın sonucunda ise, bulunan yanıt ya da yanıta yakın bir yaklaşım ile makale sonlandırılmıştır. Böylelikle, son yıllarda oldukça popüler olan bir tartışma konusuna tam cevap olamasa da yapılan çalışma bu konuda yapılanacak alanındaki diğer araştırmalara da bir katkı sağlaması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Gizli Örgütler, İstihbarat Tarihi, MİT, Mütareke ve Mücadele Dönemi, Teşkilat-ı Mahsusa.

THE ROLE OF TEŞKILATI-I MAHSUSA IN THE HISTORY OF TURKISH INTELLIGENCE: WHAT IS AND IS NOT TEŞILAT-I MAHSUSA IN REALITY

ABSTRACT

Turks, as a nation with an ancient and fundamental state tradition, have established countless states throughout the history of the world and have taken many states under their yoke. The intelligence culture that the Turks created in proportion to the possibilities of the period and the intelligence organizations that were kneaded with this culture contributed significantly to the establishment of a state and then having a state tradition. The institutionalization of these intelligence organizations and their attainment of a settled organizational structure, as in the West, could only correspond to the last periods of the Ottoman Empire. During this period, when the state lived its last days, and the establishment of a new Turkish state, an important and difficult period of struggle for independence was experienced. This period is respectively; it covers the "True Armistice" that started right after the Armistice of Mudros and the "Struggle Period" that started in Samsun on 19 May, corresponding to the War of Independence. Intelligence has been an extremely important and indispensable element for the Turks in the new period, as seen in the ancient history that includes the previous Turkish states. Studies in the field of intelligence and the secret (intelligence) organizations that carry out these studies have made a substantial contribution to the success of the struggle for independence.

These secret organizations, which were established in the last period of the Ottoman Empire, are seen as a kind of continuation of the Special Organization, which had a western structure and existed before them. Teşkilat-ı Mahsusa is considered the beginning of modern Turkish intelligence and in this context, MIT bases its roots on this organization. On the other hand, this situation, which has been a popular topic of discussion in its last years, is seen as a mistake by experts in the field, and the argument that the Special Organization is not an intelligence agency is put forward based on the very few sources of the period. In this context, the organizational structure and activities of the Special Organization are considered by these experts as an unconventional war.

Based on the above-mentioned discussions, this study asks the question of when and with which organization Modern Intelligence can start in Turkey, in the face of the assumption that the beginning of Turkish Intelligence in the modern sense is not the Special Organization, and seeks the answer to this question. On the other hand, the aim of the study will of course not be to deal with all aspects of an issue that can be the subject of a thesis or a book.From the opposing point of view, the main research subject of the research is to reveal with the sample of "Intelligence organizations operating during the Armistice and Struggle period", with the thought that Turkish Modernization covers the 1908 and 1923 revolution periods, and the idea that it may be between the same periods that the intelligence gained a modern structure. Thus, it is desired to bring a new dimension to the discussion by evaluating the possibility that the Turkish Intelligence Organization, which can be considered modern, started in this period or not.

In accordance with the scope of the study, rather than revealing all aspects of the secret organizations in the mentioned period, the study will be discussed in terms of a single subject in line with the question of the study and an answer to the above-mentioned question will be sought. Finding a definite answer is not expected due to the limitations of the study, but it aims to form something concrete about the issue in the mind of the reader. For this purpose, the article is divided into two parts. In the first part; the development and transformation of the intelligence, which started in the Turks since ancient times, by going through a new restructuring in parallel with the reform efforts in the last periods of the Ottoman Empire, will be mentioned. The reason for considering this period is to reveal the historical background of the study by including the historical range of Yıldız Teşkilat and Special Organization, which were intelligence organizations of the mentioned period.

In the second part; while looking for an answer to the question of the study, the secret organizations of the Armistice and Struggle period were examined superficially but in outline in order to clarify the conditions of the period a little more. As stated before, it was deemed appropriate to limit the study to the period from the last periods of the Ottoman Empire, which included the period of Abdulhamid II, to the proclamation of the Republic. For the study, literature review was obtained from the library and the internet, and qualitative research methods were used. It was not difficult to find a source on the subject of the article, but it was not overlooked that the existing sources contain different information from each other. It was not difficult to find sources related to the subject of the article, but it was not overlooked that the sources contain different information from each other. This information became ambiguous in places as we went back to the past, and in some cases, there were also narratives of intelligence activities, which were a bit far from reality in the taste of a story.

As a result of the study, with a humble approach, the article was concluded with the hope that it would bring a new dimension to the discussion. This approach, on the other hand, is that the prominent names in the discussion are mostly historians and the structural features of the organization cannot be handled in a healthy way with the security dimension. Considering the conditions of the period, the formation of an intelligence organization in the full sense is quite difficult, but the shortcomings of the Special Organization do not prevent it from being considered an intelligence organization. It should not be forgotten that the organization has served under extraordinary conditions, so it should not be expected to behave exactly like an intelligence organization. When its activities are evaluated in general, it is seen that there are areas and studies in which it exists, such as an intelligence agency. Consequently, although it is thought that it would be beyond the purpose of the study to claim the accuracy fully, it is not considered to be a mistake in terms of security management even though the MIT has based its roots on the Special Organization.

Keywords: History of Turkish Intelligence, Intelligence, Irregular harp, Ottoman Empire, Special Organization.

TEKELİOĞLU SİNAN BEY'İN GÜNLÜKLERİNDE BATI KİLİKYA CEPHESİNE DAİR İSTİHBARATLAR VE BU ÇERÇEVEDE ALINAN ÖNLEMLER

Didem Konya ÖZTÜRK
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
didemknya@gmail.com

ÖZET

İtilaf Devletleri, Mondros Mütarekesi'nin imzalanmasından sonra aralarında yapmış oldukları gizli antlaşmalar gereğince, Anadolu'nun çeşitli bölgelerini işgale başlamışlardı. Fransızlar, Mütarekenin 7. ve 10. maddelerine dayanarak 18 Aralık 1918 tarihinde Adana'ya gelerek işgal edecekleri bölgelerde yerlerini almaya başlamışlardı. Fransızlara Ermeni lejyonları ve Ermeni gönüllü birlikleri de katılmıştı. Adana- Mersin bölgesinde başlayan Fransız işgalinden dolayı endişeye kapılan halk canını ve malını korumak amacıyla bekçiler ile birlikte nöbet tutmaya başlamıştır. Bölgedeki Türk halkı, birçok zulüm ve zorlukla karşılaşmıştır. Yaşanan bu gelişmeler sırasında Osmanlı Hükümeti, siyaset yoluyla yapılacak bir şey olmadığını öne sürerek işgallere karşı tam bir teslimiyet göstermiştir.

İşgalllere karşı Milli müfrezeler kurularak Fransız kuvvetlerine karşı konulmaya başlanmıştır. Mustafa Kemal Paşa, Milli Mücadele kapsamında Kuvâ-yı Milliye teşkilatları kurarak işgale uğrayan bölgeleri kurtarmak istemiştir. Bu amaçla düzenli bir şekilde kurulmuş ve kurulan müfrezelerin başına daha önce orduda görev yapmış komutanlar getirilmiştir. Bu komutanlardan birisi de Adana Bölgesi Kuvâ-yı Milliye Komutanlığı (Batı Kilikya Kuvâ-yı Milliye Komutanlığı) görevine getirilen Tekelioğlu Sinan Bey takma adıyla anılan Edirneli Yüzbaşı Ali Ratıp Bey'dir. Görevinin önemi ve gizliliğinden dolayı yazışmalarında bu takma adı kullanmıştır. Kayseri Jandarma Bölük Komutanı olarak görev yapmakta iken Damat Ferit Paşa Hükümetince görevinden alınmış ve daha sonra Heyeti Temsiliye tarafından Adana ve Mersin bölgesinde görevlendirilmiştir. Yönetim ve idare açısından Batı Kilikya Cephesi; Tarsus Grubu, Merkez Grubu, Seyhan Grubu, Kurttepe Grubu olarak dört bölüme ayrılmıştır. Tekelioğlu Sinan Bey 1920'lerin başından itibaren Adana ve Mersin bölgesinde Fransızlara karşı zor koşullar içinde mücadele vermiştir. Sinan Bey işgal güçlerinin yanı sıra yerel unsurların engellemeleri ile de karşılaşmış ve bölgede büyük mücadele vermiştir.

Tekelioğlu Sinan Bey Adana bölgesindeki görevi esnasında 1919-1921 yıllarını kapsayan ve bölgedeki Milli Mücadeleye ışık tutan beş defterlik günlük tutmuştur. Günlükler, müfreze komutanlarının günlük vukuat raporları ile Tekelioğlu Sinan Bey'in Kuvâ-yı Milliye komutanı olarak verdiği emirler, muharebe raporları, çeşitli istihbarat bilgisi içeren mektup ve haberlerden oluşmaktadır. Ayrıca bu günlüklerde; Kuvâ-yı Milliye'nin halk üzerindeki etkisi, halkın olaylara karşı tepkisi, Fransızların işgal sırasında izledikleri politikalar, Ermenilerin işgal sırasındaki tutum ve davranışları, bölgede yaşanan askeri lojistik, firar, iklim şartları da yer almıştır.

Tekelioğlu Sinan Bey'in günlükleri esas alınarak, Adana ve Mersin Bölgesinde Millî Mücadele komutanlarının kendi bölgelerine dair yazışma ve raporları ile bölgeye dair istihbarat değeri taşıyan veriler bölgenin kurtuluş mücadelesini aydınlatacak bilgiler içermesi bakımından önemlidir. Günlüklerde yer alan mektuplar, işgallerin gidişatı istihbarat raporları niteliğinde bilgiler sunmaktadır. Bu bilgiler, vatanın kurtarılması için gerekli önlemleri almak üzere merkezin bilgilendirilmesi ve Kuva-yı Milliye'nin ihtiyaçlarının tespit edilmesi açısından da önem arz etmektedir.

İnsanlık tarihinin başlangıcından itibaren yürütülen istihbarat faaliyetleri, devletlerin geleceğine şekil veren olası sorunların yerinde tespit edilip yetkili makamların bildirilmesi yoluyla birçok meseleye çözüm niteliği taşıyan faaliyetlerdir. Bu çalışmada Güney Cephesi'nde yaşanan olaylar, Fransız ve Ermenilerin bölgede izlemiş olduğu politikalar ve bu politikalara karşı Türklerin bölgenin asayişini sağlayabilmek adına aldığı önlemler değerlendirilmeye çalışılacaktır. Çalışmada ayrıca bölgedeki asayiş ve güvenliğin sağlanması adına Jandarma Komutanı Tekelioğlu Sinan Bey'in harekât planlarına yön veren yazışmalar üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Tekelioğlu Sinan Bey, Millî Mücadele, Batı Kilikya, Güvenlik/ Tekelioğlu Sinan Bey,

INTELLIGENCE REGARDING THE WESTERN CILICIA FRONT IN THE DIARIES OF TEKELIOĞLU SINAN BEY AND THE MEASURES TAKEN WITHIN THIS FRAMEWORK

ABSTRACT

After the signing of the Armistice of Mondros, the Allies began to occupy various parts of Anatolia in accordance with the secret treaties they had made between them. The French came to Adana on 18 December 1918, based on article 10 of the Armistice 7., and began to take their place in the areas they would occupy. Armenian legions and Armenian volunteer units also joined the French. Concerned about the French occupation that started in the Adana-Mersin region, the people began to stand guard with the guards in order to protect their lives and property. The Turkish people in the region have faced many persecution and difficulties. During these developments, the Ottoman Government showed complete surrender to the occupations, claiming that there was nothing to be done through politics.

National detachments were established against the occupations and french forces were resisted. Mustafa Kemal Pasha wanted to save the occupied areas by establishing Kuvâ-yi Milliye organizations within the scope of the National Struggle. For this purpose, the platoons were established regularly and the heads of the established platoons were appointed commanders who had previously served in the army. One of these commanders is Captain Ali Ratip Bey of Edirne, who was appointed as The Kuvâ-yi Milliye Command of Adana Region (Western Kilikya Kuvâ-yi Milliye Command). Due to the importance and confidentiality of his mission, he used this pseudonym in his correspondence. While serving as the Commander of the Kayseri Gendarmerie Company, he was removed from his post by the Government of Damat Ferit Pasha and later appointed by the Delegation representative in Adana and Mersin region. Western Kililirian Front in terms of management and administration: Tarsus Group, Central Group, Seyhan Group, Kurttepe Group are divided into four sections. Since the early 1920s, Tekelioglu Sinan Bey has fought against the French in difficult conditions in Adana and Mersin region. Mr. Sinan faced the blockade of the occupying forces as well as local elements and fought hard in the region.

During his duty in the Adana region, Tekelioğlu Sinan Bey kept a diary of five notebooks covering the years 1919-1921 and shedding light on the War of Independence in the region. The diaries consist of daily reports of platoon commanders and orders given by Tekelioglu Sinan Bey as Kuvâ-yi Milliye commander, combat reports, letters and news containing various intelligence information. Also in these journals; Kuvâ-yi Milliye's influence on the people, the reaction of the people to the events, the policies of the French during the occupation, the attitudes and behaviors of Armenians during the occupation, military logistics, desertion and climatic conditions in the region were also included.

Based on the diaries of Tekelioğlu Sinan Bey, the correspondence and reports of the National Struggle commanders in Adana and Mersin Regions about their regions and the data bearing intelligence value about the region are important in terms of containing information that will enlighten the liberation struggle of the region. The letters in the journals provide information on the course of the occupations in the form of intelligence reports. This information is also important for informing the center to take the necessary measures to save the homeland and to identify the needs of Kuva-yi Milliye.

Intelligence activities carried out since the beginning of human history are activities that are solutions to many issues by identifying the possible problems that shape the future of states on the spot and reporting them to the competent authorities. In this study, the events of the Southern Front, the policies pursued by The French and Armenians in the region and the measures taken by the Turks in order to ensure the security of the region against these policies will be evaluated. The study will also focus on correspondence that guides the operational plans of Gendarmerie Commander Tekelioglu Sinan Bey in order to ensure public order and security in the region.

Keywords: Tekelioğlu Sinan Bey, National Struggle, Western Kilikya, Security

GRİ BÖLGE SAVAŞINDA İSTİHBARAT VE ÖRTÜLÜ OPERASYONLAR

Doç.Dr. Aşkın İnci Sökmen ALACA
İstanbul Arel Üniversitesi
askinsokmen@arel.edu.tr

ÖZET

İtilaf Devletleri, Mondros Mütarekesi'nin imzalanmasından sonra aralarında yapmış oldukları gizli antlaşmalar gereğince, Anadolu'nun çeşitli bölgelerini işgale başlamışlardı. Fransızlar, Mütarekenin 7. ve 10. maddelerine dayanarak 18 Aralık 1918 tarihinde Adana'ya gelerek işgal edecekleri bölgelerde yerlerini almaya başlamışlardı. Fransızlara Ermeni lejyonları ve Ermeni gönüllü birlikleri de katılmıştı. Adana- Mersin bölgesinde başlayan Fransız işgalinden dolayı endişeye kapılan halk canını ve malını korumak amacıyla bekçiler ile birlikte nöbet tutmaya başlamıştır. Bölgedeki Türk halkı, birçok zulüm ve zorlukla karşılaşmıştır. Yaşanan bu gelişmeler sırasında Osmanlı Hükümeti, siyaset yoluyla yapılacak bir şey olmadığını öne sürerek işgallere karşı tam bir teslimiyet göstermiştir.

İşgalllere karşı Milli müfrezeler kurularak Fransız kuvvetlerine karşı konulmaya başlanmıştır. Mustafa Kemal Paşa, Milli Mücadele kapsamında Kuvâ-yı Milliye teşkilatları kurarak işgale uğrayan bölgeleri kurtarmak istemiştir. Bu amaçla düzenli bir şekilde kurulmuş ve kurulan müfrezelerin başına daha önce orduda görev yapmış komutanlar getirilmiştir. Bu komutanlardan birisi de Adana Bölgesi Kuvâ-yı Milliye Komutanlığı (Batı Kilikya Kuvâ-yı Milliye Komutanlığı) görevine getirilen Tekelioğlu Sinan Bey takma adıyla anılan Edirneli Yüzbaşı Ali Ratıp Bey'dir. Görevinin önemi ve gizliliğinden dolayı yazışmalarında bu takma adı kullanmıştır. Kayseri Jandarma Bölük Komutanı olarak görev yapmakta iken Damat Ferit Paşa Hükümetince görevinden alınmış ve daha sonra Heyeti Temsiliye tarafından Adana ve Mersin bölgesinde görevlendirilmiştir. Yönetim ve idare açısından Batı Kilikya Cephesi; Tarsus Grubu, Merkez Grubu, Seyhan Grubu, Kurttepe Grubu olarak dört bölüme ayrılmıştır. Tekelioğlu Sinan Bey 1920'lerin başından itibaren Adana ve Mersin bölgesinde Fransızlara karşı zor koşullar içinde mücadele vermiştir. Sinan Bey işgal güçlerinin yanı sıra yerel unsurların engellemeleri ile de karşılaşmış ve bölgede büyük mücadele vermiştir.

Tekelioğlu Sinan Bey Adana bölgesindeki görevi esnasında 1919-1921 yıllarını kapsayan ve bölgedeki Milli Mücadeleye ışık tutan beş defterlik günlük tutmuştur. Günlükler, müfreze komutanlarının günlük vukuat raporları ile Tekelioğlu Sinan Bey'in Kuvâ-yı Milliye komutanı olarak verdiği emirler, muharebe raporları, çeşitli istihbarat bilgisi içeren mektup ve haberlerden oluşmaktadır. Ayrıca bu günlüklerde; Kuvâ-yı Milliye'nin halk üzerindeki etkisi, halkın olaylara karşı tepkisi, Fransızların işgal sırasında izledikleri politikalar, Ermenilerin işgal sırasındaki tutum ve davranışları, bölgede yaşanan askeri lojistik, firar, iklim şartları da yer almıştır.

Tekelioğlu Sinan Bey'in günlükleri esas alınarak, Adana ve Mersin Bölgesinde Millî Mücadele komutanlarının kendi bölgelerine dair yazışma ve raporları ile bölgeye dair istihbarat değeri taşıyan veriler bölgenin kurtuluş mücadelesini aydınlatacak bilgiler içermesi bakımından önemlidir. Günlüklerde yer alan mektuplar, işgallerin gidişatı istihbarat raporları niteliğinde bilgiler sunmaktadır. Bu bilgiler, vatanın kurtarılması için gerekli önlemleri almak üzere merkezin bilgilendirilmesi ve Kuva-yı Milliye'nin ihtiyaçlarının tespit edilmesi açısından da önem arz etmektedir.

İnsanlık tarihinin başlangıcından itibaren yürütülen istihbarat faaliyetleri, devletlerin geleceğine şekil veren olası sorunların yerinde tespit edilip yetkili makamların bildirilmesi yoluyla birçok meseleye çözüm niteliği taşıyan faaliyetlerdir. Bu çalışmada Güney Cephesi'nde yaşanan olaylar, Fransız ve Ermenilerin bölgede izlemiş olduğu politikalar ve bu politikalara karşı Türklerin bölgenin asayişini sağlayabilmek adına aldığı önlemler değerlendirilmeye çalışılacaktır. Çalışmada ayrıca bölgedeki asayiş ve güvenliğin sağlanması adına Jandarma Komutanı Tekelioğlu Sinan Bey'in harekât planlarına yön veren yazışmalar üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Gri Bölge Savaşı, İstihbarat, Örtülü Operasyonlar , ABD-Çin ve Rusya

ESPIONAGE AND COVERT OPERATIONS IN GRAY ZONE WARS

ABSTRACT

In today's multi-polar international system, leadership competition among global countries has been causing events that affect the whole world. Global actors are hidden or open rivals of one another. Although this intense competition can be considered as a political influence war or a cold war again, it can be defined as a gray zone war. In the gray area, which represents periods of uncertainty between peace and war periods, the primary purpose of states is to ensure that their rivals are harmed and prevent them from reaching their goals by carrying out multidimensional, covert operations, which are not known by whom, that will enable them to reach their political goals directly without using military force. Covert operations, which are considered as the third option after war and diplomacy, are operations where the targeted objectives are achieved by using factors in the political, economic, military, or cyber field, but the owner of the activity cannot be identified. Covert operations, which are considered as one of the sub-functions of intelligence in practice, have been one of the main tactics used in the power struggle between the two blocs during the Cold War. In today's international system, when we evaluate the relations between the USA, China and, Russia within the framework of the concept of gray zone battlefield, it enables us to analyze the events that occur with the logic of covert operations. The main purpose of the article is to contribute to the literature by explaining the global power competition through the gray zone war and covert operations.

In this period many different kinds of war apart from military ones like hybrid and proxy wars, trade and money war, oil price war, information war, propaganda wars, biological warfare, sharp power activities, cyber warfare, escalation of social-ethnic or nationalistic movements, shortly in term of Copenhagen five sectoral security threats have been realized with unlimited borders. With its involvement in non-state actors in these wars, it was aimed to weaken the opponent and to give up its global targets with operations that sometimes lead to hot conflict. With non-state actors' involvement in these wars, it was aimed to weaken the opponent and to give up its global targets with operations that sometimes lead to hot conflict. For the right covert operation at the right time, it is anticipated that the intelligence will benefit from social media and big data analysis in the field and cyber field.

Success in the battle in the gray area starts with finding the center of gravity of the opponent, in other words, whatever I influence in the battle, I can achieve success (definitive result). The opponent's state organizational structure, doctrines, physical and psychological strengths and, weaknesses and leaders are evaluated within the center of gravity. In this unconventional war, social reform movements, cornering the political regime with adopted universal values, supporting the opposition within the country, damaging the national image by deliberately spreading false information, economic and energy pressures, influencing country elections, managing conflicts with non-state actors can be given as examples. The US's rivals, China and Russia have heavily accused under the concept of sharp power that they have influenced into American public politically and informatically. The so-called intervention of Russia, which it has difficulty to prove, in the elections, provoking racist tendencies in the country, creating a crack in the American political system regarding China, is described as covert operations that the USA is subjected to by its rivals. In return the following events as China-led globalization came to a halt with the Covid 19 epidemic, which is not clear how it emerged, and damaged its national image due to the United States' definition it with "Chinese Virus" and a terrorist organization funded by unknown country, ISIS captured a major part of Syrian territory that it is one of the strategic places for Russia during the civil war, then the American government came in Syria intending to counter that terrorist organization, led to made you think the USA might be.

In this article, using case analysis and interpretation methods from quantitative methods, the relations between the USA, China and, Russia in the period of 2017-2020 will be examined in the context of the Gray Zone War and covert operations. As the national interests of states persist even as leaders change, the analysis made will serve as a model for explaining future relations.

Keywords: Gray Zone War, Espionage, Covert Operations, USA –China and Russia

GÖÇLER VE ÖRTÜLÜ OPERASYONLAR ARASINDAKİ İLİŞKİ

Dr.Öğr.Üyesi Kürşat KORKMAZ
Kırıkkale Üniversitesi
kursatkorkmaz@kku.edu.tr

ÖZET

Son yıllarda uluslararası ilişkilerin niteliği ve doğası değişmeye başlamıştır. Uluslararası ilişkilerin kavramları ve kuramları günümüz uluslararası politikada meydana gelen olayları açıklamada yetersiz kalmaktadır. Uluslararası ilişkiler disiplinindeki kavramlar ve kuramlar çatışmayı ve iş birliğini açıklamak üzerinden bir ayrım oluşturmaktadırlar. Son dönemde uluslararası politikada meydana gelen olaylarla ilgili olarak hem çatışmayı hem de iş birliğini oluşturacak şekilde aynı anda ve aynı muhataba karşı uygulanması ile ilgili örnekler artmıştır. Bu bağlamda uluslararası politikada siyah ve beyaz alanlar yerine gri alanlar çoğalmıştır. Hibrit modeller genişlemeye başlamıştır. Özellikle son dönemde Ortadoğu coğrafyasında meydana gelen politik gelişmelerin, uluslararası politikanın kavramları ve kuramları ile açıklanmasında zorluklar meydana gelmektedir. Suriye bağlamında Amerika Birleşik Devletleri (ABD) ve Rusya'nın birbirleri olan ilişkileri, analiz noktasında karmaşayı ortaya çıkarmaktadır. Uluslararası politikanın son 70 yıllık sürecinde karşılıklı bloklarda yer alan bu iki devletin, Suriye konusunda karşılıklı çıkarları doğrultusunda iş birliği yaptıkları gözlenmektedir. Terör örgütleri konusunda özellikle YPG ile ilişkiler noktasında her iki devletin de iş birliği yönünde ortak tutum içinde oldukları gözlenmektedir.

Göç olgusu da son yıllarda öne çıkan bir kavram olmuştur. Karmaşa ve çatışmaların artmasıyla göç olgusu gittikçe önem kazanmaktadır. Bilhassa uluslararası ilişkilerde son yıllarda göçler ile hedefteki devletler kontrol ve dizayn edilmek istenmektedir. Devletlerin iç ve dış politikaları göç olgusu ile belli noktalar içerisinde zafiyete uğratılarak; ilgili devletlerde istikrarsızlık ve karmaşaya zemin hazırlanmaktadır. Bu bağlamda göç olgusu da birtakım politikalara eklenmek suretiyle hibrit bir model şeklinde görülmektedir.

İstihbaratın dış politika ve milli güvenlikle ilgili önemli bir boyutu da örtülü operasyonlardır. Birçok uzmana göre örtülü operasyonlar dış politikanın karanlık sanatıdır. Örtülü operasyon bir devletin veya devlet dışı aktörün iç işlerine müdahale edilmesi fakat bu müdahalenin her ne pahasına olursa olsun inkâr edilmesidir. Örtülü operasyonlar dış politika hedeflerine ulaşmada bir liderin öldürülmesi, hükümetlerin devrilmesi veya iç karışıklık çıkarılmasıyla ilgilidir. Örneğin, İran'da petrolün Başbakan Musaddık tarafından millileştirilmesinin ABD ve İngiltere'nin Orta Doğu'daki çıkarlarına ters düştüğü öngörüsüyle, ABD ve İngiltere siyasi örtülü operasyonla meşru İran hükümetini 1953'te devirmiştir. Meşru bir hükümetin devrilmesinde ABD'nin etkin olduğu Başkan Obama tarafından Haziran 2009 Kahire konuşmasında belirtilmiş, CIA ise 2013'te yayınladığı belgelerle süreçteki rolünü resmen kabul etmiştir.

Göçlerin gelişen süreç ile beraber örtülü operasyonların bir aracı olarak kullanıldığına dair güçlü emareler bulunmaktadır. Bu bağlamda bu çalışmanın temel sorunsalı olan göçler son dönemde bazı devletler tarafından örtülü operasyonlar içerisinde bir enstrüman olarak değerlendirilmektedir. Özellikle 2011 Arap Baharı sonrası süreçte Kuzey Afrika ve Ortadoğu bölgesinde meydana gelen karmaşa ve devletlerin parçalanma sürecine girmesi insan hareketlerini artırmıştır. Türkiye jeopolitik ve jeo stratejik olarak merkezi konumda olması nedeniyle, göçlerin odağında yer almaktadır. Bu bağlamda son dönemde küresel ve bölgesel güçler tarafından Türkiye'nin bölge üzerinde artan gücünün ve etkisinin göçler yoluyla etkilenmesi istenilmektedir. Suriye'nin göçler yoluyla içinin boşaltılması bölgedeki birtakım devletlere avantajlar sağlamaktadır. Sonuç olarak bu çalışmada, göçlerin örtülü operasyonlar içinde değerlendirilmesi noktasında bulgular ortaya konulmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Göç, Örtülü Operasyonlar, Ortadoğu, ABD, AB

THE RELATIONSHIP BETWEEN MIGRATIONS AND COVERT OPERATIONS

ABSTRACT

The nature of international relations has begun to change in recent years. The concepts and theories of international relations are insufficient to explain the events that take place in today's international politics. Concepts and theories in the discipline of international relations make a distinction in terms of explaining conflict and cooperation. Recently, examples of its implementation against the same interlocutor at the same time and in a way to create both conflict and cooperation in relation to the events taking place in international politics have increased. In this context, gray areas have increased instead of black and white areas in international politics. Hybrid models are starting to expand. Especially in the recent period, difficulties arise in explaining the political developments in the Middle East with the concepts and theories of international politics. The relations between the United States of America (USA) and Russia in the context of Syria reveal confusion at the point of analysis. It is observed that these two states, which have been in mutual blocs during the last 70 years of international politics, cooperate in Syria in line with their mutual interests. It is observed that both states have a common attitude towards cooperation in terms of relations with terrorist organizations, especially with the YPG.

The phenomenon of migration has also been a prominent concept in recent years. With the increasing turmoil and conflicts, the phenomenon of immigration becomes more and more important. Especially in international relations, the target states with the migrations in recent years are wanted to be controlled and designed. By weakening the domestic and foreign policies of the states within certain points with the phenomenon of immigration; The ground is being prepared for instability and confusion in the states concerned. In this context, the phenomenon of immigration is seen as a hybrid model by adding it to some policies.

An important dimension of intelligence regarding foreign policy and national security is covert operations. For many experts, covert operations are the dark art of foreign policy. Covert operation is an intervention in the internal affairs of a state or non-state actor, but denial of this intervention at all costs. Covert operations are about killing a leader, overthrowing governments or generating internal turmoil in achieving foreign policy goals. For example, with the foresight that the nationalization of oil in Iran by Prime Minister Mossadegh was contrary to the interests of the USA and Britain in the Middle East, the USA and Britain overthrew the legitimate Iranian government in 1953 with a political covert operation. President Obama stated that the USA was effective in the overthrow of a legitimate government in his June 2009 Cairo speech and the CIA officially accepted its role in the process with the documents published in 2013.

There are strong indications that migrations are being used as a means of covert operations with the developing process. In this context, migration, which is the main problematic of this study, has recently been evaluated by some states as an instrument in covert operations. Especially in the period after the 2011 Arab Spring, the chaos that occurred in the North Africa and the Middle East region and the disintegration of the states increased the human movements. Due to Turkey's geopolitical and geo-strategic position as a center, it is located at the center of migration. In this context, recently affected by global and regional powers through migration and the impact of increasing power on the part of Turkey is required. The evacuation of Syria through immigration provides advantages to some states in the region. As a result, in this study, the findings will be tried to be presented at the point of evaluating migrations within covert operations.

Keywords: Migration, Covert Operations, Middle East, USA, EU

TÜRKİYE'YE KARŞI YÜRÜTÜLEN BİR PSİKOLOJİK SAVAŞ UNSURU OLARAK : ABD VE BATI TANDANSLI DİKTATÖR SÖYLEMİ (2014-2020)

İsmail Çağlayan ÇELİK
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
ismailcaglayan.celik@ogrenci.jsga.edu.tr

ÖZET

Tarihsel süreç boyunca insanlığın yaşamış olduğu tüm savaşlarda esas amacın savaşı kazanmak olduğu, savaşı kazanmak için ilkesel tavırdan ziyade o anın şartlarına uygun pragmatist bir eylem tarzının daha ön plana çıktığı görülmektedir. Geçmişten günümüze, istisnasız tüm konvansiyonel savaşlarda, aldatıcı hareketlerin belirleyici olduğu da yine tarihi bir gerçeklik olarak karşımızda durmaktadır. Bununla birlikte, düşük yoğunluklu çatışmalardan hibrit savaşlara değin geniş bir yelpazeyi göz önüne aldığımızda hedef olarak saptanan ülke veya bölgeye yönelik planlanan operatif hamle öncesi, sistemli bir şekilde sosyo-kültürel, sosyo-politik yapıya yönelik olarak gerçekleştirilen psikolojik harekatlar yapılmak suretiyle karşı cephede çözülmelerin meydana gelmesi amaçlanmaktadır. (Yılmaz, vd. 2015:70)

Hedef olarak seçilen ülke veya bölgenin siyasal analizi ortaya konulurken, kültürel kodların çözümlenerek hassas noktalar tespit edilmekte sonrası da ise, toplumu manipüle ederek kendi hedefleri doğrultusunda kanalize etmeyi amaçlamaktadır. Doğru ile yanlışın ayırt edilemediği, toplumun bazı hassasiyetlerine temas edilerek oluşturulan gündemle, bireylerin zihin karmaşasına sürüklendiği, toplumun huzursuzluğa ve kaotik bir ortama sokulmak üzere türetilen, her türlü "manipülatif" hareketin "psikolojik operasyon" olarak nitelendirilmektedir.(Kalelioğlu,2002:100) Bahsi geçen bütün manipülatif eylem ve Psikolojik operasyonların sistemli ve yaygın olarak gerçekleştirilmesi ise "psikolojik savaş"şeklinde adlandırılmaktadır.

2. Dünya Savaşı sonrasında özellikle ABD-SSCB eksenli ideolojik çekişmeler dünyayı konvansiyonel bir savaşa değil bu sefer de ""literatürde "Soğuk Savaş olarak tanımlanan ve 1947'de başlayıp 1991 yılında Sovyetlerin dağılmasıyla sonuçlanana kadar devam etmiştir. Sovyetlerin yıkılması, Yugoslavya'nın parçalanması ile birlikte ABD dünyanın tek süper gücü konumuna gelmiştir. (Akşin, 2018:436) ABD'nin tüm dünya üzerinde tek süper güç olarak hegemonya kurmaya çalışması neticesinde kurulan ittifak modelleri yeniden gözden geçirilmeye başlanmış, Batı ittifakına mesafeli duran ülkeler dahi bu kararlı duruşlarını sürdürmekte zorlanmışlardır.

2. Dünya Savaşı dönemi sonrasında tekrar kurulmaya çalışılan dengeler göz önüne alınarak, Nato'ya girilmesi bir mecburiyet olarak görülmüştür. 1952 yılında fiili olarak Nato'ya giren Türkiye, yönünü tamamen Batı'ya dönmüş, Batı ittifakının kaim bir üyesi olabilmek adına AB'ye üye olmak adına uzun yıllar uğraş vermiştir. (Bakkalcı, 2018:56) Hem iç politikadaki gelişmeler hem de dış politikada yaşanan gelişmeler sonucunda Türkiye farklı ittifaklar kurmuş bu durumda ABD'nin ve Batı ittifakının hedefi olmamıza sebebiyet vermiştir. Hülasa, ABD ile : Irak ve Suriye konusu başta olmak üzere Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti, Doğu Akdeniz ve Ege'de karşı karşıya gelinmesiyle birlikte Türkiye, karşısında bulunan güce karşı koyabilmek adına çıkarlarının örtüştüğü noktada : Rusya, İran, Azerbaycan ve Çin Halk Cumhuriyeti ile işbirliği yapmaktan imtina etmemiştir.

Bütün bu gelişmelerin sonucunda, ABD ve Batı ittifakının tasavvurundaki Türkiye olmaktan çıkıp, bölgesel güç haline dönüşmeye başlayan orta ölçekli bir devlet profili çizdiği andan itibaren saldırıların dozajının arttırıldığı gözlemlenmektedir. (Polat, 2016:83) Dolayısıyla, kendi çizmiş oldukları hudutların dışına çıkan ve inisiyatif almaktan çekinmeyen bir güç haline dönüşen Türkiye, 2014 sonrası dönemde izlenen aktif dış politika sebebiyle Psikolojik Savaşın odağı haline getirilmiştir. Dağınık ve doğruluğu teyit edilmeyen milyonlarca bilginin havada uçuştuğu sosyal medya gibi vasıtalarla toplumun kolaylıkla manipüle edilebildiği bir çağda, hedef alınan ülkelere yönelik gerçekleştirilecek Psikolojik Operasyon olanaklarının da arttığı anlaşılmaktadır. (Özdağ,2020: 122) Buradan hareketle, Türkiye'ye karşı yürütülen en önemli psikolojik savaş unsuru olarak kullanılan "diktatör" söyleminin arka planını, örnekleriyle birlikte irdeleyerek ; Paralel Yapı Operasyonları, Hendek Operasyonları, FETÖ/PDY 15 Temmuz Darbe Girişimi, Fırat Kalkanı Harekatı, Zeytindalı Harekatı ile Barış Pınarı Operasyonu başta olmak üzere, devletin bekasıyla doğrudan ilgili olan konularla ilgili olarak yapılan dezenformasyon ve Psikolojik Savaşın iç cepheyi bölmedeki vardığı boyutlar aktarılmaya çalışılmıştır. (Clausewitz, 2002: 73) İstihbari faaliyet olarak, psikolojik savaş unsuru olarak diktatörlük söyleminin örnekler verilmek suretiyle kapsamlı bir şekilde işlenmediği görülmüştür. Dolayısıyla eser, önemi yadsınamayacak bir istihbari faaliyeti aydınlatmak amacıyla kaleme alınmıştır. Çalışma esnasında, mümkün olduğunca birincil kaynaklara ulaşılmaya çalışılmış, nitel bir çalışma olması ve yayınların hem web ortamında hem de fiziki olarak taranması gerektiğinden ötürü, doküman incelemesi yöntemi kullanılmıştır.

Makalenin ilk bölümünde, bir psikolojik savaş unsuru olarak diktatör söyleminin tarihsel sürecine dikkat çekilmiştir. İkinci bölümde, ABD tandanslı diktatör söylemleri ele alınırken üçüncü bölümde ise, Batı kaynaklı diktatör söyleminin nedenselliğine ilişkin bir analiz sunulmaya gayret gösterilmiştir. Netice itibariyle, diktatör söyleminin: Türkiye'nin yapmış olduğu siyasi tercihler ve bölgesel güç konumuna gelmesinden rahatsız olan devletlerin, maksatlı olarak yapmış oldukları istihbari faaliyet şeklinde nitelendirilmesi gerektiği, iç cepheyi bölmek suretiyle, belki de fiziki bir işgale zemin hazırlamaya yönelik psikolojik savaş yöntemi olarak ciddiyetle değerlendirilmeye muhtaç olduğu vurgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Psikolojik Savaş, Psikolojik Operasyon, Diktatörlük söylemi, İstihbarat, Manipülasyon

US AND WESTERN FLAGGED DICTATOR RHETORIC AS AN ELEMENT OF PSYCHOLOGICAL WARFARE CONDUCTED AGAINST TURKEY (2014-2020)

ABSTRACT

Throughout history, the main purpose in all wars that humanity has gone through, was to win the war, and it is seen that to win the war a pragmatist course of action appropriate to the conditions of the moment was more prominent than a principled attitude. It is also a historical fact that deceptive movements were determinant in all conventional wars without exception from past to present. In addition, considering the wide spectrum from low-intensity conflicts to hybrid warfare, it is aimed to create disintegration on the opposite front by systematically conducting psychological operations aimed at the socio-cultural and socio-political structure before the planned operative move towards the country or region determined as the target. (Yılmaz et al., 2015:70) While revealing the political analysis of the country or region chosen as the target, sensitive points are determined by analyzing cultural codes. Then, it is aimed to manipulate the society and channel it in line with its own goals. The agenda created by touching certain sensitivities of the society, where right and wrong cannot be distinguished, is defined as "psychological operation" of any kind of "manipulative" movement, in which individuals are dragged into a state of mental confusion, and which is used to carry society into a restless and chaotic environment (Kalelioğlu, 2002:100).

Systematic and widespread realization of all the manipulative actions and psychological operations mentioned are defined as "psychological warfare". After World War II, the ideological conflicts around the US and USSR continued not in form of a conventional war, but as the literature describes it, "Cold War", which started in 1947 and ended with the dissolution of the Soviets in 1991. With the collapse of the Soviets and the breakup of Yugoslavia, the USA has become the world's only superpower. (Akşin, 2018:436) Alliance models that were established because of the USA trying to establish hegemony as the only worldwide super power have begun to be revised and even countries that kept a distance from the Western alliance had difficulties in maintaining their determined stance.

Entering the NATO was seen as an obligation, considering the balances tried to be re-established after World War II. Turkey who entered the NATO in 1952, turned its direction completely towards the West, and has struggled for many years to become a member of the EU to become a permanent member of the Western alliance. (Bakkalcı, 2018:56) As a result of both domestic and foreign policy developments, Turkey has established different alliances, which caused us to become the target of the USA and the Western alliance. To summarize, Turkey did not refrain to cooperate with Russia, Iran, Azerbaijan, and the People's Republic of China against the USA in areas of common interests to resist the opposing power in matters especially Iraq and Syria and the Turkish Republic of Northern Cyprus, the Eastern Mediterranean and the Aegean Regions. As a result of all these developments, Turkey ceased to be the country envisioned by the USA and the West, and it was observed that the dose of attacks has been increased from the moment Turkey drew a medium-sized state profile that started to turn into a terrestrial power. (Polat, 2016:83)Therefore, Turkey, which turned into a power that is not afraid to take the initiative beyond the boundaries that were drawn for it, has been made the focus of Psychological Warfare due to the active foreign policy followed in the post-2014 period. It is understood that the opportunities for Psychological Operations to be carried out for the targeted countries are increasing in an age wheresociety can be easily manipulated by means such as social media, where millions of scattered and unconfirmed information is spread. (Özdağ, 2020:122) Hence, by examining the background of the "dictator" discourse, which is used as the most important psychological warfare element against Turkey, it is aimed to convey the dimensions of disinformation and Psychological Warfare to divide the interior with examples directly related to the survival of the state such as Parallel Structure Operations, Operation Trench, FETO/PDY July,15 Coup Attempt, Operation Euphrates Shield, Operation Olive Branch, and Operation Peace Spring. (Clausewitz, 2002:73) It was observed that the discourse of dictatorship as an intellectual activity and an element of psychological warfare has not been comprehensively studied with examples. Therefore, the study was written to shed light on an intelligence activity whose importance cannot be denied. During the study, primary sources were tried to be reached as much as possible. Since it is a qualitative study and publications must be scanned both on the web and physically, the method of document review was used.

The first part of the study focusses on the history of the dictator discourse as an element of psychological warfare. The second part discusses US-flagged dictator rhetoric and the third tries to present an analysis of the causality of the Western-based dictatorial discourse. As a result, it was emphasized that the dictator discourse should be characterized as a purposefully done intelligence activity by states that are disturbed by the political preferences of Turkey, which led it to become a regional power and that it deserves to be seriously evaluated as a method of psychological warfare, to divide the interior, used perhaps to pave the way for a physical occupation

Keywords: Psychological warfare , Psychological operation, Dıctator Rhetorıch, Intellıgence, Manipulatıon

ÖRTÜLÜ EYLEMLER: DIŞ SİYASETİN GİZLİ ELİ

Dr.Öğr.Üyesi Kaan Kutlu ATAÇ
Mersin Üniversitesi
kaanatac@mersin.edu.tr

Arda Mehmet TEZCANLAR
Milli Savunma Üniversitesi
arda.tezcanlar@gmail.com

ÖZET

Bu çalışma istihbarat örgütlerinin çalışma alanı olarak örtülü eylemlerindış siyasetteki yerinin ne olduğu sorusuna cevap aramaktadır. Örtülü eylemler, geleneksel istihbarat toplama operasyonlarıyla elde edilmesi mümkün olmayan dış siyaseti destekleyen siyasi, askeri, ekonomik, ideolojik, kültürel alanlardaki istihbarat eylemleridir. Örtülü eylemler sonuçları itibariyle siyasi karar alıcının dış siyasette hedeflerine ulaşmasını kolaylaştıracak bir gizli eldir. Fakat bu eylemler dış siyaset veya savunma siyaseti yerine geçmez. Çünkü bu eylemlersalt kendi başlarına siyaset oluşturmayacakları gibi faaliyet konuları itibariyle gereği gizli ve hassastır. Örtülü eylemler, rollerinin gizlenerek ve sonuçlarının kapalı olarak bir devletin uluslararası sistemin oluşturduğu ekonomik, siyasi, askeri ve ideolojikkoşulları, etkilediği faaliyetlerdir. Bu tür faaliyetlerle bir devlet dış siyasetinde ivedi, kısa yoldan, hasımlarının siyasetini önlemek/bertaraf etmek amacıyla istenilen sonuca geleneksel mekanizmalarla ulaşılamayacağını değerlendirdiği durumlarda, dış siyasetin milli güvenlik siyaseti içinde belirlenmiş amaçlara ulaşmasının önünü açmaya çalışır. Ancak, bir örtülü eylemin dış siyasette bu kolaylaştırıcı/çabuklaştırıcı (katalizör) etkisini sağlayabilmesi için milli güvenlik ile dış siyaset arasında tutarlılığınyanı sıra ilgili kurumlar arasında eşgüdümün de olması gerekir.

Milli güvenlik siyaseti bir devletin sahip olduğu siyasal değerler üzerinden bekasını (raisond'être)tanımlamasıdır. Bu değerler bir milletin sahip olduğu toplumsal güçleri harekete geçirmenin yanı sıra kamusal alanda görülen toplumsal ve siyasal eylemlerin doğruluk değerlerini belirlemektedir. Bu bakımdan milli güvenlik sadece toplumsal düzeni sağlayan bir işlevsel nitelik değildir. Milli güvenlik, bir milletin barış içinde yaşayabilmesi için gerekli olan koşulları bir siyasal düzen içinde bütünleştirecek eylemlerin ve bu bütünün savaş koşulları karşısında parçalanmasını önleyecek önlemlere dair kılavuz niteliğimdedir. Bu nedenle de stratejik bir değere sahiptir. Milli güvenliğin bir siyasetten stratejiye dönüşmesi ise bu siyaseti yürütecek araçların zamana ve mekâna göre amaçlarla tutarlı olmasına bağlıdır.

Milli güvenlik ile dış siyaset arasındaki bir amaç ve araç bölümü hiyerarşik bir ilişkiyi ortaya koymaktadır. İşte bu noktada örtülü faaliyetler bu değerler manzumesinin kapsamı dışına çıkarak dış siyasetin amacına ulaşmasında destekleyici ve katalizör bir özelliğe bürünmektedir. Örtülü eylem, bir ülkenin milli güvenliği ile dış siyaseti arasındaki ilişkinin uluslararası sistemin ortaya koyduğu değerler ve koşullar veya sistemin üyesi diğer ülkelerin davranışları karşısında uyumsuzlaşması durumunda yeniden uyumlu hale getirilmesi için yapılan ekonomik, siyasi, askeri ve ideolojik faaliyetlerden en az birisi ve/veya bu faaliyetlerin toplamıdır. Bu yeniden uyumlu hale getirme sürecinde yapılan faaliyetler her ne kadar ekonomiden askeri alana kadar çeşitlilik gösterse de hepsi milli güvenlik ile dış siyaset arasındaki ilişkinin siyasal niteliğine vurgu yapar. Bu vurgu milli güvenlikle dış siyaset arasındaki uyumun yeniden tesisinin ortaya koyulması anlamında önemlidir. Bu nedenledir ki bir örtülü eylem kendi başına bir siyaset değil, mevcut bir siyasete desteği ifade eder. Ancak bu tür bir desteğin hem uluslararası sistem hem de devletlerarası ilişkiler bakımından bir krize, diğer ülkelerin algısında bir yok olma korkusuna veya silahlı çatışmaya varacak gerginliklere neden olmaması için öznesi faaliyetin gizli, bu süreçleri yöneten kaynağın örtülü kalması esastır.

ARAŞTIRMA YÖNTEMİ:

Çalışmada literatür taramasının yanı sıra Amerikan arşivleri kullanılarak örtülü operasyonların dış siyasetteki yeri analiz edilecektir.

LİTERATÜRE KATKISI:

İstihbarat çalışmalarında örgütlerin dış siyasette karar destek alanlarında nasıl yer aldığı hususu yaygın olarak çalışılırken örtülü faaliyetlerin diş siyasetin icrasında milli güvenlikle ilgili amaçlara ulaşılmasındaki rolü genellikle göz ardı edilmektedir. Çalışma bu anlamıyla istihbarat örgütlerinin dış siyasetteki icara aşamasındaki önemini ortaya koymayı amaçlamaktadır.

SONUÇ:

Dış siyaset milli güvenlikle tutarlı olsa da örtülü faaliyetin ortaya koyduğu farklı dil bu eylemlere sıra dışı bir anlam vermeyi gerektirir. Bir örtülü eylem, dış siyasetin icrasından sorumlu kurumların arasındaki eşgüdüme istihbarat servislerinin de katılmasını sağlayarak, servisleredış siyasetin değerlendirilebileceği koşullarla uyumlu bir dil alanı kazandırır. İstihbarat servislerinin dış politika yapımından ayrı bir şekilde icra safhasında da yer alıyor olması örtülü eylemleri-istihbarat servisleri arasındaki ilişkinin özel bir alanını oluşturur. Örtülü eylemler sayesindedir ki servisler karar destek mekanizmasından ayrılarak istisnai bir şekilde dış politika icrasındayer alırlar. Fakat bu alan istihbarat servislerinin ve örtülü faaliyetlerin kendine has özelliği dolayısıyla gri alanın içinde yer alır. Gri alan, içindeki kavramların kendi aralarında oluşturduğu mantık ile bir bakımdan siyasal karar-alıcının yorumlarını örtülü bir şekilde uluslararası sistemin rekabetine ve işbirliğine yansıtmaktadır. Bu dilin açık ve yalın olması diğer ülkeler tarafından tehdidin ilanı veya anarşinin mantığı olarak algılanabilir ve bu durum faaliyetin hassasiyetini belirler. Bu nedenle muhtemel sonuçlarının dış siyasete etkisi sonucu örtülü eylemlerin planlanması ile icra safhaları bizzat en üst düzeydeki siyasal karar-alıcının sorumluluğunda ve kontrolünde olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Örtülü Operasyonlar, İstihbarat Servisleri, Milli Güvenlik, Dış Siyaset

COVERT ACTION: THE INVISIBLE HAND OF FOREIGN POLICY

ABSTRACT

This study seeks to find the place of covert action which is under the jurisprudence of intelligence agencies. Covert action is series of intelligence activities in political, military, economic, ideological, cultural areas which supports foreign policy that is unattainable by traditional intelligence-gathering operations. Covert action is an invisible hand that eases the political decision-maker's attempt to reach his/her aims through its outcomes. However, these actions do not substitute for defense or foreign policies. Because, as these actions cannot constitute a policy on their own accord, they are so secret and sensitive to constitute a policy. Covert action is constituted activities of a state that influence economic, political, military and ideological conditions of the international system, by concealing its roles and blurring its outcomes. On conditions that either delays the prevention/elimination of adversary's policy or evaluates an inability on achieving goals through traditional channels, state attempts to clear the way of foreign policy for enabling its aim of reaching designated aims of national security with these kinds of activities. However, in order to achieve a/an catalyzing/accelerating effect of covert action, it is not only necessary to achieve consistency between national security and foreign policy, but also it is necessary to facilitate coordination among related institutions.

The division of labor between national security and foreign policy as ends and means presents a hierarchical relation. At this point, covert action becomes supportive and catalyzing feature by going beyond the scope of these values. In the event that the relationship between the national security of a country and its foreign policy becomes incompatible with the values and conditions of the international system or the behavior of other member states, covert action becomes at least one of or the sum of economic, political, military and ideological activities carried out to re-harmonize it. Despite the actions taken during this re-harmonization process varies from economics to military, all of these actions emphasize the political nature of the relationship between national security and foreign policy. This emphasis is important for re-establishing the harmony between national security and foreign policy. For this reason, covert action is not a policy of its own, but a policy support. However, in order to prevent such a policy support to create an inter-state crisis, a fear of extinction in perception of other countries or any escalations leading to an armed conflict, it is essential to hide the subject of the activity out of sight, so to cover the source that manages these processes.

RESEARCH METHOD:

Apart from literature review, the role of covert action in foreign policy will be analyzed with American archive materials.

CONTRIBUTION TO THE LITERATURE:

While the issue of how organizations are involved in the decision-making process of foreign policy is widely studied in intelligence studies, the role of covert action in achieving national security goals through the foreign policy is often overlooked. In this sense, this study aims to reveal the importance of intelligence organizations during the execution phase in foreign policy.

CONCLUSION:

Even though foreign policy is consistent with national security, the parlance that covert action manifests requires attributing an extraordinary meaning to these actions. By ensuring the participation of intelligence agencies in the coordination among institutions responsible from the execution of foreign policy, Covert action provides these agencies a linguistic area that is compatible with the conditions in which external politics can be evaluated. Apart from being out of foreign policy making, the participation of intelligence agencies in the execution phase constitutes a special area of the relationship between covert action and intelligence agencies. Owing to covert action, intelligence agencies exceptionally participate in the execution of foreign policy by disengaging from policy support mechanism. However, due to the unique features of intelligence agencies and covert action, it is included in the grey area. By the logic formed among the concepts inherently, grey area implicitly reflects the interpretation of political decision-makers to competition and cooperation of the international system. The clarity and simplicity of this language can be perceived by other countries as the manifestation of threat or the logic of anarchy, and this determines the sensitivity of the activity. For this reason, as a result of their possible consequences on foreign policy, planning and execution phases of covert action should be under the responsibility and control of the highest political decision-maker himself/herself.

Keywords: Covert Action, Intelligence Agencies, National Security, Foreign Policy

SALGINLARA STRATEJİK TEPKİ: KRİZ YÖNETİMİ PERSPEKTİFİNDEN BİR İNCELEME

Dr. Ümit ŞEVİK
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
umit.sevik@jsga.edu.tr

ÖZET

Dünya çeşitli dönemlerde salgın hastalıklarla mücadele etmiştir. Ortaya çıkışı itibariyle milattan önceki tarihlere kadar dayanan salgın hastalıklar, topluma her yönden yıkıcı etkileri olmuştur. Tifüs, veba, sıtma ve kolera gibi tarihin ilk dönemlerinde ortaya çıkan salgın hastalıklar gibi son dönemlerde SARS, MERS, ve Covid-19 gibi ortaya çıkan salgın hastalıklar kitlesel ölümlere neden olduğu gibi, toplumu tehdit eden sosyo-ekonomik ve sosyo-kültürel etkileri olmuştur. Tarih boyunca salgınlar karşısında ilk stratejik eylem planları hep karantina uygulaması, yayılımı engellemek için tüccarların faaliyetlerinin durdurulması ve seyahat kısıtlamaları olmuştur. Bu çalışmada tarihsel süreçte bazı salgın hastalıklara yönelik nasıl bir stratejik eylem planı izlendiğinden genel hatlarıyla bahsedildikten sonra kamu ve özel sektörün Covid-19 pandemisine stratejik tepkileri bütünleşik kriz yönetimi perspektifinden incelenmiştir. Covid-19 pandemisinin neden olduğu krizin öncesi, ortaya çıkma ve kriz sonrası aşamalarının kamu ve özel sektörün proaktif ve reaktif kriz yönetim yaklaşımları ile öğrenme aşamalarını değerlendirilmiştir. Çalışmada kamu sektörü kapsamında iç güvenlik sektöründe görev yapan genel kolluk kuvveti olan Jandarma Genel Komutanlığı, özel sektörden otomotiv sektörü ile B2C (işletmeden tüketiciye) e-ticaret modelini kullanan firmalar değerlendirilmiştir. Bütünleşik stratejik kriz yönetimi kapsamında değerlendirilen örgütlerin seçiminde farklı faaliyet alanında hizmet vermeleri ve Covid-19 pandemisi döneminde çeşitli uygulamalarıyla gündemde olmaları belirleyici olup örgütler arasında kıyaslama yapılmamıştır. Pandemi ile ilgili yapılacak olan stratejik yönetim çalışmalarına ilişkin yeni bakış açıları geliştirmek ve stratejik pandemi yönetiminin işleyişini ortaya çıkarmak amacıyla keşfedici bir çalışma benimsenmiştir. Çalışma iki araştırma sorusu çevresinde şekillenmiştir. İlk araştırma sorusu örgütlerin pandemiye bütünleşik stratejik kriz yönetimi çerçevesinde verdikleri tepkiler hangi seviyededir, ikinci araştırma sorusu ise örgütlerin pandemiye verdikleri tepkilerin stratejik açıdan önemi nedir? Çalışma kapsamında araştırma sorularına cevaplar ikincil veriler ışığında verilmiştir. Covid-19 pandemisinin ilk ortaya çıkmasının üzerinden yaklaşık 21 aylık bir sürecin geçmesi ve pandeminin devam etmesi sebebiyle mevcut döneme kadar tespitler yapılmıştır. İkincil verilerin incelenmesi sonucunda covid-19 pandemisinin stratejik yönetimi kapsamında dünyada ve Türkiye'de stratejik eylem planlarının yapıldığı tespit edilmiştir. Özel sektör açısından bakıldığında tüm sektörlerin pandemiye stratejik tepki veremedikleri ve koronavirüs vaka sayılarının bazı örgütler üzerinde anlamlı ve negatif etkilerinin olduğu, bazı örgütler üzerinde ise anlamlı ve negatif etkilerinin olmadığı tespit edilmiştir. İkincil veriler kapsamında pandemiden olumsuz yönde etkilenen sektörlerde otomotiv sektörünün dikkat çektiği, pandemiden olumsuz etkilenmeyen sektörlerde ise e-ticaret modelini kullanan örgütlerin dikkat çektiği tespit edilmiştir. İç güvenlik sektöründe bulunan Jandarma Genel Komutanlığı açısından ikincil veriler incelendiğinde krizin öncesi, krizin ortaya çıkma ve kriz sonrası aşamalarında, bütünleşik stratejik kriz yönetim öğeleri olan strateji oluşturma ve kriz önleme, stratejik seçim yapma ve uygulama ile çözüm, değerlendirme ve geribildirim aşamalarını genel olarak başarı ile uyguladığı tespit edilmiştir. Özel sektörün krizlere bütünleşik stratejik kriz yönetimi yaklaşımını benimsemeleri sürdürülebilir rekabet üstünlüğü kazanmalarına ve uzun dönemde yaşamlarını devam ettirmelerine yol açmaktadır. Kolluk kuvvetleri özelinde ise bu hususlara ilave olarak krizlere bütünleşik stratejik kriz yönetimi yaklaşımını benimsemeleri kolluk meşruiyeti sağlaması açısından önleyici kolluk faaliyetlerine olumlu katkılar sunmaktadır. Keşfedici özelliği olan bu çalışma ile hem kamu hem de özel sektörle ilgili gelecekte yapılması tavsiye edilen çalışmalar belirtilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Stratejik Yönetimi, Kriz Yönetimi, Pandemi

STRATEGIC RESPONSE TO OUTBREAKS: A REVIEW FROM A CRISIS MANAGEMENT PERSPECTIVE

ABSTRACT

The world has struggled with epidemics in various periods. Epidemics, which date back to BC, have had devastating effects on society in every way. Epidemics such as typhus, plague, malaria and cholera that emerged in the early periods of history, as well as epidemic diseases such as SARS, MERS, and Covid-19, have caused mass deaths and have had socio-economic and socio-cultural effects that threaten the society. Throughout history, the first strategic action plans against epidemics have always been quarantine, stopping the activities of traders to prevent the spread, and travel restrictions. In this study, after explaining in general terms what kind of strategic action plan was followed for some epidemics in the historical process, the strategic responses of the public and private sectors to the Covid-19 pandemic were examined from the perspective of integrated crisis management. The proactive, reactive crisis management and learning stages of the public and private sectors of the pre-crisis, emergence and post-crisis stages caused by the Covid-19 pandemic were evaluated. In the study, the Gendarmerie General Command, which is the general law enforcement force working in the internal security sector within the scope of the public sector, the companies using the B2C (business to consumer) e-commerce model and the automotive sector from the private sector were evaluated. The fact that they serve in different fields of activity and that they are on the agenda with their various applications during the Covid-19 pandemic period have been decisive in the selection of organizations evaluated within the scope of integrated strategic crisis management. No comparisons were made between organizations. An exploratory research has been adopted in order to develop new perspectives on the strategic management studies to be carried out regarding the pandemic and to reveal the operation of the strategic pandemic management. The study is shaped around two research questions. The first research question is at what level are the organizations' responses to the pandemic within the framework of integrated strategic crisis management, and the second research question is what is the strategic importance of the organizations' responses to the pandemic? Within the scope of the study, answers to the research questions were given in the light of secondary data. Due to the fact that a period of approximately 21 months has passed since the first emergence of the Covid-19 pandemic and the pandemic continues, determinations have been made until the current period. As a result of the examination of the secondary data, it was determined that strategic action plans were made in the world and in Turkey within the scope of the strategic management of the covid-19 pandemic. From the point of view of the private sector, it has been determined that not all sectors have been able to respond strategically to the pandemic, and that the number of coronavirus cases has significant and negative effects on some organizations, while it does not have significant and negative effects on some organizations. Within the scope of secondary data, it has been determined that the automotive sector draws attention in sectors that are adversely affected by the pandemic, and organizations that use the e-commerce model in sectors that are not adversely affected by the pandemic. When the secondary data is examined in terms of the Gendarmerie General Command, which is in the internal security sector, in the pre-crisis, the emergence and post-crisis stages, the integrated strategic crisis management elements, which are strategy formation and crisis prevention, strategic choice and implementation, and solution, evaluation and feedback stages are generally successful. The private sector's adoption of an integrated strategic crisis management approach to crises causes them to gain sustainable competitive advantage and to survive in the long run. In the case of law enforcement officers, in addition to these issues, adopting an integrated strategic crisis management approach to crises makes positive contributions to preventive law enforcement activities in terms of providing law enforcement legitimacy. With this exploratory research, recommended future studies related to both public and private sectors are specified.

Keywords: Strategic Management, Crisis Management, Pandemic

BÜTÜNLEŞİK RETORİK YAKLAŞIMI ÇERÇEVESİNDEN İNSAN İSTİHBARATINDA İKNA SÜRECİ

Dr. İrfan CİRİT
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
i_cirit@yahoo.com
Dr. Gözde ŞAHİN
Kültür ve Turizm Bakanlığı
gozdeyamansahin@gmail.com

ÖZET

İnsan İstihbaratı (İNİS), diğer haber toplama metotları olan Açık Kaynak İstihbaratı (AKİS) ve Teknik İstihbarat (TEKİS)'a temel oluşturan en önemli istihbarat toplama yöntemidir. İstihbarat çalışmalarının özünün insan unsuruna bağlı olmasından dolayı bu çalışmada psikoloji ve İNİS bir arada çalışılmaktadır. Elde edilen istihbaratın kalitesini de gerek İNİS çalışanları gerekse İNİS kaynaklarının içsel ve birbirleri arasında gerçekleşen iletişim süreçleri etkilemektedir. Bu çerçevede İNİS süreçleri iletişim psikolojisi perspektifinden analiz edilerek, bu süreçte İNİS çalışanlarının ve kaynağın karşılaştığı güçlükler değerlendirilmekte, İNİS sürecinde yaşanan zihinsel işlemleme ve zihinsel temsil sürecinin aşamaları bütünleşik retorik çerçevesinde incelenmektedir. Bütünleşik retorik ikna etme sürecinde; hedef kitlenin iknası için onun duygu durumunu değiştirmeye dönük olarak dilsel, görsel ve duygusal verilerin yönetimini ve doğru anda, istenen biçimde iknanın gerçekleştirilmesini amaçlar. İnsanın iknası onun psikolojik durumunun yönetilmesi ile gerçekleşmektedir. verilere göre birey somut gerçeklere karşı kendi duygularını öne geçirerek karar vermeye eğilimlidir. Bu nedenle de özellikle insan istihbaratında hedef kitlenin duygu durumunun yönetiminin iknada alınacak sonuçlara olumlu yönde büyük katkısı olacaktır. Ayrıca hedef bilgiye erişimde kaynağın ve alınan bilgilerin güvenilirliği önem arz etmektedir. Özellikle bilginin doğruluğu mutlaka tespit edilebilmelidir. Tespitin sağlıklı yapılabilmesi için gereken koşulların başında İNİS çalışanının, kaynağın yani insanın davranışlarını açıklayabilmesi gelmektedir. Bu kapsamda motivasyon, algı, güdü, duygu ve ikna gibi iletişim psikolojisinin temel kavramlarına hakimiyet, karşılıklı güvenin sağlanması açısından koşuldur. Bu çerçevede, "insan istihbaratında ikna sürecinde bütünleşik retorik yaklaşımının önemi nedir?" sorusu temel çıkış noktası olarak ele alınmıştır. Alt sorular ise:

- Haber toplama metotlarından İNİS'in insan psikolojisi ile bağlantı noktaları nelerdir?
- İletişim psikolojisi perspektifinden İNİS sürecinde oluşabilecek hatalar nelerdir?
- İNİS'te kaynağa yaklaşım nasıl olmalıdır?
- Kaynağın rolü bittikten sonra hangi psikolojik durumlar ortaya çıkabilir?
- İNİS sürecinde kaynağın iknasında kullanılabilecek bütünleşik retorik yaklaşımı nasıl olmalıdır?

şeklinde belirlenmiştir. Çalışmanın amacı İNİS sürecinde kaynağı insan olan bir hedef kitlenin ikna edilmesinde ortaya çıkabilecek sorunları tespit ederek bu çerçevede iletişim psikolojisinden yararlanma koşullarının betimlenmesidir. Nitel bir araştırma olan çalışmada kullanılan veriler ikincil veri kaynaklarından elde edilmiştir. Bu çerçevede İNİS ve iletişim psikolojisine ilişkin literatür taranarak verilere ulaşılmıştır. Bu çalışma İNİS yöntemlerinin sağlıklı bir şekilde uygulanabilmeleri için kaynağın psikolojik açıdan korunmasında karşılaşılabilecek problemlere ilişkin farkındalık yaratarak alana katkı sağlamaktadır. Çalışmanın birinci aşamasında istihbarat, istihbarat türleri ve haber toplama kavramları incelenmiştir. İkinci bölümde ise İNİS haber toplama yönteminin aşamaları, kaynaktan ve İNİS çalışanından beklenen davranışlar tartışılmıştır. Üçüncü bölümde iletişim psikolojisi kuramlarından olan bütünleşik retorik yaklaşımı ile İNİS çalışanı ve kaynak arasında kurulan iletişim detaylı olarak ele alınmıştır. Sonuç olarak insan unsuru ön planda olduğu için iletişim psikolojisinden ayrı düşünülemeyecek olan İNİS haber toplama yönteminde, İNİS çalışanları ve İNİS kaynaklarının bütünleşik retorik yaklaşımı açısından dilsel, görsel ve duygusal figüratif kalıpları ve zihinsel işleme süreçleri yansıtılarak istihbarat alanına katkı sağlanmıştır. İçerik olarak istihbarat çalışmalarının gizli tutulması gerektiğinden ve bu sınırlılık İNİS çalışmalarının yerinde gözlemlenmesine engel teşkil ettiğinden dolayı İNİS sürecinin analizi psikolojik varsayımlar ve değerlendirmelerle yapılmıştır. İNİS yönteminde kaynağa yaklaşma, ikna, angaje, sevk ve idare, ilişik kesme aşamaları psikolojik çerçevede ele alınarak değerlendirilmiştir.

* Dr., JSGA, Jandarma Astsubay Meslek Yüksekokulu, i_cirit@yahoo.com, ORCID: 0000-0001-9600-3035
* Dr., Kültür Bakanlığı, gozdeyamansahin@gmail.com, ORCID: 0000-0001-9954-1525

Anahtar Kelimeler: Bütünleşik Retorik, İkna, İletişim Psikolojisi, İnsan İstihbaratı, İstihbarat.

PERSONAL PROCESS IN HUMAN INTELLIGENCE FROM THE FRAMEWORK OF AN INTEGRATED RHETORIC

ABSTRACT

Human Intelligence (HUMINT) is the most crucial intelligence-gathering method that forms the basis of other intelligence-gathering methods, Open-Source Intelligence (OSINT) and Technical Intelligence (TECHINT). Since the essence of intelligence studies depends on the human factor, this study examines psychology and HUMINT together. The internal and interconnected communication processes of HUMINT employees and HUMINT sources affect the quality of the intelligence gathered. Within this framework, by analyzing the processes of HUMINT from the perspective of communication psychology, the difficulties faced by HUMINT employees and resources in this process are evaluated, and the stages of the mental processing and mental representation process experienced in the HUMINT process are observed within the framework of integrated rhetoric. In the process of persuasion, integrated rhetoric aims to manage linguistic, visual, and emotional data to change its mood to convince the target audience and conduct the persuasion at the right time, in the desired way. Human persuasion is achieved by controlling his psychological state. According to the statistics, an individual tends to make decisions by putting his feelings ahead of concrete facts. Therefore, controlling the emotional state of the target audience, especially in human intelligence, will contribute positively to the results to be taken in persuasion. Besides, the reliability of the source and the information received is vital in accessing the target information. In particular, the accuracy of the information must be determined. One of the most critical conditions for a healthy determination is the HUMINT employee's ability to explain the source, in other words, the person's behavior. In this context, mastery in the basic concepts of communication psychology such as motivation, perception, motive, emotion, and persuasion ensures mutual trust. In this scope, the question "What is the importance of the integrated rhetorical approach in the process of persuasion in human intelligence?" is settled as the starting point. Sub-questions are determined as:

- What are the points connecting HUMINT, one of the intelligence-gathering methods, to human psychology?
- What are the errors that may occur during the HUMINT process from the perspective of communication psychology?
- How should the approach to the source be in HUMINT?
- What psychological situations can arise after the resource's role is over?
- How should an integrated rhetorical approach be used in the persuasion of the source in the process of HUMINT?

The study aims to identify the problems that may arise in persuading the target audience whose source is human in the HUMINT process and to describe the conditions for benefiting from communication psychology within this framework. The data used in the study, which is a qualitative study, were obtained from secondary data sources. In this context, the literature on HUMINT and communication psychology was scanned, and the data was obtained. This study contributes to the field by raising awareness about the problems that may be encountered in the psychological protection of the resource in order to apply HUMINT methods healthily. The first chapter of the study investigates intelligence, types of intelligence, and concepts of intelligence gathering. The second part discusses the HUMINT intelligence gathering method stages, the behaviors expected from the source and the HUMINT employee. The third chapter analyzes the integrated rhetorical approach, one of the theories of communication psychology, and the communication between HUMINT employees and the source in detail. Eventually, in the HUMINT intelligence-gathering method, which cannot be considered separately from the communication psychology because the human factor is at the forefront, the linguistic, visual, and emotional figurative patterns and mental processing processes of the HUMINT employees and HUMINT sources in terms of the integrated rhetorical approach are reflected in the field of intelligence, and so that contributed to the field. Since intelligence studies should be kept confidential as content, and this limitation prevents on-site observation of HUMINT studies, the study conducted the analysis of the HUMINT process with psychological assumptions and evaluations. The research evaluates the approach to the source, persuasion, engagement, management, and the stages of dismissal in the HUMINT method in a psychological framework.

Keywords: Integrated Rhetoric, Persuasion, Communication Psychology, Human Intelligence, Intelligence.

COVID-19 PANDEMİ DÖNEMİNDE STRATEJİK LİDERLİK KAVRAMI VE ÖNEMİ İLE KRİZ YÖNETİMİ UYGULAMALARI HAKKINDA BİR ÇALIŞMA; İÇ GÜVENLİK VE KOLLUK ARAŞTIRMASI

Arş.Gör. Ebru KAYA
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademis
ebru.kaya@jsga.edu.tr

ÖZET

Covid-19 Pandemisi dünya üzerinde global bir krize sebep olmakta başta sağlık sektörü olmak üzere yatırım, finans, eğitim, turizm gibi birçok sektörü etkilemekte bir iç güvenlik sorunu haline gelmektedir. Bu ortamda çeşitli yeni politika ve program uygulanarak sürecin götürüleri azaltılmaya çalışılmaktadır.

Buna ek olarak, Covid-19 Pandemisi örgütsel boyutta da çeşitli sorunlar yaratmaktadır. Pandemi süreci yüksek düzeyde belirsizlik, geleceğe dair korku ve endişe, stresli çalışanlar, stratejik karmaşıklık, örgüt içerisinde fikir çatışması, yatırım azlığı gibi çeşitli olumsuzlukları beraberinde getirmiştir. Bu süreçte hangi örgüt yapısı olursa olsun kriz yönetimi ve değişen koşullara ayak uydurmanın önemi ile karşılaşmaktadır. İşte tam bu durumda örgütün aldığı kararlar daha da kritik hale gelmektedir. Zira bu dönemin atlatılabilmesi için belirsiz bir geleceği yönetmek ve örgütteki sinerjiyi korumaya çalışmak, verimlilik ve etkinlikten en az seviyede ödün vererek süreci en sağlıklı şekilde atlatmak gerekmektedir. Bunun için ise hızlı ve doğru karar almak şarttır. Bu aşamada dikkatleri üzerine çeken kişiler stratejik liderlerdir.

"Stratejik liderlik" stratejik yönetimin prensibinde oluşan bir liderlik tarzı olarak kabul edilir (Malewska ve Sajdak, 2014). Stratejik liderlerden örgüt için gerçekleştirilebilir bir gelecek yaratacak değişiklikleri başlatmak adına geleceği görme, etkili strateji ve kapsamlı bir vizyon oluşturma, esnekliği sağlayacak plan ve programlar yapabilme, stratejik olarak düşünme ve takım ile çalışabilme becerileri (Uğurluoğlu ve Çelik, 2009) gibi çeşitli liderlik özellikleri gösterilmesi beklenmektedir.

Ayrıca, uluslararası ölçekte kriz yaratan pandemi sürecinin dinamikleri değerlendirilmeli ve stratejik yönetim açısından ele alınmalıdır. Çeşitli getirileri ve götürülerinin olduğu tahmin edilen Covid-19 döneminde sürecin sağlıklı çıktılar sunabilmesi adına ulusal ve uluslararası arenada uygulanan çeşitli örgütsel stratejiler irdelenmelidir.

"Kriz" aniden ortaya çıkan ve mali durumu, sistemi, örgütü ya da kişilerin durumlarını tehdit eden ve çabuk bir şekilde karar almayı gerektiren bir olay olarak tanımlanmaktadır (Acar ve diğerleri, 2020). Bir sistemde iç veya dış kaynaklı ani değişimler kriz yaratır (Akt: Acar ve diğerleri; Tüz, 2001). Krizle başa çıkmak için gerekli olan şey ise kriz yönetimidir. "Kriz yönetimi" beklenmedik anlarda ortaya çıkan, özel ve nitelikli uygulamalar gerektiren bir yönetim modelidir (Aykaç, 2001). Bu yönetim modelinde stratejik liderin öneminin açıklanacağı bu çalışma ile bu iki kavramın ortak paydası gözler önüne serilecektir.

İç güvenlik açısından ise kolluk güçleri için değişen koşullara hızlı bir şekilde verilebilecek en doğru kararı verebilmenin önemi yadsınamaz. İç güvenlikte bir tehdit unsuru olan Covid-19 (Yenal,2020) sürecinde daha önce oluşturulan stratejik planın uygulanmasının önem arz ettiği kadar ani bir olayda taktiksel karar alabilmenin de önemli olduğunu bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Bütün bu gereklilikler düşünüldüğünde çalışmanın amacı kriz döneminde stratejik liderlik tarzının önemini açığa çıkarmak, stratejik liderlerin özelliklerini irdelemek ve başarılı stratejik lider uygulamalarını tespit etmek, kriz yönetimi uygulamalarını iç güvenlik alanında somutlaştırmaktır.

Bu çalışma kriz yönetiminde stratejik liderin uygulaması gereken yol haritasını çıkarma açısından önem arz etmektedir. Stratejik liderlik yazın taramasına bakıldığında iç güvenlik ve kolluk kuvvetlerinde mevcut çalışmaların azlığı göze çarpmaktadır. Bu çalışma ile yazındaki boşluk, belli bir ölçekte, doldurulmaya çalışılacak ve stratejik yönetim prensibinde ortaya çıkan ve stratejik planları oluşturan stratejik liderin Covid-19 sürecindeki öneminden bahsedilecektir.

Çalışma kavramsal çerçeveyi bütüncül bir bakış açısı ile sunacak olup ulusal ve uluslararası araştırmalarda bulunan bulguları derleyecektir. Akabinde ise dağınık halde olan bu bulgular iç güvenlik alanında kolluk kuvvetlerince yapılan çeşitli planlar, faaliyetler ile açıklanarak bir çalışma altında birleştirilecektir. Çalışma sonucunda stratejik liderlik ile kriz yönetimi algısı üzerinde kavramsal bir çerçeve çizilecek ve önerilerde bulunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: stratejik yönetim, stratejik lider ve liderlik, covid-19 salgını ve kriz yönetimi, iç güvenlikte kolluk

A REVIEW ON THE CONCEPT AND IMPORTANCE OF STRATEGIC LEADERSHIP AND CRISIS MANAGEMENT APPLICATIONS IN THE COVID-19 PANDEMIC PERIOD; INTERNAL SECURITY AND LAW ENFORCEMENT RESEARCH

ABSTRACT

Covid-19 causes a global crisis in the world and becomes an internal security problem, it affects many sectors such as investment, finance, education and tourism, especially health sector. The disadvantages of the process are tried to be reduced by implementing various new policies and programs.

In addition, the Covid-19 Pandemic creates various organizational problems. The pandemic process has brought negativities such as high uncertainty, fear for the future, anxiety, complexity, organized conflict for special opinion and lack of investment. In this process, all kind of organizational structures faces the importance of crisis management and to keep stability with changing conditions.In this case, decisions taken by organizations becomes even more critical. Because, in order to overcome this period, it is necessary to manage an uncertain future and try to protect the synergy in the organization, to obtain and protect efficiency and effectivenes at optimum level For this, it is essential to make a fast and correct decisions At this stage, the people who stand out are the strategic leaders.

"Strategic leadership" is accepted as a leadership style in the principle of strategic management (Malewska & Sajdak, 2014). Strategic leaders are expected to demonstrate various leadership qualities such as a effective strategy and comprehensive vision, flexibility to plan and program, capability to work with a team (Uğurluoğlu & Çelik, 2009) in order to create a feasible future for the organization.

In addition, the pandemic realities that create international crisis should be evaluated from the perspective of strategic management. Various organizational strategies should be examined in the national and international arena in order to provide reasonable outputs of the process in the period of Covid-19, which is estimated to have various advantages and disadvantages.

"Crisis" is defined as an event that occurs suddenly and threatens the financial situation, system, organization or situations and it must be quickly resolved (Acar et al., 2020). Sudden internal or external changes in a system creates a crisis. (Akt: Acar et al; Tuz, 2001). Crisis management is what is needed to deal with the crisis. "Crisis management" is a management model that emerges at unexpected moments, in its private and practices (Aykaç, 2001). In this study which describes of the importance of this management model, the similar parts of these two concepts will be explained. the importance of the leader in this management model will be explained, the common denominator of these two concepts will be revealed.

In the perspective of internal security, it is safe to say that giving fast and correct decision are so important. Covid-19 (Yenal, 2020), which is a threat to internal security, has once revealed that it is also important to able to make tactical decisions in a sudden incident after the implementation of the strategic plan.

When all these requirements are considered, the aim of this study is to examine the importance of strategic leadership and features of strategic leadership in order to concrete crisis management in the field of internal security.

İmportance of this study is revealing the crisis management course of action that a strategic leader should has. Looking at the strategic leadership literature review, the scarcity of existing work in internal security and law enforcement is striking. With this study will be tried to be filled, lack of efficient information and the proposal to create in the management principle and the creation plan will talk about the importance of the Covid-19 process.

The study will present the conceptual framework from a holistic perspective and compile its findings from international researches. Subsequently, these findings, which are scattered, will be combined under a study with the explanations of the plans and activities made by law enforcement in the field of internal security. The work plan will draw a conceptual framework on the perception of leadership and crisis management and make recommendations.

Keywords: strategic management, strategic leadership, strategic management, covid-19 and crisis, law enforcement

DİJİTAL LİDERLİĞİN KRİZ YÖNETİMİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: BİLGİ PAYLAŞIMININ ARACI ROLÜ

Dr.Öğr.Üyesi Suudan Gökçe GÖK
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
suudangokce@hotmail.com

Arş.Gör. Pınar AYDEMİR
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
pinar.aydemir@jsga.edu.tr

ÖZET

Krizler beklenmedik anlarda ortaya çıkan ve derhal tepki verilmesi gereken durumları ifade etmektedir. Bir sistem içerisinde yer alan örgütler doğal afetler, teknolojik değişiklikler, ekonomik istikrarsızlık, yönetim değişiklikleri ve salgın hastalıklar gibi birçok sebeplerin etkisiyle kendilerini bir krizin ortasında bulabilmektedir. Günümüzdeki koşulların hızla değişmesi de organizasyonları örgüt içi ve dışı krizlerle daha çok yüz yüze getirir hale gelmiştir (Canöz ve Öndoğan, 2015; Bundy vd., 2017; Williams vd., 2017). İstemsiz olarak meydana gelen ve iyi yönetilememesi durumunda örgütler için yıkıcı etkilere sebep olan bu krizleri başarılı bir şekilde atlatmada liderlik/yöneticilik (Wooten ve James, 2011; German vd., 2010), bilginin yönetilmesi ve kurum içinde akışı ön plana (Wang, 2009) çıkmaktadır. Krizlerin başarılı bir şekilde yönetilmesi için liderlerin sahip olması gereken özellikler ve hangi liderlik tarzının gerektiği yıllar boyunca tartışılan konular arasında gelmektedir. Bulunduğumuz çağın hızla dijitalleşmesi ve teknolojik gelişmelerin örgüt hayatına yansımasının bir sonucu olarak yöneticilik ve liderlik kavramlarına karşılık gelen bireylerden beklenen bu gelişmeleri önceden görebilen en kötü ihtimalle bu değişimlerle birlikte eş zamanlı örgütü dönüştürebilen kişi olmasıdır. Bilginin hızla tüketildiği günümüzde organizasyonların en büyük problemlerinden biri bu hızlı değişimi takip etmek, yapı ve süreçlerini bu değişime uyduramamaktır. Bu durumun negatif etkilerini azaltabilmek için liderlerin özgüven, yaratıcılık, esneklik (Kirkpatrick ve Locke, 1991) ve bilgi paylaşımı gibi özellikleri daha da önemli hale gelmektedir. Bilgi paylaşımı, bireylerin ihtiyaç duyduğu bilgiyi olabildiğince ulaşılabilir kılmak ve hızlı gönderimini ifade etmektedir. Aynı zamanda bilginin bireyler, gruplar ve örgütler için kolayca erişilmesi, taşınması ve aktarılması faaliyetlerini de kapsamaktadır (Lee, 2001). Bilgi özellikle güvenlikten sorumlu personeller için kritik öneme sahiptir. Hem ortaya çıkan tehditlerin yönetilmesinde hem de krizlerle başa çıkılmasında bireyler arasında bilgi paylaşımının rolü büyüktür.

Doğru bilginin doğru kişiye ulaşması doğru stratejinin izlenmesi noktasında önem arz etmektedir. Bu nedenle güvenlik sektöründe faaliyet gösteren kurumların tehditleri ortadan kaldırabilmek, krizleri çözebilmek ve örgütsel devamlılığı sağlayabilmek için ihtiyaç duyduğu kriterlerden biri de bilgi paylaşımıdır. Bilgi paylaşımının örgüt işlerliğini kolaylaştırması işlevinin yanında bireylerin kişisel gelişimlerine de katkı sunmaktadır. Herhangi bir maddi varlığın paylaşıldıkça azalması durumunun aksine bilgi paylaştıkça artan bir kavramdır. Kurumun içinde bilgi paylaşım kültürünün oluşmasında da lider ve yöneticiler rol üstlenmektedir. Bu çalışmanın amacı salgın döneminde dahi aralıksız hizmet sunmaya devam eden, güvenliğe yönelik hizmet sunan kurumlarda yer alan çalışanların dijital liderlik algısının kriz yönetimi üzerindeki etkisinde bilgi paylaşımının aracı rolünü ortaya koymaktır. Güvenlik devletin en önemli görevlerinden biri olmakla birlikte bir toplumun da en temel ihtiyaçlarından biridir. Ortaya çıkan krizlerde diğer kurumlardan farklı olarak güvenliği tesis eden kurumların kendi problemlerini derhal halletmeleri ve bu temel ihtiyacı gidermeye kesintisiz devam etmeleri gerekmektedir. Güvenlik sektörünün temelini insan kaynağının oluşturduğu düşünüldüğünde; sektördeki insan kaynağının potansiyeli, kendini geliştirebileceği fırsatlar ve algıladıkları liderlik tarzı önem arz etmektedir. Buna paralel olarak gerek kamu gerekse özel sektördeki bu ihtiyacı gidermeye yönelik insan kaynağı sayısı hızla artmaktadır (Uçkun vd., 2012; Bahadır ve Kıldan, 2013). Bu nedenle bu çalışmanın pratik katkısını sayıları hızla artan bu kurumların başarısında rol oynayan insan kaynağına yönelik araştırmalarla krizlerle başa çıkması noktasında faydalı olabilecek değişkenlerin sunulması oluşturmaktadır. Bu araştırmanın teorik katkısını ise henüz gelişim aşamasında olan dijital liderlik kavramını bilgi paylaşımı ve kriz yönetimi ile ele alması oluşturmaktadır. Nicel olarak yürütülmesi planlanan bu çalışmada veri toplama aracı ankettir. Anket dört bölümden oluşmaktadır. Anketin ilk bölümünde katılımcıların demografik özelliklerini ölçmeye yönelik ifadeler yer almaktadır. Anketin ikinci kısmında ise Ulutaş ve Arslan (2017) tarafından geliştirilen Bilişim Liderliği Ölçeği yer almaktadır. Bilişim liderliği ölçeğinde 18 ifade yer almaktadır. Anketin Üçüncü bölümünde ise Bock ve Kim (2001) daha sonra Lin (2007) tarafından düzenlenen ve 4 ifadeden oluşan bilgi paylaşımı ölçeği yer almaktadır. Anketin son bölümünde ise Çalışkan (2020) tarafından geliştirilen ve 23 maddeden oluşan kriz yönetimi ölçeği yer almaktadır. Kriz yönetimi ölçeği 3 boyuttan oluşmaktadır. Birinci boyut kriz öncesi faaliyetleri, ikinci boyut kriz esnasındaki faaliyetleri ve üçüncü boyut kriz sonrası faaliyetleri ölçmeye yöneliktir. Hazırlanan ankette sorular 5'li likert tipine göre hazırlanmış olup, cevap şekilleri "Hiç Katılmıyorum", "Katılmıyorum", "Kısmen Katılıyorum", "Katılıyorum" ve "Tamamen Katılıyorum" şeklindedir. verileri analiz etmek için IBM SPSS ve IBM AMOS programlarından faydalanılacaktır. Dijital liderlik ve kriz yönetimi arasındaki ilişkide anlamlı sonuçların ortaya çıkacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital Liderlik, Kriz Yönetimi, Bilgi Paylaşımı

THE EFFECT OF DIGITAL LEADERSHIP ON CRISIS MANAGEMENT: THE MEDIATING EFFECT OF KNOWLEDGE SHARING

ABSTRACT

Crises refer to situations that occur at unexpected moments and need to be reacted immediately. Organizations within a system can find themselves in the middle of a crisis due to many reasons such as natural disasters, technological changes, economic instability, management changes and epidemics. The rapid changes in today's conditions make organizations face more internal and external crises (Canöz and Öndoğan, 2015; Bundy et al., 2017; Williams et al., 2017). It is important to Leadership/Management in successfully overcoming these crises that occur involuntarily and, if not well managed, cause devastating effects for organizations (Wooten and James, 2011; German et al., 2010), management of knowledge and its flow within the organization come to the fore (Wang, 2009). The characteristics that leaders must have in order to successfully manage crises and what leadership style they need are among the topics discussed over the years. As a result of the rapid digitization of our current era and the reflection of technological developments on the life of the organization, it is at worst the person who can foresee these developments expected of individuals corresponding to the concepts of management and leadership, who can transform the organization simultaneously with these changes. In today's world where information is consumed rapidly, one of the biggest problems of organizations is to follow this rapid change and can not to adapt their structure and processes to this change. In order to reduce the negative effects of this situation, the characteristics of leaders such as self-confidence, creativity, flexibility (Kirkpatrick and Locke, 1991) and knowledge sharing become more important. Knowledge sharing refers to making the information needed by individuals as accessible as possible and sending them quickly. It also covers the activities of easily accessing, transporting and transferring information for individuals, groups and organizations (Lee, 2001). Knowledge is especially critical for security personnel. Knowledge sharing between individuals plays an important role in both managing emerging threats and dealing with crises.

Getting the right knowledge to the right person is important for following the right strategy. For this reason, one of the criteria that institutions operating in the security sector need to eliminate threats, solve crises and ensure organizational continuity is knowledge sharing. In addition to function of facilitating the organizational functioning of knowledge sharing, it also contributes to the personal development of individuals. It is a concept that increases as knowledge is shared, contrary to the case that any tangible assets decrease as they are shared. Leaders and managers also play a role in the formation of a culture of sharing knowledge within the organization. The aim of this study is to demonstrate the role of information sharing as a mediating in the impact of digital leadership perception on crisis management of employees in institutions that continue to provide services for security even during the epidemic period. Although security is one of the most important duties of the state, it is also one of the most basic needs of a society. In the crises that arise, unlike other institutions, organizations that liable security must solve their own problems immediately and continue to meet this basic need without interruption. Considering that human resources are the basis of the security sector; the potential of human resources in the sector, the opportunities it can develop itself and the leadership style they perceive are important. In parallel, the number of human resources in law enforcement is increasing rapidly to meet this need in both the public and private sectors (Uçkun et al., 2012; Bahadır and Kılıç, 2013). For this reason, the practical contribution of this study is to present variables that can be useful in dealing with crises with human resource research that plays a role in the success of these rapidly growing institutions. The theoretical contribution of this research that it addresses the concept of digital leadership, which is still in development, with information sharing and crisis management. In this study, which is planned to be carried out quantitatively, the data collection tool is the survey. The questionnaire consists of four parts. In the first part of the questionnaire, there are expressions to measure the demographic characteristics of the participants. The second part of the survey is the Informatics Leadership Scale developed by Ulutaş and Arslan (2017). There are 18 expressions on the Informatics leadership scale. The third part of the survey includes the information sharing scale, consisting of 4 statements, edited by Bock and Kim (2001) and later Lin (2007). In the last part of the questionnaire, the crisis management scale developed by Çalışkan (2020) and consisting of 23 items is included. The crisis management scale consists of three dimensions. First dimension aimed at measuring pre-crisis activities, second the dimension is aimed at measuring activities during the crisis and the third dimension is aimed at measuring activities after the crisis. The questions were prepared according to the likert type, and the answer forms were "Never Agree", "Disagree", "Partially Agree", "Agree" and "Completely Agree". IBM SPSS and IBM AMOS programs will be used to analyze the data. It is thought that meaningful results will emerge in the relationship between digital leadership and crisis management.

Keywords: Digital Leadership,Crisis Management, Kowledge Sharing

ÜÇÜNCÜ OTURUM

24 Eylül 2021

11.00 - 12.15

THIRD SESSION

24 September 2021

11.00 - 12.15

SALGIN VE TERÖRİZM: DÖNÜŞÜMÜN AYAK SESLERİ

Doç.Dr. Zeynep SELÇUK
Milli Savunma Üniversitesi
azeysel18@gmail.com

ÖZET

Bu makalenin amacı salgın döneminde terörizmi ele almaktır. Bu amaç için özellikle örgüte eleman temini, propaganda faaliyetleri ve eylem gerçekleştirme konularında meydana gelen değişiklikleri ortaya koymaktır. Bireyler özellikle pandemi döneminde evde olduklarından internette geçirilen süre artmış ve bu artış terör örgütleri tarafından kullanılmıştır. Terör örgütleri bu bilinçle özellikle propaganda ve örgüte yeni eleman temini açısından daha etkin hale geçerek internet kullanımını arttırmıştır. Bu makale betimsel bir araştırmadır. Bu amaç doğrultusunda, salgın ve terörizm konusunda son bir yıl içerisinde yayımlanan makaleleri inceleyerek pandemi öncesi terör örgütlerinin eleman temini, propaganda ve eylem gerçekleştirme konularında karşılaştırma yapmak ve değişimi ortaya koymaktır.

Salgın ve terörizm, terörizm literatürü açısından özellikle COVİD-19 salgını sonrasında yeni bir konudur. Bu konuya yapılacak her türlü katkı önemlidir. İlgili salgın döneminin hala devam etmesi sebebiyle bu konuda yayımlanan makaleler yeni bir literatür oluşturarak mevcut terörizm çalışmalarına artı bir değer olarak eklenebilecektir.

Sonuç olarak beklenti, örgüt yeni eleman temini, propaganda ve eylem düzenleme konularında artış gerçekleştiği ve özellikle eleman temini ve propaganda konusunda internetin yoğun olarak kullanıldığıdır. Terör örgütlerinin karşılaştıkları yeni olgular karşısında değiştiği, öğrendiği ve kendisini geliştirerek uyum sağladığıdır. Salgın dönemi sonrasında terör örgütleri bu süreçte edindikleri tecrübeleri kullanmaya devam edecektir.

Anahtar Kelimeler: COVID19-Terör eylemleri-İnternet

EPIDEMIC AND TERRORISM: FOOTPRINTS FOR TRANSFORMATION

ABSTRACT

The aim of this article is to understand the changes that terrorism and terrorist organizations have experienced during the pandemic. In order to reach that goal this paper hopes to reveal the changes that have taken place especially in the recruitment of personnel to the organization, propaganda activities an. Since pandemic restrictions continue such as staying home and taking precautions, the time spent on the internet has increased and this increase has been used by terrorist organizations. Terrorist organizations have become more effective especially in terms of propaganda and recruitment of new personnel to the organization. This research is descriptive. For this purpose, reports published by international organizations and the articles published within last year on the topics of epidemic and terrorism, will be reviewed.

Epidemic and terrorism is a new topic in terms of terrorism literature, especially after the COVID-19 outbreak. Any contribution to this subject is important. Due to the ongoing epidemic period, the articles published on this subject can be added to existing terrorism studies as a plus value by creating new literature.

Terrorist organizations change in the face of new phenomena they encounter, learn and adapt by improving themselves. After the epidemic period, terrorist organizations will continue to use the experiences they have gained in this process.

COVID-19 PANDEMİSİ'NİN BİYOTERÖRİZM'E DÖNÜŞÜMÜ

Semanur Bilgiç ÇİFTÇİ
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
semanurbilgic90@gmail.com

ÖZET

Terörün doğuşu ve meydana gelişi çok eskiye dayanmaktadır. İnsanların bir araya gelmesi ile şekillenen birlik olma düşüncesi ile ulus-devlet kavramı oluşmuş ve arkasından devletin menfaati, çıkarları, hukuku, siyasal, dini veya ekonomik amaçları ve hakları meydana gelmiştir. Devletler için günümüzdeki en önemli caydırıcılık unsuru olan Kitle İmha Silahları, terör ve terörizm konuları bakımından gündemde yerini korumaktadır. Realist bakış açısından bakıldığında doğası gereği güç kavramı ile birebir örtüşmektedir. Bu silahların 4 farklı türü vardır. Nükleer, kimyasal, biyolojik ve radyolojik.11 Eylül sonrasında biyolojik silahlar, uluslararası toplum tarafından önemi daha fazla anlaşılmaya başlanmıştır. Çünkü hastalık yapma ve hızla yayılabilme özelliğine sahip mikroorganizmalar ve parazitlerle büyük tehlikeler oluşturma potansiyeline sahip bir yönünün olması, basitçe üretilebilmeleri, geniş kesimlere dağılabilmeleri, taşımanın sıkıntısız olması, az maliyetlerle çok fazla miktar elde edilebilmeleri, iz bırakmamaları ve dayanıklı olabilmeleri biyolojik silahların sahip olduğu avantajlar olarak sıralanmaktadır. Bahsedilen avantajların kişi veya gruplarca amaçlar olarak kullanıldığında ise biyoterörizm kavramı doğmaktadır. Uluslararası arenada etkisinin uzun süreli olması ile korku ve panik duygusunun ortaya çıkışı psikolojik stres oluşturmaktadır. Teröristler ve biyoterörizmi caydırıcılık olarak kullananlar açısından cezbedici bir unsur olması ülkelerin güvenlik politikalarında yeni bir çağa gireceklerinin göstergesidir. Özellikle 2020 yılında meydana gelen Covid-19 salgını uluslararası kamuoyunun dikkatini çekmektedir. Çin'de başlayan ve her geçen gün dünyaya yayılarak milyonlarca insanın ölümüne sebebiyet veren salgının, dünya üzerinde önemli ve yıkıcı etkileri olmuştur. Salgını kontrol altına alma adına devlet yönetimlerinin atmış olduğu adımlar, ekonomik ve siyasi kararlar sonrasında yaşanan gerilim, kriz ve kaoslar konu üzerinde çeşitli teoriler oluşturulmasına neden olmuştur. Virüsün Çin'deki Wuhan şehrinde bir hayvan pazarından ya da pazara yakın bir viral araştırma laboratuvarından çıkmış olma rivayetleri akıllarda ilk olarak biyolojik silah mı yoksa biyoterör mü sorularını getirmiştir. Ülkelerin güvenlik politikalarında almış oldukları tedbirler kişinin başka insanlarla mesafeli olması, kalabalıktan kaçınması, zorunlu olmadıkça evinden çıkmaması, işine, eğitimine ve toplantılarına uzaktan erişim ile devam etmesi şeklinde olmuştur. Bu çalışma Covid-19 pandemisi'nin biyoterörizme dönüşümünde tartışmalar ile yol gösterme amacı taşımaktır. Konuya biyoterörizm ekseni penceresinden bakılarak, eleştirel bir bakış açısı sunulmaya çalışılmıştır. Ele alınacak olan kavramların etimolojik kökeninden hareket ederek anlamlandırmayı hedef edinilmiştir. Nitel bir çalışma olup, verilen bilgiler ve bulgular doküman analizine dayandırılacaktır. Kesitsel olarak son 3 yıl içindeki yaşanılan sıkıntılı ve önemli noktalara yer verilecektir. Yapılan araştırma tümevarımsal yöntemdir. Covid-19 ve Biyoterörizmi tek bir akademik perspektife yerleştirmek doğru olmadığı ve yapılan araştırmaların yüzeysel kalmaması için istatistik ve güncel rapor verilerine dayandırılarak literatüre katkı sağlamayı amaç edinilmiştir. Biyoterörizm ve Covid-19 salgını ile baş edebilmek ve dünya çapında kitlesel ölümlere engel olabilmek için uluslararası toplumun bilinçlendirilmesi gerekmektedir. Yerel Yönetimlerde, Üniversitelerde, basın yayın araçlarında biyolojik silahlar, biyoterörizm, terör, terörizm, salgın hastalıklar ve Covid-19 konularında konferanslar, kamu spotları, eğitim filmleri, söyleşiler, paneller, kongreler ve seminerler düzenlenmelidir ve böylece karar alıcılar, uygulayıcılar ve vatandaşlar aydınlatılmış olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Biyolojik silahlar, Biyoterörizm, Terör, Terörizm, Salgın hastalıklar, Covid-19

TRANSFORMATION OF COVID-19 PANDEMIC INTO BIOTERRORISM

ABSTRACT

The birth and emergence of terror is very old. The concept of a nation-state was formed with the idea of unity formed by the coming together of people, and then the interests, expediences, law, political, religious or economic goals and rights of the state were formed. Weapons of mass destruction, which are the most important deterrent element for states today, remain on the agenda in terms of terrorism and terrorism issues. From a Realist point of view, it coincides with the concept of power by its very nature. There are 4 different types of these weapons. Nuclear, chemical, biological and Radiological. After September 11, biological weapons began to be understood more by the international community. Microorganisms and parasites and disease to spread rapidly because making major hazards that have the ability to create a direction that has the potential to be, simply be produced, widely dispersed, transport without problems, gaining a lot of cost less, they don't leave a trace and can be durable it is listed as the advantages that biological weapons have. The concept of bioterrorism arises when the mentioned advantages are used as goals by people or groups. In the international arena, the emergence of a sense of fear and panic with a long-term impact creates psychological stress. The fact that it is an attractive element for terrorists and those who use bioterrorism as a deterrent indicates that countries will enter a new era in their security policies. In particular, the covid-19 epidemic that occurred in 2020 attracts the attention of the international public. The epidemic, which began in China and spread around the world every day, causing the death of millions of people, has had significant and devastating effects on the world. The tension, crisis and chaos after the steps taken by the state governments in the name of controlling the epidemic, economic and political decisions, have led to various theories on this issue. Rumors that the virus came out of an animal market in Wuhan, China, or a viral research laboratory close to the market have first raised questions about whether it is a biological weapon or a bioterrorist. The measures taken by countries in their security policies have been that a person is distant from other people, avoids crowds, does not leave his or her home unless it is necessary, continues his or her work, education and meetings with remote access. The aim of this study is to guide the transformation of the Covid-19 pandemic into bioterrorism. By looking at the subject from the axis of bioterrorism window, a critical point of view was tried to be presented. It is aimed to make sense by acting from the etymological origin of the concepts that will be discussed. It is a qualitative study and the information and findings given will be based on Document Analysis. Cross-sectional issues and important points experienced in the last 3 years will be included. The research is an inductive method. Covid-19 and bioterrorism are aimed at contributing to the literature based on statistics and current report data, so that it is not correct to place them in a single academic perspective and that the research is not superficial. Awareness of the international community needs to be raised in order to cope with bioterrorism and the covid-19 epidemic and prevent mass deaths around the world. Local governments, universities, media, instruments, biological weapons, bioterrorism, terrorism, pandemic diseases and Covid-19 issues, conferences, public spots, training films, talks, panel discussions, conferences and seminars should be organized, and thus decision-makers, practitioners and citizens will be lit.

Keywords: biological weapons, bioterrorism, terrorism, epidemics, Covid-19

KÜRESEL DÜNYADA SALGIN HASTALIKLAR VE BİYOTERÖRİZM: DEĞİŞEN GÜVENLİK KONJONKTÜRÜNDE SALGINLAR, TERÖR ÖRGÜTLERİ İÇİN FIRSAT MI YARATIR?

Dr. Begüm ÇARDAK
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
begumcrdk@gmail.com

ÖZET

Soğuk Savaş'ın sona ermesi, çok kutuplu bir güç yapısının ortaya çıkışı, düşük seviyede ideolojik bölünmeler, uluslararası toplumun güçlendirilmesi uluslararası ilişkiler ve uluslararası güvenlik alanlarının genel yapısı ve dinamikleri üzerinde önemli seviyede akışkanlık, değişkenlik yaratmıştır. Günümüzde güvenlik kavramı çevre, kültür, kimlik, ekonomik ve sağlık boyutlarıyla da çalışmaya başlamıştır (Buzan ve Hansen, 2007, s. xxxiii.).

İnsanlık tarihi boyunca sağlık, sağlığın devamlılığı, ortaya çıkan hastalıklar önemli bir problem sahası olarak görülmüş; salgın hastalıkların yarattığı etkiler ise ulusal boyutu aşıp uluslararası hale gelmiştir. Biyolojik unsurların, araçların silah olarak kullanılması tarihin çok eski dönemlerinden beri mevcuttur. Bu bağlamda biyolojik ajanların savaş silahları olarak kullanılması modern bir çağ yeniliği değildir. Bu nedenle sağlığın güvenlik boyutu tarih sahnesinde hep önemli bir problem sahası olmuş; her ne kadar hastalık bireyin kendi vücudunda tahrip edici etkiler bıraksa da aslında toplumsal boyutu olan ve toplumları, devletleri olumsuz bir şekilde pek çok yönden etkileyen, ortaya çıkardığı ve geri dönülemez seviyede yarattığı tahribatlar ve milyonlarca insanın ölümü ile sonuçlanan, küresel bir güvenlik tehdidi olduğunu gözler önüne sermektedir (Karatepe vd., 2019: 1; Birol, 2020: 240; Parıldar, 2020: 19). Salgın hastalıkları günümüzde sadece ulusal değil, uluslararası bir güvenlik sorunsalı haline dönüştüren ana unsur salgının ülkelere siyasi, ekonomik, sosyal yükler ve faturalar çıkarmasından kaynaklanmaktadır (Heymann ve Rodier, 2002: 349-351).

Biyoterörizm tehdidi, tarih sahnesinde yeni ortaya çıkmış bir güvenlik problemi değildir; uzun bir geçmişe sahiptir. M.Ö. altıncı yüzyılda, Asurlular tarafından kullanılan bir çeşit mantar vasıtasıyla su kaynaklarına zarar verilmiştir. Yunanlılar, Romalılar, Persler de benzer stratejilerle düşman olarak nitelendirdikleri gruplara biyolojik unsurlarla zarar verme eğilimi içinde olmuşlardır(Cenciarelli vd., 2013: 112). 1336'da Moğol ordusu tarafından Kaffa şehrinin duvarlarına mancınık vasıtasıyla veba kurbanlarının cesetlerinin fırlatılması, 1767'de İngilizlerin Kızılderili nüfusa kirlenmiş battaniyeleri vermek suretiyle zehirlemeye kalkması, çiçek hastalığının bölgedeki yerliler arasında yayıldığı gerçekleşen biyolojik saldırılara örnek verilebilir. (Das ve Kataria, 2010: 255; Braden, 2002: 8).

Bir topluma veya bir ülkeye bakteri-virüs ve hastalık yayıcı patojenlerin kasıtlı bir şekilde, salgına neden olması için kullanımına biyoterörizm denmektedir (Karatepe, vd, 2019: 8). Biyoterörizm 'mikroorganizmaların felaket etkisi olan silahlar şeklinde kullanılmasıdır. Bu bağlamda biyoterörizm, bir ulusun fiziksel, psikolojik, sosyolojik, politik ve ekonomik refahı üzerinde önemli bir olumsuz etkiye yol açan bir silah sisteminin kategorisi veya kullanım yöntemi olup, rutin aktivitede büyük bir değişikliğe neden olacak güce haiz terörizm çeşididir (Spencer, 2007: 19).

Biyolojik ajanların kasıtlı olarak salınması veya salınması tehdidi, sivil nüfusu terörize etmek, aynı zamanda hükümeti manipüle etmek için kullanılmaktadır (Das ve Kataria, 2010: 255). Bu bağlamda biyoterörizm, siyasi veya askeri aktörler ve resmi devletler de dâhil olmak üzere her türlü aktör veya grup tarafından çeşitli biyolojik ajanların, hedeflere ulaşmak amacının, farklı nedenlerle (politik, dini veya diğer ideolojik hedefler olsun) motive edilmesini içermektedir (Barras ve Greub, 2014-497).

Biyoterörizm tehdidini değerlendirmek için çeşitli faktörlerin dikkate alınması gerekmektedir. Teröristlerin teknoloji ve beceri kapasiteleri, hedef alınan alanın savunmasızlığı, biyolojik ajanın zarar gücü oldukça önemlidir (Blatny, 2005: 81). Terörizmin etki alanı ve yarattığı tahribat ölçeği teknolojinin gelişimi ile beraber daha geniş alana yayılmıştır. Hızlı teknoloji gelişimi bu özelliğiyle, biyolojik unsurların ve reçetelerin teröristlerin eline daha kolay geçmesine fırsat doğurmuştur (Heywood, 2016: 296).

Biyoterörizm, toplumda normal yaşamı durdurmak, siyasi yapı üzerinde değişimi gerçekleştirmek maksadıyla biyolojik etken niteliğindeki tüm unsurların bireylere, bireyler üzerinden de tüm topluma enfekte edilmesini sağlayarak, geniş çaplı hastalık yaratmayı hedeflemektedir. Ortaya çıkan salgın durumuna bağlı olarak ortaya çıkan korku vasıtasıyla sivillerin korunmasız bir duruma düşmesini sağlamaya çalışmaktadır (Yenen ve Doğanay, 2008: 96). Biyoterörizmin sadece bireyler üzerinde değil; hayvanlar ve mahsuller de dâhil olmak üzere daha geniş bir popülasyona zarar vermek için mikroorganizmaların veya canlı organizmaların kullanımı, insanların, biyoterörizme karşı doğrudan savunmasız olduğunu değil, aynı zamanda tüm tabiatın etkilenmesi sebebiyle dolaylı bir savunmasızlık hali yaşamalarına da sebep olmaktadır (Spencer, 2007: 20).

Teröristler, nispeten düşük maliyetleri, göreceli erişilebilirliği ve üretilebilecekleri, teslim edilebilecekleri ve tespit edilmekten kaçınabilecekleri göreceli kolaylığı nedeniyle biyolojik ajanları geleneksel silahlara çekici bir alternatif olarak değerlendirmektedirler. Uzmanlara göre, biyoterörizmin oldukça muhtemel, elde edilmesi kolay ve çok sayıda zayiata neden olma olasılığı yüksek olarak algılanması, doğal salgınların bile biyoterörizm tehdidine dönüşme ihtimali olarak değerlendirmesi fikrini körüklenmektedir(Sharan, 2005: 46).

Biyoterörizm ile mücadelede olası saldırılara karşı geliştirilecek önleyici mekanizmaların yanı sıra; istihbarat da oldukça önemlidir. Bir biyoterör saldırısının zaman ve boyutunun tahminleri, ortaya çıkan salgının ne zaman sona erdiğini belirlemede de belirgin bir etkiye sahiptir(Kaplan ve Walden, 2005: 32).

Biyoterörizm eylemi, belki de bugün her zamankinden daha gerçekçi bir olasılık olup teröristlerin toplumu manipüle etmek için kullandıkları mevcut toplumsal korkuları daha da şiddetlendirmektedir (Schweıtzer, 2005: 56). Hedef popülasyonun organizmaya karşı çok az veya hiç bağışıklığı olmaması durumu tehdidin boyutunu ve korku algısını artırmaktadır(Das ve Kataria, 2010: 256).

Anahtar Kelimeler: Biyoterörizm, Güvenlik, Salgin, Korku

EPIDEMICS AND BIOTERRORISM IN THE GLOBAL WORLD: IN THE CHANGING SECURITY CONJUNCTURE, EPIDEMICS CREATE OPPORTUNITIES FOR TERRORIST ORGANIZATIONS?

ABSTRACT

The end of the Cold War, the emergence of a multipolar power structure, low-level ideological divisions, the strengthening of the international community, and the general structure of the field of international relations, international security, and significant viscosity on the dynamics, volatility has created. Today, the concept of security has started to work with the dimensions of environment, culture, identity, economic and health (Buzan ve Hansen, 2007, p. xxxiii.). Throughout human history, health, continuity of Health, emerging diseases have been seen as an important problem area; the effects of epidemics have exceeded the national dimension and become international. The use of biological elements, vehicles as weapons has existed since ancient times in history. In this context, the use of biological agents as weapons of war is not a modern era innovation. Therefore, the security dimension of Health is always a major problem area on the stage of history; it leaves devastating effects on the individual's own body, even though the disease is, in fact, the social dimension and communities, revealed that in many ways negatively affect states, and resulting in the death of millions of people caused by a catastrophic level, shows that a global security threat (Karatepe vd., 2019: 1; Birol, 2020: 240; Parıldar, 2020: 19). Currently, the main element that turns epidemics into not only national but also international security problems is due to the fact that the epidemic issues political, economic, social burdens and bills to countries (Heymann ve Rodier, 2002: 349-351). The threat of bioterrorism is not a security problem that has just emerged on the historical scene; it has a long history. in the sixth century BC, water sources were damaged by a kind of fungus used by the Assyrians. The Greeks, Romans, and Persians also tended to damage groups they described as enemies with biological elements through similar strategies (Cenciarelli vd., 2013: 112). In 1336, the Mongol army catapulted the walls of Kaffa with the bodies of plague victims, in 1767, the British tried to poison the Indian population by giving them contaminated blankets, smallpox spread among the locals in the region can be an example of biological attacks. (Das ve Kataria, 2010: 255; Braden, 2002: 8). The deliberate use of bacterial-virus and disease-spreading pathogens in a society or country to cause an outbreak is called bioterrorism (Karatepe, et al., 2019: 8). Bioterrorism is the use of microorganisms in the form of weapons with a catastrophic effect. In this context, bioterrorism, a nation of physical, psychological, sociological, political, and economic welfare, which leads to a weapons system or a significant negative impact on the category of routine activity and conferred the power to be a big change in the method of use is a kind of terrorism (Spencer, 2007: 19). The threat of deliberate release or release of biological agents is used to terrorize the civilian population, but also to manipulate the government (Das and Kataria, 2010: 255). In this context, bioterrorism, States the official political or military actors and various biological agents, including the purpose of achieving the goals of any actor or group by different reasons (political, religious or other ideological goals get) to be motivated contains (Greub and Barras, 2014-497). Several factors need to be taken into account to assess the threat of bioterrorism. The technology and skill capacities of terrorists, the vulnerability of the targeted area, and the damaging power of the biological agent are very important (Blatny, 2005: 81). The sphere of influence of terrorism and the scale of destruction it creates have spread to a wider area with the development of technology. Rapid technological development has led to an opportunity for biological elements and prescriptions to pass more easily into the hands of terrorists (Heywood, 2016: 296). Bioterrorism aims to create a large-scale disease by ensuring that all elements of biological factors are infected to individuals

and to the entire society through individuals in order to stop normal life in society and to realize changes in the political structure. He tries to ensure that civilians are put into an unprotected state through the fear that arises due to the resulting epidemic (Yenen and Doğanay, 2008: 96). Bioterrorism is not just about individuals; harm to a wider population, including crops and animals, micro-organisms or the use of living organisms, people, biyoterorizme directly against vulnerable, but also all live in a state of vulnerability due to the influence of nature also leads to indirect (Spencer, 2007: 20). Terrorists consider biological agents an attractive alternative to conventional weapons because of their relatively low cost, relative accessibility, and relative ease with which they can be manufactured, delivered, and avoided detection. According to experts, the perception of bioterrorism as highly likely, easy to achieve, and likely to cause a large number of casualties fuels the idea that even natural outbreaks are likely to turn into a threat of bioterrorism(Sharan, 2005: 46). In addition to preventive mechanisms to be developed against possible attacks in the fight against bioterrorism, intelligence is also very important. Estimates of the time and size of a bioterror attack also have a pronounced effect in determining when the resulting outbreak ends(Kaplan and Walden, 2005: 32). Bioterrorism act, perhaps today more than ever a realistic possibility that terrorists use to manipulate society and aggravate existing social fears (Schweitzer, 2005: 56). The fact that the target population has little or no immunity to the organism increases the size of the threat and the perception of fear(Das and Kataria, 2010: 256).

Keywords: Bioterrorism, Security, Epidemic, Fear

GÜVENLİĞİN BÖLÜNMEZLİĞİ' KAVRAMSALLAŞTIRMASI ÇERÇEVESİNDE COVID-19 İLE MÜCADELEDE ULUSLARARASI İŞ BİRLİĞİ

Dr.Öğr.Üyesi Hakan KARAASLAN
Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi
hakankaraaslan@yyu.edu.tr

Dr.Öğr.Üyesi Murat DEMİREL
Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi
murat.demirel@nevsehir.edu.tr

ÖZET

Geleneksel güvenlik yaklaşımlarında güvenliği sağlanacak temel aktör olarak devlet alınırken tehditlerin ana kaynağı olarak da güvenliğin askeri boyutu öne çıkarılmıştır. Soğuk Savaş'ın sona ermesiyle birlikte geleneksel güvenlik yaklaşımı; güvenliğin askeri boyutuna ek olarak siyasi, ekonomik, çevresel ve toplumsal boyutlar üzerinden genişlemesi, diğer taraftan devlet güvenliğine ek olarak birey ve toplumun güvenliği üzerinden referans nesnelerinin derinleşmesi karşısında yetersiz kalmaya başlamıştır. Bu yeni güvenlik ortamında, geleneksel güvenlik tehditlerine eklemlenen yeni risk ve meydan okumalarda önemli bir çeşitlilik ortaya çıkmıştır. Bu bağlamda küresel ısınma, iklim değişikliği ve ozon tabakasının aşınması başta olmak üzere bazı çevre sorunları, uluslararası terörizm, kitle imha silahlarının yayılması riski, siber tehditler, ulus-ötesi suçlar, enerji güven(siz)liği, salgın hastalıklar, uluslararası göç ve insan hakları ihlalleri önde gelen uluslararası güvenlik sorunları haline gelmiştir. Bu yeni güvenlik sorunlarından biri olarak 2019 yılının son günlerinde Çin'de ortaya çıkan yeni tip koronavirüs (COVID-19) salgını bir uluslararası halk sağlığı krizine dönüşmüş ve küresel bir güvenlik sorunu haline gelmiştir.

Bugünün karmaşık güvenlik tehditlerine karşı tek bir aktörün etkin bir şekilde mücadele etmesi mümkün gözükmemektedir. İlgili uluslararası güvenlik tehditlerinin ancak küresel yönetişim sisteminin tüm aktörleri arasında yürütülecek iş birliği sonucunda üstesinden gelinebileceğine dair yaygın bir kanı mevcuttur. Buna rağmen COVID-19 ile mücadelede uluslararası örgütlerin rolü yetersiz kalmış, devletler arasında bu alanda etkin bir iş birliği ve eş güdüm sağlanamamıştır. Salgın Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri tarafından dünyanın bir numaralı güvenlik sorunu olarak nitelendirilmesine rağmen BM'nin uzmanlık kuruluşlarından biri olan Dünya Sağlık Örgütü'nün salgınla mücadelede küresel bir aktör olarak performansı yetersiz görülmüş ve eleştirilmiştir.

Salgının negatif etkileriyle mücadelede devletlerin sorumluluk ve yükümlülükleri artmıştır. Devletler salgına karşı faaliyete geçerken "kendi başının çaresine bakma" (self-help) ilkesi baskın hale gelmiş ve salgınla mücadele çok büyük oranda devletlerin ulusal kapasiteleri ile yürütülmek durumunda kalmıştır. Ülkelerin özellikle ulusal sağlık altyapıları ve kapasiteleri önem kazanmış ve bu hususlar ulusal güvenliğin bir parçası haline gelmiştir. Salgınla mücadelede ilaç, aşı geliştirme, tıbbi maske, solunum cihazı, hastane alt yapısı ve imkânları ile yoğun bakım üniteleri gibi birçok konu devletlerin sağlık alanındaki ulusal kapasiteleri bakımından kritik bir nitelik kazanmıştır.

Salgın sürecinde devletlerin farklı ulusal kapasitelere sahip oldukları görülmüştür. Salgınla mücadelede devletler krizi aynı derecede yönetme başarısı gösterememişlerdir. Örneğin, ABD, İngiltere, İtalya ve İspanya gibi Batı dünyasının gelişmiş önde gelen ülkeleri bile salgınla mücadelede çok ciddi sorunlarla karşılaşmışlardır. Zayıf/kırılgan/başarısız olarak nitelendirilen devletlerin ise salgın sürecinden daha da olumsuz etkilendikleri görülmektedir. Salgın hastalık dünyanın tüm ülkelerinde tam anlamıyla kontrol altına alınmadıkça, insan hareketliliğinin tekrar hızlanacağı düşünüldüğünde, hastalığın tekrar yayılım sürecine

girerek tüm dünya için yine bir sağlık krizi ve güvenlik sorunu oluşturması ihtimal dâhilindedir. Ayrıca COVID-19'un varyantları veya benzer herhangi bir küresel sağlık krizi bireylerin, toplumların, devletlerin ve bir bütün olarak uluslararası sistemin güvenliğine ciddi bir tehdit teşkil edebilir.

Bu nedenle salgının tüm dünyada özellikle de ulusal kapasiteleri yetersiz olan az gelişmiş ülkelerde ve ciddi güvensizlik ve istikrarsızlık kaynaklarının hüküm sürdüğü zayıf/kırılgan/başarısız devletlerde tam anlamıyla kontrol altına alınabilmesi için devletlerin sağlık kapasitelerinin güçlendirilmesi gerekmektedir. Salgına karşı her bir devletin kendi güvenliğini sağlaması, diğer devletlerin de güvenlikleri açısından kritik öneme sahiptir. Bu durum bir başka ifadeyle, "salgın her yerde bitene kadar hiçbir yerde bitmeyecek" cümlesi ile de ifade edilebilir. Çalışmada bu husus "güvenliğin bölünmezliği" ilkesi çerçevesinde ele alınmaktadır. Güvenliğin bölünmezliği ilkesinin esası, bir ülke içindeki mevcut güvensizlik durumunun, aynı bölgede ve/ya yakın coğrafyalarda yer alan diğer tüm devletlerin güvenliğini ve istikrarını da olumsuz yönde etkileyeceği varsayımına dayanmaktadır. Güvenliğin bölünmezliği ilkesi çerçevesinde, bir devletin güvenliği diğer devletlerin güvenliğinden etkilenmektedir. Diğer bir ifadeyle, bir devletin güvenliği diğer devletlerin içinde bulunduğu güvenlik ve istikrar durumuna bağlıdır. Bu yaklaşıma göre, güvenlik ancak diğer devletlerle yürütülecek iş birliği aracılığıyla gerçekleştirilebilir ve sürdürülebilir.

COVID-19 küresel bir sağlık sorunu olarak değerlendirilmesine ve bu sorunla ancak küresel düzeyde yürütülecek etkin bir iş birliği ile mücadele edilebileceği düşüncesinin uluslararası kamuoyu tarafından yaygın bir şekilde kabul görmesine rağmen, salgınla mücadele çok büyük oranda devletlerin bireysel mücadelelerine kalmıştır. Bu noktada salgınla mücadelede devletlerin ulusal kapasitelerinin mevcut durumu önem kazanırken aynı zamanda ulusal kapasitelerin geliştirilmesi hususunda da uluslararası iş birliğinin elzem olduğu ortaya çıkmıştır. Bu kapsamda bu çalışma, salgınla mücadelede uluslararası iş birliğindeki aksaklıklara odaklanırken devletlerin ilgili alanlarda ulusal kapasitelerinin güçlendirilmesinde uluslararası iş birliğinin öneminin altını çizmektedir. Çalışmanın yöntemi esas olarak içerik analizine dayanmaktadır. Bu kapsamda Dünya Sağlık Örgütü başta olmak üzere uluslararası örgütlerin üst düzey yetkilileri ile bölgesel ve küresel aktörler olan ülkelerin devlet başkanları ve hükümet yetkililerinin resmi açıklamaları analiz edilecektir. Çalışma, COVID-19 salgını ile mücadelede, uluslararası düzeyde iş birliği ile ulusal kapasitelerin güçlendirilmesi konusuna odaklanarak ilgili literatüre katkı sunmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, uluslararası iş birliği, ulusal kapasiteler, güvenliğin bölünmezliği, uluslararası güvenlik

INTERNATIONAL COOPERATION IN THE FIGHT AGAINST COVID-19 WITHIN THE FRAMEWORK OF THE CONCENPTUALIZATION OF 'INDIVISIBILITY OF SECURITY

ABSTRACT

While the state is taken as the main actor to be secured in traditional security approaches, the military dimension of security has prevailed as the main source of threats. Following the end of the Cold War, the traditional security approach has turned out to have shortcomings in terms of the widening of the security through political, economic, environmental and social dimensions in addition to the military sector; and deepening of the reference object through the security of individuals and society along with the state security. In this new security environment, a significant diversity has emerged along with new risks and challenges intertwined with traditional security threats. In this context, some environmental problems, such as global warming, climate change and the erosion of the ozone layer in particular, international terrorism, the risk of the expansion of the weapons of mass destruction, cyber threats, transnational crimes, energy insecurity, pandemics, international migration and human rights have become leading international security issues. As one of these new security problems, the new variant of coronavirus (COVID-19) pandemic that emerged in China in the last days of 2019 has turned into a crisis of international public health and has become a global security problem.

It does not seem possible for any single actor to cope with today's complex security threats alone in an efficient way. There is a common belief that the relevant international security threats can only be overcome through cooperation among all actors of the global governance system. Despite this fact, the role of international organizations in the fight against COVID-19 has turned out to be insufficient, and an effective cooperation and coordination among states for the matter involved could not be built. Although the pandemic is described as the primary security problem in the world by the Secretary General of the United Nations, one of the specialized agencies of the UN World Health Organization has been considered inadequate and criticized as a global actor in the fight against the pandemic.

Liabilities and responsibilities of states have increased in coping with the negative effects of the pandemic. While acting against the pandemic, the principle of "self-help" mechanism has become dominant and the fight against the pandemic seem bound to be carried out with the national capacities of the states to a great extent. Especially the infrastructures of national health systems and the relevant capacities of countries have gained importance, which have become parts of national security. In the fight against the pandemic, many issues such as medication, vaccine development, medical masks, respirators, hospital infrastructure and facilities and intensive care units have become critical in terms of the national capacities of states in the health sector.

It has been observed that states have different national capacities during the pandemic process. States do not seem to be successful in managing the crisis to the same degree. For example, even the leading developed countries of the Western world such as the USA, United Kingdom, Italy and Spain have faced very serious problems in the fight against the pandemic. It is seen that the states categorized as weak/fragile/failed are even more adversely affected by the pandemic process. Unless the pandemic is taken under full control in all countries of the world, considering the possible increase in human mobility, it is possible that the disease will be likely to enter a new phase of re-spreading, and to create a health crisis and security problem for the whole of the world. Moreover the fact that variants of COVID-19 or any similar global health crises might pose a serious threat to security of individuals, societies, states and international system as a whole

To that end, it is necessary to strengthen the health capacities of states in order to fully control the pandemic all over the world, especially in the underdeveloped countries with insufficient national capacities and in the weak/fragile/failed states where serious sources of insecurity and instability prevail. It is critical for each state to ensure its own security against the pandemic, for the security of other states as well. In other words, this situation can be expressed as "the pandemic will not end anywhere until it ends everywhere". In this study, this fact is examined by the principle of "indivisibility of security". The basis of the principle of indivisibility of security is structured on the assumption that the current state of insecurity within a country will be likely to hamper the security and stability of all other states in the same region and/or nearby geographies. Within the framework of the principle of indivisibility of security, the security of a state is affected by the security of other states. In other words, the security of a state depends on the security and stability of other states. According to this approach, security can only be provided and maintained through cooperation with other states.

Although COVID-19 is labeled as a global health problem, and the international community widely accepts that the problem should be overcome by an effective cooperation at the global level, the fight against the pandemic has been left to the individual struggles of the states to a great extent. At this point, while the current situation of the national capacities of states in the fight against the pandemic matter, internatioal cooperation for developing these national capacities have become crucial as well. Within this context, while focusing on the failures of international cooperation in the fight against the pandemic, this study underlines the importance of international cooperation for strengthening the national capacities of states for the matter involved. The methodology of the study is mainly based on content analysis. In this framework, the official statements of the senior officials of international organizations, along with those of the World Health Organization in particular, and the decision-makers of states which are assumed to be regional and global actors will be analyzed. The study aims to contribute to the relevant literature by focusing on the role of strengthening national capacities through international cooperation in the fight against COVID-19 pandemic.

Keywords: COVID-19, international cooperation, national capacities, indivisibility of security, international security

ARKTİK'TE RUSYA-ÇİN İŞBİRLİĞİ VE TÜRKİYE'NİN KUZEY BUZ DENİZİ POLİTİKASINA GÜVENLİK AÇISINDAN BAKIŞ

Prof.Dr. Salih YILMAZ
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
rusencenter@gmail.com

ÖZET

2020 yılının başında Rus buzkıran Kaptan Dranitsyn gemisi ABD, Çin ve Rusya da dâhil olmak üzere 20 ülkenin temsilcilerinin yer aldığı MOSAiC uluslararası kutup seferinde başarılı bir yolculuk yaptı. Dünyanın en büyük buz kırma filosuna sahip olan Rusya, buz kırma operasyonları üzerinde tekele sahiptir. Kuzey Kutbu'nda ısınma, bu bölgenin jeopolitik önemini ve ekonomik ağırlığını arttırıyor. Rusya ve Çin gibi ülkeler bu bölgede gelecekte lider ülke olmak istiyorlar. Rusya ve Çin'in Kuzey Kutup Bölgesi'ndeki resmi ve gayrı resmi ortaklığı Kuzey Kutbu'ndaki uzun vadeli stratejik güç dengesini değiştirecektir. Rusya, Kuzey Kutbu'nda uzun zamandır aktiftir ve Süveyş Kanalı boyunca güney rotalarına alternatif olarak Kuzey Denizi Rotası'nın (NSR) Sibirya sahili boyunca kullanılmasını savunmaktadır. Çin'in kuzey enlemlerindeki varlığı daha az belirgindir. Çünkü bu ülkenin Kuzey Kutbu'na en yakın noktası Bering Boğazı'ndan 8.000 kilometre uzaklıktadır. Bununla birlikte son yıllarda Çin, Arktik meselelerde daha aktif bir rol üstleniyor. Çin, 2013 yılında Kuzey Kutbu Konseyi'ndeki 13 gözlemci devletten biri oldu. Rusya-Çin, Arktik'te işbirliği yaparak bölgesi ticaret açısından alternatif bir rota haline getirmeye çalışıyorlar. Doğalgaz ve diğer ürünlerin ticareti açısından bölgede güvenli bir hat kurmak istiyorlar. Çin açısından Kuzey Kutbu, nüfuzunu güçlendirmeye ve bir dünya gücü imajı yaratmaya çalışması gereken birkaç bölgeden biridir. Çin kendisini "yakın kutup devleti" olarak nitelendiriyor ve Kuzey Kutbu'na oldukça yakın olduğu için bu bölgedeki değişikliklerin onu doğrudan etkileyeceğini ve tarım, tomrukçuluk, balıkçılık, gemi inşa ve nakliye alanındaki ekonomik çıkarlarının ve diğer sektörlerdeki gelişmelerin odak noktası olabileceğini düşünüyor.

2017 yılında Çin, "Tek Yol-Tek Kuşak" projesinin ayrılmaz bir parçası olan ve Arktik'teki nakliye rotalarının ortak geliştirilmesi konusunda diğer ülkelerle işbirliği için bir mekanizma oluşturan "Polar İpek Yolu" girişimini başlattı. Pekin, arzularını gerçekleştirmek ve Kuzey Kutbu'ndaki konumunu meşrulaştırmak için tek taraflı ve ortak önlemler alıyor. Rusya, sınırları çok belirsiz olan geniş etki alanı üzerinde uzun süre kontrol sağlamaya çalıştı. Bu eylemlerin klasik (ve belki de aşırı basit) açıklaması, bunun Rusya'nın topraklarında muhtemel çok sayıda istila tehdidi olduğudur. Bu politikanın en son belirtileri Donbass'tan Kuril Adaları'na Rus politikalarıdır. Bu bakımdan, Rusya'nın özellikle savunmasız bir yeri var. Bu bölgeler Sibirya ve Kuzey Kutbu bölgeleridir. Bu güvenlik açığı Rusya'nın bu bölgelerdeki uzun tarihi varlığı ile açıklanmaktadır.

Çin, Kuzey Kutbu politikasını diplomatik olarak temellendirmek için dışişleri belgelerinde ve diğer ülkelerle yapılan anlaşma ve görüşmelerde yazıya geçirmeye çalışmaktadır. Kuzey Kutbu ile ilgili çeşitli toplantılar ve konferanslar sırasında Çin, Kuzey Kutup sorunlarının uluslararası nitelikte olduğunu iddia ediyor. Hiç şüphe yok ki Çin, Arktik meselelerin çözümüne katılımını ve Arktik'teki varlığını meşrulaştırmaya çalışıyor. Bununla birlikte Rusya, Kuzey Kutbu'ndaki çıkarlarını korumak için Kuzey Kutbu dışındaki ülkelerin faaliyetlerinden şüphe duymaya devam ediyor. Bu görüş ayrılığı Kuzey Kutup yolları daha erişilebilir hale geldikçe ve Kuzey Kutup Bölgesi'nin gelişimi daha gerçek hale geldikçe yoğunlaşacaktır.

Türkiye'nin Arktik'te varlığına dair yeni bir politika geliştirdiği biliniyor. Bu bağlamda Ukrayna Ulusal Antarktika Araştırmalar Merkezi ile ortaklaşa 2016'da bölgeye ilk sefer yapılmıştır. Bu sefere 7 farklı üniversite ve Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumundan (TÜBİTAK) toplam 13 Türk bilim insanı katılmıştır. Türkiye'nin kutuplar üzerine yapılacak bilimsel çalışmaların sürdürülebilir olması ve ulusal hedeflere hizmet etmesi için uluslararası bilim camiasında kabul görecek Ulusal Kutup Bilim Programı (2018-2022) da Sanayi ve Teknoloji Bakanlığınca 2017'de yayımlanarak yürürlüğe girdi. Türkiye'nin Arktik'teki varlığı sadece bilimsel ve ekonomik olarak değil aynı zamanda güvenlik açısından da değerlendirilmelidir. Arktik Bölgesi, dünya ülkelerinin ordularını en zor şartlara uyum sağlaması için eğitim yeri haline gelmiştir. Ayrıca donanma açısından da bölge tatbikat alanı görevini yürütmektedir. Türkiye'nin bölgedeki varlığı küresel dünyada gelişmiş ülkelerle enerji, deniz hukuku, güvenlik, istihbarat ve bilimsel işbirliğini pekiştirecektir.

Anahtar Kelimeler: Arktik, Kuzey Buz Denizi, Deniz Güvenliği, Rusya, Çin

RUSSIA-CHINA COOPERATION IN THE ARCTIC AND THE OUTLOOK ON TURKEY'S SECURITY POLICY IN ARCTIC OCEAN

ABSTRACT

At the beginning of 2020, the Russian icebreaker Captain Dranitsyn made a successful voyage on the MOSAiC international polar voyage with representatives of 20 countries, including the USA, China and Russia. Russia, which has the world's largest ice breaking fleet, has a monopoly on ice breaking operations. Arctic warming increases the geopolitical importance and economic weight of this region. Countries like Russia and China want to be the leading countries in this region in the future. Russia and China's formal and informal partnership in the Arctic will change the long-term strategic balance of power in the Arctic. Russia has long been active in the Arctic and advocates the use of the North Sea Route (NSR) along the Siberian coast as an alternative to southern routes along the Suez Canal.

China's presence in the northern latitudes is less pronounced because the closest point of this country to the North Pole is 8,000 kilometres from the Bering Strait. However, in recent years, China has taken a more active role in Arctic affairs. China became one of 13 observer states in the Arctic Council in 2013. Russia-China are trying to make the region an alternative route for trade by cooperating in the Arctic. They want to establish a safe line in the region for the trade of natural gas and other products. For China, the Arctic is one of the few regions that should try to strengthen its influence and create an image of world power. China calls itself a "near polar state" and thinks that as it is so close to the North Pole, changes in this region will directly affect it and could be the focus of its economic interests in agriculture, logging, fishing, shipbuilding and shipping, and developments in other sectors.

In 2017, China launched the "Polar Silk Road" initiative, which is an integral part of the "One Road - One Belt" project, which creates a mechanism for cooperation with other countries in joint development of shipping routes in the Arctic. Beijing is taking unilateral and joint measures to fulfil its desires and legitimize its position in the Arctic. Russia has long sought control over its vast sphere of influence, whose boundaries are very uncertain. The classic (and perhaps overly simple) explanation for these actions is the large number of possible threats of invasion on Russia's territory. The latest signs of this policy are Russian policies from the Donbass to the Kuril Islands. In this regard, Russia has a particularly vulnerable place. These regions are Siberia and the Arctic regions. This vulnerability is explained by Russia's long historical presence in these regions.

China is trying to write it down in foreign affairs documents and in agreements and negotiations with other countries to diplomatically base its Arctic policy. During various North Pole-related meetings and conferences, China claims the Arctic issues are of an international nature. There is no doubt that China is trying to legitimize its participation in the resolution of Arctic issues and its presence in the Arctic. However, Russia continues to doubt the actions of non-Arctic countries to protect its interests in the Arctic. This divergence will intensify as the Arctic routes become more accessible and the development of the Arctic Region becomes more real.

Turkey is known to develop a new policy on the presence in the Arctic. In this context, the first voyage to the region was made in 2016 in partnership with the Ukrainian National Antarctic Research Centre. This time seven different universities and the Scientific and Technological Research Council of Turkey (TUBITAK) participated in a total of 13 Turkish scientists. In order to make Turkey's scientific studies on the pole sustainable and to make them serve national goals, National Polar Science Program (2018-2022) was published by the Industry and Technology Ministry in 2017 and came into force. Turkey's presence in the Arctic should be considered not only as a scientific and economic, but also in terms of security. The Arctic Region has become a training place for the world's armies to adapt to the harshest conditions. In addition, the region serves as a practice area in terms of the navy. The presence of Turkey in the region will reinforce the scientific cooperation with the advanced countries in the global world, maritime law, security, and intelligence.

Keywords: Arctic, Arctic Sea, Maritime Safety, Russia, China

İSRAIL İSTİHBARAT TEŞKİLATLARI'NIN DOKTRİNER ANLAYIŞLARININ ÇÖZÜMLEMESİ (1948-1990 DÖNEMİ)

Muhammet Murat TEKEK
Polis Akademisi
mmurattekek@gmail.com

ÖZET

İstihbarat çalışmalarının ve istihbarat yetkililerinin nihai amacı; başta politik olmak üzere, güvenlik, diplomatik, bürokratik alanlardaki karar vericilere, istihbarat çarkını işletmek suretiyle ürettikleri bilgiyi sunmak, böylelikle kamu yönetiminde ve uluslararası ilişkilerde doğru ve isabetli adımlar atmaları yönünde onlara bir karar alternatifi sağlamaktır. Ülkeden ülkeye farklılık göstermekle birlikte istihbarat teşkilatlarının yapılanmaları genelde; ülke içinde güvenlik konuları ağırlıklı olmak üzere istihbarat sağlayan bir kurum, ülke dışından bilgiler sağlayan bir diğer kurum ve salt askeri istihbarat sağlayan bir askeri istihbarat kuruluşu olarak tezahür etmektedir. Bu üç istihbarat oluşumu, genellikle, ilgili devletteki icra organına bağlı olarak ve ondan talimat alarak hareket etmektedir. Genel hatları itibarıyla, İsrail Devleti'nde de, 1948-1990 yılları arasını kapsayan ve bu çalışmada incelenen dönem boyunca benzer bir yapılanmanın benimsendiği anlaşılmaktadır.

İsrail Devleti, çevresinde bulunan Arap devletlerine kıyasla dini ve milli farklılığa sahip olarak 14 Mayıs 1948 tarihinde bir devlet olarak bağımsızlığını ilan etmiştir. Bu tarihten itibaren yaşanan gelişmeler bilginin elde edilmesinde organize olunmasının gerekliliğini ortaya çıkarmış, böylelikle İsrail'in kurucularından olan David Ben-Gurion gibi önde gelen yöneticileri tarafından istihbarat çalışmalarında kurumlaşma talimatı verilmiştir. Bunun üzerine, misyonlar belirlenmek ve bu misyonlar güncellenmek suretiyle peyder pey istihbarat teşkilatları kurulmuştur.

İsrail istihbarat teşkilatlarına ilerleyen yıllarla birlikte yüklenen görevlerden bazıları; İsrail Diasporası'ndan insanların yeni kurulan İsrail Devleti topraklarına getirilmesi, İsrail'in çevresinde bulunan ve varlığını reddederek kendisine savaş ilan eden Arap devletlerine karşı mücadele edilmesi, Fedayin türü eylemlerin engellenmesi, İsrail'in vatandaşlarına topluca yapılan ve ölümlerle sonuçlanan eylemlere karşılıklar verilmesi, İsrail'e yönelebilecek askeri gücün potansiyelinin ve hareketliliğinin bilinmesi olmuştur.

İsrail Devleti'nde, günümüzde olduğu gibi, 1948-1990 arasındaki yıllarda da çok genel manada istihbarat faaliyetlerinin gerekleri; iç güvenlik teşkilatı olan Shin-Bet, dış istihbarat ve operasyonlar servisi konumundaki Mossad ve askeri istihbarat organı durumundaki Aman teşkilatlarınca yerine getirilmiştir. Bu istihbarat organizasyonları, gerçekleştirdikleri ve çoğu zaman kendilerince amacına ve başarıya ulaştığını ifade ettikleri operasyonel çalışmalarla adlarından söz ettirmişlerdir. İsrail böylelikle gerek toprakları içerisinde gerek bölgesel manada gerekse global çapta bahse konu teşkilatları vasıtasıyla bilgiler elde etmiş, bu bilgileri ulusal ve uluslararası güvenliği yararına kullanmıştır. Bu meyanda, şüphesiz ki istihbarat başarısızlıkları da yaşanmıştır.

Çalışmada 1948-1990 yılları arasındaki dönemin incelenmesinin, bir başka deyişle daha geriye dönülmemesinin ve daha ileriye gidilmemesinin nedenleri ise şunlardır: İsrail Devleti'nde istihbarat alanında kurumlaşma 1948 yılında başlamıştır. Bu yüzden milat olarak bu yıl seçilmiştir. Bloklar arasındaki Soğuk Savaş'ın 1990'ların başında sonuçlanması, İran-Irak Savaşı'nın 1988'de sona ermesi, Lübnan İç Savaşı'nın 1989'da Taif'teki anlaşma ile sonlanması, 1991 yılında I. Körfez Savaşı'nın başlayıp bitmesi gibi vakıaların 1990'ların başında gerçekleşmiştir. Sayılan gelişmelerin İsrail'in güvenlik ve istihbarat ihtiyaçlarında değişiklikler doğurmaması düşünülemezdi. Bu tarihten sonra yeni hedeflerin seçilmiş olması,

prensipler belirlenmesi ve anlayışların benimsenmesi mümkün olabileceğinden incelemeye yaklaşık olarak 1990 yılında son verilmiştir. Ayrıca, 1990'lardan günümüze kadar geçen sürenin de aynı konu başlığıyla başka bir çalışmaya konu edilebilecek potansiyel ve hacimde olduğu da değerlendirilmektedir.

Bu çalışmada; Mossad ağırlıklı olmak üzere, her üç teşkilat vasıtasıyla 1948-1990 yılları arasında gerçekleştirilen operasyonlar üzerinden İsrail'in istihbarat aklının ve doktrininin (İlkeler, Kurallar ve Kabuller Bütünü) özelliklerine ulaşılmaya çalışılmaktadır. Bunlara ulaşabilmek için temel araştırma sorunsalı; söz konusu dönemde, İsrail'in istihbarat doktrininin oluşumu (Nasıl oluştuğu?) ve bu kapsamda beliren birtakım esasların istihbarat faaliyetlerindeki geçerliliğinin irdelenmesi olmuştur. Araştırma sorusunun cevabının bulunabilmesinde araştırma yöntemi olarak; İsrail'in istihbarat teşkilatlarının başarılı veya başarısız olduğu istihbarat faaliyetlerindeki vakaların incelenmesi yöntemi kullanılmıştır. Alt araştırma soruları ise; 'Söz konusu dönemde, İsrail istihbarat teşkilatlarını başarılı-başarısız kılan hususlar neler olmuştur?', 'İstihbarat aygıtları hangi durumlarda devreye sokulmuşlardır?', 'Yaşanan tecrübelerden istihbarat doktrini nasıl etkilenmiştir?', 'Söz konusu teşkilatlar neleri, nasıl icra ederek amaçlarına ulaşmışlardır?' vd. şeklinde belirlenmiştir. Metodoloji olarak; nitel veri analizi ve yapı-söküm yönteminden yararlanılmıştır. Çalışma ile İsrail istihbarat teşkilatlarının ve özellikle Mossad'ın, dünya istihbarat servisleri arasında öne çıkmasına neden olan hususların ortaya çıkarılmasıyla literatüre katkı sağlanmış olacağı değerlendirilmektedir.

Çalışmada bağımsızlığı başta olmak üzere İsrail Devleti'nin, topraklarının ve vatandaşlarının tehlikeye düştüğü anlarda İsrail istihbarat teşkilatlarının devreye alınarak veya teşkilatların bizatihi müdahil olarak hayati müdahalelerde bulundukları, bu yönüyle İsrail'in varlığına dair birer teminat ve garanti rolü oynadıkları, bunları gerçekleştirirken öncesinde var olan veya yaşanan gelişmelerle ve karşılaşılan sorunlarla orantılı olarak peyder pey benimsenen başlıca; Sürat/Çeviklik İlkesi, Esneklik İlkesi, Zekâ İlkesi, Perspektif İlkesi, İşbirliği İlkesi, Yenilikçilik İlkesi, Milli Güvenlik Felsefesine Hizmet Etme İlkesi gibi birtakım ilkeler, Kompartımantasyon (Bölümlenme), Ketumiyet (Gizlilik, Sır Saklama), Yeterince Bilgi gibi kurallar, 'Düşmanımın düşmanı dostumdur', 'Çevresi içinde yalnızlık' gibi kabullerin yanısıra pek çok sayıda taktik anlayış ve özellik doğrultusunda hareket ettikleri takdirde başarılı neticeler elde ettikleri, aksi halde başarısız sonuçlara ulaştıkları temel sonucuna erişilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Shin-Bet, Mossad, Aman, İstihbaratta İlkeler

ANALYSIS OF DOCTRINAL UNDERSTANDING OF ISRAEL INTELLIGENCE SERVICES (1948-1990 PERIOD)

ABSTRACT

The ultimate purpose of intelligence work and intelligence officials; to present the information they produce by operating the intelligence wheel to decision-makers in the security, diplomatic and bureaucratic fields, especially in political areas, thus providing them with a decision alternative in order to take correct and accurate steps in public administration and international relations. Although it differs from country to country, the structures of intelligence agencies are generally; it manifests itself as an institution that provides intelligence with a focus on security issues in the country, another institution that provides information from outside the country, and a military intelligence organization that provides only military intelligence. These three intelligence formations generally operate under and under instruction from the enforcement body in the relevant state. In terms of general lines, it is understood that a similar structure was adopted in the State of Israel during the period between 1948-1990 and examined in this study.

The State of Israel declared its independence as a state on May 14, 1948, having a religious and national difference compared to the surrounding Arab states. The developments that have taken place since this date have revealed the necessity of organizing in the acquisition of information, thus leading Israeli executives such as David Ben-Gurion, who is one of the founders of Israel, have been instructed to institutionalize in intelligence studies. Upon this, by determining the missions and updating these missions, gradual intelligence agencies were established.

Some of the tasks assigned to Israeli intelligence services in the following years; bringing people from the Israeli Diaspora to the territory of the newly established State of Israel, struggling against the Arab states around Israel that rejected its existence and declared war on it, preventing Fedain-type actions, responding to actions taken by the citizens of Israel that resulted in deaths, the potential and mobility of the military power that can be directed to Israel, has become to be known.

In the State of Israel, the requirements of intelligence activities in a very general sense in the years between 1948-1990, as it is today; Shin-Bet (Shabak), which is the internal security organization, was carried out by the Mossad, which is the foreign intelligence and operations service, and the Aman organizations, which are the military intelligence organs. These intelligence organizations have made a name for themselves with the operational studies they have carried out, which they often state that they achieve their goals and success. Thus, Israel obtained information both within its territory, regionally and globally through its said organizations, and used this information for the benefit of national and international security. Undoubtedly, intelligence failures were also experienced in this context.

The reasons for the examination of the period between 1948-1990, in other words not going back and not going further, are as follows: The institutionalization in the field of intelligence in the State of Israel started in 1948. That is why this year was chosen as a milestone. Such as the end of the Cold War between the blocs in the early 1990s, the end of the Iran-Iraq War in 1988, the end of the Lebanese Civil War with the agreement in Taif in 1989, the beginning and end of the First Gulf War in 1991. the events took place in the early 1990s. It was unthinkable that the aforementioned developments would not lead to changes in Israel's security and intelligence needs. The study was ended approximately in 1990, as new targets were selected after this date, principles were determined and it would be possible to adopt understandings. In addition, it is also evaluated that the period from the 1990s to the present has the potential and volume that can be subject to another study with the same topic.

In this study; The characteristics of Israel's intelligence mind and doctrine (the Whole of Principles, Rules and Admissions) are attempted to be reached through the operations carried out between 1948-1990 through all three organizations, with the emphasis on Mossad. Basic research problem to reach these; In the period in question, the formation of Israel's intelligence doctrine (How did it come about?) and the validity of some principles emerging in this context were examined. As a research method in finding the answer to the research question; The method of examining cases in intelligence activities where Israel's intelligence agencies have been successful or unsuccessful has been used. Sub research questions are; "What were the factors that made Israeli intelligence agencies successful or unsuccessful in the period in question?" 'et al. It was determined as. As a methodology; qualitative data analysis and deconstruction method was used. It is considered that the study will contribute to the literature by revealing the issues that cause Israeli intelligence agencies, and especially Mossad, to stand out among the world intelligence services.

In the study, especially when the state of Israel, its territory and its citizens are in danger, Israeli intelligence agencies have been engaged or intervened in vital interventions, in this respect, they play the role of assurance and guarantee for the existence of Israel, or The main ones, which are adopted gradually in proportion to the developments and problems encountered; Some principles such as the Speed / Agility Principle, the Principle of Flexibility, the Principle of Intelligence, the Perspective Principle, the Cooperation Principle, the Principle of Innovation, the Principle of Serving the Philosophy of National Security, Compartmentalization, Secretivity, Enough Knowledge, 'The enemy of my enemy is my friend', '' The main conclusion has been reached that they achieve successful results if they act in line with many tactics and characteristics in addition to the acceptances such as 'loneliness in their environment', otherwise they reach unsuccessful results.

Keywords: Shin-Bet, Mossad, Aman, Principles in Intelligence

COĞRAFİ-KONUM İSTİHBARATI ANALİZİ DOĞRULTUSUNDA DOĞU TÜRKİSTAN'DAKİ "YENİDEN EĞİTİM MERKEZLERİ"

Arş.Gör. Mehmet Mert ÇAM
Milli Savunma Üniversitesi
mcam3@msu.edu.tr

ÖZET

İstihbarat analizinde coğrafyanın hava koşulları, yer şekilleri gibi farklı yönleri, önemli değişkenleri olmuştur. Soğuk Savaş sonrasında ise askerî dönüşümle birlikte coğrafi-konum istihbaratı; "uydular, insansız hava araçları (İHA), ışık tespiti ve ölçümü (LIDAR) ve gözetleme uçakları tarafından sağlanan gerçek zamanlı (ya da yaklaşık olarak) havadan görüntülerin ortaya çıkmasından" yararlanabilir duruma gelmiştir.

Coğrafi-konum istihbaratı (GEOINT), belirli bir coğrafî alandaki beşeri faaliyetlerin, kaynakların ve yer altı koşullarının takip edilerek izlenmesine yönelik görüntü analizi sağlamaktadır. Günümüzde GEOINT, klasik istihbarat analizin içinde yer almanın haricinde yüksek teknolojiden faydalanarak müstakil bir disiplin haline gelmiştir.

Bu çalışmada coğrafî-konum istihbaratı vasıtasıyla "Gece Işıklarının" (İng. Nighttime Lightning) yoğunlukları üzerinden Çin Halk Cumhuriyeti'nin Doğu Türkistan'daki (Sincan Uygur Özerk Bölgesi), "Yeniden Eğitim Merkezleri" adı altındaki toplama kamplarının tespiti, vaka incelemesi olarak ele alınacaktır. Araştırmada 2013-2020 yılları arasında Doğu Türkistan'daki gece ışıklarının yoğunluklarına göre belirlenen koordinatlar üzerinde görüntülere yansıyan faaliyetler ampirik olarak değerlendirilecektir.

Bu yöntemle elde edilen görüntü, veri, şablon ve bilgiler ise tümevarım tekniği kullanılarak yorumlanacak ve Çin Halk Cumhuriyeti'nin uluslararası kamuoyuna endoktrine etmeye çalıştığı "Doğu Türkistan Politikası" ile vaka çalışması neticesinde ortaya çıkan veriler karşılaştırılacaktır.

Çalışmanın önemi evvel emirde "yeni gerçeklikte" ayrı bir disiplin haline gelen GEOINT konusunda bu alanda yok denecek kadar sınırlı olan Türkçe literatüre katkı sağlamaktır. Bununla birlikte sair bir gayemiz Amerika Birleşik Devletleri tarafından hem müstakil bir istihbarat kurumu hem de Savunma Bakanlığı'na bağlı bir harekât destek ajansı haline gelen "Ulusal Jeouzamsal İstihbarat Servisi" (Ing. National Geospatial Agency) örneği üzerinden Türk sivil-asker karar alıcıların dikkatini çekmektir. Zira günümüzde cereyan eden askerî dönüşümde (Ing. military innovation) teknolojinin yeri her geçen gün artmaktadır. Bu sürece paralel ve entegreli olan ve literatürde son yıllarda çokça zikredilmeye başlanan "hibrit savaş" mefhumunda da başta GEOINT olmak üzere istihbaratın oynadığı rolün niteliği müspet yönde değişmektedir. Bu durum dolaylı olarak sivil-asker işbirliğini, kamu-özel ilişkisini de arttırmaktadır. Günümüzde savunma sanayiinde üretici olarak özel sektör temelli şirketlerin artan varlığı yanı sıra istihbarat alanında bu durum görülmektedir. "Orthecast", "XpressSAR" "BlackSky Global", "Planet Labs", ya da "BlackSky Global" gibi şirketler tarafından ticari olarak sağlanan kamuya açık yüksek çözünürlüklü görüntüler, şirketlerin ve devlet dışı aktörlerin GEOINT imkan ve kabiliyetlerini elde etmesini sağlamıştır. Bu durum ilerleyen günlerde sivillerin de hem nitelik hem de nicelik olarak daha fazla çatışmaların içinde olacaklarının bir göstergesidir.

Bu çalışmadaki (ön)savımız Prusyalı General Carl von Clausewitz'in literatüre kattığı "savaşın müphemliği"nin (Alm. Nebel des Krieges) her ne kadar çatışmanın doğasının "yeni oyuncuların" dahil olmasıyla birlikte sofistike bir hal almasına rağmen gün geçtikçe yukarıdaki argümanlardan dolayı azaldığı yönündedir.

Anahtar Kelimeler: Coğrafi-Konum İstihbaratı, Doğu Türkistan, Çin Halk Cumhuriyeti, Yeniden Eğitim Merkezleri

REEDUCATION CENTERS" IN EAST TURKESTAN ACCORDING TO GEOSPATIAL INTELLIGENCE ANALYSIS

ABSTRACT

Different aspects of geography, such as weather conditions and landforms, have been crucial variables in intelligence analysis. After the Cold War, with the military transformation, geospatial intelligence; "Satellites can benefit from the emergence of real-time (or approximate) aerial imagery provided by unmanned aerial vehicles (UAVs), light detection and ranging (LIDAR), and surveillance aircraft."

Geospatial intelligence (GEOINT) provides fixed or time-frequency image analysis for tracking and monitoring human activities, resources and subsurface conditions in a selected geographic area. Today, GEOINT is an independent discipline through the use of advanced technology, apart from being a tool in intelligence analysis.

In this study, the detection of concentration camps under the name of "Re-education Centers" in East Turkestan (Xinjiang Uyghur Autonomous Region) of the People's Republic of China, by "Nighttime Lighting" data, will be elaborated as a case. In this research, the activities that were surveyed above the coordinates through the nighttime lighting between 2013-2020 in East Turkestan will be evaluated empirically. Images, and templates that were obtained by this method will be analyzed by empirical induction. Then, the "East Turkestan Policy" that the People's Republic of China is trying to indoctrinate to the international public opinion and the data obtained as a result of the case study will be compared.

The importance of the study is to contribute to the Turkish literature on GEOINT, which has become a separate discipline. However, another aim of ours is to draw the attention of Turkish civil-military decision-makers through the example of the National Geospatial Agency, which is both an independent intelligence agency and an operational support agency under the Department of Defense in the US As technology innovates new military capabilities, the technological superiority of military power shifts from country to country everyday. In the concept of "hybrid warfare", which is a military product of such technological innovation the role played by intelligence, especially by GEOINT, is ascending in a positive direction. This situation indirectly enhances civil-military cooperation and public-private relations. Today, this situation is seen in the field of intelligence as well as in the increasing presence of private sector-based companies, as producers in the defense industry. "Commercially available high-definition images provided by companies such as "Planet Labs", "Terra Bella", "BlackSky Global", "Orthecast" or "XpressSAR" have enabled companies, charities and a number of non-state actors to acquire GEOINT capabilities." This situation is an indication that civilians will involve in more conflicts both in terms of quality and quantity in the future.

Our argument in this study is that the "fog of war" (Ger. Nebel des Krieges) that was introduced added to the literature by the Prussian General Carl von Clausewitz, although the nature of the conflict has become more sophisticated with the inclusion of "players", it is decreasing day by day due to the above arguments.

Keywords: Geospatial Intelligence, East Turkestan, People's Republic of China, Reeducation Centers.

ABD'NİN AYAKLANMALARA KARŞI KOYMA STRATEJİSİNDE İSTİHBARAT: DOKTRİN VE UYGULAMA (IRAK VE AFGANİSTAN ÖRNEĞİ)

J.Yzb. Burak LEVENT
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
b.levent@icloud.com

ÖZET

Çalışmanın amacı, 11 Eylül 2001 saldırılarının ardından öncelikle Amerika Birleşik Devletleri'nin önderliğinde sonrasında ise NATO müttefiki ülkeler aracılığıyla Afganistan'a, 2003 yılında ise Irak'a gerçekleştirilen müdahalelerde ABD'nin ayaklanmalara karşı koymadaki istihbarat doktrinini ve sahadaki uygulamalarını araştırmaktır. Bu kapsamda, ayaklanmalara karşı koymada istihbaratın rolünü Irak ve Afganistan örnekleri üzerinde değerlendirerek analiz edilmeye çalışılacaktır. Bu kapsamda çalışmanın temel sorusu ABD'nin ayaklanmalara karşı koymada istihbarat doktrinini nasıl oluşturduğu ve bu doktirinin Afganistan ve Irak'ta ne şekilde uygulandığı şeklindedir.

Ayaklanmalara karşı koyma sürecinde uygulama sahasından çeşitli kaynaklar vasıtasıyla toplanan bilginin analiz edilerek istihbarat niteliği kazandırılması, karar vericilerin uygulayacağı yöntemler veya alacağı tedbirler konusunda doğru hareket etmesini sağlamaktadır. Ancak bu bilgiyi toplayan ve toplanan bilgiyi analiz eden kişilerin veya grupların ülkenin kültürel ve toplumsal yapısı, ekonomik durumu, örf adet kuralları gibi ayaklanmaya sebep olan etmenlere tam olarak hâkim olması gerekmektedir. Diğer yandan Afganistan ve Irak bölgelerinde ABD ve Koalisyon Kuvvetlerince gerçekleştirilen müdahale gereği istihbarat çarkının işletilmesinde koordinasyonu ve ortak çalışmayı gerekli kılmaktadır. Dolayısıyla karmaşık olan istihbarat sürecinin sağlıklı bir şekilde işletilmesi istihbarata ihtiyaç duyan karar alıcılara uygun yanıtlar sunacaktır.

Her ayaklanmanın kendine has karakteristiği olsa da geçmiş tecrübe ve uygulamalardan oluşturulan ayaklanmalara karşı koyma doktrininin incelenmesi önem arz etmektedir. Bu bağlamda; çalışmanın birinci bölümünde Afganistan müdahalesinden önce ABD'nin ayaklanmalara karşı koyma doktrini çerçevesinde istihbaratın yeri ortaya konulacaktır. İkinci bölümde; ABD'nin ayaklanmalara karşı koyma doktrini ışığında istihbaratın Afganistan ve Irak sahasındaki uygulamaları ele alınacaktır. Sonuç bölümünde ise; incelenen vakalar çerçevesinde ABD'nin ayaklanmalara karşı koymadaki istihbarat uygulamalarının olumlu ve olumsuz yönleri ortaya çıkarılarak örnek alınması veya alınmaması gereken uygulamaların açığa çıkarılması sağlanacaktır.

Dolayısıyla bu çalışma, nitel araştırma yöntemlerinin benimsendiği durum çalışmasına (vaka araştırması) dayanmaktadır. Afganistan ve Irak vakaları üzerinden yapılacak nitel durum çalışması ile ABD'nin ayaklanmalara karşı koymadaki istihbarat uygulamalarının bütüncül olarak değerlendirilerek derinlemesine araştırılması sağlanacaktır. Çalışmada; bilimsel makaleler, önde gelen düşünce kuruluşlarının yayınları, resmi veya resmi olmayan kurum ve kuruluşların faaliyet raporları, resmi devlet organlarının stratejik belgeleri ve kitapların incelenmesiyle veriler toplanacaktır. Yapılan bu araştırma ile elde edilen veriler ayaklanmalara karşı koymada istihbaratın rolü çerçevesinde betimsel analize tabi tutularak uygulama alanında fayda sağlayacak sonuçlara ulaşılmaya çalışılacaktır. Çalışmanın neticesinde elde edilen bulguların durumlara karşı genelleme yapması değil, ileride karşılaşılacak benzer durumlara yön göstermesi amaçlanmaktadır.

Yapılan çalışmanın nihayetinde elde edilecek bulguların, Türkiye'nin ayaklanmalara karşı koymadaki istihbarat uygulamalarına katkı sağlayacağı ve ileride karşılaşılacak benzer durumlarda uygulanabilir yöntemler sunacağı değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ayaklanmalara Karşı Koyma, İstihbarat, Afganistan, Irak

INTELLIGENCE IN THE USA'S COUNTER-INSURGENCY STRATEGY: DOCTRINE AND IMPLEMENTATION (THE EXAMPLE OF IRAQ AND AFGHANISTAN)

ABSTRACT

The aim of the study is to investigate the intelligence doctrine and the practices in the field firstly under the leadership of the United States of America, then through NATO ally countries, interventions carried out in Afghanistan and in Iraq in 2003 after the attacks of September 11, 2001. In this context, the role of intelligence in countering insurgency will be analyzed on the examples of Iraq and Afghanistan. In this context, the main question of the study is how the USA formed the intelligence doctrine in countering insurgencies and how this doctrine is applied in Afghanistan and Iraq.

In the process of counter-insurgency, analyzing the information gathered from the field of application through various sources and gaining the quality of intelligence ensures that decision makers act correctly on the methods to be implemented or the measures to be taken. However, the individuals or groups that collect this information and analyze the collected information must have full command of the factors that caused the insurgency, such as the cultural and social structure of the country, economic situation, and customary rules. On the other hand, the intervention carried out by the US and Coalition Forces in Afghanistan and Iraq requires coordination and cooperation in the operation of the intelligence wheel. Therefore, the healthy operation of the complex intelligence process will provide appropriate responses to decision makers who need intelligence.

Although each insurgency has its own characteristic, it is important to examine the doctrine of resisting the uprisings created from past experiences and practices. In this context; In the first part of the study, the place of intelligence within the framework of the counter-insurgency doctrine of the USA before the Afghanistan intervention will be revealed. In the second part; The applications of intelligence in Afghanistan and Iraq will be discussed in the light of the counter-insurgency doctrine of the USA. In the conclusion part; Within the framework of the cases examined, the positive and negative aspects of the intelligence practices of the USA in countering insurgencies will be revealed and the practices that should or should not be taken as an example will be revealed.

Therefore, this study is based on a case study in which qualitative research methods are adopted. With the qualitative case study to be conducted on the Afghanistan and Iraq cases, it will be ensured that the intelligence practices of the USA in countering insurgencies will be evaluated and investigated in depth. In the study; Data will be collected by examining scientific articles, publications of leading think tanks, activity reports of official or unofficial institutions and organizations, strategic documents of official government bodies and books. The data obtained through this research will be subjected to descriptive analysis within the framework of the role of intelligence in countering the riots, and results that will benefit in the field of application will be tried to be reached. It is aimed that the findings obtained as a result of the study do not generalize against the situations, but guide the similar situations that will be encountered in the future.

The findings of this study will ultimately obtained, will contribute to Turkey's intelligence in countering the insurgency practices and methods applied in similar situations in the future be faced is considered to offer.

Keywords: Counter-insurgency, Intelligence, Afghanistan, Iraq

İSTİHBARAT SERVİSLERİ'NİN ORTA DOĞU'DA İSLAM DİNİNİ KULLANMASI: GULAM HUSSEIN ÖRNEĞİ

Öğr.Gör. Bora İYİAT
Amasya Üniversitesi
bora.iyiat@amasya.edu.tr

ÖZET

İngiltere, XX yüzyıl başlarında Orta Doğu'da Arapları ve Kürtleri küresel hakimiyet planı çerçevesinde kullanarak, Osmanlı Devleti'nin etkisinin kırılması amaca ulaşma yolunda en optimum yol olarak görülmüştür. İngiltere için bu proje kapsamında Orta Doğu'nun bir sosyolojik gerçeği olan Kürtler'e yönelik çalışmalarda, birlikte yaşama ve ortak kültür olgusu, ilk hedefe konulanlar arasında yer almıştır. İngiliz istihbarat görevlileri için Kürt etnisitesi bölge üzerinde İngiliz politikalarının uygulanabilmesi için kullanılabilir bir araç olmuş ve bu amaçla sahada XX. yüzyılın başlarından itibaren görev yapan İngiliz istihbaratçıları bu hedefe yönelik çalışma yapmışlardır. Bu anlamda bakılması gereken ana parametre, temel istihbarat bilimi çerçevesinden hareketle bölgede yürütülen çalışmalarının analizidir. Bölgede yürütülen faaliyetlerin ana ekseni ise psikolojik harekat faaliyeti olarak adlandırılan tipolojiye dahildir. İngiliz istihbaratçıları bölgede psikolojik harekat faaliyetleri olarak tanımlayabileceğimiz çalışmalarını, bilgi toplama ve değerlendirme faaliyetlerinin hemen ardından yürütmüşlerdir. Bu anlamda İngiliz ajanları, ağırlıklı olarak dilsel ve kültürel kimliklere yönelerek, Kürtlerin ayrı bir millet olduğu ve tarihsel derinliğinin çok eski devirlere dayandığı iddiasını bölgedeki aşiretlere yineleyerek, onları ayrılıkçı düşünce temelinde kışkırtmışlardır. Birinci Dünya Savaşı başladığında istediği Musul petrollerine sahip olmak ve Boğazların üzerinde tam bir denetim kurmak hedefinde olan İngiltere daha önce bölgede yaptığı istihbarat faaliyetleri sonucunda, Osmanlı hakimiyeti altındaki Orta Doğu'da hakim olabilmenin yolunun, bölgede tampon sahalar oluşturmak diğer bir ifade ile kendi kontrolünde uydu devletler kurmak olduğunun hesaplarını çok önceden yapmıştır. Gerek Osmanlı Devleti'nin Anadolu coğrafyası gerekse de Orta Doğu'da mukim toprakları üzerinde İngiliz istihbaratı adına, Birinci Dünya Savaşı öncesi, sırası ve sonrasında bu faaliyetleri yürüten belli isimler farklı alanda yaptıkları çalışmalarıyla ön plana çıkmışlardır. İşte, İngiliz istihbarat görevlisi olarak bölgede görev yapanlar arasında belki de en ilginç olan kişi, Ely Banister Soane'dır. Genel olarak, Kürt aşiretlerine yönelik istihbarat toplama, örtülü operasyon ve psikolojik harekat faaliyetleri yürüten İngiliz görevliler temel olarak altın, para ya da makam gibi araçlarla kitleleri maniple etme yolunu seçerlerken, Soane, bölgede görev yapan diğer istihbarat görevlilerinden farklı olarak dinsel ögeleri kullanmayı tercih etmiş, üstelik kimliğini ve niyetini çok başarıyla kamufle etmeyi başarmıştır. Mirza Gulam Hüseyin Şîrazî kod adıyla bölgede faaliyet yürüten Soane, Batılı istihbarat teşkilatları tarafından bölgede hala yürütülmekte olan faaliyetlere tarihsel kaynaklar üzerinden bakmayı sağlayacak, günümüz ve gelecek içinde bir projeksiyon ortaya koymak üzere, örnek bir vaka analizi olarak hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ortadoğu, İslamiyet, İstihbarat, Psikolojik Harekat, İngiltere

USE OF ISLAM IN THE MIDDLE EAST BY INTELLIGENCE SERVICES: THE CASE OF GULAM HUSSEIN

ABSTRACT

By using the Arabs and Kurds in the Middle East at the beginning of the XX century within the framework of the global domination plan, breaking the influence of the Ottoman Empire was seen as the most optimal way to achieve the goal. Within the scope of this project for England, the concept of living together and common culture was among the first targets in the studies on the Kurds, which is a sociological reality of the Middle East. For British intelligence officers, Kurdish ethnicity has been a useful tool for the implementation of British policies on the region, and for this purpose, XX. British intelligence officers, who have been working since the beginning of the century, have worked towards this goal. In this sense, the main parameter to be considered is the analysis of the studies carried out in the region, based on the framework of basic intelligence science. The main axis of the activities carried out in the region is included in the typology called psychological operations activity. British intelligence officers carried out their work, which we can define as psychological operations in the region, right after the information gathering and evaluation activities. In this sense, British agents provoked them on the basis of separatist thought by reiterating the claim that the Kurds are a separate nation and that their historical depth dates back to ancient times, mainly turning to linguistic and cultural identities. When the First World War started, England, which aimed to have Mosul oil and to establish full control over the Straits, as a result of its intelligence activities in the region, the way to dominate the Middle East under Ottoman rule was to create buffer areas in the region, in other words, satellite states under its control. He made the calculations that it was to be established long ago. Certain names who carried out these activities before, during and after the First World War on behalf of the British intelligence on both the Anatolian geography of the Ottoman Empire and the lands residing in the Middle East came to the fore with their works in different fields. Here, perhaps the most interesting person among those who served in the region as a British intelligence officer is Ely Banister Soane. In general, while the British officers, who carried out intelligence gathering, covert operations and psychological operations against Kurdish tribes, mainly chose to manipulate the masses with tools such as gold, money or authority, Soane preferred to use religious elements, unlike other intelligence officers working in the region. moreover, it has successfully camouflaged its identity and intentions. Soane, which operates in the region with the code name of Mirza Gulam Hüseyin Şîrazî, has been prepared as a case study in order to present a projection for the present and the future, which will enable the Western intelligence agencies to look at the activities still carried out in the region through historical sources.

Keywords: Middle East, Islam, Intelligence, Psychological Operations, Great Britain

ULUSLARARASI GÜVENLİK SORUNU OLARAK TERÖRİZM-PARAMİLİTARİZM ETKİLEŞİMİ

Süreyya ERDOĞAN
TOBB Ekonomi ve Tekonoloji Üniversitesi
sureyyaerdogan@yahoo.com

ÖZET

Uluslararası güvenlik açısından birincil tehdit niteliğini sürdüren terörizm, farklı boyut ve formlarda kendisini yeniden üretebilen bir olgu niteliğindedir. İdeolojik ve motivasyonel çeşitlilik, yeni ve farklı eylem tiplerinin geliştirilmesi, propaganda ve iletişim kabiliyetlerindeki gelişim gibi pek çok farklı boyutta uluslararası güvenliğe yönelik tehdit niteliğini devam ettiren terörizm, aynı zamanda coğrafi bağlam ve ölçek açısından da bu niteliğini pekiştirmekte ve derinleştirmektedir. Bununla birlikte terörizm, münferiden ortaya çıkardığı bu tehdidi, farklı siyasal şiddet tipleri ile etkileşim içine girerek farklı bir forma da taşıyabilmektedir. Söz konusu etkileşim düzlemleri bağlamında terörizm-paramilitarizm etkileşimi en somut ve en etkin düzlemi teşkil etmektedir. Paramilitarizm, siyasal şiddet skalasında, devlet-dışı siyasal şiddet tiplerinin istisnai ve muğlaklık arz eden bir çeşidi olarak yer almaktadır. Söz konusu istisnai nitelik ve muğlaklık, paramiliter yapılar ve devlet organları arasındaki ilişki ve bu yapıların revizyonist ve devrimci karakterin aksine statükocu ve savunma refleksine sahip yapılar olmasından kaynaklanmaktadır. Bu bağlamda, devlet organları ile doğrudan veya örtülü ilişki içinde olabilen; bu boyutlarıyla resmi, yarı resmi ve otonom olarak tasnif edilebilen paramiliter yapılar, varoluşsal açıdan terörizmin karşısında konumlanmaktadırlar. Yakın dönemde Kolombiya ve Kuzey İrlanda'da en somut örneklerinin gözlemlendiği terörizm-paramilitarizm etkileşimi, günümüzde Suriye ve Irak'ta kendisini göstermektedir. Söz konusu örneklerde, terörizm-paramilitarizm etkileşiminin yarattığı şiddet sarmalı ve kaotik döngünün ciddi bir güvenlik tehdidi yarattığı görülmektedir. Buna göre, terörizm-paramilitarizm etkileşimi; karşılıklı olarak üretilen varoluşsallık argümanları ve meşruiyet zemini inşası, terör örgütlerinin paramiliterleşme stratejileri ve meşruiyet tesisi arayışları, paramiliter yapıların orta ve uzun vadede terörizm karakterine yönelimleri gibi farklı dinamiklere sahiptir. Bunun sonucunda, meşru şiddet tekeli ve meşru siyasal otoritenin aşınması, ortadan kalkması veya yeniden üretilememesi gibi kısıtlılıklar kırılgan, zayıf veya başarısız devlet formlarının yaygınlaşmasına yol açmaktadır. Bu durum ise bir döngü halini almakta; uluslararası güvenliği doğrudan ve olumsuz biçimlerde etkilemektedir. Bu bağlamda, bu çalışma kapsamında, terörizm-paramilitarizm etkileşiminin unsurları, zeminleri ve dinamikleri açıklanacak, bunun ardından bu etkileşimin uluslararası güvenliğe yönelik olarak oluşturduğu tehdidin boyutları ve nitelikleri sunulmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Terörizm, Paramilitarizm, Uluslararası Güvenlik

TERRORISM-PARAMILITARISM INTERACTION AS AN INTERNATIONAL SECURITY ISSUE

ABSTRACT

Terrorism, which persists its characteristic as a primary threat to international security, is a phenomenon that can reproduce itself in different forms and dimensions. Terrorism continues to be a threat to the international security in many different dimensions like ideological and motivational variety, development of new and different forms of actions, improvements on propaganda and communication capabilities. At the same time, it strengthens and deepens its threatening characteristic in geographical context and scale. Additionally, terrorism can carry this individual threat to a different form by interacting with different types of political violence. In the context of these interaction planes, the interaction of terrorism-paramilitarism constitutes the most concrete and effective plane. Paramilitarism stands as an exceptional and ambiguous type of non-state political violence on the scale of political violence. The aforementioned exceptional nature and ambiguity in question stems from the relationship between paramilitary structures and state organs and the fact that these structures are pro status quo and defensive structures in contrast to the revisionist and revolutionary character. In this context, paramilitary structures which may be in direct or covert relationship with state bodies and therefore, can be classified as official, semi-official or autonomous in these dimensions, position themselves against terrorism from an existential perspective.

The terrorism-paramilitarism interaction, of which the most concrete examples were observed in Colombia and Northern Ireland in recent years, shows itself in Syria and Iraq today. In these examples, it is seen that the spiral of violence and chaotic cycle created by the interaction of terrorism-paramilitarism creates a serious security threat. According to this, terrorism-paramilitarism interaction has different dynamics such as mutually produced existential arguments and construction of foundation of legitimacy, paramilitarization strategies of terrorist organizations and their pursuit of legitimacy, and the tendency of paramilitary structures turn into to the characteristics of terrorism in the medium and long term. As a result of these dynamics, limitations such as erosion, disappearance or irreproducibility of the legitimate monopoly of violence and political authority lead to the proliferation of fragile, weak or unsuccessful forms of state. This situation turns into a cycle and effect the international security directly in a negative way. In this context, within the scope of this study, the elements, foundations and dynamics of the terrorism-paramilitarism interaction will be explained, and then the dimensions and characteristics of the threat posed by this interaction to international security will be presented.

ULUSAL / ULUSLARARASI GÜVENLİK AÇISINDAN İSTİHBARAT SERVİSLERİ VE ALGI YÖNETİMİ

Dr.Öğr.Üyesi Mehmet Murat PAYAM
Adıyaman Üniversitesi
mpayam@adiyaman.edu.tr

ÖZET

Kurulması planlanan yeni dünya düzeninde, coğrafi konumu, jeopolitik önemi ve adil gücü ile Türkiye'nin rolü, imkân ve kapasitesi, şüphesiz herkes tarafından ciddi bir şekilde çalışılmaktadır. Dolayısıyla küresel güvenliğe ve özellikle de Türkiye'nin milli güvenliğine yönelik tehditlerin, küresel aktörlerin yönlendirmesi ve devlet dışı aktörlerin artan etkisi ile önümüzdeki yıllarda çeşitleneceğini ve artacağını tahmin etmek hiç de zor görünmemektedir. Bu açıdan düşünüldüğünde, milli / uluslararası güvenliğin hayati bir unsuru olan istihbari faaliyetler ve istihbarat birimleri, devlet olmanın olmazsa olmazlarındandır. Yani, gerçek zamanlı istihbarat yeteneği, Türkiye'nin milli / uluslararası güvenlik stratejilerini dünya çapında etkin bir şekilde uygulayabilmesi için kilit bir araçtır. İstihbarat birimlerinin iç/dış istihbari faaliyetlerinde giderek genişleyen etki alanı, Türkiye'nin her platformda bölgesel ve küresel bir güç olarak yerini almasına olanak sağlayacaktır. Bu kapsamda dünyadaki tüm istihbarat birimlerinin başarması gereken en temel hedeflerden biri, yabancı istihbarat ve güvenlik birimlerinin çabalarını engellemek yani istihbarata karşı koymak, karşı istihbarat faaliyetleri yürütmektir. Zaten karşı istihbarat faaliyetleri, istihbarat sürecinin tüm adımlarına entegre edilmelidir. Karşı istihbarat faaliyetleri, sadece istihbarat süreci veya üretimi ile değil, aynı zamanda algı yönetimine ilişkin unsurlarla birlikte düşünülmesi gereken bir olgudur. Algı yönetimi, bilinçli veya bilinçsiz olarak her zaman istihbarata karşı koymanın ayrılmaz bir parçası olmuştur. İstihbari faaliyetlerin temel ilkelerinden bir diğeri ise, istihbaratı, algı yönetimini doğru ve zamanında kullanarak operasyonlarla senkronize etmektir. Bu açıdan bilgi operasyonları yoluyla algı yönetimi, istihbarat birimleri tarafından kitle iletişiminde etkili bir yöntem olarak kullanılmaktadır. Bununla birlikte, ulusal/uluslararası güvenlik bağlamında algıları etkin bir şekilde yönetmesi gereken istihbarat birimlerinin kendileri algı yönetiminin hedefi olabilmektedir. Diğer bir anlatımla, algı yönetimi uygulamaları, ulusal/uluslararası kamuoyu nezdinde istenilen şekilde algıları yönlendirmek amacıyla istihbari faaliyetler ve istihbarat birimleri üzerinde de yoğun bir şekilde kullanılmaktadır. Bu bildiride, genelde istihbarat birimleri özelde ise Milli İstihbarat Teşkilatı Başkanlığı (MİT) hakkında yürütülen algı yönetimi uygulamaları ele alınacaktır. Bu amaçla, önce milli / uluslararası güvenlik, istibarat faaliyetleri ve birimleri, algı yönetimi kavramlarını bu bildiride kullanılan işlevsel tanımlarına yer verilecektir. Sonra, istihbarat birim ve faaliyetlerinin milli / uluslararası güvenlik açısından kısaca önemine değinilecektir. Daha sonra, istihbarat birim ve faaliyetleri çerçevesinde algı yönetiminin temelde neyi hedeflediğine ve algı yönetiminin nasıl gerçekleştirilebileceğine dair farklı tekniklere yer verilecektir. Son olarak ise, MİT hakkında yürütülen veya yürütülebilecek olası algı yönetimi uygulamaları ve bunlara karşı yapılabilecek öneriler sunulacaktır. Türkiye'ye yönelik tehditlerin sürekli değişen bir tarzda arttığı bir gerçektir. Yabancı istihbarat servislerinin algı yönetimi ile desteklenmiş eylemlerinin bunlardan biri olmasından hareketle, bu çalışmanın alana ciddi bir katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Milli Güvenlik, Uluslararası Güvenlik, İstihbarat, Algı Yönetimi, MİT

INTELLIGENCE AGENCIES IN TERMS OF NATIONAL / INTERNATIONAL SECURITY AND PERCEPTION MANAGEMENT

ABSTRACT

In the "New World Order" that is planned to be established, the role, potential and capacity of Turkey with its geographical location, geopolitical importance and just power are undoubtedly being studied seriously by everyone. Therefore, it is not difficult to predict that the threats to global security and especially to Turkey's national security will diversify and increase in coming years with the guidance of global actors and the increasing influence of non-state actors. When considered from this point of view, intelligence activities and intelligence agencies, which are vital elements of national/international security, are indispensable for being a State. In other words, real-time intelligence capability is a key tool for Turkey to effectively implement its national/international security strategies worldwide. The ever-expanding domain of intelligence agencies in domestic/foreign intelligence activities will enable Turkey to take its place as a regional and global power in every platform. In this context, one of the main goals that all intelligence agencies in the world should achieve is to prevent the efforts of foreign intelligence and security units, that is, to counter intelligence and to carry out counterintelligence activities. In fact, counterintelligence activities should be integrated into all steps of the intelligence process. But counterintelligence activities are a phenomenon that should be considered not only with the intelligence process or production, but also with the elements related to perception management. Perception management has always been an integral part of countering intelligence, consciously or unconsciously. Another basic principle of intelligence activities is to synchronize intelligence with operations by using perception management correctly and timely. In this respect, perception management through information operations is used by intelligence agencies as an effective method in mass communication. However, intelligence agencies that need to effectively manage perceptions in the context of national/international security can sometimes be the target of perception management themselves. In other words, perception management practices are used extensively on intelligence activities and intelligence agencies in order to direct perceptions in the national/international public opinion as desired. In this paper, the perception management practices carried out on the intelligence agencies in general and the National Intelligence Organization (MIT) in particular will be discussed. For this purpose, firstly, functional definitions of national/international security, intelligence activities and units, perception management concepts used in this paper will be included. Then, the importance of the intelligence agencies and activities in terms of national/international security will be briefly mentioned. Then, different techniques will be given about what perception management mainly aims at and how perception management can be performed within the framework of the intelligence agencies and its activities. Finally, possible perception management practices that are or may be carried out on MIT and suggestions that can be made against them will be presented. It is a fact that the threats against Turkey are increasing in a constantly changing manner. Considering that the actions of foreign intelligence services supported by perception management are one of them, it is thought that this study will make a serious contribution to the field.

Keywords: National Security, International Security, Intelligence, Perception Management

İSTİHBARATTA DİPLOMATİK MİSYONLARIN ROLÜ: EBİLOV ÖRNEĞİ

Türkan NECEFOĞLU
Hacettepe Ünivesitesi
turkannecefoglu@gmail.com

ÖZET

Diplomasi, iki ülke ilişkilerinin kurulması ve sürekliliği için yürünebilecek en sağlam yoldur. Diplomatik misyon ve ev sahibi ülke arasında karşılıklı tanınan haklar oldukça önemlidir. Ancak herkes tarafından bilinen ve üzerinde fazla konuşulmayan bir mevzu vardır. Bu da, diplomatların zaman zaman sahip olduğu dokunulmazlığı kullanarak, sınırlarını aşmasıdır.

Bir ülkenin diğer ülkeler karşısında üstünlük sağlayabilmesi için, bilgi bakımından rakiplerinden önde olması gerekmektedir. Teknolojinin istihbaratta günümüzdeki kadar rol oynamadığı zamanlarda bu görev rakip ülkelerdeki sefirlere düşmekteydi. Tüccarlardan, yerel halktan ve yönetime yakın kimselerden toplanılacak her türlü bilgi oldukça kıymetliydi. Özellikle 1. Dünya Savaşı'ndan sonra, değişen dünya düzeniyle birlikte istihbaratın rekabetteki önemi arttı. Rakip ülkeye dair toplanan bilginin çokluğundansa, kullanılabilir olanının ayıklanması mühimdi. Bilginin toplanmasının yanı sıra, süzülmesi ve yorumlanması konusunda diplomatlara büyük rol düşmekteydi. Bir diplomat içinde bulunduğu ülkenin şartları doğrultusunda elindeki bilgiyi en doğru şekilde analiz eden taraf olmalıdır. Bilgiyi saf hali ile değil, mümkün olan en doğru analiz edilmiş hali ile merkeze raporlamalıdır. Bu görev için diplomatik misyonlar, sahip oldukları diplomatik dokunulmazlığı optimum şekilde kullanmaya çalışırlar. Elbet bu durum, ev sahibi ülke tarafından öngörülebilir ve ona göre tedbir alınmaya çalışılabilir.

TBMM'nin açılmasından beş gün sonra, Bolşevik Rusyası'nın işgali ile Azerbaycan'daki milli hükümet düştü ve Azerbaycan Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti(ASSC) ilan edildi. ASSC'nin kuruluşu itibariyle, yöneticiler bütün emirleri Moskova'dan almaktaydı. Diplomasi ve istihbarat birimleri tümüyle Moskova'nın kontrolü altındaydı. Rusya'da ise 1549'da Büyükelçilik Prikazı kurulana kadar, istihbarat ile diplomasi arasında belirgin bir fark yoktu. Bu durum Prikazın kurulmasından sonra da görünür bir iş birliği içinde devam etti. Çarlık Rusyası'ndan gelen bu alışkanlık, Sovyet Rusyası'nda da sürdürüldü. 1917 Ekim Devrimi sonrasında Rusya Bolşevikleri, diğer devletlerce tanınmak ve o ülkelerde diplomatik misyonlar vasıtasıyla ilişkileri geliştirmek için çalışıyordu. Diğer devletler tarafından tanınma endişesine sahip olan Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükümeti ile Rusya Sosyalist Federatif Sovyet Cumhuriyeti(RSFSC) vakit kaybetmeden birbirlerini tanıdılar ve diplomatik misyonlarını oluşturmaya başladılar. Moskova'nın onayı ile Azerbaycan SSC'nin temsilcisi İbrahim Ebilov Ankara'ya geldi ve diplomatik misyonun kuruluş çalışmalarına başladı. Ebilov, Ankara'ya gelir gelmez, ticari ilişkilerin kurulması adına 'Ticaret Şubesi'ni kurdu. Büyükelçiliğe bağlı bu birimin çalışanları, ticaret adı altında ilişkiler kurarak istihbarat bilgisi toplamaktaydı.

Bu bildiride Ebilov'un üstleri ile olan yazışmaları kaynak olarak kullanıldı. Bu mektuplardan anlaşıldığı üzere, Ebilov üstlerinden belirli alanlarda bilgi toplaması için emirler almaktaydı. Siyasi, askeri, ekonomik, toplumsal meselelerden istihbarat toplamasının yanı sıra, Rusya ve Azerbaycan'dan kaçan karşı devrimciler hakkında da bilgi toplamaktaydı. Özellikler Kars'taki Konsolosu İslam Hacıbeyli'ye mektupla verdiği talimatlardan, bölgedeki askeri birlikler ve karşı devrimciler hakkında bilgiler toplamasını istediğini görebiliriz. Ebilov'un yazışmaları daha önce de çalışılmış olmasına rağmen, bu çalışmalarda daha çok Ebilov'un ASSC ve TBMM ilişkilerine katkıları üzerinde durulmuştur. Ebilov'un Ankara'da bulunduğu süreyi romantik bağlamda ele alan ve Atatürk'e yaklaşımlarını 'dostluk' olarak tanımlayan diğer çalışmaların aksine, bu bildiride realist bir bakış açısıyla bir diplomatın davranması gerektiği gibi dostane davranarak ülkesi için istihbarat toplama çalışmaları ele alınacak.

Anahtar Kelimeler: İstihbarat, Diplomasi, Azerbaycan, Türkiye, Sovyet

THE ROLE OF DIPLOMATIC MISSIONS IN INTELLIGENCE: THE CASE OF EBILOV

ABSTRACT

Diplomacy is the most solid way to establish and maintain relations between the two countries. Mutually recognized rights and diplomatic mission between the host country are very important. However, there is an issue that is known by everyone and is not talked about much. This is when diplomats sometimes go too far, using the diplomatic immunity they have.

In order for a country to be superior to other countries, it must be ahead of its competitors in terms of knowledge. When technology did not play a role in intelligence as much as it does today, ambassadors in rival countries were responsible for this task. Any information to be gathered from traders, local people and people close to the government was very valuable. Especially after the First World War, the importance of intelligence in competition increased with the changing world order. It was important to weed out the available information rather than the abundance of information gathered about the rival country. In addition to collecting information, diplomats had a great role in filtering and interpreting it. A diplomat should be the party that analyzes the information in the most accurate way in line with the conditions of the country she is in. The information should be reported to the center not in its pure form, but in the most accurate analysis possible. For this task, diplomatic missions try to make optimum use of the diplomatic immunity they have. Of course, this situation can be foreseen by the host country and measures can be taken accordingly.

Five days after the opening of the Grand National Assembly of Turkey, with the occupation of Bolshevik Russia, the national government in Azerbaijan fell and the Azerbaijan Soviet Socialist Republic (ASSR) was proclaimed. As of the establishment of the ASSC, the rulers received all orders from Moscow. Diplomatic and intelligence units were completely under Moscow's control. In Russia, there was no clear distinction between intelligence and diplomacy until the Embassy Prikaza was established in 1549. This situation continued in visible cooperation after the establishment of Prikaz. This habit, which came from Tsarist Russia, was also continued in Soviet Russia. After the October Revolution of 1917, Russian Bolsheviks were working to be recognized by other states and to improve relations in those countries through diplomatic missions. The Turkish Grand National Assembly Government and the Russian Socialist Federative Soviet Republic (RSFSR), which were concerned about being recognized by other states, immediately recognized each other and started to establish their diplomatic missions.With the approval of Moscow, the representative of the Azerbaijan SSR, Ibrahim Ebilov, came to Ankara and started the establishment of the diplomatic mission. As soon as Ebilov arrived in Ankara, he established the 'Trade Branch' in order to establish commercial relations. The employees of this unit affiliated to the embassy were collecting intelligence information by establishing relations under the name of trade.

In this paper, Ebilov's correspondence with his superiors was used as a source. As understood from these letters, Ebilov was receiving orders from his superiors to gather information in certain areas. In addition to collecting intelligence on political, military, economic and social issues, he was also collecting information about counter-revolutionaries fleeing from Russia and Azerbaijan. Specifically, we can see from his letter to the Consul in Kars, Islam Hajibeyli, that he asked him to gather information about the military units and counter-revolutionaries in the region. Although Ebilov's correspondence has been studied before, these studies mostly focused on Ebilov's contributions to ASSC and GNAT relations. Unlike other studies that discuss Ebilov's time in Ankara in a romantic context and describe his approach to Atatürk as 'friendship', this paper will focus on his intelligence gathering for his country from a realistic point of view, behaving amicably as a diplomat should.

Keywords: Intelligence, Diplomacy, Azerbaijan, Turkey, Soviet

SİBER İSTİHBARATIN ULUSAL GÜVENLİK ALANINDA KULLANIMI VE KİŞİSEL HAKLAR ÜZERİNE ETKİLERİ

Tufan BABUR
Deniz Kuvvetleri Komutanlığı
babur.t8611@dzkk.tsk.tr

ÖZET

İstihbarat; bireylerden devletlere kadar, sosyal toplumu oluşturan bütün unsurların doğal ihtiyacıdır. Bu ihtiyaç, gerçek ya da tüzel olmasına bağlı olmaksızın bütün kişiliklerin değişimlere ayak uydurma, karar ve önlem alma gereksinimlerinden kaynaklanmaktadır. İstihbarat hayatta kalmak için zorunluluktur. Elektronik ve bilgisayar teknolojisindeki gelişmeler, siber uzay kavramının oluşmasına neden olmuştur. Siber uzay kendini oluşturan bütün unsurların birbirini etkileme yeteneğine sahip olduğu, çevrimiçi bir ortam olarak tanımlanabilir. Ancak tehlikeli bir boyutu olduğu da bir gerçektir. Siber uzayda gerçekleştirilen eylemlerin gerçek dünyada ciddi sonuçları olabilmektedir. Siber uzayda var olan aktörlerin ve üstlendikleri rollerin net olmaması, sahanın tamamının gözlemlenemeyecek kadar büyük olması ulusal güvenlik için yeni bir tehdit vektörü oluşturmuştur. İstihbarat kavramı bu saha için Siber İstihbarat olarak evirilmiştir.

Ülkeler, siber uzaydaki faaliyetleri düzenlemek için çeşitli kanunlar çıkartmıştır. Bu kanunlar, gerçek dünyadaki yasal mevzuatları temel alarak, kurum ve kişilerin hak, yetki, sınır ve birbirlerine karşı sorumluluklarını belirlemektedir. Türkiye'nin Kişisel verileri Koruma Kanunu, Avrupa Birliği Genel veri Koruma Tüzüğü (EU-GDPR), Avrupa Birliği e-Gizlilik Tüzüğü (EU-ePR)) bunların bilinen örneklerindendir.

Siber uzayda hareket alanının esnekliği siber istihbarata taraf olan devletler ile ulusal tehdit olarak değerlendirilebilecek örgütlerin güç dengesini değiştirmiştir. Siber uzayda bilgiler gerçek dünyaya kıyasla daha kolay elde edilebildiğinden, tehdit teşkil eden unsurların elini güçlendirmiş, devletler ve kurumlar ile boy ölçüşebilecek hale getirmiştir. Bu durum devletleri siber güvenlik için ortak çözümler üretmeye zorlamaktadır. Ülkeler askeri kanatta siber istihbarat alanında hem bireysel olarak hem de Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü (NATO) kanalıyla önlem almış olsa da, iç güvenlik alanında önlemlerin tam anlamıyla alınamadığı düşünülmektedir. Ülkelerin almak istedikleri önlemler, kendi yasama organları tarafından kişisel verileri korumak için koyduğu kanunlarla çelişmekte ve toplumların tepkisine neden olmaktadır. Amerika Birleşik Devletleri'nde yıllardır yürürlüğe koyulmaya çalışılan, önceden Siber İstihbarat Paylaşım ve Koruma Yasası (CISPA) olarak bilinen Siber İstihbarat Paylaşım Yasasının (CISA), hala yürürlüğe koyulamamış olması bunun örneğidir.

Bu bilgiler göz önüne alınarak bu çalışmada siber istihbarat, siber istihbarata konu olan taraflar açısından kullanım yöntem ve şekilleri ile değerlendirilerek, ulusal güvenliğin sivil kuruluş ve bireylerin haklarını ihlal etmeden nasıl korunabileceği analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Siber İstihbarat; Ulusal Güvenlik, Siber Uzay, GDPR

THE USE OF CYBER INTELLİGENCE İN THE FİELD OF NATİONAL SECURİTY AND İTS IMPACTS ON FUNDAMENTAL RİGHTS

ABSTRACT

Intelligence; it is the natural need of all elements that make up social society, from individuals to states. This need is due to the need of all personalities to keep up with changes, decision and take precautions, regardless of whether they are real or legal. Intelligence is a must to survive. Advances in electronics and computer technology have led to the formation of the concept of cyberspace. Cyberspace can be defined as an online environment where all the elements that make up it are capable of influencing each other. But it is also a fact that it has a dangerous dimension. Actions taken in cyberspace can have serious consequences in the real world. The lack of clarity of actors and their roles in cyberspace, and the fact that the entire field is too large to observe, has created a new threat vector for national security. The concept of intelligence has evolved into Cyber Intelligence for this field.

Countries have passed various laws to regulate activities in cyberspace. These laws determine the rights, authorities, limits and responsibilities of institutions and individuals, based on real-world legal regulations. Turkey's Personal Data Protection Law, General Data Protection Regulation of the European Union (EU-GDPR), European Union e-Privacy Regulation (EU-ePR) are known examples of these.

The flexibility of the field of action in cyberspace has changed balance of power between states that are parties to cyber intelligence and organizations that can be considered national threats. Since information can be obtained more easily in cyberspace than in the real world, it has strengthened the hand of threatening elements and made it challange governments and institutions. This situation forces governments to come up with allied solutions for cybersecurity. Although countries have taken measures both individually and through the North Atlantic Treaty Organization (NATO) in the field of cyber intelligence at the military scope, it's thought that the measures at the internal security scope, could not have been taken enough. The measures that countries want to take, contradict the laws ,which to protect personal data, enacted by their own legislatures , provoke a reaction from societies. It's the example that the Cyber Intelligence Sharing Act (CISA), formerly known as the Cyber Intelligence Sharing and Protection Act (CISPA), which tried to enact for years in the United States of America, has not yet been enacted.

Taking this information into consideration, cyber intelligence will be evaluated with the methods and methods of use for the parties subject to cyber intelligence and how national security can be protected without violating the rights of non-governmental organizations and individuals.

SİBER TEHDİT İSTİHBARAT PAYLAŞIMINDA BLOK ZİNCİR TEKNOLOJİSİNİN KULLANIMI

Doç.Dr. Muharrem Tuncay GENÇOĞLU
Fırat Üniversitesi
mtgencoglu23@gmail.com

ÖZET

Savunma güvenliği bir bakıma yaşama refleksi gibidir. Yaşama bağlanabilmek güvenli bir ortamda mümkündür. Güvenli ortam ise sadece bilgiyle sağlanabilir. Devletlerin bilgilenme ya da bilgi edinme süreçleri istihbarattır. Zira istihbarat faaliyetleri özünde "bilgilenme" süreçleridir. Güvenliğin temini için yapılan bütün gizli, açık, teknik, toplumsal bilgi edinme faaliyetleri istihbarat olarak tanımlanır.

Siber tehdit istihbaratı, kurum ve kuruluşlara herhangi bir seviyede iş unsurları ve güvenliğine zarar verebilecek tehditler hakkında tanımlanmış, toplanmış ve zenginleştirilmiş verilerin bir süreçten geçirilerek analiz edilmesi sonucu saldırganların, motivasyonlarını, amaçlarını ve metotlarını tespit etmeye yarayan bir istihbarat türüdür. Siber tehdit istihbaratı alanında bazı çalışmalar devam etse de şu anda Siber Tehdit İstihbaratı paylaşım süreci standardizasyonu yetersizdir ve genellikle yoğun kaynak işleme gerektiren telefon ve e-posta gibi güvenli olmayan yöntemler kullanılarak anlık olarak paylaşılmaktadır.

Blok zinciri teknolojisi, süreçleri bozma potansiyeline sahip olup, kullandığı kriptografik protokoller sayesinde, inkâr edememe ve değişmezlik özellikleriyle güvenli veri işleme ve veri kaynağının daha yüksek bir seviyede korumasını garanti eder.

Siber Tehdit İstihbaratı paylaşımı, kuruluşların ağlarını tehdit edebilecek kötü niyetli faaliyetlere hızlı bir şekilde yanıt vermelerine olanak tanıyan etkili bir süreç olma potansiyeline sahiptir. Birkaç Siber Tehdit İstihbaratı paylaşım için ürünler geliştirilmişse de, bu alanda hala önemli sorunlar mevcuttur. Paylaşım süreci, bilgilerin işlenmesi için otomatikleştirilmiş yöntemler olmaksızın, standardize edildiğinden önemli ölçüde manuel müdahale gerektirmektedir. Buda verimsiz, yoğun kaynak gerektiren bir süreç demektir.

Bu alanda yapılan çalışmalarda güven ve mahremiyet öne çıkmaktadır. Güven unsurunu hesaplama ile otomatikleştirmek için öneriler yapılmıştır. Siber Tehdit İstihbaratı bilgileri son derece hassastır ve sızdırılırsa bir kuruluşun itibarına zarar verme potansiyeline sahiptir. Blok zincir teknolojileri ile ilgili çalışmalar güven ve gizliliğin ele alınmasıyla ilgili önerilere odaklanmıştır.

Blok zinciri teknolojisi, büyük ve merkezi olmayan yani tek bir varlığın kontrol etmediği, halka açık bir ağ içinde eşzamanlı olarak kullanılabilen ve paylaşılabilen bilgileri içeren dijital bir veri tabanı olarak tanımlanır. Blok zinciri, sürekli büyüyen veri kayıtları listesini tutan dağıtılmış bir veri tabanı teknolojisidir. Bu veri kayıtları 'cüzdan' olarak adlandırılır. Cüzdana eklenen her yeni kayıt ağdaki her bir katılımcı tarafından doğrulanmalıdır. Esasen, katılımcılar arasında paylaşılan bir kayıttır. Dolayısıyla blok zinciri tarafından oluşturulan kayıtlar kalıcıdır. Teknolojinin temelinde kriptografik özet fonksiyonu adı verilen bir fonksiyon kullanılır. Bu fonksiyon ile dokümandan yazılara kadar değişebilen her girdiye özel bir çıktı hesaplanmaktadır.

Bu çalışmada; Düzenleyici, Eş Görevliler, Sertifika Yetkilisi (SY), Zincir kodu, Uygulama Programlama Ara yüzü(APA), İstemci, Siber Tehdit İstihbaratı Ara yüzü(STİA) gibi bileşenlerden oluşan şekil 1 de gösterilen bir ağ mimarisi önerilmiştir.

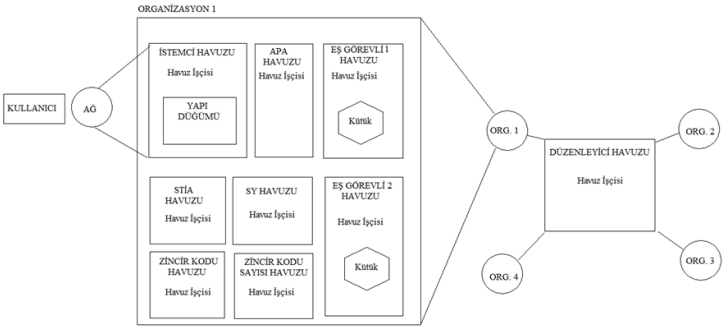

Şekil 1. Ağ Mimarisi

Sonuç

Bu çalışmada; güvenlik verilerinin blok zincir teknolojisinin sağladığı üstünlükleri bir ağ içinde başarılı bir şekilde dağıtılabileceğini gösteren, Siber tehdit istihbaratı paylaşımı için blok zincir teknolojine dayalı yeni bir model olarak ele alınabilecek bir ağ mimarisi önerildi. Önerilen bu ağ mimarisi ile tasarlanacak olan sistem; son derece hassas verileri özelleştirilmiş bir şekilde yaymaya izin vererek istenmeyen tarafların bu hassas verilere ulaşmasını engelleyecektir. Bu çalışma Siber tehdit istihbaratı paylaşımlarında blok zincir ağının üstün performans ve güvenlik özelliklerine dayanan pratik ve güvenli bir uygulama oluşturulmasına ışık tutacaktır.

Anahtar Kelimeler: Siber İstihbarat, Siber Tehdit İstihbaratı, Blok Zincir, Tehdit İstihbaratı Paylaşımı

USE OF BLOCK CHAIN TECHNOLOGY IN CYBER THREAT INTELLIGENCE SHARING

ABSTRACT

Defense security is like a living reflex in a way. Connecting to life is possible in a safe environment. A safe environment can only be provided with information. The processes of informing or obtaining information for states are intelligence. Because intelligence activities are essentially "informing" processes. All confidential, open, technical and social information acquisition activities carried out to ensure security are defined as intelligence.

Cyber threat intelligence is a type of intelligence that is used to determine the motivations, goals and methods of attackers as a result of analyzing and analyzing the collected and enriched data, which are defined, collected and enriched about threats that may harm business elements and security at any level of institutions and organizations. Although some work continues in the field of cyber threat intelligence, the standardization of the Cyber Threat Intelligence sharing process is currently inadequate and it is shared instantly using unsafe methods such as telephone and e-mail that usually require resource-intensive processing.

Blockchain technology has the potential to disrupt processes, and thanks to the cryptographic protocols it uses, it guarantees secure data processing and a higher level of protection of the data source, with the features of non-denial and immutability.

Cyber Threat Intelligence sharing has the potential to be an effective process that allows organizations to quickly respond to malicious activities that could threaten their networks. The sharing process requires considerable manual intervention as it is standardized without automated methods for processing information. Trust and privacy come to the fore in the studies conducted in this field. Suggestions have been made to automate the trust factor with calculation. Cyber Threat Intelligence information is highly sensitive and, if leaked, has the potential to damage an organization's reputation. Studies on blockchain technologies have focused on recommendations for addressing trust and privacy.

Blockchain technology is defined as a large and decentralized digital database containing information that is not controlled by a single entity, that can be used and shared simultaneously in a public network. Blockchain is a distributed database technology that maintains an ever-growing list of data records. These data records are called 'wallets'. Each new registration added to the wallet must be verified by each participant in the network. The technology is based on a function called the cryptographic hash function.

A network architecture consisting of components such as Regulator, Co-Officers, Certificate Authority (CA), Chain code, Application Programming Interface (APA), Client, Cyber Threat Intelligence Interface (STIA) has been proposed.

Result

In this study; A network architecture has been proposed that can be considered as a new model based on blockchain technology for sharing cyber threat intelligence, demonstrating that security data can be successfully distributed within a network with the advantages provided by blockchain technology. This study will shed light on the creation of a practical and secure application based on the superior performance and security features of the blockchain network in cyber threat intelligence shares.

JANDARMA VE SAHİL GÜVENLİK AKADEMİSİ
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
1904

BLOCKCHAIN SİSTEMİNİN VE VERİ MADENCİLİĞİNİN GÜNÜMÜZ GÜVENLİK YAKLAŞIMLARINA ETKİLERİ

Öğr.Gör. Mürsel DOĞRUL
Necmettin Erbakan Üniversitesi
mdogrul@erbakan.edu.tr

ÖZET

Soğuk Savaşın sonu ile beraber güvenlik kavramının boyutları eleştirel güvenlik yaklaşımları ile çeşitlenmiştir. Güvenlik meselelerine klasik/askeri yaklaşımın yerini enerji arz güvenliği, çevre güvenliği ve siber güvenlik gibi başlıklar almaya başlamıştır. Son 20 yıldır siber güvenliğin temel sorunsalları devletlerin kendi bireylerinin bilgilerini güvenilir bir şekilde depolama yöntemleri üzerine odaklanmıştır.

Özellikle 2017 yılı ile hızlı değer artışları sonrası gündeme gelen ve halen gündemdeki yerini koruyan Bitcoin gibi kripto paralar ise siber güvenliğin yeni bir boyutunu getirmiştir. Nitekim Bitcoin ve diğer kripto para sistemleri Blockchain adı verilen yeni bir dijital sistem üzerinden çalışmaktadır. Bu sistem ile verilerin tek bir merkezde toplanması yerine internet ağı vasıtasıyla bir çok farklı ve şifreli sunuculara serpilmiş şekilde tutulması mümkün hale gelmiştir. Önceki sistemin tek merkezde tüm verilerin saklanması yöntemine verileri kodlayarak gizleyen ve böylece daha güvenlikli bir çalışma mantığı getiren Blockchain sistemi ile birçok ülkenin kamu hizmetlerini bu yeni teknoloji vasıtasıyla gerçekleştirmeye başlayacağına yönelik öngörüler artmıştır.

Öte yandan Blockchain sistemi veri madenciliği adında yeni bir sektörü de beraberinde getirmektedir. veri madenciliği yapabilmek için de gelişmiş bir teknolojik donanıma ve internetin işleyişi konusunda uzman bireylere ihtiyaç duyulmaktadır. Donanımı ve bilgiyi bir araya getiren veri madenciliği mühendisliği günümüzde çok az bir kesim tarafından yapılabilmektedir. Bu kişiler madenciliklerini Bitcoin vb. kripto para cüzdanlarında biriktirdikleri meblağlar üzerinden gelire dönüştürmektedirler.

Bu hali ile oldukça yeni ve marjinal addedilen blockchain teknolojisi ulus-devletler için şeffaflık ve takip edilebilirlik bakımından bazı kaygıları da beraberinde getirmiştir. Şimdilik denetimsiz sayılan kripto para piyasasında yapılan işlemlerin amacı cüzdana para eklemektir. Ancak bu yapılırken kazanılan paranın amacı ve süreci devletlerin vergilendirme yetkisinin dışında kalabilmektedir. Nitekim, bu sistemde bir kişi belli bir talep ile başkasına bir miktar para aktardığında bu işlemin izini sürülemeyeceği bu zamana kadar yaygın söylemdi. Yakın zamanda bu iddianın doğruluğu tartışmalara açılmış ve istihbarat servislerinin benzer veri madenciliği yöntemiyle bu işlemlerin izlerini sürebileceği anlaşılmıştır.

Netice itibari ile gizli bir işlem başka bir gizlilik yöntemi (istihbarat düzeyi bir gizlilik) ile açıklığa kavuşurken ülkelerin istihbarat servisleri de veri madencileri haline gelebilmektedir. Bu durumda bir başka ülkenin istihbarat servisinin iz sürerek elde edeceği veriler ise ülke ilişkilerinde yeni gelişmelerin/krizlerin sebebi olacaktır. Tüm bu süreçler beraberinde istihbarat özelinden devletlerin güvenliğine etki ederek Uluslararası İlişkilerin güvenlik perspektiflerini etkileyecektir.

21. yüzyıl ittifaklar sisteminin klasik askeri işbirliğinden daha ziyade dijital teknolojiler üzerinden sağlanacak yeni işbirliklerine evirilebilirliği hipotezim, blockchain sistemi özelinde yeni güvenlik yaklaşımları bağlamında test edilecektir. Sonuç olarak veri madenciliği teknolojilerinin günümüzün güvenlik çerçevesine muhtemel etkileri sorgulanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Eleştirel Güvenlik, Blockchain Sistemi, Kripto Para, veri Madenciliği, İstihbarat Birimleri.

EFFECTS OF BLOCKCHAIN SYSTEM AND DATA MINING ON TODAY'S SECURITY APPROACHES

ABSTRACT

The dimensions of the concept of security have diversified with critical security approaches with the end of the Cold War. Topics such as energy supply security, environmental security, and cybersecurity have begun to replace security's classical/military concepts. The main problems of cybersecurity have focused on the methods of securely storing the information of states' own individuals in the last 20 years.

Cryptocurrencies such as Bitcoin, which came to the agenda and still remain after the rapid increase in value especially in 2017, brought a new dimension of cybersecurity. Because Bitcoin and other crypto-currencies systems operate on a new digital system called Blockchain. With a Blockchain system, it has become possible to keep it scattered on different and encrypted servers via the internet network, instead of collecting data in a single center. The blockchain's data hiding and the encoding system in different networks have brought a more secure working logic to the method of storing all data in a single center. Therefore, predictions on the usage of Blockchain technology in the performing public services in many countries have increased.

On the other hand, the Blockchain system brings along a new sector called data mining. In order to perform data mining, advanced technological equipment and individuals who are experts in the functioning of the internet are required. Data mining engineering can be done by very few today because it combines hardware and information. These people convert their mining into income over the sums they have accumulated in Bitcoin cryptocurrency wallets.

Meanwhile, quite new and marginal considered Blockchain technology has brought some concerns in terms of transparency and traceability for nation-states. The purpose of transactions in the crypto money market, which is considered uncontrolled for now, is to add money to the wallet. However, the purpose and process of the money earning way may be outside the taxation authority of the states. Indeed, in this system, it was a common concern until now that when a person transfers some money to another with a certain request, this transaction cannot be traced. Recently, the accuracy of this concern has been brought up for discussion and it has been understood that intelligence services can trace these transactions with a similar data mining method.

As a result, while a confidential transaction is clarified with another method of confidentiality (an intelligence level confidentiality), the intelligence services of countries can also become data miners. In this case, the data to be obtained by the intelligence service of another country by tracking will be the reason for new developments/crises in the relations of the country. All these processes will affect the security perspectives of International Relations by affecting the security of states from the private intelligence.

My hypothesis that the system of alliances of the 21st century can evolve into new collaborations through digital technologies rather than classical military cooperation will be tested in the context of new security approaches specific to the blockchain system. Eventually, the possible effects of data mining technologies on today's security framework will be questioned.

Keywords: Critical Security, Blockchain System, Cryptocurrency, Data Mining, Intelligence Services.

DÖRDÜNCÜ OTURUM

24 Eylül 2021

14.30 - 15.45

FOURTH SESSION

24 September 2021

14.30 - 15.45

TERÖRLE-MÜCADELEDE TRANSATLANTİK İSTİHBARAT İŞBİRLİĞİNİN ANALİZİ

Prof.Dr. Giray SADIK
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
girayuga@gmail.com

ÖZET

Suriye savaşından kaynaklanan ve Avrupa-Atlantik düzenine de meydan okuyan sorunlar Avrupa Birliği (AB) ile Kuzey Atlantik İttifakının (NATO) güvenliklerinin Türkiye ile nasıl da karşılıklı bağımlı olduğunu göstermektedir. Tüm bu aktörlere yönelen kitlesel göç akınları, sınır güvenliği ve terörle-mücadelede Avrupa-Atlantik işbirliğinin gerekliliğini ortaya koymaktadır. Bu araştırma, AB, NATO ve Türkiye'nin mülteciler ve sınır güvenliği gibi önemli konularda nasıl işbirliği yapabileceklerini irdelemeyi amaçlamaktadır. AB ile Türkiye arasındaki mülteci anlaşması her ne kadar Avrupa'ya yasadışı mülteci akınlarını önemli ölçüde önlediyse de halen ilgili taraflar ve bölge ülkeleri için etkin ve sürdürülebilir anlaşmalara olan ihtiyaç devam etmektedir.

Suriye'de süregelen çatışmalar, böylesi hibrit stratejilerin sahadaki sınırları şiddetle zorladığını ve istenmeyen sonuçlara yol açtığını göstermektedir. Çeşitli terör örgütleri (AQ, IS, PKK vb.) ve bunların yerel uzantılarının artan hibrit kapasiteleri de bu sorunların önemli göstergelerindendir. Bu bağlamda, Avrupa-Atlantik mekanizmalarının birbirinden kopukluğu göze çarpmaktadır. Uluslararası politikada eylemlerin sözlerden daha güçlü etkiye sahip olduğu ilkesinden hareketle AB ve NATO ancak hareketleriyle örnek teşkil ederek anlamlı bir yol göstericilik yapabilir.

Bu çalışma, araştırma dizaynını vaka-incelemesi üzerine temellendirmektedir. Bu araştırma dizaynı, derinlemesine nicel analiz için çok boyutlu faktörleri inceleyerek terörizm ve hibrit tehditlere karşı etkili stratejilerin gelişimine imkan tanımaktadır. Bunlara ilaveten, vaka-incelemesi metodu, birincil ve ikincil kaynakların harmanlanabildiği ve imkan dahilinde uzman röportajlarına da yer verilebilen kapsamlı araştırmalara da katkı sağlayabilmektedir.

Araştırmanın ön bulguları göstermektedir ki bölgesel işbirliği ve dengeli yük paylaşımı bütün etkin önlemlerin temelini oluşturmaktadır hem AB hem de NATO ve Türkiye için. Alternatif olarak, AB'nin kısa dönemlik öngörüsüz yaklaşımları hem AB'yi daha da yalnızlaştıracak hem de Avrupa güvenliğini daha da saldırıya açık hale getirme tehlikesini beraberinde getirecektir. Bu nedenle, ihtiyaçlarımız politikalarımızı yönlendirmelidir. Avrupa güvenliğinin son ihtiyacı olan mesele Avrupa-Atlantik yapılarında bir başka çatlağın daha ortaya çıkmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Transatlantik güvenliği, terörle-mücadele, hibrit tehditler, istihbarat-işbirliği

EXPLORING THE ROLE OF INTELLIGENCE IN TRANSATLANTIC COUNTER-TERRORISM COOPERATION

ABSTRACT

Transnational challenges emanating from Syrian war have demonstrated how interdependent is the security of the European Union (EU) and North Atlantic Treaty Organization (NATO) with the one of Turkey. Mass refugee influx to both have further highlighted the ever more timely need for Euro-Atlantic cooperation in border security and counter-terrorism. This research aims to shed light on the potential venues for EU-Turkey and NATO cooperation in border security and managing the mass inflow of refugees. Although, the earlier EU-Turkey refugee-deal was substantially successful in curbing the refugee inflow to the EU, there are still some key issues remain to be addressed to make it an effective and sustainable accord to the benefit of Turkey, NATO, and countries in the region.

Ongoing clashes in Syria have demonstrated how these hybrid strategies can be violently pushed to the limits and pave the way for a number of unintended consequences. Some experts observe that all factions are benefiting from material support from external actors, besides the plundering of pre-existent Syrian army depots. As relations between the factions are fluid, weapons often do not end up in the hands of the users for which they were intended. Another less pronounced side-effect, was the growing hybrid-capacity of terrorist organizations such as AQ, IS, PKK and their regional variants. When it comes to Euro-Atlantic strategies to deal with these unintended consequences, "as it stands counter-terrorism has a fairly low profile in NATO policy papers on hybrid war, and hybrid war as a concept does not appear in NATO strategy on counter-terrorism" (Mumford 2016). Actions speak louder than words in international politics. Therefore, the EU and NATO must lead by example inside and outside.

This paper uses case-study as the basis for its research design. This research methodology enables in-depth qualitative analysis of the multifaceted factors, and therefore proves useful in devising strategies to effectively countering terrorism and hybrid threats. In addition, case-study method is suitable for comprehensive research paving the way for combining the use of primary and secondary sources along with expert interviews, where possible.

Preliminary findings suggest that for effective intelligence cooperation in counter-terrorism there is a need for genuine partnership and intelligence-sharing among EU and NATO, without any discrimination against non-EU allies such as Turkey. Alternatively, short-sighted EU policies are likely to exacerbate the hybrid threats of refugees and terrorism which will further isolate the EU and increase the vulnerability of EU and NATO countries. Therefore, our needs should guide our policies. There is a need for down to earth strategic approach to those threats on both sides of the Atlantic. The last thing European security needs is another crack in the Transatlantic institutions. In this regard, transnational issues from terrorism to the recent pandemic have demonstrated that the security of EU member states and Turkey are interdependent. Therefore, the emerging strategies such as NATO-2030 need to reflect this in a mutually reinforcing manner for Transatlantic intelligence cooperation.

Keywords: Transatlantic security, counter-terrorism, hybrid threats, intelligence-cooperation

YALNIZ AKTÖR EYLEMLERİNİN ÖNLENMESİNDE GÜVENLİK İSTİHBARATININ ROLÜ

Öğr.Gör. Tolga ÖKTEN
Milli Savunma Üniversitesi
tolgaokten1982@gmail.com

ÖZET

Bildirinin amacı yalnız aktör eylemlerinin güvenlik istihbaratı boyutunda yarattığı tehlikelerin ortaya konulması ve istihbarat kurumlarının bu tehdide karşı yürüttüğü önleyici faaliyetlerin incelenmesidir. Bu sayede, güvenlik istihbaratı ile yalnız aktör eylemleri arasındaki ilişkinin açıklanması ve İstihbarat Çalışmaları literatürüne katkı sağlanması amaçlanmaktadır. Araştırmanın yöntemi yalnız aktör ve güvenlik istihbaratı literatürünün karşılaştırmalı olarak incelenmesi üzerine kuruludur. Bu kapsamda istatistiki verilerden de yararlanılacaktır.

Yalnız aktör saldırıları 2001 sonrasında ABD ve Batı Avrupa merkezli olarak yaşanan en önemli tehdit unsurlarından bir tanesi olarak görülmüştür. Farklı ideolojilere sahip radikallerce gerçekleştirilen yüksek frekans aralığına sahip saldırılar nedeniyle istihbarat birimlerinin paralize olma tehlikesi ortaya çıkmıştır. Bu çerçevede istihbarat birimlerinin artan iş yükü sıklıkla vurgulanmaktadır. Dahası yalnız aktör eylemlerinin tamamen engellenmesinin imkansız olduğu, bu nedenle güvenlik güçlerinin 11 Eylül gibi daha sofistike ve tehlikeli saldırıları girişimlerine odaklanması gerektiği yönünde görüşler de mevcuttur.

Literatürdeki çalışmalar; saldırıların arkasındaki motivasyon, demografik özellikler, akıl hastalıklarının rolü, taktik yaklaşımlar ve örgütsel bağlantı gibi alanlara yoğunlaşmıştır. Yalnız aktör tipolojilerinin incelediği alanlardan biri olan örgütsel bağlantı seviyesi, güvenlik istihbaratı kapsamında yürütülen önleyici faaliyetleri derinden etkilemektedir. Yalnız aktörler; ideolojik ve operasyonel çerçevede klasik anlamdaki bir örgütsel ilişkiye sahip olmamaları nedeniyle güvenlik güçlerinin önleyici faaliyetlerini aşabilmektedir. Bu eylem tarzı; arkasında takibi zor olan zayıf örgütsel izler bırakması, gelişen iletişim teknolojilerinden yararlanan basit ama etkili bir terör yöntemi olması ve toplumsal yapıda yarattığı yıkıcı etkiler nedeniyle farklı ideolojilere sahip silahlı gruplar tarafından tercih edilmektedir. Teorik temelleri 19. yüzyıla dayanan, 21. yüzyılda radikal gruplar tarafından tekrar popüler hale getirilen bu yöntemin geçmişte olduğu gibi gelecekte de sıklıkla kullanılmaya devam edeceği değerlendirilmektedir.

Bildiri üç ana bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde yalnız aktör tanımı kavramsallaştırılacak ve yalnız aktörleri diğer saldırganlardan ayıran temel boyutlar ortaya konulacaktır. İkinci bölümde yalnız aktör saldırılarının örgütsel bağlantı boyutu ve karakteristik özellikler incelenecektir. Bu amaçla El Kaide ve IŞİD'in 2010-2021 arasında Avrupa Birliği ülkelerinde gerçekleştirdiği saldırılar analiz edilmiştir. veriler EUROPOL tarafından yıllık olarak hazırlanan raporlardan alınmıştır (Annual European Union Terrorism Situation and Trend Report). Son bölümde istihbarat teşkilatlarının yalnız aktörlerle mücadele amacıyla yürüttüğü önleyici faaliyetler incelenecektir. Yalnız aktörlerin zayıf örgütsel bağlantılara sahip olduğu kabul edilmektedir. Diğer taraftan özellikle radikal ideolojiye sahip aktörlerin eylem öncesinde çeşitli emareler gösterebildikleri bilinmektedir. Ayrıca; eylem yöntemi, akıl sağlığı ve suç geçmişi gibi birtakım ortak özellikleri bulunabilmekte ve sanal dünyada çeşitli izler bırakabilmektedirler.

İstihbarat birimlerinin taktik seviyedeki önleyici faaliyetleri bu bağlantı ve emarelerin tespiti üzerine kuruludur. Yalnız aktörlerin tespiti ve önlenmesi amacıyla güvenlik güçlerinin önünde iki temel seçenek bulunmaktadır. Bu seçenekler alan hakimiyet ve hedef odaklı olarak tanımlanabilir. Alan hakimiyeti elektronik ya da emek yoğun olarak gerçekleştirilir. Siber alanda büyük verinin toplanması ve analizinin yanı sıra sinyal ve görüntü istihbaratı faaliyeti kapsamında elektronik bir alan hakimiyeti de sağlanmaktadır. Emek yoğun faaliyetler ise toplum odaklı polislik ve erken uyarı davranışlarının tespitine odaklanır. Sayısal üstünlüğü sağlanması amacıyla Sentinelle Operasyonu'nda görüldüğü üzere askeri birlikler de kullanılabilmektedir. Hedef odaklı harekatlar ise gizli kontrol unsurları üzerinden yürütülür ve çok daha dar kapsamlıdır. Amaç alan hakimiyeti sağlamak değil tespit edilen hedefler üzerinden aktörün/ağın ve planın engellenmesi amaçlanır. İnsan istihbaratı yoğundur ve mizansen operasyonlar da içermektedir.

Anahtar Kelimeler: Yalnız Aktör, Terörizm, İstihbarat

THE ROLE OF SECURITY INTELLIGENCE IN PREVENTING LONE ACTOR ATTACKS

ABSTRACT

The purpose of this paper is to reveal the dangers created by lone actors and to examine the preventive measures carried out by the intelligence agencies. In this way, it is aimed to explain the relationship between security intelligence and lone actors and to contribute to the Intelligence Studies literature. The method of the research is based on the comparative analysis of lone actor and security intelligence literature. In this context, statistical data are also used.

Lone actor attacks were seen as one the most important threat factor in the USA and Western Europe after 2001. The danger of paralysis of the intelligence units has arisen due to the high frequency of these attacks that are carried out by radicals with different ideologies. In this context, the increasing workload of intelligence units is often emphasized. Moreover, there are also some opinions that it is impossible to completely prevent lone actors, therefore security forces should focus on more sophisticated and dangerous attacks such as 9/11.

Studies in the lone actor literature are focused on areas such as the motivation behind the attacks, demographics, the role of mental illness, modus operandi and organizational connection. Especially the dimension of organizational connection deeply affects the preventive activities carried out within the scope of security intelligence. Lone actors; since they do not have a hierarchical organizational relationship in the ideological and operational framework, can exceed the preventive measures of the security forces. Lone actors are popular because; it leaves weak organizational traces that are difficult to follow, is a simple but effective method and has devastating effects on the social structure. It can be said that this method, whose theoretical foundations date back to the 19th century and which has been popularized again by radical groups in the 21st century, will continue to be used frequently in the future as it was in the past.

The paper has three parts. In the first part the lone actor definition is conceptualized and the differences between lone actors and other type of attackers are explained. In the second part the organizational connection dimension and the characteristics of lone actor attacks are examined. In this manner the attacks of Al Qaeda and Daish between 2010-2021 in the European Union zone is analyzed. In order to collect the data EUROPOL Annual European Union Terrorism Situation and Trend Reports are used. In this part the characteristics of lone actor attacks. In the last part, the preventive measures carried out by intelligence agencies in order to deny and disrupt lone actors will be examined. Lone actors have weak ideological and organizational connection. On the other hand, these actors occasionally show some signals and leakage behaviors before the attacks. Moreover, they have some common attributes like modus operandi, mental health and criminal background. They may also leave some traces in the cyber realm during their radicalization process.

The tactical level preventive measures of security forces and intelligence units are based on the detection of these and signals and investigating them. In this manner security forces have two choices. These are establishing area denial and implementing targeted operations. Area denial can be based on both physical and electronical measures. In addition to the collection and analysis of big data in the cyber realm, an electronic dominance is also provided within the scope of signal and imagery intelligence activity. Physical dominance is labor intensive and based on community policing and detection of early warning behaviors.

Moreover, in order to physically securing and denying an area military units can be used as it was seen in Operation Sentinelle. Targeted operations, on the other hand, are carried out mostly through covert sources and have a lower frequency. The aim is not to deny the area, but to disrupt the actor/network and the plot. This process is human intelligence intense and includes sting operations.

Keywords: Lone Actor, Terrorism, Intelligence

TERÖRİZMLE MÜCADELEDE STRATEJİK İSTİHBARATIN ÖNEMİ

Yunus KARAAĞAÇ
İstanbul Arel Üniversitesi
yunuskaragS@gmail.com

ÖZET

2000 yıllık bir geçmişi olmasına karşın Fransız Devrimi ile birlikte literatüre dâhil olan terör ve terörizm olgusu, ulusal ve uluslararası güvenliğe yönelen en temel tehditlerin başında yer almaktadır. Politik hedefe ulaşmak amacıyla yasadışı ve gayriinsanî şiddet kullanımı anlamına gelen terör, tehdidin eylem yönünü içermekte, terörizm ise terör eylemlerinin felsefi söylemini oluşturmaktadır. Küresel sistemin ana aktörlerinden olan devletler ise söz konusu tehditleri bertaraf edebilmek için çeşitli yöntemler icra etmektedir. Bu yöntemler genel olarak terörle ve terörizmle mücadele başlıkları altında yer almaktadır. Terörle mücadele, taktik ve operasyonel düzeyde yani eylem bazında ilerlemekte, olası terör eylemlerine karşı önlem almak veya gerçekleşen terör eyleminin faillerini yakalamak üzerine temellenmektedir. Terörizmle mücadele ise stratejik seviyede yer almakta, terörün felsefesini ve stratejisini anlamayı, terörün nedenlerini saptamayı, terör örgütüne katılımın sosyolojik bulgularını tespit edebilmeyi amaç edinmektedir.

Terörle ve terörizmle mücadele çok boyutlu ve kompleks bir süreç olup, bu sürecin en önemli sacayaklarından birini istihbarat faaliyetleri oluşturmaktadır. Bu doğrultuda teröre karşı koymak ve terörizmle mücadele edebilmek için etkin ve donanımlı bir istihbarat servisine, nitelikli istihbarat ağına ve analiz becerisi yüksek elemanlara ihtiyaç duyulmaktadır. Terörle mücadele daha çok taktik ve operasyonel istihbaratın kapsamında bulunmakta, kısa dönemli ve eylem odaklı bir anlayış takip edilmektedir. Taktik ve operasyonel istihbarat ile terör örgütünün teçhizat ve envanter bilgisine, örgüt içindeki militan sayısına, barınma ve eğitim üslerinin lokasyonuna, örgütün yurtdışı bağlantılarına, finans ve propaganda kaynaklarına ulaşılmaktadır. Terörün felsefesini ve muhtevasını anlamak ve uzun dönemli yol haritalarını belirlemek için ise stratejik istihbarat tercih edilmektedir.

Akademik bir uğraş sahası olan stratejik istihbarat; antropoloji, sosyoloji, psikoloji, ekonomi, siyaset bilimi, uluslararası ilişkiler, güvenlik gibi bilim dallarından istifade etmekte, problemin ana kaynağına ulaşmayı ve tehdidin varoluşsal nedenlerini ortaya çıkarmayı öncelemektedir. Dolayısıyla stratejik istihbarat çalışmaları salt istihbarat servisleri tarafından değil, üniversiteler, düşünce kuruluşları, sivil toplum örgütleri gibi oluşumların koordineli mesaisi ile yürütülmektedir. Örgütün ideolojisi, terör odaklarına katılımın nedenleri, örgütün biyografik özellikleri, terör hareketinin tarihsel ve felsefi kaynağı gibi sorulara, stratejik istihbarat faaliyetleri ile cevap aranmaktadır.

Bu çalışma giriş ve sonuç hariç iki ana bölümden oluşacaktır. Etimolojik ve kavramsal bir analiz ile terör ve terörizmle mücadele eylemlerinin karşılaştırılması ve farklarının ortaya konması birinci bölümü, stratejik istihbaratın içeriği ve kapsamının ardından terörizmle mücadele yöntemleri hususundaki konumu ve önemi ise ikinci bölümü meydana getirecektir. Bu çalışmanın temel amacı terörizmle mücadele yöntemlerinden biri olarak stratejik istihbarat faaliyetlerinin önemine dikkat çekmektir. Terörle ve terörizmle mücadele arasındaki farkın net olarak vurgulanması da bir diğer amacı oluşturmaktadır. Söz konusu amaçların akademik bir bakış açısıyla irdelenmesi, literatür taraması yöntemi ile sağlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Terörle Mücadele, Terörizmle Mücadele, İstihbarat, Stratejik İstihbarat

THE IMPORTANCE OF STRATEGIC INTELLIGENCE IN COMBATING TERRORISM

ABSTRACT

Although it has a history of 2000 years, terror and the phenomenon of terrorism, which were included in the literature with the French Revolution, are among the main threats to national and international security. Terror, which means the use of illegal and inhuman violence to achieve the political goal, includes the action aspect of the threat, and terrorism constitutes the philosophical discourse of terrorist acts. States, which are one of the main actors of the global system, use various methods to eliminate these threats. These methods are generally included under the titles of combating terror and terrorism. The fight against terror progresses at the tactical and operational level, ie on the basis of action, and is based on taking measures against possible terrorist acts or catching the perpetrators of terrorist acts. The fight against terrorism takes place at the strategic level and aims to understand the philosophy and strategy of terror, to determine the causes of terror, and to identify the sociological findings of participation in a terrorist organization.

The fight against terror and terrorism is a multidimensional and complex process, and one of the most important pillars of this process is intelligence activities. Accordingly, an effective and well-equipped intelligence service, qualified intelligence network and highly analytical staff are needed to counterterror and combat terrorism. The fight against terror is mostly within the scope of tactical and operational intelligence, and a short-term and action-oriented approach is followed. With tactical and operational intelligence, the equipment and inventory information of the terrorist organization, the number of militants in the organization, the location of accommodation and training bases, the organization's international connections, and financial and propaganda resources are accessed. Strategic intelligence is preferred to understand the philosophy and content of terrorism and to determine long-term road maps.

Strategic intelligence as an academic field of activity; making use of disciplines such as anthropology, sociology, psychology, economics, political science, international relations and security, prioritizing reaching the root of the problem and uncovering the existential causes of the threat. Therefore, strategic intelligence studies are carried out not only by the intelligence services, but also by the coordinated work of organizations such as universities, think tanks and non-governmental organizations. Questions such as the ideology of the organization, the reasons for its participation in terrorist groups, the biographical characteristics of the organization, the historical and philosophical source of the terrorist movement are answered by strategic intelligence activities.

This study will consist of two main sections, excluding introduction and conclusion. An etymological and conceptual analysis and comparison of counterterror and counter-terrorism actions and their differences will constitute the first part, and after the content and scope of strategic intelligence, its position and importance in counterterrorism methods will constitute the second part. The main purpose of this study is to draw attention to the importance of strategic intelligence activities as one of the methods of combating terrorism. Clearly highlighting the difference between counterterror and combating terrorism constitutes another purpose. Examination of the aforementioned objectives from an academic perspective will be provided by the method of literature review.

Keywords: Counterterrorism, fight terrorism, Intelligence, Strategic Intelligence.

TERÖRİZMLE MÜCADELEDE İSTİHBARATIN İATROJENİK BOYUTLARI

Çağatay BALCI
Milli Savunma Üniversitesi
cgtyblc@gmail.com

ÖZET

İatrojeni, tıbbi terminolojide yer alan ve en genel ifadesiyle, tedaviye bağlı olarak gelişen ve hastalığı çözümsüz bir boyuta taşıyan sorun olarak tanımlanan bir kavramdır. Herhangi bir hastalığa yönelik olarak ortaya konan tanı veya tedavi yöntemi dolayısıyla gelişebilen iatrojenik durum, hastanın kaybına kadar varan olumsuz sonuçlar yaratabilmektedir. İatrojeni kavramı, tıp terminolojisine ait bir kavram olmasına rağmen, tıbbi terminoloji ve terörizm çalışmaları arasında kurulan bağlantı, bu kavramında terörizm çalışmalarına dahil olmasını sağlamıştır. Terörizm çalışmaları ve tıbbi terminoloji arasındaki kurulan anolojik ilişkisi esasen, terörizme yönelik tasavvur ve algılamaların; terörizmi bir bütün olarak tanımlama ve anlamlandırma çabalarının sonucu olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu bağlamda, terörizme yönelik tanımlama ve anlamlandırma çabaları arasında kendisini gösteren bakış açılarından bir tanesi "hastalık-tedavi" metaforuna dayalı bakış açısıdır. Bu bakış açısı, terörizmi, her şeyden önce bir hastalık ve sağlık sorununa benzetmekte ve imgelemektedir. Bu imgelem doğal biçimde, terörizm olgusunun analiz edilmesinde "tanı ve tedavi" metaforlarının kullanımını da beraberinde getirmektedir. Buna göre terörizm, tıpkı bir hastalık gibi, belirli sebeplere bağlı olarak ortaya çıkan, bu sebeplerin doğru biçimde tahlil edilmesiyle tanı koyulabilen ve aynı zamanda bazı uygun yöntemlerle tedavi edilebilen bir olgudur. Bununla ilişkili olarak, terörizmle mücadele yöntemleri ve stratejileri de bu kapsamda birer "reçete" olarak nitelendirilmektedir.

Terörizm ve tıbbi terminoloji arasında kurulan bu imgesel ilişkinin sonucu olarak ortaya çıkan söz konusu tablo, Ivan İlich tarafından sunulan iatrojeni perspektifi çerçevesinde ele alındığında önemli sonuçlar kendisini göstermektedir. İatrojeni olgusunu klinik iatrojenez, sosyal iatrojenez ve kültürel/simgesel iatrojenez olarak üç tipe ayrımaktadır. İllich bu sınıflandırma yoluyla, iatrojeni durumlarını yaratan tanısal ve tedaviyle ilişkili sebepleri incelemektedir. Bu bağlamda, terörizmle mücadelede yaşanan sorunların iatrojeni kavramına ilişkin olarak sunulan bu perspektif çerçevesinde değerlendirilmesi olanağı ortaya çıkmaktadır. Söz konusu analiz çerçevesi içerisinde değerlendirildiğinde, terörizmle mücadele süreçlerin de yaşanan sorunların temellerine ve köklerine dair nedenselliklerin ortaya konmasına yönelik yaklaşımların derinleştirilebilmesi imkanı kendisini göstermektedir. Bu kapsamda, terörizmle mücadele süreçlerinin en önemli bileşenlerinden olan istihbaratın bu açıdan ele alınması aydınlatıcı sonuçlar sunmaktadır. İstihbaratın, terörizmle mücadele süreçlerinde sahip olduğu stratejik, taktik ve operasyonel işlevler, istihbarat mekanizmasında yaşanan sorunların ve ortaya çıkan hataların yarattığı etkiler iatrojenik kavramı ekseninde incelendiğinde bu sonuçların, terörizmle mücadele süreçlerinin başarısını temelden etkileyen unsurlar oldukları da anlaşılabilmektedir.

Bu doğrultuda, bu çalışmada, terörizmle mücadele süreçlerinde istihbaratın iatrojenik boyutları bu düzlemde ele alınacaktır. Bu bağlamda ilk olarak terörizmle mücadelede istihbaratın rolü, işlevi ve önemine dair açıklamalar sunulacaktır. Ardından, iatrojeni olgusu ve terörizmle mücadele süreçleri arasındaki metaforik ilişki tanımlanarak, istihbaratın bu çerçevedeki yeri incelenecektir. Bu amaçla, istihbaratın, terörizmle mücadelede sahip olduğu konum ve üstlendiği roller temelinde, tanım ve profilleme, istihbarat analizi ve öngörü, önleme, kurumsal ilişkiler gibi farklı boyutlarda uygulanan yöntemlerin yol açtığı iatrojenik durumların etkileri ve sonuçları, "tanı ve tedavi" metaforlarıyla ortaya konan iki ana düzeyde sunulmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Terörizmle Mücadele, İstihbarat, İatrojeni, Tanı, Tedavi.

IATROGENIC DIMENSIONS OF INTELLIGENCE IN COUNTER-TERRORISM

ABSTRACT

Iatrogenia is a concept in medical terminology, which is defined as a problem that develops due to treatment and carries the disease to an unsolvable dimension. The iatrogenic situation that can develop due to the diagnosis or treatment method for any disease can create negative consequences, up to the loss of the patient. Although the concept of iatrogeny is a concept belonging to medical terminology, the connection established between medical terminology and terrorism studies has made this concept included in terrorism studies. The anological relationship established between terrorism studies and medical terminology is essentially based on the imaginations and perceptions of terrorism; It appears as a result of efforts to define and interpret terrorism as a whole. In this context, one of the points of view that shows itself among the efforts to define and interpret terrorism is the perspective based on the "disease-treatment" metaphor. This perspective likens and imagines terrorism, first of all, to a disease and a health problem. This imagination naturally brings with it the use of "diagnosis and treatment" metaphors in analyzing the phenomenon of terrorism. According to this, terrorism, just like a disease, is a phenomenon that occurs due to certain reasons, can be diagnosed by analyzing these causes correctly and can also be treated with some appropriate methods. In relation to this, methods and strategies to combat terrorism are also qualified as "recipes" in this context.

Considering this picture, which emerged as a result of this imaginary relationship between terrorism and medical terminology, within the framework of the iatrogeny perspective presented by Ivan Illich, important results show itself. He divides the phenomenon of iatrogenesis into three types as clinical iatrogenesis, social iatrogenesis and cultural / symbolic iatrogenesis. Through this classification, Illich examines the diagnostic and therapeutic causes that create iatrogenia states. In this context, it becomes possible to evaluate the problems encountered in the fight against terrorism within the framework of this perspective presented in relation to the concept of iatrogeny. When considered within the framework of the analysis in question, it is possible to deepen the approaches to reveal the causality of the foundations and roots of the problems in the fight against terrorism processes. In this context, addressing intelligence, which is one of the most important components of counter-terrorism processes, offers enlightening results. When the strategic, tactical and operational functions of intelligence in the fight against terrorism processes, the effects of the problems in the intelligence mechanism and the resulting errors are examined in the axis of the concept of iatrogenic, it can be understood that these results are factors that fundamentally affect the success of the counter-terrorism processes.

Accordingly, in this study, the iatrogenic dimensions of intelligence in counter-terrorism processes will be discussed in this context. In this context, firstly, explanations about the role, function and importance of intelligence in combating terrorism will be presented. Then, by defining the metaphorical relationship between the phenomenon of iatrogeny and counter-terrorism processes, the place of intelligence in this framework will be examined. For this purpose, the effects and consequences of iatrogenic situations caused by methods applied in different dimensions such as definition and profiling, intelligence analysis and foresight, prevention, institutional relations, based on the position of intelligence in the fight against terrorism and its roles, are two will be presented at the main level.

Keywords: Counter-Terrorism, Intelligence, Iatrogenia, Diagnosis, Treatment

ABD'NİN AFGANİSTAN'DAN ÇEKİLİŞİ VE BÖLGE GÜVENLİĞİ

Doç.Dr. Ainur NOGAYEVA
L.N.Gumilev Eurasian National University
ainur_nogay@hotmail.com

ÖZET

Güvenlik konusu, hem ulusal, hem uluslararası boyutuyla canlı bir tartışma konusu olmaya devam etmektedir. Afganistan, 15 Ağustos'tan itibaren Taliban hareketinin hızla ilerleyip ülkedeki iktidarı ele geçirmesiyle dünya gündemine oturmuştur. Taliban'ın ABD tarafından 11 Eylül tarihini vermesine karşın, tüm yabancı askerleri Afganistan'dan Agustos sonunda tahliye etmeye zorlaması/dayatması, hem ülke içinde, hem de komşularında tedirginliğe sebep olmuştur. Tahliye tamamlanmadan başkent Kabil'in terör olaylarına sahne olması, yeni güvenlik sorunlarının belirmesine neden olmuştur. Bu bağlamda gözler Afganistan'ın bulunduğu coğrafyaya çevrilmiş durumdadır.

Güvenlik alanında, Orta Asya devletlerinin politikaları, bölgenin jeopolitik konumu ve bölgedeki iç dinamikleri tarafından belirlenir. Bu anlamda Orta Asya Devletlerinin güvenlik politikaları geleneksel olarak iki düzeyde ele alınmaktadır. Bunlar, makro düzey, yani Orta Asya ülkelerinin güçlü devletleri ile birlikte (örgütler çerçevesinde) yürüttükleri güvenlik politikaları ve mikro düzey olarak adlandırabileceğimiz, devletlerin ulusal çıkarları doğrultusunda güvenliğini ve ilişkilerini etkileyebilecek tehditler / zorluklardır. Güvenlik politikaları makro düzeyde ele alındığında, askeri güvenlik ağırlıklı olarak kasdedilmektedir. Orta Asya ülkelerini içeren bölge, bağımsızlık sonrası ve 11 Eylül öncesi /sonrası dönemde askeri güvenlik açısından çalkantılı bir bölge olarak görülmektedir. Özellikle de günümüzde ABD'nin bölgeden çekilmesiyle Afganistan, Orta Asya bölgesinin barut fıçısı haline gelmiş durumdadır. Afganistan'daki istikrarsızılığın büyük küçük demeden tüm bölge devletlerine sıçrama tehdidi bulunmaktadır.

Bu çalışmada, bahsi geçen düzeyleri bakımından bölge devletlerinin politikaları makrodüzeyde ele alarak değerlendirilecektir. Afganistan'daki gelişmeleri yakından takip eden komşu ülkelerin Taliban'ın başarısındaki etkisi, bağlantıları mercek altına alınacaktır. Geçmişte Taliban'la mücadele eden SSCB'nin varisi olan Rusya ile diğer Orta Asya ülkelerin neden şimdi ona destek verdikleri, politika değişikliklerinin nedenleri ve beklenen sonuçlar nelerdir gibi sorulara cevap aranacaktır. Bu bağlantılar resmi yollarıyla mi, istihbarat aracılığıyla mı kurulmuş ve nasıl yürütülmüştür? Ayrıca Taliban zaferinde, geleneksel olarak dış müdahalalelere sıcak bakmayan ve pragmatik siyasetiyle bilinen Çin'İn rolü var mıdır? Var ise neden kendi ülkesinde radikal görüşlere karşı sert bir mücadele verirken şimdi Afganistan'da farklı davranmaktadır?

Kimi Rusya ve Çin ile Şanghay İşbirliği Örgütü içerisinde, kimileri ise Rusya ile Kollektif Güvenlik Örgütü çerçevesinde hareket eden, hepsi de NATO ile Barış için Ortaklık programı çerçevesinde işbirliği geliştiren bölge ülkelerinden Kazakistan, Kırgızistan'ın ve doğrudan Afganistan ile sınırı olan Özbekistan, Türkmenistan ve Tacikistan'ın politikaları merak konusudur. Zira bu ülkeler, 19. Yüzyılında Büyük Oyun'da Rusya'nın bölgeye ilerlemesi yolunda, 1980'lerdeki Afganistan işgalinde ise SSCB içerisinde yer almış ülkeler idi. 11 Eylül ve sonrası dönemde Afganistan harekatında ise ABD ve uluslararası koalisyona destek vermiş ve bazıları ise -Kırgızistan ve Özbekistan- askeri üslerine ev sahipliği yapmış ülkeler idi. Bunların bölgesel güvenlik politikalarındaki rolü nedir ve ne olacaktır? Nasıl bir politikalar izlemesi gerekecek ? Belitilen bu soruların cevabı Rus ve bölge kaynaklarının detaylı incelemesinden sonra sunumda dile getirilecektir.

Anahtar Kelimeler: ABD, Afganistan, Bölgesel Güvenlik, Rusya, Çin

US WITHDRAWAL FROM AFGHANISTAN AND REGIONAL SECURITY

ABSTRACT

The issue of security continues to be a lively discussion topic with both national and international dimensions. Afghanistan has been on the world agenda since August 15, when the Taliban movement rapidly advanced and seized power in the country. The Taliban's forcing/imposing the exodus of all foreign forces from Afghanistan at the end of August, although the USA gave the date of September 11, caused uneasiness both in the country and in its neighbors. The fact that the capital Kabul was the scene of terrorist incidents before the evacuation was completed caused new security problems to emerge. In this context, eyes are turned to the geography where Afghanistan is located.

In the field of security, the policies of the Central Asian states are determined by the geopolitical position of the region and the internal dynamics in the region. In this sense, security policies of Central Asian States are traditionally handled at two levels. These are the macro level, that is, the security policies that they carried out together with the powerful Central Asian countries (within the framework of the organizations) , and the threats / challenges, that we can call the micro level, which can affect the security and relations of the states in line with their national interests. When addressed at macro level, most of the time, military security is mainly intended. The region, which includes Central Asian countries, is viewed as a turbulent region in terms of military security in the period after independence and before and after September 11. Especially today, with the withdrawal of the USA from the region, Afghanistan has become the powder keg of the Central Asian region. The instability in Afghanistan threatens to spread to all regional states, big or small.

In this presentation, the policies of the states of the region will be evaluated at the macro level in terms of the aforementioned levels. The influence and connections of neighboring countries, which closely follow the developments in Afghanistan, on the success of the Taliban, will be examined. Answers will be sought to questions such as why Russia and other Central Asian countries, the heir of the USSR, which fought against the Taliban in the past, support him now what the reasons for policy changes are and what the expected results are. Were these connections established through official means or through intelligence, and how were they carried out? Also, is there a role for China in the victory of the Taliban, which is traditionally reluctant to foreign intervention and known for its pragmatic policy? If there is, why is it behaving differently in Afghanistan while it is fighting hard against radical views in its own country?

Kazakhstan, Kyrgyzstan, and Uzbekistan, Turkmenistan and Tajikistan, which are directly bordering Afghanistan, some of which are in the Shanghai Cooperation Organization with Russia and China, and some of them act within the framework of the Collective Security Organization with Russia, all developing cooperation within the framework of the Partnership for Peace program with NATO's policies are a matter of curiosity. In that, these countries were the countries that took part in the Soviet Union in the 19th century in the Great Game of Russia on the way to the region, and in the invasion of Afghanistan in the 1980s. In the Afghanistan operation during and after September 11, there were countries that supported the US and the international coalition, and some of them, Kyrgyzstan and Uzbekistan, hosted military bases. What is and will be their role in regional security policies? What policies will he have to follow? The answers to these questions will be expressed in the presentation after a detailed examination of Russian and regional sources.

Keywords: USA, Afghanistan, Regional Security, Russia, China

ULUSAL GÜVENLİK VE 11 EYLÜL SALDIRILARI SONRASINDA İSTİHBARATIN GELİŞİMİ

Dr. Kazım Murat ÖZKAN
kazim.murat.ozkan@gmail.com

ÖZET

Ulusal güvenlik, bir devlet için temel değerdir. Demokrasilerde, güvenlik ile hukukun üstünlüğü, insan haklarına saygı, ifade özgürlüğü, basın özgürlüğü, kişisel hakların korunması gibi özgürlüklerle arasında bir denge kurulmalıdır. Güvenlik ve özgürlüklerin birbirleriyle ters olduğu gibi yanlış bir kanının ortaya çıkma riski bulunmaktadır. Demokraside kurulabilecek ince bir denge ile her ikisine de yer verilebilir.

Güvenlik kavramının doğasından gelen ve tanımlayıcı özellikleri olan; gizlilik, bilgi toplama, gözetleme, müdahale, göz altına alma, tutuklama, hapsetme gibi etkenler devlete; yurt içinde ve yurt dışında tehdit olarak tanımladıkları bireyleri, örgütleri tespit etmek ve bunlara karşı harekete geçmek için güçlü araçlar sağlamaktadır. Bu kapsamda; devletin sahip olduğu istihbarat topluluğu, devletin güvenliği için bilgi sağladığından, önemi açısından anlaşılması gerekir.

İstihbarat servislerinin varoluş nedeni, devletin güvenliğini sağlayan bilgileri sağlamaktır. İstihbarat kurumları, devleti korumada hayati bir rol oynamaktadır. Toplumun sosyal etkileşiminde, politik ve sosyal çevrelerin şekillendirilmesinde, istihbaratın önemli etkisi bulunmaktadır. İstihbaratın yaptığı katkının fark edilmesi zor olsa da veya resmi bilmezlik anlayışı ve "makul inkârın" ardına gizlenmiş olsa bile tüm stratejik kararların, siyasi zaferlerin, her askeri gücün konuşlandırılması ve kullanılmasında ana unsurdur.

İstihbarat genellikle parçalıdır, değişken güvenilirliğe sahiptir ve yorumlanması zordur. Karmaşık ve zorlu çözümleme ve yorumlamalar, genellikle eksik verilere dayanılarak yapılmaktadır. Mevcut tehdit olarak bilinenleri araştırmak ile olası tehditleri keşfetme çabası arasında her zaman bir denge kurulmalıdır. Bu anlayışla, istihbarat kurumlarının gelişmesi ve işleyişleri, demokrasinin bir göstergesidir.

İstihbarat alanında temel özelliklerin ve temel tekniklerin çoğunu geliştiren, öngörülebilirlik ve etkileyiciliğin merkezi olarak Birleşik Krallık istihbarat sistemi görülmektedir. BK istihbaratı sürekli olarak reformlarla kendisini yenileyen ve geliştiren bir yapıya sahiptir. Birleşik Krallık istihbaratı, Batı dünyasının en eski, en deneyimli ve en gizli servisidir. Nispeten yakın zamanlarda kurumsallaşmış olmasına rağmen, geçmişi en az 400 yıl öncesine dayanmaktadır.

Birleşik Krallık; dünyanın büyük bir bölümünü kaplayan bir imparatorluğu kontrol eden küresel bir güçten, Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü ve 2021 yılına kadar Avrupa Birliği'ndeki bir ortağa kadar değişen rolüne rağmen, ülkenin güvenlik ve istihbarat sistemi büyük ölçüde bozulmadan devam etmekte "ağırlığının üstünde etkileme" yeteneğini korumaktadır.

Soğuk Savaş'ın sona ermesi ve uluslararası ilişkilerin değişen doğası sonucunda, terörizm, organize suç gibi tehditler öne çıkarken, 11 Eylül 2001 saldırılarının devamında, Birleşik Krallık istihbarat ve güvenlik servisleri, terörizm tehdidi karşısında, tedbirler geliştirirken, diğer ülkelerle etkili iş birliği yaparak eşgüdüm içinde çalışmaktadır. Ancak bu her şeyin doğru yapıldığı anlamına gelmemektedir.

İstihbarat hataları; mevcut bilginin yetersizliğinden, yanlış analiz edilmesi ve yorumlanmasından, karar vericilere zamanından yayımlanmamasına dayanır. Bu nedenle, bir olayın ne anlama gelebileceğinin tahmin edilmesi için hakkında hem kapsamlı bilgi birikimi hem de analiz edilerek yorumlanması, bir devletin geleceği için zorunludur.

Bu çalışmanın amacı; 11 Eylül 2001 saldırıları ile güvenliğe yönelik öncelikli tehdit olarak kabul edilen terörizmin stratejisi ve güdülenmesini sağlayan etkenler hakkında; doğru, güncel, yeterli düzeyde teyit edilmiş ve değerlendirilmiş bilgiyi zamanında sağlamayı amaçlayan istihbarat sistemindeki gelişimin or-

taya konmasıdır. Araştırmanın temel varsayımı; güvenliğe yönelik tehditlerin 11 Eylül saldırıları sonrasında değiştiğidir. Çalışma sırasında, değişen tehditle yüz yüze gelen ve tarihsel geçmişi olan Birleşik Krallık istihbarat sistemi incelenerek, stratejileri, çalışma alanları, iş birliği ve eşgüdüm ilkeleri ortaya konmaktadır.

Karşılaştırılmalı analiz neticesinde; güvenliğin sağlanması ve istikrarın korunması maksadıyla; istihbarat sisteminde yer alan istihbarat kurumlarının yapılanmasında düzenlemeler yapıldığı, haber, veri ve bilginin toplanması, işleme tabi tutularak çözümleme (analiz/tahlil), bütünleme (sentez) ve sonuç çıkarma aşamalarının ve elde edilen istihbaratın ihtiyaç duyan birimlere uygun zamanda yayımlanması sisteminin yeniden düzenlendiği, müşterek devletlerin ilgili kurumlarıyla iş birliği ve eşgüdüm içinde çalışmasını da kapsayan çalışma ilkelerinin değiştirildiği söylenebilir.

Bu kapsamda, tehdidin çeşitlendiği bir ortamda; tehdidin tanımlaması, strateji ve güdülenme kaynaklarının belirlenmesi, etkisiz hale getirilmeleri için tehditlerdeki değişimlere proaktif bir yaklaşım gösterilerek, istihbarat sistemlerinin ve istihbarat kurumlarının değişim gösterdiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Güvenlik, istihbarat, istihbarat sistemi

NATIONAL SECURITY AND THE DEVELOPMENT OF INTELLIGENCE AFTER THE SEPTEMBER 11 ATTACKS

ABSTRACT

National security is a core value for the state. In democracies, a balance must be established between security and freedoms such as the rule of law, respect for human rights, freedom of expression, freedom of the press, and protection of personal rights. There is a risk of misconception that security and freedoms are at odds with each other. With a fine balance that can be established in democracy, both can be included.

Coming from the nature of the concept of security and having defining features; Factors such as confidentiality, information gathering, surveillance, intervention, detention, arrest, imprisonment, the state; It provides powerful tools to identify individuals and organizations that they define as threats at home and abroad and take action against them. In this case; the intelligence community owned by the country should be understood in terms of its importance, as it provides information for the security of the state.

The raison d'être of intelligence services is to provide information that ensures the security of the state. Intelligence agencies play a vital role in protecting the state. Intelligence has an important effect on the social interaction of society and shaping the political and social environments. Even if the contribution of intelligence is difficult to discern or concealed behind official ignorance and "official denial", it is still a key element in the deployment and use of all strategic decisions, political victories, and every military power.

Intelligence is often fragmented, has varying credibility, and is difficult to interpret. Complex and difficult analysis and interpretations are often made based on incomplete data. A balance must always be struck between investigating what are known as current threats and trying to discover potential threats. With this point of view, the development and functioning of intelligence agencies is an indicator of the democracy.

The UK intelligence system appears to be the center of predictability and expressiveness, developing many of the key features and basic techniques in the field of intelligence. UK intelligence has a structure that constantly renews and develops itself through reforms. UK intelligence is the oldest, most experienced, and most secret services in the Western world. Although it has institutionalized relatively recently, its history dates back at least 400 years.

United Kingdom; despite its changing role from a global power that had controlled a large part of the world to the partnership in Organization of the North Atlantic Treaty and in the European Union at 2021, the country's security and intelligence system remains largely intact and retains its ability to "influence above its weight".

As a result of the end of the Cold War and the changing nature of international relations, threats such as terrorism and organized crime came to the fore, in the continuation of the September 11, 2001 attacks, the UK's intelligence and security services are working in coordination with other countries in effective cooperation while developing measures against the threat of terrorism. Although, this does not mean that everything is done right.

Intelligence mistakes; It is based on the insufficiency of existing information, incorrect analysis and interpretation, and not being published to decision makers in a timely manner. Therefore, in order to predict what an event might mean, both extensive knowledge about it and its analysis and interpretation are essential for the future of a country.

The aim of this study is about the strategy of terrorism, which is accepted as the primary threat to security with the attacks of 11 September 2001, and the factors that motivate it; it is the demonstration of the development in the intelligence system that aims to provide accurate, up-to-date, sufficiently confirmed

and evaluated information in a timely manner. The basic assumption of the research is that the threats to security have changed after the 9/11 attacks. During the study, the UK intelligence system, which is faced with the changing threat and has a historical background, is examined, and its strategies, working areas, cooperation and coordination principles are revealed.

As a result of the comparative analysis; with the aim of ensuring security and maintaining stability; it was seen that arrangements were made in the structuring of the intelligence institutions in the intelligence system. Secondly, It has been observed that the system of collecting news, data and information, analysis by processing (analysis / analysis), integration (synthesis) and conclusion stages and the system of disseminating the obtained intelligence to the units that need it in a timely manner has also been rearranged. It can be said that the working principles, including the cooperation and coordination of the joint states and countries with the relevant institutions, have also been changed.

In this context, in an environment where the threat is diversified; It has been concluded that intelligence systems and intelligence agencies have changed by showing a proactive approach to changes in threats in order to define the threat, to identify the sources of strategy and motivation, and to neutralize them.

Keywords: Security, intelligence, intelligence system

11 EYLÜL SONRASI AMERİKAN ULUSAL GÜVENLİĞİNİN DEĞİŞİMİ: BUSH DOKTRİNİ

Betül BUZBAY
Altınbaş Üniversitesi
betul.buzbay1@altinbas.edu.tr

ÖZET

Soğuk Savaş döneminin Amerikan Ulusal Güvenlik algısı 11 Eylül saldırılarıyla birlikte değişmiştir. Amerikan Başkanı George W. Bush, küresel terörizme bir savaş (combat with terorism) başlatarak, yeni bir ulusal güvenlik stratejisi belirlemiştir. Bush Doktrini olarak geçen bu strateji, Amerikan Dış Politikasında köklü değişimlere gidilmesine yol açmıştır. Zira, bu doktrine göre Amerikan ulusal güvenliğini tehdit eden unsur-uluslararası terörizm-aynı zamanda küresel de bir tehdittir ve Soğuk Savaş döneminin tehditlerinden farklı bir özelliğe sahiptir. Soğuk Savaş döneminin başlıca düşmanı olan komünizm artık yerini uluslararası teröre bırakmıştır. 11 Eylül saldırılarını gerçekleştiren El-Kaide terör örgütünün kaynak devleti Afganistan olmak üzere bu örgüte destek veren tüm devletler uluslararası teröre destek verdikleri gerekçesiyle Başkan Bush tarafından şer ekseni(axis of evil) ve düşman ilan edilmişti Amerikan tarihinin dönüm noktalarından olan bu saldırılar, Ulusal Güvenlik bağlamında Amerika Dış Politikası'nın evrilmesine de neden olmuştur.

Bu çalışma, 11 Eylül saldırılarının Amerikan Dış Politikası'nda nasıl bir değişime yol açtığını ve ulusal güvenlik parametrelerinin neden ve nasıl değiştiğini bizlere gösterecektir. Amerika'nın şu anki Ortadoğu politikasını anlayabilmek için Bush Doktrinine bakmak gerekmektedir. Bu nedenle bu çalışmanın bu bağlamda literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Çalışma, öncelikle 11 Eylül saldırıları öncesi uluslararası sistemi ve Amerikan Ulusal Güvenliğinin parametrelerini tanımlayacak; ardından 11 Eylül saldırılarının gerçekleşmesi sırasında ve sonrasında Başkan Bush'un tavrını ve Doktrin oluşturma sürecini açıklayacak; daha sonra da doktrin neticesinde Amerikan Dış Politikası'nda hangi tür stratejilerin oluşturulduğundan bahsedecek ve özellikle ön alıcı müdahalenin (pre-emptive strike) önemini vurgulayacaktır.

Bush Doktrini, Soğuk Savaş sonrası dönemde yeni uluslararası sistemde Amerika'nın Ortadoğu'ya yönelik uygulanan ilk doktrini olduğu gerekçesiyle ve 11 Eylül saldırıları gibi bir dönüm noktasına sahip olduğu için Amerikan Dış Politikası'nda çok mühim bir yere sahip olmuştur. Amerikan Dış Politikası, Ulusal Güvenlik kavramının parametrelerinin değişimi, uluslararası terörizmle mücadele, ön alıcı müdahale gibi kavramsal çerçeveyle sunulan bu çalışmanın kuramsal çerçevesini ise neorealizm oluşturmaktadır. Çalışma bu kuram bağlamında ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: 11 Eylül, Ulusal Güvenlik, Bush Doktrini, Uluslararası Terörizm, Ön Alıcı Müdahale

BUSH DOCTRINE / CHANGES IN AMERICAN NATIONAL SECURITY

ABSTRACT

The US National Security perception of the Cold War era changed with the September 11 attacks. American President George W. Bush launched a war on global terrorism and determined a new national security strategy. This strategy, known as the Bush Doctrine, led to radical changes in the US Foreign Policy. Because, according to this doctrine, the element that threatens American national security - international terrorism - is also a global threat and has a different feature from the threats of the Cold War period. Communism, which was the main enemy of the Cold War era, has now left its place to international terrorism. All states that support this organization, including Afghanistan, the source state of the al-Qaeda terrorist organization that carried out the September 11 attacks, were declared the axis of evil and enemies by President Bush on the grounds that they support international terrorism. These attacks, which are turning points in American history, also caused the evolution of the US Foreign Policy in the context of National Security.

This study will show us how the September 11 attacks caused a change in American Foreign Policy and why and how the national security parameters changed. In order to understand America's current Middle East policy, it is necessary to look at the Bush Doctrine. Therefore, it is thought that this study will contribute to the literature in this context. The study will first define the international system and the parameters of American National Security before the September 11 attacks; then explain President Bush's position and the Doctrine formation process during and after the 9/11 attacks; then the study will talk about what kind of strategies have been created in American foreign policy as a result of the doctrine and will especially emphasize the importance of pre-emptive strike.

The Bush Doctrine has had a very important place in American Foreign Policy, on the grounds that it was the first doctrine applied to the Middle East in the new international system in the post-Cold War era, and because it had a turning point like the September 11 attacks. Neorealism(neoclassical realism) constitutes the theoretical framework of this study, which is presented with a conceptual framework such as American Foreign Policy, the change of the parameters of the concept of National Security, the fight against international terrorism, and proactive intervention. The study will be discussed in the context of this theory.

Keywords: 9/11, National Security, Bush Doctrine, International Terrorism, Preemptive Strike

NATO 2030 YENİ BİR DÖNEM İÇIN BİRLİKTELİK RAPORUNUN TÜRKİYE'NİN GÜVENLİĞİ AÇISINDAN ANALİZİ

Ferit MALKARA
Milli Savunma Üniversitesi
fmalkara@tsk.tr

ÖZET

4 Aralık 2019 tarihinde Londra'da gerçekleştirilen NATO Liderler Toplantısında ittifakın siyasi rolünün güçlendirilmesine yönelik bir süreç başlatılmış ve bu kapsamda 25 Kasım 2020 tarihinde "NATO 2030: Yeni Bir Dönem İçin Birliktelik" başlıklı rapor yayınlanmıştır. Raporda 70 yılı geride bırakan NATO'nun Kuzey Amerika'dan Karadeniz'e kadar uzanan bir coğrafyada yaklaşık yarım milyar insanı ve dünya gayrisafi milli hasılasının yaklaşık yarısını kapsayan tarihin en başarılı ittifakı olduğu belirtilmiştir. Bu kapsamda; gelecek on yılın Soğuk Savaş dönemine nazaran çok farklı olacağı, Rusya'nın yanı sıra Çin'in de bulunduğu rekabetçi güçlerin müttefikler açısından başta güvenlik ve ekonomi alanında sistemsel olarak sınamalar yaratabileceği, terörizmin artarak devam edeceği, salgın ve iklim değişikliği gibi konulara ilave olarak çığır açan teknolojilerin İttifak için tehlikeler oluşturabileceğinin yanında fırsatlar da getireceği belirtilmiştir. Müttefikler arası uyumun gelecek on yıl zarfında geçmişe kıyasla çok daha zor olacağı, Rusya ve Çin'in artan bölgesel ve küresel etkisi, terörizm tehdidi, güneyden kaynaklanan istikrarsızlık, iç içe geçmiş devlet dışı tehditler İttifaka olan ihtiyacı ortaya koysa da müttefikler arasında oydaşmaya varılmasının zorlaştığı tespitlerine yer verilmiştir. Her ne kadar oydaşma ilkesinin muhafaza edileceği teyit edilse de kriz durumlarında hızlı karar alma süreci ve Genel Sekreterin yetkilerinin artırılması Türkiye tehdit algılarını göz ardı edebilen müttefiklerin söz konusu tutumlarının Türkiye'nin güvenliğine yönelik olumsuz gelişmeler yaratabileceği değerlendirilmektedir. NATO'nun, AB ile etkileşimin artırılması bağlamında, AB yetkililerinin üst düzey NATO toplantılarına katılımı, Türkiye'nin devlet olarak kabul etmediği ve tanımadığı yapıların da İttifak bünyesine dahil olması anlamına gelmektedir. Bu gelişmeler kapsamında bu çalışmada, NATO'nun söz konusu raporunun ana hatları ve dinamikleri Türkiye'nin güvenliği açısından analiz edilecek, Türkiye'ye yönelik olası risk ve fırsat çerçeveleri sunulmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: NATO, Oydaşma, Güvenlik, Birlikte Çalışma

AN ANALYSIS OF NATO 2030 REPORT: MAKING A STRONG ALLIANCE EVEN STRONGER IN TERMS OF TURKEY'S SECURITY

ABSTRACT

At the NATO Meeting of Heads of State in London in December of 4, 2019, to assess ways to strengthen the political dimension of the NATO Alliance. In this concept "NATO 2030: United for A New Era" namely report has published in 25 November 2020. In this report, NATO stands as history's most successfull alliance, encompassing nearly half of billion people and half of global GDP across a space that stretches from North America to the Black Sea. In this respect next ten years of the world will be very different than Cold War era, world of competing great powers Russia and China expand their influence and in which NATO Allies will face systemic challenge cutting across the domains of security and economics, proceeding terrorism with enhancing itself, pandemics and climate change and as emerging and disrupttive Technologies present both dangers and opportunities for the Alliance. Interoperability between the Alliance is harder by comparison past and next ten years. Russia and China's increasing influence both regional and global scope, terrorism threat, instability from South source, non-governmental threats which are interwoven, shows that need of Alliance but, reaching consensus-based decisions becoming harder in Alliance. Even though consensus-based decision principle keeping is affirmed, act in a timely fashion especially during a crisis and expand Secretary General's authority and Alliance's ignorance Turkey's threat perception, evaluated negative affect on Turkey's security. Enhancing interaction between NATO and EU, participation EU delegations on high-level NATO meetings that mean organization and government getting involved in Alliance that officially not accepted and recognized from Turkey. In line with these developments this article aims that NATO report's outline and dynamics will be analyzed with the scope of Turkey's security issue and presented potential risk and opportunity aspects through Turkey.

Keywords: NATO, Consensus, Security, Interoperability

MEDİKAL İSTİHBARAT VE COVID-19

Sultangül ÖZSOY
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
sultan_ozsoy@hotmail.com

ÖZET

Arapça istiḫbārāt kelimesinden dilimize geçen, İngilizcede intelligence olarak karşılık bulan "istihbarat"; yeni öğrenilen bilgiler, duyum-haber almak anlamlarına gelmektedir (TDK, 2021). Kişiler, gruplar ve ülkeler hakkında gizli bilgileri toplamak şeklinde de tanımlanmaktadır (Cambridge Dictionary, 2021). Sırlar barındıran ve her süreçte devletlerin güvenliği sağlamak adına başvurduğu istihbarat; gerekli alanlarda, gerekli araçlarla ulaşılan bilgileri işlemek, değerlendirmek ve yorumlamakla ilgilidir (EGM İstihbarat Başkanlığı, 2021). Geleceği görebilmek, ortaya çıkabilecek problemler yaşanmadan tedbir almak, olayların perde arkasına ulaşabilmek de ancak şekilde görüldüğü gibi sistematik bir yol izlenerek mümkündür (Milli İstihbarat Teşkilatı, 2021).

Şekil 1. İstihbarat Çarkı

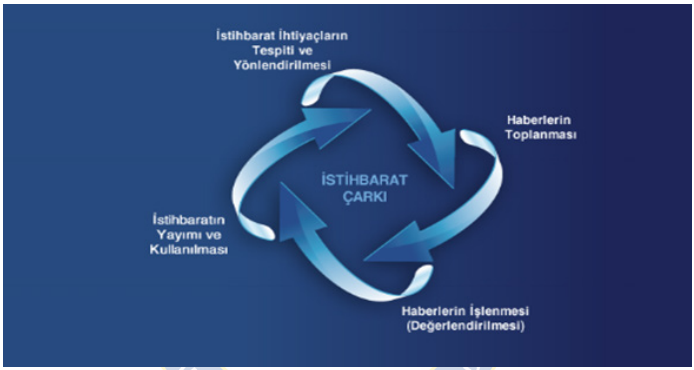

Kaynak: Milli İstihbarat Teşkilatı

İstihbaratı şekillendiren, temelini teşkil eden en önemli unsurlar; merak ve ihtiyaç olarak görülmektedir. İstihbarat merak ve ihtiyaçların doğurduğu bir sonuç/gerekliliktir (Çitak, 2017, s. 62-63). Bu açıdan bakıldığında Maslow'un İhtiyaçlar Hiyerarşi'nin ikinci basamağını oluşturan güvenlik ihtiyacının, istihbaratın nüvesini oluşturduğu söylenebilir. Maslow'un güvenliğe bir ihtiyaç olarak bakmasından dolayı güvenliğin değişik boyutlarının olduğu da saptanmıştır. Bu boyutlar şu şekilde sıralanabilir: Ekonomik, çevresel, kişisel boyut, beslenme boyutu ve sağlık boyutu (Paris, 2001, s. 90).

İstihbarat; birçok alanla (askeri, siyasi, ekonomik, siber istihbarat, ulaşım ve iletişim istihbaratı vb.) ilişkisi olan bir kavramdır. (Özdağ, 2020, s. 66-68). Sağlık boyutunun değişen dünya düzeninde güvenlik ihtiyacının en önemli parçalarından biri olduğu düşünüldüğünde, bu alanlara medikal istihbaratı da eklemek mümkündür.

Medikal istihbarat ; "dünya çapında sağlık meseleleri ve tehditleri, yabancı medikal kapasiteleri, bulaşıcı hastalıkları, çevresel sağlık riskleri, biyomedikal ve biyoteknolojik alanlardaki yenilikleri analiz etmek, toplamak ve değerlendirmek" aşamalarını kapsayan bir mefhumdur (NCMI, 2020). Medikal istihbarat bir ülkenin sağlık sorunlarıyla nasıl baş edebildiği ve gelecekte ne gibi yeniliklere ihtiyaç duyduğu noktasında bizlere ipuçları vermektedir. Günümüz salgını olarak COVID-19 düşünüldüğünde medikal istihbarat yapılanmaları, pandemiyi tamamen ortadan kaldıramasa bile problemlerin temeline inerek siyasi yöneticilere doğru bilgiler aktarır, koşulların iyileştirilmesine de katkı sağlar (Tahir, 2020).

İstihbarat örgütlerinin COVID-19 salgınıyla mücadelede gölgede kalarak faaliyetler yürüttüğü, geri plandaymış gibi görünseler de süreç yönetiminde aktif rol oynadıkları, yöneticilere virüsün yayılımına dair bilgiler sundukları bilinmektedir. Örneğin ABD'de Savunma İstihbaratı Teşkilatı (DIA) bünyesinde yer alan Ulusal Tıbbi İstihbarat Merkezi (NCMI); epidemiyologların, virologların ve sağlık uzmanlarının yer aldığı kamusal raporlar hazırlayan; medikal istihbarat alanında değerlendirilen bir merkezdir. Pandemi döneminde de bu gibi raporları yönetime sunmuş, diğer ülkelerin COVID-19'la alakalı gizli bilgilerine erişmiş, infodemiyle mücadeleye destek vermiş ve olası bir pandemiye karşı alınacak önlemleri sıralamıştır. Ayrıca bu salgın gelecekte bir virüs sürpriziyle daha karşılaşmamak adına medikal istihbarat alanının geliştirilmesi gereğini ülkelere göstermiştir (Walton, 2020). Bir başka örnek Five Eyes (Beş Göz) olarak tanımlanan ABD, İngiltere, Yeni Zelanda, Kanada ve Avustralya'nın kurduğu istihbarat yapılanmasıdır (Ünlü, 2020). Bu yapının COVID-19 pandemisi göz önünde bulundurulduğunda medikal istihbarat alanında daha fazla çalışmalar yapmaya başlaması ve bu alana da odaklanması medikal istihbaratın gelecekte ne kadar önem kazanacağını bizlere göstermektedir (Walsh, 2020).

21. yüzyılın güvenlik tehditleri karşısında istihbarat kurumları kendilerini hibrit koşullara adapte etmek durumunda kaldı. Bu sebeple istihbarat yapılanmaları içten ve dıştan yöneltilen mevcut/muhtemel tehditlere karşı pandemiyle birlikte özellikle medikal istihbarat alanını önemli bir konuma getirdi. COVID-19 salgınında kışlaların güvenliğinden, icra edilen tatbikatlara kadar birçok aşamada istihbarat; medikal istihbarat şeklinde ele alınmaya başlandı. Bu alan yeni olmamasına rağmen alana yatırım yapan az sayıda ülke vardır ve ABD alanın baş aktörü olarak karşımıza çıkmaktadır. Çoğu ülke şunla yüzleşti: Medikal istihbarat alanını yadsımanın bedeli ağır oldu. Gerek istihbarat kurumlarında çalışan personel risk altında dönüşümlü olarak çalışmalarını sürdürdü, gerekse de saha çalışanlarının pasifize edilmesi gibi yöntemlere başvurmak zorunda kalındı. Bunlar da işleyişte birtakım aksaklıklara yol açtı (Seren, 2020).

COVID-19 süreci, medikal istihbarat açısından akıllarda bir sürü soru işaretine de sebep oldu. Virüs Çin'de ortaya çıksa da acaba asıl üreticisi var mıydı? Virüs ilk ne zaman ortaya çıktı, yayılmaya başladı? Çin bazı şeyleri neden bütün dünyaya gizledi ve uyarı konusunda geç kaldı? Yapılan uyarılardan hangileri dikkate alındı? (Yılmaz, 2021, s. 248). Tüm bunlar ayrı ayrı cevaplandırılması gereken sorulardır ve bu cevaplar ancak istihbarat yardımıyla ortaya konulabilecek gibi görünmektedir.

Bu çalışma; yukarıdaki sorulara yanıtlar bulma safhasında bizlere yardımcı olacaktır. Aynı zamanda COVID-19 alanıyla alakalı çalışmalarda bahsi en az geçen alan, istihbarat olmuştur ve istihbarat kurumları incelendiğinde geleneksel görev alanlarıyla sınırlandırıldığı saptanmış, büyük bir yanılgıyla karşılaşılmıştır. Çalışmayla alandaki bu eksikliklerin giderilmesi planlanmaktadır. Yöntem olarak literatür taranmış, güncel veriler makro bakış açısıyla yorumlanmıştır. Medikal istihbarat alanının gelecekte ulusal güvenliğin merkezi bir parçası olacağı, erken farkındalık seviyesinin yakalanmasını sağlayarak küresel çatışma sahasında dezavantajlı duruma düşmeyi engelleyeceği, tıp dünyasından çok uzak bir alan olmadığı, özellikle de COVID-19 ile öneminin arttığı, alanın eski olmasına rağmen yatırım yapan ülke sayısındaki azlığın giderilmesi gerektiği, medikal istihbaratın salgın dönemlerinde sadece ikaz etmekle yetinmemesi ayrıca olup bitenleri takip etmek, tedbir almak, önlemek, bilgilendirmek gibi faaliyetleri de hayata geçirmesi gerektiği sonuçları çıkarılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İstihbarat, Medikal İstihbarat, COVID-19

MEDICAL INTELLIGENCE AND COVID-19

ABSTRACT

"Intelligence", which is translated from the word istiḫbārāt in Arabic, and found as intelligence in English; means newly learned information, sensation-receiving news (TDK, 2021). It is also defined as collecting confidential information about individuals, groups and countries (Cambridge Dictionary, 2021). Intelligence that contains secrets and states to ensure security in every process; It is about processing, evaluating and interpreting the information reached by the necessary means in the required fields (EGM Intelligence Directorate, 2021). It is only possible to see the future, to take measures without experiencing any problems that may arise, and to reach behind the scenes, as shown in the figure, by following a systematic path (National Intelligence Organization, 2021).

The most important elements that shape and form the basis of intelligence; seen as curiosity and need. Intelligence is a result / necessity arising from curiosity and needs (Çitak, 2017, p.62-63). From this point of view, it can be said that the security need, which constitutes the second step of Maslow's Hierarchy of Needs, constitutes the core of intelligence. Since Maslow sees security as a need, it has been determined that there are different dimensions of security. These dimensions can be listed as follows: economic, environmental, personal dimension, nutrition dimension and health dimension (Paris, 2001, p.90).

Intelligence; It is a concept that is related to many fields (military, political, economic, cyber intelligence, transportation and communication intelligence etc.). (Özdağ, 2020, p. 66-68). Considering that the health dimension is one of the most important parts of the need for security in the changing world order, it is possible to add medical intelligence to these areas.

Medical intelligence; It is a concept that covers the stages of "analyzing, collecting and evaluating world-class health issues and threats, foreign medical capacities, communicable diseases, environmental health risks, innovations in biomedical and biotechnological fields" (NCMI, 2020). Medical intelligence gives us clues about how a country can cope with health problems and what innovations it needs in the future. Considering COVID-19 as the current epidemic, even if the medical intelligence structures cannot completely eliminate the pandemic, they transfer the correct information to the political administrators and contribute to the improvement of the conditions (Tahir, 2020).

It is known that intelligence organizations operate in the shadows in the fight against the COVID-19 epidemic, play an active role in process management even though they seem to be in the background, and provide managers with information about the spread of the virus. For example, the National Medical Intelligence Center (NCMI) within the Defense Intelligence Organization (DIA) in the USA; preparing public reports involving epidemiologists, virologists and health professionals; It is a center evaluated in the field of medical intelligence. During the pandemic period, it presented such reports to the management, accessed the confidential information of other countries about COVID-19, supported the fight against infodemia and listed the measures to be taken against a possible pandemic. In addition, this epidemic showed the countries the need to develop the medical intelligence field in order not to encounter another virus surprise in the future (Walton, 2020). Another example is the intelligence organization established by the USA, England, New Zealand, Canada and Australia, which are defined as Five Eyes (Ünlü, 2020). Considering the COVID-19 pandemic, the fact that this structure starts to do more studies in the field of medical intelligence and focuses on this area shows us how important medical intelligence will gain in the future (Walsh, 2020).

In the face of the security threats of the 21st century, intelligence agencies had to adapt themselves to hybrid conditions. For this reason, intelligence structures have brought the field of medical intelligence to

an important position with the pandemic against existing / possible threats directed from inside and outside. Intelligence at many stages from the security of the barracks to the exercises carried out in the COVID-19 epidemic; started to be handled in the form of medical intelligence. Although this field is not new, there are few countries investing in the field and the USA emerges as the leading actor in the field. Many countries faced this: denying the medical intelligence field has come at a heavy price. Employees working in intelligence agencies continued to work alternately under risk, and they had to resort to methods such as pacifying field workers. These also caused some malfunctions in the operation (Seren, 2020).

The COVID-19 process has also raised a lot of question marks in terms of medical intelligence. Even though the virus originated in China, did it have its original manufacturer? When did the virus first appear and spread? Why did China hide some things to the whole world and is it late in warning? Which of the warnings were taken into account? (Yılmaz, 2021, p. 248). All of these are questions that need to be answered individually, and it seems that these answers can only be put forward with the help of intelligence.

This work; It will help us find answers to the above questions. At the same time, the least mentioned area in the studies related to the COVID-19 field was intelligence, and when intelligence agencies were examined, it was determined that it was limited to traditional duty areas, and a great error was encountered. It is planned to eliminate these deficiencies in the field with this study. The literature was reviewed as a method, and current data were interpreted from a macro perspective. The medical intelligence field will be a central part of national security in the future, it will prevent disadvantage in the field of global conflict by ensuring early awareness, it is not far from the medical world, especially with COVID-19, its importance has increased, although the field is old, the small number of investing countries It was concluded that medical intelligence should not only warn during epidemic periods, but should also implement activities such as following what is happening, taking precautions, preventing and informing.

Keywords: İntelligence, Medical Intelligence, COVID-19

TIBBİ İSTİHBARAT VE SALGIN HASTALIKLAR

Yasin YILDIZ
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
yasinyildiz8278@gmail.com

ÖZET

Bu çalışma ile teorik istihbarat araştırma ve çalışmalarına paralel olarak, istihbarat disiplini içerisinde tıbbi istihbaratı ele almak, tıbbi istihbaratın çalışma alanlarından birisi olan halk sağlığı ile ilgili konuların askeri başarılara etkisine ilişkin bulguları ortaya koymak, geçmişten günümüze değişen koşullar içerisinde sağlık-güvenlik kapsamındaki benzerlikleri tasvir ederek görece yeni bir çalışma alanı olan tıbbi istihbarat ihtiyacını tespit etmek amaçlanmaktadır. Çalışma bulaşıcı hastalık salgınları ile savaşlar arasındaki ilişkiyi göstermek üzere; 1914-1918 yıllarında Osmanlı Ordularının verileri üzerine kurgulanmıştır. Bu örnekle tıbbi tehdit ve tehlikelerin ulusal güvenlik sorunu haline gelmesi gösterilerek, çözüm aracı olarak tıbbi istihbaratın ulusal güvenlik içindeki yeri ve önemi ortaya koyulmaya çalışılmıştır. Ele alınan konular askeri başarılar üzerinde etkili olan "salgın hastalıklar", "tıbbi tehdit ve tehlikeler", "ulusal güvenlik" ve "tıbbi istihbarat" gibi kavramların oluşturduğu teorik çerçeve içerisinde incelenmiştir.

Çalışmada bilimsel araştırma yöntemlerinden "Nitel" yöntemin "Analitik" biçimi kullanılarak alan yazın taraması yapılmıştır. Taramada salgın hastalıkların tarihi araştırılarak, özellikle 1914-1918 yılları arasında 1. Dünya Savaşı'ndaki salgınlardan ölümlere ilişkin veriler tespit edilmiştir. Tıbbi istihbaratın tanımı, salgın hastalıklar başta olmak üzere çalışma alanları, önemi gibi konularda da yazındaki çalışmalar inceleme kapsamına alınmıştır. Taramada tespit edilen 1. Dünya Savaşı'nda salgın hastalıklardan kaynaklı ölüm sayıları ile savaş yaralanmasına bağlı ölüm verileri karşılaştırılarak, salgın hastalık kaynaklı kayıpların askeri güç açısından önemi incelenmiştir. Tematik bir istihbarat türü olan tıbbi istihbarata ilişkin kavramsal çerçeve tasvir edilmiştir.

Güvenlik alanındaki tartışmaların başında neyin güvenliğinin sağlanacağı gelmektedir. Realist bakış açısına sahip akademisyenler güvenliği sağlanacak olanın "Devlet" olması gerektiğini savunurken; eleştirel yaklaşım sergileyenlerin insanı önceleyen bir tutum sergilediği görülmektedir. Her iki yaklaşımın da buluşabileceği ortak nokta ise güvenliği sağlayacak olanın "Devlet" olmasıdır. 1990'lardan itibaren uluslararası sistemin ilgi alanına daha çok giren iklim değişikliği, kıtlık, salgın hastalıklar, nüfus artışı, teknolojik gelişmeler, terörizm gibi konular güvenliğin genişlemesine ve gelişmesine neden olmuştur. Bireyin ve toplumun varlığına yönelik ortaya çıkan yeni riskler, ulusal ve uluslararası güvenliği tehdit eder boyuta ulaşmıştır. Dünya, teknolojik gelişmelere de bağlı olarak insan ve çevre sağlığına yönelik tıbbi tehditlerin artması, yeni tehdit türlerinin ortaya çıkması veya var olan tehditlerin etkisinin artması ile karşı karşıyadır. Bu durum, devlet organizasyonunun güvenliği sağlayıcı araçlarından birisi olan istihbarat alanında da değişim ihtiyacını ortaya çıkarmıştır. Üretilen bilgi, bilginin üretilme süreci ve bu süreci yürüten kurum olarak ele alındığında, istihbaratın üç boyutunda da değişikliğe gidilmesi gerektiği anlaşılmaktadır.

Yeni ihtiyaçlar karşısında gelişen istihbarat branşlarından birisi "Tıbbi İstihbarat"tır. Tıbbi istihbarat; "Halk sağlığı ve çevre sağlığını tehdit eden ve doğal ya da yapay yollarla ortaya çıkabilecek her türlü risk faktörüne ilişkin verileri toplayan, ek olarak diğer ülkelerin askeri ve sivil sağlık bakım kapasitelerine ilişkin verileri derleyen, tıp ve ilişkili diğer bilim dallarındaki gelişmeleri takip eden, temin ettiği bu verileri değerlendirip analiz etmek suretiyle ürettiği bilgi, yorum ve tahminleri sivil ve askeri politikaları üretecek karar alıcılara ileten istihbarat türü" olarak tanımlanmaktadır (Yıldız, 2020). Sağlık verilerinin güvenliği, diğer ülkelerin sivil ve askeri yetkililerinin sağlık durumlarının takibi, biyoteknolojik gelişmeler, genetiği değiştirilmiş

organizmalar, biyogüvenlik, kitle imha silahları gibi pek çok konu tıbbi istihbaratın çalışma alanı içindedir. Bununla birlikte tıbbi istihbaratın başlıca çalışma alanını salgın hastalıklar ve epidemiyoloji oluşturmaktadır. Covid-19 pandemisi etkileri itibariyle salgın hastalıkların uluslararası güvenlik meselesi haline gelebileceğinin en yakın ve devam eden örneğidir.

Tarih boyunca savaş dönemleri ve sonrasında salgın hastalıklar görülmüş, askerler açısından savaş yaralanmasına bağlı ölümlerden daha fazla can kaybına neden olmuştur. Çok sayıda askerin bir arada uzun süre yaşamak zorunda olması, askerlerin farklı cephelere sevk edilmesi, çatışma bölgelerinden diğer coğrafyalara sivil göçlerin yaşanması bu durumun sebepleri arasındadır. Barış dönemlerinde askeri sağlık bakım kapasitelerinin artırılması, savaş zamanında ordunun sağlık durumunun askeri planlamaya dahil edilmesi, hasım ülkenin sağlık bakım kapasitelerinin harekât planlarında değerlendirilmesi gibi hususlar askerî istihbarat teşkilatı altında olması gereken tıbbi istihbarat biriminin görev alanındadır. İlave olarak askerî harekât yapılacak alanda askerlerin sağlığını tehdit edecek çevresel faktörlerin tespiti de bu kapsamdadır.

Osmanlı Devleti'nin 1914-1918 yılları arasındaki I. Dünya Savaşı verileri incelendiğinde; ordularının tamamında hastanede hastalık sebebiyle ölenlerin sayısının 387.939, yaralanma sebebiyle ölenlerin sayısının 20.521 olduğu görülmektedir. Hastaneye hastalık sebebiyle giriş yapanların sayısı 3.155.138 iken yaralanma sebebiyle giriş yapanların sayısı ise 544.234'dür (Özdemir, 2005). Bu verilere göre hastalıktan ölenlerin sayısının yaralanmadan ölenlerin sayısının 19 katı olduğu, yaralanma sebebiyle hastaneye giriş yapanların 1 / 26'sı ölürken hastalık nedeniyle hastaneye giriş yapanların 1 / 8'inin yaşamını kaybettiği anlaşılmaktadır. Genel toplamdan da salgın hastalığın savaş yaralanmasından daha fazla öldürücü olduğu ve orduda daha fazla zayiata yol açtığı görülmektedir.

Tarihte tehdit ve fırsat ilişkisini birbirlerine karşı kullanan ülkeler salgın hastalığa sebep olabilecek mikroorganizmaları biyolojik bir silah olarak da geliştirmişler ve kullanmışlardır. Saldırı yöntemlerindeki gelişmeler savunma araçlarının da gelişmesini beraberinde getirmiştir. Doğal ya da yapay olarak ortaya çıkabilecek, ulusal güvenlik problemi haline gelme potansiyeli olan salgın hastalıkların önlenmesindeki en önemli araç tıbbi istihbarattır.

Anahtar Kelimeler: Güvenlik, İstihbarat, Tıbbi İstihbarat, Salgın Hastalık, Epidemiyoloji

MEDICAL INTELLIGENCE AND INFECTIOUS DISEASES

ABSTRACT

With this study, in parallel with theoretical intelligence research and studies, to address medical intelligence within the discipline of intelligence, to reveal the findings about the effect of public health issues, which is one of the fields of medical intelligence, on military achievements, by describing the similarities in the context of health and safety in changing conditions from the past to the present. It is aimed to identify the need for medical intelligence, which is a relatively new field of study. The study shows the relationship between infectious disease epidemics and wars; It was built on the data of the Ottoman Armies between 1914-1918. With this example, by showing that medical threats and dangers become a national security problem, the place and importance of medical intelligence in national security as a solution tool has been tried to be revealed. The topics discussed are examined within the theoretical framework formed by concepts such as "epidemic diseases", "medical threats and dangers", "national security" and "medical intelligence" that have an impact on military success.

In this study, literature review was carried out by using the "Analytical" form of the "Qualitative" method, one of the scientific research methods. In the screening, the history of epidemic diseases was investigated, and data on deaths from the epidemics in the First World War between 1914-1918 were determined. Studies in the literature on subjects such as the definition of medical intelligence, its fields of study, especially epidemic diseases, and its importance were also included in the study. By comparing the number of deaths caused by epidemic diseases in World War I and death data due to war injuries, which were determined in the screening, the importance of the losses caused by epidemic diseases in terms of military power was examined. The conceptual framework for medical intelligence, a thematic type of intelligence, is depicted.

One of the main discussions in the field of security is which one will be secured. While academics with a realist point of view defend that the thing to be secured should be the "State"; It is seen that those who display a critical approach have an attitude that prioritizes people. The common point where both approaches can meet is that it is the "State" that will ensure security. Issues such as climate change, famine, epidemic diseases, population increase, technological developments, terrorism, which have become more of the interest of the international system since the 1990s, have led to the expansion and development of security. New risks to the existence of the individual and society have reached a level that threatens national and international security. The world is faced with the increase of medical threats to human and environmental health, the emergence of new threat types or the increase of the impact of existing threats, depending on technological developments. This situation has revealed the need for change in the field of intelligence, which is one of the security tools of the state organization. When the information produced is considered as the process of producing the information and the institution that carries out this process, it is understood that changes should be made in all three dimensions of intelligence.

One of the branches of intelligence developing in response to new needs is "Medical Intelligence". Medical intelligence; "Collecting data on all kinds of risk factors that threaten public and environmental health and that may arise by natural or artificial means, in addition to compiling data on military and civil health care capacities of other countries, following developments in medicine and other related disciplines, It is defined as the type of intelligence that transmits the information, comments and predictions produced by evaluating and analyzing these data to decision makers who will produce civil and military policies (Yıldız, 2020). Many issues such as the security of health data, the monitoring of the health status of civil and military officials of other countries, biotechnological developments, genetically modified organisms, biosecurity, weapons of mass destruction are within the scope of medical intelligence. However, the main field of study of medical intelligence is infectious diseaes and epidemiology. The Covid-19 pandemic is the closest and ongoing example that epidemics can become an international security issue in terms of its effects.

Throughout history, epidemic diseases have been seen during and after the war periods, causing more deaths for soldiers than deaths due to war injuries. Among the reasons for this situation are the fact that a large number of soldiers have to live together for a long time, the soldiers are dispatched to different fronts, and civilian migrations from conflict zones to other geographies. Increasing military health care capacities during peacetime, including the health status of the army in military planning during wartime, and evaluating the health care capacities of the enemy country in the operation plans are in the field of duty of the medical intelligence unit, which should be under the military intelligence organization. In addition, the determination of environmental factors that will threaten the health of the soldiers in the area where military operations will be carried out are also within this scope.

When the World War I data of the Ottoman Empire between 1914-1918 are examined; it is seen that the number of those who died in hospital due to illness was 387,939, and the number of those who died due to injuries was 20,521. While the number of those entering the hospital due to illness is 3.155.138, the number of those entering the hospital due to injury is 544.234 (Özdemir, 2005). According to these data, it is understood that the number of those who died from the disease is 19 times the number of those who died without injury, 1/26 of those who entered the hospital due to injury died, while 1/8 of those who entered the hospital due to illness died. In general, it is seen that epidemic disease is more lethal than war injuries and causes more casualties in the army.

Countries that have used the threat and opportunity relationship against each other in history have also developed and used microorganisms that can cause epidemics as a biological weapon. Developments in attack methods brought along the development of defense tools. Medical intelligence is the most important tool in the prevention of epidemic diseases that can occur naturally or artificially and have the potential to become a national security problem.

Keywords: Security, Intelligence, Medical Intelligence, Epidemic Diseases, Epidemiology

DEĞİŞEN GÜVENLİK STRATEJİSİNDE SAĞLIK VE KÜRESEL SALGINLAR

Doç.Dr. Özlem ÖZDEMİR
Fenerbahçe Üniversitesi
ozlem.ozdemir@fbu.edu.tr

Tolga TELLAN
Sağlık Bakanlığı
ttellan@gmail.com

ÖZET

Yirmi birinci yüzyıl, 'ulus-devlet' odaklı güvenlik yaklaşımının yerini 'insan' odaklı güvenlik yaklaşımına bıraktığı dönem olmuştur. İnsan odaklı yaşam güvenliğini tehdit eden unsurların ise ekonomik, politik, kültürel, toplumsal, bireysel, çevresel (klimatolojik), beslenme ve sağlık boyutlarıyla ilişkili olduğunu ifade edebiliriz. Ayrıca eylemlerin türüne ve büyüklüğüne göre insani güvenliğin boyutları birbirleriyle de ilişkilendirilmektedir. Güvenlik stratejisindeki değişim, insani yaşam koşullarının nasıl korunacağı, nasıl sürdürüleceği ve yeni şartlara göre nasıl geliştirilebileceği konularına odaklanmayı gerektirmektedir. Çağımızda insan güvenliği-halk sağlığı ilişkisi ulus-devletlerin faaliyet sahasının ötesinde bir konuma taşınmıştır. Salgın hastalıklar, geleneksel sınır güvenliğini aşan, tehdit algısını dönüştüren ve hedefin makrodan mikroya doğru çeşitlendirildiği küresel güvenlik sorunlarıdır. Çalışma kapsamında değişen güvenlik anlayışının sonuçları ile güvenlik stratejisi geliştiricilerinin bu süreçteki rolünün sorgulanması hedeflenmiştir.

Küresel salgın gerçeği tarihsel bakımdan yeni olmamakla birlikte, insan varoluşu üzerindeki şiddetli tehdidi son yüzyıllık dönemde artmıştır. Bu dönmede, küresel düzeyde halk sağlığı hizmetlerinin yaygınlaşması, sağlık teknolojisindeki gelişmeler ve beslenmeye erişimin kitleselleşmesi insan yaşamının uzamasına neden olmuştur. Dünya genelinde insan nüfusunun artışı ise devletlerin iktidar alanlarını organik yaşam sahalarına doğru genişletmesine ve sağlığın ulusal güvenlik stratejisinin parçası olmasına kaynaklık etmiştir. Artan küresel salgın eğilimi, sınır güvenliği, ulaşım-taşımacılık ve göç politikaları, hijyen kontrolü, iç güvenlik-dış güvenlik ilişkisi, biyosürveyans, aşı ve terapötik geliştirme kapasitesi, sağlık bakım hizmetleri sunumunda siber güvenlik, biyoterörizm, nükleer-biyolojik-kimyasal (NBC) silah üretimi ve kontrolü, ulusal gıda üretim ve beslenme stratejisi, kamu kurumlarının acil durum eylem planları gibi farklı konuların yoğun biçimde tartışılmasını gerektirmektedir.

Güvenlik stratejisinin biyolojik ve psikolojik unsurları dahil edecek biçimde genişletilmesi, sağlık ile bağlantılı riskleri yeniden düşünmemiz gerektiğini ortaya koymaktadır. Küresel salgınlar makro, mezzo ve mikro düzeylerde risk üretmekte ve bunları tehdide dönüştürmektedir. Küresel salgın süreçleri, risklere yönelik tüm hazırlıklara rağmen, riskin hızla tehdide dönüştüğü zaman dilimleridir. Salgınlar, klasik güvenlik stratejilerini mekan ve zaman düzeyinde sarsmakta ve özgürlük-güvenlik ikilemini iletişim gündeminin merkezine yerleştirmektedir. Corona virüs (SARS Cov-2) pandemisinde de görüldüğü üzere, karantinalar ve seyahat kısıtlamaları, bireyin güvenlik algısında mekanın belirsizleşmesine neden olmaktadır. Salgın sürecinde insan ilişkilerinde 'yakınlık' artan risklere, 'mesafe' ise güven duygusuna işaret etmektedir. 'Dış kaynaklı tehdit' olarak tanımlanan virüsler, mekan bağlamında toplumsal güvenlik sorunlarını tartışmaya açmakta ve kişisel fayda ile kolektif çıkar arasında uyumsuzluğu belirginleştirmektedir.

Küresel salgınlara ve ulusötesileşen hastalıklara bağlı açığa çıkan güvenlik tehditleri, bu konuda geliştirilecek politikaları destekleyecek modellere ihtiyacı artırmaktadır. Küresel salgınların güvenlik stratejileri alanında yeterince ele alınmamış olması literatürdeki temel sorun olarak görülebilecektir. Var olan modellemelerin coğrafi kapsamlarına (yerel, ulusal, bölgesel, küresel), kavramsal çerçevelerine (liberalizm,

realizm, bağımlılık teorisi, entegrasyon teorisi, sosyal konstrüktivizm, post-yapısalcılık, ekolojizm), hedef gruplarına (politika belirleyiciler, bürokrasi, akademiler ve bilimsel araştırma toplulukları, sivil toplum kuruluşları, geniş toplum kesimleri) ve mevcut kurumsal bilgi üreticilerine (Birleşmiş Milletler, Dünya Sağlık Örgütü, Avrupa Birliği, APEC, OECD, WTO, NATO ve ulusal sağlık sistemleri) göre farklılık göstermesi ise, 'amaca uygunluk' ilkesinin sonucudur. Çalışma kapsamında literatür taramasını takiben sağlık güvenliği politikalarına ilişkin farklı modellemelerin kapsamlı bir analizi ve sınıflandırması yapılmıştır. Güvenlik stratejisinin sağlık ve salgınları da içerecek biçimde genişletilmesi, toplum sağlığı politikalarının önemini ve sorunların ancak küresel düzeyde değerlendirilerek çözülebileceğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Küresel salgın, İnsan güvenliği, Sağlık yönetişimi, Stratejik modeller

HEALTH AND PANDEMICS IN CHANGING SECURITY STRATEGY

ÖZET

The twenty-first century has been the period when the 'nation-state' oriented security approach has been replaced by a 'human' oriented security approach. We can state that the factors that threaten human-oriented life security are related to economic, political, cultural, social, individual, environmental (climatological), nutrition and health dimensions. In addition, the dimensions of human security are also associated with each other according to the type and magnitude of the actions. The change in security strategy requires focusing on how to protect and maintain human living conditions and how they can be developed according to new conditions. In our age, the relationship between human security and public health has moved beyond the field of activity of nation-states. Epidemics are global security issues that transcend traditional border security, transform threat perception and diversify the target from macro to micro. Within the scope of the study, it is aimed to question the results of the changing security understanding and the role of security strategy developers in this process.

Although the reality of the global pandemic is not historically new, its severe threat to human existence has increased over the last century. In this period, the spread of public health services at the global level, developments in health technology and the massive access to nutrition caused the prolongation of human life. The increase in the human population around the world has been the source of the states' expansion of their power areas towards organic living areas and the fact that health is a part of the national security strategy. Increasing global epidemic trend requires intense discussion of different issues such as border security, transport-transportation and migration policies, hygiene control, internal security-external security relationship, bio-surveillance, vaccine and therapeutic development capacity, cyber security in healthcare services, bioterrorism, nuclear-biological-chemical (NBC) weapon production and control, national food production and nutrition strategy, emergency action plans of public institutions requires intensive discussion of different issues such as arms production and control, national food production and nutrition strategy, and emergency action plans of public institutions

Extending the safety strategy to include biological and psychological elements suggests that we need to rethink health-related risks. Global outbreaks generate risks at the macro, mezzo and micro levels and turn them into threats. Global epidemic processes are time periods in which risks rapidly turn into threats, despite all preparations for the risks. Outbreaks shake the classical security strategies at the space and time level and place the freedom-security dilemma at the center of the communication agenda. As seen in the Corona virus (SARS Cov-2) pandemic, quarantines and travel restrictions cause the space to become obscure in the individual's perception of security. During the epidemic, 'proximity' in human relations indicates increasing risks, and 'distance' indicates a sense of trust. Viruses, defined as "external threats", open the social security problems to discussion in the context of space and highlight the incompatibility between personal benefit and collective interest.

The emerging security threats due to global epidemics and transnational diseases increase the need for models that will support policies to be developed in this regard. The fact that global epidemics have not been adequately addressed in the field of security strategies can be seen as the main problem in the literature. The geographical scope of existing models (local, national, regional, global), conceptual frameworks (liberalism, realism, dependency theory, integration theory, social constructivism, post-structuralism, ecologism), target groups (policy makers, bureaucracy, academies and scientific research) communities, non-governmental organizations, wider society) and existing organizational information producers (United

Nations, World Health Organization, European Union, APEC, OECD, WTO, NATO and national health systems) is the result of the 'fit for purpose' principle. Within the scope of the study, following the literature review, a comprehensive analysis and classification of different models related to health safety policies was made. The expansion of the security strategy to include health and epidemics reveals the importance of public health policies and that problems can only be solved by evaluating them at a global level.

Keywords: Pandemic, Human Security, Health Governance, Strategic Models

KÜRESELLEŞME ALGISINDAN ULUS-DEVLET GERÇEĞİNE DÖNÜŞÜN BİR GÖSTERGESİ OLARAK KOVID-19 SALGINI

Öğr.Gör.Dr. Kürşad GÜÇ
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
kursad.guc@gmail.com

ÖZET

2019 yılının sonlarına doğru Çin'de ortaya çıkan ve kısa süre içinde tüm dünyaya yayılarak küresel bir boyut kazanan Kovid-19 salgını, sadece insan sağlığı konusunda değil, siyasi anlamda da önemli değişiklere ve sonuçlara neden olmuştur/olmaktadır. Kovid-19 salgını Nisan 2021 itibariyle dünya genelinde 150 milyona yakın kişinin virüse yakalanmasına ve üç milyona yakın kişinin de hayatını kaybetmesine neden olmuş olsa da sonuçları bağlamında tüm insanlığı etkilemiştir. Bu etkilerden biri de Soğuk Savaş sonrası ivmesini ve etkisini artırmış olan küreselleşme tartışmalarına olmuştur. Soğuk Savaş'ın bitimiyle beraber Batı'nın siyasi ve ekonomik hakimiyetinde bir küresel sistemin dünyanın geneline yayılmasının kaçınılmaz olduğu; iletişim ve ulaşım teknolojilerindeki gelişmelerle birlikte bu yayılımın neticesi olarak dünyanın "küresel bir köy"e dönüşeceği ve en başta ulus-devletlerin sınırlarının anlamsız hale geleceği iddia edilmiştir. Fakat Kovid-19 salgını bu yaklaşımın zayıflığını bir kez daha ortaya çıkarmıştır.

Kültürler, inançlar, hayat pratikleri ve ulusal sınırlar arasındaki sınırların belirsiz ve anlamsız hale geldiği/geleceği yönünde bir kurguya sahip olan küreselleşme anlatıları, Kovid-19 salgınının neden olduğu süreçlerden gücünü kaybederek çıkmıştır. Öyle ki Harvard Kennedy School'dan Prof. Dr. Carmen Reinhart'a göre Kovid-19 salgını "küreselleşmenin tabutuna çakılmış son çivi" olmuştur. Zira 2008-2009 küresel ekonomik krizi, Çin ve Amerika Birleşik Devletleri arasındaki ticaret savaşları, tam entegrasyona giderek küreselleşmenin katalizörü olacağı düşünülen Avrupa Birliği(AB)'nin kendi içinde yaşadığı ve Brexsit ile sembolleşen bölünmeler küreselleşme olgusuna ciddi mevzi kaybettirmişti. Fakat Kovid-19 salgını bu etkenlerden daha fazla ve daha somut şekilde küreselleşmeye zarar verdi. Öncelikle tüm insanlığı ciddi şekilde etkileyen bir konuda küresel ortak bir stratejinin mümkün olmadığı görüldü. Salgının Çin dışına taşıp hızla yayılmaya başladığı andan itibaren ulusal sınırlar yeniden önemli hale geldi. Tüm devletler salgınla mücadelenin ilk adımı olarak kendi sınırlarını başka ülke vatandaşlarına kapatmayı seçti. Dahası gerek salgının yayılımının engellenmesi gerekse de tedavi konusunda küresel ortak bir akıl işletilemedi. Salgınla mücadelede küresel bir akıldan ziyade yerel stratejiler ön plana çıktı.

Salgın sürecindeki söz konusu "önce-ben" anlayışı özellikle aşı konusunda daha da belirginlik kazandı. Başta gelişmiş ülkeler olmak üzere tüm devletler, salgına karşı geliştirilen çeşitli aşıları temin etme noktasında öncelikle ve sadece kendi vatandaşlarını göz önüne alarak strateji geliştirdiler. "Aşı savaşları" ya da "aşı milliyetçiliği" kavramlarıyla ifadelendirilmeye çalışılan bu durum, küreselleşmenin ortadan kaldıracağı düşünülen ulus-devletlerin halen daha önemli ve işlevsel olduğunu gözler önüne serdi. Dünya Sağlık Örgütü ve Birleşmiş Milletler gibi uluslararası örgütlerin salgın sürecindeki etkisizliği devletleri karşı karşıya kaldıkları ve hayatı her açıdan olumsuz etkileyen bir konuda kendi başlarının çaresini bakmaya sevk etti. Ulus-ötesi bir örgütlenme modeline sahip olan AB'nin salgınla mücadeledeki kolektif başarısızlığı da bu sürece eşlik etti. AB, özellikle aşı konusunda ortak irade ve strateji geliştiremedi. Bu nedenle de başta İtalya ve Avusturya gibi AB üyesi ülkeler Batı'nın yıllardır siyasi ve ekonomik ambargo uyguladığı Rusya ile aşı işbirliği yoluna gitti. ABD, İngiltere ve İsrail gibi ülkeler kendi nüfuslarını birkaç defa aşılayabilecek sayılarda aşı anlaşmaları yaparken özellikle "üçüncü dünya ülkeleri" diye tabir edeline yoksul ülkelerin önemli bir kısmı tek bir aşıyı dahi temin etmekte zorluk çekti.

Dahası, uluslararası ve ulus-üstü örgütlerin işlevsiz ve etkisiz kaldığı, her bir devletin kendi başına kaldığı salgın sürecinde virüsün geçirdiği mutasyonlar dahi ulusal bir biçimde tanımlanır oldu. İngiliz, Brezilya ve Güney Afrika gibi çeşitlere bürünen farklı mutasyonlar, salgınla mücadelenin küresel boyutunu çok büyük oranda ortadan kaldırdı. Elbette öncelikle tıbbi bir sorun olan Kovid-19 salgını belirli bir süre sonra ya yeryüzünden tamamen kalkacak ya da etkisi bugüne kıyasla oldukça azalarak zararsız hale gelecektir. Bu nedenle Kovid-19 salgınının tek başına küreselleşmeyi ortadan kaldırıp ulus-devletleri yeniden ihya etmesi düşünülemez. Fakat insanlığı katmanlı ve derinlemesine etkileyen bir unsur olarak Kovid-19 salgını, küreselleşmenin ne denli zayıf bir olgu, ulus-devletin ise halen daha etkin, etkili ve ehliyetli olduğunu göstermesi bakımından sembolik bir işleve sahip olmuştur.

Bununla birlikte çeşitli ulus-devlet formlarının gerek yerel gerek bölgesel gerekse de küresel bağlamda sorunlar ürettiği ortadadır. Buradan hareketle, ulus-devlet formu içinde var olan birtakım sorunların yine ulus-devlet sınırları içinde kalınarak çözülebileceği aşikardır. Ulus-devleti aşan siyasal yapıların günümüz itibariyle yeterli olmadığı Kovid-19 salgını başta olmak üzere çeşitli vesilelerle ortaya çıkmıştır. İnsan güvenliği, ulusal güvenlik ve küresel güvenlik gibi unsurların yapı taşı halen daha ulus-devlet formudur. Bu formu çeşitli beklentilerle yok saymak, insanlığın çözüm aradığı ve/veya karşılaşabileceği sorunları çözmekten ziyade daha da sorunlu hale getirmektedir/getirecektir.

Anahtar Kelimeler: Kovid-19 salgını, Küreselleşme, Ulus-devlet

THE COVID-19 PANDEMIC AS AN INDICATOR OF THE RETURN FROM THE PERCEPTION OF GLOBALIZATION TO THE REALITY OF THE NATION-STATE

ÖZET

The Covid-19 pandemic, which emerged in China towards the end of 2019 and became a global phenomenon by spreading all over the world in a short time, has caused significant changes and results not only in human health but also in politics. Although the Covid-19 pandemic has caused close to 150 million people worldwide to catch the virus and close to three million people to die as of April 2021, it has affected all humanity in terms of its consequences. One of these effects has been on the globalization debate, which has increased its momentum and impact after the Cold War. With the end of the Cold War, it has been argued that it is inevitable for a global system to spread throughout the world under the political and economic dominance of the West. It has also been claimed that with the developments in communication/transportation technologies, the world will turn into a "global village" and the borders of nation-states will become meaningless. However, the COVID-19 pandemic has once again revealed the weakness of this approach.

The narratives of globalization, which have a fiction that the borders between cultures, beliefs, life practices and national borders have/will become uncertain and meaningless, have come out of the processes caused by the Covid-19 epidemic, losing their strength. According to Professor Carmen Reinhart from Harvard Kennedy School, the COVID-19 pandemic has been "the final nail in the coffin of globalisation." The 2008-2009 global economic crisis, the trade wars between China and the United States of America, the divisions symbolized by Brexit within the European Union (EU), which has been thought to be the catalyst for globalization by going full integration had seriously damaged the phenomenon of globalization. But the Covid-19 outbreak has damaged globalization more and more concretely than these factors. First of all, it has been seen that a global common strategy is not possible on an issue that seriously affects all humanity. From the moment the pandemic started to spread outside of China and spread rapidly, national borders became important again. All states have chosen to close their borders to citizens of other countries as the first step in the fight against the epidemic. Moreover, a global common sense could not be operated on both the prevention of the spread of the pandemic and the treatment. Local strategies rather than global ones have come to the fore in the fight against the pandemic.

The "me-first" understanding in the pandemic process has become even more evident, especially in the field of vaccines. All states, especially developed countries, have built up a strategy to provide various vaccines primarily and only by considering their own citizens. This situation, which has been expressed with the concepts of "vaccine wars" or "vaccine nationalism", has revealed that the nation-states that have been thought to be eliminated by globalization are still important and functional. The ineffectiveness of international organizations such as the World Health Organization and the United Nations in the pandemic has prompted states to take care of themselves in an issue that they face and that negatively affects life in every aspect. The collective failure of the EU, which has a transnational organizational model, in the fight against the pandemic also has accompanied this process. The EU could not develop a common will and strategy, especially on vaccines. For this reason, EU member states such as Italy and Austria, in particular, resorted to vaccine cooperation with Russia, to which the West has been implementing political and economic embargoes for years. While countries such as the USA, England and Israel made vaccine agreements in numbers that could vaccinate their own populations several times, a significant part of the poor countries, especially the so-called "third world countries", had difficulty in obtaining even a single vaccine.

Moreover, in the pandemic, where international and transnational organizations were dysfunctional and ineffective, and each state remained on its own, even the mutations of the virus became nationally defined. Different mutations, which took on varieties such as British, Brazilian and South African, have largely eliminated the global dimension of the fight against the pandemic. Of course, the Covid-19 pandemic, which is primarily a medical problem, will either disappear from the earth after a certain period of time or its effect will be considerably reduced compared to today and become harmless. For this reason, it is unthinkable that the Covid-19 pandemic alone will eliminate globalization and revive nation-states. However, as a phenomenon that affects humanity deeply, the Covid-19 pandemic has had a symbolic function in terms of showing how weak globalization is and the nation-state is still effective and competent.

However, it is obvious that various nation-state forms produce problems in both local, regional and global contexts. From this point of view, it is obvious that some problems that exist in the form of the nation-state can be solved by staying within the structure of the nation-state. It has emerged on various occasions, especially the Covid-19 pandemic, that political structures that transcend the nation-state are not sufficient as of today. The most important actor to ensure human security, national security and global security is still the nation-state form. Ignoring this form with various expectations makes/will make it more problematic rather than solving the problems that humanity is seeking and/or may encounter.

Keywords: Covid-19 Pandemic, Globalisation, Nation-state

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER VE SİBER GÜVENLİK

Ersen ŞEN
İstanbul Aydin Üniversitesi
ersensen@stu.aydin.edu.tr

ÖZET

Toplumlar, yaşamsal faaliyetlerini ve varlıklarını sürdürme adına önceki çağlardan itibaren savaşlar içerisinde yer almıştır. Sonraki dönemlerde savaş yerine toplumsal diyalogların geliştirilmesi ile barışın ve yaşamsal işlevlerin sürdürülebilirliği ortaya çıkmıştır. Bu kapsamda ülkeler arasında diyalogların sağlanmasında uluslararası düzeyli ve ülkelerin de katılacağı bir organizasyon gerekliliği aşikâr olmuştur.

Önceki dönemlerde gerçekleştirilen savaşlar toplumlara oldukça hasar vermiştir. Örneğin Soğuk Savaş dönemi sonrasında uluslararası sistemde meydana gelen istikrarsızlık, hızlıca çatışmaya dönen uyuşmazlıkların barışçı yollar ile çözülmesine katkı sunmuştur. Akabinde uluslararası diyalog-iletişimin barışçı yollarla çözümüne gereksinim artmıştır(Mengiler, 2006, s. 6). Bu kapsamda toplumların bir araya gelmesi ile öncelikli olarak 1920 yılında Milletler Cemiyeti (Cemiyeti Akvam) kurulmuştur.

MC, Paris Barış Konferansı sonrasında silahsızlanma, uluslararası düzeyde anlaşmazlıkların çözümlenmesi (hakem konumu ile) ve güvenlik sağlama amacıyla kurulmuştur. İlerleyen yıllarda MC'nin tam anlamıyla devletleri kapsamaması, taraflara yükümlülük getiren (sorumluluk veren) kararlar almayışı, Amerika Birleşik Devletleri (ABD) gibi büyük ülkeleri "üye" statüsünde bulundurması, alınan kararların tavsiyeden ileriye gitmeyişi ülkeler tarafından kabul edilebilirliğiniolumsuz etkilemiştir. Kararların ekonomik veya askeri yaptırım niteliği taşımaması ve bu nitelikleri gerçekleştirebilecek yapının olmayışı ülkelerin saldırgan tutumuna engel olmamış ve MC kararları kağıt üzerinde kalmıştır(Keskin, 2019, s. 17).

Toplumların ihtiyaçları ve barış arayışı doğrultusunda kurulan MC, faaliyetleri ve kararlarına yönelik pasif durum dünya genelinde ülkeler arası barışı koruyamamış ve II. Dünya Savaşı'na engel olamamıştır(Çiloğlu, 2020, s. 45)

Uluslararası alanda faaliyet göstermek üzere devletler arası iletişime yönelik kurulan örgütlerden birisi de Birleşmiş Milletler (BM) olarak karşımıza çıkmaktadır. Özellikle MC'nin II. Dünya Savaşı'nı engelleyememesi, yapısal sorunları, kararlarına yönelik ülkelerin tutumu ve ülkelerin birbirleri arasında diyalog-barış ortamlarına karşın yeterli başarıyı gösterememesi yeni oluşumların arayışına ve akabinde BM'nin ortaya çıkmasına neden olmuştur(Çiloğlu, 2020, s. 45).

Savaş toplumların eski çağlardan itibaren karşı karşıya olduğu olumsuz durumlardan birisidir. Bir toplum yaşamsal faaliyetleri, sınırları ve diğer anlayışları doğrultusunda başka bir toplumun fiziki yapısına zarar verebilmekte ve savaşın görülmesine neden olabilmektedir. Savaşın engellenmesi ve barışın sağlanması adına ülkeler arası faaliyet gösteren Birleşmiş Milletler (BM) dünya ülkelerinin tamamına yakınının üye olduğu bir yapıdır. Yapısal olarak oluşturduğu BM Güvenlik Konseyi (BMGK) ile savaşın engellenmesi, barış ve aksiyon-yaptırımların gerçekleştirilmesi sağlanmaktadır.

BM ve BMGK göz önüne alındığında gelişen yapısı ve faaliyetlerine paralele olarak küresel anlamda gelişim gösteren bir diğer kavram ise bilişim teknolojileridir. Birçok alan ve bireyin kullanımda olduğu bilişim teknolojileri yaşamın ayrılmaz bütünü olmuştur. Bilgisayar sistemleri, iletişim ağları, internet, kontrol ve gömülü işlemci birimlerini kapsayan, bilgi teknolojilerinin altyapıları ile oluşan ve birbirlerine bağımlı halde olan ağların oluşturdukları küresel alan genel anlamda siber alan olarak ifade edilmektedir.

Günümüz itibari ile gerçekleşen siber alana yönelik girişim ve suçlar incelendiğinde sayı, çeşitlilik ve şiddetinde günden güne arttığı, saldırganların yetkinlik ve bilgi kabiliyetleri azalmakta akabinde siber savaşın sözlerde kalmamakla birlikte başlayıp devam ettiği görülmektedir. Bu kapsamda gerçekleştirilen çalışmada BM'nin fiziki savaşa yönelik tarihi ve yapısının incelenerek siber alandaki saldırıların incelenmesi ve mevcut gelişmelerin incelenmesine yer verilmiştir. BM'nin altı organına ek olarak yeni bir organ ile siber savaşa yönelik aksiyon alması çağın önemli gereklilikleri arasında yer aldığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Birleşmiş Milletler, Güvenlik, Savaş, Siber Saldırı, Teknoloji

UNITED NATIONS AND CYBER SECURITY

ABSTRACT

Societies have been involved in wars since previous ages in order to maintain their vital activities and existence. In the following periods, with the development of social dialogues instead of war, the sustainability of peace and vital functions emerged. In this context, the necessity of an organization at an international level in which countries will also participate has become obvious in ensuring dialogues between countries.

Wars fought in previous periods have done a lot of damage to societies. For example, the instability in the international system after the Cold War period contributed to the peaceful resolution of conflicts that quickly turned into conflict. Subsequently, the need for a peaceful solution to international dialogue-communication has increased (Mengiler, 2006, p. 6). In this context, the League of Nations was established in 1920 with the coming together of societies.

The League of Nations was established after the Paris Peace Conference with the aim of disarmament, resolving conflicts at the international level (with the position of arbitrator) and providing security. In the following years, the fact that the League of Nations did not fully cover the states, did not take decisions that brought obligations (giving responsibility) to the parties, had large countries such as the United States of America (USA) in the status of "member", and that the decisions taken did not go beyond the recommendation adversely affected the acceptability of the countries. The fact that the decisions do not have the nature of economic or military sanctions and the lack of a structure that can realize these qualities did not prevent the aggressive attitude of the countries and the League of Nations decisions remained on paper (Keskin, 2019, p. 17).

Established in line with the needs of societies and the search for peace, the passive attitude towards its activities and decisions could not maintain peace between countries throughout the world and II. It could not prevent World War II (Çiloğlu, 2020, p. 45)

One of the organizations established for inter-state communication to operate in the international arena is the United Nations (UN). Especially League of Nations II. The inability to prevent the Second World War, the structural problems, the attitude of the countries towards their decisions and the inability of the countries to show sufficient success despite the dialogue-peace environments among each other led to the search for new formations and subsequently the emergence of the UN (Çiloğlu, 2020, p. 45).

War is one of the negative situations that societies have faced since ancient times. A society can damage the physical structure of another society in line with its vital activities, borders and other understandings and cause war to be seen. The United Nations (UN), which operates between countries in order to prevent war and ensure peace, is a structure to which almost all the countries of the world are members. With the UN Security Council (UNSC), which it has formed structurally, it is ensured that war is prevented, peace and action-sanctions are carried out.

When the UN and UNSC are taken into account, another concept that develops globally in parallel with its developing structure and activities is information technologies. Information technologies, in which many fields and individuals are in use, have become an integral part of life. The global area formed by the interdependent networks formed by the infrastructures of information technologies, including computer systems, communication networks, internet, control and embedded processor units, is generally expressed as the cyber environment.

When the attempts and crimes against the cyber environment are examined as of today, it is seen that the number, diversity and violence are increasing day by day, the proficiency and information capabilities of the attackers are decreasing, and then the cyber war has started and continues. even if he doesn't keep his word. The study carried out in this context includes the examination of the physical war history and structure of the UN, the examination of attacks in cyberspace and the examination of current developments. It can be said that taking action against cyber warfare with a new body, as well as six organs of the UN, is among the important requirements of the age.

Keywords: United Nations, Security, War, Cyber, Attack, Technology

YENİ NESİL SAVAŞ VE SİBER İSTİHBARAT

Doç.Dr. Alpay Hasan KARASOY
Selçuk Üniversitesi
dr.alpaykarasoy@gmail.com

ÖZET

Teknolojide yaşanan gelişmelerle birlikte savaş kavramının boyutu ve savaşın meydana getirebileceği tahribat da genişlemiştir. Geleneksel savaşlar olarak da bilinen konvansiyonel savaşlar belirli bir alanda, belirli bir zaman diliminde ve belirli taraflar arasında gerçekleşmekteyken, 21.yüzyılın savaşları düzenli ordular arasında gerçekleşen bir faaliyet olmaktan çıkıp teknolojik ve endüstriyel boyutu daha ağır basan bir hale dönüşmüştür. Düzenli ordular arasında gerçekleşen savaşlar, savaş teknolojisindeki gelişmelere mukabil olarak tarihi dönemler itibariyle 1, 2 ve 3. Nesil savaşlar olarak adlandırılmaktayken, teknolojinin başat rol oynadığı 21.yüzyıl savaşları 4. Nesil Savaş veya daha kapsayıcı bir tanımla Yeni Nesil Savaş olarak adlandırılmaktadır. Gelişen teknoloji, sadece savaş kavramındaki değişimlerin dinamosu olmakla kalmamış, aynı zamanda hem insanların hem de devletin dijital (siber) alandaki varlığını arttırmıştır. Öyle ki, 2025 yılına kadar dünyanın sanal nüfusunun yeryüzü nüfusunu geçeceği, dünya üzerindeki her kişinin bir şekilde internette yer alacağı tahmin edilmektedir.

Teknolojinin gelişimi kamu hizmetleri açısından değerlendirildiğinde; e-devlet gibi kaynak tasarrufu sağlayan uygulamaların arttığı, bankacılık sistemlerinin hem ülke geneli hem de tüm dünya ile entegre hale geldiği, e-ticaretin arttığı ve güç, enerji ve ulaşım altyapılarının daha fazla dijitalleştiği görülmektedir. Tüm bu yenilikler, insan hayatını kolaylaştırıcı etkisinin yanı sıra önemli risk ve tehditleri de beraberinde getirmiştir. Örneğin, devletin (veya özel sektörün) dijital alandaki varlığına yöneltilebilecek bir siber saldırı ile raylı sistemlerin kontrolleri ele geçirilerek kazalara sebebiyet verilebilir, elektrik santralleri devre dışı bırakılabilir, uydular yörüngeden çıkarılabilir, e-devlet faaliyetleri etkisiz hale getirilebilir ve bankacılık sistemleri çökertilebilir. Siber alanda yapılabilecek bu tür saldırılar, fiziki alanda olmamasına rağmen tıpkı konvansiyonel bir savaşta olduğu kadar, hatta ondan daha da fazla, tahribata neden olabilmektedir. Dolayısıyla 21.yüzyılın dünyasında ulusal güvenliğe yönelik risk ve tehditler artmış ve sadece sınır güvenliğinin tesis edilmesi ulusal güvenliğin temini için yetersiz kalmıştır.

Teknolojinin gelişmesi savaş kavramını değiştirdiği gibi, herhangi bir savaş veya tehdide karşı hazırlıklı olmayı ve toplumsal hayatın aksamadan idamesini ifade eden güvenlik kavramını da değiştirmiştir. Bu itibarla 21.yüzyılda, teknolojik bileşenlerin insan hayatının hemen her alanında yer alması siber güvenlik ve siber istihbarat gibi ulusal güvenlik için vazgeçilmez unsurlar haline gelecek kavramların ortaya çıkmasına neden olmuştur. Güvenlik ve istihbarat, geçmişi insanlık tarihine kadar geriye götürülebilecek iki kavramdır ve bir nesnenin iki yüzü gibi birbirini tamamlayıcı özelliktedir. İnsanlık tarihi ile birlikte ortaya çıkan başkaları hakkında bilgi sahibi olma ve bunun sağladığı avantaj, modern devletlerin ortaya çıkması ile birlikte daha belirgin hale gelmiş ve ilk başlarda savaşlar için keşif ve gözlem amaçlı öncü birlikler yollanması şeklinde ortaya çıkan istihbarat faaliyetleri, bu iş için münferit örgütlenmelerin kurulması ile zamanla daha profesyonel bir faaliyet haline gelmiştir. Teknolojideki gelişmeler ise istihbaratın kapsamı ve yöntemlerini de genişlemiştir. Örneğin 2021 yılı itibariye İngiltere'de siber suç hacminin fiziksel suç hacmini geçtiği belirtilmektedir. Bu nedenle kamu güvenliğinden sorumlu kuruluşların daha çok siber alanı denetlemesi gerektiği vurgulanmaktadır. Bu itibarla, siber alanda kamu güvenliğini tehdit edebilecek girişimlere karşı gerekli önlemleri almak ve saldırılara hazırlıklı olmak şeklinde tanımlanabilecek siber istihbaratın önemi de artmıştır.

Savaş ve istihbarat birbirlerine oldukça yakın kavramlardır. Çünkü gerek sıcak çatışmalar gerekse sıcak çatışmanın olmadığı ancak ekonomik, teknolojik ve ideolojik bir üstünlük mücadelesinin yer aldığı ortamlarda karşı tarafın stratejisini belirlemek ve buna yönelik tedbirler almak ancak istihbarat sayesinde mümkün olabilir. Bu bağlamda bu çalışmanın amacı, teknolojinin gelişimine mukabil olarak savaşın ve istihbaratın geçirdiği evrimi incelemektir. Bu kapsamda 1. Nesil savaştan Yeni Nesil Savaş'a kadar savaşın her aşamasında istihbarat faaliyetlerinin gerçekleşme biçimi ve Yeni Nesil Savaşta siber istihbaratın önemi ele alınacaktır. Türkçe alanyazın incelendiğinde siber istihbarat ile ilgili yapılan çalışmaların daha çok kamu güvenliği ekseninde ele alındığı görülmektedir. Bu çalışmada ise istihbarat, madalyonun bir diğer yüzü olan savaş kavramı ile birlikte ele alınacaktır. Böylelikle, savaş ve istihbarat kavramının evrim süreci, bu süreçteki önemli kilometre taşları ve Yeni Nesil Savaşta siber istihbaratın yeri ve önemi daha iyi anlaşılabileceği ve bu alanda literatüre bir katkıda bulunulabileceği düşünülmektedir. Literatür araştırmasına dayalı betimleyici bir yöntemle hazırlanan bu çalışma sonucunda, Yeni Nesil Savaşlarda güvenlik kavramının, dolayısıyla da istihbarat kavramının kapsamının genişlediği, bilgisayar ve internetin insan hayatında daha fazla yer alacağından hareketle devlet ve özel sektör kuruluşlarının siber istihbarat ve siber güvenliğe yönelik AR-GE çalışmalarını artırması gerektiği, siber istihbaratta kamu-özel sektör işbirliğinin önem arz ettiği, devletin siber istihbarat alanında personel eğitimine daha fazla destek sunması gerektiği bulgularına ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Savaş, Yeni Nesil Savaş, İstihbarat, Siber İstihbarat, Siber Güvenlik

THE NEXT GENERATION WARFARE AND CYBER INTELLIGENCE

ABSTRACT

With the developments in technology, the dimension of the concept of war and the damage that war can cause has expanded. While conventional wars, also known as traditional wars, take place in a specific area, in a specific time period and between certain parties, the wars of the 21st century have transformed from being an activity between regular armies to a more dominant technological and industrial dimension. While wars between regular armies are historically referred to as 1st, 2nd and 3rd Generation wars in response to the developments in war technology, 21st century wars in which technology plays a dominant role are called 4th Generation War or, in a more comprehensive definition, Next Generation War. Developing technology has not only been the engine of the changes in the concept of war, but also has increased the presence of both people and the state in the digital (cyber) field. By 2025, it is predicted that the world's virtual population will exceed the earth's population, and every person on the world will be on the internet in some way.

When the development of technology is evaluated in terms of public services; it is seen that resource-saving applications such as e-government are increasing, banking systems have become integrated with both the country and the whole world, e-commerce has increased and power, energy and transportation infrastructures are becoming more digitalized. All these innovations have brought along important risks and threats as well as the effect of facilitating human life. For example, with a cyber-attack against the digital presence of the state (or private sector), the control of rail systems can be taken over and this event can cause accidents, power plants can be disabled, satellites can be taken out of orbit, e-government activities can be deactivated, and banking systems can be destroyed. Such attacks that can be made in the cyber space, although not in the physical area, can cause damage just as much as in a conventional war, even more than that. Therefore, in the world of the 21st century, the risks and threats to national security have increased and providing border security alone has been insufficient to ensure national security.

The development of technology has changed the concept of war, as well as the concept of security, which refers to being prepared for any war or threat and maintaining social life without interruption. Therefore, in the 21st century, the inclusion of technological components in almost every aspect of human life has led to the emergence of concepts such as cyber security and cyber intelligence that will become indispensable elements for national security. Security and intelligence are two concepts that can be traced back as far as human history, and they are complementary like two sides of an object. Having knowledge about others and having advantage for this that emerged with the history of humanity has become more evident with the emergence of modern states. Firstly, intelligence activities emerged as the sending of pioneer troops for exploration and observation for wars. After the establishment of special organizations for this task, intelligence has become a more professional activity over time. Advances in technology have expanded the scope and methods of intelligence. For example, it is stated that the volume of cyber crime exceeds the physical crime volume in the UK in 2021. For this reason, it is emphasized that institutions responsible for public security should inspect more cyberspace. In this respect, the importance of cyber intelligence, which can be defined as taking necessary precautions against attempts that may threaten public security in the cyber field and being prepared for attacks, has increased.

War and intelligence are very similar concepts. Because in an environment where there is hot conflict or not hot conflict but an economic, technological and ideological struggle for supremacy, it is only possible with intelligence to determine the strategy of the other party and take precautions. In this context, the purpose of this study is to examine the evolution of war and intelligence in response to the development of technology. In this context, how intelligence activities take place at every stage of war from 1st Generation War to Next Generation War and the importance of cyber intelligence in Next Generation War will be discussed. When the Turkish literature is examined, it is seen that the studies on cyber intelligence are mostly handled in the axis of public security. In this study, intelligence will be discussed together with the concept of war, which is another side of the medallion. In this way, it is thought that the evolution process of the concept of war and intelligence, important milestones in this process, and the place and importance of cyber intelligence in Next Generation War can be better understood and a contribution can be made to the literature in this field. This study was prepared with a descriptive method based on literature research. As a result of this study, findings indicate that the concept of security and therefore the concept of intelligence expanded in Next Generation Wars, the state and private sector organizations which consider that the computer and internet will take place more in human life should increase their R&D studies on cyber intelligence and cyber security. Findings also indicate that public-private sector cooperation is important in cyber intelligence, and that the state should provide more support to personnel training in the field of cyber intelligence.

Keywords: War, Next Generation War, Intelligence, Cyber Intelligence, Cyber Security

ULUSLARARASI DÜZEYDE SİBER UZAYIN GÜVENLİĞE ETKİLERİ

Hilal İfaket AKBAŞ
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
hilal.akbas@msb.gov.tr

ÖZET

İnsanlığın varoluşundan beri süregelen güvenlik kavramı Soğuk savaş sonrası bilim ve teknolojideki gelişmelerle güvenlik teriminin ivme kazanmasına neden olmuştur. Soğuk Savaş dönemindeki savaşan tarafların netliği, tehditlerin açık oluşu ve uygun karşılığın alınma ihtimali günümüzde teknolojinin gelişimiyle tüm dünyadaki güvenlik kavramında bir dizi değişimleri zorunlu hale getirmiştir. Özellikle savaş teknolojisindeki değişim, gelişim ve istihbarat yapısına ilişkin genel değişiminler siber güvenlik kavramına dair yaklaşım ve Uluslararası ilişkiler konusunda bir takım değişimleri hızlandırmıştır. Siber güvenlik alanındaki bu değişmelerin en önemlisi ise artık düşmanın belirsiz oluşu, saldırıların her yerden gelebilmesi, tehditlerin ve saldırıların sınırlarının olmayışı bireyleri, kurumları ve neticesinde Ülkeleri siber güvenlik alanında farkındalığını arttırmasına sebep olmuştur. Uluslararası aktörlerin etkileşiminin artığı siber alanda yaşanan teknolojik gelişimlerinin bütünlüğüne siber uzay denmekte ve devletlerin ana aktör olduğu siber uzayda siber suçlara ilişkin artış devletleri ve bireyleri tehdit eder olmuştur. Siber alanda bireyler, kurumlar ve devletler için hayati önem taşıyan verilerin olması, siber suç faillerinin belirsizliği ve tespitinin zorluğu, siber ortamı kötü niyetli kişilerin hedefi haline getirmektedir. Siber alanda yapılan her türlü saldırı, ele geçirici faaliyetlerin araç ve yöntemlerle uygulanmasına ise siber tehdit denmektedir. Siber tehdit, klasik suçların teknolojinin gelişmesine bağlı olarak ortaya çıkan yeni bir boyutu kazanmasıyla olmuştur. Siber alandaki herhangi bir eylemin kim tarafından yapıldığının tespitinin zorluğu, siber silahların konvansiyonel silahlara göre daha ucuz olması ve sonucunun yıkıcı etkilerinden dolayı siber saldırı yapan kişilerin iştahını kabartmaktadır. Aynı zaman da siber tehditler ve siber saldırılar devletlerin ve devlet dışı aktörlerin politik, ekonomik veya toplumsal değerlerine, siber uzay teknolojilerinden faydalanarak içerden ve dışardan bozabilme tehlikesi sınıfına girmekte olup, siber uzaydaki bilgilerin bilim araç ve sistemleri kötüye kullanılmasıyla zararlara neden olmasına bilgi sızdırmak iyi bir örnek olmaktadır. 2010 yılında yaşanan ABD'nin Irak Savaşı'na dair bilgi, kayıt ve diplomatik elektronik yazışmaların Wikileaks adındaki bir internet sitesi üzerinden yayılması ya da Tunus'ta başlayan ve Arap Baharı olarak adlandırılan sürecin sosyal medyanın baskıcı rejimlerinin devrilmesindeki rolünden teknolojinin etkisini tüm dünya kabul etmesini sağlamıştır. Böylelikle siber uzayda, devletleri tahmin edilemeyecek boyutlarda zarara uğratabilecek verilere kolayca ulaşıla bilinmektedir. Bunlardan dolayı siber güvenlik, siber tehditler ve siber güç unsurları, uluslararası ilişkiler bağlamında yirmi yıl önceye kadar ikincil derecede önemli yani low politic olarak atlanılırken artık günümüzde ulusal güvenliğin bir parçası olarak önemsenmektedir.

Siber uzayda yaşanan siber tehditlere, siber saldırılara ve siber suçlara karşı yalnızca etkin olmak değil aynı zaman da etkinlik alanını koruma ihtiyacından dolayı ve siber alanda yaşanan eylemlerin avantajı nedeniyle uluslararası güvenliğe ilişkin artışlar olmuştur. Bu kapsam da siber uzayda, uluslararası ilişkiler de yaşanan güncel meselelerin yer aldığı tüm politik ve askeri çatışmalar gibi konulara siber uzay konusu ile farklı bir boyut kazandırılmış ve 2016 Varşova Zirvesi'nde NATO tarafından da operasyonel bir alan olarak resmen tanınmış bulunmaktadır(NATO,2016). NATO üyesi 29 üye devlet siber alanda etkinliğini arttırmak ve güvenlik önlemleri için ortak çalışmalar yürütmektedir. NATO'nun bir üyesi olan ülkemizin ceza kanunda da yeni suç türü olarak bilişim suçlarına yer verdiğini söyleyebiliriz. Siber güvenlik, bilişim ve iletişim ağlarının sayılarının artması ve hasara uğratarak çalışmaz hale gelmesi için yapılan siber tehdit, siber saldırı ve her türlü siber tehlikelere karşı ağ ve sistemlerin korunma çabaları kapsamında alınan önemler diyebiliriz.

Siber Uzayda, Ulusal ve uluslararası güvenliği tehlikeye düşürmemek için, bireysel, kurumsal ve devlet için önemli verilerin sızmasını ve ulusu tehlikeye düşürecek boyutlara ulaşmaması için, gelen e-postalara, ücretsiz ya da lisansız indirilen program ve uygulamalara dikkat edilmeli ki bu sorunun sadece kişisel değil ulusal bir sorun hale gelmesi engellenmelidir. Örneğin; Kullanıcının bilgisayarına yerleşen bir Truva atıyla, kişisel veya kurumsal bilgilere, hatta şifrelerine kadar ulaşabilme imkânı sağlanması ya da Oltalama tekniğini ile ziyaret edilen sahte bir web sitesi kullanılarak, kart bilgilerinden, elektronik posta verilerinin başka kişilere ulaşmasını sağlarken kimlik hırsızlığı için de kullanılmaktadır. Arka kapılar, bukalemun, virüs, solucan en çok bilinen siber saldırılar arasında sırılarken hepsinde amaç önemli verileri, bilgileri ele geçirmek, sistemleri işlevsizleştirmeyi sağlamaktır. Tüm bunların Ulusal olarak önüne geçebilmek adına NATO ile işbirliği içerisinde olmanın dışında Milli programlarımızı üretmeli, siber tehlikeler konusunda toplumsal bilinci uyandırmalı ve uzman kişiler yetiştirilmelidir. Nitekim siber güvenlik sadece ulusal bir sorun olmaktan çıkmış artık uluslararası ve çok boyutlu bir sorun teşkil etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Siber Uzay, Siber Saldırı, Siber Tehdit, NATO, Güvenlik

SECURITY EFFECTS OF INTERNATIONAL CYBERSPACE

ABSTRACT

The concept of security, which has been continuing since the existence of humanity, has caused the term security to gain momentum with the developments in science and technology after the cold war. The clarity of the warring parties during the Cold War period, the openness of threats and the possibility of receiving appropriate response have made a series of changes in the concept of security all over the world with the development of technology today. In particular, changes in war technology, development and general changes in the intelligence structure have accelerated some changes in the approach to the concept of cyber security and international relations. The most important of these changes in the field of cyber security is that the enemy is now uncertain, attacks can come from anywhere, threats and attacks do not have borders have caused individuals, institutions and consequently countries to increase their awareness in the field of cyber security. The integrity of the technological developments in the cyber space, where the interaction of international actors increases, is called cyber space, and the increase in cybercrime in the cyber space where states are the main actor has threatened states and individuals. The existence of vital data for individuals, institutions and states in the cyber field, the uncertainty and difficulty of detecting cybercriminals make the cyber environment a target of malicious people. The application of all kinds of attacks and seizure activities in the cyber space with tools and methods is called cyber threat. Cyber threat has occurred as classical crimes gained a new dimension that emerged due to the development of technology. Due to the difficulty of determining who carried out any action in the cyber space, the cheaper cyber weapons compared to conventional weapons, and the destructive effects of the result, cyber attackIt whets the appetite of the people who do it. At the same time, cyber threats and cyber attacks are in the danger of disrupting the political, economic or social values of states and non-state actors from inside and outside by using cyber space technologies, and leaking information is a good example of the information in cyberspace causing damages by the abuse of science tools and systems. is happening. The dissemination of information, records and diplomatic electronic correspondence regarding the Iraq War of the USA in 2010 through a website called Wikileaks or the role of the social media in the overthrow of the oppressive regimes of social media, which started in Tunisia and called the Arab Spring, enabled the whole world to accept the impact of technology. . Thus, in cyberspace, it is known that data that can cause unpredictable damage to states can be easily accessed. They are therefore cyber security, cyber threats and cyber power elements, in the context of international relations twenty years ago so important secondary degrees lower politic as atlanılırk that today it is regarded as a part of national security.

There have been increases in international security due to the need to not only be effective against cyber threats, cyber attacks and cybercrime, but also to protect the field of activity and the advantage of actions in the cyber space. In this context, issues such as all political and military conflicts in cyberspace, including all political and military conflicts in international relations, have been given a different dimension with the subject of cyber space and has been officially recognized as anoperational area by NATO at the 2016 Warsaw Summit (NATO, 2016). .29 NATO member states carry out joint studies to increase their effectiveness in cyberspace and security measures. We can say that our country, which is a member of NATO, includes cyber crimes as a new type of crime in its criminal law. Cyber security, brelationship and communicate with me network the number of suffered increased damage and threats in cyberspace do to become work scallops, cyber attacks, and each against any cyber dangers network and the scope of protection efforts of the system is strongly taken can say.

In Cyber Space, In order not to endanger national and international security, in order to prevent the leakage of important data for individual, institutional and government and to reach a level that would endanger the nation, attention should be paid to incoming e-mails ,programs and applications downloaded free of charge or unlicensed, and this problem is not only personal but national. it should be prevented from becoming a problem. For example; It is also used for identity theft while providing the opportunity to access personal or corporate information, even passwords, with a Trojan horse placed on the user's computer or by using a fake website visited with phishing technique, card information, e-mail data to reach other people. While the back doors, the virus, the worm are among the most known cyber attacks, the purpose of all of them is to capture important data, information, and make systems dysfunctional. All of them apart from being in cooperation with NATO in order to prevent the national program should produce our national cyber dangers konusund a must awaken social consciousness and long man people should be trained. As a matter of fact, cyber security is no longer a national problem, but an international and multidimensional problem.

Keywords: Cyberspace, Cyber Attack, Cyber Threat, NATO, Security

BEŞİNCİ OTURUM

24 Eylül 2021

16.00 - 16.45

FIFTH SESSION
24 September 2021
16.00 - 16.45

COVID-19 SÜRECİNİN ÇOCUKLARIN GÜVENLİK RİSKLERİNİ ARTIRMASINA İLİŞKİN SOSYAL PSİKOLOJİK BİR DEĞERLENDİRME

Arş.Gör. Özge GÜLVER
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
ozgegulver2805@gmail.com

ÖZET

Toplumları makro düzeyde etkileyen problemler söz konusu olduğunda, incinebilir olmalarıyla anılan gruplar, bunlardan en çok etkilenenler olması bağlamında ilk akla gelenlerdir. Çin'de başlayarak tüm dünyaya yayılan Covid-19 pandemisinin de herkesi etkilemiş olmakla birlikte en çok incinebilir grupları örseleyebileceğini söyleyebilmek mümkündür. İncinebilir gruplar arasında yer alan çocukların yaşadıkları örselenmenin ise özel bir hassasiyetle ele alınması gerekmektedir.

Çocuklar, riskler ve tehlikeler karşısında yetişkinlere kıyasla daha savunmasızdırlar. Dolayısıyla pandemi süreci çocukların savunmasızlıklarını, güvensizlik duygularını ve korunma ihtiyaçlarını artırabilecek etkiler meydana getirmiştir. Bu çalışma ile pandemi sürecinde çocukların güvenlik risklerini artırmış olan durumları, onların karşılaştıkları sorunları ve etkilerini ortaya koyabilmek amaçlanmıştır. İlgili literatür temelinde, soruna ilişkin sosyal psikolojik bir değerlendirme yapılmıştır.

Yaşlılara kıyasla Covid-19'dan daha çok korunmuş olsalar da ebeveynlerini, başka bir aile üyesini ya da kendisinin bakımından sorumlu kişiyi Covid-19 nedeniyle kaybeden çocuklar oldukça fazladır. Dahası, duygusal yakınlık kurulan kişilerin kaybı söz konusu olmasa bile hastalık nedeniyle stresi artırabilecek durumların ortaya çıkmış olması, çocukların güvenlik risklerinin artmasına neden olmuştur.

Pandemi sürecinin yetişkinlerin yüklenmiş oldukları stresi artırabilecek etkilerinin olduğu aşikârdır. Ekonomik kayıplar ve buna bağlı olarak yoksulluğun şiddetlenmesi, sosyal iletişim ve etkileşim ihtiyacının tatmin edilebilirliğinin azalması, duygusal yakınlık kurulan kişilerin hastalık nedeniyle kaybı ve hatta başka insanların hastalıkla mücadelede yenilgiye uğraması stresin artmasına yol açabilmektedir. Bu da partner şiddetinin ve çocuk istismarının artışı gibi problemleri tetiklemektedir. Pandemi sürecinin yol açtığı bir arada kalma zorunluluğu, işini kaybetmiş olmanın ve/veya hastalık ihtimalinin yaratmış olduğu gerginliğin etkisiyle şiddete meyilli olan kişileri buna yönlendirebilmektedir.

Covid-19 süreci, çocuk hakları ihlalini artırabilecek durumlara yol açmıştır. Çocukların temel hizmetlere erişimlerinde yaşanan sorunların artması; sağlık, beslenme ve gelişimle ilgili kazanımlarının baltalanması tehdidi; özellikle gecekondularda ya da sokakta yaşayan çocukların güvenli sudan mahrum kalması ve hijyen imkanlarının olmaması; internete, kitaplara, okul malzemelerine erişimin sağlanamaması ve okulların kapanması nedeniyle okul temelli beslenme programlarından mahrum kalmaları; özellikle kız çocukların okula geri dönme ihtimallerinin düşmesi; ekonomik imkanlar bakımından zaten zorluklarla yaşayan on milyonlarca çocuğun daha fazla yoksulluk içerisine düşmesi; sosyoekonomik gerileme ile çocukların şiddet, sömürü ve istismar için risk faktörlerinin artmış olması yüz yüze oldukları sorunlar arasında yer almaktadır. Dahası, kız çocukların cinsiyete dayalı şiddete maruz kalmaları, erken evlilikler ve hamilelik açısından yüksek riskli olmaları; yabancı düşmanlığına ve ayrımcılığa maruz kalma ihtimallerinin ve mülteci, göçmen çocukların; çatışmalardan etkilenenlerin kırılganlıklarının artması söz konusudur. Çocukların Covid-19 nedeniyle karşı karşıya kalabilecekleri risk ve tehlikelerin artmasının yanında, yaşadıkları problemlerin kapalı kapılar ardında kalabilme ihtimalinin yüksek oluşunun ve böylelikle mağduriyetlerinin şiddetlenebileceğinin de ayrıca vurgulanması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Çocuk, Covid-19 sürecinin etkileri, Çocukların güvenlik riskleri.

A SOCIAL PSYCHOLOGICAL ASSESSMENT OF THE COVID19 PROCESS THAT MAY INCREASE THE SAFETY RISKS OF CHILDREN

ABSTRACT

When it comes to problems that affect societies at a macro level, the groups mentioned as being vulnerable are the first to come to mind in terms of being the most affected. It is possible to say that the Covid-19 pandemic, which started in China and spread over the world, affected everyone, but it could hurt the most vulnerable groups. The trauma experienced by children, who are among the vulnerable groups, needs to be handled with specific precision.

Children are more vulnerable to risks and dangers than adults. Therefore, the pandemic process has created effects that can increase children's vulnerability, feelings of insecurity, and protection needs. This study, it is aimed to reveal the situations that have increased the safety risks of children during the pandemic process, the problems they face, and their effects. A social psychological analysis of the problem has been made based on the relevant literature.

Although they are more protected from Covid-19 compared to the elderly, many children have lost their parents, another family member, or caregiver due to Covid-19. Moreover, even if there is no loss of emotional intimacy, the emergence of situations that can increase stress due to illness has increased the safety risks of children.

It is obvious that the pandemic process has effects that can increase the stress of adults. Economic losses and, accordingly, the exacerbation of poverty, the decrease in the satisfaction of the need for social communication and interaction, the loss of emotional intimacy due to illness, and even the defeat of other people in the fight against the disease can lead to increased stress. This triggers problems such as increased partner violence and child abuse. The necessity of staying together caused by the pandemic process can lead people who are inclined to violence due to the tension created by losing their job and/or the possibility of illness.

The Covid-19 process has led to situations that may increase the violation of children's rights. Increasing problems in children's access to basic services; the threat of undermining health, nutritional and developmental gains; especially children living in slums or on the streets are deprived of safe water and lack of hygiene facilities; deprivation of school-based nutrition programs due to lack of access to the Internet, books, school supplies, and school closures; reduced probability of going back to school, especially for girls; tens of millions of children, who are already living with difficulties in terms of economic opportunities, fall further into poverty; socioeconomic decline and increased risk factors for violence, exploitation, and abuse of children are among the problems they face. Moreover, girls are at high risk for exposure to gender-based violence, early marriages, and pregnancy; the possibility of being exposed to xenophobia and discrimination, and refugee and migrant children; The vulnerability of those affected by conflicts increases. In addition to the increase in the risks and dangers that children may face due to Covid-19, it should also be emphasized that the probability of the problems they experience may be left behind closed doors and thus their victimization may be exacerbated.

Keywords: Covid-19, Child, Effects of the Covid-19 process, Children's safety risks.

CUMHURİYETİN İLK YILLARINDA SINIR KOMŞULARINDA GÖRÜLEN SALGIN HASTALIKLARA KARŞI ÜLKE GÜVENLİĞİNİ SAĞLAMA ÇALIŞMALARI

Doç.Dr. Cengiz ATLI
Iğdır Üniversitesi
cengiz3636@hotmail.com

Doç.Dr. Zeynep Müjde SAKAR
Harran Üniversitesi
zeynep.sakar@harran.edu.tr

ÖZET

Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra Anadolu'nun itilaf devletlerince işgal edilmesi sonucu başlayan Kurtuluş Savaşı zaferle sonuçlanmış ve Anadolu düşman işgalinden kurtarılmıştı. Yeni kurulan Türkiye Cumhuriyeti her alanda olduğu gibi sağlık alanında da yaşanan ciddi sorunların çözümü için çalışmalara başladı. Bu kapsamda Cumhuriyetin ilk yıllarında sağlık teşkilatının oluşturulması için gerekli olan kanunlar çıkarılarak uygulamaya konuldu. Bunun yanı sıra bulaşıcı hastalıklarla mücadele, koruyucu sağlık hizmetlerinin geliştirilmesi ve ihtiyaç duyulan sağlık personelinin yetiştirilmesi çalışmaları yapıldı. Lozan Antlaşması, Montrö Sözleşmesiyle kuruluşu tamamlanan Dünya Sağlık Örgütü Anayasasının 21 ve 22 nci maddeleri uyarınca hazırlanmış ve 6368 sayılı Yasayla onaylanmış Uluslararası Sağlık Tüzüğü ve Umumî Hıfzıssıhha Kanunuyla görevleri şekillenen Genel Müdürlük, tüm kara hudut kapıları, limanlar ve havalimanlarında örgütlenmesine devam ederek hizmetlerini sürdürmekteydi. ülkemiz, komşularımız ve dünya sağlığının korunmasına katkıda bulunmak amacıyla uluslararası antlaşmalardan ve mevzuattan kaynaklanan yetki ve gelirleri kullanarak, Türk Boğazları ile hudutlarımız ve sahillerimizde sağlık denetimleri yaparak, uluslararası geçerliliği olan sertifikaları düzenlemek ve uluslararası yayılma gösteren bulaşıcı ve salgın hastalıkların sınırlarımızdan girmesini önleme çalışmaları yapılmaktaydı.

Bu dönemde Türkiye Cumhuriyeti'ni sağlık alanında bekleyen en büyük sorun, bulaşıcı hastalıkların neden olduğu salgın hastalıklardı. Bulaşıcı hastalıklarla mücadelenin insani, sosyo-ekonomik ve stratejik öneminden dolayı zor şartlar altında oldukça önemli bir mücadele verilmişti. Sağlık Bakanlığı salgınla mücadelede yurtiçinde olduğu kadar yurtdışında da gereken özeni göstermekteydi. 1923-1946 yıllarında komşu ülkelerde görülen veba gibi salgın hastalıklardan korunmak ve yurt sağlığını korumak için gerekli bütün tedbirler alınmıştı. Aşılama istasyonları ve ihtiyat aşı stokları kurulmuş kara deniz ve hava yolculularına takibat yapılmıştı. Bakanlık radyo yayın ve sinema gibi vasıtalarla halk sağlık bilgisini geliştirmek için oldukça geniş bir çalışma yapmıştı. Cumhuriyet'in ilk yıllarındaki bu mücadele ile hastalık önemli ölçüde kontrol altına alınabilmişti

Güney sınırımıza yakın yerlerde de bulaşıcı hastalıklara karşı etkin mücadele edebilmek için bütçeden fazla pay ayrılması istenmişti. Akçakale'nin 3 köyünde 15 kişide tespit edilen veba salgınına karşı hastalığın tehlikeli durumunu önleyecek çalışmalar başlatılmıştı. Hastalığı bulaştırdığı belirlenen fare ve pirelere karşı Urfa'nın tüm ilçeleriyle birlikte ortak önlemler alınmaya başlandı. Bu amaçla Sağlık İşleri Genel Müdürü Akçakale'de Suriye Sağlık müfettişlerinden Dr. Rüştü, Derzor Sağlık Müdürü Dr. Atıf, Tel Abyad doktoru Dr. Raşit Baki ile konuyu görüşmüşlerdi. Bu görüşmede Suriyeli doktorlar Suriye'de veba hastalığı olmadığını ileri sürseler de Akçakale'ye yakın Suriye köylerinde şüpheli ölüm vakaları olduğu öğrenilmişti. Fakat Suriye bu hastalık vakasıyla gerektiği şekilde ilgilenmemişti. Nitekim Derzor Sıhhiye Müdürü tarafından Akçakale'de bulunan seyyar laboratuvara getirilen Suriyeli bir hastaya ait muayenede hummai racia olduğu tespit edilmişti. Bu durum üzerine konu Dışişleri Bakanlığına iletilmişti Dışişleri Bakanlığı bu konuyla ilgili Uluslararası Sağlık Teşkilatından bilgi istedi. Uluslararası Sağlık Teşkilatı yaptığı incelemede Akçakale'ye yakın Kırkkaya, ve Varta adlı Suriye köylerinde altı veba hastasının olduğunu belirtti. Bu haber doğrultusunda bu hastalığın güney illerimiz için bir tehlike oluşturacağı bu amaçla ilgili bakanlıkların yardımı ile çok

geniş ve ciddi bir mücadelenin yapılması gerektiği ve tehlike ortadan kalkıncaya kadar bu mücadelenin üç ayda bir tekrar edilmesi kararlaştırıldı. Ayrıca bu durum karşısında güney demiryolu trenlerinde gereken tedbirlerin alınması gerektiği ve Suriye ile ortak sınır kapılarının kapatılması teklif edildi.

7 Mart 1931 ' de de Rusya'nın Karabağ mıntıkasında oluşan ve sınıra yakın Culfa ve Nahcıvan halkına bulaşan veba hastalığının ülkemize girmemesi için Artvin ve Rize vilayetine ait kısımlar hariç olmak üzere o dönemde bütün Rusya sınır kapılarının kapatılmasına karar verilmişti. Ulaşım ise Beyazıt vilayeti mıntıkasında Iğdır köprüsünden dahil olan yol ile ve Kars mıntıkasında Kars tren hattının ilk istasyonu olan Kızılçakçakta yalnız tren ile yapılması kararlaştırıldı. Ayrıca Iğdır Köprüsü civarında tesis edilecek istasyonlarda Rus sınırından gelen yolcuların tıbbi muayene ile veba aşısı vurulması kararlaştırıldı. Ayrıca yolcuların beş gün gözetim altında tutularak bu süre sonunda hastalık belirtisi göstermeyenlerin yurda girmesine izin verilmişti.

1942 yılında da Yunanistanda ortaya çıkan salgın hastalıkların önüne geçilebilmesi için dezenfeksiyon işlerinde kullanılmak üzere ülkemizden Yunanistan'a 60 ton kömür, 20 ton mazot, 10 ton sabun, 2 ton süzülmüş petrol 2 ton rafine edilmiş yağ, ve uygun miktarda sarımsak gönderilmesine ilişkin Yunanistan'ın teklifi incelendi. Bu dönemde savaş ortamında bulunulduğu için kömür, mazot sabun, süzülmüş petrol, rafine edilmiş yağ ve sarımsak en önemli ihtiyaç maddelerinden olduğu için ihraç edilmesine hiçbir suretle müsaade edilmemekteydi. Fakat bu maddelerin her birinden istenen miktarların salgın hastalıkların dezenfeksiyonunda kullanılmak bakımından fazla olmadığı belirtilerek Ticaret vekilliğince verilebileceği belirtilmişti.

Bu çalışmada Türkiye'nin Cumhuriyetin ilk yıllarında sağlık politikasının nasıl oluşturulduğu, sınır komşularımız olan ülkelerde görülen salgın hastalıklara karşı ne gibi önlemler alındığı, devletin ve halkın salgın hastalıklar ile ilgili mücadele yöntemleri tespit edilmeye çalışılmıştır. Özellikle Cumhuriyet Arşivi'nden yararlanılarak konu ile ilgili ulaşılabilen kaynaklar değerlendirilmiştir. Ayrıca Türkiye Büyük Millet Meclisi Tutanak Dergisindeki konuşma zabıtları doğrultusunda yapılan çalışmalar değerlendirilmişti.

Anahtar Kelimeler: salgın, hastalık, önlem, güvenlik, ekonomi

EFFORTS TO ENSURE COUNTRY SECURITY AGAINST EPIDEMIC DISEASES SEEN IN BORDER NEIGHBORS IN THE FIRST YEARS OF THE REPUBLIC

ABSTRACT

The War of Independence, which started as a result of the occupation of Anatolia by the Allied Powers after the First World War, resulted in victory and Anatolia was liberated from the enemy occupation. The newly established Republic of Turkey started to work on the solution of serious problems in the field of health, as in every field. In this context, the laws necessary for the establishment of the health organization in the first years of the Republic were enacted and put into effect. In addition, efforts were made to combat infectious diseases, improve preventive healthcare services and train the required healthcare personnel. The General Directorate, whose duties were shaped by the International Health Regulations and the Public Health Law approved by Law No. 6368, prepared in accordance with Articles 21 and 22 of the Constitution of the World Health Organization, the establishment of which was completed with the Lausanne Treaty and the Montreux Convention, continued to organize and continue its services at all land border gates, ports and airports. In order to contribute to the protection of our country, our neighbors and the world health, by using the powers and revenues arising from international treaties and legislation, by conducting health inspections on the Turkish Straits, our borders and our coasts, we were carrying out studies to issue internationally valid certificates and to prevent internationally spreading infectious and epidemic diseases from entering our borders.

During this period, the biggest problem awaiting the Republic of Turkey in the field of health was epidemics caused by infectious diseases. Due to the humanitarian, socio-economic and strategic importance of the fight against infectious diseases, a very important struggle was waged under difficult conditions. The Ministry of Health was showing due diligence both domestically and abroad in combating the epidemic. All necessary measures were taken to protect the health of the country and to avoid epidemic diseases such as the Plague seen in neighboring countries in 1923-1946. Vaccination stations and reserve vaccine stocks were established, and land, sea and air passengers were prosecuted. The ministry has done extensive work to improve public health knowledge through radio broadcasting and cinema. With this struggle in the first years of the Republic, the disease could be brought under control to a significant extent.

It was asked to allocate more than the budget in order to effectively fight against infectious diseases in areas close to our southern border. Against the plague epidemic detected in 15 people in 3 villages of Akçakale, studies were initiated to prevent the dangerous situation of the disease. Together with all the districts of Urfa, joint measures have been taken against the mice and fleas that are determined to infect the disease. For this purpose, Dr. Rüştü, Derzor Health Director Dr. Attribution, Tel Abyad doctor Dr. They had discussed the issue with Raşit Baki. During this meeting, although Syrian doctors claimed that there was no plague disease in Syria, it was learned that there were suspicious deaths in Syrian villages close to Akçakale. But Syria had not properly dealt with this disease case. As a matter of fact, it was determined that a Syrian patient had hummai racia during the examination of a Syrian patient who was brought to the mobile laboratory in Akçakale by the Derzor Sanitary Director. Upon this situation, the issue was conveyed to the Ministry of Foreign Affairs. The Ministry of Foreign Affairs requested information from the International Health Organization on this issue. In its investigation, the International Health Organization stated that there are six plague patients in the Syrian villages of Kırkkaya and Varta, close to Akçakale. In line with this news, it was decided that this disease would pose a danger to our southern provinces and that a very large and serious struggle should be carried out with the help of the relevant ministries and this struggle should be repeated every three months until the danger disappears. In addition, it was proposed that the necessary measures should be taken on the southern railway trains in the face of this situation and the common border gates with Syria should be closed.

On March 7, 1931, it was decided to close all Russian border gates, except the parts of Artvin and Rize provinces, so that the Plague disease, which occurred in the Karabakh region of Russia and spread to the people of Julfa and Nakhichevan close to the border, did not enter our country. Transportation was decided to be carried out by the road included from the Iğdır bridge in the Beyazıt province and at Kızılçakçak, which is the first station of the Kars train line, in the Kars region. In addition, it was decided that the passengers coming from the Russian border at the stations to be established around the Iğdır Bridge will be given a medical examination and the plague vaccine. In addition, passengers were kept under surveillance for five days, and those who did not show signs of illness at the end of this period were allowed to enter the dormitory.

In order to prevent the epidemic diseases in Greece in 1942, Greece's decision to send 60 tons of coal, 20 tons of diesel oil, 10 tons of soap, 2 tons of filtered oil, 2 tons of refined oil, and appropriate amount of garlic from our country to Greece to be used in disinfection works. The proposal was examined. Since coal, diesel soap, filtered oil, refined oil and garlic were among the most important necessities in this period, they were not allowed to be exported under any circumstances. However, it was stated that the required amounts of each of these substances are not too much for use in the disinfection of epidemic diseases and that they can be given by the Trade Office.

In this study, it has been tried to determine how the health policy of Turkey was formed in the first years of the Republic, what measures were taken against epidemic diseases in our neighboring countries, and the methods of struggle of the state and the public against epidemic diseases. Especially the resources that can be reached on the subject by making use of the Republic Archive were evaluated. In addition, the studies carried out in line with the speech records in the Turkish Grand National Assembly Tutanak Magazine were evaluated.

Keywords: epidemic, disease, prevention, security, economy

GERASİMOV DOKTRİNİ VE RUSYA'NIN HİBRİT SAVAŞ ANLAYIŞI

J.Kur.Alb.(E) Hayrettin GÜLER
hayrettinguler@yahoo.com

ÖZET

İçinde bulunduğumuz çağda içerisinde kimlerin yer aldığı ve hangi teknoloji ile mücadele edildiğinin bilinmediği çatışmalar, klasik savaş teorisini yeniden tartışmaya açmıştır. Bu bildiride savaş literatürüne hızlıca girip fenomen haline gelen, NATO ve kimi batılı güçler tarafından Rusya'nın yeni bir savaş taktiği olduğu değerlendirilen hibrit savaş kavramı, Rusya Federasyonu(RF)'nun son dönemde katıldığı çatışmalar ışığında sunulacaktır. Maksadımız, savaşın değişen karakteri doğrultusunda hibrit savaşın özelliklerini incelemek, mantığını anlamak ve konvansiyonel savaşlardan hangi yönlerde ayrıldığını açıklamak olmakla beraber ikincil amacı RF'nin bu konudaki yeteneklerini analiz ederek Batı'lılar tarafından iddia edildiği gibi RF'nin bir hibrit savaş makinası olup olmadığını tespit etmektir.

Sunumda Rusya'nın Kırım'ı ilhakı ile neticelenen Ukrayna iç savaşında meydana gelen olaylar çerçevesinde adını sıkça duyduğumuz ve bulanık, melez gibi isimlerle de adlandırılan hibrit savaş kavramı Rus bakış açısıyla değerlendirilmiş, Rusya'da bu terimin nasıl anlaşıldığı ve kavramsallaştırıldığı tanımlar ve olaylar üzerinden açıklanmaya çalışılmıştır. Bu kapsamda RF Genel Kurmay Başkanı Orgeneral Valery Gerasimov'un doktrini hibrit savaş bağlamında ele alınmıştır. Doktrin genel olarak Gerasimov'un siyasi ve stratejik hedeflere ulaşmak için askeri olmayan yöntemlerin kullanılmasının gerekliliği, savaşın otonom şekilde yürütülüp robotik sistemlerin savaş hattına egemen olacağı yönündeki analizlerini içermektedir.

11 Eylül 2001 tarihinde İkiz Kule ve Pentagon saldırılarının hemen sonrasında sonrasında dünya sahnesinde yaşanan çatışmalar, klasik konvansiyonel savaşların yerini farklı türde savaşlara bırakacağının emarelerini taşımaktaydı. Harekat ortamının kaybolduğu, bilinen harp prensipleri ve klasik savaş kuramlarının hiçe sayıldığı, cephe hattının muğlak bir görünüme büründüğü, her yerin eylem alanına dönüştüğü, hedef seçiminde hiçbir ahlaki ve hukuki kuralın gözetilmediği, yaratılan kaos ortamında her türlü sürprizin yaşandığı ilginç savaşlar dönemine girilmiştir.

Özellikle 2014 yılında başlayan ve Kırım'ın sessizce ilhakı ile neticelenen Rusya-Ukrayna savaşında, Rusya tarafından uygulanan taktik ve stratejiler doğrusal olmayan savaş ve son dönemlerde hibrit / karma savaş gibi kavramlarla tanımlanmaya çalışılan soğuk savaş sonrası çatışmaların niteliğini yeniden tartışmaya açmıştır. Rusya-Ukrayna savaşından önce adına pek az rastlanan hibrit savaş kavramı, geçmişteki savaşları da kapsayacak şekilde literatüre hızlıca girmiş ve günümüz savaşları tanımlanırken sıklıkla kullanılan bir fenomen haline gelmiştir.

Hibrit savaş uygulamalarında asıl hedef kendisine Hibrit savaş uygulanan hedef ülke halkının zihinsel yapısının değiştirilmesidir. Bu manada hedef ülke halkının memnuniyetsizliğini arttırmak yönetime karşı tavır almasını sağlamak için öncelikle ele geçirilen yolsuzluk ve rüşvet belgeleri kamuoyu ile paylaşılır. Bunlar yoksa düzmece belgelerle hükümet üyeleri karalanmaya çalışılır. Hükümet üyelerinin ve çocuklarının savurganlıkları, zengin yaşam olanakları medyada abartılarak yayımlanır. Savunma bakanlığının gizli savaş planları, seferberlik çalışmaları dahil, her türden gizli belgeleri ele geçirilmeye çalışılır. Hedef ülkede yaşayan halkın sorunları, hibrit harbi planlayan devletçe diplomasi ile sözüm ona uluslararası arenada savunulur. Bir yandan hedef alınan devletin hükümeti zayıf düşürülürken, öte yandan kendi hükümetine olan sempati ve güven arttırılır. Bu durum hedef ülkede bulunan ve mevcut otoriteden memnun olmayan halkın memnuniyetsizliğini daha da arttırır. Yer yer grevler, iş bırakmalar, dükkân ve banka soygunları, sokak gösterileri, giderek artan meydan toplantıları görülmeye başlanır. Hedef ülke toplantı ve gösterileri kanunsuz bulup şiddetle bastırdığı takdirde, bu bir kısım halkın memnuniyetsizliğini daha da arttırır. Sivil halkla güvenlik güçleri arasında çatışmalar başlar. Bu çatışmalarda meydana gelecek olan ölüm ve yaralanmalar, propaganda vasıtalarınca abartılarak kamuoyuna sunulduğundan halkın memnuniyetsizliği daha da artar.

Bu faaliyetlerle koordineli giderek devlet kurumlarına saldırılar ve kurumlarının işgali süreci başlar. Hedef ülkede bilinçli olarak otorite boşluğu oluşturulduktan sonra, fiili isyan hareketleri görülmeye başlanır. Hedef ülkedeki bir kısım halkın isyan hareketini desteklemek maksadıyla, düzenli askeri birlikler sınıra yakın konuşlandırılır. Düzensiz üniformasız askerler önceden hedef bölgeye sızdırılarak kritik nokta ve bölgelerde tertiplendirilir. Bütün bu faaliyetlerle koordineli olarak ekonomik savaş unsurları da devreye sokulur. İmkan varsa hedef ülkeye ekonomik ambargo uygulanır. Bütün bu olanlardan yerel hükümet sorumlu tutulur.

Hedef ülke özellikle savaşının ilk yıllarında sayısız insan kayıplarına, sosyal ve ekonomik çöküşlere ve uluslararası arenada imaj kaybı gibi sorunlara maruz bırakılarak büyük bir bedel öder. Üçüncü ülkelerin yaşanan olayları anlaması genellikle çok geç olur ve genellikle iş işten geçer, yani atı alan Üsküdar'ı geçer ve tepkiler genellikle cılız olur. Hibrit'in en büyük özelliği niyetin kamuoyu ve dünya gündeminden gizlenerek eylemlerin büyük bir gizlilik içinde yürütülmesidir.

Anahtar Kelimeler: Savaş, Hibrit Savaş, Sınırsız Savaş, Dördüncü Nesil Savaş, Birleşik Savaş, Gerasimov Doktrini.

THE GERASIMOV DOCTRINE AND RUSSIA'S HYBRID WAR APPROACH

ABSTRACT

Conflicts in which it is not known who is involved and what technology is being fought in the current era has opened the classical war theory to discussion again. In this paper, the concept of hybrid warfare, which quickly entered the war literature and became a phenomenon, and which is considered as a new war tactic of Russia by NATO and some western powers, will be presented in the light of the recent conflicts that the Russian Federation (RF) has participated in. Our aim is to examine the characteristics of hybrid warfare in line with the changing character of the war, to understand its logic and to explain how it differs from conventional wars, but its secondary purpose is to analyze the capabilities of the RF in this regard and to determine whether RF is a hybrid war machine as claimed by the Westerners. .

In the presentation, the concept of hybrid warfare, which we hear frequently in the context of the events that took place in the Ukrainian civil war that resulted in Russia's annexation of Crimea, and which is also called fuzzy, hybrid, was evaluated from a Russian perspective, and how this term is understood and conceptualized in Russia is explained through definitions and events. has been studied. In this context, the doctrine of General Valery Gerasimov, Chief of the General Staff of the RF, was discussed in the context of hybrid warfare. The doctrine generally includes Gerasimov's analysis of the necessity of using non-military methods to achieve political and strategic goals, that war will be waged autonomously and robotic systems will dominate the battle line.

The conflicts that took place on the world stage right after the Twin Tower and Pentagon attacks on September 11, 2001, showed that classical conventional wars would be replaced by different types of wars. We have entered the period of interesting wars in which the operational environment disappeared, the known war principles and classical war theories were disregarded, the front line took on an ambiguous appearance, everywhere turned into an action area, no moral and legal rules were observed in the selection of targets, and all kinds of surprises were experienced in the created chaos environment.

Especially in the Russia-Ukraine war, which started in 2014 and ended with the silent annexation of Crimea, the tactics and strategies implemented by Russia have brought the nature of the post-cold war conflicts into discussion, which has been tried to be defined with concepts such as non-linear war and hybrid / mixed warfare recently. The concept of hybrid warfare, which was rarely encountered before the Russia-Ukraine war, quickly entered the literature, including the wars in the past, and has become a frequently used phenomenon when defining today's wars.

The main goal in hybrid war applications is to change the mental structure of the people of the target country to which hybrid war is applied. In this sense, firstly, the seized corruption and bribery documents are shared with the public in order to increase the dissatisfaction of the people of the target country and to take a stand against the administration. If these are not available, government members are tried to be defamed with false documents. The extravagance of government members and their children and their rich life opportunities are exaggerated in the media. All kinds of secret documents are tried to be seized, including the secret war plans of the Ministry of Defense and mobilization efforts. The problems of the people living in the target country are defended in the so-called international arena with diplomacy by the state that plans the hybrid war. On the one hand, the government of the targeted state is weakened, on the other hand, sympathy and trust in its own government is increased. This situation further increases the dissatisfaction of the people in the target country who are not satisfied with the current authority. From time to time, strikes, layoffs, shop and bank robberies, street demonstrations, and more and more square gatherings begin to appear. If the target country finds the meetings and demonstrations unlawful and violently suppresses it, this will further increase the dissatisfaction of some of the people. Clashes begin between the civilian population and the security forces. As the deaths and injuries that will occur in these conflicts are exaggerated and presented to the public by means of propaganda, the dissatisfaction of the public increases even more.

In coordination with these activities, the process of attacks on state institutions and the occupation of their institutions begins. After an authority vacuum is created consciously in the target country, actual rebellion movements begin to be seen. Regular military units are deployed close to the border in order to support the rebellion movement of some people in the target country. Soldiers in irregular uniforms are deployed in critical points and areas by infiltrating the target area in advance. In coordination with all these activities, the elements of economic warfare are also activated. If possible, an economic embargo is applied to the target country. The local government is held responsible for all this.

Especially in the first years of the war, the target country pays a great price by being exposed to numerous human losses, social and economic collapses, and problems such as loss of image in the international arena. It is usually too late for third countries to understand the events and it is usually too late, that is, the one who takes the horse passes Üsküdar and the reactions are usually weak. The most important feature of Hybrid is that the actions are carried out in great secrecy by hiding the intention from the public and world agenda.

Keywords: War, Hybrid Warfare, Compound War, 4th Generation Warfare, Unrestricted Warfare, The doctrine of Gerasimov.

KANAL İSTANBUL: KARADENİZ'DE YENİ EKONOMİK ALAN VE GÜVENLİK KONSEPTİ

Prof.Dr. Salih YILMAZ
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
rusencenter@gmail.com

ÖZET

Milenyum projesi olarak adlandırılan Kanal İstanbul, ilk defa Recep Tayyip Erdoğan tarafından 2011 yılında başbakan iken ilan edilen Karadeniz'i Marmara Denizi'ne bağlayan alternatif bir suni kanal yapımı projesidir. Türkiye Cumhuriyeti'nin ilanının 100. yıldönümü kutlamaları sırasında 2023 yılında tamamlanması planlanan proje nihai olarak onaylanmıştır. Türkiye, 100. kuruluş yıldönümünü 29 Ekim 2023'te 30 büyük altyapı projesini tamamlamak istiyor. Strateji-2023 olarak nitelendirilen 30 proje içerisinde Türk kozmonotunun uzaya uçuşu, ülkenin ilk nükleer santralinin açılması, mavi bayraklı plaj sayısında dünya rekoru kırılması olduğu gibi Kanal İstanbul'un açılması da vardır.

Türkiye'nin proje tamamlandıktan sonra çevre ve güvenlik nedeniyle kargo gemileri ile petrol tankerlerinin boğazlardan geçişine kısıtlama getirme hakkı bulunuyor. Çünkü günümüzde dünya petrolünün yaklaşık yarısı deniz yoluyla taşınıyor ve İstanbul Boğazı ve Çanakkale Boğazı üzerinden günlük hidrokarbon geçişi yaklaşık 3 milyon varil civarındadır. 15 milyon insanın yaşadığı şehir için bu geçişler büyük riskler içermektedir. Türkiye, 1994'te boğazlardan yük gemilerinin geçişini belli kurala bağladı. Buna göre geçişler için Karadeniz ve Marmara'da uzun bekleyişler olmaktadır.

İran'da Tahran Üniversitesi'nin Hazar Denizi'ni Basra Körfezi'ne bağlayacak bir nakliye kanalı inşaatı için proje belgeleri geliştirmeye başladığı biliniyor. İran, bu projeyi 2030'da tamamlamayı planlıyorlar. Sonuç olarak Hazar Denizi'ne (Azerbaycan, Kazakistan, Türkmenistan, Rusya, İran) erişen ülkeler petrol ve doğalgazı açık denize taşıyabilecek bu kanalın yapımına da ilgi gösteriyorlar. Dahası, Rus savaş gemileri Türk boğazlarına ihtiyaç duymadan okyanuslara yelken açabilecek.

Rusya'nın Kafkaslar ve İran tarafından coğrafi olarak Türkistan'ın denizlere bağlanması konusunda Avrupa Birliğinin ortaya koyduğu projelere olumlu bakmadığını söyleyebiliriz. TRACECA projesinin bir parçası olarak 1990'ların başından beri üstlenilen Transkafkasya genelinde bir ulaşım iletişimi sistemi kurma girişimleri başarılı olmamıştır. Bu projenin başarılı olmamasında ABD'nin karşı çıkmasının etkisi vardır. Bununla birlikte birçok uzmana göre İstanbul, Avrasya veya Hazar-İran Körfezi kanal projeleriyle ilgili görüşmeler veya tartışmalar Çin projesi "Tek Kuşak, Tek Yol" ile gerçek bir şekilde ilişkilendirilmektedir. Bölgesel Asya güçleri olarak önemlerini güçlendirme şansı elde eden Ankara, Tahran veya Astana ekonomik merkez olmak için yeni projeler ortaya koymaktadır.

Kazakistan da yeni kanal projesi ile küresel siyasette yer almak istediğini gösterdi. Kanal İstanbul Projesi sadece Avrupa için değil Avrasya jeopolitiği için de stratejik bir projedir. Kazakistan'ın eski Cumhurbaşkanı Nursultan Nazarbayev, Soçi Yüksek Avrasya Ekonomi Konseyi'nin bir toplantısında, Karadeniz ile Hazar arasında Avrasya Kanalı inşası projesini gündeme getirdiğinde Rusya bununla oldukça ilgilenmiştir. Bu proje aslında Çin'in Yeni İpek Yolu Projesini Hazar ve Kanal İstanbul ile Avrupa'ya bağlama projesi olarak da nitelendirilebilir. Çin, hem Hazar projesine hem de Kanal İstanbul projesine maddi destek sağlayarak bu yolun açılmasını istiyor. Böylece ABD'nin engellemesi, bypas edilerek Avrupa'ya ulaşılmış olacaktır. Türk Konseyi, 3 Kasım 2009 Türk devletlerinden birçok uzmanın katıldığı toplantıda Osmanlı Sultanı II. Selim'in 16. yüzyılda Karadeniz-Hazar birleştirilmesi projesini tartışmıştır. İstanbul kanalı ve Avrasya kanalı, Avrasya Ekonomik Birliği ve Çin ile ekonomik entegrasyon için oldukça önemlidir.

ABD ve İngiltere'nin Avrasya'da baskısı artarsa Moskova ve Tahran'ın prensip olarak Hazar-Basra Körfezi projesini uygulaması kaçınılmaz olabilir. Bu projenin en önemli avantajı ise sadece İran topraklarından geçecek olmasıdır. Rusya'da bu projeye dair yapılan tartışmalarda Kuzey Atlantik, Baltık, Karadeniz-Azov, Tuna ve Volga-Hazar havzalarından Hint Okyanusu havzasına en kısa erişimi sağlayabilecek olması uygulanabilirliğini gündeme getirmektedir.

İstanbul kanalının inşası 1936 tarihli Montrö Konvansiyonu çerçevesinde de tartışılmaktadır. Bu sözleşmeye göre barış ve savaş zamanında tüm ülkelerin ticaret gemileri için boğazlardan geçiş özgürlüğü bulunmaktadır. Karadeniz'e sınırı olan ve Karadeniz dışındaki devletler için savaş gemilerinin geçiş prosedürü ise farklıdır. Karadeniz'e kıyısı olmayan devletlerin savaş gemileri için, Boğaz'ı geçtikten sonra Karadeniz'de kalma süresi 21 günle sınırlıdır. Bu proje, Türkiye'nin ekonomik, siyasi, askeri ve güvelik konseptine yeni bir bakış açısı getirmektedir. Bu projenin yapılması ile Çin, Rusya, İtan gibi ülkelerin ticaret ağırlığını Karadeniz'e kaydırması bölgenin ekonomik altyapısını güçlendireceği gibi bölgeler arasında güvenlik antlaşmalarının da güncellenmesine neden olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kanal İstanbul, Çin, Rusya, Montrö Antlaşması, Transkafkasya, Avrasya Kanalı

CHANNEL ISTANBUL: NEW ECONOMIC SPACE AND SECURITY CONCEPT IN THE BLACK SEA

ABSTRACT

Channel Istanbul, which is called the Millennium project, is an alternative artificial canal construction project that connects the Black Sea to the Marmara Sea, which was announced for the first time by Recep Tayyip Erdogan when he was the Prime Minister in 2011. During the celebration of the 100th anniversary of the proclamation of the Republic of Turkey, scheduled for completion in 2023, the project has been approved as final. Turkey wants to complete 30 major infrastructure projects on its 100th anniversary on the 29th of October 2023. Among the 30 projects described as Strategy-2023, there are the Turkish cosmonaut's flight to space, the opening of the country's first nuclear power plant, breaking the world record in the number of blue flag beaches, as well as the opening of Channel Istanbul.

After completion of the project in Turkey has a right to restrict the passage of cargo ships and oil tankers through the Straits due to environmental issues and safety. It is because today, about half of the world's oil is transported by sea and the daily hydrocarbon passage through the Bosphorus and Dardanelles is around 3 million barrels. For the city where 15 million people live, these transitions involve great risks. Turkey tied the crossing of cargo vessels through the strait to certain rules in 1994. Accordingly, there are long waits in the Black Sea and Marmara for the transitions.

It is known that Tehran University in Iran has started to develop project documents for the construction of a shipping channel that will connect the Caspian Sea to the Persian Gulf. Iran is planning to complete this project in 2030. As a result, countries that access the Caspian Sea (Azerbaijan, Kazakhstan, Turkmenistan, Russia, and Iran) also show interest in the construction of this channel that can transport oil and natural gas to the open sea. Moreover, Russian warships will be able to sail the oceans without the Turkish straits.

We can say that Russia does not look positively on the projects put forward by the European Union regarding the geographical connection of Turkistan to the seas by the Caucasus and Iran. Attempts to establish a Transcaucasia-wide transport communication system, undertaken since the early 1990s as part of the TRACECA project, have not been successful. The objection of the USA has an effect on the failure of this project. However, according to many experts, negotiations or discussions about Istanbul, Eurasia or Caspian-Persian Gulf channel projects are really associated with the Chinese project "One Belt, One Road". Having the chance to strengthen their importance as regional Asian powers, Ankara, Tehran and Astana are launching new projects to become an economic centre.

Kazakhstan has shown that it wants to take part in global politics with its new channel project. Canal Istanbul Project is a strategic project not only for Europe but also for Eurasian geopolitics. When the former President of Kazakhstan Nursultan Nazarbayev brought up the Eurasian Channel construction project between the Black Sea and the Caspian at a meeting of the Sochi Supreme Eurasian Economic Council, Russia was very interested in this. This project can actually be described as the project of connecting China's New Silk Road Project to Europe with Caspian and Channel Istanbul. China wants this road to be opened by providing financial support to both the Caspian project and the Channel Istanbul project. Thus, Europe will be reached by bypassing the blocking of the USA. Turkic Council, which took place on 3 November 2009 and which hosted many experts from Turkic countries, discussed Ottoman Sultan II. Selim's the Black Sea-Caspian unification project in the 16th century. The Istanbul channel and the Eurasia channel are very important for the Eurasian Economic Union and economic integration with China.

If the pressure of the USA and Britain in Eurasia increases, it may be inevitable for Moscow and Tehran to implement the Caspian-Persian Gulf project in principle. The most important advantage of this project is that it will only pass through Iranian territory. In the discussions about this project in Russia, the fact that it can provide the shortest access to the Indian Ocean basin from the North Atlantic, Baltic, Black Sea-Azov, Danube and Volga-Caspian basins raises its feasibility.

The construction of the Istanbul channel is also discussed within the framework of the 1936 Montreux Convention. According to this contract, all countries have freedom of passage through the straits for merchant ships in times of peace and war. The passage procedure of warships for states that have borders with the Black Sea and outside of the Black Sea is different. For the warships of the states that do not have a coast to the Black Sea, the duration of stay in the Black Sea after crossing the Bosphorus is limited to 21 days. This Project brings a new perspective to Turkey's economic, political, military, and security concepts. With the execution of this project, the shifting of the trade weight of countries such as China, Russia and Iran to the Black Sea will strengthen the economic infrastructure of the region as well as update the security agreements between regions.

Keywords: Canal Istanbul, China, Russia, Montreux Treaty, Transcaucasia, Eurasia Channel

DENİZ GÜVENLİĞİ İSTİHBARATININ BOYUTLARI VE BİLEŞENLERİ İÇİN HİYERARŞİK SIRALAMA

Dr.Öğr.Üyesi Arda ÖZKAN
Ankara Üniversitesi
ardaozkan83@hotmail.com

Dr.Öğr.Üyesi Pelin BOLAT
İstanbul Teknik Üniversitesi
yilmazp@itu.edu.tr

ÖZET

İstihbarat nedir sorusu kimin karşılık verdiğine bağlı olarak çeşitli cevaplarla sonuçlanan bir sorudur. Pili'ye (2019) göre istihbarat, belirli bir bilgi türü, bir kurum, bir dizi eylem, bir süreç, gizlilik meselesi gibi çeşitli kavramlara atıfta bulunur. Gill ve Phythian (2016) istihbaratın fark yaratacak bir analiz meselesi olduğunu belirtmişlerdir. İstihbarat kavramının tanımlarındaki belirsizlik, istihbaratın kullanıldığı alana göre çeşitli boyutlara ve bileşenlere sahip olduğunu göstermektedir. Bu bakış açısıyla, deniz güvenliği istihbaratı, denizcilik alanındaki görevlere göre uyarlanması gereken bir kavram olarak ortaya çıkmıştır.

Literatürde deniz güvenliği istihbaratının bileşenleri olarak insan zekası (HUMINT), karşı istihbarat (CINT), jeo-uzamsal zeka (GEOINT) ve sinyal zekası (SIGINT) alınmıştır. Her bir istihbarat türünün saldırı ve savunma önlemleri, deniz güvenliği tehditlerinin azaltılmasında kilit role sahiptir. Ancak istihbaratın eylemlerinin seviyesi, istihbarat döngüsü ve deniz güvenliği olaylarının önlenmesi üzerinde aynı etki derecesine sahip olamaz. Bu nedenle bu çalışmada, yönlendirme, toplama, işleme, analiz ve yayma faaliyetlerinin oluşturduğu deniz güvenliği istihbaratına dayalı istihbarat döngüsünün bileşenlerinin Analitik Hiyerarşik Süreç (AHP) kullanılarak sıralanması amaçlanmıştır.

Analitik hiyerarşi süreci (AHP), karmaşık problemleri çözmek ve analiz etmek için kullanılan çok kriterli bir karar verme tekniğidir. AHP'nin hiyerarşisi bir hedef (amaç), karar kriterleri, alt kriterler ve son olarak mevcut tüm alternatiflerdir. AHP hiyerarşisi yapılandırıldıktan sonra ikili karşılaştırma matrisleri, Saaty's ölçeği kullanılarak kriterlere göre karar vericiler tarafından ağırlıklandırılır (Saaty, 2008; Saaty ve Vargas, 2001). Karar kriterlerinin doğası gereği, belirsizlik, karmaşıklık ve tutarsızlık gibi sorunları ortadan kaldırmak için tutarlılık testi ile kontrol edilmelidir ve stratejik planlama için önemli sonuçlar sunulabilir.

Bu çalışma sırasında, AHP modelini uygulamak için, deniz güvenliği istihbaratının boyutlarını anlamak ve unsurlarını ortaya çıkarmak için detaylı bir literatür analizi yapıldıktan sonra, konu ile ilgili uzmanların görüşlerini almak ve dönüş yapmak amacıyla deniz güvenliği istihbaratının boyutlarını ve kriterlerini ortaya çıkararak bunları matematiksel ifadelere dönüştürecek olan AHP anketi hazırlanacaktır. Uzmanlardan gelen anket geri bildirimleri AHP ile değerlendirilecek ve deniz güvenliği için istihbaratın ağırlıklı boyutları ve kriterleri belirlenecektir. Çalışma sonucunda deniz güvenliği istihbarat boyutları ve bileşenlerinin sıralaması deniz güvenliği literatürü için sunulacaktır.

HIERARCHICAL RANKING FOR THE DIMENSIONS AND COMPONENTS OF MARITIME SECURITY INTELLIGENCE

ABSTRACT

What the intelligence is a question that has resulted with various answers depending on the who responds. According to Pili (2019), intelligence refers to several concepts, such as particular kind of knowledge, an institution, set of actitivites, a process, matter of secrecy. Gill and Phythian (2016) stated that it is a matter of analysis that would make the difference. The vague in the definitions of intelligence shows that it has various dimension and components based on the domain it would be used. From the point of view, maritime security intelligence has arisen as a concept which should be tailored to the tasks of maritime domain.

In the literature, human intelligence (HUMINT), counter intelligence (CINT), geospatial intelligence (GEOINT) and signal intelligence (SIGINT) have been taken as the components of maritime security intelligence. Offensive and defensive measures of each type of intelligence have key role for mitigation of the maritime security threats. However the level of the actions of the intelligence can not have same impact degree on the intelligence cycle and preventing the maritime security incidents. Thus in this study it is aimed to rank the components of maritime security intelligence based intelligence cycle which has been formed by the activites of direction, collection, processing, analysis and dissemination through using Analytical Hierarchical Process (AHP).

Analytical hierarchy process (AHP) is a multi-criteria decision making technique used to solve and analyze complex problems. AHP's hierarchy is a goal (goal), decision criteria, sub-criteria, and finally all available alternatives. After structuring the AHP hierarchy, the binary comparison matrices are weighted by the decision makers against the criteria using Saaty's scale (Saaty, 2008; Saaty and Vargas, 2001). Due to the nature of decision criteria, consistency have to be controlled by consistency testing to eliminate problems such as ambiguity, complexity and inconsistency, and important results for strategic planning can be presented.

During this study, in order to apply the AHP model, after a detailed analysis to understand the dimensions of maritime security intelligence and reveal its elements, the AHP questionnaire will be created in order to obtain the opinions of the experts of the subject and to turn them into mathematical expressions by revealing the dimensions and criteria of the maritime security intelligence. The survey feedbacks from the experts will be evaluated with AHP and the weighted dimensions and criterias of intelligence would be determined for maritime security. As a result of the study ranking of maritime security intelligence dimensions and components will be presented for maritime security literature.

TÜRK SAVUNMA SANAYİİ YÖNETİMİNDE İSTİHBARAT GÜVENLİĞİNİN ÖNEMİ

Rahmi Erkut ERDİNÇLER
Hacettepe Üniversitesi
rahmi.erdincler@hacettepe.edu.tr

ÖZET

Türkiye özellikle son yıllarda, uluslararası arenada tüm dikkatleri üzerine çekecek derecede başarılı, yerli ve milli bir savunma sanayii atılımı gerçekleştirmiştir. Türkiye'nin bu savunma sanayii atılımı bölgedeki gücünü ve etkinliğini perçinlemiştir. Öncelikle Suriye İç Savaşı'nda, sonrasında Libya İç Savaşı ve nihayetinde Aralık 2020'de Karabağ Savaşı'nda Türk savunma sanayii ürünü birçok stratejik silah ve ekipman, başarılı bir yönlendirme ve uygulama eşliğinde yer aldıkları harp sahasında gidişatı değiştirmiştir. Türk savunma sanayii teknolojileri ve ürünlerinin bu derece etkili olması ve dikkat çekmesi bir o kadar da stratejik risk barındırmaktadır. Türkiye'nin bölgedeki gücünün artmasını istemeyen rakip devletler, Türk savunma sanayii firmalarının uluslararası pazarda daha fazla öne çıkmasıyla kendi pazar paylarının azalmasından çekinen büyük savunma sanayii ihracatçısı firmalar ve Türkiye'nin geleneksel jeopolitik rakipleri, Türk savunma sanayii güvenliği üzerinde durulması ve düşünülmesi gerektiğini bizlere göstermektedir. Gelişmiş ülkelerin istihbarat kurumları, kendi ülkelerinin yerli ve milli savunma sanayii teknolojileri gibi hassas ve stratejik önem atfedilen konularda sağlayabildikleri gizlilik ve güvenlik ağıyla öne çıkmaktadır. Aynı şekilde aynı istihbarat kurumları, hedef belirledikleri ülkelerin kritik teknolojilerine erişmek ve elde etmek için amansız bir çaba ile faaliyet göstermektedir. Bu noktada Türkiye'de yerli ve milli savunma sanayiinin istihbarati güvenliğinin önemi bir kez daha karşımıza çıkmaktadır. Her geçen gün büyüyen ve gelişen Türkiye'nin ihtiyaçlarına yönelik paralel şekilde gelişen ve büyüyen yerli savunma sanayii firmaları; hem faaliyet alanlarını, hem uluslararası düzeyde ilişkilerini hem de istihdam ettikleri personel sayısını arttırmaktadır. Merkezi yönetimin bu gelişimi sağlıklı yönetebilmesi adına 1985 yılında kurulan Savunma Sanayii Müsteşarlığı, 2018 yılında cumhurbaşkanlığı sistemi ile önemine binaen Cumhurbaşkanlığına bağlanarak Savunma Sanayii Başkanlığı adını almıştır. Türk savunma sanayii deviniminin kalbi olan bu kurumun istihbarati güvenliği en az bu sektördeki stratejik firmalar kadar hayatidir. İstihbarati güvenliğin en üst düzeydeki olması gereken bu kurum ve firmalar, olası saldırı, sızma ve engellemelere karşı sürekli korunması gerekmektedir.

Ancak yakın zamanda yaşanan birkaç olay ile Türk savunma sanayiinin istihbarati güvenliği konusu olumsuz bir şekilde gündeme gelmiştir. Nisan 2016'da Makine Kimya Endüstrisi Kurumu müdürü, Milli Piyade Tüfeği Projesi (MPT-76) ile ilgili milli menfaat teşkil eden gizli bilgileri satmak isterken suçüstü yakalanarak tutuklandı. Bu durum 2000'li yılların ortalarında sık sık gündeme gelen, kamuoyunda "ASELSAN Cinayetleri" olarak bilinen, gizli Türk savunma sanayii projelerinde çalışan mühendislerin şüpheli şekilde ölü bulunmaları konusunu da akla getirerek bu ve benzeri olayların vahametini ortaya koymaktadır. Çünkü Nisan 2016'da yaşanan olayın bir benzeri de Ocak 2021'de yaşanmıştır. Bazı eski Savunma Sanayii Başkanlığı çalışanlarının, ihale süreçlerinde gizli kalması gereken devlet menfaatine olan bilgileri yabancı firma yetkililerine rüşvet karşılığı sızdırdığı Millî İstihbarat Teşkilatı tarafından ortaya çıkarılmıştır. Bu ve benzeri olaylar, Türk Savunma Sanayiinin yönetimsel olarak istihbarat güvenliğinin öneminin ortaya konularak güçlendirilmesi gereken bir konu olduğunu göstermektedir.

Bu çalışmada Türk Savunma Sanayii yönetiminin genel hatlarla barındırdığı yapı ve istihbarati güvenliğinin önemi üstünde durularak, bu alanda bu konu özelinde daha önce yapılmamış bir çalış olarak güvenlik çalışmaları literatürüne katkı sunulması amaçlanmaktadır. Bu çalışmada nitel veri analizi yapılacak olup; yayımlanmış akademik makaleler, akademik kitaplar, teorik bilgi gerektiren konularda başvuru kitapları, konu ile ilgili yayımlanmış haberler ve konu dahilindeki elektronik kaynaklardan faydalanılacaktır. Sonuç olarak istihbarati güvenlik ve Türk savunma sanayii yönetimi özelinde istihbarati güvenliğin öneme dikkat çekilmek istenerek, okuyucunun bilgilendirilmesi ve bu alanda gelecekte yapılacak çalışmaların teşvik edilmesi amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İstihbarat Güvenliği, Savunma Sanayii, Türkiye, Savunma Sanayii Yönetimi

THE IMPORTANCE OF INTELLIGENCE SECURITY IN THE TURKISH DEFENCE INDUSTRY ADMINISTRATION

ABSTRACT

Turkey, especially in recent years, remarkably successful in all the attention in the international arena, has achieved a breakthrough in the domestic and national defense industry. Turkey has been increasing its power and influence in the region that defense industry breakthrough. First of all, in the Syrian Civil War, then in the Libyan Civil War, and finally in the Karabakh War in December 2020, many strategic weapons and equipment from the Turkish defense industry changed the course of the battlefield, where they took part in a successful direction and implementation. The fact that the technologies and products of the Turkish defense industry are so effective and attracted attention also pose a strategic risk. rival states do not want to increase the power of Turkey in the region, Turkish defense industry firms with more prominent on the international market, the fear of a reduction of their market share of major defense industry exporter company and Turkey's traditional geopolitical rivals, focus on Turkish defense industry safety and should be considered that we demonstrate to. Intelligence agencies of developed countries come to the fore with their privacy and security networks that they can provide in sensitive and strategically important issues such as domestic and national defense industry technologies. Likewise, the same intelligence agencies operate with a relentless effort to access and obtain the critical technologies of the countries they target. At this point, the importance of intelligence and national security of the domestic defense industry in Turkey emerges once more against. Every day is growing and developing in parallel developing and growing domestic defense industry companies for Turkey's needs; It increases both their field of activity, their international relations and the number of personnel they employ. The Undersecretariat for Defense Industry, which was established in 1985 in order to be able to manage this development in a healthy way by the central government, was affiliated to the Presidency in 2018 with the presidential system and took the name of the Presidency of Defense Industry. The intelligence security of this institution, which is the heart of the Turkish defense industry movement, is at least as vital as the strategic companies in this sector. These institutions and companies, whose intelligence security should be at the highest level, must be constantly protected against possible attacks, infiltrations and obstacles.

However, with a few recent incidents, the issue of intelligence security of the Turkish defense industry has come to the fore negatively. In April 2016, the director of the Machinery and Chemical Industry Institution was caught red-handed while trying to sell confidential information of national interest related to the National Infantry Rifle Project (MPT-76). This situation brings to mind the issue of the suspicious death of engineers working in secret Turkish defense industry projects, which came to the agenda frequently in the mid-2000s, known to the public as "ASELSAN Murders", and reveals the gravity of these and similar events. Because a similar event that happened in April 2016 was experienced in January 2021. It was revealed by the National Intelligence Organization that some former Defense Industry Presidency employees leaked information for the state's interest, which should be kept confidential during the tender processes, to foreign company officials in return for bribes. These and similar events show that the Turkish Defense Industry is an issue that needs to be strengthened by demonstrating the importance of intelligence security in terms of management.

In this study, it is aimed to contribute to the security studies literature as a study that has not been done before in this field by emphasizing the importance of the structure and intelligence security that the Turkish Defense Industry administration has in general terms. Qualitative data analysis will be done in this study; Published academic articles, academic books, reference books on subjects requiring theoretical knowledge, published news on the subject and electronic resources within the subject will be used. As a result, it is aimed to draw attention to the importance of intelligence security in terms of intelligence security and Turkish defense industry management, to inform the reader and to encourage future studies in this field.

Keywords: Intelligence Security, Defence Industry, Turkey, Defence Industry Administration

İTTİFAK İÇİ İSTİHBARAT: BİLİNMEYENİN ARKA PLANI

Dr.Öğr.Üyesi İ. Aytaç KADIOĞLU
Adıyaman Üniversitesi
aytackadioglu@gmail.com

ÖZET

İstihbarat farklı katmanları olan, hedef, bölge, aktör ve niteliklerine göre farklılık gösteren çok yönlü ve dinamik bir süreçtir. Genellikle düşman ya da rakip algısı üzerinden şekillenen ve bir ülkenin ulusal ve uluslararası güvenliği için temel araçlardan biri olan istihbarat, hâlihazırda tehdit olarak görülmeyen devletlere karşı da uygulanabilir. Dolayısıyla, bu çalışma güvenlik alanında duyulan bilgi ihtiyacının artmasının yalnızca bilgi edinme yöntemlerinin ya da bilgi toplayan aktörlerin çeşitlenmesiyle sınırlı olmadığı, hedeflerin de farklılaşmasıyla kendini gösterebileceği gerçeğinden hareket etmektedir. Mevcut literatürde çok fazla rastlanmasa da, stratejik ortağa karşı istihbarat toplama farklı bağlamı olan ve oldukça komplike bir uygulamadır. İttifak halinde olan bir devlete karşı gizli yollarla bilgi edinme çalışmasıyla ilgili akademik literatürde görülen bu eksikliğin mevcut çalışma ile giderilmesi amaçlanmaktadır. Bundan hareketle bu araştırma, 'İttifak içi istihbarat faaliyetleri neden ve nasıl gerçekleştirilmektedir?' sorusuna cevap aramaktadır. Bu soruya cevap verebilmek için 'intra-alliance intelligence' teorik çerçevesi çalışmaya dâhil edilecektir. Bu teorik çerçeve ile Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü (NATO) ve Birleşmiş Milletler (BM) gibi dünyanın kapsamlı ve geniş katılımlı küresel organizasyonlarında ortak amaçlar etrafında hareket eden, bölgesel ve uluslararası çıkarları birbiriyle uyumlu devletlerin birbirlerine karşı nasıl istihbarat faaliyetleri yürüttüğü çeşitli örnekler üzerinden analiz edilecektir. İstihbarat tarihindeki gelişmelerden hareketle ABD ve İngiltere'nin, Türkiye ve Yunanistan'ın, Belçika ve Fransa'nın ve Almanya ve İtalya'nın ittifak içi istihbarat faaliyetleri analiz edilecektir. Bu analizi yapabilmek için ülkelerin arşiv kaynaklarındaki doküman, rapor ve belgeler araştırmada birincil kaynak olarak kullanılacaktır. Bu sayede ittifak içi istihbarat faaliyetlerinin temel bileşenlerinin ortaya konması ve sonraki çalışmalara yol gösterici bir rol üstlenilmesi hedeflenmektedir. Bu araştırma, ittifak içinde olan ve stratejik amaçları birbirine uyumlu devletlerin birbirlerinin kapasitesini ölçmek, aksiyon öncesi pozisyonlarını değerlendirmek ve birbirlerine karşı stratejik öncelik kazanmak için uluslararası istihbarat faaliyetlerine başvurduğu sonucuna varmıştır. Bu çalışma, ayrıca ittifak içi istihbarat faaliyetleriyle ilgili 'güven analizi' kavramını ortaya atmakta ve bu yolla edinilen bilgilerin ikili ve çok yönlü ilişkilerin geleceğine ilişkin bir yol haritası oluşturmada temel bilgi kaynaklarından birini teşkil edebileceği sonucuna varmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İttifak içi istihbarat, istihbarat tarihi, uluslararası istihbarat, güven analizi

INTELLIGENCE AGAINST ALLIES: THE BACKSTAGE OF UNKNOWN

ABSTRACT

Intelligence is a multilateral and dynamic process that has different layers and differs in regard to targets, regions, actors and characteristics. Intelligence is collected usually against enemies or rivals and is one of the major tools for the national and international security of a state. However, intelligence activities can also be directed against states which are not a threat. Therefore, this study argues that the increasing need for information on security is not only consisted of the diversification of the methods of intelligence collection or agents which collect information but also contains different targets. Although this condition has not been sufficiently assessed in the existing literature, intelligence collection against a strategic partner is a complicated process which has different contexts. This research aims to fill the gap in the existing scholarly literature regarding the collection of information on an ally secretly. This study asks the following question: 'Why and how intelligence activities are directed against a strategic partner?' To answer this question, it uses intra-alliance intelligence approach as a theoretical framework. It analysis states who are members of the most comprehensive intergovernmental and international organisations of the world e.g. the North Atlantic Treaty Organisation (NATO) and United Nations (UN), share common goals whose regional and international interests are compatible with each other through this theoretical framework. Particularly, how states gather information through intelligence on their allies is examined through specific cases: Intra-alliance intelligence between the US and UK, Turkey and Greece, Belgium and France, and Germany and Italy are assessed considering the historical analysis of intelligence. This study utilises archival files, reports and documents as primary sources to carry out the analysis. Thus, it aims to reveal the main aspects of intra-alliance intelligence and lead to future research. The research concludes that allies and states who have similar strategic goals conduct intelligence collection at the international level for the sake of measuring the capacity of their allies, determining their position before taking any actions and providing strategic priority against their allies. This study coins the term 'trust analysis' and also concludes that intelligence collection may provide a road map and a major method for the future of bilateral and multilateral relationships between allies.

Keywords: Intra-alliance intelligence, history of intelligence, international intelligence, the analysis of trust

TERÖRİZM VE TERÖRİZMLE MÜCADELE: GÜVENLİK ODAKLI ULUSLARARASI İLİŞKİLER TEORİLERİ BAĞLAMINDA BİR İNCELEME

Arş.Gör. İzzet KONCAGÜL
Milli Savunma Üniversitesi
ikoncagul@kho.edu.tr

ÖZET

Uluslararası güvenlik çalışmaları arasında önemli bir yere sahip olan terörizm, küreselleşmenin getirdiği yeniliklerden faydalanarak uluslararası barış ve güvenliği her zamankinden daha da tehdit eder hale gelmiştir. Terörizmin zaman içinde değişen özelliği ve uluslararası aktörler tarafından farklı yorumlanması kavramın anlaşılmasını güçleştirmekte ve ortak bir mücadele yönteminin oluşmasını engellemektedir. Terörizm askeri güvenlik dışında, ekonomik, siyasi ve toplumsal güvenliği de tehdit etmektedir. Buna karşın devletler istihbarat yöntemini, sosyal ve ekonomik imkanları, ceza sistemini ve silahlı kuvvetlerini kullanarak terörizme karşılık vermeye çalışmaktadır. Terörizm ve terörizmle mücadele sadece pratik değil teorik olarak ele alınması gereken bir konudur. Ancak günümüzdeki terörizm ve terörizmle mücadele çalışmalarına baktığımızda teorik bir yaklaşım kullanılmadan, örnek bir vaka üzerinden değerlendirmeler yapılmaktadır. Literatürde eksikliği hissedilen terörizm ve terörizmle mücadelenin teorik yaklaşımı güvenlik çalışmaları için oldukça önem arz etmektedir.

Betimsel niteliği ağır basan bu çalışma, nitel araştırma tekniklerinden doküman incelemesi yöntemi ile veriler elde edilmek suretiyle yapılmıştır. Araştırma ile ilgili verilerin toplanması açık kaynaktan, terörizm, terörizmle mücadele, güvenlik odaklı uluslararası ilişkiler teorileri hakkında yazılan kitap, makale, rapor, tez çalışmaları incelemek suretiyle sağlanmıştır.

Bu çalışmanın amacı terörizm ve terörizmle mücadele kavramlarını aktör ve tedbir başlıkları altında realist, inşacı, eleştirel, Kopenhag okulu, liberal ve neoliberal teorileri bağlamında incelemektedir. Böylelikle dar bir görüşün önüne geçilecek ve söz konusu kavramların teoriler açısından kapsamlı ve çeşitli değerlendirmeleri sunulacaktır. Realist, inşacı ve eleştirel kuramın terörizme karşı aktör yaklaşımları ele alınacakken, terörizmle mücadele başlığında ise realist, eleştirel, Kopenhag Okulu, liberal ve neoliberal kuramların yaklaşımları incelenecektir. Değerlendirilecek teorilerin seçilme sebepleri ise diğer teorilere kıyasla ön plana çıkmalarıdır. Böylece literatürdeki boşluk doldurulmaya çalışılacak ve terörizm ve terörizmle mücadelenin teorik değerlendirmeleri ortaya çıkarılmaya çalışılacaktır.

Terörizm ve terörizmle mücadele kavramlarını realist kuram çıkar ve güç mücadelesi bağlamında indirgemeci bir yaklaşım ile ele almaktadır. Realizme göre terörizmin ulusal çıkarları gerçekleştirmek için kullanılması mümkündür ve bunu yaparken ahlaki ve moral değerler ikinci plana itilebilmektedir. Terörizmle mücadele ise askeri bir sorun olmakla beraber kuvvet kullanılarak çözülmesi gereken bir problemdir. Neorealist bir teorisyen olan John Mearsheimer'a göre, realizmin terörizme karşı söyleyebileceği çok bir şey bulunmamaktadır çünkü realizm devletler arası ilişkilere özellikle büyük güçler arası ilişkilere bakmaktadır.

Eleştirel kuram bu alanın derinleşmesi ve genişletilmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Eleştirel kuram ontolojik olarak objektif gerçekliği reddeden ve epistemolojik olarak devlet ve devlet dışı ayrımı yapmayan bir yaklaşım sunmaktadır. Savunulan bu görüşe göre batı dışında terörizm çalışmaları arttırılmalı, cinsiyet ve politik ekonomi alanına daha çok girilmeli, devlet terörizmi çalışmalara dahil edilmeli ve terörizmden daha çok acı çeken Güney bakış açıları alana kazandırılmalıdır. İnşacı kuram terörizmi ve terörizmle mücadeleyi grup ve devletlerin algısında aramakta, güvensizliğin, şiddet kullanımının ve tehditlerin nasıl algılandıkları üzerinde durmaktadır. Söz konusu algıların oluşumunda kimliklerin, kültürlerin, ideolojilerin ve normların ön plana çıktığı düşünülmektedir.

Liberal ve Neoliberal teoriler her ne kadar iş birliğine vurgu yapsa da terörizme karşı uluslararası kolektif tepkinin yeterli bir seviyede olmadığı görülmektedir. Devletlerin ortak bir tanıma sahip olmamaları ise iş birliğini engelleyen temel nedenlerden biridir. Kopenhag Okulu ise bölgesel güvenlik kompleksi ve güvenlikleştirme kavramları ile bu alana katkılar sunmaktadır. Her bölgenin farklı özelliklere sahip olduğunu değerlendiren yaklaşım, her terör örgütün ve bu örgüte karşı uygulanacak tedbirlerin farklılık gösterdiğini ve tek tip bir terörizmin ve terörizmle mücadele yönteminin olmadığını belirtmektedir. Güvenlikleştirme kavvramı ise içinde barındırdığı riskler yüzünden terörizme karşı verilecek ağır cevapların meşrulaştırılmasına olanak sağlamaktadır.

Sonuç olarak terörizm ve terörizmle mücadeleyi bir sofra olarak değerlendirirsek, kuramlar bu sofrayı farklı noktalardan tutmakta ve açıklamalarını bu yönde yapmaktadır. Her kuramın açıklayabildiği ve açıklayamadığı noktalar bulunmaktadır. Tek bir kuramı benimsemek, yapılacak çalışma bağlamında yetersiz ve sınırlı bir yaklaşım sunacaktır. Bu nedenle terörizm ve terörizmle mücadele kavramlarını geniş perspektifte değerlendirmek için tüm kuramların yaklaşımları göz önüne alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Terörizm, Terörizmle Mücadele, Güvenlik Odaklı Uluslararası İlişkiler Kuramları

TERRORISM AND COUNTERTERRORISM: A REVIEW IN THE CONTEXT OF SECURITY-ORIENTED INTERNATIONAL RELATIONS THEORIES

ABSTRACT

Terrorism, which has an important place among international security studies, has become more threatening to international peace and security than ever by taking advantage of the innovations brought by globalization. The changing nature of terrorism over time and its different interpretation by international actors make the concept difficult to understand and prevent the formation of a common method of struggle. Terrorism threatens economic, political and social security as well as military security. On the other hand, states try to respond to terrorism by using the intelligence method, social and economic opportunities, penal system and armed forces. Counter terrorism and terrorism is not only a practical but a theoretical issue that needs to be addressed. However, when we look at the current work on terrorism and counter-terrorism, evaluations are made on a sample case without using a theoretical approach. The theoretical approach of the fight against terrorism and terrorism, which is lacking in the literature, is very important for security studies.

This study, whose descriptive nature is predominant, was conducted by obtaining data from qualitative research techniques through document analysis method. The collection of data related to the research was provided by open source, by examining books, articles, reports, thesis studies written on terrorism, counter terrorism, security-oriented international relations theories.

The purpose of this study is examine the concepts of terrorism and counter-terrorism under the titles of actors and measures in the context of realist, constructivist, critical, Copenhagen school, liberal and neoliberal theories. In this way, a narrow view will be prevented and comprehensive and varied evaluations of these concepts in terms of theories will be presented. While the actor approaches of realist, constructivist and critical theory against terrorism will be discussed, the approaches of realist, critical, Copenhagen School, liberal and neoliberal theories will be examined under the title of counter terrorism. The reason for choosing these theories to be evaluated is that they stand out compared to other theories. Thus, the gap in the literature will be tried to be filled and theoretical evaluations of counter terrorism and terrorism will be revealed.

Realist theory deals with the concepts of terrorism and counter-terrorism with a reductionist approach in the context of interest and power struggle. According to realism, it is possible to use terrorism to realize national interests, and while doing this, moral and moral values can be pushed to the second plan. The fight against terrorism, on the other hand, is a military problem that needs to be solved by using force. According to John Mearsheimer, a neorealist theorist, realism has little to say against terrorism because realism looks at inter-state relations, especially relations between great powers.

Critical theory emphasizes that this field should be deepened and expanded. Critical theory offers an approach that rejects objective reality ontologically and does not distinguish between state and non-state epistemologically. According to this advocated view, terrorism studies outside the West should be increased, gender and political economy should be included more, state terrorism should be included in the studies and the Southern perspectives that suffer more from terrorism should be brought to the field. The constructivist theory seeks terrorism and the fight against terrorism in the perception of groups and states, and focuses on the perception of insecurity, use of violence and threats. It is thought that identities, cultures, ideologies and norms come to the fore in the formation of these perceptions.

Although the Liberal and Neoliberal theory emphasizes cooperation, it is seen that the international collective response to terrorism is not at a sufficient level. The fact that states do not have a common definition is one of the main reasons preventing cooperation. The Copenhagen School, on the other hand, contributes to this field with the concepts of regional security complex and securitization. The approach, which evaluates the different characteristics of each region, states that each terrorist organization and the measures to be applied against this organization differ and there is no uniform terrorism and counter-terrorism method. The concept of securitization, on the other hand, enables the heavy responses to be given to terrorism to be legitimized due to the risks it entails.

As a result, if we consider the counter terrorism and terrorism as a table, theories take this table from different points and make their explanations in this direction. There are points that every theory can and cannot explain. Adopting a single theory will provide an inadequate and limited approach to the context of the work to be done. For this reason, the approaches of all theories should be taken into consideration in order to evaluate the concepts of terrorism and combating terrorism in a broad perspective.

GÜNEYDOĞU ASYA'DA SUÇLA MÜCADELEDE İSTİHBARAT İŞBİRLİĞİ: ASEANAPOL ÖRNEĞİ

Dr.Öğr.Üyesi Süleyman TEMİZ
Iğdır Üniversitesi
suleyman.temiz@igdir.edu.tr

ÖZET

ASEANAPOL, ASEAN'ın çok uluslu polis gücüdür. Birlik üyelerinin, 21 Ekim-23 Ekim 1981 tarihleri arasında Manila-Filipinler'de yaptıkları toplantılarla kurulması kararlaştırılmıştır. Daimi sekretarya ise 2008'de tesis edilebilmiş ve 2010'da Kuala Lumpur-Malezya'da operasyonlara başlamıştır. Ülkelerin güvenlik konusunda işbirliğini arttırdıkları, özellikle 2000 sonrasında, ASEANAPOL'ün bölgede daha aktif hale getirilmesine ihtiyaç hissedilmiştir. İstihbarat paylaşımı ve ortak operasyonlar vasıtasıyla ASEANAPOL, ASEAN'ın güvenlik konusunda en önemli organlarından biri haline gelmiştir. ASEANAPOL, ASEAN üyesi her ülkeden polis şeflerinden oluşan bölgesel bir forumdur. ASEAN bölgesinde sınır ötesi suçlarla mücadele amacıyla tesis edilmiştir.

ASEANAPOL 1981 yılında tesis edildiğinde beş üyeye sahipti (Tayland, Filipinler, Malezya, Endonezya, Singapur). 1984-2000 yılları arasında üye sayısı ikiye katlanmıştır (Brunei Darüsselam, Laos, Myanmar, Vietnam, Kamboçya). ASEANAPOL'un ayrıca Avustralya, Çin, Japonya, Yeni Zelanda, Güney Kore, Türkiye, Rusya, Birleşik Krallık olmak üzere sekiz diyalog ortağı ve INTERPOL, EUROPOL ve ASEAN Sekreterliği olmak üzere üç kurumsal ortaklığı bulunmaktadır. ASEAN içerisinde ASEANAPOL'un rolü, bölgesel işbirliğini kolaylaştırmak ve üye devletlerin kanun uygulama kurumları arasında resmi ve gayri resmi toplantılar düzenleyerek ilişkileri geliştirmek şeklinde gerçekleşmektedir. Özellikle bölgesel suçun önüne geçme ve istihbarat paylaşımı konusunda bazı engeller olsa da, ASEANAPOL'un koordinasyonu ve işbirliğinin ardından bölgesel çerçevede suç oranına etki etiğini söylemek mümkündür.

ASEAN'da bölgesel işbirliği ve özellikle istihbarat paylaşımı konusunda her ülkenin farklı beklentileri olsa da, ortak çıkarlar ekseninde ilişkiler yürütülmektedir. Daha büyük fayda sağlaması amacıyla bu işbirliğinin geliştirilmesi de gerekmektedir. Bu nedenle ASEAN bölgesindeki uluslararası suçların üstesinden gelmek için, ASEAN ülkeleri mevcut ortak çıkarlardan, bölgesel yarar sağlayan işbirliğine gidebilmektedir. ASEAN organizasyon yapısı içinde, ulus ötesi suçlarla ilgili sorunları çözmek için oluşturulmuş birkaç özel organ daha bulunmaktadır. ASEAN Ulus ötesi Suçlar Konulu Bakanlar Toplantısı (AMMTC) , ASEAN Maliye Bakanları Toplantısı (AFMM) ve ASEAN Uyuşturucu Konularında Kıdemli Yetkililer Toplantısı (ASOD) bunların bazılarıdır. Bunlara ek olarak 2018'de bölge devletleri arasında, uluslararası güvenlik tehditlerine daha hızlı ve etkili bir şekilde yanıt verilmesine yardımcı olacak yeni bir istihbarat paylaşım girişiminin durumunu tartışmak için bir çalışma grubu toplantısı düzenlenmiştir. Toplantı, Güneydoğu Asya ve daha genel olarak Asya-Pasifik'teki terörizme ve radikalizme bölgesel tepkilerin daha geniş bağlamında gösterilen çabalara dikkat çekmiş, bu yeni adım ise ASEAN Gözlerimiz Girişimi (AOEI) olarak isimlendirilmiştir. Adını ABD'nin dört İngiliz müttefiki ile sahip olduğu "Beş Göz" istihbarat ağından alan AOEI, başlangıçta Endonezya tarafından üye ülkeler için bir istihbarat ve bilgi paylaşım platformu olarak önerilmişti. AOEI, terörizm, radikalizm ve şiddet içeren aşırılık konusunda istihbarat alışverişini kolaylaştırmak için tasarlanmış ve ASEANAPOL'ü tesis edilecek bilgi ve istihbarat ağı ile desteklemesi değerlendirilmiştir.

ASEANAPOL işbirliğinin fikirsel alt yapısı, ASEAN Concord Deklarasyonu'nun imzalanmasıyla başlamıştır. 24 Şubat 1976 tarihli bu deklarasyondaki tartışma konularından bazıları politik, ekonomik, sosyal, kültürel ve bilgi paylaşımı konuları ile güvenlik ve istihbarat paylaşımını da içermekteydi. ASEANAPOL, kurulduğu 1981 yılından bu yana, uluslararası suçlarla mücadelede bölgesel güvenlik konusunda bir tür işbirliği formüle etmeyi amaçlamıştır. 1996'daki ilk gayri resmi toplantıda, ASEAN'ın üyelerinin her biri, ulus ötesi suç alanında işbirliği konusunu gündeme getirmiştir. Daha sonra 1997'deki ikinci gayri resmi ASEAN toplantısında ise, uyuşturucudan arındırılmış bir ASEAN bölgesi meydana getirmeyi amaçlayan ASEAN Vision 2020 belgesi kabul edilmiştir. Buna ek olarak 2010 yılında ASEANAPOL'un daimi sekreterliğinin faaliyetlere başlaması ile ASEANAPOL, daha etkin bir şekilde bölgesel işbirliği için çalışabilmektedir. ASEANAPOL kapsamında bazı işbirlikleri arasında ASEANAPOL veritabanı Sistemi Teknik Komitesi (ADSTC) , ASEANAPOL İrtibat Görevlileri ve ASEANAPOL Kriz Yönetimi için İletişim ve Koordinasyon Protokolü (ACCPCM) bulunmaktadır. ASEANAPOL, üye ülkeler arasında bilgi ve veri alışverişinin yanı sıra, yönetim ve işbirliğinin gelişmesinde koordinasyon açısından da fayda sağlamaktadır.

ASEANAPOL tarafından yürütülen işbirliği mekanizması, INTERPOL tarafından yaygın olarak kullanılan mekanizmalardan model alındığı için, genel olarak INTERPOL işbirliği mekanizması ile neredeyse aynıdır. Bunun yanında ASEANAPOL, polis profesyonelliğini artırmak, polis içinde daha güçlü bölgesel işbirliğini teşvik etmek ve üye ülkelerdeki polisler arasında dostluğu teşvik etmek gibi faaliyetler düzenlemektedir. ASEANAPOL, yıllık kararların uygulanmasına yardımcı olmak için bir çalışma planı hazırlamak, bilgileri koordine etmek ve derlemek, ortak cezai soruşturmaları desteklemek ve ev sahibi ülkelere yıllık konferanslara ve diğer toplantılara hazırlanmalarında yardımcı olmak gibi temel görevlere sahiptir.

ASEAN topluluğunun siyasi ve güvenlik sütunları, temelde bölgede ve genel olarak uluslararası düzeyde istikrarı koruma ve barışı sağlama çabası olarak oluşturulmuştur. Siyasi ve güvenlik ayağı planı, ortak değerlere ve normlara dayanan kurallara uyan bir toplum meydana getirme, kapsamlı bölgesel güvenliği tüm ASEAN ülkelerinin ortak sorumluluğu haline getirme ve Güneydoğu Asya bölgesini dinamik ve geniş bir bakış açısına yönelik hale getirme özelliklerine sahiptir.

Bu çalışma, ASEAN çatısı altında bilgi ve istihbarat paylaşımı konusunda hizmet veren ASEANAPOL'un gelişimi, faaliyetleri, ASEAN bölgesinde istihbarat paylaşımı konusundaki engelleri ve bu engellerin aşımı konusundaki çözüm önerileri konusunda analitik bir çerçeve sunmaktadır. Ayrıca bu araştırma sonucu elde edilen bulgular, küresel tehditlerin yerleştiği günümüz güvenlik anlayışına uygun olarak, bölgesel istihbarat işbirliğinin önemini vurgulamayı ve benzer bölgesel örgütler için bir yol haritası çizmeyi de hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: ASEANAPOL, İstihbarat, Güneydoğu Asya, ASEAN.

INTELLIGENCE COOPERATION IN THE STRUGGLE AGAINST CRIME IN SOUTHEAST ASIA: CASE OF ASEANAPOL

ABSTRACT

ASEANAPOL is the multinational police force of ASEAN. The decision to establish it was held in the union members' meetings in Manila-Philippines between October 21-October 23, 1981. A permanent secretariat was established in 2008 and started operations in 2010 in Kuala Lumpur-Malaysia. When countries increased their cooperation on security, especially after 2000, it was felt that ASEENAPOL should be more active in the region. Through intelligence sharing and joint operations, ASEANAPOL has become one of ASEAN's most important bodies on security. ASEANAPOL is a regional forum of police chiefs from every ASEAN member country. It was established for the purpose of combating cross-border crime in the ASEAN region.

When ASEANAPOL was established in 1981 it had five members (Thailand, Philippines, Malaysia, Indonesia, Singapore). The number of members doubled between 1984-2000 (Brunei Dar es Salaam, Laos, Myanmar, Vietnam, Cambodia). ASEANAPOL also has eight dialogue partners, namely Australia, China, Japan, New Zealand, South Korea, Turkey, Russia, the United Kingdom, and three institutional partnerships, namely INTERPOL, EUROPOL and ASEAN Secretariat. Within ASEAN, ASEANAPOL's role is to facilitate regional cooperation and improve relations between member states' law enforcement agencies by organizing formal and informal meetings. Although there are some obstacles especially in preventing regional crime and sharing intelligence, it is possible to say that after the coordination and cooperation of ASEANAPOL, it has an impact on the crime rate in the regional framework.

Although each country has different expectations in terms of regional cooperation and especially intelligence sharing in ASEAN, relations are carried out on the axis of common interests. It is also necessary to further this cooperation in order to bring greater benefits. Therefore, in order to overcome international crimes in the ASEAN region, ASEAN countries can cooperate beyond their national interest to gain regional security benefits. Within the ASEAN's organizational structure, there are several other specialized bodies created to address issues related to transnational crime. ASEAN Ministerial Meeting on Transnational Crime (AMMTC), ASEAN Finance Ministers Meeting (AFMM) and ASEAN Senior Officials on Drug Issues (ASOD) are some of them. Additionally, a working group meeting was held in 2018 to discuss the status of a new intelligence-sharing initiative among regional states that would help responding more quickly and effectively to international security threats. The meeting highlighted efforts in the wider context of regional responses to terrorism and extremism in Southeast Asia and more generally in the Asia-Pacific, this new step has been dubbed the ASEAN Our Eyes Initiative (AOEI). AOEI, which is named after the "Five Eyes" intelligence network that the US has with its four allies, was initially proposed by Indonesia as an intelligence and information sharing platform for member countries. It is designed to facilitate the exchange of intelligence on terrorism, extremism and violent extremism and is evaluated to support ASEANAPOL with the information and intelligence network to be established.

The intellectual infrastructure of the ASEANAPOL cooperation started with the signing of the ASEAN Concord Declaration. Some of the topics of discussion in this February 24, 1976 declaration included political, economic, social, cultural and information sharing issues, as well as security and intelligence sharing. Since its establishment in 1981, ASEANAPOL has aimed to formulate a cooperation on regional security in the fight against international crime. At the first informal meeting in 1996, each of ASEAN's members raised the issue of cooperation in the field of transnational crime. Later, at the second informal ASEAN meeting in

1997, the ASEAN Vision 2020 document was adopted, which aims to create a drug-free ASEAN region. In addition, with the permanent secretariat of ASEANAPOL starting its activities in 2010, ASEANAPOL started to work more effectively regarding regional cooperation. Some collaborations under ASEANAPOL include the ASEANAPOL Database System Technical Committee (ADSTC), ASEANAPOL Liaison Officers and the ASEANAPOL Communication and Coordination Protocol for Crisis Management (ACCPCM). ASEANAPOL provides benefits in terms of coordination in the development of management and cooperation, as well as information and data exchange among member countries.

The collaboration mechanism run by ASEANAPOL is almost identical to the INTERPOL collaboration mechanism in general, as it is modeled after the mechanisms commonly used by INTERPOL. In addition, ASEANAPOL organizes activities such as increasing police professionalism, promoting stronger regional cooperation within the police and promoting friendship among the police in member states. ASEANAPOL has key tasks such as preparing a work plan to assist in the implementation of annual resolutions, coordinating and compiling information, supporting joint criminal investigations, and assisting host countries in preparing for annual conferences and other meetings.

The political and security pillars of the ASEAN community have been established primarily as an effort to maintain stability and peace in the region and internationally in general. The political and security pillar plan has the characteristics of creating a rule-abiding society based on shared values and norms, making comprehensive regional security a common responsibility of all ASEAN countries, and making the Southeast Asian region dynamic and broadly oriented.

This study provides an analytical framework for the development and activities of ASEANAPOL, which provides information and intelligence sharing services under ASEAN, the obstacles to intelligence sharing in the ASEAN region and solutions for overcoming these obstacles. In addition, the findings obtained as a result of this research aim to emphasize the importance of regional intelligence cooperation and to draw a roadmap for similar regional organizations in accordance with today's security understanding in which global threats are settled.

Keywords: ASEANAPOL, Intelligence, Southeast Asia, ASEAN.

ORTA ÇAĞ SİYASET DÜŞÜNCESİNDE GÜVENLİK STRATEJİLERİ

Prof.Dr. İsmail Hakkı DEMİRCİOĞLU
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi

Doç.Dr. Nurullah YAZAR
Ankara Üniversitesi
nurullah_yazar@hotmail.com

ÖZET

Bir devlete süreklilik kazandıracak ana unsurlar siyasi istikrar, ekonomik güç, bürokratik kabiliyet ve toplumsal mutabakat olarak sıralanabilir. Bu hususlarda elde edilen başarı, devletin istikrarlı bir yapıya sahip olup egemenlik sahasını korumasına temel teşkil edeceği gibi siyaset sahnesinde etki gücünü hissettirmesini de sağlayacaktır. Bu bağlamda bahsedilen alanlardaki başarı mevcudiyetlerini güçlü bir şekilde sürdürme hedefindeki devletler için son derece kıymetlidir. Bununla birlikte tarih sahnesinde kendisine yer edinmek isteyen veya rolünü arttırmak isteyen devletler için kendi güç alanlarına hâkimiyet ve de rekabet halinde oldukları devletlerin durumunun tespiti ve zayıflatılması hedeflerine ulaşmaları açısından önem arz etmektedir.

Amaçlanan hedefe ulaşmada strateji, iki ana hedef üzerinden kurgulanır. Birinci hedef, kendi gücünü koruma ve geliştirmek, ikinci hedef ise rakiplerin gücüne dair bilgi sahibi olmaktır. Böyle bir süreçte kendi gücüne odaklanmanın yanı sıra rakiplere dair yapılacak analizler devletlerin atacağı adımların ve alacağı güvenlik tedbirlerinin belirlenmesi açısından değerlidir.

Tarih okumaları açıkça ortaya koymaktadır ki, insanlık tarihi ilk günden itibaren mücadele ve rekabet üzerine kurgulanmıştır. Atılan her adım, gerçekleştirilen her bilimsel faaliyet, ortaya konan her teori bu rekabette öne geçme çabasının ürünüdür. Başarıyı sağlayıp hedeflenen noktaya ulaştıran ve mücadelede öne geçmeyi sağlayan araç ise bilgidir.

Bilgi sahibi olmak, sahip olunan bilgiyi işleyip anlamlı, faydalı ve kullanılabilir hale getirmek hem bireylerin hem de devletlerin tarihinde önemli görülmüştür. Özellikle de bir savaş sonucunun veya bir hanedan üyesinin hak iddiasıyla taht mücadelesine girişmesinin devletlerin siyasi hâkimiyetlerinin seyrini beklenilmedik derecede etkilediği orta çağda iç ve dış gelişmelerin takibi devletler ve hükümdarlar açısından son derece önemlidir. Devletlerin varlığını sürdürebilmelerinin yolu; ülke içerisinde adaletin tesisi, halkın mutluluk ve huzuruyla; ülke dışında siyasi, sosyal, ekonomik, teknolojik, dinî ve kültürel gelişmelerin sıkı takibi ile hem sınırlar dâhilinde hem sınır ötesinde devlet ve toplum aleyhine gelişmelerin henüz ilk aşamada tespiti ve gerekli güvenlik stratejilerinin belirlenmesiyle mümkündür. Bir devletin genel prensiplere ilaveten kendine, coğrafyasına, çağına uygun güvenlik stratejileri belirlemesinde istihbarat faaliyetlerinin önemi yadsınamaz bir gerçekliktir.

İstihbarat muhatabın zihnini okuyacak bilgiyi elde etmektir. Diğer devlet ve siyasi yapılanmaların siyasi, askeri, dini/mezhebi ve de iktisadi güç ve hedefleri hakkında derin bir farkındalık kazandırır. Böylelikle rakiplerin tepkileri, yıkıcı ve bölücü faaliyetleri hakkında bilgi ve öngörü sahibi olunur. Bunun neticesinde muhatabın zihnine girme, süreci onun gözünden okuma, ilişkilerin yönünü tayin edip alanını ve zamanını belirlemede öncü olma, sonuçta da inisiyatif kullanma ve süreci kendi kuralları çerçevesinde yöneterek hamle üstünlüğünü ele geçirme ve oyunun sınırlarını belirleme hakkını elde etme çabasıdır.

İstihbarat faaliyetleri bilgi edinmenin yanı sıra yanıltma, aldatma ve yanlış yönlendirme için de kullanıldığından, muhtemel sorunlar hakkında henüz ilk safhada haberdar olup gerekli önlem ve tedbirleri alarak güvenlik stratejilerinin belirlenmesinde mihenk taşı mesabesindedir. Sahip olunan istihbari bilgi bölgesel güç dengelerine dair farkındalık kazandırır. Üretilen etkin güvenlik stratejileriyle de sürecin kontrolü sağlanır. Böylece düşman/rakip belirlenen bir rotaya doğru yönlendirilir ve bu rotayı takip etmesi sağlanır. Neticede gerçekleştirilen hamleler, muhatabın şaşırmasına, süreci yönetememesine ve kendi adına yanlış adımlar atmasına sebep olur. Muhatabın etki gücünü zayıflatan bu durum muhatabın tarih sahnesinden çekilmesine kadar aynı döngüde devam eder.

Bu bağlamda hazırlamış olduğumuz tebliğde Orta Çağ Türk devletlerinin, -Karahanlı, Gazneli ve Büyük Selçuklu Devleti-, hem birbirleriyle hem de tarih sahnesini eş zamanlı olarak paylaştıkları diğer devletlerle olan rekabetleri sırasında uyguladıkları güvenlik stratejilerini ortaya koymaya çalışacağız. Böylelikle araçlar değişse bile güvenlik alanına verilen önemin her dönemde aynı hassasiyetlerle gerçekleştirildiğini ortaya koymaya çalışacağız.

Anahtar Kelimeler: İstihbarat, Güvenlik, Orta Çağ, Büyük Selçuklular, Gazneliler

SECURITY STRATEGIES IN MEDIEVAL POLITICAL THOUGHT

ABSTRACT

The main elements that will provide continuity to a state can be listed as political stability, economic power, bureaucratic capability, and social consensus. The success achieved in these matters will not only form the basis for the state to have a stable structure and protect its sovereignty, but also to make its influence felt on the political scene. In this context, success in the mentioned areas is extremely valuable for the states that aim to maintain their existence strongly. However, it is important for the states that want to take their place on the stage of history or to increase their role in terms of dominating their own power areas and determining and weakening the situation of the states they are in competition with.

In reaching the intended goal, the strategy is built on two main goals. The first goal is to protect and develop one's own power, and the second goal is to have information about the power of opponents. In such a process, in addition to focusing on its own power, analyzes of rivals are valuable in terms of determining the steps to be taken by the states and the security measures to be taken.

History readings clearly reveal that the history of humanity has been built on struggle and competition from the first day. Every step taken, every scientific activity carried out, every theory put forward is the product of an effort to stay ahead in this competition. The mean that ensures success, reaches the targeted point and enables to take the lead in the struggle is knowledge.

Having knowledge, processing the knowledge and making it meaningful, useful and usable has been seen as important in the history of both individuals and states. Especially, the follow-up of internal and external developments in the Middle Ages, when the result of a war or the entry of a dynasty member into a struggle for the throne on the claim of rights, unexpectedly affected the course of political domination of states, is extremely important for states and rulers. The way for states to maintain their existence is through the establishment of justice in the country and the happiness and peace of the people, strict following of political, social, economic, technological, religious and cultural developments outside the country, and at the first stage detection of developments against the state and society both within and beyond the borders, and taking security strategies. In addition to general principles, the importance of intelligence activities is an undeniable reality in the determination of security strategies suitable for itself, geography and age.

Intelligence is acquiring information that will read the mind of the interlocutor. It provides a deep awareness of the political, military, religious/sectarian and economic power and goals of other states and political structures. Hereby, have knowledge and foresight about the reactions of rivals, their destructive and divisive activities. As a result of this, it is an effort to enter the mind of the interlocutor, to read the process from his/her eyes, to be a pioneer in determining the direction of the relations and determining the area and time, ultimately to use the initiative and to gain the right to take the advantage of the move and determine the limits of the game by managing the process within the framework of its own rules.

Since intelligence activities are used for diversion, deception and misdirection as well as obtaining information, they are the cornerstone of determining security strategies by being aware of possible problems at the initial stage and taking the necessary precautions. The possess of intelligence information raises awareness about the regional power balances. The control of the process is also ensured with the effective security strategies produced. Thus, the enemy/opponent is directed towards a determined route and it is ensured to follow this route. As a result, the actions taken cause the interlocutor to be surprised, unable to manage the process and take wrong steps on his own behalf. This situation, which weakens the influence of the addressee, continues in the same cycle until the addressee withdraws from the stage of history.

In this context, we will try to reveal the security strategies implemented by the Middle Ages Turkish states -Karahanlı, Ghaznavid and Great Seljuk State. In this way, we will try to demonstrate that the importance given to the field of security is carried out with the same sensitivities in every period, even if the tools change.

Keywords: Intelligence, Security, Middle Ages, Great Seljuks, Ghaznavids.

İSTİHBARAT DÜNYASINDA İNSANSIZLAŞTIRMA ÇABALARININ BAŞARISIZLIĞI

Dr. Hüseyin SÜRÜCÜ
hsurucu79@gmail.com

ÖZET

11 Eylül Saldırıları sonrasında yayımlanan kongre raporunda istihbarat örgütlerine birçok eleştiri yapılmıştır. Bu eleştirilerden biri de onların büyük resmi görememesidir. ABD de büyük resmi ortaya koyabilmek için insani hataların önüne geçilmesi maksadıyla istihbaratın oluşturulmasında insan faktörünün etkisini azaltmak için çeşitli çalışmalar yapmışlardır. Bunlardan biri de veri madenciliğidir.

Veri madenciliği, veriler arasındaki saklı ilişkilerin ortaya çıkarılması için yapılmaktadır. veri madenciliği, ilk olarak ticari amaçla özel sektörde uygulanmıştır. Çünkü 1960'lı yıllarda doğan bilgi teknolojilerinin, 1990'lı yıllarda ulaştığı seviye; veri toplama, veri yönetimi ve veri analizi süreçlerinin gelişimine olanak sağlamıştır. Bu birçok organizasyonun ve şirketin, veri içerisinde yüzmesini sağlayarak, eldeki verilerin karar alma süreçlerinin girdisi haline dönüşmesine yol açmıştır (Özcan, 2008, s. 9). Çeşitli kaynaklardan farklı verilerin toplanılması, elde edilen veriler arasındaki noktaların birleştirilmesini ve bunun sonucunda elde edilen bilginin daha önceki bilgiyle karşılaştırılmasının gerekliliğini öne çıkarmıştır (Westphal, 2009, s. 4). Söz konusu uygulamalar, 2001 yılındaki ABD'deki terör saldırıları sonrasında "hayal gücü eksikliğini" gidermek ve insani hataların istihbarat alanında ortadan kaldırılması amacıyla ABD tarafından uygulamaya konulmuştur. Bu yüzden veri madenciliği, istihbarattaki insansızlaştırma çalışmalarından biri olarak görülmelidir. Ayrıca Soğuk Savaş sonrası dönemde bilgi ve teknolojiler öne çıkması istihbaratın doğasının değişmemekle beraber, ilgi ve etki sahasının genişlemesine ve sahadaki rakiplerin farklılaşmasına yol açmıştır. Böylelikle istihbarat faaliyetlerinde senkronizasyon öne çıkmıştır. Senkronizasyondan sağlanmak istenen amaç, istihbaratın toplanmasından raporlanmasına kadar geçen işlemlerin ilgililerince eş güdümlü ve eş zamanlı olarak yapılmasıdır. Bu eş güdümün 11 Eylül Saldırılarında görüldüğü üzere insani hatalara açık olması istihbarattaki insan faktörünün geçmişe oranla önem kaybetmesine ve teknoloji bazlı uygulamaların öne çıkmasına neden olmuştur. Fakat veri madenciliği, başta ABD özelinde olmak üzere uygulandığı alanlarda çeşitli sorunlara yol açmıştır. Bunun yanında Soğuk Savaş dönemi sonrasında yaşanan güvenlik sorunları "belirsizlik" kavramının hayatın içine girmesini kolaylaştırmaya devam etmiştir. Tüm bunlar insan faktörünün sanılanın aksine istihbarat dünyasında önemini artırmıştır. Çalışma da istihbarattaki insansızlaştırma çalışmalarındaki başarısızlığı eleştirel realizm perspektifinden kuantum teorisinin bileşenlerini kullanmak suretiyle açıklayarak insan faktörünün istihbarat alanında sanılanın aksine daha önemli hale geldiğini savlamaktadır.

Uluslararası literatür irdelendiğinde istihbarat/güvenlik alanına ilişkin sayısız çalışma bulunmaktadır. Çalışmalar arasında sosyal bilimleri doğa bilimlerinin bakışıyla açıklayan bazı örneklere de rastlanılmıştır. Çalışma özelinde Alexander Wendt'in "Quantum Mind and Social Science Unifying Physical and Social Ontology" dikkat çekmektedir. Fakat Türk literatüründe istihbarat ve güvenlik alanında eleştirel realizm veya karmaşıklık ve kaos özelinde yurt dışına oranla daha az nitelikli çalışmaya sahip olduğu tespit edilmesine rağmen, kuantum teorisinin güvenlik alanına uyarlanması yönünde herhangi bir çalışmaya rastlanılmamıştır Dolayısıyla çalışma literatürdeki bahsedilen boşluğa konumlanma amacındadır.

Bu minvalde çalışma, üç bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde, Kuantum-eleştirel realizmin ana hatları belirtilerek eleştirel realizm-kuantum ilişkisi açıklanacaktır. Bu bölümde iki amaç hedeflenmektedir. Birincisi, eleştirel realizm ile kuantum arasındaki bağlantıyı kurmak ve uluslararası sistemin kuantum teorisiyle açıklanabileceğini göstermektir. İkincisi, insansızlaştırma çalışmalarındaki başarısızlığın nedenlerine temel oluşturmaktır. Çalışmanın ikinci bölümünde uygulanan veri madenciliklerindeki başarısızlık kuantum teorisinin terimleri kullanılarak anlatılacaktır. Böylelikle istihbarata ve ele alınan olguya ontolojik olarak bakılmasının gerekliliği ortaya koyulacaktır. Çalışmanın üçüncü bölümünde ise ilk iki bölümde elde edilen çıkarımlardan istihbarata disiplinlerarası bir bakışla yaklaşarak onun bir düşünce disiplini olduğunu vurgulamak, ileride konuyla ilgili yapılan çalışmalara ve ontolojik açıdan bilimin birliğine de katkı sunulması hedeflenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Eleştirel realizm, bilimin birliği, kuantum teorisi, insansızlaştırma

THE FAILURE OF DE-HUMANIZATION EFFORTS IN THE INTELLIGENCE FIELD

ABSTRACT

According to the US Congress Report published after the September 11 attacks, The US Intelligence Organizations had drawn congress' fire in many fields. One of them is that they cannot see the big picture. In order to reveal the big picture, the USA had carried out various studies to reduce the influence of the human factor in intelligence to prevent human error. One of them is data mining.

Data mining is a work undertook to reveal hidden relationships between data. This was first applied in the private sector for commercial purposes. Because the level reached by information technologies born in the 1960s in the 1990s; It has enabled the development of data collection, data management, and data analysis processes. This has led many organizations and companies to float in data, transforming the data into an input for decision-making processes. The collection of different data from various sources put forward the necessity of joining the dots between the got data and comparing the got information with the previous information. These applications were put into practice by the USA in order to eliminate the "lack of imagination" and to eliminate human error in intelligence after the terrorist attacks in the USA in 2001. Therefore, data mining should be seen as one of the dehumanization studies in intelligence. In addition, the emergence of information and technologies in the post-Cold War period led to the expansion of the field of interest and influence and the differentiation of the rivals in the field, despite not changing the nature of the intelligence. Thus, synchronization became prominent in intelligence activities. The aim of synchronization is to carry out the processes from the gathering of the intelligence to its reporting, in a coordinated and simultaneous manner by those concerned. The fact that this coordination is open to human error, as seen in the September 11 attacks, caused the human factor in intelligence to be dropped those concerned's radar compared to the past and technology-based applications to come to the fore. However, data mining caused various problems in the areas where it was applied, especially in the USA. In addition, the security problems experienced after the Cold War continued to facilitate the introduction of the concept of "uncertainty" into life. All these increased the importance of the human factor in the intelligence world contrary to popular belief. The study also argues that the human factor has become more important in intelligence by using the components of quantum theory from the perspective of critical realism.

When the international literature is examined, there are many studies in intelligence/security. Among the studies, I have also found some examples that explain the social sciences from the perspective of natural sciences. In particular, Alexander Wendt's "Quantum Mind and Social Science Unifying Physical and Social Ontology" draws attention. However, although it has been determined that there are less qualified studies in critical realism or complexity and chaos in intelligence and security in the Turkish literature compared to abroad, I have found no study to adapt the quantum theory to the security field.

In this manner, the study comprises three parts. In the first chapter, the critical realism-quantum relationship will be explained by outlining quantum-critical realism. It aims for two purposes in this section. The first is to establish the link between critical realism and quantum, and to show that quantum theory can explain the international system. The second is to provide the basis for the reasons for the failure of dehumanization efforts. In the second part of the study, I will explain the failure of applied data mining using the terms of quantum theory. In this way, the necessity of looking at the intelligence and the fact under consideration will be put forward ontologically. The third part of the study, it is aimed to emphasize that intelligence is a discipline of thought by approaching intelligence with an interdisciplinary perspective from the inferences got in the first two sections and to contribute to the future studies on the subject and to the unity of science from an ontological point of view.

Keywords: Critical realism, unity of science, quantum theory, dehumanization

İHALAR İÇİN KÜRESEL KONUMLAMA SİSTEMİ (GPS VB.) KULLANMADAN SEYRÜSEFER GERÇEKLEŞTİREBİLEN BİR GÖRÜNTÜ TABANLI SEYRÜSEFER SİSTEMİ, "GÖRDES"

Dr. Mustafa YAMAN
mustafa.yaman@esensi.com.tr

ÖZET

Günümüzde, istihbarat ve güvenlik faaliyetlerinde çeşitli tip, büyüklük, uçuş irtifası gibi özelliklerde ve çok çeşitli faydalı yüklere sahip insansız hava araçlarının (İHA) kullanımı son derece yaygınlaşmış ve kaçınılmazdır. Ancak insansız hava araçları hem uçuş faaliyetlerinin gerçekleştirilmesinde hem de görev faaliyetlerinin gerçekleştirilmesinde GPS vb. küresel konumlama sistemlerine alternatifsiz olarak ihtiyaç duymaktadırlar. Buna mukabil, jammer vb. GPS sinyal bozucuların kullanımı oldukça yaygınlaşmış ve İHA kırım ve kayıplarının en önemli nedenlerinden biri haline gelmiştir. Ayrıca, küresel konumlama sistemlerini elinde bulunduran ülkelerin bölgesel olarak bu sinyalleri aldatma amacıyla değiştirebildiği son dönemde çeşitli haberlere dahi konu olmuştur. Bu nedenlerle, ülkemizde küresel konumlama sistemlerine alternatif çözüm ve sistemlerin geliştirilmesi, üretilmesi ve uygulamaya geçirilmesi çok önemli bir ihtiyaç ve gereklilik olarak ortaya çıkmıştır.

Bu bildiride, ESEN SİSTEM ENTEGRASYON bünyesinde geliştirilen ve İHAlar için bir Görüntü Tabanlı Seyrüsefer sistemi olan "GÖRDES" sistemi, ardındaki teknoloji ve yöntemler ile birlikte anlatılmaktadır. GÖRDES; önceden çekilmiş ve koordinatlandırılmış uydu/hava görüntülerini uçuş yapan hava aracına ait GÖRDES sistemi kamerasından çekilen görüntüler ile gerçek zamanda eşleyerek, hava aracının konum ve yönelme bilgisini sağlayabilen bir sistem olarak geliştirilmiştir. Dünya koordinatlarında mutlak konum sağladığı ve konum doğruluğunda hatalar birikmediği için hava aracının uzun sürelerle göreve devam etmesini veya geri dönmesini güvenli bir şekilde sağlamaktadır. Hava aracının bulunduğu konumu ve yönelimini gerçek-zamanda hesaplayan işlemci birimi, bu bilgileri hava aracının uçuş kontrol birimine iletmekte ve bu bilgi INS/GPS sistemlerinin yerine ya da alternatifi olarak hem seyrüsefer amaçlı, hem de platformun ataletsel seyrüsefer sisteminde (INS – inertial navigation system) biriken hataların düzeltilmesi amacıyla kullanılabilmektedir. Kesintisiz seyrüsefer bilgisi oluşturabilmek amacıyla, GÖRDES sisteminde, görüntü destekli seyrüsefer yeteneği, sistem içerisindeki IMU (uzamsal ve açısal ivmelenmeleri ölçen ivmeölçer ve jiroskop içeren ataletsel ölçüm birimi), manyetometre (bulunan konumdaki dünyanın manyetik alan vektörünü ölçen birim), ve baro-altimetre (basınç yüksekliğini ölçen birim) gibi destek sensörleri ile desteklenmektedir. Bu destek sensörlerden elde edilen veriler ile platform üzerinden aşağı yönde bakarak üzerinde uçulan yer yüzeyini görüntüleyen kamera verilerinden elde edilen konum ve yönelim bilgileri veri füzyonu işlemleri ile gürbüz bir şekilde birleştirilmekte ve sistemin yüksek sıklıkta ve doğrulukta konum, yönelim ve hız bilgileri çıktısını platform arayüzlerine iletebilmesine olanak sağlanmaktadır.

Üç yılı aşan bir sürede yoğun çalışmalar neticesinde geliştirilmiş olan yöntem, teknolojiler ve sistem; 1000ft'ten 8200ft'e kadar farklı irtifalarda, farklı hızlarda seyreden farklı tipte hava araçlarında (multi-kopter dron, sabit kanatlı Ultralight tipi uçak) farklı mevsimlerde, ışık koşullarında ve farklı arazi yüzey (kırsal alan, şehir alanları, tarım, mera, ormanlık alanlar, göl, deniz vb.) tipi ve engebe türlerine sahip alanlarda başarıyla test edilmiş ve hava araçlarının sağlıklı bir şekilde seyrüseferlerini ve görev faaliyetlerini gerçekleştirebileceği ya da eve dönme işlemini konumsal farkındalığını kaybetmeden güvenli bir şekilde gerçekleştirebileceği konum hassasiyeti ve doğruluğuna ulaşabildiği performans ve uçuş testleri ile doğrulanmıştır.

Bu alanda, Dünya'da benzer çalışmaların özellikle son dönemde arttığı ancak henüz operasyonel olarak faaliyete geçmiş bir ürüne rastlanılamadığı göz önüne alındığında, alanında öncü olan bu çalışmanın ülkemizin istihbarat ve güvenlik alanında yoğun olarak kullandığı İHA sistemlerine sistemin entegre edilmesi ile çok önemli bir kabiliyete ve önemli kazanımlara sahip olacağı değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İHA, Seyrüsefer, Küresel Konumlama Sistemi, GPS, Görüntü-Tabanlı Seyrüsefer , Görüntü Destekli Seyrüsefer

A VISION-BASED NAVIGATION SYSTEM "EVNAV" FOR UAVS THAT ENABLES NAVIGATION WITHOUT USING GLOBAL NAVIGATION SATELLITE SYSTEM SUCH AS GPS

ABSTRACT

Today, the usage of very wide range of Unmanned Aerial vehicles (UAV) of different type, size, flight altitude and with various types of payloads is very prevalent and inevitable in Intelligence and Security missions. However, unmanned aerial vehicles depend on Global Navigation Satellite Systems (GNSS) such as GPS for performing flights and accomplishing their missions with no alternative system available in the market yet. On the other hand, GPS signal blockers such as jammers are becoming more and more widely used and have become one of the main reasons of UAV crashes and losses. Besides, it has even been on the recent news that countries operating global navigation satellite systems may even apply spoofing of signals regionally for deceiving the navigation of their hostile platforms. For such reasons, developing alternative solutions and systems for global navigation satellite systems emerged to be an urgent need and necessity.

In this paper, the methods and technology behind the "EVNAV", ESEN Vision Based Navigation System for UAVs, which has been developed by ESEN SİSTEM ENTEGRASYON are described. EVNAV is developed as a system which can process its on-board camera images in real time by matching those images to geo-registered satellite/aerial images of the mission region and can compute position and attitude information of the air vehicle it is installed. Since the system is able to compute absolute position in World coordinates and no error-accumulation occurs, it can enable the air vehicle to safely complete its flight and mission as well as return to home safely. The on board processing unit that can compute the position and attitude of the air vehicle in real-time is able to provide this information to flight control unit as a replacement or alternative to INS/GPS systems on board the vehicle. This information is used by the flight control unit, either for safe navigation or correcting the accumulated error in its own inertial navigation system's (INS). To be able to compute a continous estimation of navigation data, several auxiliary sensors such as IMU (inertial measurement unit which includes accelerometer and gyroscope that measure spatial and angular acceleration of the vehicle), magnetometer (measuring earth magnetic field of its position) and baro-altimeter (measuring pressure altitude) are also available in EVNAV system. The data acquired from such sensors and the position / attitude information computed by processing the on-board camera images looking downward to the earth region that the flight is being accomplished are fused in a robust and reliable way which enables computing position, attitude and velocity information in high frequency and with high accuracy.

The methods, technologies and the system, which have been developed as a result of more than three years of hard work, have been tested successfully at different flight altitudes ranging from 1000ft to 8200ft (AGL), with aerial vehicles of various types (multi-copters, ultralight fixed-wing aircraft) on different seasons, illumination conditions and different land surface types (rural, suburban, urban areas, agricultural land, forest regions, lake, sea regions etc.) and surface roughness. It is validated by performance and flight tests that the system has reached to a position accuracy which enables air vehicles to be able to perform their navigation and missions successfully as well as return to home safely in an adverse situation without losing their situational awareness.

Considering that similar studies in this field throughout the world has been increasing recently but no operational product is on the market yet, this pioneer study will add up to our country a very valuable skill and capability when integrated to her UAV systems of all types which are used very widely in intelligence and security missions.

Keywords: UAV, Navigation, Global Navigation Satellite System, GPS, Vision-Based Navigation, Vision-Aided Navigation

TÜRK İNSANSIZ HAVA ARAÇLARININ TÜRKİYENİN DIŞ POLİTİKA VE TERÖRLE MÜCADELE ALANINDA ROLÜ

Muhammet Yasin KARAKAŞ
İstanbul Aydın Üniversitesi
myasinkarakas@stu.aydin.edu.tr

ÖZET

Günümüzde gelişimi hızla artan ve gelecekte yaşam alanını daha çok pratikleştireceği tahmin edilen en önemli teknolojilerden biri insansız bir şekilde kontrol edilebilen yapay zekâ teknolojileridir. İnsansız hava araçları, insan hayatının birçok alanında kullanıldığı gibi günümüz askeri çatışma bölgelerinde de kullanılmaktadır. Askeri savaş alanında keşif, saldırı, gözetim ve istihbarat amaçlı kullanılan en etkili yapay zekâ teknolojisi insansız hava araçlarıdır. Özellikle ülkeler ve kıtalararası mesafelerde uzun bir süre havada kalarak görev yapma kabiliyetine sahip bu teknoloji, savunma sanayii alanında gerçekleştirilen ar-ge çalışmaları ile birlikte gelişimi ve savaş alanına etkisi her geçen gün artmaktadır. Bu nedenle insansız hava araçları üretebilen, pazarlayabilen ve kullanma kabiliyetine sahip ülkeler, stratejik anlamda diğer ülkelere kıyasla daha fazla caydırıcılık oranına sahip olmaktadır. İnsansız hava araçları insanlı savaş uçakları ile karşılaştırıldığında istihbarat, keşif, gözetleme, görev süresi, araç ve personel zayiatı bakımından daha etkin kuvvet çarpanı olarak karşımıza çıkmaktadır. Gelecek yılların muhtemel savaşlarında özellikle tam otonom, yarı otonom ve yapay zekâ teknolojilerinin kullanılacağı göz önünde bulundurulduğunda, harp alanında konvansiyonel savaş teknikleri kullanımının giderek azalacağı tahmin edilmektedir. İnsansız hava araçlarının savaş alanında önemi bu kapsamda günümüzde daha çok anlaşılmakta ve ABD, Çin, İsrail, Rusya ve Türkiye başta olmak üzere birçok ülke tarafından İHA üretimi ile ilgili savunma sanayii şirketleri bünyesinde ar-ge çalışmaları gerçekleştirilmektedir. Bu çalışmalarda günümüzde en çok adından söz ettiren yapay zekâ teknolojilerinden biri de, Türk savunma sanayii ürünü olan insansız hava araçlarıdır. 2009 yılında İsrail ile yapılan anlaşma ile 10 adet Heron tipi insansız hava aracı alınmış, fakat bu anlaşma İsrail'in yeterli teknik destek sağlamaması sonucunda iptal edilmiştir. Bu gelişmeden sonra Türk Savunma Sanayiinde insansız hava araçları ile ilgili çalışmalar hızlanmıştır. Baykar, Tusaş ve vestel savunma şirketleri tarafından geliştirilen insansız hava araçları, dünya savaş tarihi literatüründe yeni bir sayfa açmıştır. Yerlilik oranı yüksek olan bu teknolojiler Bozdoğan, Gökdoğan, L-UMTAS, Bozok, MK-81, MK-82, MK-83, MAM-T,MAM-C, MAM-L, Cirit, Nüfus Edici Bomba (NEB), Kanat Güdümlü Kit ve SOM yerli füze mühimmatları ile birlikte silahlı insansız hava aracı (SİHA) niteliği kazanmış ve Türkiye'nin terör örgütlerine karşı düzenlediği operasyonlarda güvenlik kuvvetlerine büyük avantajlar sağlamıştır. Türkiye, 1984 yılından itibaren PKK terör örgütü ve 2003 yılından itibaren ise PKK'nın Suriye kolu olarak bilinen PYD/YPG terör örgütüne karşı etkin bir mücadele içerisindedir. Yaklaşık olarak 40 yıl terör ile iç içe yaşamış Türkiye güvenlik başta olmak üzere sosyal, ekonomik ve psikolojik açıdan birçok sorun ile karşı karşıya kalmış, gerçekleştirilen bombalı eylemler sonucunda birçok masum sivil ve kamu görevlisi hayatını kaybetmiştir. Terörle mücadelede yıllara göre farklı stratejiler uygulayan Türkiye, kimi zaman siyasi çözüm girişimleri gerçekleştirse de bu mücadele çoğunlukla askeri bir şekilde gerçekleşmiştir. 2009 yılında AK Parti iktidarı PKK terör örgütünü silahsızlandırma ve soruna yönelik barışçıl çözüm bulmayı hedefleyen demokratik açılım politikası başlatmıştır. Fakat bu girişim PKK tarafından suiistimal edilmiştir. Güney ve Doğu Anadolu bölgelerinde terörist gruplarca hendekler kazılarak sözde Kürt devleti kurmak amacıyla bölgeye birçok terörist yerleştirmiştir. 2015 yılında Türk güvenlik kuvvetlerinin gerçekleştirdiği hendek operasyonları ile birlikte bölgede kamu otoritesi yeniden sağlanmış, şehir merkezi ve kırsalda terör örgütüne yönelik ''ara bul yok et'' stratejisi uygulanmaya başlanmıştır. Yıldırım, Pençe-Kartal, İlkbahar-Yaz, Fırat Kalkanı, Barış Pınarı, Bahar Kalkanı ve Zeytin Dalı operasyonları ile Türkiye PKK/PYD/YPG terör örgütüne ağır darbe vurulmuştur. Türk savunma sanayiinin ürünü olarak geliştirilen yerli insansız hava araçları ve mühimmatlar operasyonlarda etkin bir şekilde kullanılmıştır. PKK/PYD/YPG terör örgütü eylem ve saldırı şekli taktik ve stratejik açıdan sürekli değişmektedir. İstatistik, teorik ve bilimsel metotlar, teknolojik gelişmeler ve etkin diplomasi terörle mücadele stratejisini daha güçlü kılmaktadır. Yerlilik oranı %93'ü bulan insansız hava araçları (İHA) ile Türkiye terörle mücadelede daha etkin ve kararlı bir strateji uygulamıştır. Kuzey Irak, Suriye, Azerbaycan ve Libya'da gerçekleştirilen operasyonlarda bu teknolojiler kendi başarısını kanıtlamıştır. Ayrıca Ukrayna ve Cezayir tarafından satın alınan bu teknolojiler ile birlikte Türkiye savunma sanayii ve dış politika açısından uluslararası alanda büyük itibar kazanmıştır. İstihbaratın bir alt dalı olan Görüntü İstihbaratı ve Dış Politika kapsamında inceleme yapılan bu çalışma güncel güvenlik konuları içermesi nedeniyle önem arz etmektedir. İstatiksel veriler resmi kurumlar tarafından hazırlanan güvenlik raporlarından ve resmi haber ajanslarından elde edilmiştir. Bu çalışmada kaynak taraması yapılmış, ikincil verilerden elde edilen bulgular sonucunda insansız hava araçlarının Türkiye'nin terörle mücadelesine büyük katkı sağladığı ve dış politikada büyük itibar kazandırdığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İnsansız Hava Aracı, Türk Savunma Sanayii, Dış Politika, Diplomasi.

THE ROLE OF TURKISH UNMANNED AERIAL VEHICLES IN TURKEY'S FOREIGN POLICY AND FIGHT AGAINST TERROR

ABSTRACT

Today, one of the most important technologies, whose development is rapidly increasing and that is predicted to make living space more practical in the future, is artificial intelligence technologies that can be controlled in an unmanned way. Unmanned aerial vehicles are used in many areas of human life as well as in today's military conflict zones. The most effective artificial intelligence technology used for reconnaissance, attack, surveillance and intelligence purposes in the military battlefield is unmanned aerial vehicles. This technology, which has the ability to stay in the air for a long time, especially in countries and intercontinental distances, is increasing with its development and impact on the battlefield with the R & D studies carried out in the field of defense industry. For this reason, countries that can produce, market and use unmanned aerial vehicles have a higher deterrence rate than other countries in strategic terms. Compared to manned warplanes, unmanned aerial vehicles appear as a more effective force multiplier in terms of intelligence, reconnaissance, surveillance, tenure, vehicle and personnel casualties. Considering that fully autonomous, semi-autonomous and artificial intelligence technologies will be used in possible wars in the coming years, it is estimated that the use of conventional warfare techniques will gradually decrease. In this context, the importance of unmanned aerial vehicles in the battlefield is more understood today, and many countries, especially the USA, China, Israel, Russia and Turkey, carry out R&D studies within the body of defense industry companies related to the production of UAVs. One of the most prominent artificial intelligence technologies in these studies is unmanned aerial vehicles, which are products of the Turkish defense industry. With the agreement made with Israel in 2009, 10 Heron type unmanned aerial vehicles were purchased, but this agreement was canceled as a result of Israel's lack of technical support. After this development, studies on unmanned aerial vehicles in the Turkish Defense Industry have accelerated. Unmanned aerial vehicles developed by Baykar, Tusaş and vestel defense companies opened a new page in the world war history literature. These technologies with a high rate of localization are Bozdoğan, Gökdoğan, L-UMTAS, Bozok, MK-81, MK-82, MK-83, MAM-T, MAM-C, MAM-L, Javelin, Population Bomb (NEB), Wing Guided Kit and SOM, together with domestic missile ammunition, became an armed unmanned aerial vehicle (SİHA) and provided great advantages to the security forces in Turkey's operations against terrorist organizations. Turkey has been in an active struggle against the PKK terrorist organization since 1984 and the PYD / YPG terrorist organization known as the Syrian branch of the PKK since 2003. Turkey, which has lived with terrorism for approximately 40 years, has faced many social, economic and psychological problems, especially security, and many innocent civilians and public officials lost their lives as a result of bomb attacks. Implementing different strategies in the fight against terrorism over the years, Turkey has sometimes undertaken political solution attempts, but this struggle has mostly been carried out in a military manner. In 2009, the AK Party government initiated a democratic opening policy aimed at disarming the PKK terrorist organization and finding a peaceful solution to the problem. However, this attempt has been abused by the PKK. Ditches were dug by terrorist groups in the Southern and Eastern Anatolia regions, and many terrorists were placed in the region in order to establish a so-called Kurdish state. With the trench operations carried out by the Turkish security forces in 2015, the public authority in the region was restored and the "search and destroy" strategy was started to be implemented against the terrorist organization in the city center and in the countryside. With operations of Lightning, Claw-Eagle, Spring-Summer, Euphrates Shield, Peace Spring, Spring Shield and Olive Branch, Turkish PKK / PYD / YPG terrorist organization was hit hard. Domestic unmanned aerial vehicles and ammunition developed as a product of the Turkish defense industry were used effectively in operations. The PKK / PYD / YPG terrorist organization's action and attack pattern is constantly changing in terms of tactics and strategies. Statistics, theoretical and scientific methods, technological developments and effective diplomacy make the anti-terrorism strategy stronger. Turkey has implemented a more effective and determined strategy in the fight against terrorism with unmanned aerial vehicles (UAVs), which has a domestic rate of 93%. These technologies have proven their success in operations carried out in Northern Iraq, Syria, Azerbaijan and Libya. In addition, with these technologies purchased by Ukraine and Algeria, Turkey has gained great reputation in the international arena in terms of defense industry and foreign policy. This study, which is examined within the scope of Image Intelligence and Foreign Policy, which is a sub-branch of intelligence, is important because it includes current security issues. Statistical data were obtained from security reports prepared by official institutions and official news agencies. In this study, the source was scanned, and as a result of the findings obtained from the secondary data, it was concluded that unmanned aerial vehicles made a great contribution to Turkey's fight against terrorism and gained great reputation in foreign policy.

Keywords: Unmanned Aerial vehicle, Turkish Defense Industry, Foreign Policy, Diplomacy.

GÜVENLİK YÖNETİMİ AĞ TASARIMI PROBLEMINE YÖNELİK BÜTÜNLEŞİK BİR KARAR DESTEK SİSTEMİ TASARIMI

J.İs.Bnb.Dr. Hamit ERDAL
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
hamit_erdal@hotmail.com

ÖZET

Emniyet ve asayiş hizmetlerinin etkin olarak yürütülebilmesi için kolluk kuvvetlerinin zamanında ve yeterli müdahalesi son derece önemlidir. Yurt genelinde kolluk kuvvetlerinin emniyet ve asayiş hizmetlerini 7 gün 24 saat süreyle yerine getirebilmeleri ve icra edilen görevlerin başarısı, ihtiyaç duyulan personel, tesis, malzeme ve ekipmanın istenilen yer ve zamanda, eksiksiz olarak karşılanabilmesine bağlıdır.

Güvenlik malzemelerine yönelik bir dağıtım sisteminin tasarımı, genel olarak, merkezi ve bölgesel depoların sayı ve konumlarının, depolarda ve birliklerde bulundurulması gereken stok seviyelerinin ve bölgesel depolar ile birliklerin hizmet alacağı merkezi ve bölgesel depoların belirlenmesini içerir.

Güvenlik malzemelerinin yanıcı, parlayıcı ve patlayıcı yapısı nedeniyle özel ulaştırma ve depolama şartları altında işlem tesis etmek gerekmektedir. Ulusal ve uluslararası dokümanların incelenmesi neticesinde, bu malzemelerin depolanma koşulları, bakım ve emniyeti üzerine usul ve esasların ortaya konulduğu ancak dağıtım ağının tasarımına yönelik herhangi bir standardın belirlenmediği tespit edilmiştir. Mevcut dağıtım ağının tasarımı sürecinde optimal nicel analizlerin gerçekleştirilmemiş olması da mevcut ağın verimliliğinin sorgulanmasına neden olmuştur.

Uzun yıllardır kolluk kuvvetleri tarafından kullanılan depoların çevresinin giderek yerleşime açılması, halen kullanılan yapıların ekonomik ömürlerinin tamamlanma aşamasına gelmesi, depoların yeniden inşa edilmelerinin faydalı olup olmayacağının değerlendirilmesi gerekliliği, bu depolar tarafından desteklenen birliklerin lağv veya konuş değişikliği durumu, stok politikalarında yaşanan değişimler gibi nedenler de ayrıca bu çalışmanın motivasyonunu oluşturmuştur.

Yukarıda sıralanan nedenlerle, bu çalışmada kolluk kuvvetlerinin ihtiyaç duydukları güvenlik malzemelerinin belirlenen esaslar dahilinde dağıtılabilmesi amacıyla stratejik seviye bir ağ tasarımı problemi ele alınmış ve bir karar destek sistemi önerilmiştir.

Önerilen karar destek sistemi dört aşamalı bir süreci takip etmekte ve üç farklı yöntemin kullanılmasını gerektirmektedir. İlk aşamada problemin çözümü ve mevcut malzeme akışının resmedilmesi için güvenlik malzemelerinin planlama, tedarik, depolama ve dağıtımı süreçlerinden sorumlu uzman personel ile yüz yüze görüşmeler gerçekleştirilmiş ve problem tanımı ortaya konulmuştur. İkinci aşamada elde edilen verilerin karar destek sistemine aktarılabilmesi için gerçekleştirilen ön işleme sürecinde coğrafi bilgi sistemlerinden istifade edilmiştir. Üçüncü aşamada ulaşım ve yerleşim kararlarının risk düzeyinin belirlenebilmesi amacıyla analitik ağ süreci yöntemi kullanılmıştır. Son aşamada, geliştirilen optimizasyon modeli farklı varsayım ve senaryolar altında çalıştırılarak karar vericilere alternatif çözüm önerileri sunulmuştur.

Yapılan literatür taramasında, güvenlik yönetimi kapsamında ve kolluk kuvvetleri özelinde stratejik seviye ağ tasarımı problemi için coğrafi bilgi sistemleri, analitik ağ süreci ve optimizasyon yöntemlerinin bütünleşik bir yaklaşımla kullanıldığı başkaca bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bunun yanında, nicel gerçek hayat verileri ile tecrübeye dayalı öznel uzman değerlendirmelerinin entegre edilmesi, klasik ağ tasarımı katman yapısından farklı olarak düğümlerin hem talep hem de arz noktası olabilecek şekilde modellenmesi çalışmanın ayırt edici özellikleri olarak sıralanabilir.

Çalışmanın sonucunda, önerilen karar destek sisteminin stratejik seviye güvenlik yönetimi ağ tasarımı problemi için etkin olarak kullanılabileceği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Güvenlik Yönetimi, Ağ Tasarımı Problemi, Coğrafi Bilgi Sistemleri, Analitik Ağ Süreci, Optimizasyon

AN INTEGRATED DECISION SUPPORT SYSTEM DESIGN FOR THE SECURITY MANAGEMENT NETWORK DESIGN PROBLEM

ABSTRACT

Timely and efficient intervention of the law enforcement forces is highly important for the effective execution of security and law enforcement services. Executing the security and law enforcement services of law enforcement forces for 7 days and 24 hours throughout the country, and the success of their duties, depends on meeting the needs of personnel, facilities, materials and equipment, when and where they are needed, precisely.

Generally, a distribution network design for security materials includes determining the number and location of central and regional depots, the stock levels that should be kept in depots and units, and the central and the regional depots from which the regional depots and units will be served.

Due to the flammable, combustible and explosive nature of security materials, it is necessary to process under special transportation and storage conditions. As a result of the examination of national and international documents, it has been determined that the procedures and principles on the storage conditions, maintenance and safety of these materials have been designated, but no standard has been stated for the distribution network design. The fact that the optimal quantitative analyzes were not carried out during the design process of the existing distribution network, also caused the efficiency of the existing network to be questioned.

The reasons such as; the on-going opening to settlement of the sphere areas of depots that have been used by law enforcement forces for many years, the economic life of currently used structures is at the completion stage, the necessity to evaluate whether rebuilding them would be beneficial or not, the abolition or relocation of the units, served by these depots, and the changes in stock policies are also provide motivation for this study.

Due to the abovementioned reasons, in this study, a strategic level network design problem was handled and a decision support system was proposed in order to distribute the security materials, needed by the law enforcement forces within the determined principles.

The proposed decision support system follows a four-stage process and requires the use of three different methods. At the first stage, to solve the problem and to depict the current material flow, face-to-face interviews were carried out with the experts are responsible for planning, procurement, storage and distribution processes of security materials, and the problem definition was revealed. At the second stage, geographical information systems were utilised in the pre-processing process in order to transfer the obtained data to the decision support system. At the third stage, the analytical network process method was used to determine the risk level of transportation and location decisions. At the last stage, the developed optimization model was run under different assumptions and scenarios, and alternative solution suggestions were presented to the decision makers.

In the literature review, no other study could be determined in which geographic information systems, analytical network process, and optimization methods were used in an integrated approach for the strategic level network design problem within the scope of security management and spesific to law enforcement forces. Besides, integrating quantitative real-life data with subjective expert evaluations based on experience, modeling nodes as both demand and supply points, unlike the classical layer structure of network design problem, can be listed as the distinguishing features of the study.

As a result of the study, it is concluded that the proposed decision support system can be used effectively for the strategic level security management network design problem.

Keywords: An Integrated Decision Support System Design For The Security Management Network Design Problem

ALTINCI OTURUM

25 Eylül 2021

10.00 - 11.30

SIXTH SESSION
25 September 2021
10.00 - 11.30

İSLÂMİYET'İN KABULÜNDEN SONRA TÜRKLERDE İSTİHBARAT FELSEFESİ

Prof.Dr. İsmail Hakkı DEMİRCİOĞLU
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi

Arş.Gör. Onur GÜVEN
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
onurguven08@gmail.com

Arş.Gör. Yağmur HINIZ
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi

ÖZET

Tarih boyunca kurulan devletler daima birbirleriyle çatışma ve rekabet hâlinde olmuşlardır. Bu rekabet hâli kimi zaman savaş kimi zamanda bilgi ve teknoloji üstünlüğü şeklinde meydana gelmiştir. Her iki durumda da devletler, rekabet içerisinde olduğu diğer devletler hakkında bilgi edinmeyi amaçlamışlardır. Bilgiye erişmek, erişilen bilgiyi devlet ve topluma faydalı bir şekilde kullanmak her dönem önemli görülmüştür. Bununla birlikte devletlerin varlıklarını sürdürmelerinin yolunu ilk aşamada, ülke içerisindeki adaletin tesis edilmesi, toplumun refahının sağlanması ve siyasi-askeri yapının güçlendirilmesi olarak izah etmek mümkündür. Ayrıca ülke dışında ve içinde siyasi, sosyal, ekonomik, teknolojik ve kültürel gelişmelerin takip edilmesi devletin belirleyeceği strateji açısından değerlidir. Devlet ve halk aleyhindeki gelişmelerin saptanması ve tedbirlerin alınması; ülkeyi iç ve dış tehditler karşısında güçlü kılacak bilgilerin temini gibi konular istihbarat faaliyetlerinin zeminin oluşturmaktadır. Temelde ülke sınırları içinde ve dışında devletin lehine olan bilgilerin toplanması hususu her dönemde önemli görülmüş ve buna uygun olarak organizasyonlar meydana getirilmiştir.

Türkler devlet kurma ve teşkilatlanma noktasında kadim bir kültürün mirasçısı olmuşlardır. Sahip oldukları devlet geleneği askeri, siyasi ve idari açıdan sistemli organizasyonlar oluşturmalarına yol açmıştır. İstihbarat faaliyetleri noktasında eski Türkler (Türkistan merkezli kurulan Türk devletleri) hakkında ayrıntılı bilgiye ulaşılamamaktadır. Ancak Türk tarihinde önemli bir kırılma noktası olan İslâmiyet'in kabulü ve sonrasında kurulan Türk-İslam devletlerinin istihbarata yönelik uygulamış oldukları politikalar hakkında teferruatlı bilgilere ulaşmak mümkündür. Türk tarihi içerisinde örgütlü ve sistematik istihbarat yapıları, İslâmiyet'in kabulünü müteakip İran ve İslam devlet geleneklerinin mirası üzerine inşa edilmiştir. Casusluk ve istihbarat gibi konular İslam hukuku içerisinde yer almıştır. Türklerin devlet düzeyinde İslâmiyet'i kabulü ve istihbarat faaliyetleri güçlü olan devletlerin bulunduğu daha geniş coğrafyaya yayılmaları süreç içerisinde istihbarata verilen önemin artmasına neden olmuştur. Türk-İslam devletleri içerisinde örgütlü istihbarat faaliyetlerinin ilk olarak görüldüğü evre Karahanlı, Gazneli ve Büyük Selçuklu Devleti dönemleridir.

Karahanlı, Gazneli ve Büyük Selçuklu Devleti'ndeki istihbarat faaliyetleriyle ilgili olarak o dönemlerde ele alınan, ana kaynak hüviyetindeki eserlerde önemli ayrıntılar mevcuttur. İslâmiyet'in varlığının geniş çapta yayıldığı ilk devlet olan Karahanlılar da düşmana yönelik bilgi toplaması için askeri yapı içerisinden bir birlik oluşturulmuştur. Yine bu dönemde Yusuf Has Hacib'in yazdığı Kutadgu Bilig eserinde devlet idaresinin istihbarat alanında ne gibi hamleler yapması gerektiği vurgulanmıştır.

Gazneliler Dönemi'nde ise Divan-ı Berid teşkilatı çerçevesinde sistemli bir organizasyon meydana getirilmiştir. Bu dönemde istihbarat amaçlı çeşitli bilgilerin toplanması için araç-gereçler geliştirilmiş ve etkin bir şekilde kullanıldığı tespit edilmiştir. Büyük Selçuklu Devleti'nde zikredilmesi gereken önemli husus Vezir Nizamülmülk ve eseri Siyasetname'dir. Bu eserde Büyük Selçuklu Veziri, son derece önemli bir görev olarak gördüğü istihbarat faaliyetlerine atanacak kişilerde aranması gereken özelliklerden bahsetmiştir. Ayrıca büyükelçilerinde istihbarat faaliyetlerinde kıymetli bir rol oynayabileceğine değinmiştir. Neticede Vezir Nizamülmülk, devlet içerisinde istihbarat faaliyetlerine gereken önemin verilmesinin zaruri olduğunu ifade etmiştir. Bunun dışından Büyük Selçuklu dönemindeki istihbarat faaliyetleriyle ilgili olarak Mâverdî'nin anekdotları bulunmaktadır. Mâverdî özellikle iç istihbarata değinmiştir. Gazzâlî'nin Büyük Selçuklu Sultanı Muhammed Tapar için hazırladığı Nasîhatü'l-Mülûk adlı eserde bir hükümdarın iç istihbarat konusunda nelere dikkat etmesi gerektiğini vurgulamıştır.

Bu çalışmanın amacı, İslâmiyet'in kabulünden sonra Türklerde istihbarat felsefesini değerlendirmektir. Araştırma nitel bir anlayışla gerçekleştirilmiş olup, veriler tarihsel yöntemin ışığında elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İstihbarat, Türkler, Büyük Selçuklular, Gazneliler, Karahanlılar

PHILOSOPHY OF INTELLIGENCE IN TURKS AFTER THE ACCEPTANCE OF ISLAM

ABSTRACT

Governments that were founded throughout history have always been in conflict and competition with each other. This state of competition sometimes occurred as wars and sometimes as information and technology superiority. In both situations, governments aimed to acquire information about other governments with which they were competing. Reaching to information and using the reached information in a beneficial way for the government and community has always been considered substantial. Nonetheless, in the first phase, it is possible to explain the way how governments maintain their existence by establishing justice within the country, providing the welfare of the society, and strengthening the political-military structure. Additionally, following the political, social, economic, technological, and cultural developments both outside and inside the country is valuable in terms of the strategy to be designated by the government. Detecting the developments against the government and the community and taking measures; Issues such as the recruitment of information that will strengthen the country against internal and external threats form the basis of intelligence activities. Fundamentally, the gathering of information in the countenance of the state within and outside the borders of the country has always been considered substantial and organizations have been formed accordingly.

Turks have been the inheritor of an ancient culture about government formation and organization. Their government tradition has led them to establish systematic organizations in terms of military, political and administrative aspects. In terms of intelligence activities, detailed information about the former Turks (Turkish governments that were established in Turkestan) is not available. However, it is possible to reach detailed information about the acceptance of Islam, which was an important breaking point in Turkish history, and the policies implemented by the Turkish-Islamic governments that were established after the acceptance of Islam intended to intelligence. Organized and systematic intelligence structures in Turkish history have been built on the legacy of Iran and Islamic government traditions following the adoption of Islam. Issues such as espionage and intelligence are included in Islamic law. The Turks' acceptance of Islam at the state level and their spread to wider geography where the states with strong intelligence activities led to an increase in the importance given to intelligence. The period in which organized intelligence activities were first seen in the Turkish-Islamic states is the periods of Karakhanid, Ghaznavid, and Great Seljuk State.

There are important details about the intelligence activities in the Karakhanid, Ghaznavid, and Great Seljuk Empires, which are the main sources of the period. In Karakhanids, the first state in which the existence of Islam spread widely, a unit was formed within the military structure to gather information about the enemy. Also in this period, in the work of Kutadgu Bilig written by Yusuf Has Hacib, what kind of moves the state administration should make in the field of intelligence were emphasized.

In the period of the Ghaznavids, a systematic organization was created within the framework of the Divan-ı Berid organization. In this period, tools and equipment were developed to collect various information for intelligence purposes and it was determined that these tools were used effectively. One important point that should be mentioned in the Great Seljuk State is the Vizier Nizamülmülk and his work, Siyasetname. In this work, the Great Seljuk Vizier talked about the qualifications that should be sought in people who will be assigned to intelligence activities, which he considers to be an extremely important task. He also mentioned that ambassadors can play an important role in intelligence activities. As a result, Vizier Nizamülmülk stated that it is essential to give the necessary importance to intelligence activities within the government. Apart from this, there are anecdotes of Mâverdî about the intelligence actions in the Great Seljuk period.

Mawardi particularly has touched on domestic intelligence. In his work called Nasîhatü'l-Mülûk, which Gazzâlî prepared for the Great Seljuk Sultan Muhammed Tapar, he emphasized what a ruler should pay attention to when it comes to domestic intelligence.

The purpose of this study is to evaluate the philosophy of intelligence in Turks after the acceptance of Islam. The research was carried out with a qualitative approach and the data were obtained in the light of the historical method.

Keywords: Intelligence, Turks, Great Seljuks, Ghaznavids, Karakhanids.

YÜKSEKÖĞRETİM KURUMLARINDA İSTİHBARAT ÖĞRETİMİ

J.Alb.Dr. Erdem ÖZGÜR
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
eozgur76@hotmail.com

Burak TÜRKEN
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
cerdem24@gmail.com

ÖZET

İstihbarat gizli doğası gereği akademide eskiden az çalışılan bir olgu olmuştur. Fakat istihbarat örgütlerinin arşiv belgelerini kamuya açması, açığa çıkan örtülü operasyonların, istihbarat örgütlerinden sızan belgelerin ve James Bond gibi popüler kültür filmlerinin kamuoyunda ve akademik camiada oluşturduğu ilgi, bilgi ve iletişim teknolojileri sayesinde açık kaynaklara erişim imkânının artması ve hem istihbarat uygulayıcısı hem de akademiysen kimliği taşıyanların alana katkıları istihbarat konularının akademide daha çok çalışılmasını sağlamıştır. Alana olan ilginin artmasının bir diğer nedeni ise geniş bir yelpazedeki tehditlerle karşı karşıya kalan devletler için güvenliğin sağlanmasında istihbaratın rolünün ve öneminin anlaşılması ve araştırılması ihtiyacı olmuştur. Bugün istihbarat geniş bir literatüre ve kendi akademisyen topluluğuna sahip, kendi araştırma sorularına sosyal bilim metodolojisini kullanarak cevap arayan, teoriler geliştirmeye çalışan, kurumsal ve kuramsal olarak gelişmiş ve alana özgü akademik dergilerin bulunduğu bir akademik disiplin özelliği kazanmıştır.

Akademik bir disiplin olarak istihbarata özgü programlar yükseköğretim kurumlarında artmaya başlamıştır. Programların artmasıyla birlikte yükseköğretimdeki istihbarat öğretimine eğitim bilimi perspektifiyle bakılması gereği ortaya çıkmıştır. Bu çalışmada istihbarat disiplini eğitim bilimleri perspektifinden ele alınmıştır. İlk bölümde eğitimle ilgili temel kavramlar açıklanmış, yükseköğretim olgusu güncel gelişmeleriyle birlikte tartışılmıştır. İkinci bölümde eğitimde akademik disiplin kavramı açıklanmış, istihbarat akademik disiplinin yapısal özelliklerine göre değerlendirilmiş, disiplinin diğer disiplinlerle ilişkisi ortaya koyulmuş ve Türkiye'deki durumuna değinilmiştir. Ayrıca istihbarat eğitim türleri formal ve informal eğitim bağlamında betimlenmiştir. Formal eğitim kapsamında istihbarat örgütlerinin hizmet içi eğitim faaliyetleri ve yükseköğretim kademelerinde uygulanan istihbarat programları ele alınmıştır. Çalışmanın son bölümünde istihbarata özgü yüksek lisans programları amaçlar, program yeterlilikleri, içerik, öğretme süreci ve ölçme değerlendirme bakımından incelenmiştir. ABD, İngiltere, Avustralya, Kanada, Yeni Zelanda ve Türkiye'den toplam 40 yüksek lisans programının karşılaştırmalı analizi yapılarak ülkeler arasındaki farklar ve benzerlikler ortaya koyulmuştur. Çalışma sonucunda istihbarat ve güvenlik yüksek lisans programı önerisinde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: İstihbarat, Güvenlik, İstihbarat Eğitimi, İstihbarat Disiplini

EDUCATION OF INTELLIGENCE IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

ABSTRACT

Due to its hidden nature, intelligence has been a less studied phenomenon in the academy. However, the public and academic interest created by the intelligence agencies' disclosure of archive documents, the covert operations that were revealed, the documents leaked from the intelligence organizations and the popular culture films such as James Bond and increased access to open sources thanks to the information and comunication technology and contributions of scholar-practitioners to the field enabled intelligence issues to be studied more in the academy. Another reason for the increased interest in the field has been the need to understand and investigate the role and importance of intelligence in providing security for states facing a wide range of threats. Today, intelligence has gained the characteristics of an academic discipline, which has a wide literature and its own academic community, seeks answers to its own research questions using social science methodology, tries to develop theories, has developed institutionally and theoretically, and has academic journals specific to the field.

As an academic discipline, intelligence-specific programs have begun to increase in higher education. With the increase of the programs, it has become necessary to look at the intelligence education in higher education from an educational perspective. In this study, the intelligence discipline is discussed from the perspective of educational sciences. In the first part, basic concepts related to education are explained and the phenomenon of higher education is discussed together with its current developments. In the second part, the concept of academic discipline is explained, intelligence is assessed as an academic discipline, and has been referred to intelligence discipline's relationship with other disciplines and the situation of the discipline in Turkey. In the last part of the study, the intelligence-specific master's programs were examined in terms of objectives, learning outcomes, content, teaching process and assessment and evaluation. 40 master programs from US, UK, Australia, Canada, New Zelland and Turkey are comperatively analized and an intelligence and security master cirruculum was proposed.

Keywords: Intelligence, Security, Intelligence Education, Intelligence Discipline.

TÜRKİYE'DE JANDARMA KOLLUĞU BAĞLAMINDA İÇ GÜVENLİK İSTİHBARATI EĞİTİMİ İÇİN BİR MODEL ÖNERİSİ

J.Bkm.Alb.Dr. Tarık AK
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
aktrkak@gmail.com

ÖZET

Çalışma, jandarma kolluğunun istihbarat ihtiyaçlarını en uygun şekilde karşılayacak personelin yetiştirilmesi maksadıyla bir model sunmayı amaçlamaktadır. Söz konusu model, iç güvenlik istihbaratı eğitim ve usullerine katkı sağlayacak ders, konu, teknoloji ve lojistik destek imkânlarını bünyesinde dâhil eden bir çerçeve sunacaktır. Çalışma, literatür taraması yapılarak teorik bir zeminde yürütülmüş ve derlenmiştir. Çalışmanın sunduğu model ile jandarma kolluğunun;

- Türkiye'de ve dünyada emsalleri arasında niteliğini ve kapasitesini koruyan,
- Bugün ve gelecekte değişen istihbarat ihtiyaçlarını öngören müfredat ve eğitim yöntemlerini sahip bir kurum olmasının devam ettirilmesi hedeflenmektedir.

İnsana ve teknolojiye dair gelişmeler dikkate alındığında, dünyada ve Türkiye'de istihbarat alanında günümüzün ihtiyaçlarını ve gelecekteki muhtemel talepleri karşılayan bir istihbarat eğitimi zorunludur. Bu eğitim ve usullerinin kendisini yenilemesine ise her geçen gün daha fazla ihtiyaç duyulmaktadır. Bu kapsamda, günümüzün güvenlik ihtiyaçlarının kolluk teşkilatlarında istihbarat ihtisasında görev alan personelin yetkinlikle görev yapması için temel ve ileri düzeyde bilgi ve pratiğine sahip olmasını zorunlu kıldığı açıktır. Genel olarak istihbarat eğitimleri düzenlenirken;

- gelecekteki istihbarat ihtiyaçlarının öngörülmesi,
- istihbarat ihtiyaçları doğrultusunda hazırlanan eğitim içeriklerinin oluşturulması,
- eğitici personelinin yetkin bilgiye ulaşılmasına odaklanılmaktadır.

Dünyada genel olarak istihbarat eğitim ve usullerine bakıldığında,

- yönetici ve liderlik eğitimleri için yüksek lisans eğitimleri ve sertifika programlarının oluşturulduğu;
- yetenek kazandırma eğitimleri için sınıf ve laboratuvar ortamında tatbikatların icra edildiği,
- insan faktörü ve teknik yöntemlerle veri toplanması ve analiz tekniklerinin hedeflendiği,
- temel ve uzmanlık eğitimlerinde ülkelerin kendi şartlarına göre değişkenlik gösterildiği tespit edilmiştir

Bu kapsamda, dünyada ülkelerin istihbarat eğitimlerine bakıldığında;

- liderde yönetim becerilerinin geliştirilmesi,
- istihbarat kültürünün oluşturulması,
- icra edilecek görevin özelliklerine göre eğitimin benimsendiği,
- ülkenin değişen güvenlik ve suç türlerine göre ihtiyaçların belirlendiği tespit edilmiştir.

Örneğin istihbarat faaliyetlerinde İspanya'da terör, İtalya'da organize suç örgütleri ve uyuşturucuyla mücadele konuları, Çin'de ise başarılı vaka analizleri ve göçmen istihbaratı öne çıkarılmaktadır. Söz konusu ülkelerin istihbarat eğitimleri incelendiğinde istihbarat okuluna sahip olan ABD, Birleşik Krallık, Fransa, İspanya, Brezilya, Çin gibi ülkeler dışında istihbarat eğitimlerinin usta-çırak usulü ile gerçekleştirildiği görülmektedir. (Kolluk kuvvetlerinin istihbarat eğitimi için okul veya akademisi bulunan ülkeler; ABD, Birleşik Krallık, Brezilya, Bulgaristan, Çin, Fransa, Hindistan, Hollanda, Irak, İspanya, İsveç, İtalya, Kuveyt, Moldova, Pakistan, Polonya, Sırbistan, Ürdün'dür.)

(Kolluk kuvvetlerinin istihbarat eğitimi için okul veya akademisi bulunmayan ülkeler; Bosna-Hersek, Cezayir, Gürcistan, Hırvatistan, İsviçre, Katar, Kosova, Kuzey Makedonya Cumhuriyeti, Moritanya, Singapur, Somali, Zambiya'dır.)

İstihbarat Okulu olan ülkelerin istihbarat eğitimlerinde, kursların (İspanya, İtalya) uzaktan ve yüz yüze eğitim olmak üzere iki bölümde gerçekleştirildiği görülmüştür. Uzmanlık eğitimlerinde, bir ile yedi haftayı arasında süreyi kapsayan uzaktan ve yüz yüze eğitimler verildiği görülmektedir. Dikkat çeken hususlara bakıldığında ABD'de saha ve analiz personelinin kadrolarının ve fonksiyonlarının ayrılmasına, Fransa'da ise "Cezaevinde Terörle Mücadele ve Organize Suçla Mücadele Birimi"nin oluşturulduğu ve bu alanda da eğitimlerin gerçekleştirildiği görülmektedir.

Bu kapsamda çalışma, Türkiye ve dünyadaki istihbarat eğitimi alanındaki söz konusu gelişmelerden faydalanarak temel ve uzmanlık seviyesinde ve farklı işlevsel alanları kapsayacak şekilde bir modele ulaşacaktır.

Anahtar Kelimeler: İç Güvenlik, İstihbarat, İstihbarat Eğitimi, Kolluk

A MODEL PROPOSAL FOR INTERNAL SECURITY INTELLIGENCE TRAINING IN THE CONTEXT OF THE GENDARMERIE LAW ENFORCEMENT IN TURKEY

ABSTRACT

The study aims to provide a model with the aim of training personnel to meet the intelligence needs of the gendarmerie in the most appropriate way. The model will provide a framework that will contribute to internal security intelligence training and procedures, including courses, topics, technology and logistics support facilities. The study was conducted and compiled on a theoretical basis by literature review. With the model presented by the study, the gendarmerie police;

- Preserving its quality and capacity among its peers in Turkey and in the world,
- It is aimed to continue to be an institution with curriculum and training methods that anticipate changing intelligence needs today and in the future.

Considering the developments in people and technology, an intelligence training that meets today's needs and possible future demands in the field of intelligence in the world and in Turkey is mandatory. These training and procedures need to be renewed more and more every day. In this context, it is clear that today's security needs necessitate basic and advanced knowledge and practice of the personnel working in the intelligence specialization in law enforcement agencies to work competently. While intelligence trainings are organized in general;

- anticipating future intelligence needs,
- creating training contents prepared in line with intelligence needs,
- the focus is on reaching the competent information of the instructors.

Looking at intelligence training and procedures in the world in general,

- master's education and certificate programs are created for manager and leadership trainings,
- exercises are carried out in the classroom and laboratory environment for talent training,
- data collection and analysis techniques with human factors and technical methods are targeted,
- it has been determined that the basic and specialty trainings vary according to the conditions of the countries.

In this context, looking at the intelligence training of countries in the world; - Development of management skills in the leader, establishing an intelligence culture, - Education is adopted according to the characteristics of the task to be performed, It has been determined that the needs of the country are determined according to the changing security and crime types.

For example, terrorism in Spain, organized crime organizations and the fight against drugs in Italy, successful case studies and immigrant intelligence in China are highlighted in intelligence activities. When the intelligence training of these countries is examined, it is seen that intelligence training is carried out by master-apprentice method, except for countries such as the USA, the United Kingdom, France, Spain, Brazil and China, which have intelligence schools. (Countries that have schools or academies for intelligence training of law enforcement; USA, UK, Brazil, Bulgaria, China, France, India, Netherlands, Iraq, Spain, Sweden, Italy, Kuwait, Moldova, Pakistan, Poland, Serbia, Jordan. .) (Countries that do not have a school or academy for law enforcement intelligence training are Bosnia-Herzegovina, Algeria, Georgia, Croatia, Switzerland, Qatar, Kosovo, Republic of North Macedonia, Mauritania, Singapore, Somalia, Zambia.)

In the intelligence training of countries with Intelligence Schools, it has been observed that the courses (Spain, Italy) are held in two parts: distance and face-to-face training. In the specialty trainings, it is seen that distance and face-to-face trainings covering a period of one to seven weeks are given. Considering the remarkable issues, it is seen that the staff and functions of the field and analysis personnel were separated in the USA, and the "Anti-Terrorism and Organized Crime Unit in Prison" was established in France and training was also carried out in this field.

In this context, the study will take advantage of the aforementioned developments in the field of intelligence education in the world and Turkey and reach a model at the basic and expert level and to have different functional areas.

Keywords: Internal Security, Intelligence, Intelligence Training, Law Enforcement

TÜRKİYE'NİN STRATEJİK İSTİHBARAT ANLAYIŞI: ZİHİNSEL VE KURUMSAL DÖNÜŞÜM

Dr.Öğr.Üyesi Merve SEREN
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
mseren@ybu.edu.tr

ÖZET

Bu makale, Türkiye'nin stratejik istihbarat anlayışının son yıllardaki değişim ve dönüşümünü zihinsel ve kurumsal perspektif üzerinden analiz etmektedir. Makalenin ilk bölümünde; Türkiye'de uzun yıllardır var olan yerleşik stratejik istihbarat anlayışı ve bu anlayışın ulusal güvenlik politikaları ve stratejileri içerisinde nasıl konumlandırıldığı ele alınmaktadır. Bu bağlamda Türkiye'nin stratejik istihbarata atfettiği rol ve önem doğrultusunda; konvansiyonel ve küreselleşen tehdit algısı ile milli çıkar ve hedeflerini nasıl tanımladığı, çözümlenemeyen tarihsel sorunlara ve bölgesel istikrarsızlıklara nasıl yaklaştığı, devlet ve devlet dışı aktörlerden kaynaklı risk ve tehlikelere karşı nasıl bir mücadele yöntemi benimsediği incelenmektedir. Bu hususta, politika ve istihbarat arasındaki 'yakınlık' yahut 'parçalanmışlığın'; karar alıcılar ve politika uygulayıcıların anlayış ve icraatları ile kurumların yaklaşım ve faaliyetleri arasındaki uzlaşı, uyum, koordinasyon ve iş birliğini nasıl etkilediği ve bu durumun Türkiye'de 'stratejik istihbarat açığı'na yol açıp açmadığı sorgulanmaktadır. Başka bir deyişle, Türkiye'nin 'stratejik istihbarat anlayış ve kültürünün oluşması ve kurumsallaşması' süreci; politika ve istihbarat arasındaki ilişkiyi merkeze almak suretiyle iç politikadaki gelişmeler (örneğin askeri darbeler ve OHAL gibi durumların siyasi ve kurumsal hafıza ve kültür üzerindeki etkisi), dış politika anlayışı, ittifaklardan kaynaklı taahhüt ve angajmanlar, sivil-asker ilişkileri, istihbarat kurumlarının iç dinamikleri, kurumlar arası parçalanmışlık, multidisipliner ve interdisipliner bakış eksikliği vb. açılardan değerlendirilmektedir.

Makalenin ikinci bölümünde ise, 2000'li yılların başından itibaren Türkiye'nin bahse konu risk, tehdit, çıkar ve amaçları doğrultusunda güvenlik, savunma ve istihbarat sektöründe yaptığı reformlar mercek altına alınmaktadır. Bu reformların bir yansıması ve çıktısı olarak; genelde istihbarat topluluğu, özelde MİT'te yaşanan zihinsel ve kurumsal dönüşüm sayesinde stratejik istihbarat anlayışının eskiye nazaran daha fazla önem ve öncelik kazandığı ileri sürülmektedir. Bu bağlamda, stratejik istihbaratın mevcut ve muhtemel risk ve tehditlerle mücadelenin ötesinde; milli güç unsurlarının tespit ve tahlilinin yanı sıra, bu unsurların amaç ve çıkarlar doğrultusunda kıymetlendirme, yönlendirme ve kullanma becerisine hizmet ettiği vurgulanmaktadır. Diğer bir ifadeyle, stratejik istihbaratın devletin bekası, varlığı ve idamesi noktasında asli bir unsur olduğu; aynı zamanda Türkiye'nin dış, güvenlik ve savunma politikalarının hayata geçirilmesinde belirleyici ve destekleyici bir rol üstlendiği hatırlatılmaktadır. Bu çerçevede; karar alıcı ve politika uygulayıcıların stratejik istihbaratın kıymetine ilişkin farkındalığı, stratejik istihbarat ürünlerinin nicelik ve niteliği, stratejik istihbarat analistlerinin istihdamı ve eğitimlerinin sürekliliği, stratejik istihbarat üretimine zaman ve yatırım ayrılması, stratejik istihbarat analiz metodoloji geliştirilmesi, stratejik istihbaratın bir bilim dalı olarak akademik çalışmalarla desteklenmesi vb. hususlara dikkat çekilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Stratejik istihbarat, ulusal güvenlik, MİT, reform

TURKEY'S UNDERSTANDING OF STRATEGIC INTELLIGENCE: INTELLECTUAL AND INSTITUTIONAL TRANSFORMATION

ABSTRACT

This article explains the change and transformation of Turkey's strategic intelligence understanding in the recent years from an intellectual and institutional perspective. The first part of the article, examines the conventional perception of strategic intelligence that has existed in Turkey for many years and focuses on how this understanding is positioned within national security policies and strategies. In this context, in line with the role and importance, which Turkey attributes to strategic intelligence; the article explores how Turkey defines its national interests and objectives towards traditional and globalized threats; and how she approaches unresolved historical issues and regional instability, and how she adopts a method of struggle against risks and dangers originating from state and non-state armed actors. By taking into consideration the 'proximity' or 'fragmentation' between politics and intelligence; the article examines how the perception and the actions by decision-makers and policy practitioners affect the consensus, harmony, coordination, and cooperation among the approaches and activities of institutions, and whether or not this situation causes a 'strategic intelligence deficit' in Turkey.

In other words, the article reviews - by focusing on the relationship between politics and intelligence- the process of 'formation and institutionalization of strategic intelligence understanding and culture' in Turkey; from the perspective of dynamics such as developments in domestic politics (for instance, the impact of military coups and state of emergency (a.k.a OHAL) on political and institutional memory and culture), foreign policy understanding, commitments and engagements stemming from alliances, civil-military relations, internal dynamics of intelligence institutions, institutions fragmentation, the absence of multidisciplinary and interdisciplinary perspectives.

In the second part of the article, Turkey's reforms in the security, defense, and intelligence sectors since the beginning of the 2000s are examined in line with the aforementioned risks, threats, interests, and objectives. As a reflection and output of these reforms; it is claimed that the understanding of strategic intelligence has gained more importance and priority than before, thanks to the intellectual and institutional transformation experienced in the intelligence community in general and the MIT in particular. The article emphasized that the strategic intelligence - beyond combating current and potential risks and threats- not only identifies and conducts the analysis of the components of the national power, but also provides the ability needed to evaluate, direct, and use the instruments of national power in line with stated goals and interests.

In other words, the article underlines that strategic intelligence is an essential element to ensure the survival, existence, and perseverance of the state and that it plays a decisive and supportive role in the implementation of its foreign, security, and defense policies of Turkey. In this context, conclusively, this study highlights the significance of critical value of strategic intelligence, under the specific points including but not limited to increasing the awareness of decision-makers and policy practitioners, the value of the quantity and quality of strategic intelligence, investing due time and resources enabling strategic intelligence outputs, continuity of strategic intelligence analysis training, employment of strategic intelligence analysts, development of strategic intelligence analysis methodology, as well as supporting strategic intelligence as a science with academic studies and promoting to build a strategic intelligence industry.

Keywords: Strategic intelligence, national security, MIT and Reform

İSTİHBARAT VE GÜVENLİK ÇALIŞMALARINDA SOSYAL BİLİMLERİN ÖNEMİ

Doç.Dr. Emrah ÖZDEMİR
Çankırı Karatekin Üniversitesi
eozdemir2002@gmail.com

Dr. Mehmet KAHYA
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
kahyamehmet02@gmail.com

ÖZET

İstihbarat ve Güvenlik Çalışmaları, her ne kadar teknik birer alan olarak görülseler de özellikle son yıllarda ortaya konan akademik çabaların sonucunda teorik alt yapıları olan birer alt disiplin olarak şekillenmişlerdir. Güvenlik Çalışmaları alanı her ne kadar daha uzun bir geçmişe sahip olsa da özellikle 1990'lar sonrasında bireyden küresel güvenliğe uzanan geniş bir yelpazeyi kapsayan bir anlayışa kavuşmuştur. Güvenlik kavramının temelinde her tür korkudan uzak olma düşüncesi bulunması nedeniyle birey ve devletler üzerinde neyin ya da hangi tehditlerin korku yaratabileceğinin bilinmesi oldukça önemlidir. Özellikle stratejik seviyede karar mekanizmaları için güvenlik konularında net ve doğru kararlar alabilmek için karşılaşılan durumun tüm açıklığı ile görülebiliyor ve anlaşılıyor olması gerekir. Çoğu zaman bir sis perdesi içerisinde ilerlemeye çalışan karar vericilerin bu anlamdaki en önemli desteği bilinmeyeni bilinir kılmak ve görünmeyeni görünür kılmak amacında olan istihbarat faaliyetlerinin önemi oldukça büyüktür.

Güvenlik ve İstihbarat kavramları arasındaki bu sıkı ilişkinin önemi değişen tehdit algılamaları ve karmaşıklaşan uluslararası ilişkilerin doğası karşısında daha da iyi anlaşılabilmektedir. İstihbarat tarihi genel itibariyle ülkelerin ulusal güvenlik politikaları doğrultusunda doğru bilgiyi doğru zamanda ulaştırma çabasında olan kurum ve kişilerden söz etmektedir. Bu kurum ve kişilerin çabalarının odağında ilk dönemlerde insan istihbaratı ve açık kaynak istihbaratının önemli birer kavram olarak algılandığı düşünülmektedir. İlerleyen dönemlerde teknolojik gelişmeler ve değişen güvenlik çevresi doğrultusunda yapay zeka, sensör teknolojileri, insansız hava araçları ve internetin baş döndürücü dünyasının da tartışma ve değerlendirmelere dahil edildiği teknolojik bir yaklaşım egemen olmuştur.

Bu geliştirilen teknolojiler doğrultusunda değişen güvenlik ve savunma literatürü kadar istihbarat çalışmaları alanı da teknolojik gelişmelerden büyük ölçüde etkilenmiştir. İnsansız hava araçları, istihbarat uçakları, teknik takip imkanları, siber güvenlik ve büyük verilerin çözümlenmesini kolaylaştıran yapay zeka uygulamaları istihbarat çalışmalarında üzerinde en çok durulan konu başlıkları haline gelmiştir. Ancak alanın bu kadar elektronikleşmesi ve insansızlaştırılması mekanikleşen bir tutumu beraberinde getirerek insan ve toplum kavramlarını ikinci plana itmiş olduğu ifade edilebilir. Oysaki gerek toplama gayretleri esnasında gerekse analiz aşamasında istihbaratın oluşturulması, güvenlik tehditlerinin daha net ortaya konulabilmesi mekanik ve elektronik süreçlerin çok ötesinde bir kavrama kapasitesi ve imkanını gerektirmektedir. Bu gerekliliğin giderilmesi adına İstihbarat Çalışmalarının tarihsel gelişiminde sosyoloji, sosyal antropoloji, siyaset bilimi, yönetim, ekonomi politik, psikoloji, coğrafya ve tarih gibi bir çok sosyal bilim dalı önemli fonksiyonları yerine getirmiştir. Etki ve ilgi alanında bulunan bir coğrafi bölge ya da şahıs ile ilgili yapılacak her tür planlama ve değerlendirmede sosyokültürel özellikler, gücün toplumsal yapı içerisinde şekillenişi, tarihsel süreç ve demografik özellikler gibi farklı alanlara da odaklanılması elzemdir.

Bu çalışma istihbarat ve güvenlik çalışmaları içerisinde teknolojik gelişmeler ve inavasyonun artan önemi yanında sosyal bilimlerin de önemli katkısının bulunduğu ve mutlaka süreçlere dahil edilmesi gerektiği düşüncesini konu edinmektedir. Bu gerekliliği ve ihtiyacı ortaya koymak adına mevcut literatür incelenmeyi müteakip güvenlik ve istihbarat alanının başta gelen ülkelerin istihbarat yapılanmaları ve eğitim süreçleri üzerinden bir karşılaştırmalı analiz yapılacaktır. Analize konu olacak materyaller ise resmi raporlar, kişisel demeçler, basın ve yayın organları üzerinden yapılan açıklama ve beyanlardan oluşmaktadır. Bu analiz doğrultusunda ulaşılan sonuç; teknolojik imkanlar ve mevcut sistemlerin yeniden organize edilmesine dayanan inovasyon kavramlarının güvenlik ve istihbarat çalışmalarının birer parçası olmakla birlikte sosyal bilimlerin de süreçte göz ardı edilemeyecek kadar önemli olacağıdır. Bu doğrultuda istihbarat çalışmalarının multidisipliner bir alan olması nedeniyle hangi bilim dalı ya da alt dallar ile ne şekilde ilişkiler kurulması gerektiği ve bu duruma etki eden faktörlerin ortaya konulması da gelecek çalışmalar için bir araştırma önerisi olarak görülebilir.

Anahtar Kelimeler: İstihbarat Çalışmaları, Güvenlik Çalışmaları, Sosyal Bilimler, Teknoloji, İnovasyon

IMPORTANCE OF SOCIAL SCIENCES ON INTELLIGENCE AND SECURITY STUDIES

ABSTRACT

Although Intelligence and Security Studies are perceived as a technical field, they have been shaped as sub-disciplines with theoretical infrastructures as a result of academic efforts made especially in recent years. The field of Security Studies has a longer history, but it has gained an understanding that covers a wide spectrum from individual to global security, especially after the 1990s. Since the concept of security is based on the idea of being free from all kinds of fear, it is very important to know what or which threats can create fear on individuals and states. In order to make clear and correct decisions on security issues, especially for decision-makers at the strategic level, the situation encountered must be clearly visible and understood. Most of the time, the most important support of decision makers trying to move forward in a smokescreen is intelligence activities that aim to make the unknown known and the invisible visible.

The importance of this close relationship between the concepts of Security and Intelligence can be better understood in the face of changing threat perceptions and the nature of complex international relations. The history of intelligence generally refers to the institutions and individuals who strive to deliver the right information at the right time in line with the national security policies of the countries. At the centre of the efforts of these institutions and individuals, it is thought that human intelligence and open source intelligence were perceived as important concepts in the early periods. In the following periods, in line with technological developments and changing security environment, a technological approach in which artificial intelligence, sensor technologies, unmanned aerial vehicles and the dizzying world of the Internet are included in discussions and evaluations has dominated.

In line with these developed technologies, the field of intelligence studies, as well as the security and defence literature, has been greatly affected by technological developments. Unmanned aerial vehicles, intelligence aircraft, technical monitoring facilities, cyber security and artificial intelligence applications that facilitate the resolution of big data have become the most emphasized topics in intelligence studies. However, it can be stated that the electronicization and dehumanization of the field brought along a mechanized attitude and pushed the concepts of human and society to the second plan. However, both during the collection efforts and during the analysis phase, the creation of intelligence and the clarity of security threats require a comprehension capacity and capability far beyond mechanical and electronic processes. In order to achieve this requirement, many social sciences such as sociology, social anthropology, political science, management, political economy, psychology, geography and history have fulfilled important functions in the historical development of Intelligence Studies. It is essential to focus on different areas such as sociocultural characteristics, the shaping of power within the social structure, historical process and demographic features in any planning and evaluation to be made regarding a geographical region or person in the area of influence and interest.

This study focuses on the idea that besides the increasing importance of technological developments and innovation in intelligence and security studies, social sciences have an important contribution and must be included in the processes. In order to reveal this requirement and need, a comparative analysis will be made on the intelligence structures and training processes of the leading countries such as USA and the UK in the field of security and intelligence, after reviewing the existing literature. The materials that will be subject to analysis consist of official reports, personal statements, and statements made through the press and media. The result reached in line with this analysis; It is also important that social sciences will be too important to ignore, although innovation concepts based on technological possibilities and the reorganization of existing systems are a part of security and intelligence studies. In this respect, since intelligence studies are a multidisciplinary field, how to establish relationships with which discipline or sub-branches and revealing the factors affecting this situation can be seen as a research proposal for future studies.

Keywords: Intelligence Studies, Security Studies, Social Sciences, Technology, Innovation

MOBİL OYUNLAR ÜZERİNDEN İSTİHBARAT FAALİYETLERİ

Ömer GÖK
krmbay@gmail.com

J.Asb.Kd.Çvş. Kazım ONGUN
Kayseri İl Jandarma Komutanlığı
ongun.kazim@gmail.com

ÖZET

Dijital oyunlar ortaya çıktığı dönemlerde zaman geçirme uğraşı olarak görünse de değişen ve gelişen teknolojiler sayesinde artık bireylerin gerçek hayatta yapamadıkları hareket, düşünce vb. faaliyetleri dijital oyun uygulamalarında tatbik etme imkanını sağlayan yarı gerçek platformlar haline gelmiştir. Ücretli veya ücretsiz cep telefonu uygulamaları, oyun kullanıcılarının içerisindeki gerçek hayat ile sanal gerçekliğin birlikte sunulmasıyla; Masum gibi görünen ancak bireysel ve toplumsal hayatımıza yönelik zevk ve eğlencenin yanı sıra tehlikeleri de kendi içerisinde barındırmaktadır.

Dijital oyun piyasası dünya ölçeğinde son 15 yılda ekonomik gelir açısından ivme kazandığı gözlenmektedir. İstihbarat alanlarına göre değişik perspektiflerde incelendiğinde, değişen ve gelişen alanlarda dijital oyun sektöründe istihbarat alanına katkı sağladığı düşünülmektedir. İkinci dünya savaşı ve soğuk savaş dönemlerinde küresel sistem içerisindeki devlet ve istihbarat kurumları, çektikleri sinema filmleri ile toplumu ve bireyleri etkilendi gözlemlenmiştir. Yıllar boyunca süre gelen bu algı politikası yenilenen ve gelişen teknoloji ile yerini dijital oyun ve platformlarına yerini bırakmıştır. Dijital oyun kullanıcılarının oyunlara girişte verdikleri izinler sayesinde, İstihbarat birimleri, arka planda edinilen bu bilgileri farklı alt yapılara bölerek analiz ettikleri değerlendirilmektedir. Çalışmada mobil oyun temelli strateji, aksiyon ve simülasyon mobil oyunları incelediğinde ilk 10 oyun bizlere bu sektörün hangi yayıncı ve ülke tarafından yayınlandığının analizi yapılmıştır.

Dijital ve Mobil oyun uygulamalarında online ve offline oyun oynanabilmektedir. Online oynanan oyunlarda oyuncular birbirleri ile iletişim halinde olabilmektedir. Oyuncuların arasındaki iletişim ve oyuncuların oyunu oynayış biçimleri ve edinilen veriler ile, hedef kitlelerin stratejik zekâ ve yönetim organizasyon kabiliyetleri ölçülebilmektedir. Bu noktada mobil oyun piyasası üzerinden yapılan istihbarat çalışmaları konusunda yapılacak yatırım ve personel altyapısı ile Türkiye bu alanda kendi pazarını ve istihbarat altyapısını oluşturması, ülke güvenliği açısından büyük önem arz etmektedir.

Dijital oyunlarda kaydedilmiş veriler analiz yapıldığında dünyada ve ülkelerinde zekâ seviyesi yüksek insan kaynağı havuzu oluşturduğu ve eleman teminini bu havuzdan yapabileceği değerlendirilmektedir.dijital oyunlara ilk girişte verilen konum, mikrofon, kamera, fotoğraf galerisi, sosyal medya hesapları ve bunlara bağlı arkadaş ve takipçileri, telefon numarası, rehber, sms ve e-posta hesaplarına verdiği erişim izinleri gibi kişisel bilgilerinde istihbarat birimleri tarafından bu havuzda toplandığı ve işlendiği görülmektedir.Askeri ve sivil konsept, sosyal, fen ve sağlık sektörünün oyunlaştırıldığı günümüzde, dijital oyunların kapsamının eğlence ve oyun altında incelenmesinin daha çok ötesine geçmiştir.Dijital oyun sektörü,ekonomik olarak geçmişte yaşanan krizlerde yoğun etkilenen diğer sektörler gibi mali krizlerden yoğun etkilenen bir yapıda değildir.Çünkü dünyadaki eski ekonomik yapılar değişirken ve yavaşlarken, dijital oyun sektörü durmadan gelişmekte ve ekonomik alanını geliştirmektedir. YÖK verileri incelendiğinde devlet üniversitelerinde konu ile alakalı bölüm bulunmamaktadır.

Terör örgütleri ülkemizde geçmiş dönemlerde, gerek sosyal platformlar gerek oyunlar üzerinden iletişim ağlarını kurmuş, yurt dışında ki bağlantıları ile iletişimlerini bu platformlar üzerinden sağladıkları ortaya çıkmıştır. Gelecekte böyle bir güvenlik ve istihbarat açığının oluşmaması için kurum ve kuruluşların bu konuda yetkinliğe sahip olması gerekmektedir. Dijital oyun bulut teknolojileri alanında veri toplama ve analiz merkezlerinin oluşturulması geleceğe yönelik atılan önemli bir adım olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Mobil oyun, dijital oyun, istihbarat, oyun

INTELLIGENCE ACTIVITIES THROUGH MOBILE GAMES

ABSTRACT

Although digital games seem to be an effort to pass the time when they emerged, thanks to the changing and developing technologies, there are no longer any movements, thoughts, etc. that individuals cannot do in real life. They have become semi-real platforms that provide the opportunity to practice activities in digital game applications. With paid or free mobile phone applications, real life and virtual reality in game users are presented together; It seems innocent but contains dangers as well as pleasure and entertainment for our individual and social life.

It is observed that the digital game market has gained momentum in terms of economic income in the last 15 years on a world scale. When examined from different perspectives according to the fields of intelligence, it is thought that it contributes to the field of intelligence in the digital game industry in changing and developing fields. During the Second World War and the Cold War, it was observed that the state and intelligence institutions in the global system, the society and individuals were affected by the movies they shot. This perception policy, which has continued for years, has left its place to digital games and platforms with renewed and developing technology. Thanks to the permissions given by the digital game users to enter the games, it is evaluated that the Intelligence units analyze this information obtained in the background by dividing it into different infrastructures. In the study, when the mobile game-based strategy, action and simulation mobile games are examined, the top 10 games are analyzed by which publisher and country this sector published.

Online and offline games can be played in digital and mobile game applications. In online games, players can communicate with each other. With the communication between the players, the way the players play the game and the data obtained, the strategic intelligence and management organization capabilities of the target audiences can be measured. At this point, it is of great importance in terms of national security that Turkey establishes its own market and intelligence infrastructure in this field with the investment and personnel infrastructure to be made in the field of intelligence studies on the mobile game market.

When the data recorded in digital games are analyzed, it is evaluated that they create a human resource pool with a high level of intelligence in the world and in their countries and that they can recruit personnel from this pool. Location, microphone, camera, photo gallery, social media accounts and their connected friends and followers, phone number. It is seen that personal information such as the access permissions given to , contacts, sms and e-mail accounts are collected and processed in this pool by the intelligence units. Today, when the military and civilian concept, social, science and health sectors are gamified, the scope of digital games goes far beyond the scope of entertainment and games. The digital game sector is not in a structure that is heavily affected by financial crises like other sectors that have been heavily affected by the economic crises in the past. Because while the old economic structures in the world are changing and slowing down, the digital game sector is constantly developing and developing its economic field. in power. When YÖK data is examined, there are no departments related to the subject in state universities.

It has been revealed that terrorist organizations have established communication networks in our country through both social platforms and games in the past, and they communicate with their connections abroad through these platforms. In order to prevent such a security and intelligence gap in the future, institutions and organizations should have competence in this regard. Establishing data collection and analysis centers in the field of digital game cloud technologies will be an important step towards the future.

Keywords: Mobil Game, ,Digital Game, Espionage,Game, İntelligence

SENTINEL-1 UYDUSUNUN SENTETİK AÇIKLIKLI RADAR (SAR) GÖRÜNTÜLERİNDE YER ÖRTÜSÜ SEMANTİK SEGMENTASYONU

Hakan ERTEN
Ankara Üniversitesi
hakanerten09@gmail.com

Doç.Dr. Erkan BOSTANCI
Ankara Üniversitesi
ebostanci@ankara.edu.tr

Doç.Dr. Mehmet Serdar GÜZEL
Ankara Üniversitesi

ÖZET

Ulusal güvenliğin sağlanması ve ülke içinden ve dışından gelebilecek tehditlere karşı önlem alınması amacıyla kullanılan istihbaratın önemi her zamankinden daha fazladır. Antik çağlardan beri hayvanlar, insanlar vb. çok çeşitli araçlar istihbarayt amaçlı kullanılmıştır. Gelişen teknoloji ile uydular en önemli istihbarat unsurlarından biri haline gelmiştir. Yapay zekanın gelişmesi ve uydu görüntülerinin işlenmesindeki başarının artması ile istihbarat alanında kullanım daha da yaygın hale gelmiştir. Bu çalışmada Sentinel-1 Uydusunun Sentetik Açıklıklı Radar(SAR) görüntülerini kullanarak, ilk olarak yeni bir SAR görüntü veri setinin rahat bir şekilde oluşturulabileceği bir boru hattı öneriyoruz ve ikinci olarak da son teknoloji derin öğrenme modellerinin anlamsal bölütleme amaçlı eğitilmesi gösterilmiştir.

SAR, her türlü hava koşulunda yüksek çözünürlüklü görüntü ve gündüz yeteneği sağlayan bir radar türüdür. Genellikle SAR Görüntüleri, yeryüzü ve kentsel alanlar, ormanlar, buzullar, tarım alanları vb. yüzeylerindeki değişiklikleri gözlemlemek için kullanılır. Sentinel-1, Copernicus Açık Erişim Ağında ücretsiz olarak erişilebilen C-bant SAR görüntüleri sağlayan bir uydudur. SAR görüntülerine serbestçe erişilebilmesine rağmen, bu görüntüler çok fazla gürültü içermektedir ve doğrudan bölütleme için uygun değildir. Diğer yandan, bilimsel araştırma için neredeyse hiçbir ücretsiz kullanılabilir etiketli veri seti bulunmamaktadır. Bu çalışmada, kolay bir şekilde görüntü elde etmek için yeni bir süreç önerilmiş, görüntülerdeki gürültünün nasıl giderileceği ve etiketleneceği ayrıntılarıyla açıklanmıştır. Görüntüler etiketlendikten sonra, yeni oluşturulan veri seti son teknoloji derin sinir ağlarından biri olan HRNet ile eğitilmiştir. Önerilen yaklaşımımıza genel bakış aşağıda verilmiştir:

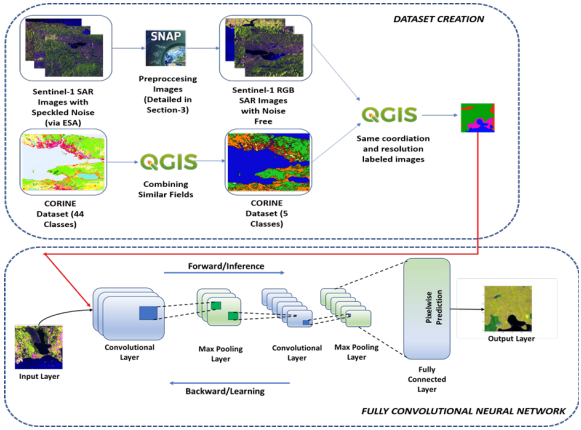

Öncelikle C-bant Sentinel-1 SAR görüntüleri indirilir. Daha sonra gürültü giderme için görüntüler Sentinel Uygulama Platformu (SNAP) uygulaması ile ön işleme tabi tutulur. Ön işleme, SAR görüntüleri ile eğitilen modellerin başarısını etkiler. Bundan sonra, gürültüsüz Sentinel-1 RGB SAR görüntüleri SNAP'den dışa aktarılır. Bu RGB görüntülerinin anlamsal bölütleme için kullanılması nedeniyle Copernicus'un açık kaynak olarak sunduğu The CORINE Land Cover veri seti ücretsiz olarak indirildi. Çalışmamız için QGIS programı yardımıyla etiket sayısı 44'ten kentsel tarım alanları, ormanlar, turbalıklar, bataklıklar ve su olarak 5 ana sınıfa indirgenmiştir. Sonrasında SNAP programından elde edilen RGB görüntüler aynı koordinatlar ve aynı çözünürlükte QGIS programı aracılığıyla dışa aktarılmıştır.

Tam evrişimli sinir ağı için öncelikle insan poz tahmini için önerilen HRNet yöntemini kullanılmıştır. Literatürde HRNet, çeşitli görüntü işleme görevleri için kullanılmış ve oldukça başarılı doğruluk sonuçları elde edilmiştir. Model PyTorch tabanlı ve açık kaynak kodlu anlamsal bölütleme araç kutusu olan MMSegmentation kütüphanesi ile eğitilmiştir. veri seti görüntüleri 256x256 piksel çözünürlüğe bölünerek toplam 6722 görüntü elde edilir. Görüntülerin %80'i eğitim için, geri kalanı ise test için kullanılmıştır. Değerlendirme için Kesişim/Birleşim (mIoU), Ortalama Doğruluk (MA) ve Piksel Doğruluğu (PA) üzerinden yapılmıştır.

Deneysel sonuçlar, %92.23 PA, %70.60 mIoU ve %80.47 MA elde edildiğini göstermektedir. Sonuçlarımızı daha önce araştırdığımız çalışmalarla karşılaştırdığımızda, PA için sonucun %2 artırıldığı gözlemlenmiştir. Ayrıca, yeni oluşturduğumuz veri setimizin gürültü içeren ve içermeyen versiyonları için sonuçları karşılaştırdık ve görüntülerin gürültüden arındırılmasının sonuçları mIoU ve MA üzerinde yaklaşık %3 oranında iyileştirdiğini gördük.

Sonuç olarak, yapay zekanın istihbarat için de kullanımı günümüzde bir zorunluluk haline gelmiştir. Uydudan elde edilen radar görüntülerinin bölütlenmesi de istihbarat alanında kullanılabilecek ve değerlendirilebilecek bir alandır. Bu çalışmada, yeni bir Sentinel-1 SAR veri seti oluşturmak için yeni bir boru hattı önerdik ve veri seti oluşturma sürecini detaylarıyla açıkladık. Yeni oluşturduğumuz veri setimizi test etmek için HRNet modeli denenmiş ve %92.23 toplam PA elde edilmiştir. Gelecekteki çalışmalar için, bu çalışmanın farklı istihbarat alanlarına özelleştirilmesi planlanmaktadır.

LAND COVER SEMANTIC SEGMENTATION IN SYNTHETIC APERTURE RADAR (SAR) IMAGES OF SENTINEL-1 SATELLITE

ÖZET

The significance of intelligence is more important than ever since national security must be ensured and threats that may come from inside and outside the country must be countered. Since ancient times, a wide variety of tools such as animals, humans etc. have been used for intelligence. With the developing technology, satellites have become one of the most important intelligence elements. With the development of artificial intelligence and the increase in success in processing satellite images, its use in the field of intelligence has become widespread. Because of that, here with using Synthetic Aperture Radar(SAR) Images of Sentinel-1 Satellite , firstly we propose a pipeline perform how to create a new SAR image dataset freely and easily and secondly we demonstrate how to train a state of the art deep learning models for Semantic Segmentation with our new dataset.

SAR is a type of radar which provides high resolution imagery in all weather conditions and day capability. Generally SAR Images are used for observing the changes on the surface of the earth and urban areas, forests, glaciers, agricultural areas etc. Sentinel-1 is a satellite provides C-band SAR Images which are freely accessible on Copernicus Open Access Hub. Although SAR images can be accessed freely, these images have too much noise and are not convenient for segmentation directly and there is almost no free available labeled dataset for scientific research. In this study, we propose a new process for obtaining images freely, explaining details how to remove the noise in the images and label them. After labeling the images, we train our newly-cretated dataset with HRNet one of the state of the art deep neural networks. The overview of our proposed approach is given below:

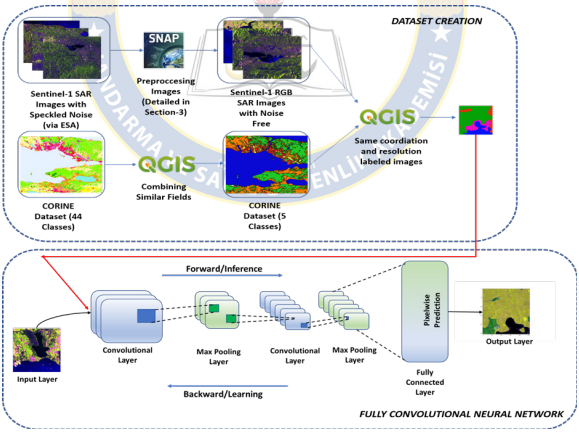

First of all, C-bant Sentinel-1 SAR images are downloaded. Then, for denoisining, images are preprocessed with The Sentinel Application Platform (SNAP) application. Preprocessing affects the success of the models trained with SAR images. After that, Sentinel-1 RGB SAR images with noise-free are exported from SNAP. Due to use these RGB images for semantic segmentation, The CORINE Land Cover dataset which Copernicus offers as open source, was downloaded free of charge. For our work, we downsized number of labels from 44 to 5 main classes as urban, agricultural areas, forests, peatland, bogs and marshes, water with help of QGIS programme. After reducing 5 classes, it was exported from the same coordinates and the same resolution as the RGB images obtained from the SNAP program via the QGIS program.

For fully convolutional neural network, we utilize HRNet method which is proposed for human pose estimation firstly. HRNet is used for variety of image proccessing tasks and gets very successful accuracy results. We trained our model with MMSegmentation framework which is a PyTorch based and an open source semantic segmentation toolbox. Dataset images are split into 256x256 pixel resolution and totally, 6722 images are acquired. We used %80 of the images for training and rest is used for testing. Intersection over Union (mIoU), Mean Accuracy (MA) and Pixel Accuracy (PA) are used for the evaluation.

Experimental results show that we achieved an PA of %92.23, mIoU of %70.60 and MA of %80.47. When we compared our results with the previous studies we researched, we enchanced result by nearly %2 on PA. Also, we compared the results for noise and noise free versions of our newly created dataset and saw that denoisinig the images enhance the results by nearly %3 on mIoU and MA.

As a result, using intelligence with artificial intelligence has become a must nowadays. The segmentation of the radar images obtained from the satellite is also an area that can be used and evaluated in the field of intelligence. In this paper, we proposed a novel pipeline for creating a new Sentinel-1 SAR dataset and explain process of the dataset creation with details. To test our newly-created dataset, we experimented with HRNet model and obtained 92.23\% overall PA. For future work, this study would be specialized for intelligence fields.

Keywords: Semantic Segmentation, SAR, Sentinel-1

TÜRKİYE'DE GELİŞTİRİLEN GENİŞ ALAN GÖZETLEME TEKNOLOJİLERİ VE UYGULAMALARI

Dr. Mustafa YAMAN
mustafa.yaman@esensi.com.tr
Dr. Erol TUNALI
erol.tunali@esensi.com.tr
Dr. Himmet ATEŞ
himmet.ates@esensi.com.tr

ÖZET

Geniş Alan Gözetleme Sistemleri (GAG), şehir büyüklüğündeki alanların her noktasının her an, yüksek çözünürlükte, sürekli olarak gözetlenebilmesine imkan sağlayan sistemlerdir. GAG sistemleri yüksek çözünürlüklü elektro optik/termal algılayıcı ve optik dizileri içermektedir. Geleneksel gözetleme sistemlerine göre 50 ile 100 kat arasında daha fazla piksel sayısına sahip olabilen bu sistemler insanlı uçaklar, insansız hava araçları, helikopterler ve helyum balonları gibi yüksek irtifa hava platformlarına entegre edilebildiği gibi yüksek tepe ve kuleler üzerine de entegre edilebilen sistem çözümleri de mevcuttur. Bunların yanında, nispeten anlık daha küçük alanları gözetleyebilen ancak tarama yoluyla geniş alanlarda gözetleme gerçekleştirilebilen mini İHA sınıfı hava araçlarına özgü geniş alan gözetleme çözümleri de üretilmiştir.

Bu tür sistemler dünyanın çeşitli ülkelerinde kullanılmaya başlanmış olsa da en yaygın ve başarılı örnekleri ABD'de bulunmaktadır. Bu sistemler ABD tarafından başta dünyanın çeşitli bölgelerindeki asimetrik çatışmalar olmak üzere bir çok alanda başarıyla kullanılmış ve kullanılmaktadır. Özellikle NATO bünyesinde yer alan ülkelerin bu alandaki çalışmaları ve geliştirdikleri ürün ve teknolojileri mevcuttur. Ancak bu ürünler hem son ürün olarak hem de içerdiği teknolojilerden dolayı ihraç kısıtlamalarına tabidir. Bu nedenle ülkemizde ve dünyada kullanılabilecek Geniş Alan Gözetleme sistemleri ve ilgili teknolojilerin geliştirilmesi çok önemli bir ihtiyaç ve gereklilik olarak ortaya çıkmış ve bu alanda önemli yatırımlarla birlikte yukarıda bahsedilen tüm platformlara uygun Geniş Alan Gözetleme sistemleri ürün ailesi geliştirilmiş ve ülkemizde kullanıma sunulmuştur.

Bu bildiride, ESEN SİSTEM ENTEGRASYON bünyesinde geliştirilen Geniş Alan Gözetleme (GAG) sistemleri ürün ailesi ilgili teknolojiler ve yöntemler ile birlikte anlatılmaktadır. Daha yüksek irtifadan uçan insanlı uçak, MALE sınıfı İHAlar için Hava GAG, helyum balon platformları için geliştirilmiş olan Balon GAG ve yüksek tepe ve kulelerden eğik bakış ile panoramik olarak geniş bir açı ve alanda sürekli gözetleme yapabilen Karadan GAG ürünleri ve bu ürünlerde kullanılmakta olan teknoloji ve yöntemler, literatürdeki benzer ürünlerle karşılaştırmalı olarak sistem mimarisi, bileşenleri, görüntüleme teknolojileri, gözetleme ve istihbarat amacıyla görüntü işleme, hedef / hareket tespiti algoritma ve yöntemleri ve kullanılan yazılım teknolojileri ile birlikte açıklanmaktadır. Ek olarak mini İHA üzerine entegre edilebilen Dron GAG ve kablolu bir İHA üzerinde çalışabilen Kablolu GAG ürünlerinin temel özellikleri verilmiştir.

GAG sistemleri ile elde edilen yüksek çözünürlüklü ve yüksek boyutlardaki görüntü verileri üzerinde özellikle anlık hedef tespiti, hareket tespiti, değişiklik tespiti, nesne sınıflandırma, 3B yüzey modeli hesaplama, hassas coğrafi konumlandırma gibi işlemler gerçek zamanlı olarak gerçekleştirilebilmektedir. Bunun yanında bu verilerin arşivlenmesi, yeniden oynatılabilmesi, suçbilim sorgulamalara imkan verebilmesi bu tür sistemlerin en önemli özelliklerinden bazılarıdır. Büyük veri alanındaki gelişmeler sayesinde, arşivlenmiş veriler üzerinde yaşam analizi, anomali tespiti, rota tespiti gibi işlemlerin gerçekleştirilmesi mümkün olabilmektedir. Bildiri kapsamında GAG ürün ailesindeki bu ve benzeri algoritma, yöntem ve teknolojiler ve bu işlevlerde elde edilmiş olan etkinlik seviyeleri sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Geniş Alan Gözetleme, GAG, Hava GAG, Balon GAG, Karadan GAG, Kule GAG, Kablolu Dron GAG, Küçük İHA GAG

WIDE AREA SURVEILLANCE TECHNOLOGIES DEVELOPED IN TURKEY AND ITS APPLICATIONS

ABSTRACT

Wide Area Surveillance (WAS) systems, also called Wide Area Motion Imagery (WAMI) systems, enable surveillance over city-sized areas continuously with high resolution simultaneously at any point within the imaging area. They employ powerful high resolution electro-optical / thermal camera arrays which can have 50 to 1000 times more number of pixels. Such systems can be integrated on airborne platforms such as manned / unmanned aircrafts, helicopters, aerostats as well as on land platforms such as high hill or towers. Besides, solutions for mini-UAV class air vehicles have also been developed which enable surveillance over relatively smaller areas instantaneously but over wide areas by performing scanning over the mission region.

WAS systems were first developed and have most widely been used in USA, although they have becoming more popular in various countries around the world as well, especially during several asymmetrical conflicts in different regions with great success. The NATO countries specifically has several programs, technologies and products in this field. However, these products and/or technologies are subject to export restrictions. For this reason, developing WAS systems, related technologies and products emerged as a very important necessity and requirement for our country and a family of products which are suitable for all platforms mentioned above have been developed and provided to the domestic market.

In this paper, the family of WAS system products, related technologies and methods, which have been developed by ESEN SİSTEM ENTEGRASYON are described. The Airborne WAS or WAAS (Wide Area Airborne Surveillance) were developed for high-altitude air platforms ranging from manned aircraft to MALE class UAVs (like ANKA). The Aerostat WAS solution was developed and integrated to helium balloon platforms where Tower WAS was developed for high altitude land platforms such as high hills or towers which can perform instant surveillance with panoramic view and an oblique viewing angle over the target area. The details of these products including technologies and methods used, system architecture, components, imaging technologies and developed software which applies advanced image processing, target / motion detection algorithms are explained. In addition, the specifications of Small UAV WAS and tethered Drone WAS which can be installed and operated on a mini-UAV are provided.

Several functionalities that can be performed over high-resolution big data that are acquired by the WAS camera systems are instant target detection, motion detection, change detection, object classification, 3D land surface model extraction and accurate geo-registration accomplished in real-time. In addition, such big data can be archived and replayed during the surveillance mission. The systems enable performing forensic analysis queries which is a very important functionality. Thanks to the developments in the big data processing field of research, it is now possible to perform life pattern analysis, anomaly detection, route extraction over archived data. In the scope of this paper, such functionalities of WAS product family and the level of the technology that's developed are presented.

Keywords: Wide Area Surveillance, WAS, Wide Area Motion Imagery, WAMI, Wide Area Airborne Surveillance, WAAS, Aerostat WAS, Tower WAS, Tethered Drone WAS, Mini UAV WAS

POST - PANOPTİKON ÇAĞDA GÖZETİM, ULUSAL KİMLİK VE EGEMENLİK İNŞASI: TÜRKİYE'NİN ULUSAL ARAŞTIRMA MOTORU "YAANİ" ÖRNEĞİ

Öğr.Gör. Serpil Seda ŞİMŞEK
Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi
serpilseda.simsek@jsga.edu.tr

ÖZET

Küreselleşmenin ulus devletlerin sonunu getirmediğinin anlaşılmasının ve ulus devletlerin geri dönmesinin ardından, küresel network çağında ulus devletlerin, siber mekânda, sanal sınırlar koyarak egemenliklerini yeniden inşa etme ihtiyacı belirdi. ABD yönetiminin kendi vatandaşlarını ve sınırlarından binlerce kilometre uzakta yaşayan başka ülkelerin vatandaşlarını kitlesel olarak gözetlediğini ortaya çıkaran Ulusal Güvenlik Ajansı (NSA) skandalı, iletişim ağlarının ve teknolojilerinin küreselleşmesi ya da millileştirilmesi ve kamulaştırılması tartışmalarını beraberinde getirdi. Bir yandan küresel sistem ve devletlerin, toplumların ekonomik kalkınması ve modernizasyonunun himayesi altında bilgi kontrolüne yönelik hırsları gelişirken, diğer yandan potansiyel gözetleme yeteneklerine ilişkin farkındalıkları da artmaktadır. Devletin küresel ağ sisteminde dönüşü, ulus devletlerin, sadece yasal düzenlemeler ve mevzuatlarla değil, aynı zamanda bilgi teknolojisi yaratmadaki rolü açısından yeni bir tanımlama zorunluluğunu beraberinde getirmektedir.

Bu çalışmada, Michel Foucault'nun (1975) "panoptikon" kavramı ve Lawrence Lessig'in (1999) "kod yasadır" teorisi kapsamında, siber alanda devletlerin ulaşmak istedikleri panoptik gücü de aşan post - panoptik güç, teknolojik mimari açısından ele alınacaktır. Post - panoptik güç, bilgiyi, veriyi ve iletişimi kontrol etme, meşruiyeti geliştirme ve hem teknoloji yaratma hem de teknolojik düzenleme yoluyla siber güç elde etme arzusunun yeni bir tezahürüdür. Bu güç, popüler bir ulusal gurur, kimlik ve egemenlik rezervuarından yararlanılarak elde edilebilir. Bundan dolayı da post-panoptikon çağında, ulusal kimlik ve egemenlik inşasının nasıl ve hangi araçlarla gerçekleştirilebileceği sorusu ortaya çıkmaktadır.

Bir vaka çalışması ile Türkiye'nin ulusal arama motoru Yaani'nin sembolik, sosyal ve yönetimsel çıkarımları araştırılarak, yerel ve küresel siber alan mücadelesi üzerindeki etkileri araştırılacaktır. Özel olarak, Yaani'nin varoluş sebebi, mülkiyet yapısı, ideoloji üretimi ve veri gözetleme potansiyellerini meşrulaştırmak için başvurulan semiyotik kaynakları incelenecektir. Ayrıca, göstergebilimsel analiz yöntemi ile Yaani'nin stratejik olarak dostça, "yüksek teknoloji ürünü" ve "vatansever" olarak markalanmak için popüler milliyetçilikten yararlanırken, aynı zamanda siber alanda egemenlik ve kimlik inşasında işlevi ortaya konulacaktır. Ayrıca gözetleme ile egemenlik ve kimlik inşası arasındaki ilişki ele alınacaktır. Ulusal arama motorlarının gözden kaçan yönlerine odaklanarak, ulus devletlerin, küresel gözetleme ve küresel ağ sisteminde varlıklarını koruma mücadelesine etkileri tartışılacaktır.

Maalesef, devlet destekli arama motorları neredeyse bilimsel çalışmalarda hiç dikkate alınmamaktadır. Çalışmaların çoğunluğu küresel sistemin gözetmenleri ve veri toplama aracı haline gelen Google ve Yahoo gibi devlere odaklanmaktadır. Oysa Türkiye'nin ulusal arama motoru Yaani, Çin'in Baidu ve Rusya'nın Yandex'i gibi, uluslararası bir oyuncu olma hedefindedir. Ayrıca, bilgisayar ve bilgi biliminden işletme, hukuk ve iletişime kadar çeşitli disiplinlerde, Web araması üzerine yapılan çalışmaların odak noktaları arama teknolojisi, arama performansı, kullanıcı deneyimi ve arama işi olmaktadır. Ağırlıklı olarak, örneğin arama motoru performansı gibi teknik, insan – bilgisayar etkileşimi gibi deneysel, kullanıcı tercihleri veya alışkanlıkları gibi anket temelli çalışmalar bulunmaktadır. Ulusal arama motorunun, devletlerin yönetim ve güvenlik politikaları bakımından etkisine ilişkin bir çalışma ile bu alanda literatürdeki boşluğun doldurulmasına katkı sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Post-panoptikon, gözetim, ulusal kimlik, egemenlik, Yaani.

THE CONSTRUCTION OF SURVEILLANCE, NATIONAL IDENTITY, AND SOVEREIGNTY IN THE POST - PANOPTICON ERA: THE CASE OF "YAANI", TURKEY'S NATIONAL SEARCH ENGINE

ABSTRACT

Considering that globalization did not bring the end of nation-states, but rather the revival of nation-states, the need for nation-states to rebuild their sovereignty by setting virtual borders in the cyber space emerged in the era of global network. The National Security Agency (NSA) scandal, which revealed that the US administration was massively spying on its own citizens and citizens of other countries living thousands of kilometers from their borders, brought the debates on the globalization or nationalization and expropriation of communication networks and technologies. While the ambitions of the global system and states for information control under the auspices of the economic development and modernization of societies develop, their awareness of their potential surveillance capabilities is increases accordingly. The return of the state in the global network system brings the need for rethinking the role of the nation-states not only in legal regulations and legislation, but also in creating information technology.

In this study, within the scope of Michel Foucault's (1975) "panopticon" concept and Lawrence Lessig's (1999) "code is law" theory, the post-panoptic power that goes beyond the panoptic power that states want to reach in cyberspace will be discussed in terms of technological architecture. Post-panoptic power is a new reflection of the desire to control information, data and communication, to improve legitimacy, and to gain cyber power through both technology creation and technological regulation. This strength can be achieved by harnessing a popular reservoir of national pride, identity, and sovereignty. Therefore, in the post- panopticon era the question arises such as how and by which means the construction of national identity and sovereignty can be achieved.

The case study of "Yaani", Turkey's national search engine will be examined in terms of its symbolic, social and administrative implications and its effects on local and global cyberspace struggle. Specifically, the semiotic sources used to legitimize Yaani's raison d'être, ownership structure, ideology production and data surveillance potential will be examined. In addition, while using the popular nationalism to strategically brand Yaani as friendly, "high-tech" and "patriotic", with the semiotic analysis method, its function in the construction of domination and identity in cyberspace will be analyzed. In addition, the relationship between surveillance sovereignty and identity construction will be discussed. The effects of national search engines and nation states on global surveillance and struggle to preserve their existence in the global network system will be investigated.

Unfortunately, state-sponsored search engines are hardly taken into account in scholarly work. The majority of studies focuses on primary search engines such as Google and Yahoo which became overseers of the global system and data collection tool. However, Turkey's new national search engine Yaani, Baidu in China and Yandex in Russia each aims to be an international player on the market. Besides the focus of studies on web search in various disciplines from computing and information science to business, law and communication is basically on search technology, search performance, user experience and search work. There are predominantly technical studies such as search engine performance, experimental studies such as human-computer interaction, questionnaire-based studies such as user preferences or habits. A study on the impact of the national search engine in terms of governments' management and security policies will contribute to the field by filling the gap in the literature.

Keywords: Post-panopticon, surveillance, national identity, sovereingnty, Yaani.

KÜRESEL BİR GÜVENLİK TEHDİDİ OLARAK SALGIN HASTALIKLAR : AZERBAYCAN'DA KOVİD-19 İLE MÜCADELE STRATEJİLERİ VE POLİTİKALAR

Doç.Dr. Murteza HASANOĞLU
Azerbaycan Cumhuriyeti Devlet İdarecilik Akademisi
m_hasanoglu@yahoo.com.tr

ÖZET

Günümüzde dünyada ve yaşamımızın her alanında teknolojik, ekonomik, siyasi, toplumsal ve kültürel alanlarda yoğun ve hızlı bir değişim süreci yaşanmaktadır.Yaşanan değişim, bireyleri olduğu kadar ülkeleri ve kurumları da köklü bir şekilde etkilemektedir. Geçen yüzyılın ikinci yarısından itibaren tüm dünyada küreselleşme uluslararası rekabet bilişim ve iletişim teknolojilerindeki baş döndüren gelişmelerin etkisiyle gelişmiş olsun veya gelişmekte olsun pek çok ülke ekonomik siyasal ,toplumsal , kültürel ve idari sistemlerinde köklü değişim ve dönüşümler gerçekleştirmişlerdir.

Küresel güvenlik, uluslararası ilişkiler disiplininin en temel kavramlarından biridir. Küresel güvenlik sorunları, oldukça farklılaşmış ve karmaşıklaşmış bir konu olarak uluslararası ilişkiler disiplininin önemli bir inceleme alanını oluşturmaktadır. Dünyada yaşanan tüm küresel krizlerde, salgın hastalıklarda olduğu gibi, bu pandemi de belirli tehditler ortaya çıkarmış ve yeni fırsatlar sunmuştur.

Covid-19 salgını ilk kez Aralık 2019'da Çin'in Hubei eyaletinin başkenti olan Wuhan'da tespit edilmiş ve o zamandan beri başta Avrupa ve Kuzey Amerika olmak üzere tüm dünyayı sarmıştır. Dünya Sağlık Örgütü Çin Ülke Ofisi, 31 Aralık 2019 tarihinde, Çin'in Hubei eyaletinin Vuhan şehrinde, sebebi o an için bilinmeyen zatürre vakaları bildirmiş ve 5 Ocak 2020 tarihinde ise, daha önce insanlarda tespit edilmemiş yeni bir koronavirüs tanımlanmıştır.

Çin'de ortaya çıkan ve pek çok ülkeye yayılan koronavirüs pandemisi sırasında uluslararası örgütler iyi performans gösteremedi. Bu, kendi kendine yeten ulus-devletler fikrinin pandemi sırasında ağırlık kazanmasının nedenlerinden biridir. COVID-19 pandemisi ortaya çıktıktan sonra uluslararası ilişkilerde jeopolitik güç, jeopolitik karmaşıklık ve belirsizlikler de artmaktadır. Pandemi, jeopolitik dengelerde, stratejilerde, siyasi ve ekonomik yapılardaki fay hatlarını ortaya çıkardı. Genel olarak krizlerin, özel olarak da COVİD-19 pandemisinin çok boyutlu doğası içinde güvenlik ise ayrı bir boyuttur.

COVID-19 dünyanın her bölgesine yayılmaktadır ve tüm insanlığı tehdit eder hale gelmiştir. COVID-19 sonrası tartışmaları, küresel sisteme yönelik eleştirileri ve reform taleplerini belirleyecek en önemli unsurlardan birisi ekonomi ve turizm olacak. İnsanlık küresel bir salgınla karşı karşıyadır. İnsanlık tarihinin son yüzyılda gördüğü en büyük krizlerden birisini yaşamaktadır. COVID-19 pandemisi 21. yüzyılın en önemli felaketlerinden birisidir. COVID-19 pandemisi sonrası, güçlü ulus devletler düşüncesi öne çıkacaktır.

Azerbaycan Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı ve Hükümeti bu süreçte şüphesiz önemli bir rol oynamaktadır. Azerbaycan Cumhuriyeti'nin COVID-19 pandemisi ile mücadele performansı birçok devletlerden müspet anlamda ayrıştı. Azerbaycan Cumhuriyeti COVID-19 ile mücadelede diğer ülkelere örnek olacak bir yönetim biçimi göstermiştir.

Bu çalışma ile COVID-19 pandemisi sebebiyle dünya meydana gelen hızlı ve köklü değişimler, ortaya çıkan sorunlar, ülkelerin karşı karşıya kaldığı tehditlerin yanı sıra, Azerbaycan Cumhuriyeti'nin pandemi sürecindeki durumunun değerlendirilmesi ve pandemi sonrası olası durum tahlillerinin yapılması amaçlanmaktadır. Ayrıca, COVID-19 pandemisinin dünyadaki diğer ülkelerle birlikte Azerbaycan Cumhuriyetini nasıl etkilediğini, bulaşıcı hastalıkla mücadelede Azerbaycan Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı ve Hükümeti düzeyinde alınmış olan etkili önlemler araştırılacaktır.

Bu bildiride, ağırlıklı olarak COVİD-19 örneği üzerinde durulmakla beraber, özellikle bulaşıcı salgın hastalıkların güvenlik tehdidi oluşturma boyutu üzerinde durulacaktır. Bu yönde küresel politika ve stratejiler, bunların ulusal politika ve stratejilere ne ölçüde yansıdığı Azerbaycan örnekleri üzerinde incelenecektir.

Bu çalışmanın amacı, 2019 yılının Aralık ayında Çin'de ortaya çıkan ve kısa süre içerisinde küresel düzeye yayılan, KOVİD-19 salgını ile Azerbaycan Cumhuriyeti'nin mücadele stratejisi , izlediği politikalar incelenecek ve bu türden krizlerin önlenmesi veya etkilerin azaltılması konusunda atılabilecek adımlar tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Azerbaycan,Güvenlik,Küresel Bir Tehdit,Pandemi,COVID-19,Mücadele Stratejileri ve Politikalar

EPIDEMICS AS A GLOBAL SECURITY THREAT : STRATEGIES AND POLICIES FOR COMBATING COVID-19 IN AZERBAIJAN

ABSTRACT

Today, in the world and in all areas of our lives, there is an intense and rapid change process in technological, economic, political, social and cultural fields. The change experienced deeply affects countries and institutions as well as individuals.

Since the second half of the last century, many countries, whether globalization has developed or developed with the effect of dizzying developments in international competition information and communication technologies, have made radical changes and transformations in their economic, political, social, cultural and administrative systems.

Global security is one of the most fundamental concepts in the international relations discipline. Global security issues, as a highly differentiated and complex issue, constitute an important area of examination of the international relations discipline. In all global crises in the world, as in epidemics, this pandemic has created certain threats and offered new opportunities.

The Covid-19 outbreak was first detected in December 2019 in Wuhan, the capital of China's Hubei province, and has surrounded the world, especially Europe and North America, since then. On December 31, 2019, the World Health Organization China Country Office reported cases of pneumonia, the cause of which is currently unknown, in Wuhan, China's Hubei province, and on January 5, 2020, a new coronavirus that was not detected in humans before.

During the coronavirus pandemic that emerged in China and spread to many countries, international organizations did not perform well. This is one of the reasons why the idea of self-sufficient nation-states gained weight during the pandemic.

Geopolitical power, geopolitical complexity and uncertainties in international relations also increase after the COVID-19 pandemic emerges.

The pandemic revealed the fault lines in geopolitical balances, strategies, political and economic structures. Security is a separate dimension within the multidimensional nature of crises in general and the COVID-19 pandemic in particular.

COVID-19 is spreading to every part of the world and has become a threat to all humanity. One of the most important factors that will determine post-COVID-19 debates, criticism of the global system and demands for reform will be economy and tourism.

Humanity is facing a global epidemic. It is experiencing one of the biggest crises human history has seen in the last century. The COVID-19 pandemic is one of the most serious disasters of the 21st century.

After the COVID-19 pandemic, the idea of strong nation-states will come to the fore. The President and the Government of the Republic of Azerbaijan undoubtedly play an important role in this process.

The performance of the Azerbaijan Republic in combating the COVID-19 pandemic differs from many states in a positive sense. The Republic of Azerbaijan has demonstrated a management style that will set an example for other countries in the fight against COVID-19.

With this study, it is aimed to evaluate the situation of the Republic of Azerbaijan during the pandemic process, as well as the rapid and radical changes that have occurred in the world due to the COVID-19 Pandemic, the problems that have arisen, the threats faced by the countries, and the analysis of the possible situation after the pandemic. In addition, how the COVID-19 pandemic affects the Republic of Azerbaijan together with other countries in the world, and effective measures taken at the level of the President and Government of the Azerbaijan Republic in combating infectious disease will be investigated.

This paper will focus mainly on the example of COVID-19, and especially the dimension of infectious epidemics that pose a security threat. In this direction, global policies and strategies and their reflections on national policies and strategies will be examined on the examples of Azerbaijan.

The aim of this study is to examine the fight strategy and policies of the Republic of Azerbaijan with the COVID-19 epidemic, which emerged in China in December 2019 and spread to the global level in a short time, and the steps that can be taken to prevent such crises or to reduce the effects will be discussed.

Keywords: Azerbaijan, Security, A Global Threat, Pandemic,COVID-19, Fighting Strategies and Policies

PANDEMİ SONRASI GÜMRÜK İSTİHBARAT YAPILANMASI ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

Alper Bilgin TÜMER
Gümrükler Muhafaza Genel Müdürlüğü
a.tumer@ticaret.gov.tr

ÖZET

Covid 19 pandemisi ile birlikte ekonomik, sosyal, siyasi, bürokratik alanlarda hızlı bir dönüşüm dikkati çekmektedir. Salgının seyri ve yeni gelişmelere bağlı olarak değişimin yönünün yeni süreçleri ortaya çıkarması beklenmektedir. Pandemi sonrasında kamu ve özel sektörde iş yapma usul ve süreçlerinde farklılaşma, dijitalleşme, büyük veri analitiği gibi uygulamalar ön plana çıkmıştır.

Covid 19 ile yaşanan bu hızlı değişim sonucunda suç ve suçla mücadelede profillerin yeniden yorumlanması, yeni trendler ve kolluk birimlerinin yeni mücadele stratejileri belirlemeleri olasıdır. Yeni normalde, gümrük ihlallerine ilaveten, suçun sınır aşan doğası gereği, yasadışı eşya ticareti, uyuşturucu ve psikotrop madde trafiği alanlarında da ülkelerin, idari ve teknik yardım, eğitim, istihbari bilgi alışverişi gibi hususlarda yardımlaşmalarını yoğunlaştırmaları, kaçakçılıkla mücadele alanında özellikle istihbari işbirliği faaliyetlerine yönelik iradelerini daha fazla vurgulamaları beklenen olmakla birlikte bu çalışmada, pandemi sonrası gümrük istihbarat yapılanması üzerine düşünceler tartışılacaktır.

Çalışmada; açık kaynaklardan ulaşılan basın bültenleri, raporlar ve istatistiki veriler ekseninde nitel bir analiz yürütülmüştür. Covid-19'la ortaya çıkan belirsizlik ortamının bireylere nazaran suçluların üzerinde daha karmaşık bir etkiler yarattığı, işlenen suç tipleri ve yöntemlerini de değiştirdiği ön kabulünden hareketle; pandemi ve kaçakçılık suçları ile mücadelede gümrük kolluk birimlerinin yeni çalışma yöntemlerinin neler olabileceği ortaya konmaya çalışılmıştır. Bu çerçevede irdelendiğinde; terör ve organize suç örgütlerinin önemli finansman kaynaklarından biri olan kaçakçılıkla mücadelede gümrük birimlerinin istihbarat edinimi ve analizinde proaktif stratejiler geliştirmesinin tehdit algısının belirlenmesinde önemli olduğu değerlendirilmektedir.

Açık kaynaklarda pandemide sosyal kısıtlamalar ile yolcu hareketlerinin sınırlandırıldığına, siber alanda geçirilen vakitte artış kaydedildiğine yönelik tespitler olsa da ülkemiz gümrük muhafaza birimleri tarafından 2020 yılında gerçekleştirilen operasyonlarda, büyük ölçüde fiyat arbitrajına dayalı akaryakıt, tütün ve tütün ürünleri, alkollü içecekler ve gıda ürünleri kaçakçılığının değer (TL itibariyle) olarak 2019 yılına kıyasla yaklaşık % 26 artış kaydettiği, narkotik madde yakalamalarında ise, 2019 yılına göre ise TL itibariyle değer olarak % 64,6 oranında, yine miktar olarak, %10,5 artış olduğu görülmektedir.

Buna göre; ülkelerin pandemi ve sonrasında kaçakçılıkla mücadele birimleri arasında yasa dışı uyuşturucu kaçakçılığı ile mücadele noktasında belirli alanlarda önemli istihbari ve operasyonel bilgi değişimlerine yoğunlaşacağı düşünülmektedir. Çalışmada bu alanlara ayrıntılı olarak değinilmesi planlanmaktadır.

Öte yandan; yasadışı uyuşturucu madde ve kaçakçılık soruşturmalarının önemli bir boyutu olan kara para aklama ve terörün finansmanına yönelik soruşturmalarda, pandemi sürecinde dijital ya da kripto para birimlerinin yaygın şekilde ödeme aracı olarak kullanımına bağlı olarak "sanal varlıkların soruşturulmasına" yönelik yeni hukuksal altyapı ihtiyacı ile kendine özgü istihbarat analiz teknikleri kendini göstermektedir. Bu eksende değerlendirildiğinde, piyasaya arz edilen ürünlere (fikri ve sınai haklar dahil olmak üzere) yönelik kaçakçılığı önleme ile ticari hayatın mevzuata uygun ve güvenli olmasını sağlayacak mekanizma istihbarat odaklı kolluk anlayışından geçmektedir. İstihbarat odaklı kolluk anlayışı, hem insan, doğa sağlığı hem de ticari işletmelerin yasal ticaret yönünden disipline edilmesi için önemli görülmektedir. Böylece, erken uyarı sistemi biçiminde işleyecek önleme amaçlı istihbari faaliyetler, yasa dışı ürünlerle proaktif mücadele konseptinin başlangıcı olacaktır. Çalışmada, bu konuya ilişkin açıklamalara yer verilmesi, ayrıca pandemi Gümrükler Muhafaza Genel Müdürlüğü istihbarat yapılanmasına yönelik önerilerin dile getirilmesi düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pandemi, gümrükler, kaçakçılıkla mücadele, istihbarat, yeniden yapılanma.

THOUGHTS ON CUSTOMS INTELLIGENCE STRUCTURING AFTER PANDEMIC

ABSTRACT

With the Covid 19 pandemic, a rapid transformation in economic, social, political and bureaucratic fields draws attention. Depending on the course of the epidemic and new developments, the direction of change is expected to reveal new processes. After the pandemic, applications such as differentiation in business procedures and processes in the public and private sectors, digitalization, and big data analytics have come to the fore.

As a result of this rapid change experienced with Covid 19, it is possible that profiles will be reinterpreted in the fight against crime and crime, there will be new trends and law enforcement units will determine new fighting strategies. Although in the new normal, in addition to customs violations, due to the transboundary nature of the crime, countries are expected to intensify their cooperation in matters such as administrative and technical assistance, training, intelligence exchange in the fields of illegal goods trade, drugs and psychotropic substance traffic, and they will show their will for especially intelligence cooperation activities in the fight against smuggling; in this study, thoughts on post-pandemic customs intelligence structuring will be discussed.

In the study; a qualitative analysis was carried out on the basis of press releases, reports and statistical data obtained from open sources. Considering the pre-acceptance that the environment of uncertainty that emerged with Covid-19 has had a more complex effect on criminals than individuals, and has changed the types and methods of crimes committed; in this study, it was tried to reveal what the new working methods of customs law enforcement units could be in the fight against pandemic and smuggling crimes. When examined in this framework; in the fight against smuggling, which is one of the important financing resources of terrorist and organized crime organizations, it is considered that customs units' developing proactive strategies in intelligence acquisition and analysis is important in determining the perception of threat.

Although there are detections in open sources that with social restrictions passenger movements are limited and the time spent in the cyber space has increased, it is seen that there has been an increase of approximately 26% compared to 2019 in the value of fuel, tobacco and tobacco products, alcoholic beverages and food products smuggling (in terms of TL), which is largely based on price arbitrage, and an increase of 64.6% in terms of TL and 10.5% in terms of amount compared to 2019 in narcotic substance seizures in the operations carried out by our country's customs enforcement units in 2020.

According to this, it is thought that countries will concentrate on important intelligence and operational information exchanges in certain areas at the point of combating illegal drug trafficking between the anti-smuggling units during and after the pandemic. In this study, it is planned to address these areas in detail.

On the other hand, in investigations of money laundering and terrorist financing, which is an important dimension of illegal drugs and smuggling investigations, during the pandemic process the need for a new legal infrastructure for "investigation of virtual assets" due to the widespread use of digital or crypto currencies as a payment tool and unique intelligence analysis techniques show up. When evaluated on this axis, the mechanism that will prevent smuggling for the products supplied to the market (including intellectual and industrial rights) and ensure that commercial life is in compliance with the legislation and is safe passes through an intelligence-oriented law enforcement approach. The intelligence-oriented law enforcement approach is considered important for both human and natural health and for the discipline of commercial enterprises in terms of legal trade. Thus, preventive intelligence activities that will function as an early warning system will be the beginning of the concept of proactive fight against illegal products. In the study, it is considered to include explanations on this subject, and also to express suggestions for the intelligence structuring of the General Directorate of Customs Enforcement during the pandemic.

Keywords: Pandemic, customs, fight against smuggling, intelligence, restructuring

SALGIN HASTALIKLAR VE TERÖRİZM BAĞLAMINDA SOMALİ'NİN ÇIKMAZI EL ŞEBAB

Doç.Dr. Özlem ÖZDEMİR
Fenerbahçe Üniversitesi
ozlem.ozdemir@fbu.edu.tr

ÖZET

Covid 19 pandemisi ile birlikte ekonomik, sosyal, siyasi, bürokratik alanlarda hızlı bir dönüşüm dikkati çekmektedir. Salgının seyri ve yeni gelişmelere bağlı olarak değişimin yönünün yeni süreçleri ortaya çıkarması beklenmektedir. Pandemi sonrasında kamu ve özel sektörde iş yapma usul ve süreçlerinde farklılaşma, dijitalleşme, büyük veri analitiği gibi uygulamalar ön plana çıkmıştır.

Covid 19 ile yaşanan bu hızlı değişim sonucunda suç ve suçla mücadelede profillerin yeniden yorumlanması, yeni trendler ve kolluk birimlerinin yeni mücadele stratejileri belirlemeleri olasıdır. Yeni normalde, gümrük ihlallerine ilaveten, suçun sınır aşan doğası gereği, yasadışı eşya ticareti, uyuşturucu ve psikotrop madde trafiği alanlarında da ülkelerin, idari ve teknik yardım, eğitim, istihbari bilgi alışverişi gibi hususlarda yardımlaşmalarını yoğunlaştırmaları, kaçakçılıkla mücadele alanında özellikle istihbari işbirliği faaliyetlerine yönelik iradelerini daha fazla vurgulamaları beklenen olmakla birlikte bu çalışmada, pandemi sonrası gümrük istihbarat yapılanması üzerine düşünceler tartışılacaktır.

Çalışmada; açık kaynaklardan ulaşılan basın bültenleri, raporlar ve istatistiki veriler ekseninde nitel bir analiz yürütülmüştür. Covid-19'la ortaya çıkan belirsizlik ortamının bireylere nazaran suçluların üzerinde daha karmaşık bir etkiler yarattığı, işlenen suç tipleri ve yöntemlerini de değiştirdiği ön kabulünden hareketle; pandemi ve kaçakçılık suçları ile mücadelede gümrük kolluk birimlerinin yeni çalışma yöntemlerinin neler olabileceği ortaya konmaya çalışılmıştır. Bu çerçevede irdelendiğinde; terör ve organize suç örgütlerinin önemli finansman kaynaklarından biri olan kaçakçılıkla mücadelede gümrük birimlerinin istihbarat edinimi ve analizinde proaktif stratejiler geliştirmesinin tehdit algısının belirlenmesinde önemli olduğu değerlendirilmektedir.

Açık kaynaklarda pandemide sosyal kısıtlamalar ile yolcu hareketlerinin sınırlandırıldığına, siber alanda geçirilen vakitte artış kaydedildiğine yönelik tespitler olsa da ülkemiz gümrük muhafaza birimleri tarafından 2020 yılında gerçekleştirilen operasyonlarda, büyük ölçüde fiyat arbitrajına dayalı akaryakıt, tütün ve tütün ürünleri, alkollü içecekler ve gıda ürünleri kaçakçılığının değer (TL itibariyle) olarak 2019 yılına kıyasla yaklaşık % 26 artış kaydettiği, narkotik madde yakalamalarında ise, 2019 yılına göre ise TL itibariyle değer olarak % 64,6 oranında, yine miktar olarak, %10,5 artış olduğu görülmektedir.

Buna göre; ülkelerin pandemi ve sonrasında kaçakçılıkla mücadele birimleri arasında yasa dışı uyuşturucu kaçakçılığı ile mücadele noktasında belirli alanlarda önemli istihbari ve operasyonel bilgi değişimlerine yoğunlaşacağı düşünülmektedir. Çalışmada bu alanlara ayrıntılı olarak değinilmesi planlanmaktadır.

Öte yandan; yasadışı uyuşturucu madde ve kaçakçılık soruşturmalarının önemli bir boyutu olan kara para aklama ve terörün finansmanına yönelik soruşturmalarda, pandemi sürecinde dijital ya da kripto para birimlerinin yaygın şekilde ödeme aracı olarak kullanımına bağlı olarak "sanal varlıkların soruşturulmasına" yönelik yeni hukuksal altyapı ihtiyacı ile kendine özgü istihbarat analiz teknikleri kendini göstermektedir. Bu eksende değerlendirildiğinde, piyasaya arz edilen ürünlere (fikri ve sınai haklar dahil olmak üzere) yönelik kaçakçılığı önleme ile ticari hayatın mevzuata uygun ve güvenli olmasını sağlayacak mekanizma istihbarat odaklı kolluk anlayışından geçmektedir. İstihbarat odaklı kolluk anlayışı, hem insan, doğa sağlığı hem de ticari işletmelerin yasal ticaret yönünden disipline edilmesi için önemli görülmektedir. Böylece, erken uyarı sistemi biçiminde işleyecek önleme amaçlı istihbari faaliyetler, yasa dışı ürünlerle proaktif mücadele konseptinin başlangıcı olacaktır. Çalışmada, bu konuya ilişkin açıklamalara yer verilmesi, ayrıca pandemi Gümrükler Muhafaza Genel Müdürlüğü istihbarat yapılanmasına yönelik önerilerin dile getirilmesi düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Salgin Hastaliklar, Covid-19, Terör, El Şebab, Somali, Merkezi Hükümet, Sosyal Medya, Propaga

AL-SHABAAB, SOMALIA'S STALEMATE IN THE CONTEXT OF EPIDEMIC DISEASES AND TERRORISM

ABSTRACT

In addition to the Covid-19 epidemic, which started in Wuhan, China in 2019 and affected the whole world, the social, economic and psychological consequences caused by this epidemic, it is also seen that countries are putting the epidemic and security issue on their agenda again in different dimensions. Countries have taken different measures to prevent the spread of the epidemic and restrict mobility at national and international levels. These measures are at national level; While it covers measures such as curfew, suspension of education and training, prohibition of collective activities such as weddings, worship, entertainment and celebrations, and the obligation to wear masks, in the international dimension; can be listed as closing borders, suspending visas and restricting flights. The epidemic has put countries that have been fighting terrorism for years in a more difficult situation. Somalia discussed in the study is very important in this respect. According to the non-governmental organization Fund for Peace, Somalia ranks second among the 178 countries included in the 2020 index. Somalia, one of the poorest countries in the world, struggles with terrorism while dealing with important issues such as hunger, drought, migration and unemployment on the other hand. It is also extremely difficult to cope with this process that puts the Somalia Central Government in a very difficult situation. New studies are emerging on how the epidemic affects terrorism. However, with the epidemic, it is seen that terrorist organizations turn Covid-19 into an advantage by turning it into a propaganda tool. The Al-Shabaab terrorist organization, evaluated in this context, builds its discourse on the epidemic and tries to legitimize its call to jihad. In the early periods of the epidemic Al-Shabaab terrorist organization's top leadership announced to the public both on radio channels and social media that the virus was the scourge that God sent to Christian countries, it infects the citizens of the crusader countries that invaded Somalia and does not infect Muslims. However, as the epidemic spread in Somalia and caused deaths, the Central Government took some measures like other countries. As a result, al-Shabab began to warn the public about not obeying the measures taken by the Central Government. The aim of the organization is to show the Government inadequate and indifferent by announcing the measures taken by Al-Shabaab against the epidemic. Among the measures taken by Al-Shabaab against the virus are the establishment of an epidemic treatment center in the region it controls, the formation of a scientific delegation in the fight against the epidemic, and the distribution of masks and food. Looking at the organization's recent propaganda activities; It is observed that top-leaders constantly warn the public that they should take the virus seriously. This work; aim to reveal the measures taken by the Central Government of Somalia in combating the epidemic, how Al-Shabaab turned the virus into a propaganda tool through the call for jihad and how the organization's statements about the virus have changed over time. The limited number of studies on epidemic diseases and terrorist organizations reveals the importance of the study. Since there is not enough research on terrorism and epidemic diseases, qualitative research method was used in this study by using exploratory research. In this context, images and social media accounts reflected by Al-Shabaab on social media after the epidemic were examined.

Keywords: Epidemic Diseases, Covid-19, Terror, Al-Shabaab, Somalia, Central Government, Social Media, Propaganda

20 YIL SONRA 11 EYLÜL'Ü YENİDEN İNCELEMEK: ABD İSTİHBARAT TOPLULUĞUNUN DÖNÜŞÜMÜ (2001-2021)

Öğr.Gör.Dr. Ahmet ATEŞ
Iğdır Üniversitesi
ahmet.ates@igdir.edu.tr

ÖZET

Bu yıl, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki (ABD) en ölümcül terör saldırısı olan, ABD dış politikasında, uluslararası politikada ve küresel güvenlik ortamında dramatik bir değişime yol açan 11 Eylül saldırılarının yirminci yılıdır. Saldırı sebebiyle ABD Afganistan'ı işgal etmiş, Ortadoğu'nun jeopolitiği değişmiş ve küresel ölçekte istihbarat ve tehdit algılarının doğası değişmiştir. Son yirmi yılı şekillendiren temel bir unsur olarak, 11 Eylül'ün çeşitli yönleri siyaset bilimi ve güvenlik araştırmaları literatüründe sıkça incelenmiştir. Diğer bir deyişle, ilgili literatür incelendiğinde 11 Eylül saldırılarının iç ve küresel siyasete etkisi, ırk araştırmalarından istihbarat çalışmalarına kadar geniş bir yelpazede analiz edilmiştir. 11 Eylül saldırılarını içeren istihbarat araştırmalarındaki çalışmaların çoğu konuyu ya bir istihbarat başarısızlığı olarak ya da saldırılardan sonrasındaki istihbarat reform sürecine odaklanarak ele almıştır. Bu araştırmalar, 11 Eylül saldırılarının Amerikan İstihbarat Topluluğu üzerindeki etkisinin çeşitli yönlerini araştırmış olsa da, bütüncül bir perspektif sağlayamamıştır. Bu nedenle, 11 Eylül saldırıları Amerikan İstihbarat Topluluğu'nun dönüşümünü analiz eden bütünsel bir yaklaşıma ihtiyaç bulunmaktadır. Bu çalışma, Amerikan istihbarat belgelerinin ve üst düzey ABD istihbarat yetkilileri ve politika yapıcıların açıklama/mülakatlarının titiz bir analizini gerçekleştirerek Amerikan İstihbarat Topluluğu'nun 11 Eylül'den sonra geçirdiği dönüşümün kapsamlı bir açıklamasını sağladığı için literatürdeki bu boşluğu doldurmaktadır.

Bu çalışmada, Amerikan İstihbarat Topluluğu'nun dönüşümü ABD'nin tehdit algısı ve istihbarat yaklaşımındaki farka dayalı olarak iki kategoride incelenmektedir: 2001-2011 ve 2011-2021. İlk dönemde Amerikan ulusal güvenliğine yönelik ana tehdidi El Kaide gibi ulus-dışı aktörler oluşturmaktadır. ABD istihbarat belgelerinin ve 11 Eylül'den sonra Kongre ve Senato Duruşmalarının tutanaklarının analizi sonucunda El Kaide'nin yurtdışındaki ABD unsurlarına birçok saldırı gerçekleştirmesine rağmen, Amerikan istihbarat örgütleri tarafından büyük bir tehdit olarak belirlemediğini ve bu algının 11 Eylül saldırıları sonrası hızla değiştiği tespit edilmiştir. Bu durumun bir sonucu olarak, El Kaide'nin, ABD ulusal güvenlik mekanizması için en kritik tehdit haline geldiği saptanmıştır. Tehdit algısındaki bu değişim nedeniyle, Amerikan istihbarat örgütleri odakları ve kaynaklarının büyük bir kısmını örgüte yönelik faaliyetlere tahsis etmiş, daha proaktif bir istihbarat yaklaşımı izlemeye başlamış diğer ülkelerin istihbarat servisleri ve yerel aktörlerle istihbarat işbirliğini genişletmiştir. Ayrıca, Ulusal İstihbarat Direktörlüğü (ODNI) ve İç Güvenlik Bakanlığı'nın (DHS) bu dönemde kurulduğu düşünüldüğünde, 11 Eylül saldırılarının Amerikan İstihbarat Topluluğu'nun kurumsal yapısında bir değişikliğe yol açtığı saptanmıştır.

Üst düzey Amerikan istihbarat yetkililerinin açıklamaları ve ABD istihbarat belgelerinin incelenmesi sonucunda ikinci dönemde ABD ulusal güvenliğine yönelik en büyük tehdidin Rusya ve kısa bir süreliğine IŞİD olduğu saptanmıştır. ABD tehdit algısındaki değişim nedeniyle Amerikan istihbarat örgütleri odaklarını ve kaynaklarını Rusya ve IŞİD'e karşı yeniden tahsis etmiş, yurtdışı operasyonlarını genişletmiş ve özellikle yerel devlet dışı aktörlerle işbirliğini geliştirmiştir. Bir önceki dönemin aksine, bu dönemde Amerikan İstihbarat Topluluğu'nun yapısında büyük bir kurumsal değişim yaşanmamıştır.

ABD ulusal istihbarat belgelerinden ve son yirmi yıldaki ilgili araştırmalardan elde edilen verileri kullanan bu çalışma, Amerikan İstihbarat Topluluğu'nun dönüşümünü anlamak ve açıklamak için bütünsel bir yaklaşım getirmektedir. Yapılan kapsamlı analiz, Amerikan İstihbarat Topluluğu'nun son otuz yılda üç dönüşüm geçirdiğini göstermektedir. Ayrıca, bu dönüşümler, tehdit algılamalarındaki önemli bir değişim tarafından yönlendirilmiştir. Soğuk Savaş'ın (1991-2001) sona ermesinden sonra birincil tehdit ulus-devletler iken, 11 Eylül'den (2001-2011) sonra devlet dışı aktörler, El Kaide ve Taliban, haline gelmiştir. Ancak, on yıl boyunca Teröre Karşı Küresel Savaş yürüttükten sonra, ana tehdit yeniden ulus-devletler olmuştur (2011-2021). Ayrıca, bu çalışma Amerikan İstihbarat Topluluğu'nun yapısında olan kurumsal değişimlerin ulus-devletlerden kaynaklanan geleneksel tehditlerden değil ulus-dışı aktörlerden kaynaklı tehditler sebebiyle gerçekleştiğini ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: İstihbarat, 11 Eylül Saldırıları, Dönüşüm, CIA, FBI

REVISITING 9/11 AFTER 20 YEARS: THE TRANSFORMATION OF THE US INTELLIGENCE COMMUNITY (2001-2021)

ABSTRACT

This year marks the twentieth anniversary of the deadliest terrorist attack in the United States (US), resulting in a dramatic shift in US foreign policy, international politics, and the global security environment. In the following years, it led to the invasion of Afghanistan and a change in the geopolitics of the Middle East and changed the very nature of intelligence tradecraft and threat perceptions on a global scale. As an essential element that shaped the last two decades, various aspects of 9/11 were highly studied in political science and security studies. In other words, the impact of 9/11 on domestic and global politics was analyzed in a large spectrum from race studies to intelligence studies. Most of the research in intelligence studies focused on either 9/11 as an intelligence failure or the intelligence reform process afterward. Even though these researches explored various aspects of the impact of 9/11 on the US intelligence community, they lacked provide an overview. Therefore, a holistic approach that analyzes the transformation of the US intelligence community after 9/11 is needed. This study fills this gap in the literature as it provides a comprehensive explanation of the transformation of the US intelligence community after 9/11 by conducting a meticulous analysis of US intelligence documents and interviews of senior-level US intelligence officials and policymakers.

In this study, the US Intelligence Community's transformation is analyzed under two categories based on the primary US threat perception and the difference in the US intelligence approach: 2001-2011 and 2011-2021. The US national security's main threat was solely derived from nonstate organizations such as Al-Qaeda (AQ) in the first era. An analysis of official US intelligence documents and transcripts of Congressional and Senate Hearings after 9/11 shows that even though the organization conducted several assaults on US elements abroad, US intelligence organizations failed to determine AQ as a major threat, and this perception changed rapidly after the attack. Al-Qaeda became the most critical threat to the US national security machinery. Due to this shift in threat perception, US intelligence organizations reallocated their focus and resources to counter AQ, started to follow a more proactive intelligence approach, and expanded their intelligence cooperation with their counterparts and local actors. Also, it led to a change in the structure of the US intelligence community, given the Office of Director of National Intelligence (ODNI) and the Department of Homeland Security (DHS) were established in this era.

On the other hand, in the second era, statements of senior-level US intelligence officials and US intelligence documents show that the main threat to US national security was Russian aggression and ISIS for a shorter period of time. Again, due to the shift in US threat perception, US intelligence organizations reallocated their focus and resources to counter Russia and ISIS, expand their operations abroad, and enhanced their cooperation, particularly with local nonstate actors. Unlike in the previous era, a major structural transformation did not occur in the US intelligence community.

Utilizing data from US national intelligence documents and relevant research in the last two decades, this study brings a holistic approach to understanding and explaining the US intelligence community's transformation. Comprehensive analysis conducted shows that US intelligence organizations underwent three transformations in the last thirty years. Furthermore, these transformations were driven by a significant shift in threat perceptions. While the primary threat was nation-states after the end of the Cold War (1991-2001), it became nonstate actors, AQ and Taliban, after 9/11 (2001-2011). However, after conducting a Global War on Terror for a decade, the main threat became nation-states again (2011-2021), particularly Russian aggression after 2011. This study also finds that while the US intelligence community's transformation based on nonstate organizations leads to structural change, US intelligence organizations do not undergo structural transformation to counter traditional threats that derive from nation-states.

Keywords: Intelligence, 9/11, Transformation, CIA, FBI

KARŞI İSTİHBARAT ÜZERİNE KAVRAMSAL BİR DEĞERLENDİRME

Arş.Gör. Yaşar Orçun KÜÇÜKYILMAZ
Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
orcunkucukyilmaz@kmu.edu.tr

ÖZET

İstihbarat, kadim dönemlerden bu yana varlığını sürdüren bir kavramdır. Tarihin en eski dönemlerinden bu yana varlığını sürdüren ve günümüzde konjonktürel algı çerçevesinde bir disiplin haline gelen bu kavram devletlerin varlıklarını sürdürebilmesi için büyük önem teşkil etmektedir. İstihbarat, içerisinde birçok farklı disiplini barındırabilen ve onlarla etkileşime girebilen kompleks bir süreçtir. Bu kompleks sürecin içerisinde bulunan ve istihbarat kavramıyla yakın ilişkiselliği bulunan kavramlardan biri karşı istihbarat kavramıdır.

"Karşı istihbarat" kavramı, linguistik bağlamda incelendiğinde counter (birine/bir şeye karşı olmak) ve intelligence (istihbarat) kelimelerinin birleşiminden meydana gelmektedir. Karşı istihbarat, en genel anlamda, istihbari faaliyetler yürütülen bir ülkenin ilgili faaliyetleri engellemek ve savuşturmak için yaptığı faaliyetler bütünüdür. Bir ülkeye karşı gerek istihbarat servisleri gerekse de bireyler ya da özel kuruluşlar tarafından gerçekleşebilecek her türlü tehdide karşı aktif bir kalkan ve sonrasında elde edilen bilgiler doğrultusunda harekete geçmeye imkân vererek kılıç rolünü üstlenen karşı istihbarat çalışmaları, ülkelerin ulusal ve uluslararası sahada güvenliğini temin eden yegâne mekanizmalardır. Karşı istihbarat, düşman ya da düşman olabilecek potansiyeldeki aktörlere yönelik bilgi toplamanın haricinde, ulusal güvenliğe zarar verebilecek eylemleri tespit etmeyi, etkisiz hale getirmeyi ve bu eylemleri kendi lehine kullanmayı içermektedir. İstihbarat kavramına kelime kökeni olarak zıtlık barındıran karşı istihbarat kavramı, uygulamada bu zıtlığı bünyesinde barındırmamaktadır. İstihbarat ve karşı istihbarat birimleri, ülkenin güvenliği sağlamak için birbiriyle uyumlu olarak yapılması gereken ve kendi içerisinde özel uzmanlıklar gerektiren faaliyetleri bünyesinde barındırmaktadır. Karşı istihbarat faaliyetlerinin etkinliği, çoğunlukla, sahip olduğu profesyonel meslek memurlarına ve kendi içerisinde birtakım fonksiyonlara bağlıdır. İstihbarat literatüründe fonksiyonlar denildiğinde akla ilk gelen kavram olan istihbarat çarkından ziyade, karşı istihbaratın fonksiyonları tanımlama, değerlendirme, etkisiz hale getirme ve faydalanma kavramlarına karşılık gelmektedir. Karşı istihbarat, kalkan ve kılıç metaforuna atfen yalnızca defansif boyutu içeren bir süreç değildir. Karşı istihbarat faaliyetleri, sahip olunan bilgilerin ve çıkarların muhafazası adına yapılacak faaliyetlerin ardından aktif eylemsel bir statüye bürünmektedir. Özellikle yabancı servis çalışanlarının yapacakları istihbari faaliyetlerin engellemesi ve bu faaliyetlerin sonrasında ülke çıkarları adına kullanılması karşı istihbarat çalışmaları için önem arz etmektedir.

İstihbari literatür incelendiğinde, spesifik olarak karşı istihbarat çalışmalarının azlığı ülke ve ekol ayırt etmeksizin dikkat çekmektedir. Karşı istihbarat konusunda kavramsal anlamda dahi meydana gelen çatışmalar ve Barnea (2017)'nın "Counterintelligence: Stepson of the Intelligence Discipline" adlı eseri bu duruma örnek teşkil etmektedir. Nitekim bu doğrultuda, üç bölümden meydana gelecek çalışmada birinci bölümde karşı istihbarat kavramının karşılığı analiz edilecek, ikinci bölümde karşı istihbaratın fonksiyonları üzerinde durulacak ve üçüncü bölümde karşı istihbarat kavramının literatürdeki eleştiri noktalarına dikkat çekilecektir. Söz konusu çalışma, karşı istihbaratı kavramsal ve fonksiyonel bazda ele alarak literatüre katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: istihbarat, karşı istihbarat, güvenlik

ABSTRACT

Intelligence is a concept that has existed since ancient times. This concept, which has existed since the earliest periods of history and has become a discipline within the framework of conjunctural perception, is of great importance for states to survive. Intelligence is a complex process that can accommodate and interact with many different disciplines. One of the concepts that are in this complex process and closely related to the concept of intelligence is the concept of counterintelligence.

The concept of "counterintelligence", when examined in a linguistic context, is a combination of the words counter (to be against someone/something) and intelligence. Counterintelligence, in the most general sense, is the set of activities of a country where intelligence activities are carried out to prevent and fend off related activities. Counterintelligence works, which act as an active shield against any threat against a country by intelligence services, individuals or private organizations, and act as a sword by allowing to act in line with the information obtained afterwards, are the only mechanisms that ensure the security of countries in the national and international field. Counterintelligence includes identifying, neutralizing and using actions that may harm national security, as well as gathering information on actors that may be enemies or potentially enemies. The concept of counterintelligence, which contains a contrast to the concept of intelligence as a word root, does not contain this contrast in practice. Intelligence and counterintelligence units include activities that need to be carried out in harmony with each other in order to ensure the security of the country and require special expertise within itself. The effectiveness of counterintelligence activities mostly depends on the professional professional officers they have and some functions within themselves. Rather than the intelligence cycle, which is the first concept that comes to mind when functions are mentioned in the intelligence literature, it corresponds to the concepts of defining, evaluating, neutralizing and utilizing functions of counterintelligence. Counterintelligence is not a process involving only the defensive dimension, referring to the shield and sword metaphor. Counterintelligence activities take on an active operational status after activities to be carried out in the name of preserving the information and interests owned. It is especially important for counterintelligence studies to prevent intelligence activities that foreign service employees will do and to use these activities on behalf of the interests of the country.

When the intelligence literature is examined, the scarcity of specific counterintelligence studies draws attention regardless of the country and the school. Conflicts that occur even conceptually about counterintelligence and Barnea's (2017) work "Counterintelligence: Stepson of the Intelligence Discipline" set an example for this situation. In this direction, the study, which will consist of three parts, will analyze the counterintelligence concept in the first part, the functions of counterintelligence will be emphasized in the second part, and the criticism points of the counterintelligence concept in the literature will be pointed out in the third part. This study aims to contribute to the literature by considering counterintelligence on a conceptual and functional basis.

Keywords: intelligence, counterintelligence, security

TERÖRİZMİN FİNANSMANI İLE MÜCADELE PROGRAMI KAPSAMINDA VERİ PAYLAŞIMI: SWIFT AĞI GÜVENLİĞİ VE KİŞİSEL VERİLERİN KULLANILMASI

Utkuhan YILDIRIM
Karabük Üniversitesi
utkuhanyildirim@gmail.com

ÖZET

Tüm dünyanın dijitalleşmesi ve küreselleşmesi ile beraber, bankacılık sektörü de bu gelişmeleri takip eden sektörlerden biri olmuştur. Dijitalleşme teknolojik araçların bankacılık sektörünün vazgeçilmez bir parçası haline gelmesini sağlarken, küreselleşme uluslararası ticaret ve işbirliklerinin gelişmesini sağlamıştır. Bu gelişmelerin başında uluslararası para transferlerinde, SWIFT (Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunications),Türkçe olarak "Dünya Bankalar Arası Finansal Telekomünikasyon Derneği'nin veri mesajlaşma ağı gelmektedir. 1973'te yani kuruluşu itibariyle birkaç bankanın kendi aralarında veri mesajlaşmasını sağlayan, şirket işlevli bir kooperatif olan SWIFT, zamanla bu alanda doğan ihtiyaçtan dolayı çalışma alanını genişletmiş, günümüzde uluslararası para transferleri işlemlerinin adeta vazgeçilmez bir parçası haline gelmiştir. SWIFT şirketinin yaptığı uluslararası mesajlaşma işlemlerinin, günümüzde SWIFT ağında işlem yapılması olarak ifade edilmektedir. 2021'de 10.000 'den fazla kullanıcının her gün 42 milyondan fazla işleminin başarıyla yapılmasını sağlayan SWIFT ağı, büyük bir veri akışını yönetmektedir.

Bankacılık sektöründe dijitalleşmenin beraberinde getirdiği en büyük kaygı, dijitalleşen verilerin güvenliği konusundadır. 2006 yılında New York Times'ın ortaya çıkardığı bilgilere göre, SWIFT ağı, Amerika Birleşik Devletleri Hazine Bakanlığı'nın isteği üzerine, 11 Eylül sonrası, terörün finansmanı üzerinden bir iz bulmak adına Belçikalı şirketten mahkeme celpleri aracılığıyla veri talebinde bulunmuştur. ABD'den yapılan açıklamalara göre bu verilerin sağlanması terör olaylarının finansmanıyla ilgili birçok problemin çözümünü sağlamıştır. Avrupa Birliği ülkeleri ise bu durumun terör finansmanına müdahale edilmesinin haricinde kişisel verilerin gizliliğini tehlikeye atan bir durum olarak görmüş ve yapılan ihlal ile endişelerini açıkça dile getirmiştir. 2010'da Terörizmin Finansmanını Takip Programı (TFTP), ABD ve AB arasında imzalanan antlaşma ile resmiyet kazanmış, veriler sadece terör finansmanı ile ilgili konularda birçok güvenlik önlemiyle beraber paylaşılmaya müsait hale getirilmiştir. Günümüzde halen AB-ABD arasında kişisel veriler üzerine tartışılmakta, taraf oldukları Terörizm Finansmanını Takip Programı kapsamında iş birliğine devam edilmektedir.

Çalışmada TFTP kapsamında SWIFT verilerinin akışı incelenmiş, kişisel verilerin korunmasıyla ilgili dile getirilen endişeler aktarılmıştır. Kara para aklamanın önüne geçmek adına yapılan çalışmaların da, TFTP kapsamında yorumlanabileceğine ve buradan da bir istismar hali doğabileceğine de değinilmiştir. TFTP, AB ülkelerinin endişe ettiği üzere kişisel verilerin korunması bakımından güvenlik açıklarıyla dolu gözükmektedir. Mevcut durumun çözümü için, bu çalışmada tekelleşmenin önüne geçilmesi, yasal temsilcilikler ve şeffaflık gibi konularda bazı çözüm önerileri getirilmiştir. TFTP kapsamında SWIFT verilerinin gözetlenmesi günümüzde hala çözüme kavuşmamış bir sorundur. SWIFT ağı üzerinden kişisel verilerin istismarının mümkün olabileceği ve elde edilen verilerin, veri elde eden ülkelerce kendi çıkarları doğrultusunda kullanabileceği ihtimali üzerine bir savunu ortaya koyulmuştur. Çalışmanın kapsamı SWIFT ağının TFTP üzerinden istismar edilme ihtimallerinin ortaya koyulmasından ibarettir. Bu araştırmanın hazırlanması için, AB ve ABD'nin resmi yayınları taranmış, gazeteler ve konuyla ilgili makaleler ayrıntılı bir şekilde incelenmiştir. Çalışmanın konuyla ilgili özellikle Türkçe literatüre ve bahsi geçen konunun henüz muhatabı olmamış ülkelerde gelecek güvenlik çalışmalarına katkıda bulunması beklenmektedir. Bu araştırma, Avrupa Birliği, terörizm, güvenlik, kişisel verilerin korunması, bankacılık gibi konuları ihtiva ederek disiplinlerarası bir etki oluşturmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Terörizmin Finansmanı İle Mücadele Programı, Swift, Kişisel verilerin Kullanılması, veri Güvenliği, Avrupa Birliği

DATA SHARING WITHIN THE SCOPE OF THE ANTI-TERRORISM FINANCING PROGRAM: SWIFT NETWORK SECURITY AND THE USE OF PERSONAL DATA

ABSTRACT

With the digitalization and globalization of the whole world, the banking sector has been one of the sectors that follows these developments. While digitalization has made technological tools an indispensable part of the banking sector, globalization has enabled the development of international trade and cooperation. One of these developments is SWIFT's (World Inter-Bank Financial Telecommunications Association) data messaging network for international money transfers. SWIFT, a corporate cooperative that provides data messaging among several banks since its establishment in 1973, has expanded its field of study due to the need in this field over time and has become an indispensable part of international money transfers transactions today. SWIFT's international messaging transactions are now referred to as transactions on the SWIFT network. The SWIFT network manages a massive stream of data, enabling more than 10,000 users to successfully process more than 42 million transactions every day in 2021.

The biggest concern that comes with digitalization in the banking sector is about the security of digitized data. In 2006, the SWIFT network, at the request of the United States Treasury Department, requested data through subpoenas from the Belgian company to find a trace of the financing of terrorism after 9/11, according to the New York Times. According to U.S. statements, the provision of this data has provided a solution to many problems related to the financing of terrorist incidents. European Union countries, on the other hand, saw this as a situation that compromised the privacy of personal data other than the interference with terrorist financing and expressed their concerns with the violation. In 2010, the Terrorism Financing Monitoring Programme (TFTP) became official with the treaty signed between the United States and the EU, making the data available to be shared only with many security measures related to terrorism financing. Today, the EU-US is still discussing personal data and cooperation continues within the scope of the Terrorism Financing Monitoring Program to which they are a party.

In the study, the flow of SWIFT data within the scope of TFTP was examined and concerns raised about the protection of personal data were conveyed. It was also mentioned that the efforts to prevent money laundering can also be interpreted within the scope of TFTP and from there a state of abuse may arise. TFTP appears to be fraught with vulnerabilities in terms of the protection of personal data, as EU countries are concerned. In order to solve the current situation, some solutions have been proposed in this study on issues such as preventing monopoly, legal representations and transparency. Monitoring SWIFT data within the scope of TFTP is still an unresolved issue today. An argument has been put forward on the possibility that the exploitation of personal data through the SWIFT network may be possible and that the data obtained may be used by the countries obtaining the data in their own interests. The scope of the study consists of revealing the possibility of swwift network being exploited through TFTP. For the preparation of this research, official publications of the EU and usa were scanned and newspapers and articles on the subject were examined in detail. The study is expected to contribute to the Turkish literature and future security studies in countries that have not yet been dealt with. This research aims to create an interdisciplinary effect by including issues such as the European Union, terrorism, security, personal data protection, banking.

Keywords: Terrorism Financing Tracking Programme, Swift, Use of Personal Data, Data Security, European Union

21.YY'DA TÜRKİYE İÇİN EKONOMİK İSTİHBARAT TEMELLİ STRATEJİLER

Tan HASKOL
Milli Savunma Üniversitesi
othaskol@gmail.com

ÖZET

21 yy.'da finansal stratejik hedeflere odaklı ve düşük yoğunluklu istihbarat uygulamalar, istihbarat örgütlerinin maliyet etkin yapılara kavuşmasını sağlamakta, operasyonel bütçelerini iyileştirmekte ve olası daha ağır yurtdışı operasyonlar için hazır teşkilatlanmış ağlar sunmaktadır.

Ekonomik güvenlik ve yıpratma giderek daha önemli hale gelirken Türkiye'nin bu sahadaki kırılganlığı, ekonomik güvenlik ve operasyonel yapının maliyet etkin hale getirilmesini daha da kritik hale getirmektedir. Bu sebeple içinde bulunduğumuz küresel kuvvet dengesi ve bilimsel/teknolojik konjonktüre uygun olarak ekonomik güvenlik odaklı yeni grand/meta stratejiler geliştirilmesi gerekmektedir.

Bildiride, ekonomik güvenliğin kritik unsurları örneklerle ve somut sayısal verilerle mukayese edilmeye çalışılacaktır. Araştırma yöntemi büyük ölçüde sayısal ve veri bazlı olacaktır. Buna ek olarak, bilinen örneklerden yola çıkarak yine veriler üzerinden sezgisel akıl yürütmelerle yargılara varılmaya çalışılacaktır. Bu veriler ve çıkarımlar neticesinde istihbari operasyonel yapıya ilişkin nasıl stratejik yaklaşımlar geliştirilebileceği, yabancı uzun vadeli şebekelerin nasıl daha maliyet etkin oluşturulabileceği, sürdürülebileceği ele alınacaktır.

Finansal güvenlik/yıpratma bazlı istihbarat uygulamaları; terörle mücadele, diplomasi, istihbarata karşı koyma vb. gibi doğrudan bağlantılı görünmediği birden fazla alan için de önleyici (preemptive) operasyonel olanaklar sağlar. Bildiride bu tip doğrusal olmayan çıktılara ve bağlantılara da değinilecektir.

Metodolojik olarak bildiri, iktisatın alt disiplinleri olan sermaye piyasaları, genel finans ve makro-ihtiyati unsurları da içerecektir. Bu disiplinlerdeki belli temel varsayımlardan yola çıkılarak istihbarat olanaklarının bahsedilen alanları nasıl etkileyebileceği (bozabileceği ya da bozulmasını engelleyebileceği) ele alınacaktır. Bildiri istihbarat çalışmalarının doğası gereği büyük ölçüde disiplinler arasıdır ve birden fazla metodolojiyi içerir. En yakın olduğu sosyal bilimler metodolojisi sistem analizi/dünya sistemleri analizi gibi metodolojik disiplinlerdir. Buradaki temel varsayımları sayısal olarak desteklemeye, taktik unsurları ve somut uygulama olanaklarını keşfetmeye çalışır.

Çalışmadaki temel varsayımlardan bazıları;

İstihbarat teşkilatlarının bütçe ve politizasyon baskısı altında çalıştığı.

Güvenlik sisteminin ve istihbarat ağının birbiriyle her alanda bağlı ve etkileşimli ancak kaotik olmayan, stratejik düzeyde lineer olarak modellenebilir bir yapıda olduğu.

Finansa ilişkin fonksiyonların sistem içerisinde en yüksek bağa ve etkileşime sahip olduğu.

Devletin kuvvet unsurlarını oluşturan stratejik parametrelerin (ekonomi , askeri güç ,teknoloji ,veri, endüstriyel kapasite, hayatta kalma vb.) sayısal olarak ölçülebilir olduğudur.

Bunun yansıra;

Ekonomik ya da devletin kuvvet unsurlarına ilişkin kazanımlara yönelik taktik uygulamalar üzerine etik tartışmalar legal/illegal pozisyonlar analizin dışında tutulacak ve olası bütün taktik uygulamalar bir bütün olarak değerlendirilecektir.

Bildirinin çıktısı, bir devletin güç unsurlarını oluşturan teknoloji, askeri güç, istihbarat kabiliyetler, ekonomik kazanımlar, kültürel yayılma vb. parametrelerin sayısal olarak ve çapraz şekilde bir şekilde mukayese edilmesini sağlamak ve sahip olunan olanakların hangi alana yoğunlaştırılırsa kazanımların maksimize edileceği olacaktır.

Çıktılar neticesinde belirlenen stratejik varyasyonlar için günümüze uygun olarak istihbarat teşkilatının nasıl yapılanması gerektiği, hangi organizasyon modelleriyle desteklenebileceği ve geliştirilebileceğini içeren olası çözümler de değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Ekonomik istihbarat, özel istihbarat şirketleri, dünya sistemleri analizi, finansal destablizasyon, hibrit yıpratma savaşı.

ABSTRACT

In the 21st century, low-intensity intelligence practices focused on financial strategic goals, provide intelligence organizations with cost-effective structures, improve their operational budgets, and offer ready-organized networks for possible heavier overseas operations.

Economic security and attrition becomes increasingly important while Turkey's fragility in this field, to be cost-effective economic security and operational structure makes it even more critical. For this reason, it is necessary to develop new grand / meta strategies focused on economic security in accordance with the global balance of power and scientific / technological conjuncture we are in.

The paper will try to compare the critical elements of economic security with examples and concrete numerical data. The research method will be mostly numerical and data-based. In addition, based on known examples, it will be tried to make judgments with intuitive reasoning on the data. As a result of these data and inferences, it will be discussed how strategic approaches can be developed regarding the intelligence operational structure, how foreign long-term networks can be established and maintained more cost-effectively.

Financial security / attrition based intelligence applications; counter terrorism, diplomacy, counter intelligence, etc. It also provides preemptive operational possibilities for multiple areas where it does not appear to be directly connected. These types of nonlinear outputs and connections will also be discussed in the paper.

Methodologically, the declaration will also include capital markets, general finance and macro-prudential elements, which are sub-disciplines of economics. Based on certain basic assumptions in these disciplines, it will be discussed how intelligence facilities can affect (disrupt or prevent deterioration) in the mentioned areas. Declaration is largely interdisciplinary by nature of intelligence studies and includes more than one methodology. The social sciences methodology is closest to the methodological disciplines such as system analysis / world systems analysis. It tries to support the basic assumptions numerically, explore tactical elements and concrete application possibilities.

Some of the basic assumptions in the study;

Intelligence agencies operate under budget and politicization pressure.

That the security system and the intelligence network are connected and interactive in every field, but not chaotic, and can be modeled linearly at a strategic level.

Functions related to finance have the highest link and interaction within the system.

The fact that the strategic parameters (economy, military power, technology, data, industrial capacity, survival, etc.) that constitute the power elements of the state can be measured numerically.

Besides that;

Ethical discussions on tactical practices for gains regarding economic or state power elements, legal / illegal positions will be excluded from the analysis and all possible tactical practices will be evaluated as a whole.

The output of the declaration is the technology, military power, intelligence capabilities, economic gains, cultural dissemination, etc., which constitute the power elements of a state. It will be ensured that the parameters are compared numerically and crosswise, and the gains will be maximized in whichever area the possibilities are concentrated on.

For the strategic variations determined as a result of the outcomes, possible solutions including how the intelligence organization should be structured in accordance with the present day, with which organizational models it can be supported and developed, will also be evaluated.

Keywords: Economic intelligence, private intelligence companies, World systems theory, financial destablization, hybrid attrition warfare.